

अथनिर्णयसिंघोरनुक्रमणिकाप्रारम्भने॥

5A 2V53
KAN

श्रीगणेशायनमः अथ प्रथमपरिच्छेदस्यानुक्रमणिकात्रारम्भते

१ मगसानरण
१ गोदाकलभेदः
१ अब्दः पंचधा
१ चंद्राब्दः पटिभेदः
१ संवत्सरनामानि
१ संवत्सरप्रवृत्तिः
१ अयनस्वरूपं
१ अयनयोर्विनिर्गोः
१ तत्र देवताप्रतिष्ठापि
१ र्णयः
१ दक्षिणाचनेपिप्रति
१ गार्ग्यमासभेदाः
२ संक्रान्तिनिर्णयः
२ सर्वसंक्रान्तिपुटाना-
२ संक्रान्ती उपवासनि
र्णयः

३ सानिर्णयः
३ संक्रान्ती आर्द्धं
३ विष्णुपदादिस्वरूपं
३ पडशीत्याख्यं
३ विपुबलक्षणं
३ कुचचित्सिंदरहितं
३ आर्द्धं
३ कुचचिद्रात्रोत्पानं
४ जन्मक्षुसंक्रान्तिश्रेण
४ नहि नक्षत्रानेविशो
४ कुचचित्सायंसंध्या-
४ निषेधः
४ चांद्रादिमासभेदाः
४ ब्राह्मण्यादीनामास
निर्णयः

४ क्षयमासनिर्णयः
५ मलमासेकार्योक्तार्य
निर्णयः
७ क्षयमासेकार्योक्ता
र्यनिर्णयः
८ गुरुशक्रास्तीदोव
र्ज्यम्
८ सिंहस्थेवर्ज्यविचारः
८ क्वचित्तिहस्थेभ्यनु
ज्ञा
८ गुरुशक्रार्थोर्वाल्लह
रुत्वम्
८ अनिचारगतेजनि
अस्तस्पदेशपरव्य
वस्था
८ अस्मादेरपवादः

८ मलमासव्रजं
९ पक्षनिर्णयः
९ तिथिनिर्णयः
९ वेधनिर्णयः तिथेः
९ सायंप्रातर्वेधलक्षणं
९ तिथिविशेषवेधवि-
शेषः
९ कर्मकालव्यापिनी
तिथिः
९ युगमाख्यलक्षणं
९ द्वेपनिर्णयः
९ सामान्यतः दशमी
त्रयोदशी
९ प्रतिपदा
९ खर्वदर्पोदिलक्षणं

१० एकप्रक्तम्
१० कालः पंचधा
१० अथनक्तम्
१० प्रदोषलक्षणम्
१० प्रदोषेनिषेधपदार्थः
१० संध्यालक्षणं
१० यतिनक्तविधानक्तं
१० विद्युरनक्तलक्षणं
११ सौरनक्तम्
११ हरिनक्तं
११ नक्तधर्मोचरणम्
११ अयाचितनिर्णयः
११ नक्षत्रगतकालः
११ व्रतपरिभाषा
११ तदधिपारिणः
११ शह्वैश्वर्यगर्भधर्माः

[illegible]

१०	एकदशगोत्रित्यम्पुज	२१	हादश्यां नृजपदार्थाः	२५	इत्याद्यां भ्रातृपौर्णमा	२८	पतिवान्नपौजने प्रायः	३०	चालदृष्टतुराणाम्
११	प्रागसन्निधेये प्रलाहा-	२२	हादश्यां निवेदनं चः	२५	स्यामेव	२८	निरनिकस्य अयमभि	३०	श्रुतान्ननिषेधः
	ताभ्यनुशातिर्नियः	२३	स्वस्त्यन्तापतं वदशी	२५	अमायां विशेषः	२९	र्णयः	३१	तक्रघृतपाचितानामि
	एकदश्याः असादश	२४	अष्टोमहादशपः	२५	यलमासोदनमथमा	२९	साग्निक्स्वामिर्नियः	३१	वेधेभोजनादिप्रागं
	भेदाः	२४	अथ द्वादशीनिर्णयः	२५	रंभइष्टः	२९	स्त्रीशूद्राणामभिर्नियः	३१	ग्रहणकाले भोजनेन
२२	एकदशी व्रतनोपपुक्त	२४	आन्हिकापप्रयः	२५	मतांतरैर्कर्तव्या	२९	श्राद्धान्नरसन्निधाने	३१	ग्रहणे उपवासः कौः क्रा
	धर्माः	२५	नदोषादिसंक्रान्तिर्नियः	२६	अथ निहतिः	२९	मिनीचालीतक्षणं	३१	पुनर्वतो उपवासनि-
२२	एकदशी व्रते अधिक	२५	हरिवाससत्तदुपपुक्त	२६	आययणी विशेषः	२९	कुहलक्षणम्	३१	ग्रहणे शूद्रा मणयोगः
	विषाः	२५	उपवासातिक्रमे	२६	पशुयागकालः	२९	कुतुपकाकृतक्षणं	३१	स्नानदानादिकालनि-
२२	एकदशी व्रताक्रमेण	२४	द्वादशीनिर्णयः	२६	आधानकालः	२९	तुलादानम्	३१	मुनिस्नानाकरणे दोषः
२२	साम्यव्रतविधिः	२४	त्रयोदशीनिर्णयः	२७	आधाननक्षत्राणि	३०	अमाश्राद्धानि क्रमेण	३१	ग्रहणस्नाने तीर्थाणि
	दशमीनिषमः	२५	चतुर्दशीनिर्णयः	२७	सौमयागकालः	३०	ग्रहणनिर्णयः	३१	उष्यादं क्रस्नाने तारत-
२२	व्रतशान्तिनस्य प्रायश्चि	२५	चतुर्दशीनिर्णयः	२७	अमावास्याश्राद्धका-	३०	वेधनिर्णयः	३२	तीर्थानि शेषेदानवि-
२२	एकदश्यां श्राद्धशोभो	२५	अमायांसोमवारादि	२७	पिंडपितृपञ्चकालः	३०	चंद्रग्रहणे विशेषः	३२	ग्रहणे श्राद्धविधिः
२३	अव्रतमानि	२५	योगे संयोगलक्षणो-	२७	पिंडपितृपञ्चाकरणे प्रा-	३०	चंद्रग्रहणोदये	३२	ग्रहणे श्राद्धभोजने दो-
२३	सर्वचित्तमुनियमाः		व्यतीपातः		गच्छितम्	३०	चंद्रसूर्ययस्नास्ते	३२	समृतं ग्रहणे च
२३	उपवासासंकल्पः	२५	अथेष्टिकालः	२७	वेद्यदेवाकरणे प्राय-	३०	ग्रहणे संध्या होमादौ	३२	कृत्यविशेषः

दोषोत्पत्तिः
 चैत्रशुक्लदश्यादयम्
 नोत्पत्तिः
 अथागमोक्तदीक्षाव
 तादमनारोपणविधिः
 चैत्रशुक्लपौर्णमासी
 नगव्रतम्
 चैत्रशुक्लचतुर्दशीपूर्वा
 ग्राह्या
 चैत्रशुक्लपूर्णिमा
 अत्राग्निशोभिर्णयाम्ने
 अत्रसर्वदेवानादमनहू
 ओक्ता
 इयमन्वादिः
 शनिचैत्रः
 अथचैत्रशान्वः
 विषसंक्रमः

अथैवशाङ्खुक्तंमा
 त्स्ये
 चैत्रशुक्लतृतीयायाम्
 त्यजयन्ती
 अथैवप्रसंगाद्दशा
 वतारजयन्त्यः
 जन्माष्टम्यादौविशो
 तत्रैवशुक्लपंचमीक
 र्यादिः
 चैत्रशुक्लदश्याभ्यांभ
 वास्तुसतिः
 अत्रभवानीयात्रा
 अथैवअशोककल
 काप्रारान्
 चैत्रशुक्लनवमीरा
 मनवमी
 चैत्रशुक्लदश्यायाम्

अथाहितीयपरिक्षे
 दानुक्रमणिकायां
 रम्यने
 अथसंवत्सरप्रतिपत्त
 मीनसंज्ञानिर्णयः
 अथतिथिनिर्णयः
 अपितुसंवत्सरांतरंभ
 अस्यामेवमनवरात्रारं
 अत्रप्रभादानं
 कुंभदानम्
 चैत्रशुक्लतृतीयायां
 गोपीदेवोत्सवः
 अथैवसौभाग्यश
 यनव्रतम्
 इयमन्वादिः
 प्रसंगात्सर्वमन्वादि
 निर्णयः

पंगलरुत्सेषुविधिशि
 मंत्रदीक्षाहोमदर्पणा
 कुरुत्सेचैत्रप्रतिपदेमा
 पूयसकल्पितद्रव्योप
 ग्रहणेविशेषः
 मेयाच्छादनेअंभा
 दीनाम्
 इतिग्रहणनिर्णयः
 अथसमुद्रस्नानं
 क्षुण्णोमवारंमसुद्र
 स्नाननिषेधः
 अथर्वणित्स्नाननिषे
 सेतुबंधोदननिषेधः
 समुद्रस्नानविधिः
 समुद्रार्घ्यमंजुः
 समुद्रतर्पण

रजस्सलानांस्नानं
 शान्तिपितृभ्यांद्वाद
 चंद्रमहर्णोदशचैत्र
 सूर्यग्रहणचौचैत्र
 ग्रहणदिनेर्वापिक
 आर्द्रमासीचैत्र
 तत्रमंत्रदीक्षाकाल
 जन्मराश्यादौग्रहणे
 ग्रहणेइष्टानिष्टफलं
 नागविचरानमंत्रः
 अत्रशान्तिरुक्ता
 ग्रहणेहोमादिकर्तव्यता
 होमाशक्तौचतुर्गुणो
 जपः
 गर्भिण्याग्रहणाच
 लोकनेनिषेधः

८	अथ वैशेषिकानां	११	वैशेषिकशङ्कुचतुर्दशी	१२	ज्येष्ठशङ्कुनवदशी-	१८	आवणशङ्कुनृतीया	२५	सिंहपराः षोडश
८	तत्संप्रणालानां	११	नृसिंहजयन्ती	१२	मिर्जला	१९	प्रपुस्ववा	२५	अत्रगोप्रसेवेदुनका
९	नैवशङ्कुनृतीया	११	अथात्रविश्वेषः	१२	ज्येष्ठपूर्णिमास्यां	१९	आवणशङ्कुचतुर्थी	२५	रेनारवः
९	स्यनृतीया	११	वैशाखपूर्णिमास्यां	१२	विजयन्ती	१९	आवणशङ्कुपंचमी-	२५	भाद्रकृष्णानृतीयाक
९	द्वययुगादिरपि	११	विशेषोपराकै	१२	इयमन्यादिरपि	१९	नागपंचमी	२५	ज्वलीसंज्ञा
९	अत्राश्विमुत्तमास्त्ये	१२	अत्रकृष्णाजिनदानं	१२	इतिज्येष्ठः	१९	अत्रविशेषोहोमादौ	२५	भाद्रकृष्णचतुर्दशी
१०	अत्रदानविशेषस्तत्रै	१२	इतिवैशाखः	१२	अथाषाढः	१९	भविष्ये-	२५	चतुर्दश
१०	वभविष्ये	१२	अथज्येष्ठः	१२	मिथुनसंक्रांतोपराः	१९	अत्रैवविष्णोः पवि	२५	अत्रगोः पूजा
१०	अत्ररात्रिमोजनेमा-	१२	हयसंक्रांतोपू-	१२	आषाढशङ्कुदशमी	२१	त्रारोपणम्	२५	अथजन्माष्टमी
१०	अत्रन्याहाकरणेमा-	१२	ज्येष्ठशङ्कुनृतीया-	१२	पौर्णमासीचमन्या-	२१	आवणशङ्कुचतुर्द-	३०	भाद्रकृष्णामावास्या
१०	अत्रसमुद्रस्नानंभजनं	१२	यारंभाजनं	१२	अत्रैवविष्णुशयनो	२१	शीपूर्वयुता	३०	कुशग्रहणं
१०	द्वयमेयनृतीयापरशक्त	१२	ज्येष्ठशङ्कुदशमीदश	१२	त्सवः	२१	अयोयाकर्म	३०	भाद्रशङ्कुनृतीयाह
१०	रामजयन्ती-	१२	हरारव्या	१२	आषाढशङ्कुकादशी	२५	अत्रैवहयग्रीवोत्प-	३१	रितालिका-
१०	वैशाखशङ्कुसप्तम्यां	१२	अत्रविशेषः काशी-	१२	अत्रैवचानुमास्यास्तः	२५	आवण्यौर्णिमा-	३१	भाद्रशङ्कुचतुर्थीव
१०	गंगोत्पत्तिः	१२	खंडे-	१२	अथनदीनारजोदोषः	२५	स्याम्यवणाकर्म-	३१	रदचतुर्थी
१०	वैशाखशङ्कुद्वादश्यां	१३	अस्यामेवसेनुबंधा	१३	इत्याषाढः	२५	इतिआवणाः	३१	अत्रचतुर्दशानिर्गो
	योगविशेषः		मेश्वरपूजा	१३	अथआवणः	२५	अथभाद्रपदः		कुम्-

३१	भाद्रशक्लपंचमीक- षिपंचमी	३६	श्वश्राद्धम्	४७	अथपूजाविधिः	६०	अथकार्तिका	६५	मार्गशीर्षपंचमम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इतिभाद्रपदः	४८	आश्विनशक्लपंच- म्यामुपागलितेनाव	६०	तुलामंक्रमेपराः षोड	६५	यमद्वितीया
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथाश्विनः	४८	सप्तस्वनीस्थापनं	६०	अथकार्तिकस्नानं	६५	कार्तिकशक्लपंचमीसु
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	कन्यासंक्रमेपराः षोड	४८	अथषष्ठी	६०	अथभासाधारणं	६५	गादिः
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथमहालयाः	४८	अस्यामेवद्वेषाविराजं	६०	आकाशदीपः	६५	अत्रैवविष्णुविराजम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	कपिलाषष्ठी	४८	अथसप्तमीपूजावि-	६०	कार्तिकचतुर्थी	६५	कार्तिकशक्लदशमी-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इयमेवचंद्रषष्ठी	४८	अथसप्तमीपूजावि-	६०	कचतुर्थी	६५	षीर्षपंचकर्मनम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथमहालक्ष्मी	४८	अथमहाष्टमी	६०	कार्तिककृष्णद्वादशी	६५	कार्तिकशक्लद्वादश्या
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	नवम्यामन्त्रस्तका	४८	महानवमी	६०	गोवर्धनपूजा	६५	रेवतीयोगरहितायां
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथत्रयोदशीश्राद्धं	४८	अथवतिदानम्	६०	कार्तिककृष्णचतुर्द-	६५	पारणिकार्यम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथचतुर्दशी	४८	अथसहस्रचंडा	६०	शीनिरकचतुर्दशी	६५	अस्यामेवदेवोत्था-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अमायाविशेषयाह	४८	अथनवरात्रपारणं	६०	कार्तिकामावास्यामा	६५	पनसुक्लम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	आश्विनप्रतिपद्दोहि	४८	विजयादशमी	६०	श्वयुजी	६५	नातुर्मास्यव्रतसमा-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	वश्राद्धम्	४८	आश्विनयोगमासी	६०	अत्रैवषीषव्रतम्	६५	अथयाराहोक्तोचोप-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इतिमहालयनिर्णयः	४८	कोनागरी	६०	कार्तिकशक्लप्रतिपदि	६५	नविधिः
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथाश्विनप्रतिपदि	४८	अत्रैवाश्वयुजीकर्म	६०	षोडा-	६५	कार्तिकशक्लद्वादशी
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	नवरात्राभ्रः	४८	इत्याश्विनः	६०	वनिप्रतिपत्	६५	योगमासीचमन्यादिः

६०	नैकुंदचनुदर्शी	६८	मार्गशीर्षपौर्णमास्यां	७२	यमतर्पणम्	७४	प्रातुनरुष्णाष्टम्यां	१	प्रथमरजोदर्शने-
६०	कानिक्रान्तोद्यापनम्		नोत्ततिः	७२	माघशुक्लचतुर्थीति		विशेषः	१	दुष्टतिथ्यादयः
६०	क्रान्तिक्रौर्णमासीपरा		इतिमार्गशीर्षः	७२	चतुर्थीः	७६	अस्यामेवग्रहणेतिना	१	दुष्टवारीः
६०	अत्रिपुरोत्सवः	६९	अथपौषः	७२	इयमेवकुंदचतुर्थाः	७७	इयमन्वादिः	१	नक्षत्रफलं
६०	अत्रहयोत्सर्गोत्तिप्रशः	६९	धनुःसंक्रमेपराःषोड	७२	माघशुक्लपंचमीश्री	७७	वेत्ररुष्णाप्रतिपदिवा	१	लग्नफलं
६०	अत्रकानिक्रान्तोद्यदर्शनं	६९	पौषशुक्लैकादशीमन्वा	७३	पंचमी	७७	संतोत्सावः	१	वस्त्रफलं
	इतिकानिक्रान्तः	६९	पौषामावास्यायांअर्थो	७३	रथसंसमी	७७	अत्रविशेषोहेमाद्रौ	१	रुधिरविंदुफलं
	अथमार्गशीर्षः		दयः	७३	अत्रदानविशेषः	७७	अत्रचतुर्दशमप्राश	१	प्रथमर्तोदोषःस्त्रीग
६०	हस्त्रिकैपूजाःषोडश	६९	अत्रदानविशेषः	७३	इयमन्वादिः		नमुक्तम्	२	मने.
६०	मार्गच्छासमीकाला		इतिपौषः	७३	माघशुक्लैकादशीश्री	७७	वेत्रामावास्यामन्वा	२	योगफलं
	दुमी	७०	अथमाघः	७४	प्रादमी	७७	इतिफल्गुनः	२	दुष्टप्रथमर्तोशांतिः
६८	अत्रकलभैरवपूजा-	७०	माघस्यानम्	७४	माघशुक्लैकादशीश्री		इतिद्वितीयपरिच्छे	२	दुष्टरजोदर्शनशांतिः
६८	मार्गशीर्षशुक्लपंचम्यां	७१	मकरसंक्रान्तौपरतन्त्र	७४	षाद्वादशीः		दःसमाप्तः	२	प्रथमर्तोविशेषः
	नागपूजा		त्वारिंशत्तथदिक्ताःपु-	७४	माघीपूणिमा		अथतृतीयपरिच्छे	२	प्रथमर्तोमाक्स्त्रीग
६८	मार्गशीर्षशुक्लषष्ठीचं	७२	मकरेदानविशेषः		इतिमाघः		अथतृतीयपरिच्छे	३	मननिषेधः
	पाषधीः	७२	माघामावायोगविशे-		अथफल्गुनः		दःप्रारभ्यते	३	कतौगमनेदिनसंख्या
६८	इयमेगस्कंदपक्षी	७२	माघच्छाचतुर्दश्यां	७४	कुंभेयोडश		मंगलाचरणं	३	कतौगमनेतिथ्यादि

नियमाः	स्नानम्	विचारः	ग्रहणजननेशान्तिः	तावुलभक्षणम्
आश्रयोस्वीगमनेभि	रजस्वलायां रजसि ज्ञा	आशोनां नरपानदृष्टि	अकालप्रसवस्त्रीयु	निष्क्रमणं
अनेकशार्प्यस्युगमे	योर्यन्त्रो	आहेविचारः	गलक्षणम्	अथोपवेशनम्
अतावगमनेदोषः	रजसो ज्ञाने	जमदृष्टकालगंडांत	उपरिदंतजनने	अन्नप्राशनम्
गर्भाधानविध्यकरणे	पुंसवचनवल्लोभनं	स्तदानम्	विकर्शातिः वासत्रय-	अब्दप्रतिः ऊष्णोदक
मूलमासशुक्लास्तादौ	पुनश्चाणि	आश्लेषाफलम्	जमने	स्तनवि-
स्वीगमनेश्रद्धिमाह	पुंसवनेतिथ्यादि	ज्येष्ठाफलम्	पृथ्वीपूजा	करिस्त्रम्
रात्रावाशोचैरजसि	अनवल्लोभनं	मूलफलम्	दत्तपुत्रपरिश्रमविधिः	चौलमानरिगर्भिण्यां
सप्तदशदिनमध्यैर	सीमंतोन्नयनम्	मूलचंद्रः	स्त्रीशुद्धयोदंतकेवि-	त्रिवेधः
जसिचेत्	तत्रप्रतिगर्भकन्य	लग्नभेदात्फलम्	शुद्धकर्तृकहेमवि०	ज्वरोत्पन्नौ मतुरजसि
गौगजेरजसि	सीमंताप्रावे	विशाखादिफलम्	दत्तकेशिषः	संकटे सुदुर्नोत्तरवि०
रजस्वलागमन्योन्य	भोजने प्रायाश्चित्तं	चित्रादिफलम्	यमयोज्यैश्चक्रानिषु	सोदरयोराशौचं
संस्पृशे	गर्भिणीतत्पतिभ्यां	अनीयातादिफलम्	विचारः	चौलमौजने प्रायाश्चि-
सवर्णां विधेयः	पुत्रुः श्राद्धभोजनवि	विस्तृतांगे सहृदंजा	सूतिकास्थानम्	शिखाविचारः
रजस्वलायाश्चांडा-	सूतिकागृहप्रवेशः	तफलम्	गामकर्मतत्कालवि०	चौलं चोलाशास्वार्थश्च
लादिस्पृशे	जातक्रम	पितृभान् एकनक्षत्र	स्वद्रागोदः प्रेरणारोहः	विद्यारंभः
रजस्वलायां नैमित्तिका	दृष्टिश्चाहे आमहेम	जाते	दुग्धपानम्	धनुर्विद्या

१५ अनुपनीतस्य विशेषः
 १५ उपनयनं शिशुलक्षणं
 १५ उपनयने गौणकालः
 १५ अन्ममासादि
 १६ उपनयने गुरुवलं
 १६ गत्तग्रहाः नैमिक्तिकाः
 १६ ज्येष्ठमासादि विचारः
 १६ अस्य नृतीयादौ पु
 १६ नरुपनयनं
 १६ सोपपदाः
 १६ प्रदोषस्वरूपं
 १७ भूकंपादौ
 १७ शारवापिपाः
 १७ प्रातः संध्यागर्जे
 १७ सायंगर्जे शांतिः
 १७ उपनयने नक्षत्राणि
 १७ उपनयनाधिकारिणः

१७ पट्टमूकादीनां विशेषः
 १७ कुंडगोलरूपयोः गाय
 १७ सुपदेशः
 १७ शिक्षायां विचारः
 १७ संस्कारलोपे मायभिः
 १७ अतीतसंस्काराणां पु
 १७ गपत्
 १७ उपनीत्यासहचौल
 १७ करणे
 १७ युगपत्संस्कारेनादी
 १७ श्राद्धं
 १७ उपनयनाग्निः
 १७ उपनयने मध्याह्नसं
 १७ ब्रह्मयज्ञारंभः
 १७ ब्रह्मचारीधर्माः
 १७ गुरूच्छिष्टं
 १७ मेखला

१९ दंडाः
 १९ अजिनं
 १९ यज्ञोपवीतं
 १९ तत्संख्या
 १९ ब्रह्मचारिधर्मलोपे
 १९ अग्निकार्यलोपे
 १९ संध्यालोपे
 २० उपवीतनाशे
 २० पुनरुपनयनं
 २० अनध्यायः
 २१ मृतगार्तोश्चुत्वा औ
 २१ धर्दिहिकजातं जीव
 २१ युनरात्रजितः पुन
 २१ ग्रहस्थाश्रमं कर्तुमि
 २१ च्छनिचेत्स्त्रीणामु
 २१ पनयनं

२२ महानाम्नादिघ्नने
 २२ समावर्तनं
 २२ बटोः पूर्वमृतानां ज्यहा
 २२ शौचम्
 २३ स्नानकव्रतानि
 २३ छुरिकाबंधः
 २३ अर्थविवाहः
 २३ सापिंड्यनिर्णयः
 २३ त्रिमोत्रास्ये विशेषः
 २३ मानुलकन्यापरिणयः
 २३ जीवात्पित्रादि त्रिकुस
 २३ पिंडाकन्यासापिंड्यं
 २३ सापत्न्यमातामहकुले
 २३ दत्तकस्वसापिंड्यम्
 २३ अनाचारः
 २३ गोचरप्रवरनिर्णयः
 २३ द्विगोत्राद्यज्ञाने

३१ भानुगोत्रनिर्णयः
 ३१ कन्याविवाहकालः
 ३२ गुर्वर्कवलम्
 ३२ बृहस्पतिशान्तिः
 ३२ शक्रास्तादिभिर्मते-
 ३२ सिंह-
 ३३ कन्यादातारः
 ३३ भानुणां संस्कृतानां
 ३३ स्वयंवरेनादीश्राद्धं
 ३३ भानुदत्तत्वेनादीश्राद्धं
 ३३ परकीयकन्यादानं
 ३३ गोपीदिदानफलम्
 ३३ मासनिर्णयः
 ३४ विवाहहोमानंतरं क
 ३४ मासैर्वैकृत्यम्
 ३४ ज्येष्ठमासनिर्णयः
 ३४ दशदोषाः

३४ शुर्वतीचारे .
 ३४ यानचंदे
 ३४ अकालरुद्ध्यादौ
 ३४ भूकंपादौ
 ३४ नादीआह्वभूकंपादेर
 ३४ पचादः
 ३४ कन्याविधव्ययोगे
 ३४ कुंभविवाहादि
 ३४ विष्णुस्मृतिदानमुक्तं
 ३४ कार्यम्
 ३४ प्रतिकुलारि
 ३४ पित्रादीनामृतिशेषः
 ३४ तत्रविनायकशान्तिः
 ३४ प्रतिकुलपचादः
 ३४ मान्तर्योदर्शने
 ३४ नादीआश्रान्तं
 ३४ एकमान्तर्योः क्रिया-

३४ श्रीपूजनम्
 ३४ नदपवाहः संकटोक्ति
 ३४ विवाहमध्ये आह्वय
 ३४ मुंडनविचारः
 ३४ मासिकापकर्षः
 ३४ भिन्नमातृजयोर्विवा
 ३४ मृत्युदाहेभिधिमिषेधः
 ३७ कन्यारजोदर्शने
 ३७ तत्रप्रायश्चित्तम्
 ३७ तद्विवाहेकरस्यप्राय
 ३७ गांधर्वोद्विवाहः
 ३७ बलादपहारे कन्याया
 ३७ आशौचेविवाहमध्ये
 ३७ आशौचेनादीआह्वनि
 ३७ अन्नादौविशेषः
 ३९ धर्मार्थविवाहकरणे
 ३९ कन्यागृहेभोजने

३९ नूतनवस्त्रधारणेअदौ
 ३९ स्त्रियासहभोजनेअदौ
 ३९ विवाहनसत्राणि
 ३९ विरुद्धनक्षत्रदानानि
 ३९ विवाहमंडपहभिद्वाले
 ३९ विवाहवेदिका
 ३९ तुल्यार्थमृत्तिकाहरणं
 ४० वरवरणं
 ४० वाग्दानम्
 ४० वाग्दानोत्तरंवरमुत्तौ
 ४० वरस्यदेशान्नरगते
 ४० वाग्दानोत्तरमरणेवरः
 ४० दोषसत्वेअनेकेभ्योत्तरं
 ४० भ्योदत्तानभिर्णयः
 ४० द्वितीयविवाहेनादीआ
 ४० लग्नघटिकास्थापन
 ४० मुक्तम्

४० मधुपर्कअर्घ्यशारत्तो
 ४० यः कार्यः
 ४० दासभिनर्णयंविष्टरलः
 ४० कन्यादानविधिः
 ४० ग्रहप्रवेशनीयहोमेवि
 ४० औपासनेविशेषः
 ४० देवकौल्यापनम्
 ४० नादीआश्रान्तं सर्वेषां
 ४० सापिडानां नियम
 ४० स्पर्शास्पृष्टदोषाभावा
 ४० उपनयनविवाहोत्तरः
 ४० स्नानम्
 ४० अपूर्वतीर्थयात्रानिके
 ४० त्रयमवर्षेवध्यापितु
 ४० गृहे
 ४० गोपीचंदनधारणानि
 ४० उपनयनविवाहोत्तरं

४१ मुंडनमिषेधः
 ४१ भर्तृगृहेमासमिषेधः
 ४१ विवाहोत्तरं पेंडदानम्
 ४१ तिलनर्पणमिषेधः
 ४१ वधूप्रवेशवर्षनियमाः
 ४२ मासादियसामियमः
 ४२ मतिशुक्रविचारः
 ४२ गृहशुक्रास्तविचारः
 ४२ मागस्तिके श्राप्त आह्वा
 ४२ दिनान्वरेतु
 ४२ द्विरागमनं
 ४२ पुनर्विवाहेकारणम्
 ४२ स्त्रीवाहुल्येधर्मोधिस्त
 ४२ रः कस्य आह
 ४२ पुनर्विवाहेअग्निः
 ४२ पुनर्विवाहेभिष्टिका
 ४२ अग्निहूयसंसर्गः

५६ अथवस्त्राणां कृते
 ५७ अधमेतुः
 ५८ अथपशुकृत्यम्
 ५९ अथगर्भदेनछेदः
 ६० अथानिस्त्रेण
 ६१ अथज्जगोक्षः
 ६२ अथरत्नसुखा
 ६३ अथनौका
 ६४ अथभोगः
 ६५ अथशमश्रुक्रमे
 ६६ अथेधनसंग्रहः
 ६७ अथनवान्न
 ६८ नवभोग, नपात्रम्
 ६९ अथनववर्णफलदिल
 ७० अथहोमेआहुतिपान
 ७१ अथशान्तिरुक्ता
 ७२ अथज्जरादौफलम्

६० अथवशातिः
 ६१ अथषेकनम्
 ६२ अथारोग्यस्तानम्
 ६३ अथदन्तधावनम्
 ६४ शोषितभर्तृकामिपयाः
 ६५ अथामलकस्तान
 ६६ अथनेलस्ताननिषेधः
 ६७ अथगृहारंभाः
 ६८ अथगृहप्रवेशः
 ६९ अथकस्त्रिबन्धोनि
 ७० अथआर्द्रनिर्णयः
 ७१ आर्द्रलक्षणम्
 ७२ आर्द्रभेदाः
 ७३ द्युनआर्द्र
 ७४ अथआर्द्रदेशाः
 ७५ गयाआर्द्र

२ गयाशिरःप्रमाणम्
 २ ममगोत्राणि
 २ एभोत्तरशतकुलम्
 २ अथनिषिद्धदेशाः
 २ परगृहेआर्द्रनिषिद्धं
 २ अथआर्द्रकालः
 २ अथभनान्नआर्द्रम्
 ४ शंखपथ्यकारियोगाः
 ४ प्रनिरुणपक्षआर्द्रं
 ४ व्यतीपातेआर्द्रं
 ४ तिथिनिशेषआर्द्रम्
 ४ नक्षत्रआर्द्रयोगाया
 ४ अथआर्द्राधिकारिणः
 ४ द्वादशपुत्रभेदाः
 ४ अनुपनीतश्रवणोधि
 ६ अपुत्रस्वर्चिकारिव्य
 ६ भगिनीतस्तनयोर्निष

१ आस्पृश्यान्धा ह्यानि-
 पेधः
 १ दन्तक्षीत कृत्रिमपुत्राणां
 १ आर्द्रादि
 १ पल्याटेः सपिंडनादौअ-
 धिःशरः
 १ सपिंडानाधिकारिणः
 १ पुत्रक्रियाकरणोविआर्दे
 १ रनधिकारः
 १ अस्वारिणःपित्रोःआ-
 र्द्राधिकारः
 ८ विभक्तानांजातृणांवि-
 ६ आरजानांविशेषः
 ६ धर्मार्थआर्द्रकरणे-
 ६ गयायामपितृत्रेव
 ६ अन्नस्थीशूद्राणामपंच
 १ शूद्राणां गोत्राभावका-

१० श्वपगोत्रे
 १० राजकार्यानिपुक्तादौ
 १० नोआर्द्रनिर्णयः
 १० यवनार्दनांआर्द्र
 १० शनिआर्द्राधिकारिण
 १० अथरपितरः
 १० पितृणांआर्द्रार्थेयद
 १ उपनिष्ठानि
 ११ वक्ररुद्रादित्यानांस्त
 ११ आस्पृश्यादिगर्णपराः
 १ पितरः
 ११ अथविष्वेदेयाः
 ११ आर्द्रेकतृदसोदेवौ
 ११ नांदसुरासर्देसत्यौ
 ११ नैमिषिकआर्द्रसमका
 ११ क्राम्यआर्देधूमिलोव
 ११ पार्वणिपुरसर्वादीयो-

१२	श्रद्धाविचयं	१५	नास्मिन्नावेचनत्वा-	१७	सावर्ण्यविचित्रश्रेष्ठं	२३	श्राद्धपाकभांडानि	२५	नामोच्चारणविशेषः
१२	विश्वदेवापवादमाह	१५	श्राद्धकर्तृभोक्तृभिर्य-	१७	अथहविः	२३	अथपाकान्निः	२५	पुत्रादिनामज्ञाने-
१२	अथविप्र	१५	निर्योचनान्तिकरणे-	१७	शाकादिवस्तूनि	२३	श्राद्धोपक्रमः	२५	विभक्तविचार-
१२	द्वयोर्भात्रैरेतत्तद्वादे	१५	गृहीतानमंत्रणस्यागे	१७	श्राद्धमांसग्रहणंमुच्य-	२३	वस्त्रेविशेषः	२५	अनुपनीतस्त्रीधृद्धा-
१२	भोजनेनिषिद्धम्	१५	श्राद्धभोजनेप्रायः	१७	श्राद्धमांसनिषेधः क-	२३	ऊर्ध्वपुंड्रादिधारणं	२५	देरुन्नरीयेणसव्या
१२	अथमध्ययः	१५	अमायांनिपप्रकारः	१७	लादेशानारतोव्यव-	२३	क्रतुर्भोजनसुखं पुंड्रिभि-	२५	पसव्यम्
१२	अत्राविशेषः	१५	वनस्पतिगनस्वरूप-	१७	क्षीरादौविशेषमाह	२३	गृहेरंगवस्त्रांनिषेधः	२५	सव्यापसव्यविचारः
१२	अथयज्याः	१५	चतुरशस्त्याप्रतिनि-	१७	अथयज्यंचस्तूनि-	२३	निलकंकरणसमयेद-	२५	आचमनविचारः
१२	लंबकूर्णलक्षणम्	१५	स्त्रियः नियमानाह	१७	ताम्रपात्रस्थयज्यंक्षी-	२३	भधारणंनिषिद्धम्	२५	दानाध्ययनादिवर्ने-
१२	समविधायंदाः	१५	पिंडदानात्पाक्सगृहे	१७	रादि-	२३	श्राद्धारंभकालः	२५	नपिंडदानात्प्राकृ-
१२	कुक्षिकाणादेरपवादः	१५	चालानांभोजनेनिये-	१७	अथजलंयज्यम्	२३	श्राद्धपरिभाषा	२५	देवानांनैवेद्यः पूर्य-
१२	गयास्थयास्त्रिणस्ततिः	१५	अथश्राद्धयस्तूनि	१७	गार्द्रात्तंजलंयज्यं	२३	आनुषातनम्	२५	विश्वदेवपितृणां पूजा
१४	विप्रनिमंत्रणम्	१५	तत्रदर्भग्रहणप्रकारः	१७	श्राद्धतिलादिकृतपयः	२३	गोव्रनामोच्चारः कुच-	२५	मकथंकार्यं
१५	विप्रसंख्या	१५	पवित्रदर्भसंख्या-	१७	दोहित्रलक्षणासुक्तं	२३	कर्तव्यः	२५	दर्भविमर्जनंनप्रतिधा-
१५	नास्मिन्नावेचोक्ता	१५	दर्भग्रहणेमंत्रः	१७	श्राद्धदेशेयज्यानि	२३	संबंधगोत्रोच्चरणप्र-	२५	मंत्रोहविचारः
	ह्यः	१५	दशदर्भाः	१७	अथश्राद्धदिनकृत्यं	२३	सकारांतोगोत्रोच्चारः	२५	हृद्धोविशेषः
१५	एकाग्रमेसानेविशेषः	१५	निषिद्धदर्भाः	१७	श्राद्धपाकः केनकार्यः	२३	गोत्रापरिज्ञानेकाश्च-	२५	आपस्तंबानांनु

१६	पाद्यमंडलादिगाद्यं	१०	यज्ञोपवीतम्	१००	पाणिहोम आहुमहालं	१६	पातालभनम्	१६	पिंडदानाद्यावमनं
१७	कर्तव्यम्	१०	दीपिकादिदानम्	१००	वीथ्यादेपाणिहोमः	१६	अंगुष्ठानिवेशनम्	१६	विकिरं
१८	नस्त्रागौगैर्मयंघ्राद्यौ	१०	स्वीश्राद्धे	१००	रिपुरस्यपाणिहोमः	१७	आयोशनं	१७	उच्छिष्टापिंडः
१९	विप्रनिधयः	१०	रुमडुन्वादिदानम्	१००	पाणिहोमोपशनादि	१७	श्राद्धान्नसंकत्सः कुत्र	१७	हस्तपक्षालनंगंडुषः
२०	आसनाग्निहोराग्नि	१०	स्वर्णादिभोजनपात्रं	१००	विध्यविप्रकरेहुतंसर्वं	१७	कर्तव्यः	१७	करणं कथं कर्तव्यम्
२१	अर्घ्यपात्रं	१०	वृंदाग्रहस्थमौलेनफलं	१००	पितृपात्रेषु निसेपः	१७	विवाहुनिनिषेधः	१८	अथपिंडदानं
२२	उत्तमानिअर्घ्यपात्रा-	१०	पिच्यकांडेअर्वा-	१००	आपस्तंबानामग्नौ क-	१७	भोजनैववणादिनष्ट-	१८	पिंडदानं कुत्र कर्तव्यं
२३	अथमानिअर्घ्यपात्रा-	१०	अथार्घ्यम्	१००	अथपरिवेषणं	१७	च्छेत्	१८	अष्टांगः पिंडः
२४	विश्वैदेवायाहने-	१०	अर्घ्येसव्यापसंव्यं	१००	मत्स्यंभार्ययाकार्यं	१७	अभिधायणं	१८	पिंडयुग्मांपावज्याः
२५	ऊर्जसुंहुनिषेध-	१०	अर्घ्यपात्रस्थापनं	१००	आयंसंपात्रनिषेधः	१७	भोक्तृनिषयाः	१८	अथपिंडप्रमाणं
२६	तुलसीनिषेधः	१०	मंडलाग्निपात्राणिच	१००	पावित्र्यपात्राणि	१७	ब्राह्मणप्रार्थनां	१८	एकौहिण्येपिंडप्रमाणं
२७	पुष्पाणिगार्द्याणि	१०	भोजनेकांस्यपात्राणां	१००	पुंसर्वाविपमानदाने	१७	आह्मणपरस्परस्पर्धौ	१८	सपिंडीकरणेपिंडप्र-
२८	कन्यानिपुष्पाणि	१०	श्राद्धेकांस्यपात्रानिपे-	१००	भोजनपात्रेनिलपत-	१७	विप्राणांगुदस्त्वनि	१८	मायाम्
२९	धूपउत्तमः	१०	श्राद्धेभोजनेपवित्रप-	१००	नानिभिहं	१७	विप्राणांचर्मनं	१८	प्रत्यच्छेदिपिंडप्रमाणं
३०	वर्जयूपः	१०	रुदलीपत्रनिषेधः	१००	हस्तेनस्नेहलवणादि	१७	एवंनिघ्नजपः पुनः श्रा-	१८	मासिकेपिंडप्रमाणं
३१	अथदीपः	१०	भस्ममयदीपः	१००	नदेयम्	१७	हुत्वं	१८	नीचैपिंडप्रमाणं
३२	वस्त्रं	१०	अग्नेौकरणं	१००	घृतपात्रस्थापनम्	१७	तृप्तिप्रश्नाः	१८	दक्षैपिंडप्रमाणं

४०	महान्त्योपिंडममाणं	पिंडनिषेधकालः	इतिपार्षणश्राद्धं	पार्षणमपराणहे-	४८	नुकल्याः
४०	पत्न्याः स्त्रियः	महान्त्योपिंडदानं	श्राद्धानुकल्पः	सृष्टिश्राद्धभान्तः	४८	अथश्राद्धभोजनेना
४०	पितादीनांमातां	शुभाहेनियोगः	विपासावेदभेदः	शूद्राणामपराणहः	४९	अथशुभाहश्राद्धत
४०	ग्रथमूहः फर्नव्यः	उच्छिद्योदासनं	आमश्राद्धद्विजाना	हेमश्राद्धं	४९	द्रुपंच
४०	मात्रादीनांपिंडदेयाः	श्राद्धदिनेवैश्वदेनादि	शूद्रस्यआमश्राद्धं	हेमश्राद्धं कृत्यले	४९	अकरणेदोषमाह
४०	महान्त्यश्राद्धेगैर्गैर्गै	अथनित्यश्राद्धम्	आग्नियत्परिभिनंदे	कार्यम्	४९	तत्रएकोद्विष्टपाचणंच
४०	पिंडादयाः	नित्यकर्मरात्रोकार्यं	कुत्रनिदामश्राद्धनिषे	हेमश्राद्धं पिंडः कथंका	४९	श्राद्धेदेशधर्मगंधा
४०	पश्चिमैर्दक्षिणादि	पात्राभावे	आमश्राद्धं ऊहः कथं	हेमश्राद्धं पिंडनिषेधः	४९	अमायाप्रेतपक्षेवैस्वया
४०	पिंडप्रजननादि	श्राद्धशेषभोजनं	कर्तव्यः	हेमश्राद्धेनिषिद्धपदार्थाः	४९	सत्यासिनः विकार्यः
४०	पिंडानां सान्नो नस्यने	तन्निषेधः	आमश्राद्धेपिंडाः कथं	शूद्रशेषमभिभोजनादि	४९	संयामिभुतानां फदाया
४२	उच्छिद्यपात्रचालनं	विप्रस्यश्राद्धशेष-	कर्तव्याः	निषिद्धं	४९	ज्येष्ठभ्रातुः कर्मिष्ठन
४२	उच्छिद्यशपात्राणि क्लेशि	भोजननिषेधः	आमश्राद्धेनिषिद्धपदार्	शूद्रग्रहाद्वास्त्राणगृहे	४९	कथंकार्यम्
४२	क्रासनीयानि	कुत्रनित्यश्राद्धशेषो	आमश्राद्धेपिंडः कथं	आमसमागतं चच्छुनि	४९	ज्येष्ठेनकानिष्ठस्यकथा
४२	पिंडग्रनहर्नकुत्रकार्यं	जनेननिषेधः	कर्तव्यं	पात्रांतर्गतं दुग्धं शनि	४९	अपुनस्यपितृव्यस्यकिं
४२	विप्रनिसर्जनं	श्राद्धदिनेनियमः	आमश्राद्धं पूजयिहः कथं	सांक्त्यश्राद्धम्	४९	पत्न्याः कर्तृत्वोपामे
४२	पिंडग्रतिथिनिः	शूद्रस्यश्राद्धान्नशेष-	कार्यम्	सांक्त्यश्राद्धेनिकार्यं	४९	अपुत्राणां विकार्यं
४२	पिंडोपयांतं मास्यश्चि-	नदेयम्	एकोद्विष्टपात्राभावे	द्रव्याभावे चिह्नाभावे	४९	एकोद्विष्टपात्राकार्यं

५०	अथ स्याद्द्वैतनिर्णयः	५२	आहूचिनिर्णयः	५६	अथ आहूतसंपत्तिनिर्णयः	६१	द्वितीयविवाहे हृदि आहूतं	६६	यात्रामध्ये आशोचं
५०	एकद्वैतस्येति निर्णयः	५२	आहूदिप्रारंभेन दोषः	५६	गृहदाहादिनायुगपन्मरणः	६१	क्रेन कर्तव्यं	६६	यात्रामध्ये तीर्थानुसूया
५०	पान्थोतिथिनिर्णयः	५२	आहूभोजनसमये दातुं शक्यं	५६	एकस्मिन् दिने आहूतत्रयं	६१	हृदि आहूतं निश्चितं कर्तव्यं	६६	वाणिज्यार्थं गते सति मार्गे न दोषास्तौ
५०	आहूतेनोपनिर्णयः	५२	दातुं शक्यं न च वेत्तुं	५६	असमये च तापे देयं वा	६१	हृदि आहूतं विना भवेत्	६६	प्रथमं तीर्थं प्राप्ते प्रार्थनीयं
५०	गृहादिने आहूतसौ	५२	न च भोजने प्रायश्चित्तं	५६	आहूतं गतं पणम्	६१	नां दी आहूतं कारणे क्रमः	६६	तीर्थं प्राप्ते उपवाससमये
५०	अपुत्राणां रात्रौ कार्यं	५२	आशोच्यं यथेष्टं च वेत्तुं	५६	तिस्रः नैवेद्यं निषेधकाः	६१	चैत्रदेवः कदा कर्तव्यः	६६	वर्षे मध्ये पुनस्तौर्था
५१	अधिपे मासप्राप्ते आहूतनिर्णयः	५२	अथ सायं रजोदशने	५६	पितृवोर्कीर्तिके नित्यतः	६१	जीवास्तितृक आहूतम्	६६	जीवांसि तृप्त्यस्तु
५१	एकदिने दश आहूतं स्याद्	५२	अथान्वारोहणनिर्णयः	५६	पणैर्गतं तल्लिखेत्	६१	जीवपितृकस्य गयाया	६६	तीर्थं प्राप्ते स्तुतं कर्तव्यं
५१	आहूतं चैतानिर्णयः	५२	एकसमये गृहाः स्वाभिसेवकास्तः स्त्रियः सह	५६	आहूदिनेषु पितृवोर्गणैः	६१	जीवसिनामह आहूतम्	६६	तीर्थं प्राप्ते अर्घ्यादिव
५१	हृपोत्सर्गकोलः	५२	गमनभर्तृगणैश्च मध्ये	५६	हन्तिः	६१	विभक्ता विभक्तनिर्णयः	६६	पिंडाः सत्तादिभिः
५१	अथ रक्षादि आहूतं	५२	स्तीरगमनं चेतुगमनं	५६	अथ नैवेद्यं निषेधः	६१	अविभक्ता नैवेद्यदेवः	६६	कार्याः
५१	मयमवर्षादारभ्य वर्षपर्यंतं	५२	देशान्तरे भर्तृगणैश्च	५६	अथ हृदि आहूतं	६१	विभक्ता नैवेद्यदेवः	६६	यतो मां गयायां विशे
५१	अथ पर्वण्येन आहूतं	५२	त्वासाह गमनं चेतु	५६	अत्रापि स्वरिणः	६१	आहूतनिर्णयः	६६	अथ जननाशौचं
५१	क्षयाहाज्ञाने	५२	सत्त्वा सिनी भोजनम्	५६	जीवसितृकस्य हृदि	६१	अथ तीर्थं आहूतं	६६	स्वावाशौचं
५१	संप्रेक्षितं मासाज्ञाने	५२		५६	आहूतम्	६१	विधयायाः पुनाद्यनु	६६	पानाशौचम्
५१		५२		५६		६१	तीर्थं प्राप्ते विधिः कथं	६६	

पूर्णशौचं
 गानाशौचेनियमादिना
 मृत्तिकायाः विशेषः
 कन्यापुत्रसवे आ-
 ग्रयमप्यदशमदिने
 अथमृत्तशौचम्
 दशाहमध्येशानामृतक्ये
 अदंतमृत्तशौचं दाहे
 सतंतमृत्तशौचं दाहे
 शूद्रान्मृत्तशौचं
 पितृपशुभिनिकन्याभूत
 दाहस्तला मृत्तचैत्
 अथअनुपनति
 अहा शौचैपिंडदान
 विधिः
 नान्तःपूर्वगननं
 गभंपानेसति

विश्रुतक्षणम्
 बाललक्षणम्
 कुमारलक्षणं
 योगेन्द्रलक्षणम्
 बालानांअनुपनीतानां
 चक्रियाविधिः
 चतुर्वर्ण्यपुदशाहादि-
 महागुरवः
 सपिंडलक्षणं
 सोदकलक्षणं
 गोवजलक्षणं
 दत्तक्रीतपुत्राणामा
 व्याभिनारिणीमृतो-
 भनोरसेपुत्रेषु
 पुनर्भूसुत्नीषु
 दत्तस्यपूर्वपित्रोः
 दत्तकस्यसापिंड्यं

पूर्वापरभर्तृपत्न्याः पु-
 त्रयोश्च
 उदकन्याप्रसवमरणे
 श्वशुरभानुलादीनां
 पितृमरणेकन्यानामा-
 भानुभगिन्याः कन्या-
 परस्परं
 मानामहादिमृतो
 स्वगृहेपरमृतो
 बंधुत्रयमृतो
 जामातृमृतो
 श्वशुरपतिद्विजगृ-
 हेमृतः
 गृहशक्तिः
 ग्राममध्येशवस्तिष्ठ-
 तिचेदाशौ
 क्रियाकर्तुं दशाहादि-

युद्धमृतेआशौचं
 शवस्पर्शेआशौचं
 दक्षिणाभिर्मुतश्चेत्
 निर्हाराद्याशौचम्
 प्रेतालंक्रुरगोरुते
 अनाथप्रेतहरणे
 ब्रह्मचारिणोनिर्हरणे
 भगोरुल्लुगुगमन-
 हीनवर्णस्यदाहादौ
 रादनेआशौचम्
 आशौचान्नभक्षणं
 दासीदासाशौचं
 दास्याविशेषः
 दासप्रेदाः पंचदश-
 रात्रोजननमरणे-
 अतिक्रान्ताशौचं
 देशान्तरेअतिक्रान्ताशौ-

१२ दशादिनमध्येभुतं
 १२ दशाहमध्येमासत्रा
 १२ षण्मासमध्येभुतं
 १२ नवमासमध्येभुतं
 १२ तदूर्ध्वंभुतं
 १२ जनेअनिक्रान्ताशौ-
 चंभुतं
 १२ देशान्तरलक्षणं
 १२ मानापित्रोर्विशेषः
 १२ स्त्रीपुत्रयोः परस्परं आ-
 शौचम्
 १३ सापत्न्यमानुराशीचं
 १२ आशौचसन्निधाने
 १२ जननेजननाशौचं
 १२ मरणेमरणाशौचं
 १३ जननाशौचंमरणा-
 शौचम्

१३	मरणाशौचैजनाशौचं	१६	यत्पादिनामाशौचाभावात्	१९	सर्वेभागेनेदोषाभावात्	२२	पतितोत्कविधिः	२६	आशौचमध्यसंस्कार-
१३	स्रस्ताशौचपथ्येदोषो	१६	न ह्यनारिणामालापितो	१९	विचाहेस्तूतकंचेव	२२	नारायणवलिप्रयोगः	२६	अस्यापवादमाह
१३	शौचम्	१६	शौचद्विहिकं पर्यम्	१९	पुस्तकरुद्धिः	२२	सर्पहनेनारायणमू	२६	निषिद्धफालेदोहदो
१३	दीर्घशौचमयेस्सत्या	१६	संध्यादिलोपाभावाच्च	१९	आसपाते	२२	उत्कृष्टानां विशेषः	२६	नानि
१३	शौचम्	१६	समावर्तनान्नरन्ध्राशौचं	१९	प्रमादमरणे	२२	व्याच्छिन्नसंतमेविशो	२६	कृतोर्ध्वदेहिकेजी
१४	जननाशौचस्यरुरुत्वं	१६	आपद्रवतस्य सूतकाभावात्	१९	चांडालादिभ्योमरणे	२२	युद्धे मृतौ	२६	वन्नागच्छेत्
१४	दशमेन्द्रिआशौचान्नर-	१७	आशौचेऽन्वस्मिन्नर्थे	१९	पतिता नां क्रियानास्ति	२४	सन्धास मृतौ संस्कारः	२६	अमृतस्य दाहोदीक्षा
१५	पाते	१७	धं प्राप्ते	२०	आहिनानेर्विशेषमाह	२४	अपरो नारायणबलिवि	२६	सहृगमने
१५	पित्राशौचमध्यमाशौ	१७	सूतक्रियः पूजाधिकारः	२०	प्रमादमरणे	२४	कृतजीवन्त्यादेभ्योमृ	२७	संमं संस्कारे विधिः
१५	चसू	१७	श्रौतकर्मणि विशेषः	२०	सर्पहने विशेषः	२४	कृतजीवन्त्यादेजीवति	२७	नागबलि विधिः
१५	मानाशौचमध्यमाशौ	१७	आन्ध्रदोष विशेषः	२०	दुर्मरणे दानादि	२४	आहिनानो भोषित मृते	२७	घट स्फोट विधिः
१५	अन्वारो हृणो विशेषः	१७	गृह्याग्निहोमे आशौ-	२०	वैषम्यमरणे	२४	पालाशविधिरस्या-	२७	पतिते संस्कार विधिः
१५	सर्पराशौचान्नरमन्वा	१७	च संख्यादिनापवादः	२१	तीर्थमरणे	२४	भावे	२७	कृतघट स्फोट स्यापि
१५	रोदणे	१७	आशौचेऽस्ति गृहणेऽभा	२१	अनधानविधिः	२४	पासाशविधि सागम्यो	२७	पुनः संप्रह विधिः
१५	आशौचापवादः पुन	१७	भोजने आशौचप्रणो	२१	पतिता नां विशेषः	२४	तोषितस्य कालविचारः	२७	मृतिनानां चरित म-
१५	ननादि प्राप्ते	१७	लक्षणादिद्वयेऽप्यशौ	२२	आसपातप्रार्थनं	२४	भोषित संस्कारेऽप्यलः	२७	गानां प्रसक्तद्वारः
१५	अथाशौचापवादः	१७	चाभावात्	२२	नातायणवलिः	२४	मेव संस्कारेऽप्यलः	२७	अन्यक्रियाविधिः

२८	तनाधिकारिणः	२९	अस्थयस्य शनिभ्रा-	१०	अफ्लीकस्याधानं	३३	प्रेतस्नाने विशेषः	३६	येन केनापि क्रियां कृ-
२८	धर्मपुत्रः	२९	रात्रौ प्रेतदाहे निर्णयः	३०	विधुरस्याग्निस्तस्य ना-	३४	क्रीवादिभिर्नोदकं देयं	३६	तापुनादिभिः पुनः क-
२८	योगिन्द्रः स दशाहपर्यं	३०	रात्रौ वपनमिषेधः	३०	ब्रह्मचारियस्योदहे निः	३४	आशौचे नियमाः	३६	पिंडः केन द्रव्येण क-
२९	मोक्षधेनुदानमंत्रः	३०	प्रेतस्य वपनक्रिया	३०	उत्तपनाग्नेर्लक्षणं	३४	प्रेतदाहानंतरगृहआ-	३६	दशापिंडं देहोत्पत्तिः
२९	ऋणधेनुदानमंत्रः	३०	आशौचांतं पुनर्वपनं	३०	निषिद्धाग्निः	३४	गत्स्य किं कर्तव्यं	३६	दशादिनपर्यंतं पादद्व-
२९	पापधेनुदानमंत्रः	३०	रात्र्युपिते प्रेतप्रायः	३२	साग्नेः पात्रन्यासादि	३४	कीतलब्धमन्त्रं भ्रातृणां	३६	येऽदकं देयं
२९	मरणस्य पुण्यफालाः	३०	साग्नेर्विशेषः	३२	शयनिर्हरणे विद्-नियः	३४	प्रत्यहं जातिभोजनं का-	३६	मुनस्थानेनैतं लदीपः
२९	चैतरणीधेनुः	३०	प्रेताधानम्	३२	शयनिर्हरणप्रकारः	३५	मुत्तस्थाने प्रत्यहं बलिर्भ-	३६	ओदनपिंडो देयः
२९	उक्तांतधेनुः	३०	वर्षादिना अभिनाशो	३२	शयनसंस्कारविधिः	३५	वेत्	३६	दशाहमध्ये दर्शयेत्
२९	दशदानानि	३०	पत्नीपरमरणे	३२	शवेऽग्निदानमंत्रः	३५	नग्नप्रच्छादनश्चास्वेदा	३६	मातापिनोस्माविशे-
२९	निलपाचदानं	३०	प्रथमायां जीवत्यां द्विती-	३२	शयस्य षट्पिंडदानमु-	३५	नानि	३६	अथास्थिसंचयनं
२९	मरणसमये पुण्यमंत्रा	३०	शपां मृतायां वैनाग्निन-	३३	प्रेतस्य स्नानाद्यलंका-	३६	अथ प्रेतपिंडाः	३६	वर्णपरं अस्थिसंच-
२९	दिश्रवणं	३०	दाहः	३३	नग्नः प्रेनो न दत्तः	३६	वर्णभेदेन पिंडदानसं-	३६	अस्थिसंचयनेन भ्रा-
२९	अदोदानानि	३०	दंपत्योर्मध्ये प्रथममृ-	३३	अग्निनाशो	३६	उत्तरीयशिलापानं	३७	त्रयम्
२९	क्रियाकर्तुरधिभ्रातृभ्रा-	३०	तस्य चैताग्निस्त्रिदहः	३३	पुण्यशरेदग्नेतं देहला-	३६	कर्तुं द्रव्यविपर्यये	३७	चतुर्थदिगसेस्मशा
२९	सुमुपैमिधुपर्कदानं	३०	पञ्चान्मृतस्य लौकिका-	३३	दंपत्योरेकदामृतो	३६	क्रियाकर्तुर्नाशे-	३७	नपागंतुं द्विधन्म-
२९	दुर्मरणे प्रायश्चित्तं	३०	स्तिनादा-	३३	उदकदानविधिः	३६	असंस्कृतानां पिंडः कुत्र दे-	३७	तीर्थे अस्थिक्षेपः

३०	परस्यास्थिनयनेदोषः	४०	अग्नेर्लोहं विप्रभाभा	४०	वृद्धिश्चादे सतिमासिमा	४०	युक्ममृतेसपिंडमो	५०	देविश्ववर्मणिअश्व
३०	अस्थिस्तेपांगं हेमश्वा	४१	अधचपोत्सर्गः	४०	पक्षपः कार्यः	४०	श्रद्धेः	५०	निःसंयातमरणे
३०	अथास्थिशक्तिः	४१	नीलवपलक्षणम्	४५	अथसपिंडीकरणं	४०	सपिंडनाधिकारः	५०	पितुरब्दमाशौचम्
३०	अपनयश्चाहं	४१	गुदादिनाचपोत्सर्गः	४६	सपिंडीकरणंसाविनक	४०	स्त्रीसपिंडनेविशेषः	५०	मातुःपुणमासमा
३०	नवथास्त्रकरणेदोषः	४१	पितृपुत्रवत्सास्त्रियान	४६	निरन्तिकः	४०	आसुरादिवाहेसपिं	५०	शौचम्
३०	अचशारवाभेदाज्वावः	४१	सूतकमासोदंर्कमेवा	४६	अंतरितसपिंडीकरण	४०	इनम्	५०	भार्या
३०	मेनश्चाहंसादशपदा	४१	परदापदलक्षणं	४६	नक्षत्रं	४०	कोकिलमनानुसारिणः	५०	शौचम्
३०	शौचज्या	४१	श्रम्यादानम्	४६	सपिंडीकरणेअष्टौका	४०	अपुत्राणांसपिंडनं	५०	भ्रातृपुत्रयोःपण्मा
३०	मेतश्चाहंअन्नादि	४२	कलादास्थिभोजनेदे	४६	लाः	४०	द्विधिश्च	५०	समाशौचम्
३१	अन्नारोहणेविशेषः	४२	उदकभदानं	४६	सपिंडीकरणेज्येष्ठस्या	४०	ब्रह्मचारिणामनपत्या	५१	प्रथमाब्देगयाश्वा
३१	आशौचास्त्यदिनेकृत्यं	४२	अन्नदानंदीपदानं	४६	धिकारः	४०	नास्त्रियासपिंडनंभार्य	५१	द्वेनिषेधः
३१	दशमदिने	४२	अथगासिकानि	४६	वर्गंनेसपिंडीकरणं	४०	यतिमृतोपार्चयाम्	५१	पंचकसृतेविधानं
३१	एकादशाहः	४२	विपुकरलक्षणं	४७	पितरिदेशानरमृतेस	४०	सपिंडीकरणविधिः	५२	त्रिषादक्षमपणे
३१	विप्रादिनामेतैःपदार्थैः	४२	षोडशाश्वाक्षानि	४७	निपुत्रैःक्षिप्रपुत्रम्	४०	ततःपुण्याहवाचनं	५२	पंचरत्नचामानि
३१	शक्तिः	४२	ऊनमासिकानि	४७	सपिंडीकरणेकनिष्ठस्या	४०	रिद्धिश्च	५२	त्रिषादक्षाणि
४०	आद्यश्चाहंएकादशेति	४२	एककालेषोडशाश्वाक्ष	४७	धिकारः	४०	पितृमृतोप्रथमाब्देनि	५२	सशशानाज्जीवसु
४०	विद्येगौणकालः	४२	ऊनमासिकानि	४७	पुनःसपिंडीकरणेवि	४०	विद्धानि	५२	रागमने

५२ त्रहचारिमृतो
 ५२ कुष्ठिमृतो
 ५२ कुष्ठिलक्षणाभ्ययो
 ५२ अधोमहारोगाः
 ५२ रजस्तलायरणे
 ५२ सुमिक्षमृतो
 ५२ गभिणीमृतो
 ५४ अन्तरोहणे
 ५४ अन्यारोहणप्रयोगः
 ५४ वापनमन्त्रम्
 ५४ पंचरत्नाभिमुखादि
 स्थाने
 ५४ तनोतिप्रार्थना
 ५४ एथकृचिनिरोहणे
 निषेधः
 ५४ एथकृचिनिःक्षत्रिय
 स्त्रियः

५४ पयोदेशान्तरमृते ग-
 मन्निधिः
 ५४ अस्विदाहेपलाशदाह-
 एथकृचिनिदोषः
 ५४ उदक्यान्यारोहणे
 चिनिश्चयायाप्राय-
 ५४ अन्यारोहणेगभिण्या
 दीर्घानिषेधः
 ५४ सुहृगमनेरुजस्वाश-
 विषवायमोः
 ५४ विषवायास्तर्पणवि-
 ५४ वृषारोहणकंडुकीनि-
 षेधः
 ५४ अथसन्धासः
 ५४ बाह्मणस्याधिकारः
 ५४ सन्धासश्चतुर्था-
 ५४ कुटीचकः एकस्तक्षुणं

६० चहृदक एकस्तक्षुणं
 एकस्तक्षुणं
 ६० सन्धासविधिः
 तत्रादौ प्रायश्चित्तिवि-
 ६० अधोश्चाद्वा नितदिधिः
 सन्धासग्रहणे सामग्री-
 ६० पूर्वनादोश्चाद्द्वयं
 सामने निर्गन्धे श्वसन्धा-
 सः
 ६० नवश्चाद्द्वयोऽशश्चाद्-
 सपिंडनामानि-
 ६० सन्धासग्रहणसंख्यः
 ६० तनोतिनिःक्षि-
 ६० विरजाहोमादि
 ६० अथयनिधर्मोः
 ६० अथभिक्षा
 यनिभिक्षादानेपलं

६० यतीनां षट्कर्मणिभि-
 यतीनां षट्कर्मणिष-
 ६० तनहेतू-
 ६० अन्यनिषट्बन्धकरा-
 यतिपात्राणि
 ६० यतीनां भिक्षुनि-
 यतीनां पुत्रादिनिधने
 आशौचाभावः
 ६० अथयनिसंस्काराः
 सन्धासग्रहणेपलं
 ६० अथानुरसन्धासः
 ६० अथानुरसन्धासप्रयो-
 आतुरेऽपक्वहोमः
 ६० विरजाहोमं कर्तुमश-
 क्यमेतर्हि
 ६० इष्टदेवनाहोमः
 समधिपसंस्कारादि-

६० कुटीचकस्यदहनं
 बहृदकंपूरयेत्
 ६० हंसस्यजलेनिक्षेप-
 परमहंसंपूरयेत्
 ६० पलाशमूलेनदीर्घ-
 रंपूरणम्
 ६० शवस्यस्थानंपूज-
 नम्
 ६० यथास्थानंदंडा-
 दानम्
 ६० ततः प्रोक्षणास्नान-
 ६० ततः शरणमस्त-
 कभेदनम्
 ६० ततः लयणेन गत-
 पूरणं
 ६० कुटीचकस्यदहन-
 विधिः

अस्थीनांतोर्येनिस

अस्यसूतक्रेन

एवाद्दोन्दिपार्युणे

परमहसानोपार्युणे

हादोन्दिनारायण

बलिः

वर्षेतेपार्युणश्चाङ्क-

कार्यम्

इतिनृतीयपरिच्छे

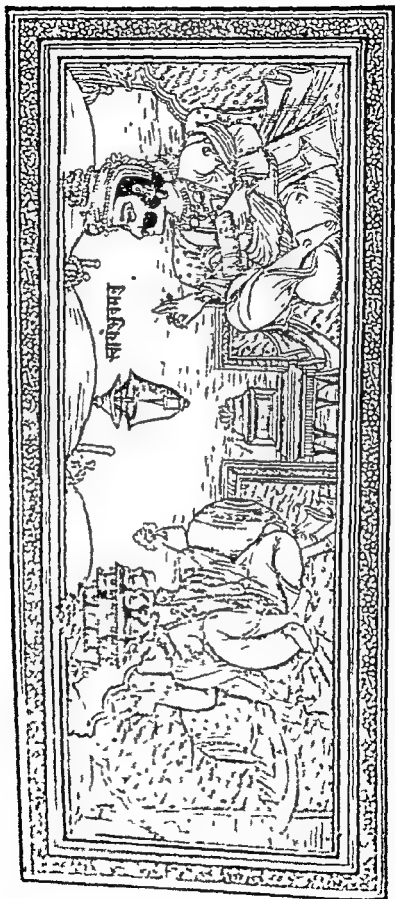
दस्यानुक्रमणिकास

भासा

इतिअनुक्रमणिकासभासा

इतिनिर्णयसिंधोरनुक्रमणिकासमाप्ता ॥

अथनिर्णयसिंघुप्रथमपरिच्छेदप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः अविघ्नमस्तु कांरुण्येकनिकेतंरामंसीतालतालु
 क्तम् विश्वामित्रान्ववायव्रततिसमालंबिशारिवनंवंदे १ लक्ष्मीसहायंकल्पद्रुनलंरंजितगोकुलम्
 बर्हीपीडघृनश्यामंमहःकिंचिदुपास्यहे २ वेदार्थधर्मरक्षायैमायामासुषरूपिणम् पितामहहरिव
 देप्रहृन्नारायणाक्षयम् ३ यत्पादसंस्मृतिःसर्वमंगलप्रतिभूर्मता तान्भट्टरामकृष्णारव्यान्श्रीला
 तचरणान्नुमः ४ सर्वकल्याणसंदोहनिदानयत्पदद्वयम् ह्युनेदीसोदरीमबामुमारव्यांनोमिसादर
 म् ५ विंदुमाधवपादाब्जरोलंगीकृतविग्रहम् ज्यायासंभ्रातरंभट्टदिवाकरसुपास्यहे ६ हेमाद्रि-
 माधवमतप्रविचार्यसम्यगालोच्यतत्त्वमथतीर्थकृतांपरेषाम् श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरारुः
 कालेयशामतिविनिर्णयमाननोति ७ सन्तियद्यपिविद्वांसस्तन्निबंदाश्चकोटिशः तथाप्यसु
 ग्धीकैन्विद्विज्ञानुमीशते ८ तत्रसंक्षेपतःकालःषोढा अब्दोयनमृतुर्मासःपक्षोदिवसइति तत्राब्दोमा
 धवमतेपंचधा सावनःसौरश्चांद्रोनाक्षत्रोबार्हस्पत्यइति गुरोर्मध्यमराशिभोगेनवार्हस्पत्यःसंवज्यो
 तिःशास्त्रेप्रसिद्धः हेमाद्रिस्त्वत्ययोर्धर्मशास्त्रेनुपयोगातिस्वएवविधाआह तत्रवक्ष्यमाणैःसायनादि
 द्वादशमासेस्तत्तदब्दम् मलमासेतुमतिषष्टिदिनात्मकएकोमासइतिद्वादशमासत्वमविरुद्धम् त-
 शाचव्यासः षष्ठ्यानुदिवसेर्मासःकथितोबादरायणैरिति तत्रचांद्रोब्दःषष्टिभेदःतदाहगार्ग्यः प्र
 भवोचिभ्रवःशुक्लःप्रगोदोथप्रजापतिः अगिराःश्रीमुरवोभावोयुवाधातेश्वरस्तथा बहुधान्यःप्रमा

शीनचिन्तकमोयदृष्टया चित्रभातुः सुभातुश्चतारणः पार्थिवोव्ययः सर्वजित्सर्वधारीचविरोधीविकृतिः
 रवरः नन्दनोविजयश्चैवजयोनम्यदुर्मुखो हेमलंबोविलंबोयविकारीशार्वरीशूलवः शुभ्रकृच्छोभनः को-
 धीविश्वावसुपराभवो हुवंगः कालकः सोम्यः साधारणविरोधकृत् परिधावीप्रमादीचआनंदोराक्षसो
 नलः पिंगलः कालवृक्तश्चसिद्धार्थीरोद्रुर्गती दुंदुभीरुधियोद्वारीरक्तासीक्रोधनः क्षयइति यद्यपि
 ज्योतिषेयुरार्मध्यमराशिमोगेनप्रभयादीनांमाघादोप्रवृत्तिरुक्ता तथापिप्रभवादीनांचाद्रत्वमप्यस्ति
 चोद्राणांप्रभवादीनांपंचकेपंचकेयुग इतिमाधवोक्तेः तेनचाद्रप्रभवादिव्येत्रसिनेप्रवर्तते बार्हस्पत्य
 स्तुमाघादौ तयोर्विनियोगोज्योतिर्निवंधेब्रह्मसिद्धांते व्यावहारिकसंज्ञोयकालः स्मृत्यादिकर्मसु योज्य
 सर्वत्रतत्रापिजेवोवानमदोत्तरे आर्द्धिषेणः स्वरेत्सर्वत्रकर्मोदोचाद्रसवत्सरसदा नान्ययस्यादत्सरा-
 दोप्रवृत्तिस्तस्यकीर्तिनेति अयनंतुसौरतुत्रयात्प्रकम् सौरतुत्रितयमदिष्टमयना . अपिकोक्तेः
 तद्विविधम् दक्षिणमुत्तरंचेति कर्कसंक्रान्तिर्दक्षिणायनम् सू अनयोर्वि-

तद्विविधम् दक्षिणमुत्तरंचेति कर्कसंक्रान्तिर्दक्षिणायनम् महिषासुरहं
 रवानसः मातृभैरववाराहनरसिंहत्रिविक्रमाः महिषासुरहं
 नतुदक्षिणायनएवेतिनियमः पूर्ववचनेदक्षिणायनेर्नि धपूर्वम्
 चमात्रात् रत्नमालायाम् गृहप्रवेशत्रिदशप्रतिष्ठाविवाहचौलत्र

धेयं यद्गृहीतं तत्त्वबलुदक्षिणे चेति अस्यापवादः काशीरवंडे सदाकृतयुगंचास्तु सदाचास्तूत्तरायणम्
 सदा महोदयश्चास्तु काश्यानि वसतां सताम् इत्ययनम् अतु मांसदयात्मा मलमांसं तु भासदयात्मकं
 को मांसस्तेन मांसदयात्मकत्वं मविरुद्धम् सद्दधाचाद्रः सौरश्च चैत्रारभो
 धारं भोवा सौरः मीनमेषयोर्मेषघ्नयोर्वाचसंतद्विबोधाय नोक्तेः अनयोर्वि
 मंडनः श्रोतस्मार्तक्रियाः सर्वाः कुर्याच्चोद्रमसर्तुषु तदभावे तु सौरतु धितिर्ज्योति
 विधो विषोदा वसंतो ग्रीष्मो वर्षाः शरद्वसंतः शिशिरः इत्युतुः मासश्चतुर्थो सावनः
 अइति त्रिंशद्दिनः सावनः अर्कसंक्रान्तेः संक्रान्त्यवधिः सौरः यद्यपि हेमाद्रिभाध
 चनेन मेषसंक्रान्त्या समाप्ता मावा स्य कत्वेनैत्रत्वमितिलक्षणाच्च मेघसंक्रान्तेनैत्रत्वमर्त
 मेघसंक्रमेद्देशद्वये सति वैशाखस्यैवाधिक्या तत्पूर्वं भावित्वेन मीनस्यैव चैत्रत्वं युक्तम्
 यैवैशाखाः अतो मीनसंक्रान्त्या मध्यस्य पूर्णमासिकत्वम् आद्यतिथिकत्वं वा चैत्रत्वमितिलक्षणा
 त् मीन एव सौरश्चैत्रः एवं वैशाखवादयोपि मेघाद्याज्ञेयाः सौरमासप्रसंगात्संक्रान्तिनिर्णय उच्यते
 तत्र पूर्वतोपि परतोपि संक्रमात्पुण्यकालयटिकास्तु षोडशोति सामान्यतः पुण्यकालः सूर्यैरु
 क्तः विशेषस्तूच्यते अत्र मासकाः सप्तदश्लोकाः मासूथोद्देशपूर्वतः षडवनिस्तद्वत्पराः पूर्वतस्त्रिं
 शत् षोडशपूर्वतोऽथ परतः पूर्वाः परास्युद्देशपूर्वाः षोडशचोत्तराः क्रतुमुक्ताः पञ्चात्स्ववेदाः पुनः

मीनारंभो मे

त्रिकांड

इ सदि

ना

शे

पे

१८

पूर्वाः षोडशचोत्तराः पुनरयोः पुण्यास्तमेपादितः अस्थार्थः मेषे प्रागूर्ध्वं च दशघटिकाः पुण्यकालः
मिथुने पराः षोडश कर्के पूर्वोत्थितात् सिंहपूर्वाः षोडश कन्याया पराः षोडश तुला
वृषे पूर्वाः षोडश श्रुक्के पूर्वाः षोडश धनुषि पराः षोडश मकरचत्वारिंशत्पराः इदं च हेमाद्रिमतोना
यां प्रागूर्ध्वोत्तराः श्रुक्के पूर्वाः षोडश मीने पराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः
कें माधवमते तत्र पराविंशतिः पुण्याः कुम्भे पूर्वाः षोडश मीने पराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः
मयोक्तासायमवेत्सायदिसापिपूर्वाः पूर्वातु योक्तायदिसापिमाते सायुत्तरारात्रिनिषेधतस्यात्
अर्वाः निशीया घटिसंक्रमः स्यात् पूर्वोत्थितात् हेमाद्रिस्तथा पराः कः इषः प्रदोषे यदि
मथ्ये तु दिनद्वयस्यात् कर्के इषे येव भित्तिरवाच हेमाद्रिस्तथा पराः कः इषः प्रदोषे यदि
वर्द्धरात्रपरिद्विपुण्यत्वथ कर्कटश्चेत् प्रभातकाले यदिवानिशीथे पूर्वोत्थितात् पूर्वोत्थितात्
त्रभूलवचनानि माधवा पराः कर्के माध्यादिषु द्रष्टव्यानि सर्वोक्तसंक्रान्तिषु दानविशेषो हेमाद्रोदा
नकादे उक्तः विश्वामित्रः मेषसंक्रमणे भानो मेषदानं महाफलम् इषसंक्रमणे दानं गवां भोक्त
तथैव च वस्त्रान्नपानदानानि मिथुने विहितानि तु घृतधेनुप्रदानं च कर्कटे पिबिशिष्यते
पौष्ठप्रदानं सिंहपिबितं सदा कन्याप्रवेशे वस्त्राणां वैशमनादानं मेव च तुलाप्रवेशे तिलानां
गौरसानां मपीष्टम् अन्नकीचलिते भानो दीपदानं महाफलम् अन्नकीचलिकः धनुः प्रवेशे
वस्त्राणां यानां च महाफलम् इषप्रवेशे शोदारूपादानं मग्रेस्तथैव च कुम्भप्रवेशे दानं तु ग

मंभुत्पणस्यच मीमंभवेशेस्थानानां गालानामपि चोत्तममिति अत्रोपवासमाह हेमाद्रावापस्तंबः अयनेनेषु
 वैचैवत्रिरात्रोपधितो नरः स्वात्वायस्त्वर्चयेद्भानुं सर्वकामफलं लभेत् अशक्तौ तु हृद्वसिष्ठः अयने संक्रमे
 चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अहारात्रोपधितः स्वात्वासर्वपापैः प्रसुच्यते अत्रोपवासः संक्रमदिने दानादितु पुण्य
 कालदिन इत्याचार्ये चूडामणिः विधिं लाघवात् पुण्यकालदिन एवोभयमिति हृद्वाः इदं च पुत्रि गृहस्थातिरि
 क्तविषयम् आदित्ये हनि संक्रांतौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः उपवासो न कर्तव्यः पुत्रिणा गृहिणा तथेति जैमिनि वच
 नात् अत्र आदिसुक्ते हेमाद्रौ विष्णुधर्मे श्राद्धं संक्रमणे भानो भ्रशस्तं पृथिवीपते अपरां कपि विष्णुः आदि
 त्यसंक्रमणं विशेषेणाय न ह्यज न्यभगभ्युदयश्च एतां स्तुत्यां न्दुकां न्वैकाम्यानाह प्रजापतिरिति ह्याद
 शादिदिने रवी गयनां शमदृत्तावपि पुण्यं वक्तुमय न ग्रहणं अन्यथा संक्रमेण सिद्धं रयनग्रहणव्यथं स्यादि
 त्यपरां कः हेमाद्रावपि गालवः अयनां शक तुल्येन काले नैव स्फुटं भवेत् मृगकर्कादिगेसूर्ये चाम्योदगय
 ने सति तदा संक्रांतिकाले स्फुरक्ता विष्णुपदादय इति अयनां शब्दव्युत्तिरूपं संक्रांतिकाले पिविष्णुपदाद
 यः प्रवर्तते तेन तत्प्रसुक्तं पुण्यकालादितत्रापि ज्ञेयमिति स एव व्याचरेद्यौ तच्च मेवाय न दृषाय न भित्ता
 दिसर्वत्र ज्ञेयम् माधवीये पिजाबालिः संक्रांतिषु यथा कालस्तदीयेष्वयने तथा अयने विंशतिः पूर्वा
 मकरे विंशतिः परेति मकरायने पूर्वाः विंशति धटिकाः पुण्याः मकरसंक्रांतौ तु पश्चात् विंशतिः पुण्याः
 अन्यत्रायने तत्संक्रांतिवदित्यर्थः विष्णुपदादिस्वरूपं च दीपिकाया सुक्तम् हर्यश्चिर्द्वेषसिंहवद्विश्रिक

पञ्चकं स्ययः संक्रमः

कन्याभीनधनुर्नृफक्षषडशीत्याख्यंतुलामेषयोः प्रोक्तं तद्विषुवं सवेयनमुद
हर्षे धिर्विष्णुपदं नृपुकमिश्रुन अत्र चापिंडरहितं आर्द्धकुर्यात् तथान्वापरांके मा
क्रांतं केंदसिनामिति हर्षे धिर्विष्णुपदं नृपुकमिश्रुन अत्र चापिंडरहितं आर्द्धकुर्यात् तथान्वापरांके मा
त्ये अयनद्वितये आर्द्धविषुवद्वितये तथा संक्रांतिषु च सर्वास्मिन् पिंडमिर्वपणादुन इति आर्द्धशूलपाणि
स्वस्य निमूलत्वात् समूलत्वे पिततः प्रभृति संक्रांतानुपरागादिपर्वसं क्रिपिंडमाचरेच्छाद्भुमे को हिष्टं
सुताहनीतिमात्स्योक्तेर्ग्रहणाग्रहणवद्विकल्प एवेत्याह तन्न अस्य पार्वणां सुवादकत्वेन पिंडविधाय
कत्वात् पिंडो व्यक्तिः अत्यथैकपदे पिंडानुवादे बित्त्वविधौ च वषट्कृतः प्रथममक्षवट्कृत्यापनैः
तथा नोभयसमूलत्वे पिंडरहितं पार्वणं कर्तव्यमित्युक्तमयवचनयोरर्थः त्रिपिंडशब्देनैको द्विषु व्यावर्त
नमात्रं मंगलकृत्येषु विशेषमाह ज्योतिर्निर्वधेनारदः त्याज्याः सूर्यस्य संक्रांतेः पूर्वतः परतस्तथा
विवाहादिषु कार्येषु नाड्यः षोडशा योऽशोति एतत्पुण्यकालोपलक्षणं भानोः संक्रांतिभोगव
कुलिकश्चार्थयामक इति ज्योतिः प्रकाशो वज्र्येषु परिगणनात् अयनव्यतिरिक्ता स दशसंक्रांति-
पुरात्रोत्मान आर्द्धादिनकार्ये अकिं संक्रमणो कृत्स्नमहः पुण्यं प्रकीर्तितं रात्रौ संक्रमणे सानोर्दिना-
र्द्धस्नानदानयोः अर्धरात्रादधस्तस्मिन् आर्द्धस्योपरिक्रिया उर्ध्वसंक्रमणे चोर्ध्वमुदयात्परह
यं पूर्णे चेदर्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः प्राहुर्दिनद्वयं पुण्यमुत्तमकरकर्कटाविति हर्द्धवसिष्ठादिवचने
रहः पुण्यतोत्तया रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिवा कुर्यात्तु तक्रिया पूर्वस्मात्परतो वापि प्रत्यासन्नस्य तत्फल

भिनिवसिषवचनाच्चाध्याद्रात्रौस्नानादिनिषेधप्रतीतेः यानितु विवाहव्रतसंक्रान्तिप्रतिष्ठाकृतुजन्मस
 तथोपरागपातादौस्नानेदानेनिशाशक्तमेति राहुदर्शनसंक्रान्तिविवाहात्ययवृद्धिषु स्नानदानादिकंकु
 र्मुनिशिकाम्यन्नतेषुचेत्यादीनिविष्णुगोमिल्लादिवचनानितामकरकसंक्रान्तिविषयाणि मुक्तामक
 रकर्कटावितितयोर्दिवानुष्ठानस्यपथुर्दस्तत्वादिति हेमाद्रिमाधवादयः वस्तुतस्तु प्रागुक्तवचनेनतयो
 र्दिनद्वयपुण्यत्यादेरेवपथुर्दासान्मकरकर्कटयोरपिस्नानेदानं परेहनीत्यादिभिरहःपुण्यत्वोक्तेः अह
 पुण्यत्वानुपपत्त्याकल्यरात्रिनिषेधस्यचप्रत्यक्षरात्रिविधिनावाधात्सर्वसंक्रान्तिषुरात्रावनुष्ठानविकल्पः
 सचदेशान्तराद्भवतिष्ठतइतियुक्तगंथाः अयमयोस्तुक्तव्योविशेषः श्रावणेमाघेचवस्यते ज्योतिर्नि
 बंधे गर्गः यस्यजन्मर्षमासाद्येरविसंक्रमणंभवेत् तन्मासाभ्यन्तरेतस्यैवरक्तेशधनक्षयाः तगरस
 रोरुहपत्रैरजनीसिस्थार्थलोभसंयुक्तेः स्नानंजन्मर्क्षगतेरविसंक्रमणेनृणांश्रुतमदं हेमाद्रौ अहिन्वेद्वा
 त्रियुग्मंस्याद्रात्रौचेद्वासरद्वयम् संक्रान्तिःपक्षिणीदोयादानाध्ययनकर्मसु यत्तुगौडाः संक्रान्त्याप
 क्षयोरंतेद्वादश्यांआह्वासासरे सायंसंध्यांनकुर्वीतकुर्वंश्चपितृह्नाभवेदितिकर्मोपदेशिन्यांव्यासोक्तेः-
 सायंपुण्यकालेसंध्यानिषेधमाहस्तान्निर्मूलं अन्यत्रबहुवक्तव्यविस्तरभीतेर्नोच्यते इतिसंक्रान्तिनिर्ण
 यः पक्षश्रुगजश्रांद्रोमासःसहधा शक्रादिरमांतः कृष्णादिःपूर्णिमांतश्चेति तथाचविक्रान्तमंडनः
 चांद्रोपि शक्रपक्षादिः कृष्णादिर्वेनिचद्विधेस्तत्कादेशाभेदेनतद्वावस्थाभाह कृष्णपक्षादिकंमासंनार्गीकुर्वन्तिनेत्र

पदेनकस्ययः संक्रमः

कन्यामीनधनुर्नृकक्षपडशीत्याख्यतुलामेषयोः प्रोक्तं तद्विषुवंक्षवेयनमुद
पदेनकस्ययः संक्रमः कन्यामीनधनुर्नृकक्षपडशीत्याख्यतुलामेषयोः प्रोक्तं तद्विषुवंक्षवेयनमुद
हर्षेद्विषिण्युपदं नृयुक्मिश्रुने अचंचापिंडरहितं आहं कुर्वीत तथान्वापराक्रम
कर्ताटकेदस्तिणामिति हर्षेद्विषिण्युपदं नृयुक्मिश्रुने अचंचापिंडरहितं आहं कुर्वीत तथान्वापराक्रम
त्ये अयनद्वितये आहं विषुवद्वितये तथा संक्रान्तिषु च सर्वस्वपिंडनिर्वपणादन इति आहं कुर्वीत तथान्वापराक्रम
स्त्वस्य निर्मूलत्वात् समूलत्वेपिततः प्रभृति संक्रान्तिषु पारागादिपर्वके त्रिपिंडमाचरे श्राद्धमेकोद्विष्टं
सुताहतीभिस्तस्योक्तैर्ग्रहणाग्रहणवदिकल्पयेत्त्याह तन्न अस्थपार्वणानुवादकत्वेन पिंडविधाय
कत्वात् पिंडोव्यक्तिः अत्यथेकपदेयिंडानुवादे त्रित्वविधौ च वषट्कारः प्रथमं भक्षवद्वैरूप्यापत्तैः
तथान्वोभयसमूलत्वेपिंडरहितं पार्वणं कर्तव्यमित्त्वभयवचनयोरर्थः त्रिपिंडराह्येनैकोद्विष्टव्यावर्त
नमाचं मंगलकृत्येषु विशेषमाह ज्योतिर्निबं धेनारदः त्याज्याः स्वर्यस्य संक्रान्तेः पूर्वतः परतस्तथा
विवाहादिषु कार्येषु नड्यः षोडशापोड्योति एतत्पुण्यकालोपलक्षणं भानोः संक्रान्तिभोगव्य
कुलिकश्चार्धयामक इति ज्योतिः प्रकाशो वज्र्येषु परिगणनात् अयनव्यतिरिक्तास्तदशस्तसंक्रान्ति-
पुरात्रोत्थानश्चाद्वादिनकार्यं अकिं संक्रमणोक्तत्वमहः पुण्यं प्रकीर्तितं रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिना-
र्धस्नानदानयोः आर्धरात्रादयस्तस्मिन्माध्याह्नस्योपरिक्रिया उर्ध्वे संक्रमणे चोर्वमुदयात्परहरद
यं पूर्णे चैदर्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः आहुर्दिनद्वयं पुण्यमुक्तामकरकर्के ददिति हृद्वचसि सादिवचने
रहः पुण्यत्वोक्त्या रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिवाकुर्वीतुतक्रिया पूर्वस्मात्परतो वापि प्रत्यासन्नस्य तत्फल

भित्तवसिंखवचनाच्चार्यार्थोदाचोस्त्वानादिनिषेधप्रतीतेः यानि तु विवाहव्रतसंक्रान्तिप्रतिष्ठाभ्रतुजन्मस्त
 नथोपरागपातादौस्त्वानेदानेनिशाश्रमेति राहुदर्शनसंक्रान्तिविवाहास्त्ययवृद्धिषु स्नानदानादिकंकु
 र्मुनिर्निषिक्ताभ्यन्नतेषु चेत्यादीनि विष्णुगोमिल्लादिवचनानितामिकरकसंक्रान्तिविषयाणि मुक्तामक
 रकर्मकावितिसंयोर्दिवानुष्ठानस्य पर्युदस्तत्वादिति हेमाद्रिमाधवादयः वस्तुतस्त प्रायुक्तवचनेन तयो
 र्दिनद्वयपुण्यत्वादेरेव पर्युदासात्सकर्मकं रयोरपि स्नानदानं परेहनीत्यादिभिरहः पुण्यलोकैः अहः
 पुण्यत्वानुपपत्त्या कल्याणानि निषेधस्य च प्रत्यक्षरात्रिविधिना वाधात्सर्वसंक्रान्तिषु रात्रावनुष्ठानविकल्पः
 स च देशान्तराद्व्यतिष्ठति इति युक्तप्रंथाः अयनयोक्तवक्तव्यो विशेषः श्रावणेमाघे च वस्यते ज्योतिर्नि
 बंधे गर्गः यस्य जन्मर्षमासाद्यैरविसंक्रमणं भवेत् तन्मासाभ्यन्तरे तस्य वैरकुंशधनक्षयाः तगरस
 रजनगसिंखार्थलोभसंयुक्तैः स्नानं जन्मक्षगतेरविसंक्रमणे नृणां शुभदं हेमाद्रौ अह्निचेष्टा
 श्रावणे चैवासरद्वयम् संक्रान्तिः पक्षिणी दोषादानाध्ययनकर्मस्त यन्तुगोडाः संक्रान्त्याप
 भादवासासरे सायं संध्यां नकुर्वीत कुर्वन् श्वपितृहा भवेदति कर्मोपदेशिन्या व्यासोक्तैः -

समुग

पः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

सः

न चेपीच्छन्ति न तेषामपीष्टो विंध्यदक्षिण इति विंध्यदक्षिणे कृष्णादिनिषेधादुत्तरतो द्वयोरभ्युच्चोऽग-
म्यते तत्रापिशुक्रादिर्गुरुः कृष्णादिर्गोणः शास्त्रेषु चैत्रशुक्रप्रतिपद्ये चान्द्रसंवत्सरारंभोक्तेः तदुक्तं दी-
पिकायां चांद्रोद्योमधुशुक्रगप्रतिपदारंभ इति न हि ये कृष्णादिमन्यन्ते ते पावत्सरारंभोऽभिद्यते अतः शु-
क्रादिर्गुरुः कृष्णादिनामलमासासंभवाच्च चंद्रस्य सर्वनक्षत्रभोगेन नाक्षत्रो मासः सावनादीनामवस्थो-
क्ता हेमाद्रौ ब्रह्मसिद्धांते अमावास्यापरिच्छिन्नो मासः स्याद्ब्राह्मणस्य तु संक्रांतिर्गोणमासीभ्यां तथैव
नृपचैरययोः अत्र ब्राह्मणादीनां यत्र कर्म विशेषे वचनांतरेण वसंते ब्राह्मणोग्रीनादधीतेत्यादिवच्यमास-
उक्तस्तत्र दर्शांतत्वमात्रं नियम्यते न तु सर्वकर्मसु दर्शांत एवेति हस्त्याद्यर्थसौभरे हीषादिनिधननि-
यमवद्विधिलाभवात् त्रैवर्णिकानां सर्वकर्मसु मासविशेषविधेः सावनादीनां शूद्रानुलोमादिपरत्वा-
पत्तेश्चेति गुरुचरणाः ज्योतिर्गर्गः सौरो मासो विवाहादौ यज्ञादौ सावनः स्मृतः आदिकेऽपि तत्कार्ये-
व चांद्रो मासः प्रशस्यते ऋष्यशृंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानप्रशस्यते पार्वणोत्सवकाश्याद्व्याजमि-
ष्टं तथाद्विके स्मृत्यंतरे एकोद्दिष्टविवाहादौ ऋणादौ सौरमासो ज्योतिर्गर्गः आयुर्दयविभागश्च-
प्रायश्चित्तक्रिया तथा सावने नैव कर्तव्या शत्रूणां चाप्युपासना विष्णुधर्मे नक्षत्रसंज्ञाण्ययनानि
चंद्रो मासे न कुर्याद्गणात्मकेनेति ब्राह्मे तिथिकृत्ये च कृष्णादित्रितेशुक्रादिमेव च विवाहादौ च सौ-
रादिमासं कृत्य विनिर्दिशेत् अथ मलमासः तत्रैकमात्रसंज्ञांतिरहितः सितादिश्चांद्रो मासो मलमा-

सः एकमात्रसंक्रान्तिराहित्यमसंक्रान्तत्वेनसंक्रान्तिद्वयवत्त्वेनचभवतीतिमलमासोद्देशा अधिमासः-
क्षयमासश्चेति तदुक्तंकातकगृहो यस्मिन्मासेनसंक्रान्तिः संक्रान्तिद्वयमेवचा मलमासःसविशेषोमासः
स्यात्तुत्रयोदशइति सत्यन्नतोपि राशिद्वयंयत्रमासेसंक्रमेनदिवाकरः नाधिमासोभवेदेषमलमास-
स्तर्कैवलमिति अधिकमासस्यकालनियममाहवसिष्ठः द्वाविंशद्विभिन्नेर्मासेर्दिनेः प्रोदशाभिस्तथा घ
दिकानां चतुर्केणपतत्यधिकमासकइति एतच्चसावनादिमानेनसंभवार्थंनतुनियमार्थं अन्य
दिनाधिकद्वविंशत्यासानंतरंरुक्णापक्षनियमेनशुक्लदित्वभंगापत्तेः तेनन्यूनाधिककालेमलमासपत्ते
पिनदोषः अतएवोक्तंमाधवीये मासेविंशत्तमेभवेदिति क्षयस्यापिज्योतिःशास्त्रे असंक्रान्तिमासो-
धिमासः शुक्लस्यान्तर्द्विसंक्रान्तिमासः क्षयारव्यः कदाचित् क्षयः कार्तिकादित्रयेनान्यतः स्यात्तदावर्षमध्ये-
धिमासद्वयंच एकः क्षयात्पूर्वपरतश्चैकइत्यधिमासद्वयंभवतीत्यर्थः अवविशेषमाहजाबालिः मास
द्वयेन्मध्येतुसंक्रान्तिर्नयदाभवेत् प्राक्तनस्तत्रपूर्वः स्यादधिमासस्तथोत्तरइति उत्तरएवकालाधिक्यं
नपूर्वस्मिन्नित्यर्थः यन्नुग्रहसिद्धान्ते चैत्रादर्वाङ्नाधिमासः परतस्त्वधिकोभवेदिति तत्रचैत्रात्पूर्वअ-
संक्रान्तद्वयेपूर्वोनाधिकः किंतुपरइत्यर्थः यच्चज्योतिःसिद्धान्ते धृक्कन्यागतेसूर्येहृश्चिकेवाश्विनि
नि मकरेवाथकुंभेवानाधिमासोविधीयतइति नहृश्चिकादिचतुष्टयेमलमासेसतिपूर्वं तुलाकन्या
गतेसूर्येक्षयात्पूर्वकालाधिक्यनिषेधार्थंनत्वधिकमात्रस्य दशानांफाल्गुनादीनां प्रायोमाघ -

स्यचकचित् नपुंसकत्वंभवतीत्येषशास्त्रविनिश्चयइतिहेमाद्रौविष्णुधर्मविरोधात् मलमासेष्टकादिनिषे-
धानुपपत्तेश्च मकरेवाथकुंभेवेतिदृष्टान्तार्थप्राप्त्यभावाच्च क्षयस्यागमनकालउक्तः सिद्धांतशिरोमणौ
गतोव्ययद्रिर्नंदेर्गतिशाककालेतिथीशोभंविष्यत्यथागाक्षसूर्यैः गजाद्यग्निभूमिस्तथाप्रायशोयंकुर्वेदं
वर्षैः क्वचिद्रोक्नुमिश्चेति अध्ययश्चत्वारः अद्रयःसप्त नदाःनव एषांप्रातिलोख्येनपाते ९७४ तैर्भिर्नैवर्षे-
कश्चिरक्षयमासः पूर्वजात इत्यर्थः तिथयःपंचदश १५ ईशाःएकादश ११ १५ एवंमितेयातेकश्चिद्रविष्यत
त्यर्थः अगा ६क्ष ५ सूर्योः १२ एकत्र १२ ५६ गजाः ८ अद्रयः ७ अग्नयः ३ भूः १ एकत्र १२ ७८ कुः १ वेदाः ४ इंदुः १
एकत्र १४१ गावः ९ कुः १ एकत्र १९ एतैर्भिर्नैवर्षेयातेकश्चिद्रविष्यतीत्यर्थः अथमलमासेकार्योकार्यनिरू-
प्यते तत्रजाबालिः नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्तथाइंद्रुर्यान्मल्लिस्तुचेतिथिनक्षत्रचारोक्तंकाभ्यनैवकदा
चन अयंचकाम्यनिषेधः आरंभसमाप्तिविषयः असूयानामयमासानतेषुमयसंमतः व्रतानांचेवय
ज्ञानामारंभश्चसमापनमितिनैवोक्तत्वात् असूर्याधिकमासाइत्यर्थः तत्रमंडलतपतेरविरिति
चनान् कारीर्योदेःकाम्यस्यत्वारंभसमाप्तीभवतएवेत्यादिरित्यन्यत्रविस्तरः काठकगृह्येपि मलेनन्य
गतिंकुर्यान्नित्या नैमित्तिकीक्रियामिति तानिनैमित्तिकानिदीपिकायास्तुक्तानि यन्मैमित्तिकमग्नि-
ह्वनुगताभ्याधानमर्चासुवासंस्कारादिविलोपनेसतिपुनःप्रोक्तंप्रतिष्ठादिकमितिगत्यतरयुतंसोमा
दिहेयमेव तत्रकर्तव्यान्युक्तानिकालादर्शे द्वादशाहसपिंडांतकर्मग्रहणजन्मनोः सीमंतेपुंसवेश्चाहं

हवैतौजातकर्मच गोगेशांतिरलभ्योचयोगेश्चाङ्गनानिच प्रायश्चित्तनिमित्तस्यवशात्पूर्वैपरत्रच अब्दोद
 कुंभमन्वादिमहालयसुगादिषु आङ्गदशैष्यहरहःश्राद्धसूनादिमासिकम् मल्लिस्तुचान्यमासेषुसृतानांश्रा
 ङ्ग्यादिकम् आङ्गलुपूवहृषुतीर्थेष्वेवयुगादिषु मन्वादिषुचयहानदानेदेनंदिनंचयत् तिलगोमूहिरण्या
 नासंध्योपासनयोःक्रिया पूर्वहोगश्राग्रयणंसांनेरिशिश्चपर्वणि नित्याग्निहोत्रहोमश्चदेवतातिथिपूजनम्
 स्नानंचस्नानविधिनाप्यभक्ष्यापेयवर्जनम् तर्पणवानिमित्तस्यनित्यत्वादुभयत्रचेति एतौपुंसचनसीमंतौ
 एतच्चगर्भाधानाद्यन्वजाशनांतसंस्कारोपलक्षणम् तदुक्तं दीपिकायाम् गर्भाधानमुखवंचचौलविधितः
 प्राजातयागंविनाकृष्टूवाग्रयणंजैद्रपुरतः जायामधानंगयोः तीर्थैर्दुक्षययोश्चपित्र्यमधिकेमास्येवमा
 द्याचरेदिति अलभ्ययोगेर्धोदयपद्यकादौकाम्यान्यपित्रनादौनिकार्याणीत्यर्थः पूर्वैपरत्रमलेशुहेचेत्य
 र्थः महालयशब्देनमयात्रयोदशयुन्यतइतिमाधवः दर्शश्चाङ्गमलेपिकार्यम् यत्तुऋत्यशृंगः संवत्सरान्तिरे
 केणमासोयस्यान्मल्लिस्तुचः तस्मिंरूपयोदशोश्चाङ्गनकुर्यादिदुसंसयइति तत्काम्यदर्शश्चाङ्गविषयम्
 काम्यंनैवकदाचनेतिवचनान् दर्शोचकाम्यंश्चाङ्गकन्याकन्याचेदिनश्चेत्यादिनायाज्ञावल्क्येनोक्तम्
 नित्यंतुमलेपिभवत्येव दर्शोपहरहःश्राद्धदानंचमतिवासरम् गोमूतिलहिरण्यानामासेपिस्यान्मल्लि
 चइतिमात्स्योक्तेरितिहेमाद्र्यादयः दिवोदासीयेपि अनिदुरिदुपूणांचहरिवारोबुधाष्टमी नाधिमा
 सेपरित्याज्याःसीमंतान्नाशनेशिगोरिति अनिदुर्दर्शः द्विविधमथमाश्चाङ्गनकार्यमित्यपराकः अ-

नयुद्दिहितं कर्म उन्नतरे मासिकारयेदित्युक्तेः पस्यातु दिवसैर्मास इति शब्दं मासकं रणे पिशाकं चार्थोपपत्ते-
 र्दृष्ट्या त्र्यंशं मलेन कारयेद् इति प्राचीनगोडाः शूलपाणिश्च सर्वत्सरप्रक्षेपेयं ऐकराशिस्थिते स्त्रियदाद-
 शो ह्ययं भवेत् दर्शनाद्भूतदोस्यान्नपरत्रमलिं म्लुचे अत्रापि प्राग्बद्धवस्था यद्यपि कालादर्शस-
 र्वेवार्थिकं मासद्वये कार्यमित्युक्तं तथापि हेमाद्रिमाधवापराकर्षादिमतात्प्रथमाब्दिकं त्रयोदशे मलमासे
 द्वितीयाद्याब्दिकं तु शतमास एव कार्यं असंक्रान्ते पिकर्तव्यं माब्दिकं प्रथमं द्विजैः तथैव मासिकं आहं-
 क्षापिंडीकरणं तथैतिहाशिनोक्तेः आब्दिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्पुनर्वादिवार्षिकं त्रयोदशे मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 तत्पुनराब्दिकमिति स्मृत्यंतरोक्तेः पुनराब्दिकं द्वितीयादिवार्षिकं त्रयोदशे मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 कुर्यादित्यर्थः यत्तु सत्यव्रतः वर्षे वर्षे तु यच्छाहं माता पित्रोर्मृतैर्हनि मलमासे न तत्कार्ये व्याघ्रस्य च-
 च्चनं यथेति तत् द्वितीयादिवार्षिकं विषयः आब्दिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्पुनर्वादिवार्षिकं त्रयोदशे मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 नात् यत्र द्वादशमासिकं शतमासे भवति तत्र त्रयोदशे अधिक एवाद्याब्दिकं कार्यं तेन द्वितीयादिशुद्धमा-
 शं मासिकं तत्र तस्य द्विरावृत्तिं कृत्वा च तुर्दशे शतमासे भवति तत्र त्रयोदशे मासे भवति तत्र त्रयोदशे मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 स एव पृथ्वीचंद्रोदये दिवोदासीये मदनपारिजाते चैवं मलमासे भवतानां तु यदा स एवाधिकः स्यात्तदा तत्रै-
 व कार्यं यथा ह्यपैवी नसिः मलमासे भवतानां तु आहं यत्प्रतिवत्सरं मलमासे पिकर्तव्यं नान्येषां तु कथं-
 चनेति हेमाद्रौ व्यासोपि मलमासे भवतानां तु सौरमाने समाश्रयेत् स एव दिवसस्तस्य आहं पिंडोदकादि

१७ अत्राधिकमृतस्य न द्वितीयाद्यद्देपिसौ रविधिः द्वितीयादावन्याधिकेयापूर्वनिचयमविधिर्वैरूप्यात् किंतु
 प्रथमाब्दिकस्य मले निचयमात्सत्यव्रते न तद्विन्नस्य सर्वस्याधिकेप्रतिप्रसवमात्रे लाघवात् अतो न द्वितीया
 दोसौ रमासप्रसंगः चांद्रमिष्टं तथाब्दिकं मासपक्षानि शिष्टे इत्यादिविरोधाच्च यत्तु ह्रस्वसिष्ठः आ-
 क्षीयाहनि संग्रासे अधिमासो भवेद्यदि मासद्वयेपि कुर्वीत आह्रस्वमेवं न मुह्यति यच्च व्यासः उत्तरदेवका
 र्याणि पितृकार्याणि चोभयोरिति तन्मासिकादिविषयं यौगादिकं यासिकं च आह्रस्वापरपक्षिकं मन्वादि
 कं तैथि कंच कुर्यान्मासद्वयेपि चेति स्पृति चंद्रिकोक्तेः तैथि कं तीर्थ आह्रं तच्च मासद्वयेपि कार्यमिति विश्वस्थली
 सेतो भद्राः केचिन्नुप्रतिमासं भृताहे च आह्रं यत्प्रतिवत्सरं मन्वादौ च युगादौ च तन्मासो रूपायोरपीति मरी
 विवचनात् वर्षे वर्षे तु यच्छ्राद्धं मासापि चोर्मृते हनि मासद्वयेपि तत्कुशाद्व्याप्रस्य वचनं पथेति गालवोक्तेश्च
 प्रत्याब्दिकं मासद्वये कार्यमित्याहुः तत्तु छंयति मासं मृताहे किपमाणं भासिकं प्रति संवत्सरं क्रियमाणं कल्पा
 दि आह्रमिति मरी विवचसो मदनरत्ने न व्याख्यानात् गालवो यस्य च मासद्वयात् के क्षयमास इति माधवैर्ब्रह्मा
 ख्यानात् यच्चैकैश्चिदुक्तं प्रथमाब्दिकं मासद्वये कार्यं आब्दिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्कुर्वीतमालिस्तु चेन्न योदशे च सं-
 ग्रामे कुर्वीत पुनराब्दिकमिति यमोक्तेरिति तदपि चित्यं पुनर्माब्दिकं द्वितीयादिवापि कंच योदशे तीतं च तु दर्शे कुर्वात्
 अस्तथासावन्नित्य आह्रं तत्र मृते हनीति पैठानसि विषेधः स्यादिति हेमाद्रौ पृथ्वी चंद्रोदये च एतेन न च धेति न छि-
 वेत्यनेन भद्रव्याख्यानाभावात् पक्षस्ता पूर्वव्याख्यायां नुहा रीतीये प्रथमग्रहणं येषमानं यदपि निर्णयान्ते पूर्वोक्त-

लादर्शवचनात् मलमासे आहूतिनस्य गंध्यत्वनिरासार्थं पिबुद्देशेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा शुद्धमासे मापिंडकं
 आहूतकुर्यात् पिंडवर्जमसंक्रान्ते संप्रक्रान्तौ पिंडमंशुतम् प्रतिसंवत्सरं आहूतमेव सासद्वयेष्वपि चेतुष्टयपराशरोक्ते
 शिति तदपि चित्यम् पूर्वोक्तवचनस्य क्षयपूर्वभाव्याधिकमासविषयत्वात् तत्र हि मासद्वये आहूतसुक्तम्
 तदाह सत्यतपाः एक एव यदा मासः संक्रान्तिद्वयसंयुतः मासद्वयगत आहूतमलमासे पिशस्य तदिति मास
 द्वयगतं पूर्वासंक्रान्तगतक्षयगतं च मलमासे क्षयमासे अपिशब्दात् पूर्वाधिमासे चेतुहेमाद्रिः दीपिकापि
 तत्प्राप्तसंयुधिमासको यदि भवेन्न तस्य सावत्सरं तस्मिन् अहृतयास्तये च वचनात् कुर्वातद्वयोः कोविद इति
 कालादर्शयेत्येतद्विषय एवेत्यलङ्कारेण मलमासे वज्या न्युक्तानि कालादर्शे अनित्यमनिमित्तं च दानं च म
 हदादिकम् अग्न्याधानाधरापूर्वतीर्थयात्राभरेक्षणम् दवागमनडागादिप्रतिष्ठासौंजिवंधनम् आश्र
 मस्वीकृतिः काम्यहोषोत्सर्गश्च निक्रमः राजभिषेकः प्रथमश्रुडाकर्म व्रतानि च अन्नभाशनमारभौ भ्राहा
 णांच प्रवेशनम् स्नानं विवाहो नामातिपन्नदेवमहोत्सवः व्रतारभसमाप्तीच्चाकाम्यं काम्यं च पापानाम् प्रा
 यश्चित्तु सर्वस्य मलमासे विवर्जयेत् उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्रदमनार्पणम् अवरोहश्च हेमंतः संपर्षणा
 वत्तिरसकाः ईशानस्य वलिर्विष्णोः शायनं परिवर्तनम् दुर्गदस्थापनोत्थाने ध्वजोत्थानं च वज्रिणः पूर्वो
 त्रप्रतिषिद्धानि परान्यच्च देविकमिति अत्र मूलवचनानि हेमाद्रिमाधवादिषोडश्यानि दिव्योदासी
 येपि यत्रोत्सवं च देवादिशपथं दिव्यमेव च मलमासे न कुर्वीत व्याघ्रस्य वचनं तथेति अयं निर्णयः क्षय

मासेपिज्ञेयः रविं संचक्रमहीने यो वर्ज्या वर्ज्या विधिः स्मृतः स एव तु द्विसंक्रान्ते मलमासेषु दीपित इति कावक गृ-
 ह्योक्तेः क्षयमासमृतानामपत्यादिके विशेषो हेमाद्रौ तिथ्यर्धप्रथमे पूर्वो द्वितीये धेनूतयो नरः मासा विनि-
 बुधे श्रित्योक्षयमासस्य मध्यगौ आदिकवदर्थोपनेपिज्ञेयं यन्मलमासे वर्ज्यसुक्तं तल्लुक्कगुर्वोरस्तादि-
 वपिज्ञेयं तदाह बृहस्पतिः बाले वायदिवास्त्ये शक्ये वास्तंगते गुरौ मलमास इवेता निवर्जयेद्देवद-
 शेनमिति अनादिदेवनां दृष्टाशक्त्यः स्फूर्तमष्टमार्गवे मलमासेष्यनास्तन तीर्थयात्रां विवर्जयेत् आद्यन्त-
 तीर्थदोषाभावमात्रं न तु फलमिति वाचस्यतिमिथाः तन्न असनिबाधके फलहेतुत्वाक्षनेः लल्लोपि
 नीचस्थे चक्रसंस्थेऽप्यतिचरणगते बालवृत्त्यास्तंगे वासव्यासो देवपात्राव्रतनियमविधिः कर्णवेधस्त-
 दीक्षा मौंजीबंधौ गनानां परिणयनविधिर्वस्तुदेवप्रतिष्ठा वर्ज्याः सद्भिः प्रयत्नात् विदशपतिगुरौ सिं-
 हराशिस्थिते च नि दीक्षायागदीक्षा आगमदीक्षा च तथा उद्यानचूडाव्रतबंधदीक्षा विवाहयात्रा च-
 बधूप्रवेशः तडागकूपत्रिदशप्रतिष्ठा बृहस्पतौ सिंहगते न कुर्यात् दिवोदासीये गुरौ हित्ये गुरौ सिं-
 हे नष्टशक्रे मलिस्तुचे गृहकर्मव्रतं यात्रां मनसापि न चिंतयेत् अस्यापवादः तत्रैव ब्राह्मे मुंडने चो-
 पवासश्च गौतम्यां सिंहगेश्वरौ कन्यागते तु कृष्णायानु तत्तीरवासिनां तथा आद्यासौ गौतमी गंगादि-
 तीया जाङ्गवी स्मृता सर्वतीर्थफलं स्नानाद्गौतम्यां सिंहगेश्वरौ संहिताप्रदीपे स्यात्संरात्रं गुरुशक्रयोश्च बालव-
 प्रज्ञोदशकंच बार्ध्वा द्यौः सिते ज्येष्ठशमी शिशुत्वेषा स्नानस्तस्मात्पुत्रीयमानौ वसिष्ठः अतिचारगते जीवे वर्जयेत्तदनंतरं

प्रतोदाहादिद्रायेपुअद्याविंशतिवासरात् बाल्यादिलक्षणमुक्तं ब्रह्मसिद्धांते रविणासन्तिरन्येषां ग्रहाणां म-
 स्तउच्यते मनोवाग्यार्थकं मोक्तमूर्ध्वबाल्यप्रकीर्तिनामिति बाल्यादिपरिमाणवत्तशते बालः शुक्रैर्दिवस
 दशकंपंचकंचैयदृहः पञ्चादक्रान्तिनयमुदितः पक्षमेंद्यांक्रमेण जीवोदृहः शुचिरपिंतथापक्षमन्यैः शि
 रस्तोदृहोमोक्तोदिवसदशकंचापरेः सप्तरात्रम् पञ्चिमस्तउदयेदशदिनानिबालः अस्तेपंचदिनानिष्टह
 रस्तोदृहोमोक्तोदिवसदशकंचार्थः अन्यत्रत्यथोक्त प्राप्तिपञ्चादुदितः शुक्रः पंचसप्त
 पूर्वोत्तोदिनत्रयबालः पक्षचदृहः इत्यर्थः जीवोयुरुः अन्यत्रत्यावस्थामाहमिहिरः बह्वीदृशिताः का
 दिनंशिशुः विपरीततुष्टद्वयंतद्वेवगुरोरपीति एषांचपक्षाणां व्यवस्था माहमिशिरः बह्वीदृशिताः का
 लायेबाल्यैवाहकेपिवा ग्राह्यास्तत्राधिकाः शेषादेशभेदादुतापदीति देशभेदश्चमदनरत्नेगार्थः
 शक्रोरुरुः भ्रात्रपराक्कबालोविध्यैदशावन्तिषुसप्तरात्रम् वंगेषुहूणेषुचषट्पंचशेषेचदृशोन्निमित्तक
 नीति अस्तादेरपवादः काशीरवंडे नग्राहास्तोदयकृतोदोषोविधेयवृत्तबालये त्रिस्थलीसेतोवायवीये
 गोदावर्यागथायांचश्रीशैलेग्रहणद्वये सुरासुरगुरूणांचमोदयदोषोनविद्यते ग्रहणाद्वेतन्निमित्तक
 कुरुक्षेत्रयात्रादानादावित्यर्थः तदाहत्रिस्थलीसेतोलक्षः उपप्लवेशीतलः सानुमान्वागर्थोदयेचैकपिला
 ल्यषष्ठ्याम् सुरासुरज्यास्तमयेपितीर्थेयात्राविधिः
 चाधिमासोनमृतिर्नसूक्तिः एवमप्युत्तरार्धपठंति इत्य-
 पाद्ये अधिमासेषुसंप्राप्तेषुदसपिपुतानिच त्रयस्त्रि

तविशेषउक्ता मादो

भिन्नाणि अधिभासेनृपोत्तम अधिभासेतुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिंशत्तुदेवताः उद्दिश्यापूपदानेनमृत्थीदानफलं
 लभेत् त्रयस्त्रिंशदपूपान्त्वंकांस्यपात्रेनिधायन्व सद्युतंसहिरण्यं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् विष्णु-
 रूपीसहस्रांशुः सर्वपापप्रणाशनः अपूपान्प्रदानेनममपापव्यपोहतु नारायणजगद्बीजभास्कर
 प्रतिरूपक घतेनानेनपुत्राश्च संपदं च भिवर्धय यस्य हस्ते गदा च केगुरुडो यस्य वाहनं शंखः करत-
 ले यस्य समे विष्णुः प्रसीदतु कलाकाष्ठादिरूपेण निमेषघटिकादिना यो वंचयति सूतानि तस्मै काला-
 त्मेनेनमः कुरुक्षेत्रमयं देशः कालः पर्वद्विजो हरिः पृथ्वीसममिदं दानं गृहाण पुरूपोत्तम मलानां च वि-
 शाल्यर्थे पापप्रशमनाय च पुत्रपौत्राभिरुत्थयेत् तव दास्यामि भास्कर मंत्रेणानेन यो दधात् त्रयस्त्रिंशद्
 पूपकान् प्राप्नोति विपुलां लक्ष्मीं पुत्रपौत्रादिसंपदं इति इति निर्णयसिंधौ भासमलभासनिर्णयः पक्षनि-
 ययस्तु देवे सुरव्यः शक्रपक्षः कृष्णः पित्र्ये विशिष्यत इति माधवेनेक्तः अथ तिथिनिर्णयः तत्र तिथिर्दू-
 धा श्रद्धाविस्था च दिने तिथ्यंतरसंबंधरहिता श्रुत्या तद्ग्रहिता विस्था तत्र श्रद्धाया मसंदेहाद्विस्थानिर्णयने
 तत्र सामान्यतो चेधमाह माधवीये पैठीनसिः पक्षद्वयेपि तिथयस्तिथिपूर्वतथोत्तरां विभिर्मुहूर्तेर्विध्यंति सा-
 मान्योयं विधिः स्मृत इति हेमाद्रिमदनस्त्रादौ तु द्विमुहूर्तेषु क्तः उदिते देवतभानौ पित्र्यं चास्तमिते रवौ द्विमुहूर्ता
 त्रिरुद्धश्चातिथिर्हव्यकव्ययो रिति विष्णुधर्मोक्तः द्विमुहूर्तलंचासुकल्पः द्विमुहूर्तोपि कर्त्तव्यायातिथिर्द्विर्द्विर्गामिन
 निदर्शणापिशब्दोक्तैः अयं वेधः प्रातरेव सायंतु त्रिमुहूर्तो वेध एव सांनिधिं समनुभाष्ययात्यस्तं पद्मिनीप-

निःसातिथिस्तद्दिनेप्रोक्तात्रिमुहूर्तव्याभावेदिनिस्कांदोक्तेः दीपिकापि त्रिमुहूर्तगतुसाकलासायेति यानितु ब्रततो
 पनासत्तानादौघटिकैकाधियाभवेत् उदयेसान्निधिर्याह्याविपरीतातुपैतुकइत्यादीभिस्कांदादिवचनानितानिचै-
 श्वानराधिकरणन्यायेनावयवस्तुत्यात्रिमुहूर्तप्रशंसापराणि तिथिविशेषवेधविशेषः स्कांदे नागोद्वा दशनाडी
 क्षिर्दिक्पंचदशाभिस्तया मृतोद्वा दशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरांतिथिमिति अयंचोपवासांनिरिक्तविषयइतिवक्ष्य
 ते इतिवैधः तत्रसर्वोतिथिर्चदहःकर्मकालव्यापिनसंवशाह्या कर्मणोयस्ययःकालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः
 तयाकर्मोणिकुर्वीतद्वासहृद्नकारणमितिविष्णुधर्मोक्तेः दिनहयेतद्वासावव्यासावेकदेशव्यासोवायुग्मवा
 क्यान्निर्णयः तस्यपूर्वावार्धेनोपपत्तेः कर्मकालस्त्यप्रधानागत्वाच्च युग्मवाक्यंतुनिगमः युग्माद्रियुगभूतानां
 यणमुन्योर्वस्तरंधयोः रुद्रेणद्वादशीसुक्ताचतुर्दश्याचपूर्णिमा प्रतिपद्यव्यमावास्यातिथ्यायुग्ममहाफलम्
 एतद्युस्तमहादोषहंतिपुण्यंपुराकृतमिति अत्ररंभांताः शब्दाः द्वितीयादिनवस्यततिथिवाचकाः रुद्रएकाद
 शीद्वितीयातृतीयायुतासान्चद्वितीयायुतेतिसमयुग्मानोत्तर्यः इदंचशक्नुपक्षे अमाप्रतिपद्युग्मस्यपूर्णिमायाश्च
 तत्रैवमत्वात् इतिकेचित् तत्त्वत्वावास्याप्रतिपद्युग्माकृष्णपक्षलिंगात्पक्षरूपपरिमितंतद्विशेषवाक्यैः कृष्णोतिथि
 विशेषेपोद्यनइति दशमीतृक्तापुराणसमुच्चये संपूर्णेदशमीकार्याभिधितापूर्वयाथवेति संपूर्णेशक्नुपक्षेत्र-
 योदशीपुस्तसंतुनोक्ता त्रयोदशीतुर्कतव्याद्वादशीसहितामुनइति कृष्णपक्षेत्वापस्तंबः प्रतिपस्तद्विती
 यास्याद्वितीयाप्रतिपद्युता चतुर्थीसंयुनायान्चसान्तीयाफलप्रदा पंचमीचप्रकर्तव्यावध्यायुक्तातुनारद

कृत्वा पक्षेष्टमात्रैव कृष्णपक्षे च तु दशी पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या परविद्वानकुचचित् दशमी च प्रकर्तव्या स दुर्गा द्विज
 सप्तम षष्ठ्यष्टमी अमावास्या कृष्णपक्षे च या दशी एताः परयुताः पूज्याः पराः पूर्वेण संयुता इति यत्तु व्याघ्रः खर्वोद
 र्पस्ताया हिंसा निविधेति थिलक्षणां खर्वदोषोपगोपूज्यो हिंसास्यात्पूर्वकालिकीति खर्वः साम्यम् दर्पो दृष्टिस्तयोः प
 रा हिंसाक्षयस्तत्र पूर्वत्वार्थः एतद्ब्रह्मादिविषयम् द्वितीयादिषु युग्मानां पूज्यता निष्पमादिषु एकोद्विष्टादिहृद्वाद्यो-
 द्वासहृद्वादिचोदनेति व्यासोक्तेः नियमादिषु च तदनादिकर्मसू एकोद्विष्टादिति च र्चद्वादावित्यर्थः कर्मकालव्य
 ष्णः भावे तु कर्मोपक्रमकालगोचरात्वा कर्मोपक्रमकालगतुरुक्तिभिर्ग्राह्यानयुग्मादर इति दीपिकोक्तेः यानि तु या
 तिथिं समनुग्राह्य लक्ष्यं याति भास्करः सान्निधिः सकलांशो यादानां व्ययनकर्मस्वित्यादीनि तानि त्रिभुहर्गोदित्सु
 शितिनिर्णयशैली अथैकभक्तं तत्कालः पाद्ये मध्याह्नव्यापिना ग्राह्या एकभक्ते सदानि शिभिः मध्याह्नमध्यपं
 चयाविभक्तं दिनतृतीयांशः तेन यद्यपि द्वादशदंडानंतरं ग्राह्यते तथापि दिनाय समयेतीति भुज्यते नियमेन यत्
 एकभक्तमिति प्रोक्तं तत्तत्स्थाद्वैव हीति स्कांदोक्तेः षोडशमसदशादिदंडासुरव्यः कालः दीपिकायां तु म
 ध्याह्नां त्वदले त्रिभागदिवसे स्यादेकभक्तमिति ततः सूर्यास्तपर्यंतं गोणः द्विचैव हीत्यस्य चैयथ्यापत्ये तत्प
 रत्वात् अत्र पूर्वद्युर्व्याप्तिः परेद्युरुभये च व्याप्तिस्तदभावांशव्याप्तिस्तत्रापि साम्यं वैषम्यं चेति षट्पक्षाः त
 त्राद्ययो रसंदेह एव तृतीये तु पूर्वह्निगोणसुरव्यव्याप्तेः सत्वात् पूर्वैति माधवः युग्मवाक्या निर्णय इति हेमाद्रिः
 चतुर्थपक्षे पूर्वैव गोणकालव्याप्तिः सत्वात् वैषम्येणोशांशव्याप्तेः याधिकासाग्राह्या साम्ये पूर्वो अयं च स्वतंत्रैक-

भक्तनिर्णयः अन्यांगेऽपवासप्रतिनिधीतदनुसारेण निर्णयः अथ नक्तं तच्च दिनानशनपूर्वरात्रिभोजनं तत्र
 प्रदोषव्यापिनीग्राह्या प्रदोषव्यापिनीग्राह्यानिधिर्नक्तत्रनेसदेनिवत्सोक्तैः प्रदोषस्तु विमुहूर्ते प्रदोषः स्याद्वा
 नावस्तुंगते सति नक्तं तत्र तु कर्तव्यमिति शास्त्रविनिश्चय इति भट्टनरत्ने व्यासोक्तेः तत्रापि त्रिदंडोत्तरं कार्यं
 सायं संभ्याधिघटिका अस्तादुपरिभास्वन इति स्कांदोक्तं दंडत्रयस्य संध्यात्वात्तत्र च त्वारीमानिकर्माणि संभ्याग
 परिचर्जयेत् आहारं मंत्रैश्च निद्रां स्वाध्यायं च तुर्यकमिति माकंडे येन भोजननिषेधात् सुहूर्तेन दिनं नक्तं प्र
 वृत्तं नित्यमनीषिणः नक्षत्रदर्शनान्नक्तं महर्ष्ये गणाधिपेति माधवीये मयिव्योक्ते च गोडास्तु प्रदोषोक्तं मया
 दूर्ध्वे घटिका इयमिष्यत इति वत्सोक्तः प्रदोषः संध्या च दिनरात्र्योः संधौ मुहूर्तः अर्धोत्समयात्सं ध्याव्यक्ती
 भूतानतारकायायत् तेजः परिहा निवशाद्भानोरर्धोदयं यावदि निवराहोक्तं रित्याहुः तन्म अस्य संध्या च
 दानानध्यायादिपरत्वात् अतएव तत्र रवं इमं डलस्य संध्यात्वं सुक्तं विज्ञाने श्वरेण यच्च भट्टनरत्ने नक्तस्य
 वैधत्वाद्वागप्राप्तं भोजनगोचरो निषेध इत्युक्तं तन्निषेधे निषेधाविरोधात् अन्यथा कपिंजला नित्यत्र त्रि-
 भ्योधिकानां हि संनस्यात् सायंकाले नक्तं तु दिनद्वये प्रदोषास्पर्शे ज्ञेयं अतथा त्वेपरत्र स्यादस्तादुर्वाग्य
 तो हि संनिजानां लि च त्वनात् प्रदोषव्यापिनी नस्याद्भिवानक्तं विधीयते आत्मनो द्विगुणा छाया मदीश्व
 निभास्करे तन्मक्तं नक्तमित्याहुर्नेन क्तं निशि भोजनमिति स्कंदाच्च यस्यादीनामपि सायंकै नक्तं निशाया
 कूर्धान्तमृहस्थो विधिसंयुतः यतिश्च विधवान्वैवकुर्वान्तस्तसि दिवा कर्ममिति तत्रैव स्मृतं तत्रात् इदमपुत्रविधुषोप

लक्षणम् पुत्रवत्सुरात्रावेव अनाश्रमोव्याश्रमीस्यादपत्नीकोपिपुत्रवानिनि संप्रहोक्तेः सौरनक्तं तु दिवेव
त्रिमुहूर्तस्य गोवाह्निनिशि चैतावतीतिथिः तस्यांसौरमवेन्नक्तमहन्येव तु भोजनमिति सुमंतुक्तेः हरिनक्तैर्विशेषः
कालादर्शस्कांदे उदयस्थासदापूज्या हरिनक्तव्रतेतिथिरिति अन्यनक्तं तु संकात्यादावपिश्रावेव निषेधस्य
रागप्राप्तभोजनगोचरत्वेन वैधाबाधकत्वात् दिनद्वयव्याप्तौपरा उभयोर्वैदिव्यातिथ्योः प्रदोषव्यापिनीतिथिः त
नौनरचनक्तं स्यादुभयत्रापि सायन इति कालादर्शे जाबालिवचनात् अन्यपक्षेषु एकमक्तवन्निर्णयः अत्र वि
शेषो भद्रनरलेगारुण्डे हविष्यभोजनस्थानं सत्यमाहारलाघवम् अभि कार्यमधः शय्यां नक्तभोज्याषड्विरे
त् अभि कार्यव्याहृतिहोमः इति नक्तम् अयान्विते तु विशेषवचनाभावात्पक्षे उपवासोप्राप्ते उपवासवन्निर्णयः
अथ नक्षत्रव्रतकालनिर्णयः विष्णुधर्मैः उपाधितव्यं नक्षत्रं यस्मिन्नस्तमियाद्रविः युज्यते यत्र वानारा निशी
थे शनिनामहेति माधवीयेस्कांदे तत्रैवोपवसेदस्येति शिथलादधो भवेत् उपवासस्य दक्षस्यात्तद्विनक्तैकम
क्तयोः अथ व्रतपरिभाषा तत्राधिकारिणो गदनरले भविष्ये अनस्य स्तत्रे विप्रास्तेषां श्रेयोविधीयते
व्रतोपवासनिर्णये नानादौ नैस्तथानृप अनग्निग्रहणमुपवासविषयम् अतएव देवलः आहिताग्निरनडौ
श्वब्रह्मचारी च ते त्रयः अश्वत्थ एव सिद्ध्यति नैषां सिद्धिरनश्ननाम् एकादश्यादौ तु वचनात् भवतीति वक्ष्यामः
शूद्रस्याव्याधिकारः शूद्रो वर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद्धर्ममहति वेदसंज्ञस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्विनिर्निव्यासो
क्तेः प्राच्यास्तु वैश्यश्चूद्रयोर्द्विरात्राधिकोपवासनिषेधः वैश्याः शूद्राश्च ये मोहाद्दुपवासं प्रकुर्वन्ते त्रिरात्रं पं-

चरात्रं चातेषां व्युद्भिर्न विद्यते न तु र्थमस्तक्षपणं वैश्ये शस्त्रे विधीयते त्रिरात्रं तु न धर्मज्ञैर्विहितं ब्रह्मवादिभि-
 रिति हं मां द्रोव च नादित्याहुः याचदुक्तं निषेध इत्यन्ये न त्वंतुभिर्मूलमिति प्रकरणात्महातपो विषय इति यु-
 क्तम् एवं स्त्रीणां पितृनुस्कां दे नोस्ति स्त्रीणां पृथग्यसौ न द्रतं नाप्युपोषणं भर्तृशूद्रपथैवेतालोको निष्ठा
 न्त्रजं निहि यद्वैश्यो यच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्चनं सक्रियाच्च न स्थाधि वैसा फलं नान्यचित्तानां रा-
 भुंक्ते भर्तृशूद्रपथैव आदित्यपुराणे नारीराखल्वन तु जाता भर्त्रा वा पितृकृतेन वा विफलं तद्भवेन स्यात्
 लकरो ल्योर्ध्वदेहिकमिति और्ध्वदेहिकं पारलोकिकं तद्भर्तृननुज्ञा विषयं भार्या पल्कर्म तेनैव व्रतादिना
 चरेत्स देनिका त्याय नोक्तेः अत्र विधौ यो ह विंशो स्नानं च कार्यं शिरसस्ततः फलमवाप्नुयात् स्नात्वा
 स्त्रीप्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत्सती तथा गृहीत्वोदुंबरपात्रं सकुशं साक्षतं तथा गोशृगं दक्षिणं शि-
 क्तव्यं ततः शिरसि नज्जलं औदुंबरं ताम्रमयं ततो भर्तुः स्मृती दद्यात् स्नातस्य प्रयत्नस्य च आत्मनश्चाभिषे-
 कव्यं ततः शिरसि नज्जलं उपवासेषु कर्तव्यमेतत्पिब्यंत केपुचेति सर्वव्रतं तु संकल्प्य विधिं श्वभारते गृ-
 हीत्वोदुंबरपात्रं गारिपूरणं सुदल्लुग्वः उपवासेषु गृहीत्याद्यैश्च संकल्पयेद्दुधः हस्तेनैवेत्यर्थः अश्वघोषे
 भक्त्यालः मदनरत्ने गार्ग्यः अस्मिन्नेव गुरुशूक्रे बाले हृत्पलिल्लुचे उद्यापनमुपारं संत्रनानां नैव प्रकारयेत्
 रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशूक्रे वा सखाः सर्वकर्मसु भवंति सिद्धिदाः भानुसौम्या निवासरेषु च भोक्तृमेव च
 लुकर्मसिद्ध्यति तथा विरुद्धं संज्ञादहये च योगास्तेषां मनिष्ठः खलु पाद आद्यः सर्वैरुतिस्तु व्यतिपातः

स्वचार्धम् तिरुक्कुर्योगेप्रथयेसवज्जेव्याधातसंज्ञेनचपंचश्ले गंडेतिगंडेचषडेवनाद्गः शुभेषुकार्येषुविवर्ज
 नीयाः संयदे कृष्णोष्मिदिशयोरुर्ध्वसममीभूतयोरथः शक्रेवैदेशयोक्तुर्ध्वभद्राप्रागवस्तूर्णयोः श्रापतिः न
 सिद्धिमायाति कृतंचनिष्ठ्यांविषयारिघातादिकगत्रसिद्धम् व्यवहारसमुच्चये दशम्यामष्टम्यांप्रथमघटिका
 पंचकपरंहरिद्युःसप्तम्यांद्विदशघटिकांतेत्रिघटिकम् तृतीयाराकायांरवयमघटिकाभ्याःपरमवंशुसंवि
 दैः पुच्छंशिवतिथिचतुर्थोक्तविरये तत्रैव सर्पिणीलुसितेपक्षेकृकोचैवलुष्टाश्चिकी सर्पिण्यास्तुभुखंवत्या
 ज्यंश्चिक्काःपुच्छमेवच माधवीये विष्टिर्यदाहनिथेरपरार्धजातापूर्वार्धजानिशितदाशुभदाचपुच्छे ब्र
 ह्मयामले दिनभद्रायदाराज्ञौरात्रिभद्रायदादिवा नत्याज्याकर्मकार्येषुमाहुरेवंपुरातनाः श्रापतिः ष
 दपौष्पातोद्वादशशांकराच्चपौरंक्षराद्धानिनवक्रंमेण पूर्वार्धमध्यापरभागयुंजिचिरतनंज्योतिर्विकैः-
 स्मृतानि व्रतारंभैचविशेषः भदनस्तेसत्यव्रतेनोक्तः उदयस्थानिथिर्योहिनमवेहिनमध्यभाक् सारवडा
 नव्रतानांस्यादारंभश्चसमापनमिति देवलः अमुक्ताभातराहारस्तात्वाचम्यसमाहितः सूर्यस्यदेव
 ताभ्यश्चनिवेद्यव्रनमाचरेत् यदनरत्नेभविष्ये क्षमासत्यंदयादानंशौचमिद्रियनिग्रहः
 नंसंनोषस्तेयवर्जनम् सर्वव्रतेष्वयंधर्मः सामान्योदशाध्यास्मृतः अभिहोमस्तद्देवत्यः व्याहृ
 तिवर्धमानः यजुतेनोक्तम् सर्वपदमेतत्पुणोक्तम कृतव्रतपरम् व्रतांतरेषुविध्यनरसत्तेहोमोन्यथा
 नअतएवैकादश्यांशिष्टानांहोमानाचरणमिति तन्त्रजपोहोमश्चेतिवक्ष्यमाणैकवाक्यत्वेनास्यकाम्य-

व्रतसमाप्तिपरत्वात् न तत्तु सामदृश्यस्य पश्य भिन्नविंदादिप्रकरणस्थेनेव न तद्भूतविशेषहोमविधिभिर्-
 स्योपसंहार इति विष्णुधर्मै तज्जप्यजपनं ध्यानं तत्कथाश्रवणादिकम् तदचनं च तन्नामकीर्तनं च व्रत-
 दयः उपवासकृतामेते गुणाः प्रोक्ता मनीषिभिः केमे वै हि ग्रीमांस्तज्ज्ञात्स्व तं पतितं च न जस्वलां न स्पृशन्ना-
 भिभावेन न स्नेत व्रतवासरे पृथ्वीचंद्रोदये अभिपुराणे स्नात्वा व्रतवता स र्वव्रतेषु व्रतभूतैः पूज्याः सुवर्ण-
 मय्याद्याः शक्त्या वैभूभिर्शाधिना जपो होमश्च सामान्यं व्रतांते दानमेव च चतुर्विंशद्दशबापंच वात्रय एव
 वा विभ्राभोज्यायथाशक्ति तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् अत्र विभ्रा इति पुहिं गनिर्देशात्तु मास एव भोज्याः न तु-
 क्षियः एवं सहस्रभोजनादावपि विरूपैकदेशस्य प्रमाणांतरं विना युक्तत्वात् अन एव ह्येकजमानयो-
 प्रतिपदं कुर्यात् बहुभ्यो यजमानेभ्य इत्यादौ विरूपैकशेषोपायान् पत्न्यभिप्रायं हित्व बहुत्वस्यैकपदश्रुत्या ब्रा-
 त्युक्तमाचार्यैः पार्थसारथिना च एतेनैकस्य ब्राह्मणस्या हृत्या भोजनं परास्तं बहुत्वस्यैकपदश्रुत्या ब्रा-
 ह्मणां वितत्वेन भोजनान्वयाभावादित्यन्यत्र विस्तरः शूद्रस्य तु प्रतिष्ठादिव द्विप्रह्मपाव्याहृतिर्होम इति
 वर्धमानः व्रतभूतयो व्रतदेवता प्रतिमाः प्रतिमास्वरूपं च मदनरले भविष्ये अनुक्तद्रव्यतत्संख्यादेवता
 प्रतिमानूप सौवर्णीराजतीताम्बी हृक्षजा मार्तिकी तथा चित्रजा पिष्टलेखोत्थानिजविन्तानु रूपतः आ-
 माषात्सलपर्वतं कर्तव्या शाक्यवर्जितैः तत्रैव ब्राह्मे आज्यं द्रव्यमनादेशे जुहोतिषु विधीयते मंत्रस्य देव
 नायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः मंत्रानुक्तो समस्तव्याहृतिरूपो मंत्रः प्रजापतिश्च देवतेति कल्पतरुः वर्ध

मानधृतदेवीपुराणे होमोग्रहादिपूजायां शतमष्टाधिकं भवेत् अष्टाविंशतिरहोवायथात्रासि विधीयते म
दनरत्ने अचुक्तसख्याय त्रस्या छतमष्टोत्तरस्मृतम् वर्धमानधृतद्विशतातपः उपवासं हि जः कृत्वा ततो
ब्राह्मणभोजनम् कुर्यात्तेनास्यमशुण उपवासो भिजायते व्रतोद्यापना तु कौतुहृत्वीचंद्रोदयेनं दिपुराणे
कुर्यादुद्यापनतस्य समाप्तो यदुदीरितम् उद्यापनं विनायत्तुत द्रुतनिष्फल भवेत् यदि चोद्यापनं नोक्तं व्रतानु
गुणतश्चरेत् विन्तानुसारतो दद्यादनुक्तोद्यापने व्रते गात्रैव काचनं दद्याद्रुतस्य परिपूर्तये अशक्तो तु नार
दीये सर्वेषामप्यलभेतु यथोक्तं करुणा विना विप्रवाक्यं स्मृतं शुद्धं व्रतस्य परिपूर्तये यथा विप्रवचोयस्तु रू
क्लानिमनुजः शक्तम् अदत्त्वा दक्षिणां पापः स याति नरकं भुवम् भारते वेदेषु निषदे चैव सर्वकर्मसु दक्षि
णां सर्वव्रतमयो दिक्षा भूमिर्गावो यकाचनम् वैजवायः शिवनेत्रोद्भवयस्माद्रजतं पितृवल्लभम् अमंगलत
दलेन देवकार्येषु वर्जयेत् दौडगनं देवीपुराणे व्रते च तीर्थे ध्ययने आर्द्धे पि च विशेषतः पराभ्रभोजनाद्दे
वियस्यान्नतस्य तत्फलम् पृथ्वीचंद्रोदयेऽभिप्राणे नित्यस्नायी मिनाहारायु रुदेव हि जार्चकः क्षारं स्त्रोद्रं
चलवणमधुमासानि वर्जयेत् क्षाराक्तं तत्रैवोक्ताः निलमुद्रा हने शैव्यं सस्य गोधूमकोद्रौ धान्यकदेव
धान्यं च शमो धान्यं तथैव स्विन्नधान्यं तथा पण्यमूलक्षारगणः स्मृतः गोधूमो नानुतत्रैव प्रतिप्रसक्तः
ब्रीहियष्टिकमुद्राश्च कलापः स निलंपयः श्यामाकात्रे वनीचारा गोधूमाद्या व्रते हिताः कूष्मांडाला बुवानां
कपालकीज्योतिनकास्यजेत् चतुर्भक्षिं सक्तुकणाः शाकं दधियुतं मधु श्यामाकाः शालिनी वारायावकं सूत

तंडुलम् हविष्यन्ननक्तादावधिकायादिदेहेहितम् मधुमांसंविहायान्यद्रुतेवाहितमीरितमिति शमीभ्यान्य
मायादि पाचंकीमध्यदेशोपोर्द्धनिभ्रमिञ्च ज्योत्स्निकाकोशातकी मिताक्षरायांगोतमः चतुर्भेक्षससुकणया
वकशाकपयोदधिघृतमूलफलोदकानिहवीक्षुत्तरोत्तरप्रशस्तानिपयोदधिघृतं चगव्यमिति अन्येचविशेषा
एकादशीचातुर्मास्यादिप्रकरणेष्वेवक्ष्यते वृक्षान्नन्नत्यागेतुमदमरले छागलेयः पूर्वव्रतंगृहीत्वायोनचरेत्काम
मोहितः जीवन्भवतिच डालोमृतः शवाचाभिजायते तत्रभ्रायश्चित्तमुक्तं पृथ्वीचंद्रोदयेअग्निगारुडपुराण
योः क्रोधात्ममादालोभाह्वाभनभंगोभवैद्यदि दिनत्रयंनसुंजीनमुहुनंशिरसौथवेनित्रायश्चित्तान्मानादति
क्रान्तघ्नतलुष्ठानंनस्तीतिगम्यते यत्तु प्रायश्चित्तततः कृत्वापुनरेवव्रतीर्भवदिति वचनम् यच्चातिक्रान्तमीपि
व्रतंकार्यमेवेतिशूलपाणिः तन्मध्येलोपेव्रतशेषसत्त्वैरेयम् एतच्चशक्तविषयम् अशक्तौतु कालहेमाद्रौतु
राणांतरे उपवासासमर्थश्चेदेकंविप्रंनुभोजयेत् तावद्धनादिवादद्यादुक्तस्यहिरुणंतथा भुक्तः कृतभोजनः
ब्राह्मणभोजनंविनेतिशेषः सहस्रसंयितांदेवैर्जपेद्ब्राह्मणसंयमात् कुर्याद्दशसंख्याकान्नयथाशक्त्यातु
रोनरइति शुद्धितत्वेमात्स्ये उपवासोघशक्तानांनक्तंभोजनमिष्यते मदमरलेवायवीचे द्रव्यदातोपवास
स्यफलंभ्राह्मोत्सशायम् तथापरांर्केदेवलः ब्रह्मचर्यंतथाशौचंसत्यमाभिषवर्जनम् व्रतैवेताभिचत्वा
दिवरिधानातिनिश्चयः मात्स्ये तस्मात्कृतोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् कर्जनीयंप्रयत्नेनरूपंभ्रतत्परं
प अन्येचनियमास्तत्रतत्रान्वेषणीयाः अथस्त्रीव्रतेषुविशेषउच्यते तत्रहेमाद्रौव्रतकांडेगारुडे गंधाले-

कारतांबूलपुष्पगालानुलेपनम् उपवासेनदुष्पंतिदंतावनमंजनमिति इदंच समर्तृकोपवासविषयम्
अंजनंच सर्तांबूलकुंकुमं रक्तवाससी धारयेत्सोपवासोपि अवैधव्यकरं यतः विधवायतिमार्गेण कुमारी
वायदृष्टयेति तत्रैव विध्योक्तेः तथा विष्णुधर्मे सर्वेषु उपवासेषु पुमान्वाथ सुवासिनी धारयेद्रक्तवस्त्रा
णि कुमुमाभिमितानि च विधवा शुक्लवसनमेकमेव हि धारयेत् मनुरपि पुष्पालंकारवस्त्राणि गंधधूपा
नुलेपनम् उपवासेन दुष्पंतिदंतावनमंजनम् मदनरले व्यासः दंतधावनपुष्पादिघ्नने व्यस्यानदुष्यती
ति यद्यपीदं सर्वोपवासविषयं प्रतीयते तथापि शिष्टाचारात्सोभाग्याद्यर्थं क्रियमाणं न वरात्रि रात्राद्युप
वासविषयमेव न रवेकादश्यादि विषयम् असंस्कृज्जलपानाच्च संस्कृतांबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्ये
तदिवा स्वापाच्चैश्चुनादित्यपरांके देवलेन तन्निषेधात् न चास्य पुंविषयत्वेन सावकाशत्वात् स्त्रीपांता
ंबूलादिप्राप्नोतीति वाच्यम् तांबूलादिप्रापकस्यैवैकदशीतरविषयत्वेन वैपरीत्यस्यापि सुवचत्वात् यत्तु
हरिवंशे अंजनं रोचनं चैव गंधान्त्सु मनसस्तथा त्रैवैवोपवासे च भित्त्यमेव विवर्जयेत् शिरसोभ्यंजनं सौ
म्येनैव मेतत्प्रशस्यते न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृतेनित्तत्रैवोक्तपुण्यकत्रतविषयम् तत्तु स
र्वत्र पूर्वोक्तविरोधादिनिमदनरले उक्तम् तत्रैव अशुभपातो रोषश्च कलहस्य कृतिस्तथा उपवासोऽङ्क-
नाद्व्यापिमद्योभ्रंशायति स्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणम् मदनरले शिवधर्मे दानव्रताभिनियमाज्ञानं-
ध्यानं हुतं जपः यत्नेनापि कृतं सर्वं क्रोधितस्य च तथा भवेत् अथ स्मृतकादौ निर्णयः तत्र शावस्तूयाशौच-

योः सर्वस्मार्तकर्मनिवृत्तिर्निवंधेषु स्पष्टेव गौडस्तु सताशौचादावपितामाहुः जातुर्वै क्षतजेजाते नित्यकर्मन
 वाचरेत् नैमिषिकं च तदर्थः स्वयद्रक्तो न वाचरेत् लोतके च स सुत्यनेज्वरकर्मणि मेशुने धूमोद्गारे तथावांती
 नित्यकर्मणि संत्यजेत् द्रव्ये भुक्ते त्वजोर्ध्वे च नैव शुक्लापिकंचन कर्मकुर्यान्नरो नित्यं सूतके मृते के तथेति-
 कालिकापुराणात् वस्तुतस्तु पूर्वदेवा पूजोपक्रमानन्यात्र विषयत्वमस्येति युक्तं मतीमः तथाहेमाद्रौ पाश्चि-
 गर्भिणीस्तु तिकादिश्वकुमारीवाथरौ गिणी यदा शक्यं दानदान्येन कारयेत्प्रयत्ना स्वयमिति पुंसोऽप्येव वि-
 धिः सिंगस्या विवक्षितत्वात् तेन यस्मिन्नेतयत् पूजा धर्कं तदन्येन कारयेत् शरीरनियमान्स्वयंकुर्यादि-
 ति हेमाद्रिव्याचरेव्यो नम्रतिनां व्रतइति विष्णुर्क्तेऽत्र आरंभस्तु न भवत्येव शुद्धिनत्वे विष्णुः बहुकालिक
 त्योगहीनश्च पुरायदि स्तूतके मृतके चैव व्रतं तन्नैव दुष्यति एतत्काम्यपरं नित्यं त्वनारब्धमपि कार्यमिति
 गौडाः मदनरले पूर्वसंकल्पितं यच्च व्रतं तस्मिन् व्रतैः तत्कृतं व्यनैरेः शुद्धदानार्चनं विवर्जितम् साधवोऽप्येकैर्म
 काम्योपवासे प्रक्रान्ते त्वनरा मृतसूतके तत्र काम्यव्रतं कुर्याद्दानार्चनं विवर्जितमिति एतेन सांगेधिकाराद्
 तांगदेवपूजादिकार्यमिति वर्धमानोक्तिः परास्ता प्रारब्धपूजादिकार्यमेव न वरात्रेतु तत्रैव विशेषवस्थामः
 एवं रजस्वलापि यजुः सत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसां नारीणां यद्रजो भवेत् न तत्रापि व्रतं तस्मिन् स्यादुपरोधः क
 दाचनेति तस्मिन्निधिना कारयेदित्येतत्परम् तदुक्तं मदनरले मास्ते अंतरात्तु रजोयोगे पूजामन्येन कार
 ति प्रतिनिधयश्च निर्णया मृते पेठानसिः भार्यापुत्रव्रतं कुर्याद्भार्यायाश्च पतिव्रतम् असामर्थ्ये परस्ताभ्यां

व्रतभंगोनजायने स्कांदेपि पुत्रंवाविनयोपेतंभगिनींभ्रातरंतथा एषामसावस्वान्यंब्राह्मणंवाभियोजये-
 त् कात्यायनः पितृमातृभ्रातृपत्नियुर्वर्थेचविशेषतः उपवासंप्रकुर्वाणः पुण्यंशनगुणंलभेत् मातामहादी-
 नुद्दिश्यएकादश्यामुपोषणे कृतेनेतुफलंविभ्राः समग्रसमवाप्नुयुः भदनरलेप्रभासरवडे भक्तपुत्रः पुरोध्या-
 श्रमभ्रातापत्नीसरयापिच यात्रायांधर्मकार्येषुजायंतेप्रतिहस्तकाः एभिःकृतंमहादेविस्वयमेवकृतंभवेत्
 तत्रैववायवीये स्वयंकर्तुमशक्तश्चेत्कारणीतपुरोधसा इदंचसर्ववर्णसाधारणम् अविशेषात् यमुकाश्रि-
 न्महोस्तआह शूद्रस्यब्राह्मणादिरेवप्रतिनिधियुक्तोनशूद्रः जपस्तपस्तीर्थसेवाप्रव्रज्यामंत्रसाधनम्
 विभ्रैः सपादितयस्यसंपन्नतस्यतत्फलमिति मरीचिवचनात्इति तजुछम् प्रव्रज्यादीनांशूद्रैः संभवाद्द-
 शयेभ्रायदर्शनादितिन्यायेनास्यब्राह्मणादिगोचरत्वात् यदापिउपवासोव्रतंहोमस्तीर्थस्नानजपादिक-
 र्मिनिपूर्वार्धेपाठस्तदापिसएचदोषः स्त्रीशूद्रपतनानियदितिमानवीयेजपनिषेधात् वस्तुतस्तुसंपू-
 र्णतावाचनमात्रमत्रोच्यतइतिप्रतिनिधेः कावार्तेत्यलम् अत्रविशेषमाहत्रिकाडमंडनः काम्यप्रतिनिधि-
 र्नास्तिनित्येनैमित्तिकेचसः काम्येषुपक्रमार्द्धकेचित्प्रतिनिधिर्विदुः नस्यात्प्रतिनिधिर्यमंत्रस्वामिदेवाग्नि-
 कर्मसु सदृशकालयोनोस्तिनारणरग्निरेवसा नापिप्रतिनिधातव्यनिषिद्धवस्तुकुत्रचित् हिरण्यकेशिसू-
 त्रेपि नस्वामित्वभार्यायाः पुत्रस्यदेशस्यकालस्याग्नेर्देवतायाः कर्मणः शब्दस्यचप्रतिनिधिविद्यतेइ-
 ति अथव्रतादिसन्निपातेनिर्णयः तत्रतिथिद्वयसन्निपातेतत्रोक्तदानहोमादिक्रमेणानुष्ठेयम् आ

रोपात् इदं पूर्वरूपे धेव एकमध्येऽन्यकाम्यकार्मभस्तु न भवत्येव गुणफलाहने यस्य यज्ञे प्रतनेतराय शस्ता-
 यतेनं यज्ञं निर्गन्तुं क्लृप्तातीति राणकधृतश्रुतेः यज्ञः प्रतादिकर्ममात्रम् अनंगेन व्यवधानदोषस्य सर्वत्र सा-
 म्यात् शिष्टास्तु माधकार्मिकस्मानादिमध्ये लक्षहोमतुलाभारतश्च वणाद्याचरति तन्नित्यमध्यस्ते काम्य-
 मध्ये तु चित्यम् यत्र तु नैकैकभक्तादौ विरोधस्तत्र प्राथम्यादेकभक्तकार्यम् नक्तं तु परेद्युस्तन्तिथौ गौणकाले
 कार्यम् समकालीनविरुद्धव्रतादौ त्वेकं स्वयंकृत्वान्यद्रार्यादिना कारयेदिति माधवः यत्र तु शिवरात्र्यादौ तिथि-
 मध्ये पारणयादिभोजनप्राप्तम् भूताष्टम्यादौ दिवाभुत्कारात्रौ भुत्काचपर्वणि एकादश्यामहारात्रमुत्काचाद्राय-
 णचरति तन्नित्यमध्यस्ते नत्र पारणायावेधत्वाद्देवैव भोजनम् नियेधस्तत्रागमासभोजनविषयः एवमष्टम्या-
 दिनक्तव्रते संक्रांत्यादौ रवौ सकृद्वचनुर्योचरात्रौ भोजनम् यत्र त्वष्टम्यादौ दिवाभुजिनिषेधः संक्रमेचरात्रावि-
 तिनिषेधद्वयं तत्रोपवासएव कार्यः यद्यपि पुत्रिण उपवासो निषिद्धस्तथाप्युपवासनिषेधे तु भक्ष्यं किंचित्प्रक-
 त्त्ययोर्दतिवचनात्किंचिद्रक्षयित्वोपवासः कार्यः चाद्रायणमध्ये एकादश्यादौ तु भोजनकार्यमेव चाद्रायणस्य
 काम्यत्वेन नित्यबाधकत्वात् अवाधेन गत्यसंभवाच्च एकादश्यामेकातरोपवासोऽपि पारणायां जलपारणांकृत्वो
 पप्रसेत् आपोवाअशिनमनशितं चेति श्रुतेः एवं द्वादश्यामासोपवासश्चाद्दोषादिषु ज्ञेयम् एवं काम्येनैमिति
 क्लृप्त्यत्वादिकृतं बलावलं स्वयमूढमिति दिक् इति कमत्वाकरभट्टकृते निर्णयसिद्धौ परिभाषासमाप्ता
 अयमपि पदोदि निर्णयः शुक्रमपि पदपराण्व्यापित्वे पूर्वोच्चाद्या युग्मवाक्यात् प्रतिपत्संमुखीकार्यार्थायाम्

वेदापराक्लिकानिस्कांदोक्तेः श्रद्धास्यात्यतिपत्तिधिः प्रथमतश्चेत्सापराण्हेभवेदितिदीपिकोक्तेश्च अपराण्ह-
श्रपंचधाभक्तेदिनेचतुर्थोभागः तदभावेसायाद्रव्यापिनीयात्द्या तदभावेतुसायाद्रव्यापिनीपरिगृह्यतामिति
माधवोक्तेः कृष्णातुपरा कृष्णातूत्तरतोरिवलेतिदीपिकोक्तेः कृष्णापिपूर्वेवेत्यनंतभट्टः सर्वेतिथिषुचर्ज्याभ्यु-
क्तानिमुहूर्तदीपिकायाम् कूष्मांडहृतीफलानिलवणवर्ज्यतिलाम्लतथातैलंचामलकदिवंप्रवसताशीर्थकपा
लांत्रकम् निध्यावांश्चमसूरिकान्फलमथोदुताकसंज्ञग्रधुद्वान्तस्त्रीगमनक्रमात्प्रतिपदादिषेवमाघोडश शी
र्षनारिकेलम् कपालंजलाबु अंत्रंपटोलम् भूपालः कूष्मांडहृतीक्षारंमूलकंपनसंफलम् धात्रीशिरःकपा
लांत्रंनरवचर्मतिलानिच क्षुरकर्मगनासेवांप्रतिपत्प्रभृतित्यजेत् नरवंशिबी चर्ममसूरिका द्वितीयातुक्कृष्ण
पूर्वाशुक्लोत्तरतिहेमाद्रिः कृष्णाद्वितीयादिमा पूर्वाण्हेयदिसासितानुपरतः सर्वेतिदीपिकोक्तेः माधवानंतभ
ट्टमतेतुसर्वापिद्वितीयापरा तथाचमाधवः पूर्वधरसर्तप्रातःपरेशुश्रिसुहूर्तगा साद्वितीयापरोपोथापूर्व
विद्वाननोन्यथेति तृतीयातुसर्वमतेरभाष्यतिरिक्तापरैव तेनद्युगवाक्यंरभात्रतविषयम् रभाख्यावर्जयि-
त्वातुतृतीयांह्रिजसत्तमः अन्येषुसर्वकार्येषुगणयुक्ताप्रशस्यतइतिब्रह्मवेवर्त्तात् गोरीव्रतेतुविशेषमाहमाध
वः मुहूर्तमात्रसत्वेपिदिनेगोरीव्रतंपरे श्रद्धाधिकायामव्येवंगणयोगप्रशंसनादिति चतुर्थ्यपिसर्वभतेगणे
शुव्रतानिरिक्तापरैव युगमवाक्यात् एकादशीतथाषष्ठीअमावास्याचतुर्थिका उपोथाः परसंयुक्ताः पराः पूर्वण
संयुताइतिमाधवीये हहहसिधोक्तेश्च नागचतुर्थीतुमध्यापिनीपंचमीयुताचत्राद्येतिनिर्णयामृतेभा

धवीयेचोक्तम् युगंमध्यंदिनेयत्रतत्रोपोष्यफणीश्वरान् क्षीरेणायाय्यपंचम्यांपूजयेत्प्रयतो नरः विषाणितस्य न
 श्यंतिनतान् हिंसतिपन्नगा इतिमाधवीयेदेवलोक्तेः युगचतुर्थीपूर्वत्रमध्याह्न्यातोपूर्वा अन्यपक्षेषु परैव पंचम्या
 पूजोक्तेः गणेशव्रतेतुतृतीयायुतेवचतुर्थी चतुर्थीतुतृतीयायामहापुण्यफलप्रदा कर्नव्याव्रतिभिर्वत्सगण-
 नायस्तुतोषिणीनिहेमाद्रौब्रह्मर्वेवर्त्तात् माधवीयेतुगणेशव्रतेमध्याह्न्यायिनीमुख्या चतुर्थीगणनायस्यमा-
 नृविद्वाम्रशस्यने मध्याह्न्यापिनीचेत्स्यात्परतश्चेत्परं हनीतिहृत्स्पतिवचनात् प्रातःशुक्लतिलैःस्नात्वा मध्याह्ने
 पूजयेन्मृपेतिनक्तल्येभिधानाञ्च तेनपरदिनेतत्वेपरा अन्यथापूर्वेत्युक्तम् वस्तुनस्तु यत्रभाद्रशुक्लचतुर्थ्या
 द्योगणेशव्रतविशेषेमध्याह्न्योक्तातद्विषयाण्येवप्रागुक्तवचनानि ननुसार्वात्रिकाणि संकष्टचतुर्थ्यादीवह
 नांकर्मकालानांवाधापत्तेःतेनसर्वत्रगणेशव्रतेपूर्वैवेति सिद्धम् संकष्टचतुर्थीतुचंद्रोदयव्यापिनीयात्या दिने
 हूयेतत्वेमातृयोगस्यसत्वात्पूर्वेति केचित् अन्येतुदिनेसुहृत्त्रयादिरूपस्यतृतीयायोगस्याभावात्परदिनेमा-
 धवीोक्तमध्याह्न्यापिसत्वात्सपूर्णताञ्च परेत्याचक्षतेदिनद्वयेतदभावेतुपरैव गोरीव्रतेतुपूर्वैव गणेश
 हुलाव्यनिरिक्ताःप्रकीर्तिताः चतुर्थ्यःपंचमीविद्वादेवनांतरयोगन इतिमदनरलेब्रह्मैववर्त्तात् पंचमीतुमाह
 मतेसर्वापिपूर्वा चतुर्थीसयुनाकार्यापंचमीपरयानतु देवैकर्मणिपिञ्चैचशक्रूपक्षेतथासितेति हरीनेतिक्तेः
 हेमाद्रिभतेतुक्रुष्यापूर्वासितापरा क्रुष्यापूर्वयुतासितापरयुतास्यात् पंचमीतिदीपिकोक्तेः वस्तुनस्तुहारीतो
 क्तिरुपवासविषया प्रतिपत्तंचमीचेवसावित्रीभूतपूर्णिमा नवमीदशमीचैव नोपोष्याः परसयुता इति ब्रह्म

र्धप्रसिद्धमेवैषावत्त्वस्मात्तत्त्वचमन्यतेष्टुद्धाः तत्त्वसागरेभविष्ये यथाशुक्लतथाकृष्णायथाकृष्णानथे
 नरा तुल्येतेमन्यतेयस्तुसर्वैषावउच्यते केचित्तुदशम्यानवमीवेधमपित्यजति तत्रमूलंमृग्यम् उदयवे
 धस्तुपरिशेषात्रस्मान्नगोचरः तदाहमाधवः अरुणोदयवेधोत्रवेधःसूर्योदयेयथा उक्तोद्दोदशमीवेधोवे
 षावस्मान्नयोःक्रमात् हेमाद्रिस्तुकेषांचिदर्थरात्रेपिदशमीवेधमाह अर्धरात्रेतुकेषांचिद्दशम्यावेधउच्य
 ते कपालवेधइत्याहुराचार्यायेहरिप्रियाः इतिब्रह्मवैवर्तात् नतन्मममनम् यस्मान्त्रियामारात्रिरिष्यत
 इतिब्रह्मवैवर्तात् अस्यार्थः अनद्यतनेलङ्कृतंमहाभाष्ये सएषवर्तमानःकालएकादश्यहोरा
 यामह्यदिवसश्चमकालएवोद्यतनःमकलइत्युक्तंमहाभाष्ये संगदोषेणअर्धरात्रात्परिणतु
 त्रउपोष्यः तन्माध्यदशमीप्रवेशोविद्धासात्याज्याअतएवहेमाद्रोदशम्याःसंगदोषेणअर्धरात्रात्परिणतु
 वर्जयेच्चतुरोयामान्नसंकल्पार्चनयोःसदेतिदोषउक्तःचतुरोयामान्निवसस्येत्यर्थःस्वमतेतुरात्रेःत्रियाम
 त्वात्सहरत्रयपूर्वशेषः तेनचतुर्थप्रहरएववेधोयुक्तःसोप्यरुणोदयएव सूर्योदयंविनानिवस्तानदाना
 दिकःक्रमइतिमार्कण्डेयपुराणात् प्रत्युषोहर्मुखकल्पइतिकोशादरुणोदयमारभ्यसूर्योशुभ्रह्मतेस्तत्रैव
 निषेधःतेनमतभेदाद्वचस्थेनिकेचित् कैमुतिकन्यायेनारुणोदयवेधेऽप्येवयंस्तुनिरितितुमाधवः यस्तु
 दिक्पंचदशभिस्तथेतिवेधःसरुपवासातिरिक्तविषयइतिमाधवः सर्वप्रकारवेधोयमुपवासस्यदूषकः
 सार्धसप्तसुहृतेस्तुयोगोयबाधतेब्रतमितिनिगमादित्यलं अत्रमाधवमतेवैष्णवेरुणोदयविद्धात्या

ज्या यदात्वेकादशेयवशुद्धासतीचर्थनेद्वादशीवाउभयंवातदापरोपोषा एकादशीद्वादशीवाधिकान्चे
 त्यज्यतांदिनम् पूर्वग्राह्यतृत्तरस्यादितिवेष्ठावनिर्णयः इतिमाधवोक्तेः स्मार्तेस्तुसूर्योदयविज्ञात्याऽ
 यदात्वेकादशीशुद्धासतीचर्द्धनेद्वादशीचसमान्यूनावातदागृहस्थेःपूर्वायतिभिरुत्तराकार्यो प्रथमे
 हनिसंपूर्णाव्यास्याहोरात्रसंयुता द्वादश्यान्वतथातानदृश्यतेपुनरेवच पूर्वोक्त्यागृहस्थे - र्याभि-
 श्वोत्तराविभोइतिस्कांदोक्तेः वर्धमानोप्येवमेवाह उभयवृद्धेतुशुद्धाविद्धावामेवेषांपरेव
 शीयत्रप्रभातेपुनरेवस्मा सर्वैरेवोत्तराकार्यापरतोद्वादशीयदीतिनारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धेतुशुद्धा-
 यांपूर्वेव नचेदेकादशीविधौद्वादशीपरतःस्थिता उपोष्येकादशीतत्रयदीच्छेत्परमपदमिति नारदोक्तेः
 द्वादशीमात्रवृद्धेतुशुद्धाविद्धेव्यवस्थिते शुद्धपूर्वोत्तराविद्धास्मार्तनिर्णयइदृशइतिमाधवोक्तेश्च मदन्
 रत्नेप्येवम् यत्तु विद्याप्यविद्धाविज्ञेयापरतोद्वादशीनचेत् अविद्धापिचविद्धास्यात्परतोद्वादशीयदीतिह
 माद्रोपायवचनंतेकादश्यावृद्धोज्ञेयम् तदुक्तमाधवेन एकादशीद्वादशीचेत्युभयंवर्धनेयदा तदापूर्व
 दिनंत्याज्यंस्मार्तेग्राह्यंपरंदिनमिति विद्धेकादश्याद्वादशीमात्रवृद्धेचसर्वेषांपरेव तत्रैवेकादशीमात्रवृ
 द्धेगृहिणःपूर्वायनेरुत्तरा पूर्वोक्तपाप्मोक्तेः एकादशीविहृद्वाचेल्लुक्कृष्णोविशेषतः उत्तरांतुयतिःकुर्या
 त्पूर्वामुपवसेद्गृहीतिप्रचेतसोक्तेः एतच्छुद्धाविद्धातुल्यमितिमाधवः त्रयोदश्यांनलभ्येतद्वादशीयदि
 किंचन उपोष्येकादशीतत्रदशमीभिश्चितापिचेतिस्कांदात् अविद्धाभिनिषिद्धेनलभ्यंतेदिनाभितु शु

हूर्नेः पंचभिर्विद्वाद्यात्वेवैकादशीतिथिरित्यथशृंगोक्तेः सुहूर्तपंचकमरुणोदयमारभ्यज्ञेयम् अन्यथोत्तरे
द्वि एकादश्यभावासंभवात् यद्वापि हेमाद्रिणा शुद्धसमाशुद्धन्यूनावाधिकद्वादशिकाचेत्सर्वेषां परैवेत्यु
क्तं तदपि वैष्णवाविवक्ष्यम् स्मार्तानां तु पूर्वैवेत्यविरोधः हेमाद्रिमते तूच्यते तत्र शुद्धाविद्वाद्वादीनं दान्त्रे धान्यूनः
समाधिकैः षट्प्रकारा पुनस्त्रेधाद्वादश्यूनसमाधिकैरित्यष्टादशीकादशीभेदाः तत्र शुद्धाधिकन्यूनद्वादशि
का शुद्धाधिकसमद्वादशिका च सकामैः पूर्वानिष्कामैरुत्तराकार्या प्रथमे ह नि संपूर्णेति पूर्वोक्तस्कादात् उत्त
द्वादशिकायां तु विष्णुप्रीतिकामैरुपवाससह्यकार्यम् संपूर्णैकादशीयत्र प्रभाते पुनरेव सा ह्युच्यते द्वाद-
शीतस्मिन्नुपवासः कथं भवेत् उपोष्ये ह तिथी तत्र विष्णुप्रीणनतत्परैरिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः शुद्धन्यूनाशु
द्धाधिका शुद्धसमाविद्धन्यूनाविद्धसमावाधिकद्वादशिकाचेत्सर्वेषां परैवेति हेमाद्रिः मदनरत्ने तु शुद्धाधि
कापरा संपूर्णैकादशीयत्रैति पूर्वोक्तेः अन्यापूर्वा शुद्धायदासमाहीनासमाहीनाधिकोत्तरा एकादशीसु
पवसे त्रैशङ्गवैष्णवीमपीति स्कादात् शुद्धएकादशी उत्तराद्वादशी न चैदेकादशी विष्णो इति नारदोक्तेः यत्तु अ-
वेद्वापि च विद्वास्यादिनिपासं तच्छुद्धाधिकापरं यत्तु संपूर्णैकादशीत्याज्यापरतोद्वादशीयदि उपोष्याद्वादशी शुद्धा
द्वादश्यामेव पारणमित्यादितैश्छेपावपरं स्मार्तानां तु पूर्वैवेत्युक्तं विद्धन्यूनासमद्वादशिकालुमुसुक्ष्णां पुत्रवतां च
परा अन्येषां पूर्वा पुत्रवतोपि पूर्वैति मदनरत्ने विद्धन्यूना नद्वादशिकासैव सर्वैः कार्येति हेमाद्रिः मुसुक्ष्णां परान्ये
पि पूर्वैति मदनरत्ने विद्धसमासमद्वादशिको नद्वादशिका च मुसुभिः परान्यैः पूर्वोकार्या दशमीभि-

श्रितापूर्वाद्दशमीयादिदुष्यते शुद्धेवद्वादशीराजन्तुपोष्यामोक्षकांक्षिभिरिति व्यासोक्तेः मोक्षकांक्षि
 ग्रहणादन्येषांपूर्वे सर्वत्रैकादशीकार्याद्वादशीभिश्चितानरेः प्रातर्भवतुवामावायतो नित्यमुपोषण-
 मिति पादोक्तेः विद्वाधिकासमद्वादशिकाचसर्वेषांपूर्वेव पारणाहेनलभ्येतद्वादशीकलयापि चेत्
 तदानीं दशमीविद्वाप्युपोष्येकादशीतिथिरिति त्रयश्रुगोक्तेश्च माधवमते तु अत्र गृहिणः पूर्वार्थनेरु
 त्तया विद्वाधिकन्यूनद्वादशिका मोक्षपापक्षयविष्णुप्रीतिकामैः पराकार्या गृहस्थेन तु नक्तकार्यम्
 एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषे त्रयोदशी उपवासं न कुर्वीत पुत्रपौत्रसमन्वित इति कोर्मदिनक्षये उपवा-
 सनिषेधात् दशम्येकादशीविद्वाद्वादशीचक्षयंगता क्षीणा साद्वादशी ज्ञेयानि कंतु गृहिणः स्मृतमिति ह
 द्वादशातानपीक्तेश्च गृहिणः पूर्वत्रोपवासः एकादश्याः शृङ्गन्यूनत्वे शृङ्गसमत्वे वा द्वादश्याः न्यूनसम
 त्वयोरैकादश्यासु पवासः यानि तु दशम्यनुगताहंति द्वादशाद्वादशीफलम् धर्मापत्यधनार्थं विप्रयो
 दश्यां तु पारणाभितिकोर्मदादिनिदशमीवेधत्रयोदशीपारणयोः निषेधकानि तानि विहितानि पारणि
 अत्र मूलवचनानि तद्व्यवस्थाचारे ज्ञेया यत्तु कालहेमाद्रौ बहुवाक्यविरोधेन संदेहो जायते यद्वा
 द्वादशी तु तदाग्रास्थात्रयोदश्यां तु पारणाभिति मार्कण्डेयोक्तेः सौम्येषु च वाक्येषु द्वादशीसमुपोषयेत्
 तथा विवादिषु च सर्वेषु द्वादश्यासु उपोषणम् पारणचत्रयोदश्यामात्रेयमाम्कोमुने इति पादोक्तेश्च
 चेधसंदेहेऽन्योति विविदां प्रतिपत्तौ चापराकार्यत्कृत्तम् तद्देष्टव्यविषयमित्यल बहुना अथात्रोपपुक्तं

किंचिदुच्यते तत्र दशम्यामेकादशीयोगे दशमीमध्ये एव भोजनं कार्यम् एकादश्यां न भुंजीतेति तस्या एव
 निमित्तत्वात् निषेधस्तन्निवृत्त्यात्मा कालमात्रमपेक्षते इति देवलोक्तेः केचित्तु एकादशीव्रतांगत्वेन-
 पूर्वद्वारेकभक्तविधानाद्विधिसृष्टेच निषेधानवकाशान्नकाम्यव्रतांगे भोजननिषेधः प्रवर्तते तेनेका-
 दशीमध्येऽपि पूर्वदिने भोजनमित्याहुः अत्राधिकारीमाधवीयेकात्यायनोक्तः अष्टवर्षाधिको मत्स्योत्थशी-
 तिन्यूनवत्सरः एकादश्यामुपवसेत्पक्षयो रभयोरपीति भविष्ये ब्रह्मचारी च नारी च शक्नुमिव सदा गृ-
 हीति यस्तु विष्णुः पत्यो जीवति यानारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तु न रकं चैव गच्छतीति तद्भर्त-
 नुज्ञाविषयमिति प्रागुक्तम् उपवासासामर्थ्ये तु मार्कण्डेयकोर्मयोः एकभक्तेन न कतेन तथैवायाचितेन च
 उपवासेन दानेन न भिक्षादशिको भवेत् अत्र एकभक्तेन यो मत्स्य उपवासव्रतं चरेदित्येकभक्त्यादिषूपवास-
 शब्दस्तद्धर्मातिदेशार्थः तेन तत्प्रयुक्ताः सर्वे धर्माः संकल्पमन्त्रैश्चैकभक्तादिपदेनोहः कार्य इति मदनरत्ने
 तथाऽसामर्थ्ये प्रतिनिधिनकारयेदिति प्रागुक्तम् व्रताकरणे प्रायश्चित्तमाह माधवीयेकात्यायनः अर्केप-
 र्वहृये रात्रौ चतुर्दश्यष्टमीदिवा एकादश्यामहोरात्रमुक्ताचाद्रायणं चरेदिति अथ काव्यव्रतविधिः ल-
 घुनारदीये दशम्यादिमहीपालत्रिदिनं परिवर्जयेत् गंधनाबूलपुष्पादिस्त्रीसंभोगं महायशाः तत्र द-
 शम्याविधिः कौर्म्ये कास्यं मांसं मसूरांश्च चणकान्कोरदूषकान् शाकं मधुपुगलं च त्यजेदुपवसन्
 मू. तथा शाकं मांसं मसूरांश्च पुनर्भोजनमैथुने द्यूतमत्युपानच दशम्यावैष्णवस्त्यजेत्

रदीये अक्षारत्वणाः सर्वे हविष्यान्निषेविणः अवनीतल्पशयनाः भियासंगमवर्जिताः व्रतध्यान्याह हेमाद्रौ
 देवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत्तावूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येत्तदिवास्वापाच्च भैशुनात् अशक्तौ तु मद्
 नरत्वे देवलः अत्यये चानुपानेन नोपवासः प्रणश्यति अत्यये कहे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तावूलं
 चानुलेपनम् व्रतस्थो च जयेत्सर्वयच्चान्यत्र निराकृतम् एषु प्रायश्चित्तमुक्तं निर्णयामते संग्रहे स्तेनहिंसक
 योः सस्यं कृत्वा स्तेन्यं च हिंसनम् प्रायश्चित्तं व्रती कुप्याज्जपेन्नामशतत्रयम् मिथ्यावादे दिवास्वापे बहुशो-
 बुनिषेवणे अष्टाक्षरं व्रती जस्वाशतमष्टोत्तरं शक्रिः ओं नमो नारायणायेत्यष्टाक्षरः तत्रैव पेठानमिः तां ब्रू-
 त्त्व चर्वणे स्त्रीसंभोगे मांसनिषेवणे व्रतलोपो न चेतुः कुर्यात् कृष्णावद्भुजिवर्जनमिति कृष्णोकादशी वद्भोजन
 निषेधमात्रपरिपालने तु तावूलचर्वणादावपि न दोष इत्यर्थः संभोगोऽतु कालादन्यत्र रेतः सेकात्मसंभो-
 गमृतेन्यत्र क्षयः स्मृत इति कात्यायनोक्तेः हेमाद्रौ वसिष्ठः उपवासेन याश्चाङ्गेन कुर्यादृतं भावनम् दंतानां-
 काष्ठसंयोगो दहत्याससं कुलम् काष्ठमहं जालं मृद्वो छाधनिषेध इति हेमाद्रिः विष्णुरहस्ये आहोपवास
 दिवसे रवादित्वा दंतभावनम् गायत्र्या शतसं पूतमनुप्राश्य विशुष्यति निर्णयामते व्यासः वर्जयेत्पारणेमा
 सं व्रताहोषोषं सदेति एकादश्यां आहोपवासो गायत्रीये कात्यायन आह उपवासो यद्यनित्यः आहर्णे मि-
 त्तिकं भवेत् उपवासं तदा कुप्यादप्रायश्चित्तं सेवितम् मातापित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादशी यदि अभ्यर्च्येपि
 त्वदेवांश्च आजिघ्रेत्पितृसेवितमिति हेमाद्यादिसर्वनिबन्धेष्वप्येवम् एतेन एकादशी निर्मितकं आहं द्वाद

श्याकार्यमिति वदन्तः परास्ताः किंच महालयस्य पक्षः सकलः पूज्यः आद्भुतं शकं प्रतीतिश्रुतं षोडशतम् पोषे-
 कादश्यांचमन्वादि आद्भुतस्याहापरिज्ञानेन तत्तत्क्षेत्रादश्यां विहितं आद्भुतं वाधितमेव स्यात् यदपि स्मृतिचंद्रि-
 कास्थं पठति अन्मात्रिना निपापानि तद्गुरुं वच मज्जंति विरतस्तस्य नरकेशाश्वनीः समाश्रितस्तस्यापि
 रागप्राप्तमुजिगोचरस्य वैध्याद्भुतं गोचरयता महत्साहसमित्यलम् योपि अकृत आद्भुतं निचयाजलपिंडविना
 कृता इति लघु नारदीये एकादश्यां आद्भुतं निषेधः समात्तापित्वाभिन्नविषयः पूर्ववाक्येन द्रुहणात् निचयः प्र-
 तिग्रहः अत्र न भान्याहमदनरले देवलः सर्वभूतभयं व्याधिः प्रमादो गुरुशामनम् अत्र तद्भानि पण्यं ते स ह-
 देता निशास्त्रतः स्कां दीपि अहोतान्यत्र तद्भानि आपो मूलं फलपयः हविर्ब्राह्मणा काम्या च गुरोर्वचनमौषधम्
 इदं चानि स कष्टविषयम् नारदीये अनुकल्योचुणां प्रोक्तः क्षीणानां च रवर्णिनि मूलं फलपयस्तोयमुपभो-
 ग्यं भवतु मे न त्वेव भोजनं कैश्चिदेकादश्याबुधैः स्मृतमिति अस्यापवादः शयने च भद्रुत्थाने मत्पाम्बुपरिव-
 र्त्तने नरो मूलफलाहारी हृदि दिशस्य ममापयेत् एते चाविरोधि नो निर्णयाः सर्वव्रतेषु ज्ञेयाः तत्रैकदश्यां स क-
 ल्पः गृहीत्वोत्तुंबरं पात्रं वारिपूर्णमुदस्तुरवः उपवासं तु गृणहीयाद्यद्वाचार्ये वधारयेदिति माधवीये वाराहोक्तः
 मंत्रस्तु विष्णूक्तः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह म परे हनि भोऽस्याभिपुंडरीकाक्षशरणं भवेत्वाच्यतेति शो-
 वादीनां तु हेमाद्रौ सौरपुराणे सावित्र्या यथवान्भासकल्यंतु सभाचरेत शिवादिगायत्र्यो यजुर्वेदे मसिद्धा-
 वाराहे इत्युच्चार्य ततो विद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेत् ततस्तज्जलं पिबेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजसेनाभि

तम् उपवासफलं प्रेम्णः पिवेत्पात्रगतं जलमिति कात्यायनोक्तेः ग्रथरात्रे उदये वा दशमी च धेरात्रौ संकल्प
इति माधवः दशम्याः सप्तदशैवेण अर्धरात्रात्परेण तु वर्जयेच्चतुरीयाभा न संकल्पार्चनयोस्तदा निक्षेपवासेन
अंस्तुतिं न त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ संपूजयेद्द्विष्टं संकल्पं च तदा चरेदिति नारदीयोक्तेः तत्रैव पूजामभिधाय
देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो ब्रती द्वादश्यां निवेदनं ब्रतुक्तः कात्यायनेन अज्ञानमिति भिराधस्य ब्रतेना
नेन केशव प्रसीद सुमुखो नाथ ज्ञानदृष्टिप्रदो भवेति नारदीये ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्त्यादद्यात्क्षेत्रक्षिणां नक्तः
स्कादे कृत्वा चैवोपवासं तु योश्चातिद्वादशीदिने नैवेद्यं तुलसीमिष्टं हत्वा कोटिविनाशनम् द्वादश्यां च वर्ज्या
न्याहृष्टहस्पतिः दिवा निद्रापरान्नं च पुनर्भोजनमेथुने क्षौद्रं कांस्यामि षतैलं द्वादश्यामष्टकर्जयित्त्वं हेमाद्रौ
त्रं लाडपुराणौ पुनर्भोजनं मध्याह्नौ भारआयासमेथुने उपवासफलं हस्त्युदिवानिद्रा च पंचमी स्कादे परा
नक्रस्य तांबूलैर्लोभाभं वितथ भाषणम् वर्जयेदतिशयः विष्णुधर्मो असंभाष्याद्विसंभाष्य तुलस्य तमिक्कादल
म् आमलक्याः फलं वापि पारणे प्राश्य शुल्यति दहनं नारदीये रजस्वलां च चंडालं महापातकिनं तथा स्मृति-
कापतिनं चैव उच्छिष्टं रजकादिकम् ब्रतादिमध्ये शृणुयाद्यद्येषां ध्वनिमुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रं तु जपेद्देवद
मानरम् एतद्भूतं स्मृतं केपिकार्यम् सूतके भूतके चैव न त्याज्यं द्वादशी ब्रतमिति विष्णुक्तेः तत्रत्यक्तदाना-
दि स्मृतकाते कार्यम् सूतकांतेन रूक्षात्वा पूजयित्वा जनार्दनम् दानं दत्त्वा विधानेन ब्रतस्य फलमश्नुत इति
मात्स्योक्तेः रजोदशनेपिकार्यम् एकादश्या न भुंजीत नारी दृष्टेरजस्य पीति तुलस्योक्तेः यदा द्वादश्याश्च

वर्णक्षेपं दाशब्दं मध्ये कादशीत्युक्तानत्रैवोपवासः कार्यः शकृद्वावायदिवाकृष्णाद्वादशीश्रवणान्विता नयोरेवो
पवासश्च त्रयोदश्यांच पारणामितिनारदीयोक्तेः एतेच नियमाः काम्यव्रतेनियताः नित्यव्रते सति सभवे कार्योः
शक्तिमांस्तु पुनः कुर्यान्नियमं सविशेषणमिति कात्यायनोक्तेः अशक्तेस्तु माधवो ये ब्रह्मवेवर्ते इति विज्ञाय कु
र्वीता वश्यमेकादशीव्रतम् विशेषनियमाशक्तो होरात्रभुजि वर्जित इति अथाद्यो महाद्वादश्यः नत्रमुद्धाधिके
कादशीयुताद्वादशीउन्मीलितो स ज्ञा द्वादश्ये बहुद्धाधिका वर्धने चेतसा वजुली वासरत्रयस्पृशितो त्रिसृशा अ
त्रेपर्वणः संपूर्णाधिकत्वे पक्षवर्धिनी पुष्यक्षयुता जया श्रवणयुता विजया पुनर्वसुयुता जयंती रोहिणी यु
ता पापनाशिनी एताः पापक्षयमुक्तिका मउपवसेत् अत्र भूल्लंहे माद्रोक्षेयम् एकादशीद्वादश्योरेकत्वे तत्रेणो
पवासः पार्थक्ये तु शक्तस्योपवास इयम् एकादशीमुपैथ्ये वद्वादशीसमुपोषयेदिति विध्युरहस्यात् अश
क्तौ तु द्वादश्यामेव एवमेकादशीत्युक्ताद्वादशीसमुपोषयेत् पूर्ववासरजपुण्यसर्वमाभित्यसशयमिति त
त्रैवोक्तेः यदा त्वल्पाद्वादशी तदोक्तं मातये यदा भवति अल्पापि द्वादशी पारणादिने उषः काले ह्यंकुर्यात्मातर्माथ्या
द्विकंतदा नारदीयेपि अल्पायामथ विभ्रेद्रद्वादश्यामरुणोदये स्नानार्चनक्रियाः कार्योदानेहामादिसंयु
ता इति संकटे तु माधवीये देवलः संकटे विषमे प्राप्ते द्वादश्यां पारयेत्कथम् अद्रिस्तपारपांकुर्यात्पुन
स्तु संकटे पक्षदिति संकटे त्रयोदशीश्चाद्धमदोषादौ अचर्कचिदाहुः अपकर्षवाक्यान्यनाहिताग्निविषया
पि अग्निहोत्रादीनां श्रौतत्वेनापकर्षार्थो योगादिति द्वादश्याच प्रथमपादमति क्रम्य पारणं कार्यम् द्वादश्याः

दोहरिनासरसोऽक्षतः तमतिऋग्यकुर्वीति पारणं विष्णु तत्पर इति निर्णयामृतमदनरलेच विष्णु य-
 त्रकेचित्संगिरंते यदाभूयसीद्वादशी तदापि प्रातर्मुहूर्तत्रये पारणं कार्यम् सर्वेषां सुपवासानां प्रात-
 रिति चिन्तयन्नादिति अस्मादुरवस्तु बहूनां कर्मकालानां विनाकारणं बाधापत्तेः प्रागुक्तवचनेनैव
 नामेवापकर्षविधानादपराह एव कार्यम् प्रातःशब्दस्त्वयं प्रातर्हि जातीनामशनं श्रुतिचोदि-
 पराणहवाचित्वेषुपपन्नः न च वाक्यवैयर्थ्ये पुनर्भोजनसायं पारणनिवृत्त्यर्थत्वात्तस्येत्याहुः प्र-
 न एकादश्युपवासानि क्रमे अपराहैवाराहे एकादशी विधुता चेद्वादशी परतः स्थिता उपोष्याद्वादशी
 दीर्घेत्परमपदमिति कैश्चित्तु विष्णुना चेदिति पठितम् अत्राविरोधिनो नियमाः सर्वव्रतेशु बोद्धव्याः
 यन्नवरात्रे वस्यंत इति दिक् इति श्रीरामकृष्णभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृतो निर्णयसिंधो एकादशीनि-
 यः द्वादशी तु पूर्ववद्युगमाख्यात् द्वादशी तु प्रकर्तव्या एकादश्या युता प्रभो इति स्कांदाच्च त्रयोदशी तु स-
 वंमने शक्नुवा कृष्णोत्तरा त्रयोदश मिथिः पूर्वः सितोऽप्यासितः पश्चादिति दीपिकोक्तेः शुक्लत्रयोदशी पूर्वा
 परा कृष्णा त्रयोदशी तिमाधवाच्च चतुर्दशी सर्वमते कृष्णा पूर्वा शुक्लोत्तरा उपवासोऽस्तु ह्यपि परेति मदनरले मौ-
 णं मास्यमावासे तु सावित्रीव्रतं विना परेऽग्राह्ये भूतविद्धेन कर्तव्ये दर्शपूर्णकदाचन वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठसावि-
 त्रीव्रतमुत्तममिति त्रसैव वर्तन्त अमायां योगविशेषो परार्केशात्तातपः अमावास्यां भवेद्द्वारो यदा भूमिसुत-
 स्यैवै जाह्नवीस्नानमात्रेण गोसहस्रफलं लभेत् अमावै सोमवारं एणरिविवारेण सप्तमी चतुर्थी भौमवारं एणविषु

वत्सहशंफलम् तत्रैवव्यासः सिनीवालीकुहूर्वापियदिसोमदिनेभवेत् गोसहस्रफलं दद्यात्तानंवाभौभिन्नाह
 तं हेमाद्रौष्टहन्मनुः श्रवणाशिविधनिष्ठाद्रिनागंदेवतमस्तके यद्यमारविचारेणव्यतीपातः स उच्यते नागैरेव न
 माश्लेषामस्तकोमृगशिरः प्रथमपादइत्यन्ये सच सर्वेषाम् अष्टौष्टिकालः गोभिलः पक्षांता उपवस्तव्याः पक्षा
 दयोभिष्यष्टव्या इति उपवासोन्वाधानम् तत्र मध्याह्ने तत्पूर्ववापर्व प्रतिपत्संधौ तद्दिने यागः पूर्वाण्येवाथ मध्या-
 ह्न्यदिपर्वसमाप्यते उपोष्यतत्र पूर्वेषु स्नानं दहर्याग इत्यत इति लोगाक्षिवचनात् तत्र द्वेधा विभागः आवर्तनात्
 पूर्वोण्येव पराणहस्ततः परः मध्याह्नस्तनयोः संधिर्यदावर्तनमुच्यत इति वचनात् मध्याह्नादूर्ध्वसंधौ माधव
 मते परेद्विभागः अपराण्येव वारात्रौ यदपर्वसमाप्यते उपोष्यतस्मिन्नहनिश्वोभूते याग इव्यत इति लोगाक्षिणे
 क्तेः हेमाद्रिस्त्वपराणहसंधावपि परदिने प्रतिपच्चतुर्थी शेषे चंद्रोदये च सति द्वितीयादिष्वत्यंतक्षये सति पूर्वेषु यागः
 पूर्वोण्येव द्वितीयेषु पृथ्व्यंतु द्विजातिभिः द्वितीयासहितं यस्मादूर्ध्वयत्याश्वलायना इति द्वितीये त्वितिके मुनि क
 न्यायेन तृतीयापरम् तृतीये त्विति शूलपाणोपाठः स्पष्टार्थ एव तथा भूतापंचदशी पूर्णा द्वितीया क्षयगामिनी
 चरुशिष्टरमायां स्याद्भूते कव्यादिर्काक्रियेति वचनाच्चेत्तु चिवाच् गदनरलेपि चतुर्दशी चतुर्थी मा अभावा स्या
 नदृश्यते श्लोभते प्रतिपञ्चे स्यात्पूर्वो तत्रैव कारयेदिति यजुर्माधवः यस्तवाजसनेयी स्यात्तस्य संधिदिनात्पुरा
 नकाव्यन्वाहितिः किंतु सदा संधिदिने हि सत्याह यच्च कालादर्शोऽयुक्तम् आवर्तनादधः संधिर्यद्यन्वाधाय तद्दि
 ने परेषु शिष्टिरित्याहुर्विभावाजसनेयिन इति यच्च गदनरले मध्यं दिनात् स्यादहनीहयस्मिन्प्राक्पर्वणः संधिर्य

नृनीया सारवर्तिकावाजसनेधिमत्यातस्यासुपोष्याथपरेद्धरिष्टिरिति एतत्पोर्णमासीपरमितिनत्रैव आवर्त
 नोर्ध्वमर्वागस्ताद्रात्रोवासमासेद्धे मध्याह्नादवर्विसमाप्तानृतीयेत्यर्थः तत्कर्कभाष्यदेवजानीश्रीखनंतभाष्यादि
 सकलतन्त्रास्वीयग्रंथविरोधाद्ब्रह्मनादराच्चोपेक्ष्यम् पोर्णमास्यांविशेषमाहकात्यायनः संधिश्चेत्संगवाद्द्वेप्रा
 न्मर्याचननाडवेः सापोर्णमासीविज्ञेयासद्यस्कात्वविधोनरैः अमायाविशेषमाहवोधायनः द्वितीयात्रिमुहूर्ता
 चेत्प्रतिपद्यापराणिहकी अन्वाधानचतुर्दश्यांपरतःसोमदर्शनात् कात्यायनश्च यजनीयेद्विज्ञेयमाश्वेद्वारुण्या
 दिशिदृश्यते तत्रव्याहृतिभिर्हुत्वादंडदद्याद्ब्रह्मानयदिति एतच्चबोधायनचाजसनेधिविषयम् तेभिरीयश्चनो-
 तुचंद्रदर्शनेपियागउक्तः एषावेतुमनानामेष्टिर्यमर्धेजानन्मश्चाच्चंद्रमाअभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मैलोकैर्धुकंभव
 तीति श्रुत्यंतरेपि यदहः पञ्चाच्चंद्रमाअभ्युदेतिनदहर्यजन्निमांल्लोकानभ्युदेतीतिइदंबहुचापस्तवविषयं
 मदनरत्नेष्वेवम् आपस्तबभाष्यार्थसंग्रहेष्वेवम् अतःपक्षद्वयस्यस्यसूत्राद्व्यवस्थितित्वम् दूषयत्साश्च
 लायनाइतितुपूर्वाणहसंधिविषयमितिमाधवः शेषपर्वणीष्टोविशेषमाहमाधवीयेगार्ग्यः प्रतिपद्यप्रवि
 द्यायापदिदेष्टिःसमाप्यते पुनःप्रणीयकृत्स्नेष्टिःकर्तव्यायागवित्तमैः गृह्याग्नेनोर्योनियमइतिमदनधारिजा
 तः एवंपर्वतींशःप्रतिपदश्चत्रयोशायागकालउक्तः क्वचित्प्रतिपनुयोर्योपियागः संधिर्यद्यपराणहस्याद्या
 गंप्रातःपरेहनि कुर्वाणःप्रतिपद्भागेचतुर्थेपिनदुष्यतीतिदृष्टशानातपोक्तेः एतत्पूर्णिमापरमितिमदनरत्ने
 पर्वणिप्रतिपदःक्षयस्यदृष्टश्चाहंप्रक्षिप्यसंधिर्ज्ञेयः तदाहमाधवः दृष्टिःप्रतिपदोयास्तिनदर्थपर्वणि

क्षिपेत् क्षयस्यार्थेनयाक्षाश्वासंधिनिर्णयितांमदेति कात्यायनोपि परेद्विघटिकान्यूनान्तर्थात्तदधिक्यथाः
 तत्तर्ह्येकस्यापूर्वस्मिन्नासहस्रोमकल्पयेदिति एवंस्मार्तस्थालीपाकेपिज्ञेयम् तत्रेहिस्थालीपाकावाधानं
 वेशनीयहोमानंतरभाविन्यांपौर्णमास्याप्रारभणीयोननुदर्शो यद्यारंभेगलमासपौषमासशुक्रास्तादिभवति
 तदात्यारंभकार्यः यानितु उपवागोधिमासश्चयदिप्रथमपर्वणि तथामलिन्मुचेपौषेनान्वारंभणमिष्यते गुरु
 भार्गवयोर्मोक्षेचंद्रसूर्यग्रहेतथेति संग्रहवचनाभितानिआलस्यादिनातिक्रान्तशुद्धकालप्रारंभविषयाणि ना
 कर्मचदर्शेहिंयथाकालसमाचरेत् अतिपाते सति तयोः प्रशस्ते मासि पुण्यमइत्यपरांर्गेगवचनादिति प्रयोग
 पारिजाते उक्तंचैतत्प्रयोगरत्ने भट्टैः कालादर्शेतु नामकर्मचजानेहिमिति पाठः याज्ञिकास्तु आधानानंतरपौ
 र्णमासीचैन्मलमासगा तस्याभारंभणीयादीन्मकुर्वीतकदाचनेति त्रिकंडमंडनवचनाच्छुद्धकालसर्ववि
 हिंकृत्वारंभं कुर्यादित्याहुः कालादर्शेस्मृति संग्रहेपि आरंभदर्शपूणेऽस्योरभिहोत्रस्य चादिमम् प्रतिष्ठाः पंच
 कूर्माद्या मलमासेविकर्जयेदिति अथविक्रतिः तत्रापस्तंबः यदीक्ष्यायदिपशुनायदिसोमेनयजेतसोमा
 वास्यायांपौर्णमास्यांचेति अत्रप्रकृतितः काले सिद्धेपि सद्यस्कालताविधेयात्तृतीयायांसांगत्वेनोक्तेः अत्रपौ
 र्णमास्यमावास्याशब्दाभ्यातदत्यक्षणोऽवस्थते तेनतद्भूत्यहोरात्रइत्यर्थमाह रामांडारः माधवोपि इक्ष्या
 विक्रतिः सर्वापर्वण्येवेति निर्णयइति अत्रविशेषमाह त्रिकंडमंडनः कालायनश्च आवर्तनात्प्राकृत्या
 पर्वसंधिः कृत्वातु तस्मिन्प्रकृतिर्विकृत्याः तदेवयागः परतोयदित्यात्तस्मिन्विकृत्याः प्रकृतेः परेद्युरिति धू

स्वाभ्यादयोप्येवमाहुः यद्वेति सांगाथा निरुक्तेः पर्वकालत्वादावर्तनात् प्राक्संधोसंधिमभितोयजेतेति प्रकृतेः
 प्रतिपदिसमाप्तिमियमात्रकृत्यनंतरंप्रतिपदि विरुक्तस्यो गत्सर्वेषु विरुक्तिरित्युक्तं तत्र त्वेपाथस्य रथिना यद्यपि
 प्रकृतेः पूर्वत्वादपूर्वमेतस्यादित्यापस्त्येनोक्तम् तथापि हेतुवादेन नञ्मुनिमूलत्वाभावाद्गंगासमभिव्याहारादि-
 निवदप्रामाण्यमिति न दाशयः आग्रयणे तु विशेषं वक्ष्यामः अनारभणीयानुचतुर्दश्यां कार्येति हिरण्यकेशिह
 तोमातृदत्तौ अन्येषां पर्वण्येव पशोसोमेन कालांतरमप्याहवौ धायनः अमावास्येन वाहविषेष्ट्वानक्षत्रे
 चेति श्रुक् पक्षे कृति कालादि विशास्वाने बुदेवनक्षत्रे धितिकेशवस्वामीन्यान्वरेणो चानुर्मास्येष्टपि द्वादशाहय-
 थाग्रयोगपक्षयोर्नक्षत्रे धप्यारंभः यावज्जीवसांवत्सरप्रयोगयोस्तु फाल्गुन्यांचैत्र्यांवारंभः पशोस्तु विशेषमा-
 हकाल्यायनः अर्थादङ्गोभवति नियतं पर्वसंधिः परस्तात्कृत्वा तं स्मिन् हनि तु पशुसंघ एव द्वहं वा आरभ्या
 यप्रकृतिरयचेत्यपर्वसंधिः पुरस्तात्कृत्वा तं स्मिन् प्रकृतिमय तु स्यात्पशुसंघ एव अधिकारपशुस्त्वग्नीषोमी-
 येण सवनीयेन वासमानतत्रोवाकार्ये इति त्रिकांड मंडनः सोमेत्वाहापस्त्यः अमावास्यायां दोक्षा यजनीये
 वामावास्यायां यजनीये वास्त्यमहः पोर्णमास्यां दोक्षा यजनीये वा पोर्णमास्यां यजनीये वा सुप्तमह इति
 साह्यायनसूत्रेपि पूर्वपक्षस्य प्रथमे हनि दोक्षे तदृष्ट्वा वानक्षत्रयोगे चेति पूर्वपक्षः श्रुक् पक्षः नक्षत्रयोगेने
 त्ययमर्थः चैत्र्यादिपूर्णिमायाश्चिन्नादि नक्षत्रयोगे दोक्षे तेति आधानं तु पर्वणि नक्षत्रेषु चोक्तम् तत्र पर्व
 नक्तं गार्हपत्यगादधातीत्यारिकर्मकालव्यापि गत्सुम् दिनद्वयेतत्वे परग्राह्यम् संकल्पस्य पर्वणि साभात्

पूर्वत्र नक्षत्रयोगेन देवग्राह्यम् यत्र त्रीणि सन्निपतितान्युदुर्नक्षत्रं च पर्वतस्तमृद्धं विप्रतिषेधक्रतुर्नक्षत्रं च य-
 हीय इति हिरण्यकेशिस्मृत्त्रात् क्रतुर्वसंते त्राह्मणो ग्रीनादधीतेत्यादिः रेणुकारिकायां तु गाघादिपंचम्यासेषु
 आचरणे चाश्विने तथा मार्गशीर्षे शरद्वृक्षे आधानमथ कारयेदित्युक्तम् अत्र नूलं मृग्यम् आधाननक्षत्रा-
 णित्वापस्तंबस्मृते कृतिकारोहिणी मृगशीर्षपुनर्वसुष्यपूर्वोत्तरापूर्वाषाढोत्तराषाढाहस्तचित्राविशारदा
 नुराधाश्रवणोत्तराभाद्रपदा इति सोमपूर्वाधाने विषयोषमाहापस्तंबः सोमेन यस्य माण आदधानो नत्तु-
 न्मूर्क्षेन्न नक्षत्रमिति अत्र मकरणादाधानकालबार्धः तेन सोमस्य वसंतकालतानवाध्यत इति रुद्रदत्त-
 हस्तौ नारायणवृत्तौ चोक्तम् तत्र रत्ने वातिके च तेषां एते उभये अपहन पाप्मानो क्रतवः एष वा उद्यन्मादि-
 त्य एषां पाप्मानोपहंता यदैवं कदाचन यज्ञसु पनमेत्तथादधीतेत्यत्रोत्तरायणरूपं देवं दक्षिणायनरूपं
 च पित्र्यमिह्युभयभृतृत्रयं सोमाधाने शतपथे विशिष्य विहितम् तदेकवाक्यतयाधारवांतेरेन च्छेत्सौ दित्य-
 त्रसोमकालबाध एव आधानकालबाधस्य यदैवं नश्चक्षोपनमेत्तदादधीतेत्यस्यां शाखायां वाक्यान्तरं णसि-
 ङ्गत्वात् सोमकालबाधार्थमेवेदमित्युक्तम् धूर्तस्वामी तु सोमस्यापि यक्रतुस्तस्यापि नस्मृत्सौ दिति लिखन्नाहु-
 भयकालबाधं मन्यते श्रीरामांडारस्तकालांतरविधानं वासवं कालानादरोचे निप्रक्षद्वयमुक्तवान् तत्रा-
 धेयकालिकादि कालांतरस्य यथाधाने वसंताद्यबाधे भविधानम् तथा सोमेप्युदगयनपूर्वपक्षपुण्याहसंनि-
 पाते यज्ञकालो नादे इति छंदोगस्मृत्योक्तोदगयनबाधेन सोमाग्निं संधिरूपकालांतरविधानाहुदगयनं

तपेक्ष्यत इत्कृत्तम् द्वितीयपक्षे तु यदैवेनं यज्ञोऽपनमेदि निसर्वकालाद्वा दत्त इति भरद्वाजसूत्रात्सर्वश
 ब्दस्य च विश्वजित्सर्वपृष्ठ इति यत्तद्द्वयोरग्रयोगात् सर्वकालवाध इति तेन दक्षिणायनेऽपि भवतीत्युक्तम्
 पशुरुभाष्ये देवत्रातभाष्ये तत्र लेख्ये च पृष्ठस्वपि क्रतुषु भवतीत्युक्तमिति दिक् श्राद्धे त्वमावास्यात्रेधा विभक्त
 दिनतृतीयांशे यो पराणहभागस्तद्वापिनोसाभिके यीत्या पिंडांवाहार्यं कंश्राद्धं क्षीणे राजनिशस्यते वासरस्य
 तृतीये शोनातिसंध्यासमीपत इति कालायायनोक्तः दर्शश्राद्धं तु यत्सोक्तं पार्वणं तत्प्रकीर्तनम् अपराणहे
 पितृणां च तत्र दानं प्रशस्यत इति शानातनोक्तेश्च दिनद्वये तत्र सत्सर्वपराणहव्यापी दर्शो ग्राह्यः यद्भवये
 द्यरेऽपि विहितः सर्वो पराणहस्थित इति दीपिकोक्तः यत्तु कार्पाजिनिः घृतविद्धममावास्यां मोहादज्ञानतो
 पिवा श्राद्धकर्मणि ये कुर्युस्ते याभासुः ग्रहायते इति तत्पराणहे चतुर्दशी चेध परमिति श्राद्धहेमाद्रिः अपरा
 णहव्याप्तिपरमिति माधवः दिनद्वये पराणहव्यास्यभावे शतो व्याप्तो च निधि क्षये पूर्वति हेमाद्रिः यदा चतुर्दशी
 यामंतुरीयमनु पूरयेत् अमावास्या क्षीयमाणा तदैव श्राद्धमिव्यत इति कालायायनोक्तः चतुर्दश्याश्चतुर्थ्या
 मंदर्शः पूरयेत् चतुर्दशी यामत्रयं स्यादित्यर्थः क्षीयमाणा परदिने पराणहव्यापिनीनेत्यर्थः व्यतिरेकमाह
 चर्धमानाममावास्यां लक्षयेदपरे हनि यामांस्त्रीनधिकान्वापि पितृयज्ञस्ततो भवेत् ततः श्राद्धं च दिनद्वये प
 राणहव्यास्यादौ निधितृद्धो च हरीतः त्रिमुहूर्तो च कर्तव्या पूर्वोत्तरवर्षाच्चतुर्दश्याः कार्यार्थे यथेष्टं सा
 मगीतिभिः त्रिमुहूर्ता भवेत्तु पूर्वोनेत्यर्थः पिंडपितृयज्ञस्तकालायायनेर्योगदिनात्पूर्वद्वयः कार्यः पूर्वोवांग

त्वात्पिंडपितृयज्ञइति तत्सूत्रात् व्याख्यातंचैतत्कर्त्तव्यार्थः पूर्वएवदर्शात्पिंडपितृयज्ञो न पश्चात् कुतः अंग-
 त्वात् तथाच श्रुतिः तस्मात्पूर्वैकः पितृभ्यः क्रियते उत्तरमहर्दवान्यजंत इति पूर्वैकः पितृभ्यो यज्ञं निपुणीय-
 प्रातर्देवेभ्यः प्रननुत इति च तेन तन्मते अंगमेवासौ गदुक्तम् अंगं वा समभिव्याहारादिति तेन कर्म ते च
 तुर्दशी युक्तदर्शो पिंडपितृयज्ञ इति श्रीअनंतभाष्येतु परैकस्ति क्तम् अत्र हे धाव्याचारो दृश्यते आपस्तंबा-
 नंतु परदिने सुहूर्तमपि दर्शसत्वे तत्रैव पितृयज्ञः तदाह आपस्तंबः अमावास्यायां यदहश्चंद्रमसं न पश्य-
 तिनदाहः पिंडपितृयज्ञं कुरुत इति अस्य रुद्रदत्तो व्याख्या पिंडैर्युक्तः पितृयज्ञः पिंडपितृयज्ञः स च क-
 र्त्तव्यं ननु दर्शशेषः यथावदस्यति पितृयज्ञः स्वकारुविधानादंगं स्यादिति तंच यदहश्चंद्रमसं न पश्यति-
 पंचदर्श्यां प्रतिपदि वा तदहः कुरुते यदहस्तयोः संधिस्तदहस्तित्यर्थ इति गमांडारोप्याह पिंडपितृयज्ञ-
 स्तु पंचसंधि मदर्शो रात्रा पराणह इति अनः पर्वसंधिदिने पितृयज्ञः शानपथ श्रुतिरपि यदैवैव न पुरस्ता-
 न्न पश्चात् दहशेष पितृभ्यो ददातीति पर्वसंधिदिने हि पूर्वतः पश्चाद्वाचं द्रो न दृश्यत एवेत्यर्थः सत्याबादो-
 पि पितृयज्ञं प्रक्रम्य दृश्यमाने तूपोष्यश्वोभूते यजत इत्याह हेमाद्रिस्तु अमावास्याशब्दस्तिथिवचन ए-
 व पूर्णोक्तापस्तंबसूत्रे यदुक्तम् न पश्यतीति तत्र क्षयो भिद्येतः अनश्चतुर्दश्यांचंद्रमसश्च क्षीणत्वात्तदुक्तद-
 र्शो पितृयज्ञः पितृयज्ञं तु निर्वर्त्य विप्रश्चंद्रक्षये भिमानिति मनूक्तेः यदुक्तं यदहस्ते वदर्शनं नैति चंद्रमाः
 तत्सयापेक्षया ज्ञेयं क्षीणे राजनिचेत्यपीति यदुक्तं दृश्यमानेऽपि तच्चतुर्दश्यपेक्षयेति च कात्यायनोक्तः

दृश्यमानेप्येकइतिगोभिलोक्तेः यस्यांसंध्यागतःसोमोमृणालमिवदृश्यते अपराणहेक्षयस्तस्यापिंडानां क
 रणंभवमितिहारीतोक्तेश्च चंद्रक्षयकालश्चोक्तः कात्यायनेन अष्टमंशेचतुर्दश्याःक्षीणोभवतिचंद्रमाः अ
 मावास्याष्टमंशेचतु पुनःकिलभवेदणुरिति तेनपूर्वैकरेवोपपत्त्यज्ञइत्युचिवात् कर्कोचार्यैरपि अपराणहेक्षि
 डपितृयज्ञश्चाद्रादर्शनेमावास्यायामितिकात्यायनसूत्रेऽदर्शनेनक्षयएवोक्तः तस्मिन्क्षीणेददातीतिश्रुतेः
 अतस्तन्भवेत्तुर्दशीत्युक्तदर्शेपितृयज्ञेसतिपरदिनेयागोर्थोत्सिद्धः तदेतत्पूर्वोक्तमपिहेमाद्रिकर्का
 दिव्याख्यानमापस्तंबैरनभ्युपगमात्कानीयवौधायनादिविषयम् आश्वलायनानामपिशेषपर्वणिपि
 डपितृयज्ञः तथाचसूत्रम् अमावास्यायामपराणहेपिंडपितृयज्ञइति अत्रनारायणवृत्तिः अमावास्या
 शब्दःप्रतिपत्पंचदश्याःसंधिवचनोप्यत्रापराणहशब्दसमन्वयास्तद्वत्तद्दश्याहोरात्रेवर्तते तस्यापराणहेहृत्श्रु-
 र्धेभागेपिंडपितृयज्ञःकार्यः औपवसथ्येयजनीयेवाहनि यदात्वहोरात्रसंधौतिथिसंधिः स्यात्तदोप
 वसथ्यएवाहनिक्रियतइति अतएवसुहूर्नमथ्यावास्याप्रतिपद्यपिचेद्भवेत् तदूत्तमक्षयंज्ञेयंपर्वशे
 धंतुपर्ववदितिहेमाद्रौवचनंपिंडपितृयज्ञपरसुक्तप्रयोगपारिजाते अयंचस्मार्ताग्निमत्तासंपूर्णेदशेऽश्रा
 द्ययतिघंगेणकार्यः व्यतिघंगोनामोभयोःसहासुष्ठानम् एतच्चस्थालीपाकेनसहपिंडार्थमुद्धृत्येतिस्म
 त्रैवृत्तिकृतोक्तम् खंडपर्वणिनुकेचिदाहुः पूर्वैकपिंडपितृयज्ञव्यतिघंगेणश्चाहुंकृत्वापरेहिंकवलः
 पिंडपितृयज्ञःकार्यः इतिरुक्तात्तान्वद्वयचपूर्वैकमसिमास्यथपार्वणम् काम्यमाभ्युदयेष्टम्यामेको

हिष्टमथाहमपि कदाहृत्य पूर्वेषु चतुर्धुस्थालीपाकादुत्थत्वाभ्यौ करणमित्युक्ते दर्शय्याद्भ्यस्थालीपाके नि यत इ
ति गम्यते स्थालीपाकश्च पितृयज्ञ एवेति पूर्वदिने व्यतिषंगः सिद्धः प्रयोगपरिजाते तु वार्षिक आद्भ्यः देरपि व्य
तिषंगः उक्तः किमु न दर्शय्याद्भ्यः न्यायविदस्त्वाहुः सूत्रस्य हन्ते च संपूर्ण दर्शविषयत्वात् स्रुतं पूर्वणि पृथ्विदि
ने केवलं आद्भ्यः परदिने च केवलः पितृयज्ञः अर्थः अत एवा उक्तं हतिरुतानां त्रार्धपूर्वस्थालीपाकश्चोद्यते सर्वथा
इष्टुपसंगादिति प्रयोगपरिजातोक्तिरप्येतद्विषये च पूर्वदिने च आद्भ्यौ करणमेव न पाणि होमः चतुर्थी
द्येष्टुसाग्नीनां बह्वोहोमो विधीयते पित्र्यग्राहस्य हस्ते स्यादुत्तरेषु चतुर्धुपीति परिशिष्टे नियमात् न च लो
किकाग्नीनां पक्वस्य कथं गृह्णाग्नी होमः नान्याग्नीनां पक्वमन्याग्नीनां जुहुयादिति निवेद्यात् मेवम् आद्भ्यः सगृ
ह्यत्वेन स्मार्ताग्नीनां पचनान्नौवाकं तव्यत्वात् न तस्मात्पूर्वेष्टः केवलं आद्भ्यः न व्यतिषंगः इदमेव च युक्तम् आहि
ताग्निना तु सर्वार्थानि नार्था धानि नावा संपूर्णं स्रुतं वादर्शौ तान्नौ पृथगेव पितृयज्ञः कार्यो न तु दर्श आद्भ्यः
व्यतिषंगेणेति विस्तरभीतेर्विरामः संपूर्णे दर्शे च विशेषमाह लोकाग्निः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च सा
ग्निः पितृयज्ञं ततः कुर्यात्ततोन्वाहार्यं क्वथुध इति पक्षांतं कर्म न्वाधानम् अन्वाहार्यं कं दर्शय्याद्भ्यः
अयमेव साग्नेर्जीवित्वत् कस्य पिंडं पितृयज्ञकालो ज्ञेयः तस्यापि कात्यायनेन होमांतं मनारं प्रोवेत्याम्ना-
नात् पिंडं पितृयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह पराशरमाधवीये कात्यायनः पितृयज्ञात्पृथगे च वैश्वदेवं च देवात्वं
येपि च भोजने पतितान्नस्य च रुर्वैश्वानरो भवेदित्युच्यते अकृतं मनुसगमः निरभिंकादिभिस्तमावास्याप

राणह्वयास्यभावेऽनुपपत्तकालव्यापिनीयात्वात् । भूतविधायभावास्याप्रतिपन्निश्रितापिवा । पित्र्यैकर्मणिषिद्धि-
 द्विग्राह्याकुतपकालिकीतिहारीतोक्तेः । इदंचनिरग्रिकारिविषयम् । सिनीवालीदिहज्जेः कार्यसाधिकेः पितृक-
 र्मेणि स्त्रीभिः शूद्रैः कुहूः कार्योत्थाचानधिकेः हिज्जोर्भितलोगाक्षिचचनात् । अत्रसाग्निरोपासनाद्विरपी-
 तिमदनपारिजातेषक्तम् । कुतपश्चापराणह्वयात्यलामेमुकल्पः । अपराणह्वयाव्यापीचरिदृशोस्तिथिक्षय-
 आहिताग्नेः सिनीवालीनिदरव्यादेः कुहूर्मनोतिजा बालिनाअभावेविधानात् । तेनसाग्नीनांनिरग्र्योनां
 वापराणह्वयापिन्येवसुरव्या । तिथिसाम्यहृदिसंयैः समव्यासोऽखर्वोदिनानिर्णयः । वैषम्येधिकं । दिनह्वयेप-
 राणह्वयेऽनुपपत्तपव्यापिनीतिमाधवः । इदमेवयुक्तं । हेमाचारिण्यतेकुतपव्यापिन्येवनिदरव्यादेः सुरव्या । अत्रसाग्नि-
 रोपासनाद्विरपीतिमदनपारिजातेऽक्तम् । सिनीवालीदृष्टचंद्रा तथाचव्यासः । दृष्टचंद्रासिनीवालीनष्टचं-
 द्राकुहूः स्मृतेति । पूर्वदिनेपरदिनएववानद्यापितेऽसैवयात्वा । अंशव्यापित्वेवैषम्येधिककालव्यापिनी-
 यात्वा । दिनह्वयेऽशतः समव्यासोऽतिथिसंयैः पूर्वाह्नोसाम्येचपरा । तिथिक्षयेऽसिनीवालीतिथिदृष्टेः कुहूः
 स्मृता । साम्येपिचकुहूर्मोधावेदवेदांगवेदिभिरितिप्रचेतोवचनात् । दिनह्वयेऽसंपूर्णकुतपव्यापिस्तुतिथि-
 दृष्टावेवभवतीत्यनंतरवचनात्सरेवेति । कुतपस्तु । अहोमुहूर्ताविज्ञेयादशपंचचसर्वदा । तत्राहमो-
 मुहूर्तोयः सकालः । कुतपः स्मृतइतिमात्स्योक्तेः । गुलादानयितुदेवप्रीत्यर्थोपवासादौतुपराधाद्येत्यन्यत्रवि-
 स्तरः । दर्शेचमासिकवार्धिकारिद्याह्मासौकाळादर्शविशेषउक्तः । दर्शस्यचोदकुमस्यदर्शमासिकयोः अपि -

नित्यस्य चाब्दिकस्यापि दार्शिक्यादिकयो रपीत्युक्ता संपाते देवताभेदात् आद्भुतगुण्यं समाचरेत् निमित्ताभियति
श्चात्र पूर्वानुष्ठानकारणमिति अत्र क्रमो निर्णयदीप उक्तः नष्टचंद्रेयदाकाले क्षयाहदिवसो भवेत् वैश्वदेवं क्षय
आद्धं कुर्यात्माकृदर्शकर्मणः अमा आद्भुतानुपनीतोपिकुर्यात् आद्भुतश्रुतपाणो अमावास्याष्टकाक्षणापक्ष
पंचदशी पुचेलुपक्रम्य एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसक आद्भुतसाधारणानामसर्वकामफलप्रदम् भायी
विरहितो ये तत्प्रवासस्थोपि नित्यशः शूद्रोऽप्यमंत्रवत्कुर्यादनेन विधिनानुभूतिमात्योक्तेः अमा आद्भुततिक्रमे
प्रायश्चित्तमुक्तदृष्टिधने न्यूषुवाचं जपेन च शतवारं दिने दिने अमा आद्भुतदानास्ति तदा संपूर्णयेति तत्
अत्र पूर्वोक्तसाग्निकपदेनाहिताग्निः स्मार्तोऽग्निमांशग्रह्यते विच्छिन्नाग्निर्कादिश्च निरग्निः कः तथा च हेमाद्रि
रग्नीकरणप्रकरणे साग्निरग्निर्भाव न भिस्तद्विजपाणावयाफ्क्वा कुर्यादग्नीक्रियां नित्यं लौकिकेनेति निश्चि
तमिति स्मृतिवाक्यमुदाहृत्य पस्त्वस्तीकृतोपासनतया समुच्छिन्नाग्निताभार्यो विधु रतया वा धिरहि
नस्तस्य द्विजपाणौ जलादौ होम इति व्याचक्षते मदनपारिजातेयेवम् इदमेव साग्निकानग्नि कस्वरूपं स
र्वत्र ज्ञेयम् अथ ग्रहणं निर्णयते तत्र चंद्रग्रहणे यस्मिन् यामे ग्रहणं तस्मात्पूर्वे प्रहरत्रयं न भुंजीत सूर्य
ग्रहे तु प्रहरचतुष्टये न भुंजीत सूर्यग्रहे तु नाश्रीयात्पूर्वयामचतुष्टयम् चंद्रग्रहे तु यामां स्त्रीन् बालवृद्धा
तुरीयेनेति माधवीये वृद्धगौतमोक्तेः ग्रहणं तु भवेदिदोः प्रथमादधिया मतः भुंजीतावर्तनात्पूर्वप्रथमे
प्रथमादध इति मार्कंडेयोक्तेः अथिउर्ध्वम् ननु चंद्रग्रहे यामचतुष्टयनिषेध उचि तो ननु सूर्यग्रहे स

र्योदयात्प्रागोजननाप्राप्तेः भेवं वचनस्य प्रथमयामेऽस्य ग्रहसति पूर्वेषुः पूर्वरात्रे भोजननिषेधपरत्वात् चंद्रग्रहे
 विशेषमाह गाधवीये हृद्वसिष्ठः ग्रस्तोदये विधोः पूर्वनाह भोजनमाचरेदिति द्वयोर्ग्रस्तास्ते तु माधवीये व्यासः
 अगुक्तयोरस्तगयोरधादृष्टा परे हतीति विष्णुधर्मपि अहोरात्रं न भोक्तव्यं चंद्रसूर्यग्रहो यदा मुक्तिं दृष्ट्वा तु
 भोक्तव्यं स्नानं कृत्वा ततः परम् अहोरात्रं न भोक्तव्यं ग्रस्तास्ते मदनरत्ने गार्ग्यः संध्याकाले यदा राहु ग्रसते
 शशिभास्कर्तौ तद्ग्रहं न वभुंजी न रात्रावपि कदाचन सायं संध्यायां सूर्यस्य ग्रस्तास्ते पूर्वोद्दिशो च न भोक्तव्य
 म् प्रातः संध्यायां चंद्रस्य ग्रस्तास्ते पूर्वरात्रा तु च रोहिच न भोक्तव्यमित्यर्थः चंद्रग्रस्तास्ते उत्तरदिने संध्या होमा
 दो न दोषः तदा होरानाः ग्रस्ते चास्तं गते त्विदं स्नात्वा मुक्त्यवधारणम् स्नानं होमादिकं कार्यं भुंजीते दूदये पुनः
 एतदनाहिताग्निविषयम् अपराण्हे त्रतोपायं नीयमग्नीत इति कात्यायनोक्तेः तस्य भोतत्वेन विहितत्वेन च
 प्रवृत्तत्वात् अद्रिग्रंतं कुर्यादिति निर्णयदीपः रागप्राप्तं भोजने कालनियमो यम् तेन ज्वरादा विवनभोजनमि
 तिकर्त्तानुसारिणः बालवृद्धानु राणां तु ग्रहयामात्पूर्वमेकयामो निषिद्धः सायान्हे ग्रहणं चेत्त्याद पराण्हे न भोज
 नम् अपराण्हे न मध्याह्ने न तु संगवे भुंजीत संगवे चेत्स्यान्न पूर्वभोजनं क्रियति मार्कंडेयोक्तेः
 बालादिविषयम् बालवृद्धानुरे विर्नेति पूर्वोक्तेः वेधकाले ग्रहणे वापि कर्म न त्याज्यम् सर्वेषामेव वर्णानां
 सूतं करानुदरीने स्नात्वा कर्माणि कुर्वन् शतमन्नं विवर्जयेदिति हेमाद्रौ षड्विंशत्या तात् श्रुतमिति तदंतरित
 स्योपलक्षणम् नवग्रहैर्घृयच्छिद्रं ग्रहपयुषितं च यदिति मिताक्षरायां वचनात् भागवतं च नदीपिकायां

ज्योतिर्निर्वन्धेयेथितिथिः आरनालंपयस्कृदधिक्रोहाज्यपाचितम् मणिकस्थोदकंचैव नदुष्येद्वाहुसूतके
 मन्वर्थसुक्तावल्यांभन्नंपक्वमिहत्याज्यस्नानंसगसनंग्रहे वारितकारनालादितिलदर्भैर्नदुष्यति जललदोषो
 गांगविषयः ग्रहोदितंजलंपीत्वापादकृच्छ्रसमाचरेदि तितत्रैवचतुर्विंशतिमतेन्यजलस्यदोषोक्तेः वेधका
 लेग्रहणेवाभोजनेप्रायश्चित्तमुक्तम् माधवीयेकात्यायनेन चंद्रसूर्यग्रहेषुस्त्रुक्तामजापत्येनशक्त्यति तस्मि
 न्नेवदिनेषुत्कात्रिरात्रेणैवशक्त्यतीतिग्रहणेचत्रिरात्रमेकरात्रंवोपवासः श्रेयोर्थिनाकार्यः एकरात्रमुपोष्येव
 स्नात्वादत्वाचशक्तिः कंचुकादिवसर्पस्वनिवृत्तिः पापकोशतः त्रिरात्रंसमुपोष्येवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः स्ना-
 त्वादत्वाचविधिवन्योदनेब्रह्मणासहेतिहेमाद्रौलैंगोक्तेः इदंचपुञ्च्यतिरिक्तविषयम् आदित्येहमिसंक्रांतोग्र
 हणेचंद्रसूर्ययोः पारणंचोपवासंचनक्षुर्योत्पुत्रवानरहीतिजैमिनिवचनात् यदातुरवेयस्तास्तस्तादापुत्रिणः
 ग्रहरद्वयंहित्वायालादिवद्रोजनंनतूपवासः सायाङ्केग्रहणंचेत्यादितिपूर्वोक्तमार्कंडेयवचनात् सायान्हेसंगेव
 श्रीयाछारदेसंगावादधः मध्याह्नेपरतोश्रीयान्नोपवासोरविग्रहइतिस्मृतेश्चेतिहेमाद्रिः शारदोपराण्हःमाध
 वमतेतुषुत्रिणोपितत्रोपवासएव अहोरात्रंनभोक्तव्यमितिपूर्वोक्तनिषेधस्यतेनापिपालनीयत्वात् उपवा
 सनिषेधस्तत्रनरूपोपवासपरः कृष्णोकादशीनिषेधवदिति मदनरत्नेष्वेवम् इदमेवचयुक्तं वर्धमानस्तु
 अहोरात्रंनभोक्तव्यमितिशातातपीयोक्तेः सूर्याचंद्रमसौर्लोकानक्षयान्यातिमानवइतिफलश्रुतेर्गुत्स्यदर्शने
 उपवाराःकाम्यः नत्वयंनिषेधइत्याह तन्न अत्रव्रतत्वेपिप्रागुक्तविष्णुधर्मेनिषेधावश्यंभावात् तथाचव्यासः

रविग्रहः सूर्यचारसोरोमग्रहस्तथा चूडामणिरिति ख्यातस्तत्र दत्तमनंतकम् वारेधन्येषु यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसह
गंयोः तत्पुण्यं कीटिगुणितं योगे चूडामणोऽस्मृतम् अत्र चाद्यंतयोः स्नानं कुर्यात् ग्रस्यमाने भवेत्स्नानं ग्रस्तहोमो वि
धीयते मुच्यमाने भवेद्दानं मुक्ते स्नानं विधीयत इति हेमाद्रौ वचनात् स्नानस्यादुपरागादौ मध्ये होमः सुरार्चनमिति
ब्रह्मवैवर्तजि सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने संचेतुं भवेत्स्नानं स्नानं च बर्जयेदिति बृहवसिष्ठोक्तेऽथ
संचेतुं मुक्तिस्नानं परमिति भट्टनरले उक्तम् भागवार्चनदीपिकायां चतुर्विंशतिमते मुक्तो यस्य सुनकुर्वति स्नानं
ग्रहणसूतके ससूतकी भवेत्तावदावस्थ्यादपरोग्रहः इदं च स्नानमसंचकं कार्यमिति स्मृतिरत्नावल्याम् तत्र तौ
र्थविशेषोभारतै गगास्नानं लुक् कुर्वीत ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः महानदीषु चान्यासु स्नानं कुर्याद्यथाविधि महानदीषु
पिमासविशेषे काश्चिद्वेद्याः प्रयागं देविकारे वासनि हत्याचवारणम् सरस्वती चंद्रभागा कोशिकात्तापिकान्ता
सिंधुर्गंडिका चैव सरयुः कार्तिकादितः मूलं हेमाद्रौ स्पष्टम् व्यासः इंदोर्लक्षगुणं पुण्यं रवेर्दशगुणं ततः गंगानो
येतुं संप्राप्तदोः कोदीरवे देश गवां कोटि सहस्रस्य यत्फलं लभते नरः तत्फलं लभते मत्स्यो ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अ
संभवे तु माधवीये शंखः वापीकूपतडागेषु गिरिप्रखरवृणेषु च नद्यां नदे देवराते सरसीषूः क्षुद्रताडुनि उष्णोदके
नवास्नायाद्ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अत्र तारतम्यमाह मां कंडेयः शीतसुष्णोदकात् पुण्यं पारक्ष्य परादकात् भूमि
ममुद्धृतात् पुण्यतनः प्रस्मृवृणोदकम् ततोपि सारसपुण्यं ततः पुण्यं नदीजलम् तीर्थतोयं ततः पुण्यं महानदीषु
पावनम् ततस्ततोपि गंगाद्यपुण्यं पुण्यस्ततोवुधिरिति उष्णोदकमातुरविषयम् तथा गोदावरी महापुण्या च

द्रराहुसमन्विने सूर्येचराहुणाग्रस्तेतमोभूतेमहासुने नर्मितातोयसंस्पर्शोक्तकृतकृत्यामवन्तिहि पृथ्वीचंद्रोदयेप्र
 भासरवंडे गावोनागास्तिताधान्यंरत्नाभिकनकंमहो संप्रदायकुरुक्षेत्रेयत्फलंलभतेनरः तदिदुग्रहणोभोयोस्ताना
 द्रवतिपद्गुणम् तत्रैवसौरयोराणेंदुधिरुानमुपक्रम्य दानानियानिलोकेषुविरव्याताभिमनीषिभिः तेषांफलम
 वाभोनिग्रहणेचंद्रसूर्ययोः देवीपुराणे गंगाकनरवलंपुण्यंप्रयागपुष्करतया कुरुक्षेत्रमहापुण्यंराहुग्रस्तिदिवा
 करैस्तानासंभवेस्मरणवाक्यंयम् स्मृताशतक्रतुफलंदृष्ट्वासवाधनाशनम् स्पृष्ट्वागोमेधपुण्यंनुषीतोसोत्रा
 मणेलभेत् स्नात्वायाजिमरनपुण्यंप्राप्नुयादविचारतः श्विचंद्रोपरागेचअयनेचोत्तरेतथेतिमार्कंडेयोक्तेः अत्र
 आस्यमाहन्नरप्यभंगः चंद्रसूर्यग्रहेयस्तुआर्द्धविधिवदाचरेत् तेनैवसकलापृथ्वीदत्ताविप्रस्यवेकरे भारते
 सर्वस्वेनापिकर्तव्यंआर्द्धवैराहुदर्शने अकुर्वाणस्तुनास्तिव्यात्यकैगोरिवसीदिति विष्णुः राहुदर्शनदत्तंहिआ
 र्द्धमाचंद्रतारकम् इदंचामान्नेनहेम्मावाकार्यनत्वन्नेन आपद्यनगैतोतीर्थेचचंद्रसूर्यग्रहेतथा आमआर्द्धम
 कुर्वन्तिहेमआर्द्धमथापिबेतिशानातपोक्तेरितिहेमाद्रिमाधवादयः अपरार्कस्तएतद्दिजातीनापाकाभाब
 द्रष्टव्यंतीर्थंआर्द्धवत् पाकाभावेद्विजातीनामामआर्द्धविधीयत इतिसुमनूक्तेः संहिकेयोयदासूर्यग्रसते
 पर्वसंधिषु गजछायातुसाप्रोक्तानस्यांआर्द्धप्रकल्पयेत् धृतेनभोजयेद्विप्राण्धृतंभूमौसमुत्सृजेदितिवा
 यवीयोक्तेश्चेत्याह विज्ञानेश्वरोप्याह ग्रहणआर्द्धेभोजुर्दोषोदातुस्त्वभ्युदयइति स्मृतकेसृतकेभुक्तगृ
 हीनेशशिभास्करे छायायांहस्तिनश्चैव नभूयःपुरुषोभवेदित्यापस्तवेनभोजननिषेधाच्च अयंचनिषे

धः श्राद्धभोक्तुर्हस्ति लायासाह नयति अत्र ग्रहण निमित्तं कश्चाद्देवैर्वासांश्चात्वा हि नैमित्तिकानां सिद्धिः दार्शिका-
लक्ष्मणयोरपीति कालादर्शोक्तेः अत्राशौचमर्थोपत्तवान् श्राद्धादिकार्यमेव सूतकेभृतकेचैव न दोषो राहुदर्शने ताव
देवभवे लुब्धिर्यावन्मुक्तिर्न दयन इति माधवीये दृष्टव्यमिदोक्तेः स्नानकर्मपरित्यागो राहोरन्यत्र सूतक इति व्याप्रपादो
क्तश्च कालादर्शोऽङ्गिराः सर्ववर्णाः सूतकेऽपि मृतके राहुदर्शने स्नात्वा श्राद्धं प्रकुर्वीरन् दानं श्राद्धविचर्जितम् मदना
पिजानेयेवम् तेन स्नानमात्रं प्रकुर्वीत दानं श्राद्धविचर्जितं भार्गवा चैव न दोषिकायाम् सूयोदय
त्रदोक्षा पुरश्चरणादिसर्वस्मार्तकर्मविषया मदनरत्नेयेवम् रजस्वलायास्तु भार्गवा चैव न दोषिकायाम् सूयोदय
निचयैर्न सूतकादिदोषोस्ति ग्रहे होमजपादिषु ग्रस्ते स्नायादुदस्यापि तीर्थादुत्थुतवारिणेति अत्र च त्माने नैमित्तिके
प्रामेनारीयदिरजस्वला पात्रांतरिततो येन स्नानं कृत्वा ग्रहं चरेत् स्नादिपिताक्षराक्तो विधिर्ज्ञेयः तथा ग्रहणे रात्राव
पि श्राद्धादिकार्यम् ग्रहणोद्वाहसंक्रांतियात्रार्तिप्रसवेषु च दाने नैमित्तिकं त्रेयरात्रावपि तदिष्यत इत्यपरा कव्यासा
क्तेः चंद्रग्रहेतथारात्रौ स्नानं दानं प्रशस्यत इति देवलोक्तेः च ग्रहणोद्वाहसंक्रांतियात्रार्तिप्रसवेषु च दाने नैमित्तिकं त्रेयरात्रावपि तदिष्यत इत्यपरा कव्यासा
स्तदा स्नानादिनकार्यम् सूयग्रहो यदा रात्रौ दिवा च चंद्रग्रहस्तथा तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च न कचिदिति षड्विं-
शान्नान् ग्रहणदिने चार्थिकश्राद्धमासे तु प्रयोगपारिजाते गोभिलः दर्शेऽपि ग्रहोऽपि त्रयोऽप्रत्यान्दि क्रमु
म् अन्नेनासंभवे हस्नाकुर्वादा मेन वास्तुन इति अत्र दर्शेऽपि विधित्सुतशब्दः प्रदर्शनार्थः न्यायसाम्यात् तेन
चंद्रग्रहणेऽपि संपिंडादि चार्थिकमन्त्रादिना तद्दिने एव कार्यमिति यदनपारिजाते व्याख्यातम् पृथ्वी चंद्रोदयेऽप्येवं

तेनयानिभामग्राह्यं प्रकुर्वीति माससंवल्लराहृतं शनि अर्धे निवादि ब्रह्मकुर्वीति मासमेन नक्षत्रिदिति मशोचि स्त्रेगाश्यादि
 वचनानिता निग्रहणादिनातिरिक्तविषयाणि विर्णयामृतयेवस यानितुग्रहणास्तु द्वितीयेति रजोदोषानुपंचमे
 तथा ग्रस्तोदयेयदाचंद्रं अत्यदं ससुपस्थितम् तद्दिनेचोपवासः स्यात्सत्यब्दतु परे हनि तथा ग्रस्तावेवास्तमानंतुरवो
 दूपाश्रुतोपदि प्रत्यब्दंतु तदा कार्ये परे हन्येव सर्वदा चंद्रसूर्योपरागे च तथा आह परे हनीत्यादीनि वचनानिता नि
 ग्हा निबंधेषु क्वाप्यनुपलंभात् निर्मूलानि प्रत्युत पूर्वोक्त निबंधेषु तादिन एव आह्नुक्तमित्यलम् ग्रहणादिसप्तदि
 नपर्यंतं रामगोपालाद्या गमदीक्षोक्त शिवार्चनचंद्रिकायां ज्ञानार्णवे मंत्राचारं भणं कुर्वद्गृहणे चंद्रसूर्ययोः ग्रहणा
 द्वापि देवेशिकालः समदिनावधीति रत्नसागरे सत्तार्थे कीविपुत्रासेतंतु दामनपर्वणि मंत्रशिक्षां प्रकुर्वीणो मासक्षी
 दीन् शोधयेत् अत्र सूर्यग्रहणमेव सुखम् सूर्यग्रहणकाले तु नान्यदन्वेषितं भवेत् सूर्यग्रहणकाले न समोनान्यः
 कदाचन न मासतिथिभारदिशोधनं सूर्यपर्वणीतितत्रैव कालोत्तरवचनात् चंद्रग्रहे तु यादीक्षायादीक्षान्न तच्चारि
 णाम् वनस्थस्य च यादीक्षादारिद्र्यं समजन्मस्वितितत्रैव योगिनो तत्रैव निधेयाच्च ग्रहणं वज्रमराशयोदो निषिद्धम् त
 दुक्तं ज्योतिषे त्रिषट्दशा योपगतं नराणां शुभप्रदं स्यात् ग्रहणं रवींद्रोः द्विसप्ततंदेषु पुमयमं स्याच्छेषे षभिष्टक-
 थितं सुनींद्रो रिति आयरकादश नंदानवद्भुः पंच मदनरत्ने गर्गः जन्मसप्ताहरिः प्राकदशमस्ये निशाकर्
 दृष्टोरिष्टप्रदो राहुर्जन्मर्क्षे निधनेपि च रिः फल्हादशम् अंकानव निधनं सममतारा पृथ्वीचंद्रोदये विष्णु च-
 र्मे यन्नक्षत्रगतो राहुर्ग्रसने शशिभास्करौ तज्ज्वातानां भवेत्पीडायेन राः शांतिवर्जिताः तत्रैव पुराणांतरे

सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रस्तूर्ययोः यस्य चिज्जन्मनक्षत्रे तस्य रोगोऽथ वा मृतिः तस्य दानं च होमं च देवा चर्चनं जपोऽन
था उपरागाभिषेकं च कुर्याच्छांतिर्भाविष्यति स्वर्णेन वा यथापिष्टेन कृत्वा संप्रस्य चाकृतिम् ब्राह्मणा यदेतत्स्य न रोगादिश्च
तत्कृतः जन्मनक्षत्रं तत्पूर्वोत्तरे च चिज्जन्मनक्षत्रमित्युच्यते जन्मदशमे को न विंशति तारा इति केचित् संप्रस्यत दा-
कारस्य राहो रित्यर्थः अदुतसागरे प्राग्विः यस्य राज्ञस्य नक्षत्रे स्वभानुरुपरज्यते राज्यमंगं सुखं नाशं भरणं चा
त्र निर्दिशेत् राज्यस्य नक्षत्रं अभिषेक नक्षत्रमिति तत्रैव व्याख्यातम् भार्गवा चर्चनदीपिकायां ज्योतिःसागरे
सौवर्णकारयेन्नागं पलेनाय पलार्धतः तदर्धेन तदर्धेन फणायां गौक्तिकं न्यसेत् ताम्रपात्रे निधाया यधुन पूर्णं निशे
षतः कांस्ये चाकांति लोहं वा न्यस्य दद्यात्सदक्षिणम् चंद्रग्रहे नुरूप्यस्य विबंदद्यात्सदक्षिणम् नागरुक्ममयं स्तूर्यग्रहे
विबंदं च हेमजम् सुरंगरथगोभूमितिलसार्पिश्च कांचनम् कालविचैकेषु सुवर्णनिर्मितं नागं सतिलं कांस्यं प्राजनम्
सदक्षिणं सवस्त्रं च ब्राह्मणा यनिवेदयेत् सोवर्णं राजतं वापि विबंदं कृत्वा तत्शक्तिः उपरागं भवकृशं छिदे विप्राय
कल्पयेत् मंत्रस्तु तमो मयमहाभीमसोमसूर्यविमर्दन हेमताराप्रदानेन गमशांतिप्रदो भव विधुं तु दनमस्तु मयं
सिद्धिदानं दत्वा च्युत दानेनानेन नागस्य रक्षमां वेधजाद्रयादिति अत्र शांतिरप्युक्ता मात्स्ये यस्य राशिं समासाध भ
वेद्ग्रहणं संभवः स्नानं तस्य प्रवक्ष्यामि मंत्रौ यथिसमन्वितम् चंद्रोपरागं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् संपूज्य च तु
रो विप्रान् शकृत्पालान् सुतेपनैः पूर्वमेवोपरागस्य समानीयोषधीदिकम् स्थापयेच्चतुरः कुंभान् ब्रह्मणान् सतिला
न्वितान् गजाश्च रथ्यावल्बीकसंमयाभ्रदगो कुलात् राजह्वारप्रदेशाच्च मृदमाना यनिक्षिपेत् पंचगव्यं पंचरत्नं

पंचत्वयं च पल्लवम् रोचनेयस्य कंशं वकुं मं रक्तचंदनम् शक्तिस्फटिकतीर्थो दुसितसर्षपगुग्गुलून् मधुकंदं व-
 दारुं च विष्णुकांशानां शतावरीम् बलांच स हृदे वीचानि शाहितयमेव च गजदंतं कुंकुमं च तथैवो शीरचंदनम् एत-
 त्सर्वं विभिक्षिष्य कुंभे धावाहयेत्स्नान् सर्वे समुद्राः सारितस्तीर्थानि जलदानदाः आयातु यजमानस्य दुरितक्षय-
 कारकाः यो सो वज्रधरो देव आदित्यानां प्रभुर्पतः सहस्रनयनः शक्रो ग्रहपीडां व्यपोह तु पुरं वयः स वदेवानां स-
 मान् विरभित्कृतिः चंद्रो परागसंभूताग्निः पीडां व्यपोह तु यः कर्मसाक्षी लोकाणां धर्मो महिषनाहनः यमश्च-
 द्रो परागोऽग्रहपीडां व्यपोह तु रक्षोगणाधिपः साक्षान्नालं जनसमग्रभः खड्गहस्तोति भीमश्च ग्रहपीडां व्यपो-
 ह तु नागपाशधरो देवः स दामकरवाहनः सजलाधिपतिर्देवो ग्रहपीडां व्यपोह तु प्राणरूपो हिलोकानां स द-
 कुब्जामृगप्रियः वायुश्चंद्रो परागोऽग्रहपीडां व्यपोह तु यो सोऽनिधिपतिर्देवः खड्गशूलगदाधरः चंद्रो परागकु-
 षंधनदोत्रव्यपोह तु यो साविंद्रुधरो देवः पिनाकी चूषवाहनः चंद्रो परागपापानि सनाशय तु शंकरः त्रैलोक्ये-
 यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ब्रह्मविष्णवर्के रुद्राश्च दहं तु मम पातकम् एवमावाहयेद्देवान् त्रैलोक्ये भिश्च वा-
 रुणैः एतानेव तथा मंत्रान्स्वर्णपट्टे विलेखयेत् तान्मपट्टे यथा चिरच्य न च वस्त्रे तथैव च मस्तके यजमानस्य नि-
 दयुस्ते हि जौत्तमाः कलशान्द्रव्यसंयुक्तान् नाना रूपसमन्वितान् शुद्धीत्वा स्नापयेद्गृहं भद्रपीठोपरि स्थितम्
 पूर्वैरेव तु मंत्रैश्च यजमानो हि जौत्तमाः अभिषेकं ततः कुर्यान्मंत्रैर्वोरुणसूक्तैः आचार्यैर्वरयेत्पश्चात्स्वर्णप-
 ट्टेभिर्वेदयेत् आचार्यैश्च क्षिणां दद्याद्गोदानं च स्वशक्तितः होमं वापि प्रकुर्वीत तिलेर्व्याहृतिभिस्तथा दानं च

शक्तिनोरयात्पददीर्घात्त्वनोहितम् स्वर्यग्रहेस्वर्यनामगुक्तान्यांशान्त्रांशोर्नयेत् अनेनविधिनायस्तग्रहणेस्तान्
 मानरेत् ननस्यग्रहणोदोषः कदाचिदपिजायते २४ इतिग्रहणशांतिः भार्गवार्चनदीपिकायां ब्रह्मसिद्धांते
 मर्दः पदस्तिगंवीक्ष्यरत्नस्यतेलावुदपणैः ग्रहणंशुर्विणीजातुनपश्येतपदंविना तथाभंगलक्ष्येपुवेधविशो
 पोद्गमांशो त्रयोदश्यादितोवर्ज्यदिनानांनवकथुचम् मांगल्येषुसमस्तेषुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः प्रकारांतरंतत्रेचो
 क्तम् द्वादश्यादित्वतीयांतोषेधद्विग्रहेस्मृतः एकादश्यादिकः सौरेचतुर्थ्यतः प्रकीर्तितः इदंचपूर्णग्रामे
 व्यहंतं द्वाग्रहेनयोरिति तत्रैवोक्तेः इदंचग्रस्तास्तेत्रिदिनंपूर्वमिति नारदेनग्रस्तास्तेविशेषोक्तेर्ग्रस्तास्तभिन्नग्रह
 णपरम् ज्योतिर्निर्वपेच्यवनः ग्रहणोत्पातभंसाज्यमंगलेषुक्रतुत्रयम् याचञ्चरविणाशुत्कामुक्तं भद्रं दग्ध
 न्नाष्टवन्तं अन्यानि चान्येयादिमंडलानितत्फलवर्णविकारादिफलंचदेवज्ञेय्योज्ञेयम् पुरश्चरणचंद्रिकाया
 नंचंद्रस्योपरागेनस्वात्ताप्रयत्नमानसः स्पर्शादिमोक्षपर्यंतं जपेन्यां प्रपन्नं समाहितः जपाद्दशांशतोहोमस्तथाहो
 माजुतर्पणम् तर्पणस्य दशांशेन गार्जनं कथितं किल तत्रैव देवता रूपं ध्यात्वा त्मानं प्रपूज्य च नमो नमंत्रमु
 च्चार्य भद्रं देवताभिधाम् द्वितीयांतामहपश्चादभिधित्वाम्यनेन तु तोयैरंजलिनाशुद्धैरेभिः सिंचित्वमूर्ध
 नि गार्जनस्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् जपोच्चापूर्वकोहोमस्तर्पणं चाभिधेयं नम् भूदेवपूजनं पं
 चप्रकारोक्तापुरस्क्रिया तथा होमाशक्तौ जपकुर्याद्दोमसंख्याचतुर्गुणम् एवं कृते तु मंत्रस्य जायते तस्मि
 रुत्तंगा ग्रहणप्रसंगात्कुरुक्षेत्रप्रतिग्रहंप्रापश्चित्तमुच्यते तत्रारुणस्मृतौ प्रतिग्राहीकुरुक्षेत्रेन भूयः पु

रूपो भवेत् तथामिदमनसः शुद्धये प्रायश्चित्तं समाचरेत् तमक्रुद्धं दयं कुर्वीत देवेन समन्वितम् सन्नेषणावायजेताथ
जपेद्दालक्षसप्तकम् वापीकूपतडागारिवनैर्विस्मृजेद्भूमिम् एतच्च यद्गृहितेनाजयंतिकर्मणा ब्राह्मणाध-
नम् तस्योत्सर्गेण शुद्धयतिदानेन तपसे वचेति मन्त्रैस्ते रूतसर्गोत्तरं श्रेयमिति दिक् ग्रहणांतरितस्य पूर्वसंकल्पि-
तद्रव्यस्यैद्गुण्येन भवतीति शिष्टाः पठन्ति च लघुब्रह्म वैवर्ते दातव्यमिति नोकाश्यावक्तव्यं कुत्रचित्कचित्
अहोरात्रमिति क्रम्य तद्दानं द्विगुणं भवेत् दशोत्तरं परं सुस्था छतं चंद्रग्रहे भवेत् सूर्यग्रहे सहस्रं तन्भरणेन त-
कं स्मृतमिति अत्र सूलचिंत्यम् अत्र केचिद्दोहस्तुत्या आहुः ग्रहणस्य निमित्तत्वेन तस्मिन्व्ययस्य प्रयोजक-
त्वात् तज्योतिः शास्त्रादिना ज्ञानस्य निमित्तत्वेनापि स्नानदानं ततः आहूतमनंतराहुदर्शने चंद्रसूर्योपरागे
तु यावद्दर्शनगोचर इति जावाल्यादि वचने पुष्टिप्रयोगाच्चाक्षुषज्ञानस्यैवोपसहारन्यायेन निमित्तत्वम्
अन्यथा हृशौ लक्षणा स्यात् तेन मेघाच्छादनं ऽधादीनां जन्मसप्ताहेत्यादि निषिद्धदर्शनानां च स्नानाद्भेदो
नाधिकार इति कल्पतरुरप्याह दर्शनशब्देन चाक्षुषज्ञानं गृह्यते न ज्ञानमात्रम् अज्ञातस्य निमित्तत्वासे
भवान्निमित्तमहिम्नेव ज्ञानलाभेन दर्शनपदवैयर्थ्यापत्तेः तेन चाक्षुषधीयोग्यः कालः पुण्यः योग्यत्वंच
प्रयत्नानपनेयचाक्षुषज्ञानप्रतिबंधकराहित्येन मेघछन्ने योग्यताभावान्न स्नानादीति निर्णयामृते
व्येवम् तदेतनुष्ठम् यदि चाक्षुषज्ञानं निमित्तं स्यात्तदा सूर्यग्रहो यदारावौ दिवा चंद्रमहस्तथा तत्र स्ना-
नं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च क्वचित् इति वाक्यं व्यर्थं स्यात् चाक्षुषज्ञानाभावेन प्राप्त्यभावात् तत्पूर्वकत्वा

अभिषेधस्य नचेदंयस्तास्तापदम् रविचंद्रयोरस्मानंतरंरात्रिदिनाग्रहत्वादितिवाच्यम् तत्रयदस्यग्रहपरुत्वेधि
करणत्यायोगान्निमित्तपरत्वेचतद्ग्रहनिमित्तकत्मानादेरस्तात्यागय्यभावापत्तेः अथतत्रेतिरात्रिदिनेउच्ये
तेसावैश्वदेवीतिचतुषाभूतेअपि तन्न तादृशमंत्रलिंगाभावात् तयोर्निमित्तत्वेधिकरणत्वेवान्यप्रयुक्तस्मा
नाद्यभावापत्तेश्च किंच नैसेतोद्यंतमादित्यंनास्त्यंतंकदाचन नोपरक्तंनवारिस्थंनमध्यंनभसोगतमिति
मनुयचनंवाप्येत दृष्टोरिष्टप्रदोराहुर्दित्यादिव नचात्रविहितेदर्शनेनिषेधाप्रवृत्तिवत्प्रयुदासनीयतापिन
युक्ततिवाच्यम् दर्शनस्यानुवादेनविधेयत्वाभावात् एतच्चाग्रेवस्थामः तत्त्वेवाविरुद्धत्रिक्रद्वयापत्तेः
अस्तसकृद्दर्शनविधानेनसंकोचइतिचेत् न मुक्तिं हृक्छाततः स्मायादितिमुक्तिस्मानेपिचास्तुषज्ञानस्य
निमित्ततापत्तेः अस्तुकिंनच्छिन्नमितिचेत्तन्नग्रस्तास्तेतयोः परेद्वरुदयेहृक्छाभ्यवहरेह्रुचिरितिदर्शनोत्तरं
भोजनविधानादंधस्यपूर्ववेधकालद्वयावदर्शनभोजननिषेधापत्तिः मध्येधीभूतस्यसुतरायावच्चक्षुः
प्राप्त्युपवासप्रसंगश्च अथान्नलोषुपतयातत्रज्ञानमात्रंविष्येततत्पूर्वमपिभिलज्जेनस्वीक्रियताम् ए
तेनयत्केनचिदुक्तंस्पर्शस्नानंमुक्तिस्नानचयस्यदर्शनंनैवकार्यम् नान्यनस्काप्रत्ययेनसमानकर्तृकत्वा
वगतेरितिनिर्वास्तम् कातर्हितस्यगतिः दृशेरुद्देश्यविशेषणत्वात्तद्ग्रहैकत्ववदविवक्षयार्थतः सिद्धज्ञान
मात्रानुवादत्वेसर्वसुस्थम् अंगुलाद्यनादेश्यग्रहव्याहृत्वावादर्शनस्यार्थवत्वम् नचोक्तयोग्यतापिसाध्या
दर्शनोत्तरंयेधच्छन्नेयोग्यताभावापत्त्यादानाद्यभावापत्तेः तेनतत्रेदरेवावच्छेदेनज्योतिःशास्त्रावेद्यत्वमेव

योग्यता किंच रजसोदर्शनेनाशित्रात्रमशुचिर्भवेदित्यत्राद्यं धर्माणां भावप्रसंगः यत्तु वर्धमानेनोक्तम्
ज्ञानोत्तरं तदधिकारो न ज्ञानकाले स्नानकाले ज्ञानाभावात् एवं दर्शनेन चरमुक्तिपर्यंतं अस्तेव योग्यतेति तदपि
प्रतिज्ञामात्रम् किंच ग्रस्तास्ते तयोः परेषु रुदये हृद्वाभ्यवहरेषु चिरित्यादि वाक्यवैयर्थ्यापत्तिः चाक्षुषज्ञानान्य
थानुपपत्त्येवार्थादुदये स्नानसिद्धेः ननु मुक्तिस्नानेशास्त्रीयमेव ज्ञानं निमित्तं न चाक्षुषं चंद्रसूर्यग्रहेनाद्यान्तस्मि
न् न ह निपूर्यतः राहोर्विमुक्तिविज्ञायस्मात्ताकुर्वीत भोजनमिति वृद्धगोतमेन विज्ञायेति ज्ञानमात्रोक्तेः यत्तु मुक्तिं
दृष्ट्वा तु भोक्तव्यं स्नानं कृत्वा ततः परमिति तदपि ज्ञानमात्रपरम् मेघमालादिदोषेण यदिति मुक्तिर्न दृश्यते आ
कलयन्तु तं फलं स्नात्वा भुञ्जीत वाग्यत इति गोडनिबन्धेयचनात् मैवम् अज्ञातस्य निमित्तत्वाभावेन निमित्तम
हि नैव ज्ञानलाभे वाक्यवैयर्थ्यात् ग्रस्तास्तेऽपि तदापत्तेः किंच दर्शनं पुंसो विशेषणमुपलक्षणं वा नाद्यः दर्श
नावलम्बने काले स्नानमुलादानादेर्बाधान् दर्शनविच्छेदे कृतमपि स्नानादिन ग्रहणमिति संस्थात् नात्यः यावद्
शनगोचर इति यावत्पदवैयर्थ्यप्रसंगात् दृष्टग्रहस्य ग्रहणोत्तरमपि स्नानाद्यापत्तेः ज्ञानपक्षे व्येषदोषस्तुल्य
इति चेत् सूर्योसि यदि ज्ञानवाचकं पदं श्रूयेत ततस्तस्यान्यो विचार्येत दृशिस्तु श्रूयत इति वैषम्यम् कथं तर्हि ज्ञा
नं लभ्यते संक्रांतौ स्नायादिति वदर्थ्यादित्येव हि अश्रुतत्वादेव नोद्देश्य विशेषणाविशेषाकृतो वाक्यभेदोऽपि अस्तु
तर्हि दृष्टग्रहणमिति चेत् ग्रस्तास्ते स्तोत्ररत्नानापत्तेः विशिष्टोद्देशे वाक्यभेदाच्च तवाथेतस्तुल्यमिति चेत्
यावद्दर्शनगोचर इति वचनेन तन्निषेधात् तव त्वन्यग्रह इव ग्रस्तास्तेऽपि स्यात् किंच दर्शनस्य विधिरनुवादो वा आ

धेग्रहणोद्देशेन दर्शनविधिरुतदर्शनविशिष्टस्नानविधिरुतस्नानोद्देशेन दर्शनविधिः नाद्यः ग्रहोद्देशेन स्नानविधानेन
 दर्शनविधानचवाक्यभेदात् एतेनाहोतीयोऽपि परास्तः नवतीयः स्नानस्याप्राप्तेः दर्शनस्य निमित्तत्वेनाविधेयत्वाच्च
 अन्यथासौम्यवयनादोऽप्रसंजनविधिः केन चार्येण अथ नानावाक्येषु क्वचिद्दर्शनविशिष्टस्नानविधिः क्वचिच्च प्रा
 मंदर्शनं निमित्तोक्त्यस्नानमात्रविधिः तन्न स्नानस्य प्रधानस्य प्राप्तोत्तदंगदर्शनप्राप्तिः तस्यांच निमित्ते सति स्नान
 मित्यन्योन्याश्रयात् एवं दर्शनविधौ सति तन्निमित्तकत्वनविधिः सति च प्रधानस्नानविधौ तदंगदर्शनविधिः एव म
 धिकारेऽन्योन्याश्रयम् त्वार्थपूर्वकालत्तविधौ चास्त्येव वाक्यभेदः अन्यथा स्नानोत्तरमपि दर्शनमंगं स्यात्
 न द्वितीयः तत्रापि दर्शनग्रहयोर्निमित्तत्वे स्नानद्वयापत्तेः दर्शनादृत्तौ नैमित्तिकादृत्तिप्रसंगात् दर्शनविशिष्टग्रहस्यपि
 शिष्टस्यानुवादे वाक्यभेदापत्तेः न च हविरातिवद्विशिष्टं निमित्तमिति वाच्यम् आर्तिमात्रस्याहिनिमित्तत्वे निमित्ताद्या
 तैरपि न त्वापत्तेर्नैमित्तिकत्वभंगाद्युक्तं विशिष्टोद्देशत्वम् इह तु ग्रहणमात्रस्य निमित्तत्वेन काचित्सतिः तस्माद्दर्शन
 वाक्यानां ग्रस्तास्तविषयत्वादनोद्देशग्रहपरत्वाद्वाज्ञानस्य चार्थतः प्राप्तेस्तदेव निमित्तम् तेन मेवाद्याच्छादनं यदे
 श्रस्नानादिभवन्येवेत्यलं वेदवाक्यैः संज्ञापेन इति ग्रहणनिर्णयः अथ समुद्रस्नानम् आश्वलायनः समुद्रपर्व
 सुस्नायादमायांच विशेषतः पापैर्विमुच्यते सर्वैरगायां स्नानमाचरन् भृगोभौर्मादिने स्नानं नित्यमेव विवर्जयेत् भा
 रते अश्वत्यसागरीसेव्योनस्पृष्टव्योक्तदाचन अश्वत्थं मंदवारेतु सागरपर्वणि स्पृशेत् पृथ्वीं चंद्रोदये स्कांदे पुना
 निपर्वणि स्नानान्तर्पणैः स्मरितोपतिः कदाचिदपि नैवान्न स्नानं कुर्वीत रूपर्वणि अस्यापवादस्तत्रैव ग्रामासखंडे पर्व

कालेचसंप्राप्तेनक्षेत्रां च समागमे सेतुबंधे तथा सिंधोतीर्थे धन्येषु संयुतः एवमादिषु सर्वेषु मध्येन्येतु स्वकर्मणि तया
 गिनामंत्रगिनापर्वक्षरकर्मविनानरैः कुशाग्रेणापि देवेशिनस्पृष्टव्योमहोदधिः तथा नक्षत्रानियमः सेतोसमुद्रस्नान
 कर्मणि तद्विधिश्च तत्रैव पिप्पलादसमुत्पन्ने कृत्ये लोकभयंकरे पाषाणते मया दत्तमाहारार्थं प्रकृत्य न भित्तिपा
 वाणं प्रक्षिप्य विश्वानीचमृतानीच विश्वयोने विशांपते सान्निध्यं कुरु मे देव सागरे लवणां भूमि नमस्ते विश्वगु
 प्ताय नमो विष्णो अपांपते नमोजन्मधिकृपाय नदीनां पतये नमः समस्तजगदाधारशरवचक्रगदाधर देवदेहि न
 मातुज्ञानवतीर्या निपेवणे त्रितत्वात्प्रकसीशानं नमो विष्णुमुमापतिम् सान्निध्यं कुरु देवैशसागरे लवणां भूमि
 अग्निश्च यो निरनि लाच देहोरेतोधा विष्णुरमृतस्य नाभिः एतद्भुवन्पांडवसत्यवाक्यततो वगाहेतपतिं नदीनामि
 ति भारतीं कृतमंत्रान्पठित्वा विधिवत्कृत्वा सर्वरत्नोभवान्श्रीमान् सर्वरत्नाकरो यतः सर्वरत्नप्रधानस्त्वगृहा
 णार्थं महोदधे इत्यर्घ्यं दत्त्वा तर्पयेत् यथोक्तं पृथ्वी चंद्रोदये स्कांदे पिप्पलादं विकण्वं च कृतांतं जीवकेश्वरम्
 च सिद्धं वामदेवं च पराशरमुमापतिम् वाल्मीकिं नारदं चैव बालखिल्यांस्तथैव च नलं नीलं गवाक्षं च गवयं गं
 धमादनम् जांबवंतं हनूमंतं सुग्रीवं चांगदं तथा मैदं च द्विविदं चैव वृषभं शरभं तथा गामं च लक्ष्मणं चैव
 सीतां चैव यशस्विनीम् एतां स्तुतर्पयेद्द्विद्वान्जलमध्ये विशेषतः आद्रस्तं वपर्यंतं यत्किंचित्संचराच्चर
 म् मया दत्तेन तोयेन तृप्तिमेवाभिगच्छति ॥ इति श्रीमीमांसकनारायणभट्टस्तूरिस्मृत्यनुसामकृष्ण
 भट्टात्मजदिनकरभट्टानुजकमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ प्रथमः परिच्छेदः समाप्तः ॥ श्रीगजानन ॥

इति निर्णयसिंधौ प्रथमपरिच्छेदः समाप्तोऽयम्

अथनिर्णयसिंधुद्वितीयपरिच्छेदः प्रारभ्यते

श्रीगणेशाय नमः अथ रां वत्सराग्रप्रतिपदमारभ्यतिथि कृत्ये च कृष्णादि त्रयोत्तरशतकृद्दिनेष्वेव विवाहादौ च भोगादिमांसकृत्ये-
 विनिर्दिशेदिति त्र्याहं प्रायशो नुसृत्यतिथि निर्णयस्तत्कृत्ये च निरूप्यते तत्र गीनसंक्रान्तौ पश्चात्सोडशघटिकाः पुण्य
 कालः रात्रौ तु निशीथात्याभ्यरतश्च संक्रमे पूर्वोत्तरदिनार्धपुण्य निशीथे तु दिनद्वये पुण्यमिति सामान्यनिर्णयाद
 नरोयं अथतिथि निर्णयः तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि वत्सराग्रंभः तत्रोदधिकीयात्वा चैत्रमासि जगद्ब्रह्माससर्जप्रथमे ह
 नि शुक्लपक्षे समग्रं तु तदासूर्योदये सर्तानि हेमाद्रोऽत्राहोर्क्तेः दिनद्वये तद्याप्तावव्याप्तौ वा पूर्वैव तदुक्तं ज्योतिर्निबन्धे नै
 त्रैरितग्रमिपदियो वारोकोदयसचर्षशः उदयद्वितये पूर्वो नोदययुगले पि पूर्वः स्यात् यस्माच्च त्रिसितादेरुदयाद्गानोः ग्रह
 निरव्यादेरिति वत्सरादौ वसन्तादौ बालिराज्ये तथैव च पूर्वविद्धं वक्तव्याग्रमिपत्सर्वदा बुधैरिति दृढवसिष्ठोक्तेः चैत्रमासस्य
 राशुशुक्रप्रथमाग्रमिपद्भवेत् तदद्वित्रक्षणः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनं संपत्सरग्रवाप्नोति सोऽरव्यानि भृगुनंदनेति हेमाद्रौ वि
 ण्मधमोर्क्तेः यदा तु चैत्रो मलमासो भवति तदा देवकार्यस्य तत्र निषिध्यलाच्छेमासि संवत्सराग्रंभः कार्य इति केचिदाहुः
 निष्कर्षस्तु शुक्लादिमलमासस्य सौत भवति चोत्तरइत्यादि वचनादग्रिमवर्षातः पाताम्बलमासमारभ्येव वर्षप्रवृत्तेः शक्रा
 स्मादा विवमलमास एव कार्य इति वयं प्रतीमः ननु शुक्रास्मादौ चैत्रशुक्रप्रतिपदं तस्याभावाद्युक्तं तन्मध्य एवानुष्ठानं मलमा
 से तु शुद्धमिति पदं तस्य संभवात् शुद्ध एव वत्सराग्रंभोऽयुक्त इति चेत् भातोसि नहि प्रतिपदं तस्मिन् त्रयो जकं द्विकरणापत्तेः च
 र्षशब्दत्वापत्तेः अपि वत्सराग्रंभः स तु मलमासेऽपि त्युक्तं प्राक् नहि चैत्रशुक्लादिर्मलमासः पूर्ववर्धनं भवतीति ब्रह्मणा पिरु
 क्त्वं तत्रैते लाभ्यगो नित्यः वत्सरादौ वसन्तादौ बालिराज्ये तथैव च तेषां भयमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यत इति च विमिष्टोक्तेः अ

स्यामेव न वरात्रारंभः तदुक्तं भाकंडेयपुराणे शरत्काले गहापूजाक्रियेतया च वर्षाभिर्दिनाति नत्र परस्युने वशाह्या अमास्युक्तान
 कर्तव्याऽप्रतिपच्चंडिकार्चने सुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयादिगुणान्विनैति देवीपुराणात् तिस्रो ह्येताः पराः प्रोक्तास्तिथ
 यः कुरु नंदन कर्तिकाश्वसुजोर्भोभोश्चैत्रे मासि च भारते तिहे माद्रौ ब्राह्मणेः परापरस्युताः अत्र विशेषः पारणानि
 ण्यश्च शारदनवरात्रे वक्ष्यते अत्र प्रपादानमुक्तमपरां कर्तव्ये अतीतिफल्युने मासि मासे चैत्रमहोत्सवे पुण्ये हि
 विप्रकर्षिने प्रपादानं समारभोदित्युपक्रम्य ततश्चोत्सर्जयेद्दिहाच्यं त्रेणानेन मानवः प्रयेयं सर्वसागान्याघृतेभ्यः प्र
 तिपादिता अस्याः प्रदानात्यंतरत्न्यतुर्हि पितामहाः अभिवाच्यत तो देयं जलं मासचतुष्टयमिति तथा प्रपादा
 तुमशक्तेन विशेषार्थमभीप्सना प्रत्यहं यमघटको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः श्रुतिः
 तत्र मंत्रः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात् सकलाममसंतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु
 धर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि भ्रात्रो नीह न संशय इति चैत्रश्रुकुटनीयायां गोशिमिप्रवरसंयुतां संपूज्य दो-
 लोत्सवं कुर्यात् तदुक्तं निर्णयामृते देवीपुराणे तृतीयायां यजेद्दृशीं शंकरेण समन्वितां कुंकुमागकपूर्वरमणिवस्त्र
 स्रगंधकैः स्वर्गांधूपदीपैश्च दमनेन विशेषतः आंदोलयेत्ततो वत्स शिवो मातुष्टये संदति अत्र चतुर्थं युताग्रा
 ह्या सुहूर्तमात्रसत्वे णि दिने गोशिवं त्रनं परदतिमाधवोक्तेः अत्रैव सोभाग्यशायनं भक्तमात्मे वसंतमासमासा
 दतृतीयायां जनप्रिये सोभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्यं पुत्रसत्त्वे भक्तिभिरिति तत्रापि परस्युतेव इयं च मन्वादि रणि
 अत्रैव प्रसंगात्सर्वमन्वादि निर्णय उच्यते ताश्चोक्तप्रदीपिकायां तिथ्यग्रीनमिथि स्थित्या शेरुक् णो भोन लो ग्रहः

श्रीगणेशाय नमः अथ रां वत्तरमतिपदगारमयतिथिस्त्येच कृष्णादिं प्रतेषां कुदिसेव च विवाहादौ च भोगादिमांसं कृत्ये-
 निभिर्दिशो दिनित्राहं प्रायशो नृसृत्यतिथिनिर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते तत्र गीनसंक्रान्तोपश्चात्सोऽषाढादिमांसं कृत्ये-
 कालः रात्रौ तु निशीथात्याम्परतश्च संक्रमे पूर्वोत्तरदिनार्धपुण्यं निशीथे तु दिनद्वयेषु पुण्यमिति सामान्यनिर्णयाद-
 नसेयं अथ तिथिनिर्णयः तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि वत्सारांभः तत्रोदयिकीयाद्या चैत्रमासि जगद्ब्रह्माससंक्रमेऽह-
 नि शक्नुपदेशे सभग्नं तु तदास्तुर्योदये सतीति हेमाद्रौ ग्राह्योक्तेः दिनद्वयेतद्या सावव्याभौ वा पूर्वेव तदुक्तं ज्योतिर्निबन्धे-
 त्रैसिगप्रतिपदियोगांशोऽदयसर्वेषाः उदयद्वितये पूर्वोदययुगलेऽपि पूर्वः स्यात् यस्माच्च त्रिसितादेरुदयाद्गोः प्रह-
 निरब्धदोरिति वत्सारादौ वलिराज्येतथैव च पूर्वोदयवक्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैरिति दृढवसिष्ठोक्तेः चैत्रमासस्य
 याशुक्लप्रथमाप्रतिपद्वेत् तदह्निग्रहणाः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनं संवत्सरमचामोति सौरव्यानि भृगुनंदनेति हेमाद्रौ वि-
 ष्णुधर्मोक्तेः यदा तु चैत्रमलमासो भवति तदा देवकार्यस्य तत्र निषिध्यत्वा छुल्लेमासि संवत्सारांभः कार्यं इति कविदाहुः
 भिस्सर्गस्तु शुकुदेर्मलमासस्य सोतं भवति चोत्तरइत्यादिवत्तनादग्निभवर्षातः पाताचलमासमारभ्यैव वर्षप्रवृत्तेः शक्रा-
 स्तादाविव गलमास एव कार्यं इति वयं प्रतीमः ननु शुक्रास्तादौ चैत्रशुक्लप्रतिपदं तत्स्य भावाद्युक्तं तन्मध्य एवानुष्ठानं मलमा-
 सेतुमुत्सृज्यति पदं तस्य संभवात् शब्द एव वत्सारांभोऽस्युक्तं इति चेत् मातोसि नहि प्रतिपदं तत्सत्वं प्रयोजकं द्विकरणापत्तेः च
 र्गशब्दलापनेन च अपि वत्सारांभः सतु मलमासेषां त्युक्तं प्राक् नहि चैत्रशुक्लादिर्मलमासः पूर्ववर्षे तर्भवतीति ग्रहणापि रू-
 क्तं न तत्र नेत्याभ्यंगो नित्यः वत्सारादौ च संतादौ च लिराज्येतथैव च तेषां भ्यामकुर्वणो नरकं प्रतिपद्यत इति वसिष्ठोक्तेः अ-

रयामेव न वराचारंभः न दुक्तं मार्कण्डेयपुराणे शरत्काले महापूजाक्रियेत्यन्तर्बर्षिकीति न त्रयपरसुतेव ग्राह्या अभासुक्तान
 कर्तव्याप्रानिपञ्चङ्गिकार्चने सुहूर्तमात्राकर्तव्याद्वितीयादिगुणान्नितेति देवीपुराणान् निस्त्रोह्येताः पराः प्रोक्तास्मिथ
 यः कुरु नंदन कार्तिकाप्रवधुजोर्मसोऽथैत्रेयासि च भारते निहेमाद्रौ ब्राह्मणेः परापरसुताः अत्र विशेषः पारणानि
 र्णयिष्य शारदनचरित्रे वक्ष्यते अत्र प्रपादानमुक्तमपरांके भविष्ये अतीते प्राव्युने मासि मासे नैत्रयम होत्सवे पुण्ये न्दि
 विप्रकथिते प्रपादानं सारमोदित्युपक्रम्य ततश्चोत्सर्जयेद्दिहा चंत्रेणानेन गानवः प्रपेयं सवसाभ्यामृतैर्मयः प्र
 तिपादिता अस्याः प्रदानासितरत्नं नृप्यनुहि पितामहाः अनिवार्यततो देयं जलं मास चतुष्टयमिति तथा प्रपांदा
 तुमशक्तेन विशेषार्धमभीप्सुना प्रत्यहं परमैद्यदको वस्त्रसंवेष्टिताननः ग्राह्यणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शक्रविः
 तत्र मंत्रः एष धर्मयदो रत्नो ब्रह्मविष्णु शिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकलामगमसंतुमनोरथाः अनेन विधिना यस्तु
 धर्मकुसंयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशय इति वैत्रयश्रुकुन्तीयायां शौभिसीश्वरस्तैर्युता संसृज्य दो-
 लोत्सवं कुर्यात् न दुक्तं निर्णयामृतं देवीपुराणे नृतीयायां यजेद्देवीशं करेण समन्वितां कुंकुमागरु कर्पूरमणि वस्त्र
 स्रगंधैः स्वर्गंधधूपदीपैश्च दमनेन विशेषतः आंदोलयेत्ततो वत्स शिवो मातुष्टये सदेति अत्र चतुर्थीयुता ग्रा
 ह्या सुहूर्तमात्रसत्वे पिदिने गौरीत्रयनं परइति माधवोक्तेः अत्रैव सौभाग्यशायनव्रतमुक्तं मात्स्ये वसंतमासमासा
 द्यतृतीयायां जनप्रिये सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्यं पुत्ररुक्तेष्वाभिरिति तत्रापि परसुतेव इयं च मन्वादि रपि
 अत्रैव प्रसंगात्सर्वमन्वादि निर्णय उच्यते नात्रोक्तादीपिकायां तिथ्यग्नीनि तिथिस्तिथ्याशे रुक्मो न लो ग्रहः

नित्यर्कोनशिवोऽयमिति मन्वाद्योमधोरिति तिथिः पूर्णिमा अग्निस्तृतीया नेतिवैशाखेनास्तीत्यर्थः आशा-
 दशमी रुक्मिणः कृष्णाष्टमी अनलस्तृतीया ग्रहो नवमी अर्कोद्वादशी नेति मार्गशार्धेनास्तीत्यर्थः शिवएका-
 दशी अश्वः रासमी मधोऽथैवादारभ्येतामन्वादय इत्यर्थः अत्र मूलवचना निहेमाद्यादेर्ज्ञेयानि एताश्च मन्वाद-
 योहेमादिमनेशकुपक्षस्थाः पौर्वाण्हकाः कृष्णपक्षस्था अपराण्हका आस्थाः पूर्वाणहेतुसदा आस्थाः शक्राभिनु-
 युगादयः देवैकर्मणिपित्र्येचरुक्मिणोऽपराहिका इति गारुडवचनात् अथोमन्वादि युगादिकर्म तिथयः पूर्वा-
 हिकाः स्युः सिते विज्ञेया अपराहिकाश्च बहुले इति दीपिकोक्तेः अत्र कालादर्शत्वपराह व्यापित्वमन्वादिषुक्तं
 तत्त्वयुक्तमिति युगादिनिर्णये वक्ष्यामः अत्र च आह सुक्तमात्मे कृतं आह विधानेन मन्वादिषु युगादिषु हायना
 निहिता हस्वपिनृणां तु भिदं भवेदिति मन्वादिश्राल्पं च मलमासे सति माससहयेपिकार्यं मन्वादिकर्तृत्वं तिथिर्कंच कुर्यान्मा-
 ससहयेपि चैति स्मृतिर्चांद्रिकोक्तेः अत्र पिंडरहितं आहं कुर्यात् तदुक्तं कालादर्शं विषुवायनसंक्रांतिमन्वादिषु
 युगादिषु विहाय पिंडनिर्वापं सर्वं आहं समाचरेदिति मन्वादिश्राल्पं नित्यं अकरणे प्रायश्चित्तदर्शनात् तदुक्तं
 मृग्विधाने त्वं सुवः प्रतिमंत्रं च शतवारं जले जपेत् मन्वाद्योयदान्यूनाः कुरुते नैव चापियदति एवं यत्र प्रा-
 यश्चित्तवीप्सादिदर्शनं तानि षण्णवति आत्थानि नित्यानि तानि तु अमायुगमनुक्रांति धृतिपानमहालयाः
 अन्यष्टक्यंच पूर्वेषु षण्णवत्यः प्रकीर्तिता इत्युक्तानि चकारादष्टकाग्रहणं चैत्रशक्रतृतीये वसत्यजयंती
 अत्रैव प्रसंगाद्वाचनारज्यं त्योनिर्णीयं ते तत्र पुषाणसमुच्चये मत्स्योऽष्टुतं मुदिने मधुसिते क्रूर्मे विधेया

धवेवाराहो गिरिजासूतेन भसि यद्भूते सिते माधवे सिंहो भाद्रपदे सिते हरि तिथौ श्रीवामनो माधवे रामो गौरिति यावत्ः
परमभूद्राग्रीनवम्यां मधोः कृष्णोष्टम्यां नभसि सितपरेचाश्विने च दशम्यां बुधः कल्की नभसि सप्तमभूद्रुकुषष्ठ्या
क्रमेण अन्हो मध्ये चामनो राम रामो मेषस्त्यः क्रौडश्चापराणहे विभ्रागे कूर्मः सिंहो बौध्म कल्की च सायं कृष्णो रात्रौ
कालसाम्ये च पूर्वेति केचित्सुस्तु दान् श्लोकान्यतति तथा चैत्रे तु शक्रपंचम्यां भगवान्मीनरूपपथक् ज्येष्ठे तु
शक्रकृद्वादश्यां कूर्मरूपधरो हरिः चैत्रे कृष्णेन वम्यां तु हरिर्वाराह रूपपथक् नरसिंहश्चतुर्दश्यां वैशाखे शक्रपक्ष
के भासि भाद्रपदे शक्रकृद्वादश्यां चामनो हरिः राधशतधतृतीयायां रामो भार्गव रूपपथक् चैत्रशक्रनवम्यां तु रामो द
शरथात्मजः नभस्ये तु द्वितीयायां बलभद्रो भवत्परिः श्रावणे बहल्लेष्टम्यां कृष्णो भूङ्गो करक्षकः ज्येष्ठे तु कु
द्वितीयायां बौध्मः कल्की भविष्यतीति कोंकणास्तु वराहपुराणस्थत्वेन वाक्यानि पठति आषाढे शक्रपक्षे तु एका
दश्यां महानिथी जयंती मत्स्यनाम्नी नितस्यां कायमुपोषणं नभोभासि तृतीयायां हरिः कमठरूपपथक् नभस्य-
'क्षुपंचम्यां वराहस्य जयंती का वैशाखे तु चतुर्दश्यां नृसिंहः सप्तपद्यन भासि भाद्रपदे शक्रैकादश्यां चामनो ह
ः वैशाखे शक्रपक्षे तु तृतीयायां भृगूदहः चैत्रे नवम्यां रामो भूक्तो शल्यायां परः पुमान् श्रावणे बहल्लेष्टम्यां
वास्तदेवो जनार्दनः पौषशक्रैस्तु सप्तम्यां कुर्याद्बौध्मस्य पूजनं माधशक्रतृतीयायां कल्किनः पूजनं हरिः प्रातः प्रा
स्तमध्यान्हे सायं सायंतथा निशि मध्यान्हे मध्यरात्रे च सायं प्रातरनुक्रमेण इति तदत्र समूलत्वं निर्णये सति
ल्पभेदेन व्यवस्था द्रष्टव्या एताश्च तदुपासकानां नित्याः अन्येषां तु कास्याः जन्माष्टम्यां दौनुविशेषवस्था

मः चैत्रशुक्लपंचमीकल्यादिः तदुक्तं हेमाद्रौ मात्स्ये ब्रह्मणो यादिन स्यादिः कल्यादिः साप्रकीर्तिना वेशारव-
स्यतृतीयाया कृष्णाया फाल्गुनस्य च पंचमी चैत्रमासस्य तथैवां त्यातथापरा शक्रान्नयोदशीमाघेकार्तिकस्य तु
सप्तमी नवमी मार्गशीर्षस्य सप्तैताः संस्मराभ्यहं कल्यानामादयो ह्येतादत्तस्याक्षयकारकाः अत्र सर्वोपि नि
र्णयोपन्वादिवत् ज्ञेयः हेमाद्रौ ब्राह्मे शक्रायामथ पंचम्यां चैत्रे मासि श्रभानना श्रीब्रह्मलोकान्मानुष्यं संप्राप्ता
केशवाज्ञया तत्तत्तां पूजयेत्तत्र यस्तलक्ष्मीर्न मुंचति चैत्रशुक्लाष्टम्यां भवान्या उत्पत्तिः तत्र नवमी युता ग्राह्या
अष्टमी नवमी युक्ता नवमी चाष्टमी युते निब्रह्मैव वर्त्तन्ते अत्र भवानी यात्रोक्ता काशीरवंडे भवानीयस्तु पश्ये
तत्तच्छ्राष्टम्यां मधीनरः न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेदिति अत्रैवा शोककलिका प्राशनमुक्तं हेमाद्रौ-
लुंगे अशोककलिका श्वाद्यैर्येपि वर्त्तन्ति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सितेष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुः प्राशनमत्र रक्त लो
मशोकवराभीष्टं मधुमाससमुद्भवं पिबामि शोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुर्विति अत्र विशेषः पृथ्वी चंद्रोदये
विष्णुः पुनर्वसु बुधो पता चैत्रे मासि सिताष्टमी प्रातस्तु विधिवत् स्नात्वा वाजपेयफललभेदिति मिथितत्वे-
कालिकपुराणे चैत्रे मासि सिताष्टम्यां योनरो नियतोदयः स्नायाल्लोहित्य तोयेषु सयाति ब्रह्मणः पदं वै
चं नु सकलं मांसं सुविः प्रयतमानसः लोहित्य तोयेयः स्नायात्सकैवल्यमवाप्नुयात् लोहित्यो ब्रह्मपुत्रः मंत्र
स्तु ब्रह्मपुत्रमहाभाग शंननोः कुलसंभव अमोघागर्भसंभूत पापलोहित्य मेहर चैत्रशुक्ल नवमी रामनवमी
तदुक्तमगस्त्यसंहितायां चैत्रे नवम्यां प्राक्पक्षे दिवा पुण्ये पुनर्वसौ उदये गुरुगौराश्रवोः स्वाच्च स्लेग्रहपंचके

मेपेषूषणिसंप्राप्तेऽभेककटकान्द्वये आविगसीत्सकलयाकौशलयायांपरःपुमान् तस्मिन्दिनेतुकर्तव्यमुपवा-
 सन्नसदा तत्रजागरणंकुर्याद्भुनाथपरोमुवीति इयन्वमध्यान्हयोगिनीश्राद्धा चैत्रशक्नुतुनवंभीपुनर्वसू-
 युतायदि सेवमध्यान्हयोगेनमहापुण्यतमाभवेदितितत्रैवोक्तेः तथा चैत्रमासेनवम्यांतुजातो रामःस्वयं
 हरिः पुनर्वसूक्षसंयुक्तास्मानिधिःसर्वकामदा श्रीरामनवमीप्रोक्ताकोटिस्त्रयग्रहाधिका तथा केवला
 पिसदोपाख्यानवमीशब्दसंग्रहात् तस्मात्सर्वतन्मासैर्वैःकार्यैरेवमध्यान्हयोगेकर्मकाल
 व्याप्तेःसैवग्राह्या दिनद्वयेमध्यान्हव्याप्तौतदभावेवापूर्वदिनेपुनर्वसूक्षयुक्तामणित्येत्कापरेवकार्यं नदुक्तमा
 धवीयेऽगस्तिर्माहिनाया नवमीचाष्टमीविंशत्याज्याविष्णुपरायणैः उपोषणनवम्यान्वदशम्यान्वैवंपारणा
 मिति अष्टमीवित्यासःऋक्षापिनोपोष्येतिमाधवः रामान्वचंद्रिकायामपि विंशेवचैवदशयुक्ताव्रततत्रक
 थंभवेत् विंशानिषिद्धश्रवणान्नवमीचेतिवाक्यतः वैष्णवानांविशेषातुतत्रविष्णुपरेरपि दशम्यादिषुह-
 स्थिञ्चैविंशत्याज्येववैष्णवैः तदन्येषांचसर्वेषांव्रतंतत्रैवनिश्चितमिति अत्रदशम्यादिषुहस्थिञ्चैदिति-
 तदन्येषामितिचवदन्यदाप्रातस्त्रिमुहूर्तानवमीदशमीचक्षयवशात्सूर्योदयास्यागेवसमाप्यतेनदास्मा
 र्त्तानांतत्रैवएकादशीनिमित्तोपवासात् नवमीव्रतागपारणालोपःस्यात् अतोष्टमीवित्येवस्मार्त्तैःकार्या
 वैष्णवानांत्वणोदयविंशेकादश्याहेयत्वान्नपारणालोपप्रसंगइतिद्वितीयैवतैःकार्येनिसूचयति दश-
 मीवृत्त्यभावेष्टमीवित्यायाएवमध्यान्हव्यापित्वेक्षयैचैवैष्णवैरपि वित्येवोपोष्येत्यर्थसित्थ इदंचव्रतंसं

योगस्यैकन्यायेनकाव्यंनित्यं च तदुक्तंहेमाद्रावगस्तिसंहितायां उपोषणांजागरणंपितृनुद्दिश्यतर्पणं
 तस्मिन्दिनेतु कर्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमभीप्सुभिः सर्वेषामप्ययं धर्मो भुक्तिमुक्तयेकसाधनः अथ चिर्वापिपा
 पिष्ठः कृतं दत्तं तन्मुत्तमं पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तथैव सः यस्करामनवभ्याप्तुं भुक्तेमोहाद्विसूद-
 धीः कुंभीपाकेषु धीरेषु पच्यतेनात्र सशयः तथा अकृत्वारामनवभीद्रतसवत्प्रतोर्नमं व्रतान्यन्यानि कु
 रतेनर्तनां फलमाकर्षवेत् प्राप्ते श्रीरामनवमीदिनेमर्त्यो विमूढधीः उपोषणं न कुरुते कुंभीपाकेषु पच्यते
 अत्र केचित्तदुपासकानामेव दत्तं नित्यं न त्वन्येषां गित्याहुः अन्ये तु अकुरे दोषश्च व्रतं न स्मात्सवात्मना-
 सर्वैः कार्येन वमीव्रतमिति पूर्वोक्तवचनाच्च जन्माष्टम्यादिवादिदमपि सर्वेषां नित्यं अन्यथा जन्माष्टम्यादीष-
 पित्तदुपासकानामेव नित्यतां वक्तुः को वारयितेत्याहुः अत्र विशेषो हेमाद्रावगस्त्यसंहितायां आचार्ये चैव
 संपूज्य एव गुणास्त्रार्थयैर्निशि श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये हं द्विजोत्तम भक्त्या चार्थो भवप्रीतः श्रीरामो सि
 तमिव च तथा स्वगृहचोत्तरे देशे दानस्यो ज्ज्वलमंडपं शास्वचक्रहनुमद्भिः प्रागद्वरे समलंकृतं गरुडमल्ल
 द्भुवाणैश्च दक्षिणे समलंकृतं गदाखड्गगद्वैश्चैव पश्चिमे सुविष्णुवितं पद्मस्वस्तिकनीलैश्च कौबेरैः समलं
 कृतं मध्ये हस्तं चतुष्काट्यं वैदिकायुक्तं भोग्यं ततः सकल्पयेद्देवरांमेव स्मरन्मुने अस्यां रामनवम्यां च
 रामाराधनं तत्परः उपोष्याष्टस्यार्थमेषु पूजयित्वा यथाविधि इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्रयत्नतः श्रीरा
 मप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते प्रीतारामो हरत्याश्रपापानि स न हूनि मे अनैकजन्मसंसिद्धान्यप्यस्ता

निमहांति च ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमावृतः निर्मितां हि भुजां दिव्यां वामां कस्थितजानकीं बिभ्र-
तां दक्षिणकरे शानमुद्रां महासुने वामेनाधः करेणाराद्देवीमालिङ्ग्य सस्थिता सिंहासने राजते त्रपलद्वयवि-
निर्मिते तथा अशक्तो यो महाभागस्तु किं तानुसारता पलेनार्थतदर्थार्थतदर्थार्थेन वा सुने सौवर्णराजतवा-
पिकारयेद्द्रघुनंदनं पार्श्वे परतशत्रुघ्नोद्धतच्छत्रकरावुभौ चापद्वयसमायुक्तलक्ष्मणत्वापिकारयेत् दक्षि-
णांगे दशरथपुत्रावेक्षणतत्परं मातुरं क्रगतं राममिंद्रगोलसमप्रभं पंचामृतस्नानपूर्वसंपूज्य विधिवन्नतः
कौशल्यमंत्रस्तु रामस्य जननीचासिरामरूपमिदं जगत् अतस्त्वां पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोऽस्तुते न
मो दशरथायेति पूजयेत्तितरंततः अब्रह्मावरणपंचावरणादिपूजाऽन्यत्रज्ञेया अशोककुसुमैर्युक्तसंघं
दद्याद्द्विचक्षणः दशाननवधार्थाय भगसंस्थापनाय च राक्षसानां विनाशाय देत्यानां निधनाय च परित्रा-
णाय साधूनां जानीरामः स्वयं हरिः गृहाणाध्यंभयादं तं भ्रातृभिः सहितो नघ पुष्पाजलिपुनर्दत्वा यामेयामे
प्रपूजयेत् दिव्यं विधिवत्कृत्वा रात्रौ जागरणततः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः समाप्य
विधिवद्भ्रमं पूजयेद्द्विधिवन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलभंत्रेण भंत्रेण भंत्रेण पूर्वोक्तपद्मकुंडे वा स्थंडिले वा समा-
हितः लौकिकारोगी विधानेन शतमष्टोत्तरततः साज्येन पायसेन च स्मरन्नाममनन्यधीः ततो भक्त्या सुसंतो-
ष्य आचार्यपूजयेन्मुने ततो रामं स्मरन् दद्याद्देवं त्रमुदीरयेत् इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां समलंकृतां चित्र-
वस्त्रयुगळन्नारामोहराघवायते श्रीरामप्रीतये दास्येत्तुष्टोभ्रवतुराघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्दक्षिणां-

सुपुं ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशय इति इयं मूलभासेन कार्या सृजसमव्यञ्जनसंस्थानोपवासः कृतोऽ
 दिनि नृकुर्यान्मनुष्यास्ते तु गहादानत्रतानि चेति च माधवीये संग्रहवचनात् न नुरामनवमीव्रतस्य नित्यत्वादंका
 दर्शान्वयनभासेऽपि कर्तव्यता स्यादिति चेत् अत्र ब्रूमः तैकादशपुपवासस्य व्रतत्वेन प्राप्तिः किंतु एकाद-
 श्यां न मुंजीत पक्षयो रूभयोरपीत्यादि निषेधस्य मूलभासेऽपि फाल्गुनीयत्वात् कृष्णोकादश्यां पुत्रवद्गृहिणा इवाथार्थ
 नामः प्रसज्यते न त्विह तथेति व्रतत्वेन प्राप्तिर्वाच्या सा च निषिद्धेत्यप्रसंगाः स्पष्टमासविशेषाख्याविहितवर्ज-
 येन नृदति निषेधाच्च एवं नृमाष्टम्यादार्यपयोद्धव्यम् इति रामनवमी चैत्रशुक्लैकादश्यां दोलोत्सव उक्तो ब्रा-
 हो चैत्रमासस्य शुक्लायामेकादश्यां तु वैष्णवेः आदोलनीयो देवेशः स लक्ष्मीको महोत्सव इति चैत्रशुक्लैकाद-
 श्यां दमनोत्सवः द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः दौधायनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिवत्सरमिति रा-
 मार्चनचंद्रिकोक्तेः ऊर्जव्रतं मधौ दोलाश्रावणे तंतु पूजनं चैत्रचदमनारोपमं कुर्वाणो ब्रजस्य धइति तत्रैव पाद्मवच-
 नाच्च शिवभक्तादिभिस्तु चतुर्दश्यादौ कार्यं तत्र स्यात्स्वीयतिथिषु वन्ह्यादेर्दमनार्पणमिति तत्रैवोक्तेः ज्यो-
 तिः प्रकाशोऽपि स्वस्वदेवप्रतिष्ठायां भक्तसंग्रहणे तथा पवित्रदमनारोपयाख्याततन्निधिर्बुधैः तिथयस्तु व
 न्निर्विभिन्यो गिरिजागणेशः फणीविशारवो दिनकृन्नादेशः दुर्गतको विश्वहरिः स्मरश्च नारवः शशीचेति ति
 पूज्या इत्युक्तः अथागमोक्तो द्वादशावतो दमनारोपणविधिः रामार्चनचंद्रिकायां तत्रैकादश्यां क्रियालोपवि
 घातार्थं यत्नया विहितं प्रभो न मे विघ्नो भवेदत्र कुरुनाथ दयामयि सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वं परमा गतिः

उपवासेनत्वादेवतोषयाभिजगत्सते कामक्रोधादयोष्येनेनमेस्कर्वतघातकाः अद्यप्रभृतिदेवेशायावैशेषिकंदिनं-
 तावद्रक्षास्वयाकार्यैसर्वस्यास्यजगत्सते इतिदेवंसंप्राथ्यं दमनमादायपंचगव्येनप्रोक्ष्यवारिणाप्रक्षाल्याशोकमू-
 लेदेयाग्नेवा अशोकायनमस्कृभ्यंकामस्वीषोक्तनाशन शोकार्तिहरमेनित्यमानंदंजनयत्वमे इत्यशोकमू-
 लेत्यादिकालपर्यंतः कालरूपोमहाबलः कलतेचैवयः सर्वतस्मैकालात्मनेनमइतिकाले वसंतायनमस्कृभ्यं
 वृक्षगुल्मलताभ्यय सहस्वमुखसवासकामरूपनमोस्ततइतिवसंतं कामभस्मसमुद्धृतंरतिबाध्यपरिप्लुतं कं
 षिगंधर्वदेवादिविमोहकनमोस्ततइतिदमनचसंपूज्य नमोस्तपंचवाणायजगदाल्हादकारिणे मन्मथायज
 गन्नेत्रेरतिप्रीतिप्रियायते इतिदमनमुपस्थाप्य ॐ कामायनमइतिसंपूज्य निशायादेवतायैपंचवर्णैः चंदनेन-
 वाअष्टदलंकृत्वाबहिश्चतुरस्रंतद्वहिर्वर्तुलत्रयंतद्वहिरुत्तंचतुरस्वरुत्वातत्रकुंभंसंस्थाप्योपरिदमनंपूजयित्वा
 पूजार्थं देवदेवस्य विष्णोर्लक्ष्मीपतेप्रभो भदनत्वमिहागच्छसान्निध्यंकुरुतेनमः ॐ ह्रीं कामदेवायनमः ॐ ह्रीं
 रत्येनमइत्यावात्वादिकृपूर्वादितः स्मरशरीरायनमः अनंगाय० मन्मथाय० रामाय० ह्रींवसंतसखाय० स्मरा
 य० इक्ष्वापाय० पुष्यास्त्रायनमइतिपूजयित्वा ॐ तत्सद्रूपाधिविद्येहैकामदेवायधीमहि तन्नो नंगः प्रचोद-
 यात् इत्यष्टोत्तरशतंसंमंत्र्यपूजयित्वा ह्रीं नमइतिपुण्यांजलिंदत्वा नमोस्तपुष्यवाणायजगदाल्हादकारिणे म
 न्मथायजगन्नेत्रेरतिप्रीतिप्रियायते इतिनत्वा आमंत्रितोसिदेवेशापुराणपुरुरूपीतिम प्रीतस्त्वापूजयिव्याभिसा
 निध्वंशुरुक्तेशव क्षीरोदधिभगवानागशाय्यावस्थितविग्रह प्रातस्त्वापूजयिव्याभिसन्निधौभवतेनमः निवेदयास्यहं

तुभ्यं प्रातर्दमनकं श्रुतम् सर्वदा सर्वथा विष्णो नमस्ते स्त प्रसीद मे इति देवसं प्रार्थ्य पुष्पांजलिं दत्वा अस्त्येणं च क्रमे
नैषा वारक्षां कुर्यात् ततः प्रातर्नित्यपूजां कृत्वा पुनर्देवं संपूज्य गंधदूर्वाक्षतयुक्तं दमनमादाय मूलमंत्रं पठित्वा देव
देवजगन्नाथं चोच्छितार्थं प्रदाय क हृदि स्थान् पूरये कामान् मम कामेश्वरी प्रिय इदं दमनकं देवग्रहाण भद्रं
ग्रहात् इमांसां वत्सरीं पूजां भगवन्परि पूरय इति मंत्रांते पुनर्मूलमंत्रेण देवे समर्पयेत् ततो अंगदेवताभ्यः स्वस्व
मंत्रेण दत्त्वा प्रार्थयेत् मणिचिद्रुममालाभिर्मंदारकुसुमादिभिः इयं सा वत्सरी पूजा तवास्मिन् गुरुद्वज वनमा
लायथा विष्णोः कोस्तभं सततं हृदि तद्दहाम न कीमाला पूजा च हृदयवह जानता जानता वापि न कृतं यत्तवा च नम
तस्तत्सर्वपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाद्रुमापते जितं तं पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त हृषीकेश महापुरुष पू
र्वज मंत्रहीनमिति च संप्रार्थ्य पंचोपचारैः पुनः संपूज्य नीराज्य पारयेदिति दीक्षारहितानां तु नाम्नि वसमर्पणं अ
त्र च द्वादशी मन्त्री कृत्य पारणा हो ग्राह्यं पारणा हे नलभ्येत द्वादशी घटिका पिचेत् तदा त्रयोदशी ग्राह्या पवित्र दम
नार्पण इति तत्रैवोक्तैः गोणोपिकाल उक्तस्मंत्रैव हरे न दमनारोपः स्यान् यद्यो विघ्नतो यदि वैशारवे आवर्णे वापि
नतिथौ स्यान्न दर्पणम् आचणावधि शक्रास्ते कर्तव्यमिति नारदः इति पाठांतरम् इदं च मलमासे न कार्थ
उपाक्रमोत्सर्जनं च पवित्र दमनार्पणमिति कालादर्शमिलमासवर्ज्येषु परिगणनात् उपाक्रमं च हृष्यं च क
र्वीत्सवं तथा उत्तरे नियतं कुर्यात्सर्वे तन्निष्फलं भवेदिति माधवीये प्रजापतिवचनाच्च शक्रास्तादौ तु कार्थमे
व पूर्वोक्तवचनात् उपाक्रमोत्सर्जनं च पवित्र दमनार्पणं ईशानस्य बलिं विष्णोः शायनं परिचर्तनम् कुर्या

स्तुक्तस्य च गुरोर्भेद्विधीति विनिश्चय इति ज्योतिर्निबन्धे दृग्गार्थवचनाच्च इति दमनारोपः चैत्रशक्नुत्रयोदश्या-
 मन्मगग्रन्तैत्रसापूर्वाग्राह्या त्रयोदशानिथिः पूर्वः सित इति दीपिकोक्तैः चैत्रशक्नुचतुर्दशीपूर्वाग्राह्या मधोः श्रा-
 वणमासस्य शक्नुयातु चतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीग्राह्या नान्याशक्नुका कदाचनेति हेमाद्रौ बोधो धार्यनोक्तैः परापूर्वा-
 णहगाभिनीतिगपादः अत्र केचिद्व्याप्यतमेवार्थवर्णयन्ति निशिक्त्रमभिभूतानि शक्तयः शूलभृद्यतः अत-
 स्तत्र चतुर्दश्यां सत्यान्तस्त्वनभवेदिति ब्रह्मवैवर्तत् हेमाद्रिमाधवादि लिखनमव्येवं संप्रदायविदस्त्वाहुः च
 तुर्दशीतु कर्तव्या त्रयोदश्यायुताविभो इति स्मादसुत्सर्गः तदपवादश्च तुरीयेकादशीषष्ठीशक्नुपसिचतु-
 र्दशी पूर्वविद्वानकर्तव्या कर्तव्या परसंयुतेति नारदीयवचनं तदपवादश्च मधोः श्रावणमासस्येति तत्राप-
 चादासावेपुनरुत्सर्गस्य स्थितिरिति न्यायेन पूर्वविद्वेदग्राह्येति सिद्ध्यति ब्रह्मवैवर्तत् सामान्यरूपमन्यत्र साव-
 काशमिति तत्र पूर्वदिने सुहृन्तत्रयवेधे पूर्वा अन्यथोत्तरेति चैत्रपूर्णिमा सामान्यनिर्णयात्परैव अत्राविशेषो निर्ण-
 यासृते विष्णुस्मृतौ चैत्रीचित्रायुताचेत्स्यात्तस्यां चित्रचरस्य प्रदानेन सौभाग्यमाप्नोति तथा ब्राह्मे मंदेयार्कगु-
 रौ वापि वारैश्चेत्तेषु चैत्रिका तत्राश्वमेधजं पुण्यं स्नानश्चाह्नादिभिर्लभेदिति अत्र सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता त-
 त्रैव वायवीये सर्वत्सररुतार्चयाः साफल्यया खिलान् स्मरान् दमनेनार्चयेच्चैत्र्यां विशेषेण सदा शिवमिति अ-
 त्रस्तीयतिथ्या समुच्चय इति केचित् स्वीयतिथ्या मकरणे त्रदमनपूजनमित्यन्ये दीक्षिततदितरविषयत्वेन व्य-
 स्थेत्यपरे इयमन्वादि रपि साच पूर्वमुक्ता चैत्ररुक्णा त्रयोदश्यां महावारुणी संज्ञो योगो गेडेपु प्रसिद्धः तदुक्तं

वाचस्पतिकृतौ शूलपाणौ च स्कांदे वारुणेन समाशुक्ता मधोऽकृष्णात्रयोदशी गंगायां यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा
शनिवारसमाशुक्ता सामहावारुणी स्मृता गंगायां यदिलभ्येत कोटि सूर्यग्रहैः समा शुभयोगसमाशुक्ता शनौ शतभि
षाद्यदि महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुत्थरेत् तत्रैव ज्योतिषे चेन्नास्ति वारुणभक्षयुक्तात्रयोदशी सूर्यस्त
नस्य चारे योगेश्वरमेसामहती महत्या गंगाजले कर्कशग्रहकोटितुल्येति निस्थली सेनौ ब्रह्मांडपुराणे वारुणेन समाशु-
क्ता मधोऽकृष्णात्रयोदशी गंगायां यदिलभ्येत शतसूर्यग्रहैः समेति कल्पतरो ब्राह्मे मधोऽकृष्णात्रयोदश्यां शनौ शत-
भिषायुता वारुणी निस्समारव्याता शुभे तु महती स्मृता चेन्न कृष्णान्वतुर्दश्यां विशेषत इति अत्र पूर्वोक्ता कृष्णापक्ष
त्रकृष्णान्वतुर्दश्यांयः स्वाया छिवसां निधौ न प्रेतत्वमवाप्नोति गंगायां तु विशेषत इति अत्र पूर्वोक्ता कृष्णापक्ष
स्थलात् गौडस्तेत देवशक्लुचतुर्दश्यामित्येवं देवलीयत्वेन पठितं इति श्रीकमलाकरस्तुतकृते कालनिर्णयसिं
धौ चैत्रमासः मेषसंक्रमे प्रागपरादशदशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ तु प्रागुक्तं अत्र धर्मघटादिदानमुक्तं पृथ्वी
चंद्रोदये पादौ तार्थे चानुदिनं स्नानं तिलैश्च पितृत्तर्पणं दानं धर्मघटादीनां मधुसूदन पूजनं माघवेमासि कुर्वीत म
धुसूदन तुष्टिदं अथ वैशाखस्नानं तत्र पृथ्वीचंद्रोदये विष्णुस्मृतिपादयोः तुलामकरमेषेषु धातः स्नानं विधीयते
हविष्यज्वलचर्ये च महापातकनाशनमिति सौरमास उक्तः अन्यत्पक्षद्वयमुक्तं तत्रैव पादौ मधुमासस्य शकृत्पाया
दश्या सुषोषितः पंचदश्यां च भोवीरगोषसंक्रमणे तु वा वैशाखस्नाननियमं ब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य
कुर्यात्संकल्पपूर्वकं तत्र मंत्रः वैशाखं सकलं मासं मेषसंक्रमणे रवेः प्रातः सनियमः स्वास्त्ये प्रायतां मधुसूदनः मधु

हंतुः प्रसादेन ब्राह्मणानामनुग्रहात् निर्विघ्नमस्तु मे पुण्यं वैशाखस्थानमन्वहं माधवे मेषगेभा नोसुरारं यदुच्छल प्रातः
स्नानेन येनायफलंदोषप्रवपापहन्ति तीर्थं विशेषा पितृत्रैवोक्तः मेषसंक्रमणे भानोर्माधवे मासियत्नः महानद्यां न-
दीतीर्थेन देसरसिनिर्झरे देवरवाते थावास्त्रायद्यथाग्राप्ते जलाशये दार्धिकाकूपवापीषु नियतात्मा हरिसंगरन्मिति
संकल्पे च तत्तत्तीर्थं नाम ग्राह्यं अज्ञाने तु विष्णुतीर्थं भित्तवदेत् यदानज्ञाय ते नाम तस्य तीर्थस्य भोद्भिजाः न त्रेत्यु
च्चारणं कार्यं विष्णुतीर्थं मिदं त्विति तीर्थस्य देवता विष्णुः सर्वत्रापि न संशय इति तत्रैवोक्तेः तथा न्योपिविशेषल
न्नैव पादौ तुलसीहिष्णा गौराख्यातया म्यच्य यदुद्ध्रियं विशेषेण तु वैशाखेन रोनारायणो भवेत् माधवं सकलं मा
सं तु लस्यायोर्वयेन्द्रः त्रिसंध्यं भूंहंतरंगास्मितस्य पुनर्भवः तथा प्रातः स्नात्वा विधानेन माधवे माधवप्रियं
योश्च त्स्य मूलमासिंचेतो येन बहुना सदा कुर्यात्स दक्षिणतनु सर्वदेवप्रयंततः पितृदेवमनुष्यांश्च तर्पयेत्स च रात्रं
योश्च त्स्य मर्वयेदेव सुदकेन समततः कुलानामयुतं तेन तारितं स्थाल्भस्म संशयः कंडूय सुष्ठु तांगानु स्नात्वा पिप्पलतर्प
णं कृत्वा गोविंदमभ्यर्च्य न दुर्गं निमज्जयात् तथा एकं भक्तमथो नक्तमया चित्तमतद्रितः माधवे मासि यः कुर्या
स्तु भर्ते सर्वमीप्सिनं वैशाखे विधिना स्नानं देवनद्यादिके बहिः हविष्यं ब्रह्मचर्यं च भूषाभ्यां नियमस्थितिः व्रतं
दानं दमोदे विमधुसूदन पूजनं अपि जन्य सहस्रोत्थं पापं दहतितारुणं मदनरलेस्कांदे प्रपाकार्यं च वैशाखे दे
वे देया गळंतिका उपानद्य जन छत्र सूक्ष्म वासांसि चंदनं जलपत्राणि देयानि तथा पुष्पगृहाणि च पानं कानि च-
न्नित्राणि शार्ङ्ग क्षारं भाफला न्यपि तिथितत्वे ददाति यो हि मेषा दोषं सक्तुं बुधदा न्विता न् पितृनुद्दिश्य विप्रेभ्यः सर्व

पापैः प्रमुच्यत इति तथा वेशारवेयो घटं पूर्णं समो ज्यैर्वैद्विजन्मने ददाति स्वरराजेंद्रसयाति परमांगतिं एवं संपूर्णस्थानाशक्तौ ज्यैस्त्वाप्तायात् तदुक्तं तत्रैव पादौ त्रयोदश्यां च तदुदश्यां वैशारव्यां वा दिनत्रयं अपि सम्यग्विधानेन नारी वा पुरुषोऽपि वा प्रातः स्नानः स नियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते यदा तु वैशारवो मलमासो भवति तदा काम्यानां तत्र स मासि निषेधात् मासद्वयं स्थानं तन्नियमाश्च कर्तव्याः मासोपवासत्वांश्चायणादिति मलमास एव समापयेत् तदुक्तं दोषिकायां नियतं त्रिंशद्दिनत्वाच्छ्रमास्यारभ्य समापयेत् मलिने मासोपवासव्रतमिति अत्रैवानविशेष उक्तोपरा केचामनपुराणे गंधाश्च माल्यानि तथा वैशारवे स्वरभीणि च देयानि हि जसुरव्येभ्यो मधुसूदनतुष्टये एवं स्नानेन तेन तस्योद्यापनं कार्यं तदुक्तं तत्रैव मासमेवं बहिः स्नातानद्यादौ विमले जले एकादश्यां च द्वादश्यां पोषणमास्याम-
 थापि वा उपोष्य नियतो भूलाकुर्यादुद्यापनं बुधः मंडपकारयेदादौ कलशं तत्र विन्यसेत् निष्केणवा तदर्थे न तदर्थं धनिवापुनः शक्त्या वा कारयेद्देवं सौवर्णलक्षणान्वितं लक्ष्मीयुक्तं जगन्नाथं पूजयेदासने बुधः भूषणेऽश्वदनेः पु-
 ष्पेर्दीपने चैद्यसंचयैः एवं संपूज्य विधिवद्वात्रो जागरणं चरेत् श्वोभूते कृतमेत्रो यमग्रहवेद्यां ग्रहान्यजेत् होमं कुर्यात्
 क्षयलेन पायसेन निचक्षणः निलाज्येन ये चैर्वापि सर्वे वापि स्वशक्तिनः अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा प्रत-
 द्विग्युरनेनैव दद्विग्युरनेन वा व्रतसंपूर्णं नित्यं सिल्यार्थं धेनुमेकां पयस्विनीं पादुकोषानेन होच्छत्रगुरवे व्यजन्त तथा
 शय्यां सोपस्करादद्याद्दीपिका दर्पणं तथा ब्राह्मणान् भोजयेत् त्रिंशत्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां कलशान् जलसंपूर्णान्
 एवं कृते माधवस्य चोद्यापनविधौ शक्यं फलमाप्नोति सकलं विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् एतावत्य

शक्तौतत्रैवोक्तं वैशारव्योविधिनास्नात्वाभोजयेत्ब्राह्मणान्दश दशरसर्वपापेभ्योमुच्यतेनान्नसंशयइति वैशारव-
 थकुतृतीयाअक्षय्यातृतीयोच्यते सापूर्वाणहव्यापिनीयात्वा दिनद्वयेपितद्याप्तोपरैव नदुक्तंनिर्णयाभुतेनारदीये
 वैशारवैशक्रुपक्षेतुतृतीयागोहिणीयुता दुलभाबुधवारैरासोमेनापियुतातथा गोहिणीबुधयुक्तापिपूर्वाविद्वाविव-
 र्जिता भक्त्याकृताभिमांघातःपुण्यंहतिपुराकृतं गोशिविनाथकोपेनारोहिणीबुधसंयुता विनापिरोहिणीयोगात्सु
 प्यकोटिप्रदासदेति इयंयुगादिरपि साचोक्तारत्नमालायां माघपंचदशीकृष्णान्नप्रस्येचत्रयोदशी तृतीयामाघ
 वैशक्रान्नवभूर्जेषुगादयइति यत्तुगौडाः माघस्यपेर्णमास्यांतुघोरंकलियुगंस्तृतिमितिब्राह्मोक्तैर्वैशारवमास-
 स्यचयातृतीयानवम्यसो कार्तिकशक्रुपक्षे नभस्यमासस्यतमिस्रपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे इतिविष्णु-
 पुराणेनचकारेणतमित्त्वपक्षानुषंगेपिपूर्वतुरोधात्तैर्णमास्येवज्ञेया देशक्रुइत्यादिकंतुनिर्मूलमित्याहुः तन्न दर्श
 तुमाघमासस्यप्रहृतंदापरंयुगमितिप्रविध्यविरोधात् एतेनब्राह्मणानुसारान्पूर्णिमायामेवयुगादिआत्यंवदनश्र-
 लपाणिःपरास्तः तेनकल्पमेदाद्युगमेदादव्यवस्थेनितत्वं एतेनकर्त्तिकेनवमीशक्रुमाघमासेचपूर्णिमेतिब्र-
 ह्मणारदीयंव्यारव्यातं निर्मूलत्वोक्तिर्नारदीयाज्ञानकृता अत्रत्राहसुक्तमास्ये कृतंआत्यंविधानेनमन्वादिषुयु-
 गानिषु हायनानिद्विसाहस्रपितृणांतृप्तिदंभववेदिति भारतेपि यामन्वाद्यायुगाद्याम्बतितथयस्तासमानवः
 स्नात्वाहुत्वाचदत्वाचजस्तानंतफलंलभेदिति आत्येपिपूर्वाणहव्यापिनीयात्वा पूर्वाणेतुसदाकार्यःशुक्लामनुयु-
 गादयः दैवैकर्मणिपिच्येचक्रुण्येचैवापराणिहकाइतिपाद्योक्तैः देशक्रुहेतथाकृण्येयुगादीकवयोविदुः शक्रुपौ

नृपिहकेग्रहोक्तैवापराणिहके इतिहेमाद्रोनारदीयवचनञ्च दीपिकापि अथोभन्वादियुगादिकर्मनित्ययः
 पूर्वाणिहकास्त्युःसिते विज्ञेयाअपराणिहकाश्चबहुलेइति स्मृत्यर्थसारेपि युगादिमन्वादिआत्येषुशुक्लपक्षेउदयव्या-
 पिनीनिधिग्राह्या कृष्णपक्षेपराणहव्यापिनीति दिवोदासीयेगोभिलः वैशाखस्यनृतीयांयःपूर्वविंशकरोनिवे-
 हयंदेवानगृहंतिकव्यंचपितरस्तथेति गोविंदाणचिष्येवम् तेनेयंपूर्वाणहव्यापिनी दिनहयेतस्वेपरैवेतिधर्मनत्व-
 विदोहेमाद्रादयः अनंतमहस्तु सवेधनिर्व्यतीपातोयुगमन्यादयस्तथा सन्मुखउपवासुसुर्दानादावंनिमाः-
 स्मृताइत्याह दानादावितिआहसंग्रहः उपवासस्त्वगेवक्ष्यते हेमाद्रावप्येवं माधवस्तव्यतीपातःआहपराणहव्या-
 पीयात्यइत्याह स्मृत्यर्थसारेतुक्रगपकालयोगीत्युक्तं यत्तुमार्कंडेयः शुक्लपक्षस्यपूर्वाणिहेआहकुर्व्याहृत्विक्षुणः कृ-
 णापक्षापराणहेहिरोहिणंतुनलंययेत् रोहिणोनवमोमुहूर्तः अत्रशुक्लपक्षयुगादिआत्यपूर्वाणहेकार्यमितिशूल-
 पाणिः निर्णयामृतादयस्तुकालादेशेमाआहमापराणिहकमुक्ताएषमन्वतरादीनांयुगादीनांविनि-
 तद्देशशुक्लइत्यादित्वनविष्णुपूजनविषयं आत्येत्वापराणिहकमेवेतिव्यवस्थाजगदुः सेयंपूर्वोक्तानेकव-
 स्पूर्वाणहेदेविकंकुर्यादित्यादिवचनादेवासित्येवचनवेयथ्याच्चस्वाछंधविलसितमात्रमित्युपेक्षणीया किंच काला-
 दर्शोक्तिन्यायमूलावबोमूलावा नाद्यः युगादिआहस्यामाआहृत्विहृत्तिलेनन्यायतोपराणहप्रासाचपिवचनेनत-
 स्यबाधात् नात्यः अतिदेशादेवापराणहप्राप्तेर्वचनवेयथ्यात् अंप्राप्तेशास्त्रमर्थवदितिन्यायात् तेनयदिकाला-
 दर्शोक्तेः कयंचिच्छस्याजाड्येनसमाधित्सातर्हिन्यायप्राप्तकृष्णपक्षयुगादिविषयत्वेनसाव्यवस्थापनीयेतिदिश्व

पूर्वाणहस्तत्रद्वेषाप्रकृतिनृनार्धः द्वाधामक्तदिनांशकोत्रगदितः प्राणहाणरणहावितिदीपिकोक्तेः माधुवादयोप्येवं
 अत्रविशेषोहिमाद्रौमविष्ये वैशाखेशक्रुपक्षेतृतीयायांतथैव गंगानोयेनरः स्नात्वासुव्यतेसर्वेकिल्बिषेः त
 स्यांकार्योयवैर्होभोग्यवैर्विष्णुंसमर्चयेत् यवान्दद्याद्द्विजातिभ्यः प्रयतः प्राशयेद्यवानिति अन्नदानविशेषस्तत्रैव
 भविष्ये इमांप्रक्रम्य उदकुंभान्सकनकान्सान्नात्सर्वसैःसंह यवगोधूमचकणान्सकुदध्योदनंतथा मे
 धिकंसर्वमेवात्रसस्यंदानेप्रशस्यतइति देवपुराणेपि तृतीयायांतुवैशाखेरोहिण्युक्षेप्रपूज्यतु उदकुंभप्रदाने
 नशिवलोकैर्महीयते मंत्रस्त एषधर्मघटोदत्तोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्यप्रदानान्तृप्यंतुपितरोपिपितामहाः गो
 धोदकंभिन्नैर्मित्रांसांभुंसांफलान्वितं पिबृभ्यःसंप्रदास्यामिअस्य्यमुपनिष्ठाविति अत्रचपिडरहितंआहंकुर्यात् अय
 नद्वितयेआहोर्विषुवद्वितयेतथा पुगादिषुचसर्वोक्तपिंडनिर्वपणादतेइतिहेमाद्रौपुलस्त्यवचनात् अत्रप्राग्निभोज
 नेनप्रायश्चित्तमुग्विधाने रात्रौशुक्तेचत्सरेतुमन्वादिपुयुगादिसु अभिस्त्वहृष्टिमंत्रंचजपेदशनपातकइति अप-
 रांकेयमः कनोपवासाःसलिलंयेयुगादिदिनेषुच दाम्यंशन्नादिमहितंतेषांलोकामहोदयाइति वैशाखेमलमा-
 सेसतितत्रैवयुगादिःकार्या तथाचहेमाद्रौऋष्यशृंगः दशहरासुनोत्कर्षश्चतुर्विधियुगादिषु उपाकर्मणिचोत्स
 र्गद्वितदिष्टंरुपादितइति एतद्दशहरादिकंरुपादिसंक्रमेइष्टं कन्याचंद्रैश्चषेरवावित्यादिनासौरमासोक्तेरित्यर्थः
 काअदशोपि अब्दोदकुंभमन्वादिमहालयसुगादिध्विति यलमासकर्तव्येषुपरिगणनाच्च महालयशब्देनम
 धानयोदश्युच्यतइतिमाधवः स्मृतिचंद्रिकायांतुमासद्वयेकर्तव्यमित्युक्तं योगादिकंमासिकंचआहंत्वापरपक्षि

योगविशेषेणातिप्रशस्ता तदुक्तं तत्रैव स्वातीनक्षत्रयोगे च शानिवारे च मद्रतम् सिन्धयोगस्य संयोगे च णिजेक
रणेन तथा पुंसां सो भाग्ययोगेन लभने देवयोगतः एभिर्योगैर्विनापि स्यात् मद्दिनपापनाशनं सर्वेषामेव वर्णानां
मधिकारोऽस्ति मद्रते मद्रकैस्तु विशेषणकर्तव्यं मत्स्यरायणोः तथा सिंहः स्वर्णमयो देवो मम संतोषकारकः
तथा विज्ञाय मद्दिनं यस्तु लंघयेत्सापहृन्नरः स याति नरकं घोरं यावच्चंद्रादिवाकरो इदं च संयोग एवैतत्कन्यायेन
नित्यं काम्यं च अथान्नविशेषः मध्याह्ने मृद्धो मयि लामलकस्तानं कृत्वा नृसिंहदेवदेवेशात्तव जन्मदिने शत
मे उपवासं करिष्यामि सर्पभोगं विवर्जित इति मंत्रेण संकल्पं कृत्वा आचार्ये वृत्वा सायंकाले हेमीपुतत्रमन्त्रं
स्याप्यालक्ष्यास्तथैव च पलेन वातदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः यथाशक्ति तथा कुर्याद्विनाशाव्यविवर्जित इति उ
क्तं नृसिंहमूर्तिं शान्त्या कृतं स्तुवर्णं सिंहं च कलशोपरि संपूज्य रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातः पुनः संपूज्य नृसिंहास्तु
तदेवेशालक्ष्मीकांतजगत्सने अनेनार्चाप्रदानेन स फलाः स्वर्गमनोरथाः इत्याचार्याय दत्त्वा मद्रं शोयेन रा-
जातायेजनिष्यंति चापरे तांस्तु सुल्हरे देवेश दुस्त राद्रव सागरात् पातकार्णवमपस्य व्याधिदुःखां बुवारिभिः
तीव्रैश्च परिभूतस्य महादुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्सने श्रीनृसिंहरमाकांतमक्तानां म
यनाशन क्षीरांशुधिनिवासिं स्तुवं कृपाणेनार्दन वनेनानेन देवेश शुक्तिप्रदो भवेति प्रार्थयेदिति संक्षे
पः वैशाखपूर्णिमास्यां विशेषोपराके जाबालिः श्रुतान् मनुदकुम्भं च वैशाख्यां च विशेषतः निर्दिश्य धर्मराजा
यगोदानफलमाप्नुयात् सुवर्णं तिलयुक्तैस्तु त्राक्षणांस्तमपेक्ष्य तर्पयेद्दुर्दपात्रैस्तु त्रसहस्रां व्यपोहतीति

उदकुं भदानमंत्रस्त्वक्षय्यतृतीयाप्रकरणेऽक्तः भविष्येपि वैशाखीकार्त्तिकीमाघातिथयोतीवपूजिताः स्नानदा
नविहीनास्तानेयाः पांडुनेदन अत्र कृष्णाजिनदानं कार्यं तथा च विष्णुः कृष्णाजिने नित्यान् कृष्णान्दहिरण्यं
मकसर्पिणी ददाति यस्तु चित्राय सर्वतरति दुष्कृतमिति इति श्रीकमलाकरभट्टकृते कालनिर्णयसिंधौ वैशाख-
मासः समाप्तः दृषसंक्रांतौ पूर्वाः षोडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ संक्रमेति प्रागेवोक्तं ज्येष्ठशक्नुवृतीयायां
रंभाभ्युत्पत्तं माधवीये भविष्ये मंद्रे कुरुष्यत्ने नरं भारव्यं व्रतमुत्तमं ज्येष्ठशक्नुवृतीयायां स्नातानि यत्नमसुरेति
सापूर्वविद्वाग्राह्या बृहत्तपातथारंभासावित्रीवरेपैतृकी कृष्णाष्टमी च भूतान् कर्त्तव्या संसुखीति धिरिति स्कां
दीर्क्तेः ज्येष्ठशक्नुदशमीदशाहया तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता हरते दशायापा
नितस्माद्दशाहरास्मृत्येति वाराहेपि दशमीशक्नुपक्षे तु ज्येष्ठे मासि कुजे हनि अवतीर्णायतः स्वर्गात् हस्तसंक्षेप
सरिद्धरा हरते दशायापानितस्माद्दशाहरास्मृत्येति स्कांदे तु दशायोगाऽक्ताः तथा ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे द
शभ्यां बुधहस्तयोः व्यतीपाते गगनंदे कन्या चंद्रद्वेष्टे रवौ दशयोगे नरः स्नाता सर्वपापैः प्रसुच्यत इति अत्र
बुधभौमयोः कल्पमेदेन व्यवस्था इयं च यत्रैव योगबाहुल्यं सैव ग्राह्या योगाधिक्ये फलाधिक्ययात् ज्येष्ठे म
लभासे सति तत्रैव दशाहराकार्या ननु शब्दे दशाहरास्तु लोकैश्चतुर्थेऽपि युगादि धिति हेमाद्रौ च मध्यभूगोक्तेः
तथा स्कांदे यां कां चित्सरितं प्राप्य दद्यादर्घ्यं तिलोदकं सुच्यते दशभिः पापैः समहापातकोपमैः अत्र विशेषः
काशीरवंडे ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे प्राप्य प्रतिपदं तिथिं दशाभ्यमेधके स्नात्वा सुच्यते सर्वपातकैः एवं सर्वोक्त-

तिथिपुक्रमस्त्रायीनरोत्तमः आशक्लुपक्षदशमीप्रतिजन्माधुस्तृजेत् तथा त्रिगंदशाश्वमेधेशंहस्वादशहरा
नियौ दशजन्मार्जितैः पापैस्त्यज्यतेनात्रसंशयः तथाच भविष्योत्तरकाशीखंडयोः निशायाजागरंकृत्वास्त्रमु
पोष्यचमक्तिनः पुष्पैर्गंधैश्चनेवेद्यैः फलेश्चदशसंख्यया तथादीपैश्चतांबूलैः पूजयेच्छ्रुत्थयान्वितः स्नात्वाभ
न्यातुजान्द्व्यादशाक्षलोविधानतः दशप्रसूतिकृष्णांश्चतिलान् सर्पिर्श्ववेजले सक्तुपिंडान्गुडपिंडान्दद्या-
च्चदशसंख्यया ततो गंगान्तेरस्येहेभ्माख्येणवातथा गगायाः प्रतिमांकृत्वाचक्ष्यमाणस्वरूपिणीं संस्थाप्यपू
जयेद्देवीतंदलाभ्रेमृदापिच अथतत्राप्यशक्तश्चेत्तल्लिखेत्सिद्धेनवैभ्रुवि चक्ष्यमाणेनमंत्रेण कुर्यात्सूजांविशेषतः
नारायणंमहेशचन्द्र क्षणंभास्करंतथा भगीरथंचनृपतिं हिमवंतंनगेश्वरं गंधपुष्पादिभिः सम्यग्यथाशक्ति
प्रपूजयेत् दशप्रस्थांस्तिलाचदद्याद्दशविप्रेभ्यएवच दशप्रस्थान्यवान्दद्याद्दशसंख्यागवीस्तथा प्रस्थः
षोडशपलानि पलंतुमुष्टिमान्पलंस्तृतमिति महाणवेउक्तं मत्स्यकच्छपमंडकमकरादिजलेचरान् हंसका
रंडवबकचक्रैर्दिट्टिमसारसान् कारयित्वायथाशक्तस्वर्णेनरजतेनवा तदलीभेपिष्टमयानभ्यन्यकुसुमा
दिभिः गंगायांप्राक्षिपेदज्यदीपाश्चैवप्रवाहयेत् पुष्पाद्यैः पूजयेद्गंगामंत्रेणानेनभक्तिः ॐ नमः शिवायै
नारायण्येदशहरायैगंगायै नमः इतिमंत्रंतु योमत्स्योद्दिनेतस्मिन्दिवाभिर्शं जपेत्संवत्सहस्राणिदशधर्म
फलंलभेत् काशीखंडेत्वन्योमंत्रउक्तः नमः शिवायैप्रथमंनारायण्येपदंततः दशहरायैपदमितिगंगायै
मंत्रएवैवै स्वाहंतः प्रणवादिश्चभवेद्विंशास्त्रोमनुः पूजादानंजपोहोमोतेनैवमनुनास्मृतमिति अत्रगंगारू

नपाठमपि दशवारं कुर्यात् तदुक्तं भविष्ये तस्यां दशम्यामेतच्च स्तोत्रं गंगजलोत्थितयः पठेद्दशकृत्वस्तु दारिद्र्यो वापि
 चाक्षमः सौपित्तलमाप्नोति गंगां संपूज्य यत्नत इति स्तोत्रं च प्रतिपदादि दशमीपर्यन्तं दिनं वृद्धिं संख्यया पाठ-
 नीयमिति शिष्टाः अत्र च सर्वोपि विस्तरः स्तोत्रादि च भट्टकृतविस्थलीसेतोरवधेयः विस्तरभीतेस्तु न लिरव्य-
 ते एवं कुर्वतः फलमुक्तं काशीरवंडे एवं कृत्वा विधानेन चिन्तयाध्ययविवर्जितः उपवासी वक्ष्यमाणो दर्शयः
 प्रमुच्यते सर्वोक्तान्वाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयत इति च अस्यां सेतुबंधरागेष्वरस्य प्रतिष्ठादि नत्वा द्विशो-
 षेण पूजाकार्यं तदुक्तं स्कांदे सेतुमाहात्म्ये ज्येष्ठमाससिंते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरानंदे व्यतीयाते कन्या
 चंद्रद्वेवेरवौ दशयोगसेतुमध्ये लिङ्गरूपधरं रामो वै स्थापयामास शिवलिङ्गमनुत्तममिति इति दशहरा
 ज्येष्ठशक्लैकादशी निर्जला तत्र निर्जलमुपोष्य विप्रेभ्योजलकुंभान् दद्यादिति निर्णयामृतं उक्तं मदनरत्ने स्कां-
 दे ज्येष्ठमासि नृपश्रेष्ठया शक्लैकादशीं श्रुत्वा निर्जलं समुपोष्यान्नजलकुंभान् सार्करान् प्रदाय विप्रसुरव्ये-
 ष्यो मीदने विष्णुसन्निधौ ज्येष्ठयोगमास्यां सावित्री व्रतं तदुक्तं स्कांदभविष्ययोः ज्येष्ठमासि सिंते पक्षे द्वाद-
 श्यां रजनीमुखे इत्युपक्रम्य व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य दिवारात्रिं स्थिरा भवेदिति अंत्येषु पक्षे तत् ज्येष्ठमासि सि-
 ने पक्षे पूर्णिमायां तथा व्रतं चार्णपुरा महाभक्त्या कथितं ते भयानृपेति दाक्षिणात्याश्चैतदेवाद्रियंते एतच्चात्मा वा-
 स्यायामप्युक्तं निर्णयामृतं भविष्ये अमायां च तथा ज्येष्ठे च तमूले महासती त्रिरात्रोपोषितानां शीविधिनानेन पू-
 जयेत् मदनरत्ने तिदं वाक्यं पंचदश्यां तथा ज्येष्ठे इति पठित्वा ज्येष्ठयोगे क्षीर्मास्यामुक्तं तथा अशक्तौ तु त्रयोद-

श्यांनक्तं कुर्याज्जितेंद्रिया अयाचितंचतुर्दश्याममायांसमुपोषणमिति तनुपाश्चात्या आद्रियंते हेमाद्रिसमयो
 योतादिषु तु म्नाद्रपदपौर्णिमायासुक्तं तनुनेदानीं प्रचरति गोडास्तु मेधेवाष्टषभेवापि सावित्रीतां विनिर्दिशेत् ज्ये
 ष्ठकृष्णचतुर्दश्यां सावित्रीमर्चयति याः वटमूले सोपवासानता वैधव्यमासु पुरि निपराशरोक्तेऽश्वतुर्दश्यां प्रदोषे
 व्रतं दिनद्वये तद्धासोपरे वेत्याहुः तन्निर्मूलं अत्र पूर्णिमा मावास्ये पूर्व किं दृशाह्ये भूतविद्वानकने व्याअमावा
 स्यात् पूर्णिमा वर्जयित्वानरश्चैष सावित्री व्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्तात् स्कांदेपि भूतवित्यासिनीवालीनतु
 तत्र व्रतं चरेत् वर्जयित्वा तु सावित्री व्रतं तु शिखिवाहन इति मदनरत्ने ब्रह्मवैवर्तेऽपि प्रतिपत्संचमी भूतसा-
 वित्री वटपूर्णिमा नवमी दशमी चैव नोपाध्याः परसंयुता इति यदाल्पं दशदिक्काचतुर्दशी तदा पराग्राह्या
 पूर्वविद्धेव सावित्री व्रते पंचदशी तिथिः नाड्योष्टादश भूतस्य स्युश्चेत्तच्च परे हनीति माधवः वस्तुतस्तु भूतो
 द्वादशनाडीभिर्दुष्यत्युत्तरां तिथिमित्यस्य व्रतान्तरे सावकाशत्वाद्दिशेषतः प्रवृत्तपूर्वकिं दृष्टा विधायकवचनेन त
 स्य बाधा द्वादशादशनाडीविधेः पूर्ववैवेत्ययं पंथाः साधुः अत्र पूर्णिमानुरोधेनैव यथात्रिरात्रसंपत्तिर्भवति त
 थात्रयोर्दश्यादिग्राह्यं तस्याः प्रधानत्वात् अयं निर्णयो मायामपि ज्ञेयः पारणतु पौर्णिमांते कार्यं अत्र स्त्री
 व्रतेषु विशेषाः परिभाषायासुक्ताः अत्र विशेषोपविध्ये गृहीत्वा बालुकापात्रे प्रस्थमात्रं युधिष्ठिर ततो वं
 मये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टिते सावित्री प्रतिमां कुर्यात्सौवर्णी चापि मुनयः सार्धं सत्यवतासाध्वीफः
 पक्कैः रजन्याकृतमंत्रैश्च शक्तैः कुंकुमकेशरैः पूजयेदिति शेषः रजनीहरिद्रा कंठसूत्रं सोभाग्यंतुः सावि

व्याख्यानं कंचापि वाचयतीति हि ज्ञोत्तमं रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रभाते विमले ततः नाम पिब्राह्मणे दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमा-
 पयेत् मंत्रस्तु सा विवीच्य मया दत्ता स्महिरण्यमहासती ब्रह्मणः प्रीणनार्थाय ब्राह्मणप्रतिगृह्यतां व्रतेनानेन
 राजेन्द्रैवैव्यं नाश्रुयात्कचिदिति ज्येष्ठपौर्णमास्यां विशेष आदित्यपुराणे ज्येष्ठमासितिलान्दद्यात्पौर्ण-
 मास्यां विशेषतः अथ वमेधस्य यत्पुण्यं तत्प्राप्नोति न संशयः विष्णुरपि ज्येष्ठी ज्येष्ठाद्युताचेत्यात्तस्याच्छत्रो-
 पानत्प्रदानेन नरोत्तराधिपत्यमाप्नोतीति हेमाद्रोज्योतिषे ऐंद्र्यरुः शशीचैव प्राजापत्ये रविस्तथा पूर्णिमा
 ज्येष्ठमासस्य महाज्येष्ठी प्रकीर्तितेति इयं मन्वादि रपि सा पौर्वाणिहकीयात्या विशेषस्तु चैत्रे उक्तः तथा परा-
 र्कवामनपुराणे उदकुंभां बुदानं च तालघ्नं संचंदनं विविक्कमस्य प्रात्यर्थं दानं ज्येष्ठमासितिलि इतिकमला-
 करभट्टकृते निर्णयसिंघे ज्येष्ठमासः समाप्तः मिथुनसंक्रांती पराः षोडशघटिकाः पुण्यं कालः रात्रौ तु प्रागे-
 वोक्तं आषाढशक्लु द्वितीयायां रथोत्सवः तदुक्तं तिथित्वेत्सवंदे आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुष्यसंयुता तस्यार-
 थोत्समारोप्य रामवैभ्रदया सह यात्रोत्सवं प्रवर्त्य थिप्रीणयेत्तद्विज्ञान्बहून् तथा ऋक्षाभावे तिथीकार्यो या-
 त्रासौममपुण्यदा आषाढशक्लु दशमी पौर्णमासी च मन्वादिः सा च पूर्वार्धे णह व्यापिनी ग्राह्येति प्रागुक्तं आ-
 षाढशक्लु द्वादश्यामनु राधा योगरहिता यां पारणं कुर्यात् तदुक्तं अविष्ये आभाकासितपक्षे सुभेन अचणरे-
 वती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादश द्वादशी हरेत् अस्मार्थः आषाढभाद्रपदकार्तिक शुक्ल द्वादशी धनुराथा अ-
 चणरे वती योगे पारणं न कुर्यादिति अत्र यद्यख्येतावदेवोक्तं तथाप्यनु राधा प्रथमपाद एव चर्ज्यः तदुक्तं-

निष्पुधर्मं मैत्राद्यपादेस्वपितीहविष्णुः षोष्णांत्यपादेप्रतिबोधमेति अनेन्यमध्यपरिवर्तमेतिस्तस्मिप्रबो-
 धपरिवर्तनमेववर्ज्यमिति वस्तुतस्तुपूर्ववचनमिदंचनिर्मुलं अत्रैवविष्णुशायनोत्सवउक्तोहेमाद्रौ
 एकादश्यांतुशुक्रायामाषाढेभगवान्हरिः पुजंगशायनेशेतद्वाराणवजलेसदेति कल्पतरौयमः क्ष
 शेषपर्यंकेआषाढ्यांसंविशोऽहरिः मिद्रांत्यजतिकार्तिव्यांगयोः संपूजयेत्सदा ब्रह्महत्यादिकंपापक्षिप्रमे
 वव्यपोहति हिंसात्मकेस्तुकिंतस्ययज्ञैः कार्यंमहात्मनः प्रस्वापेनप्रबोधेचपूजिनोयेनकेशवः सोडरानं
 देपिस्कादे आषाढशुक्लैकादश्यांकुर्यात्स्वप्नमहोत्सवं अयंद्वादश्यामप्युक्तः आभाकासितपक्षेषुमे-
 त्रअवणरेवती आदिमध्यावसानेषुप्रस्वापावर्तनोत्सवाः निशिस्वापोदिवोत्थानसंध्यायांपरिवर्तनं अन्य
 त्रपादयोगोपिद्वादश्यामेवकरयेत् आभाकाद्येषुभासेषुमिथुनेपाधवस्पृच द्वादश्यांशुक्लपक्षेचप्रस्वापावर्त-
 नोत्सवाइतिप्रविध्योक्तेः द्वादश्यांसंधिसमयेनक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षेषुशायनावर्तनादिकमि-
 निवाराहोक्तेश्च द्वादश्यामित्यत्रापिपारणाहोमात्रंविवक्षितं पारणाहेपूर्वरात्रेघंटादीनुवादन्यन्मुहुरितिग-
 मार्चनचंद्रिकोक्तेः अत्रैकादशीद्वादश्यादेषोर्देषामेदेनव्यवस्था इदंचमलभासेनकार्ये ईशानस्यबालिविष्णोः
 शायनंपरिवर्तनमिनिकालादर्शननिषेधान् यदपिएकादश्यांतुगृह्णीयात्संक्रांतौकैटस्यच आषाढ्यांवा-
 फान्त्याचानुमोस्यन्नतक्रियामिति हेमाद्रौब्रह्मवेवर्तनतदपिमलभासेसतिद्रष्टव्यं मिथुनस्थोयदाभानुर-
 मावास्याद्वयंस्पृशेत् द्विराषाढः सचिरोयोविष्णुः स्वपितिकर्कटइतिनत्रैवगोहचूळोत्तरांकेः अत्रैवचालु-

मांस्यव्रतारं भडक्तो भारते आपादेतु भित्तिपक्षे एकादश्यामुपोषितः चतुर्मास्यव्रतं कुर्याद्विहितं चिन्तितो नर इति
 अस्म्यनित्यतन्त्रैवोक्तं वार्षिकांश्चतुर्गोमाभान्वाहयेत्केनचिन्नरः व्रतेन नो चेदाभौतिकिलिषं वत्सरोद्भवं असं
 भवेत्तुल्यार्थे पिकत्तव्यं तत्प्रलयलभ इति तेनाष्टादश्यां कुक्कुटादश्यां द्वादश्यां वारंभः समाप्तिस्तु कान्तिकसु
 कुद्वादश्यामेव तदुक्तं हेमाद्रौ भारते चतुर्धा गृह्यं चोपनिषत्तु मांस्यव्रतं नरः कान्तिके शक्रपक्षे तु द्वादश्यां तत्स-
 मापयेदिति अस्यांभः शुक्लास्तादावपिकार्यः नशौशवं न भोदयं च शक्रगुरुर्वीर्नवानिथेः रक्तत्वं चित्तयेदौदाचा
 तुर्मास्यविधी नर इति हेमाद्रौ वृद्धगार्गेः इदं वृद्धितीयाधारं प्रविषयं प्रथमारंभस्तु न भवत्येव आशीचम
 ध्येपि द्वितीयाधारं भवति अक्षतचिर्वाश्रुचिर्वापियदि स्त्रीयदि वा पुमान् व्रतमेतन्नरः कृत्वा मुच्यते सर्वपातकै
 रिति मार्गवार्चनदीपिकायां स्कांदोक्तैः आरब्धे स्तूतकं न स्यादभारब्धे तु स्तूतकमिति विष्णुवचनाच्च यत्तु असं-
 कान्तं तथा मांसं देवैर्पिब्ये च कर्मणि मलमांसमशीचं च वर्जयेन्मामिमान् नर इति हेमाद्रौ चानुर्मास्यव्रतप्रकरणे भवि
 व्यवचनं तत्प्राप्तुमंभ्रणमंत्रवदसंबलं मध्ये पठितमिति ज्ञेयं अन्यथा पिब्यस्य पूर्वोक्तस्य विवाहादेव नानु
 मांस्यव्रतेकः प्रसंगः प्रकरणनिवेशोपि वा प्रथमारंभप्रविषयं ज्ञेयं केचित्तु प्रतिवर्षं चानुर्मास्यव्रतप्रयोगानां
 भिन्नत्वादाशौचादिपाते द्वितीयादिप्रयोगेन भवत्येवेत्यहुः तन्न प्रतिवर्षं च यः कुर्यादेवं वे संस्मरन् हरिं देहंते
 ऽभिप्रदीप्तेन विमाने नार्कवर्चसा योदते विष्णुलोके सो यावदाभूतसंपुत्रमिति हेमाद्रौ भविष्यवचनादित्यास्तां वि-
 स्तरः इदं च शिवभक्तादिभिरपिकार्यं शिवैवाभक्तिं संयुक्तो भानो वागणनायके कृत्वा व्रतस्य नियमं यथोक्तफ-

लभाभवेदिनिम्रत्यवैवर्त्तान् यतग्रहणप्रकारस्तहेमाद्रोभविष्ये महापूजांततः कुर्यादेवदेवस्यचक्रिणः जानी
कुरुममालाभिर्मंत्रैपानेनपूजयेत् सप्तमेत्वयिजगन्नाथजगत्सप्तम्वेदिदं विबुध्येच्चविबुल्येतप्रसन्नोभेमवा
च्युत एवतांप्रतिमाविष्णोः पूजयित्वास्वयंनरः प्रभाषेताग्रतोविष्णोः कृतांजलिपुटस्तथा चतुरोवार्षिका-
न्मासान्देवस्योत्थापनावधि इमंकारिष्येभियमंनिर्विघ्नं कुरुमेच्युत इदं व्रतं मया देवगृहीतं पुरतस्तव निर्विघ्नं-
सिद्धिमायातुप्रसादात्तवकेशव गृहीतेस्मिन्वतेदेवपंच त्वयदिमंभवेत् तदाभक्तुसंपूर्णत्वत्प्रसादाज्जनार्द
नं गृहीतेस्मिन्वतेदेवयद्यपूर्णेमुतोद्यहं तन्येभक्तुसंपूर्णत्वत्प्रसादाज्जनार्दनेति तत्रभार्गवान्चनदीपिका
यांनुसिंहपरिचर्यायाचभविष्ये आवर्णेवर्जयेच्छाकं दधिभाद्रपदेतथा दुग्धमाश्वयुजेमासिकान्तिके द्विदलं
जेदिनिस्कांदेपिचातुर्मास्यकल्पे चत्वार्येतांनित्यानिचतुराश्रमवर्णिनां प्रथमेमासिकर्तव्यं नित्यं शाकव-
तंनरैः द्वितीयमासिकर्तव्यं दधिघृतमनुत्तमं पयोघृतं तृतीयेतृचतुर्थेपिनिशामय द्विदलंबुहबीजं
कंचविवर्जयेत् नित्यान्येतांनित्यं त्रिद्वयान्याहुर्मनीषिणः जंबीरं राजमाषांश्चमूलकरक्तमूलकं कृष्णान्दं च
क्षुद्रदंडं चचातुर्मास्येत्यजेद्बुधः तथा विशेषाद्दशीधात्रीकृष्णान्दंतिंतिणीत्यजेत् जीर्णधानीफलं ग्राह्यं क
थंचित्कायशोधनमिति तीर्थसौरव्येस्कांदे वार्षिकांश्चतुरोमासाच्चप्रसक्तैर्वेजनार्दने मंचस्वदुग्धादिशय
नंवर्जयेद्भक्तिमान्नरः अनृतौवर्जयेद्गौर्योमांसमधुपरोदनं पटोलंमूलकंचैव घृताकंचनभक्षयेत् अभ
क्ष्यं वज्र्ययेद्दूरान्मसूरं सितसर्षपं राजमाषांकुलित्थांश्च आशुधान्यंच संत्यजेत् शाकंदधिपयोभाषान्चा

नृणादिषु संत्यजेत् अत्रत्यजेदिति वर्जनं संकल्प रूपः पर्युदासो ज्ञेयः प्रतीपक्रमान्न अत्र केचिच्छाकारव्यपत्रपुष्पा
 दीत्यभरकोशस्य शक्यते शितुमनेनेति शाक इति सीरस्वामिना व्याख्यानात् व्यंजनमात्रस्य निषेधमात्रस्य ते
 अन्येषु शाकशब्दस्य पत्रादिदशविधशाकैयोगरूढत्वात् योगाच्चरूढेर्बलीयस्त्वान्नसूपादीनामपित्यागापत्तेश्च
 तत्त्वत्याचक्षते तेन मूलपत्रकरीराग्रफलकांठाधिरूढकाः त्वकपुष्पकवचं चेति शाकदशविधं स्मृतं इति सी
 रस्वामिनोक्तस्य शाकस्य निषेध इति अधिरूढकप्रकुरः परकतस्त तन्मत्कालोद्भवाः शाकावर्जनीयाः
 प्रयत्नतः बहुबीजमबीजं च विकारी च विचर्जयेदिति भविष्यवचनान्नमत्कालोत्पन्नानां दशविधशाकानां
 निषेधः अत्र तत्कालोद्भवजातीयत्वं विवक्षितं तेनातपादिशोषितानां वर्णान्नरोद्भवानामपि निषेधः अत्र तत्कालो
 द्भवत्वमात्रं विवक्षितं न तु तन्मात्रकालोद्भवत्वगौरवान् तेनान्यकालोद्भवानां तत्कालोद्भवानां च विवादीनां नि
 षेधः अत्र तत्कालोद्भवा इति वीप्सावशात् त्वस्वकालोद्भवानां सर्वेषां निषेध इति निष्कर्षः बहुबीजमित्यने-
 कबीजमितिकेचित् इतरावयवापेक्षया बीजावयवायत्र बहुवस्तदित्यन्ये अबीजं कदलादिवस्तु तस्तु
 इदमहानिबन्धेष्वभावात् निर्मूलमेव आचारप्रदीपे वृताकंचकलिंगववित्त्वोदुंबरभिः सटाः उदरैर्यस्य
 जीर्येति तस्य दूरतरो हरिः तथा परार्के देवलः ब्रह्मचर्ये तथा शौचं सत्यमाभिषवर्जनं व्रतेष्वेता निचत्वारि
 वरिष्ठानीति निश्चयः आभिषानिनोक्ता निरामार्चनं चंद्रिकायां पादौ प्राण्यंगवर्णं चर्मोत्तुजं वीरं बीजपूरकं
 अग्रशशिखं माषादियदि ह्यणोरभिर्वेदिनं दग्धमन्नमसूत्रं च मांसं चेत्यष्टधामिषं रुच्यत तद्देशलभ्यं कृतं तदे

वेविवर्जयेत् पादो कार्त्तिकमाहात्म्ये गोछागीमहिषीदुग्धादन्यदुग्धादिचाभिषं धान्यमसूरिकाः प्रौक्ताः अ
न्यपर्युषितं तथा द्विजक्रीतारसाः सर्वलवणं भूमिजतथा ताम्रपात्रस्थितंगव्यं जलं पल्वलसंस्थित
स्मार्थेपाचितं चान्द्राभिषंतस्मृतबुधैः तथा निष्यावात्राजमाषांश्चमसूरसंधितानि च वृताकचकलि
गंचस्मत्तेदेवेविवर्जयेत् संधितानिलवणशाकादीनि तत्रैवविष्णुधर्मं चतुर्धर्षीहमासेषुहविष्याशी
पापभाक् हविष्याणितुष्टधीचंद्रोदयेभविष्ये हेमंतिकंसितास्विन्नंधान्यमुद्रायवास्तिलाः कलाय
कंगुनीवारवास्तुकंहिलमोचिका षष्टिकाकालशाकंचमूलकंकेमुकेतरत् कंदः सेंधवसामुद्रेगव्यंच
दधिसर्पिषी पयोनुद्धृतसारंचपनसाम्नहरीतकी पिप्पलीजीरकंचचनागरंगंचतित्तिणी कंदलीलचल
धात्रीफलान्यगुडमैक्षव अनैलपक्कमुनयोहविष्याणिप्रचक्षतेइति सितास्विन्नंअनूष्मपक्कधान्यंचत्
लाः केमुकंकेमुताइतिप्राच्येषुप्रसिद्धः कंदः कलायस्तुसतीनकइत्यमरः बटुरीइतिप्रसिद्धधान्यं
लेष्येवं अगस्तिसंहितायां हेमंताद्युत्कानारीकेलफलंचैवकदलीलवलीतथा आम्रमामलकंचैवपन
संचहरीतकी व्रतानरप्रशस्तंचहविष्यमन्वतेबुधाः अन्यान्यपिब्रतान्युक्तानिहेमाद्रौभविष्ये स्त्रीवान
रोवामद्रक्तोधर्मार्थैरुददव्रतः गृण्हीयान्नियमानेतान्दत्तधावनपूर्वकान् तेषांफलानिवक्ष्यामित्कर्त्तु
णांष्टयकृष्टयक् मधुरस्वरोभवेद्राजापुरुषोऽगुडचर्जनात् तैलस्यवर्जनाद्राजन्संदरांगः प्रजायते के
दुनेलपरित्यागान्छत्रुनाशः प्रजायते योगाभ्यासीभवेद्यस्तसब्रह्मपदमाप्नुयात् तांबूलवर्जनाद्रोगीर

कंकठश्च जायते द्युतत्यागाच्च लावण्यं सर्वस्त्रिगुणतनुर्भावेत् शाकपत्राशनाद्भोगी अपक्वादोमलो भवेत्
 भूमौ प्रस्फुरशायी च विभो मुनिवरो भवेत् एकांनरोपवासो न ब्रह्मलोकं महीयते धारणा न्नखरो ग्यान् च गंगा स्ना
 न फलं लभेत् मोनव्रती भवद्यस्तु तस्याज्ञास्त्वलिता भवेत् भूमौ भुंक्ते सदा यस्तु स एव धियाः पतिर्भवेत्
 प्रदक्षिण शतं यस्तु करोति स्तुति पाठकः हंसयुक्तविमानेन स च विष्णु पुरं व्रजेत् अयाचितेन प्राप्नोति पु-
 न्दान्यभ्यान्विशेषतः षष्ठान्नकालभोक्तायः कल्पस्थायी भवति पणेषु योनरो भंक्ते कुरुक्षेत्र फलं लभे

गुडवर्जनिरोदयात्तद्गुतं तान्त्रभाजनं सहिरण्यं नखैश्च लवणस्याप्ययं विधिः कृतं देवेतु यो विष्णोः
 शिवस्यांगणमन्त्रयेत् पंचवर्णैः सुपो नित्यं स्वस्तिकैः पद्मैस्तथा सयाति रुद्रलोकं हि गाणपत्यमवाप्नु
 यात् अथैषां समाप्तौ कर्त्तव्या दानानि एकभक्तव्रते दंपती संपूज्य धेनुर्दया नक्ते वस्त्रयुगं एकांतरोप
 वासे गौः सुशयने शय्या षष्ठकालभोजने गौः व्रीहिगोधूमौ दित्यागे हेमव्रीह्यादि कृच्छ्रे गोसुगं शा-
 काशने गौः पर्यो ज्ञते च दधिमधु घृतव्रतं तेषु वासे गौश्च ब्रह्मचर्ये स्वर्णभूतिः तांबूलघने वा सोऽयुगं मोने घृत

भोजं स्वयुगंधं दानं देवाग्रं रंगमालिकाकरणे धेनुर्हेमपद्मं च दीपिका घने दीपिका वा सोऽयुगं च भूमि

भोजने च कांस्थपात्रं गौश्च चतुष्यथ दीपे गोत्रासे च गोचरो यदक्षिणाशते वस्त्रं अनुक्तेषु
 श्वेत्यादि हेमाद्रौ शेषं तथा च मार्गवार्त्तन दीपिकायां पाद्ये शयनीवोधिनीमध्ये शमीदूर्वापमाग
 : भृंगराजेन देवास्तनार्त्तनीयान् कदाचन हेमाद्रौ पाद्ये आषाढादि चतुर्मासान् स्यंगं वर्जयेन्नरः स

माभौचपुनर्दद्यात्तिलैलेकतंधटं आषाढादिचतुर्मासं सर्वज्यैष्ठ्यं रक्तं नृपं दंताकं गुंजनं चैव मधुसर्पिर्ध
 न्वितं कान्तिव्यांतनुर्नहंमब्राह्मणाथ निवेदयेत् अन्यान्यपि केशकननादि कर्जनसकल्यानु रूपाणि पृथ्वीन्
 श्रोदयेद्देवानि दोडरानंदस्कांदे एकान्तं रंध्यंतरवाकुर्यान्मासोपवासकं अनोदलं फलाहारनक्तव्रतमथा
 पिवा अथैव तप्तमशुद्राधारणमुक्तं रामार्चनचंद्रिकायां भविष्यो शयन्यांचैव बोधिन्यांचक्रतीर्थे तथैव च शं
 खचक्रविधानेन च न्हिपूतो भवन्नर इति अतस्तनुर्नमदामो अश्रुते इति क्रववेदात्सहोवाचयाज्ञवल्क्यस्त
 स्माप्तुमानात्माहिताय हरिं भजेत् स्रुलोकमौलेर्वर्माण्यग्निनासदधत इति शतपथश्रुतेः प्रतद्विष्णोऽप्रज
 चक्रैस्तमेजन्माभौधीततत्त्ववर्षिणीं दामूलैर्बाह्वोर्दधन्ये पुराणा तु विगान्यंगेतमासु धान्यर्पयंत इति साम
 वेदात् अग्निहोत्रयथानित्यवेदस्याध्ययनतया ब्राह्मणस्य तथैवेदं तस्मिन् द्रादिधारणमिति पद्मपुराणा
 ज्ञेति ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिवेतरः शंखमुद्रां किततनुस्तुलसीमंजरीधरः गोपीचंदनलि
 म्नांगो हृष्टश्चेत्तदधंकुतः इमिकाशीरंवडात् तस्य कारस्तुरामार्चनचंद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वीचंद्रोदयादयस्तु
 यस्तु सतप्तशरवादिलिंगचिह्नतनुर्नरः ससर्वयातनाभोगी चंडालोजन्मकोटिषु द्विजंतुनसंशरवादि लि
 गां किततनुर्नरः संपाव्यैरैरवयाति यावदिद्राश्चतुर्दशेति सहनारदीयोक्तेः शंखचक्राद्यैकनचंगीतनृ
 स्यादिकंतथा एकज्जातिरयधुर्मेन जातु स्याद्विजन्मनः शंखचक्रैस्तु दायस्तु कुर्यात्तप्तमयसेनवा सशूद्रव
 द्दहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकभेजः यथा तप्तमशुद्राजर्जनसकल्यानु रूपाणि पृथ्वीन् तथान्त्रां कितो विप्रः सर्वकर्म

सुगार्हितः तथा शिवकेशवयोरंकांश्चलचक्रादिकान् हिजः नधारयेत मतिमान्चेदिकेवर्त्तनि स्थित इति
विषयश्रवणायनादिवचनात् अन्वेदोदिशुतीनामन्यार्थत्वादित्यशुतीनां चासत्वात् चक्रादिधारणं शूद्र
विषयमित्युक्तुः नृत्यचोदरार्थे निधित्थमिति श्रीधरस्वामीयद्यपि निषेधस्य प्राप्तिसापेक्षत्वाद् द्विधिं विना च तद
योगादुपजीव्यविरोधेन न तौ पशो करोतीति वहिकल्योयुक्तस्तथापि एकजातेरयं धर्म इत्यनेन सामान्यवाक्या
नामुपसंहारात् हिजानि निषेधो नित्यानुवाद इति तदशयः अत्र शिक्षाचार एव संकटपाशानिः सरणस्तु
णिरिति संक्षेपः आषाढपौर्णमास्यां काकिलाव्रतमुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये आषाढपौर्णमास्यानुसंध्याकाले
त्कपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं श्रावणे प्रत्यहं ह्यहं स्नानं करिष्ये निपता ब्रह्मचर्यं स्थिता सती भोक्ष्यामि
नक्तं मृशब्ध्यां करिष्ये प्राणिनां दयामिति अस्मिन् कर्त्तव्यं तत्सायान् हव्यापिनीयात्या अत्रैव शिवशयने
त्सकञ्चो हेमाद्रौ वामनपुराणे पौर्णमास्यायुमानार्थः स्वपते चर्मसंस्तरं वैध्याघ्रे च जटाभारं समुद्रध्या-
हिवर्ष्यणा मदनरत्नेष्वेवं इयं च प्रदोषव्यापिनी अत्रैव व्यासपूजोक्ता तत्र त्रिमुहूर्तानि चेत्तत्रैवैतिसन्या
सपत्न्यौ त्रिमुहूर्तौ धिकं ग्राह्यं पूर्वद्वोरग्रणामयोरिति वचनात् इति श्रीरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टा-
नुजकमलाकरभट्टकृतनिर्णयसिद्धौ आषाढः समाप्तः कर्कसंक्रांतौ पूर्वत्रिंशद्दंडाः पुण्यकालः सूर्योदयो
तत्र संक्रमेत्तु परत एकपुण्यं रात्रौ तु निशीथाद्यावपरतश्च संक्रमेत् पराकर्कहेमाद्रनत भट्टादिभूते पूर्वोत्तरदि
नयोः पंचनाडयः पुण्यकालः धनुर्मासावतिक्कम्य कन्या च मिथुनं तथा पूर्वोपरविभागे न रात्रौ संक्रमते रविः

दिनांतेपंचनाड्यस्ततदापुण्यतमाः स्मृताः उदयेपितथापंचदेवेष्वेचकर्मणिस्कांदोक्तेः पूर्वापरविष्णा
गेनेतिमकरकर्कभिन्मसंक्रांतिपर वक्ष्यमाणावचोविरोधादित्युक्तमदनरत्नेतेनायमर्थः रात्रौपूर्वभागेभक्त
रेउदयेपंचनाड्यः पुण्यकालः रात्रावपरभागेकर्कटदिनांतपंचनाड्यः पुण्यकालः विषुवतोस्तपूर्वदिनेप
चापरदिनेचपंचेनिवाक्यांतरानुरोधेनाहमाधवयोः सर्ववचनानाचाविरोधः माधवमनेत्वर्थरात्रे
दुर्धवासंक्रांतोदक्षिणायनेपूर्वमवदिनं ग्राह्यं यावन्नोदयतेरविशितिद्वत्यगाग्योक्तेः मिथुनाल्ककसंक्रांति
श्रीदस्यादंशमालिनः प्रभातेवाभिशीथेवातदापुण्यंतुपूर्वनइतिभाविव्योक्तेश्चपूर्वदिनएवपुण्यं दक्षिणा-
त्यास्वेतदेवाद्रियंते अत्ररात्रावपिस्नानादिभवतीत्युक्तं प्राक् अब्रदानोपवासादिपूर्वमुक्तं तथाकर्कशेकादिक
र्तनंनिषिध्यं कुंभेकर्कटकेवापिकन्यायां कामुंकरवौ रोमखंडगृहस्थस्यपितृव्याश्रयतेयमइति स्मृतुव-
दित्युक्तजीवसितृकनिर्णयेगुरुभिः अथनदीनारजोदोषः हेमाद्रावत्रिः सिंहकर्कटयोर्मध्येसर्वानद्योरजस्व
लाः नस्नानादीनिकर्माणिनास्कुर्वीतमानवः इदंचक्षुद्रनदीषु सिंहकर्कटयोर्मध्येसर्वानद्योरजस्वलाः
तास्त्माननंकुर्वीतवर्जयित्वासमुद्रगाइतिव्याघ्रोक्तेः मात्स्येत्वगस्त्योदयावधित्यमुक्तं यावन्नोदितिभगवान्
दक्षिणाशाविभूषणः तावद्भोजोमहानद्यः करतोयाः प्रकीर्तिताः करतोयाअल्पतोयाः तथाकात्यायनः याः
शोथमुपगच्छंतिशीघ्रोक्तुसरितोमुवि तास्फ्राहधिनस्तायाद्यूर्णेदशावाभरे इदंचापदि स्मृतिसंग्रहे धनुः
सहस्राण्यष्टेतुगनितयासांनविद्यते नतानदीशब्दवहागर्तोस्ताः परिकीर्तिताः महानदीषुतुभविष्येउक्तं

आदितुकर्कटेदेविमहानद्योरजस्वलाः त्रिदिनंचतुर्थे न्हि शक्याः स्युर्जान्हवीयथा महानद्यश्च ग्राहो गोदाव
 रीभीमरथीतुंगभद्रान्ववेणिका तापीयथोष्णीविंध्यास्यदक्षिणेतुषकोर्निताः भागीरथीनर्मदाचयमुनात्तसरस्व
 ती विशोकाचविहस्ताचविंध्यास्योत्तरसंस्थिताः द्वादशैतामहानद्यो देवर्षिक्षेत्रसंभवाः मदनरत्नपुराणां
 रे महानद्यो देविकाचकावेरीवंजरा तथा रजसातुप्रदुष्टाः स्फः कर्कटादौ च्यहंसृप कात्यायनः कर्कटादौ
 रजोदुष्टागोमतीवासराय चंद्रभागासमीसिंधुः सरयूर्नर्मदा तथा इदंगंगाद्यतिरिक्तविषयं गंगाचयमु
 नाचैवपुक्षजातासरस्वती रजसानाभिभूयंतैयचान्येनदसंज्ञिताः शोणसिंधुर्हिरेण्याख्याः कोकलोहित
 घर्घराः शतद्रुश्चनदाः सप्तपावनाः परिकीर्तिताः इति देवलोकैः यत्तु प्रथमं कर्कटे देवि च्यहंगंगारजस्वले
 त्यादिवचनं तज्जान्हवीभिन्नगोदावर्यादिगंगांतरपरमिति मदनरत्ने अन्येत्यंतर्गतं रजोविषयं गंगाधर्मद्र
 वः पुण्यायमुनात्तसरस्वती अंतर्गतो रजोदोषाः सर्वावस्थास्तत्तामला इति निगमोक्तैः तीरवासिनां तु रजो
 दोषानास्ति न तु तत्तीरवासिनामिति निगमोक्तैः रजोदुष्टमपि जलं गंगाजलयो गोपावनं गंगां भसासमायो
 गात् दुष्टमप्यं बुपावनमिति मात्स्योक्तैः नूतनकूपादौ तु योगयाज्ञवल्क्यः अजागावो महिष्यश्च ब्राह्मणचिप्र-
 स्मृतिका भूमेर्नवोदकं चैव दशरात्रेण शक्यतीति केचित्सदोषमाह व्याघ्रपादः अत्रावेकूपवापीनामनया-
 यिपयोभूतारजोदुष्टेऽपि पयसि ग्रामभोगो न दुष्यति गौडारक्त अन्येनायिसुसुत्ते इति हिताय पादे पाठः
 तेनोत्थते न दोषः तथा च तारुस्थानेनेति शार्ङ्गोक्तमित्याहुः वसिष्ठोऽपि उपाक्रमेण चोत्सर्गे प्रितस्वानेतथैव च

नंदरक्ष्यग्रहेचैवरजोदोगोविद्यने इत्यलं विस्तरेण श्रावणाशक्तुतीयामधुस्वराव्यागुर्जरेषु प्रसिद्धा सा
परयुताग्राह्येति दिवोदासः श्रावणाशक्तुचतुर्थी पूर्वयुतामातृवित्थागणे श्वर इत्यादिवचनात् श्रावणाशुल्कप
चमीनागपूजादौ परे वेति सामान्यनिर्णये उक्तं चमत्कारचिन्तामणौ पंचमीनागपूजायां कार्याषधी समन्विता
नस्यातनु धितानागा इतरा सचतुर्थिकेति श्रावणे पंचमी शक्नु संप्रोक्तानागपंचमी तां परित्यज्य पंचम्यः चतु
र्थी समहिता हिता इति मदनरत्ने भिधानाच्च तेन परैरेवेति अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये श्रावणे मासि पंचम्यां श्रु
कूपक्षेत्रराधिप द्वारस्याभयतोलैरव्यागोभयेन विषो ल्वणाः पूजयेद्द्विधिवद्दीरदधिदूर्वाकुरैः कुशैः गंधपु
ष्पोपहारैश्च माल्यगणानां चतुर्थीः येन स्यात् पूजयन्ती ह न गान्माक्तिपुरः सराः न तेषां संपत्तावीरभयमवति
कुत्रचिदिनि श्रावणाशक्तुद्वादश्यादधिप्रतमागुक्तं तत्रादीनां त्वनिबेधः तत्रादधिव्यवहाराभावादिभिव
क्ष्यते अत्रैव विष्णोः पवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये श्रावणास्थसिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे द्वा
दश्यां वास्तुदेवाय पवित्रारोपणं स्मृतं द्वादश्यां श्रावणे वापि पंचम्यामथवा हि ज अनुकूल्येषु कर्तव्यं पंचदश्या
मयापि वेति शिवे तु तत्रैव कालोत्तरे आषाढांते चतुर्दश्यां न भस्य न भसोस्तथा अष्टम्यां च चतुर्दश्यां प
क्षयोरुभयोः सममिति अन्यदेवतानां तु वक्ष्यते अधिवासनं तु दीपिकायां गोदाहांतरिते काले पूर्वेषु वर्षाधि
वासनमिति गौणकालो रामाचनचंद्रिकायां पवित्रारोपणं विष्णाच्छ्रावणेन भवेद्यदि कार्तिक्यवधि श्रुक्का
स्मे कर्तव्यमिति नारदः हेमरोप्यताम्रक्षोभेः सूत्रैः कौशेयपद्मजैः कुशैः काशेः श्वकार्पासैर्ब्राह्मण्याकर्तितैः

शुभैः कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य शोधयेत् तत्रोक्तमपवित्रं तु षष्ठासहस्रतैस्त्रिभिः समत्यासहितं द्वा
भ्यां शाताभ्यां मध्यमं स्मृतं साशीतिनाशतेनैव कनिष्ठतस्तमाचरेत् साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाच-
रेत् उक्तमनुशातग्रंथि पंचाशद्द्विंशतिमध्यमं कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात्षट्त्रिंशद्विंशतो भनं षट्त्रिंशच्च चतुर्विं-
शत्द्वादशेत्येके केचन चतुर्विंशद्वादशाष्टावित्येके मुनयो विदुः हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये त्वन्वयोक्तं अक्षतरशा
तंकुर्याच्चतुः पंचाशदेव या सप्तविंशतिरेवाथ ज्येष्ठमध्यकनीयसं अधमनाभिमानं स्यादुरुमानं द्वितीय
कं प्रलंबतो जातु मात्रं प्रतिमायां निगद्यते शिवपवित्रं तु तत्रैव शीवागमे एकाशीत्यथ वा सूत्रैस्त्रिंशानावाष्ट
युक्तया पंचाशतावाकर्तव्यं तु न्यग्रंथं तरालकं द्वादशांगुलमानानिव्यासादष्टांगुलानि वा लिंगविस्मा
रमानानि चतुरगुलकानि चेति अधिकारिणोपितत्रैव विष्णुरहस्ये ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यस्तथा स्त्रीश्च
ब्रह्मण्येव स्वधर्मावस्थिताः सर्वे भक्त्या कुर्युः पवित्रकं तथा अनंतदेवतिमंत्रेण द्विजो विष्णो निवेदयेत्
शूद्रस्त्वमूलमंत्रो वा येन बापूजयेत्परि एतच्च नित्यं न करोति विधानेन पवित्रारोपणं पुनः तस्य संवत्सरी
पूजानिः फलाप्नुनिसत्तमः तस्माद्भक्तिः समायुक्ते न रैर्विष्णुपरायणैः वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरे-
रिति तत्रैवोक्तेः देवता विशेषेति यथोक्तिं त्रैव धनदश्चरं मायोगीरणेशः सोमराहुः भास्करश्चाडिकां बाह्व-
वासकिञ्चन वर्षयः चक्रपाणिर्ह्यनंगश्च शिवो ब्रह्मा तथैव च प्रतिपत्त्युद्धतिं धृताः पूज्या स्ति थियु देवताः
यथोक्ताः शुकुपक्षे तु तिथयः प्रावणस्य चेति तथा हेमाद्रौ कालोत्तरे चतुर्दश्यामथाष्टम्यां सर्वसाधारणं तु

नदिति तत्प्रकारस्तरामार्चनचंद्रिकायां यथा ततस्तानिपवित्राणिवैणवेपट्लेशक्रभो संस्थाप्यशक्तचित्रेणपिधा
 यपुरतोन्पसेत् अरभिसंमितावेणीकुंर्यात्तषट्त्रिंशताकुशैः क्रियालोपविधातार्थ्यत्त्वयाविहितप्रभो मयेतत्किं
 यतेदेवतवनुह्येपवित्रकं नमेविघ्नोभवदेवकुंरुनाथदयामयि सर्वथासर्वदविघ्नोममत्वंपरमागतिः उपवासेन
 देवत्वांनोषयामिजगत्सते कामकोधादयोप्येतेनमेस्युर्ब्रतघातकाः अद्यप्रभृतिदेवेशायार्च्यहेशेषिकंदिनं तावद्रक्षा
 त्वयाकार्यसर्वस्यास्यनमोस्तुते इतिदेवंसंप्राथ्यकुंभंसंस्थाप्यतत्रवंशापाने ॐ सांवत्सरस्ययागस्यपवित्रीकरणा
 यमौविष्णुलोकात्पवित्राद्यआगच्छेहनमोस्तुते अनेनमूलेनचावाद्योत्तममध्यमकनिष्ठेषुविष्णुब्रह्मरुद्रान्सत्वरज
 स्सर्मांसिवेदत्रयंवनमालायांप्रकृतिंचावाह्यत्रिस्तूत्र्यां ब्रह्मविष्णुरुद्रान्ब्रथिषु क्रिया पौरुषी धारा विजया ईशा अ
 पराजिता मनोन्मनी जया भद्रा मुक्तिश्चेत्वावाह्यसंपूज्य ॐ सवत्सररुतार्चायाः सपूर्णफलदोपियत् पवित्रारोपणा
 येनत्तुरुकंधरतेनमः विष्णुतेजोद्भवंस्म्यंसर्वपातकनाशनं सर्वकामप्रदं देवतवांगेथारयाम्यहमितिदेवकरेसंगलसूत्रं
 वधादेवंसंपूज्यनिमंत्रयेत् आमंत्रितोसिदेवेशपुराणपुरुषोत्तम प्रातस्त्वापूजयिष्यामिसान्निध्यं कुरुकेशव क्षीरो
 दधिमहानागशय्यावस्थितविग्रह प्रातस्त्वापूजयिष्यामिसन्निधौ भवतेनमः निवेदयाम्यहंतुभ्यं प्रातरेतत्पवित्रकं
 सर्वथासर्वदविघ्नो नमस्तेस्तुतं प्रसिदमे ततः पुष्पांजलिदत्त्वाग्नौजागरणं कुर्यादितिअधिवासनं प्रातर्नित्यपू
 जांरुत्तागंधदूर्वाक्षतसुतंपवित्रमादाय ॐ देवदेवनमस्तुभ्यं गृहाणेदंपवित्रकं पवित्रीकरणार्थाय वर्षपूजाफल
 प्रदं पवित्रकंकुरुधाद्यन्मयादुष्कृतं कृतं शब्दोभवाभ्यहं देवत्वस्मसादात्म्यहेश्वर मूलसंपुटिते नानेनदत्वांग

वनाभ्योनान्मासमर्ज्यमहानैवेद्यं दत्त्वानीराज्यमणिविद्रुममालाभिरित्यादिभिर्दमनारोपणोक्तमन्त्रैः प्रार्थयित्वागु
 रवेन्नाह्मणेभ्यश्च दत्त्वा स्वयं धारयेत् तथा मासं पक्षमहोरात्रं त्रिरात्रं धारयेत् तथा देवेतं सूत्रसंदर्भे दिशकालविव
 क्षया अकरणे तु तत्रैव पवित्रारोपणं कालेन करोति कथंचन तदयुतं जपेन्मंत्रं स्तोत्रं वा यिसमाहित इत्युक्तं इ
 निपवित्रारोपः श्रावणशक्रकुचतुर्दशी पूर्वयुताग्राह्या अत्र वक्तव्यो विशेषश्चैत्रचतुर्दश्यामुक्तः अथोपाकर्म त
 च बहू चानां प्रयोगपारिजाते शौनकः अथातः श्रावणमासे श्रावणार्क्षयुते दिने श्रावण्यां श्रावणे मासि पंचम्यां हस्त
 संयुते दिवसे विदधीते तदुपाकर्म यथोदितं अध्यायोपाकृतिं कुर्व्यात्तत्रौपासनवन्दिने नि अत्र पौर्णमास्युपसहा
 रन्यायेन यजुर्वेदि परेति हेमाद्रिः अत्र हस्तयुक्ता पंचम्युक्ता कारिकाणि तन्मासे हस्तयुक्तायां पंचम्यां वानादिष्यते इ
 तिकेवलपंचम्याहस्तयुतेन्यस्मिन् दिने इति हेमाद्रिः उपासनवन्दिने तु कर्म द्वायमिदं केचिद्धोक्तिकां प्रकुर्वते इति
 कारिकोक्तलोकारिणा विकल्पते तत्राप्यध्यायैरन्वारब्ध इति सूत्रात् सद्यैव्यते तदधिकारिकस्याचार्यश्रे
 णान्यस्यान्नावन्योऽनुहुयादिति निषेधाद्धौक्तिक एव तदभावे तु स्मार्त इति निर्गर्वः यद्यपि दीपिकायां वेदोपाकृति
 रौषधिप्रजननेष्वेक्षिते श्रावणे इति शूक्रपक्षेऽपि सर्वेषां मुख्यकालत्वेनोक्तः वक्ष्यमाणगार्ग्यवचनेन चंदोगा
 न्यतिविहितस्य तस्याविरोधिनः सर्वान् अतिप्रवृत्तिश्च तथापि श्रावणमाससंबंधस्य सूत्रोक्तत्वात् कृष्णपक्षेऽपि
 कार्यमिति वृद्धाः तथा च सूत्रं अथातोऽध्यायोपाकरणमोषधीनां प्रादुर्भावे श्रावणेन श्रावणस्य पंचम्यां हस्तेन वा
 अत्र श्रावणोऽसुरव्यो न्येगौणाः तस्याहर्हणयोगे हेमाद्रौ व्यासः धनिष्ठासंयुतं कुर्याद् श्रावणं कर्म यद्भवेत् तत्कर्म समक

उंज्ञेयमुपाकरणसंज्ञितं अवगोनेनतुयत्कर्मद्वज्जराषादसंयुतं संवत्सारकृतोध्यायस्तत्स्युपादेवूनश्यतीति
 ग्योपि उदयव्यापिनित्वेवविषयवसैधटिकाद्वय तत्कर्मसफलज्ञेयतस्यगुण्यत्वनेतकभित्तिपूर्वत्करुत
 गोपरेकःश्रवणाभावेघटिकादूयन्युनेवापंचम्यादौकार्यं नतुपूर्वविद्यायांसंगवमान्ने अपवादाभावात् किंच
 परेकःसंगवास्पर्शोनिषित्यपूर्वाग्रहणीकिमानंसंगववाक्यंश्रवणवाक्यंचेतिचेत् तर्हिब्रीहिवाक्यादश्वशफ
 वाक्याच्चमाधमिआणामप्युपादानस्यादिनिमहत्याडित्यंनिषेधानुप्रवेशान्नैरेपेक्ष्यबाधानेतिचेत् इहापितुल्य
 एतेनपर्वोप्योदयिकव्याख्यातनिषेधानुप्रवेशस्योभयत्रतुल्यत्वात् श्रवणायुतदिनेसंक्रांत्यादौतु उपाकर्मन
 कुर्वन्निष्क्रमात्सामग्यजुर्विदः ग्रहसंक्रान्तिर्युक्तेषुहस्तश्रवणपर्वस्विनिहेमाद्रौनिषेधात्संचम्यादयोग्राह्याः स-
 दनरत्नेपि यदिस्याञ्चावणपर्वग्रहसंक्रान्तिदूयितं स्यादुपाकरणशुक्लपंचम्यांश्रवणस्यतु स्युतिमहार्णवे
 संक्रान्तिग्रहणांवापियदिपर्वणिजायते तन्मासेहस्तयुक्तायांपंचम्यावातदिष्यते तत्रापि प्रयोगपरिजाते
 हस्तमनुकात्यायनौ अर्धरात्रादधस्ताच्चेत्संक्रान्तिग्रहणंतदा उपाकर्मनकुर्वीतपरतश्चेत्तन्मदोषकृदिति
 मदनरत्नगार्ग्योपि यद्यर्धरात्रादवीकुग्रहःसंक्रमएवच नोपाकर्मतदाकुर्याञ्चावणयाश्रवणोपिवा एतेनग्र-
 हणसंक्रान्तिकालेश्रवणसत्वेएवनिषेधोनावोगितिमूर्खशंकापरास्ता ग्रहविशिष्टानाहस्तश्रवणपर्वणांप्रत्येक
 निषेधेनद्युतोपाकर्मनिषेधेचविशिष्टोद्देशोवाक्यभेदात् पंचम्यासंक्रांतौनिषेधाभावापत्तेश्च नेनार्धरात्रात्
 विग्रहसंक्रमसत्वेएवोपाकर्मनिषेधोयनतद्योगेएव यत्तु प्रतिपन्निश्चितेनैवनोत्तराषादसंयुते श्रवणेआव

पञ्चदशसंकांतिवर्जितेति प्रतिपन्निश्रनिषेधकंचननन्निर्मुलं अत्रच वेदोपाकरणेप्राप्तेकुलीरेसंस्थितेर
 वो उपाकर्मनकर्तव्यं कर्तव्यं सिंहसुक्तकेइतिवचनदेशांतरविषये नर्मदोचरभागेतु कर्मव्यसिहसुक्तके कर्कटे
 संस्थितेभानावुपाकुर्यात्तुदक्षिणइतिस्मृत्पनिवचनोदितिप्रयोगपारिजातेनोक्तं पराशरमाधवीयेष्वेवं सा
 मगानासिंहस्थरवावुक्तेस्तद्विषयइदंपुरोडाशचतुर्धाकरणवदुपसंहियतेतेषामेवदेशव्यवस्थाननुबहुत्वा-
 दिपरं तेषांस्मृतेचांद्रश्चावणोक्तेः सौरपंचम्ययोगात्इतितुवयंपश्यामः यतुकालादर्शं अध्यायानामुपाकर्म
 श्रावणयोतेतिरीयकाः बहुत्वाः श्रावणोक्त्युः सिंहस्थोक्तोभवेद्यादि सहस्रशकृपंचम्यांवातद्रहणसंक्रमे अ
 सिहार्केप्रोष्ठपद्याश्रवणेनव्यवस्थयेति तन्मूलालेखनाच्चित्यं श्रावणेसम्यानुद्गमादौतुबहुचपरिशिष्टे अह
 द्यौषधयस्तस्मिन्मासेतुनभवंतिचेत् तदाभाद्रपदेसासिश्चवणेनतदिव्यतेइति तत्राप्यनुद्गमेतुकुर्यादेवंतद्वा
 र्षिकमित्याचक्षतेइतिसूत्रात् वर्षतोभवंवार्षिकं एतच्चशक्रास्तादावपिकार्यं उपाकर्मोत्सर्जनचपवित्रदमु
 नार्पणमितिदमनारोपेलिखितवचनात् नित्येनैमिनिर्केजप्येहोमेयज्ञक्रियास्तत्र उपाकर्मणिचोत्सर्गेग्रहवेधा
 नविद्यतइति प्रयोगपारिजातेसंग्रहोक्तेः पर्वणिग्रहणेसतिपूर्वचिराचादिवेधाभाववक्तुमिदंतेनपर्वणिग्रहणे-
 पिचतुर्दश्यांश्रावणेकार्यमितिहेमाद्रिः अत्रेप्रथमारंभस्तनभवति गुरुभार्गवयोमौदयेबाल्येवावार्धकेपिवा
 तथाधिमाससंसर्पमलमासादिषुद्विजे प्रथमोपाकृतिर्नस्यास्तनकर्मविनाशकृदितिर्नचैवकश्यपोक्तेः अत्रप्र
 थमारंभेचद्विश्वाहंक्रूर्यादिनिनारायणवृत्तौ एतच्चाधिमासेनकार्यं उपाकर्मतथोत्सर्गः प्रसवाहोत्सवाष्टकाः

मासद्वंद्वोपरेकार्योवर्जयित्वा तु पंचकृमितिज्योतिः पराशरोक्तेः उत्कर्षः कालद्वंद्वोऽस्यादुपाकर्मादिकर्मणि अ
 भिषेकादिदृष्टीनां न तूत्कर्षोऽयुगादिधितिकात्यायनोक्तेः अथ यस्तु उपाकर्माणि चोत्सर्गोऽद्येतादिष्टवृषादित इति अथ
 श्रृंगवचनं तत्सामगविषयं तेषां सिंहाकर्षोऽवोक्तेः एतच्चापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं
 अथायानामुपाकर्माकुर्व्यात्काले पराणिहके पूर्वाणहेतुविसर्गः स्यादिति वेदविदो विदुः शितिचहमाद्रोगोभिलोक्तेः
 वस्तुतस्तु भवेदुपाकृतिः पौर्णमास्यां पूर्वाणह एव वलितियत्वेन सोवचनात् पूर्वावाक्यसामगविषयं तेषामपरा-
 हकार्योक्तेरित्यनुपदं वक्ष्यते दोषिकापि अस्यतु विधेः पूर्वाहकालः स्मृत इति याजुषास्तु पर्वणिकुर्युः तच्चापस्तु
 वैरोदयिकं ग्राह्यमन्येस्तु पूर्व पर्वण्योदयिके कुर्युः श्रावणं तैत्तिरीयकाः बह्वचाः श्रावणं कुर्युर्ग्रहसंक्रातिवर्जित
 इति गार्ग्योक्तेः संप्राप्तवांश्छतीर्ब्रह्मापर्वण्योदयिके पुनः अतोभूतदिने तस्मिन् नोपाकर्णमिष्यत इति कालि
 कापुराणाञ्च अथ चेद्दोषसंयुक्ते पर्वणि स्यादुपाक्रिया दुःस्वशोकामयग्रस्ताराष्ट्रे तस्मिन् हि जातय इति मद
 नरलेहेमाद्रौ गार्ग्ये पादोषोक्तेः अत्र शिंशाभट्टीये विशेषः श्रावणः श्रावणं पर्वसंगवस्तु ग्यदा भवेत् तदैवो
 दयिकं कार्यं नान्यदोदयिकं भवेत् पराशरमाधवीये पि गार्ग्यः श्रावणी पौर्णमासी तु संगवात्परतो यदि तदै
 वोदयिकी ग्राह्या नान्यदोदयिकी भवेत् कर्मकालमाह कालादर्शनिगमः श्रावण्यां प्रौष्ठपद्यां वा प्रतिपत्यमु
 हर्नकेः विद्वास्याल्लुदसांतो पाकर्मोत्सर्जनं भवेत् अत्र पौर्णमासी श्रावणहस्तयो रुपलक्षणां तेन तावपि स
 र्गवस्तुषो उदये संगवस्तुषो अतोपर्वणि चार्कसे कुर्युर्न भस्तुपाकर्म क्रम्यजुः सामगाः क्रमादिति पृथ्वीचंद्रः

नेनोदयसंगवोभयव्यापिनीसुरव्या परेद्यः संगवाभावेपूर्वेद्यकरुभयार्थैर्वैकैकसत्वेपूर्वेद्यश्चतुर्दशीविधनिषे
 धात्सामान्यवाक्यादौदधिकीकर्मपर्यासाग्राह्या नपूर्वा सेगवनिमित्तपूर्ववित्थापवादाभावात् नान्यदौदधिकी
 खास्यपूर्ववित्थापरत्वाभावात् तेनभाद्रादौकालान्तरस्यान्ननुनिधित्थेनहिब्रीह्यालोभेनिधित्थमाषग्रहणयुक्तं
 अतएवपरेद्यःसंगवव्याप्तौपूर्वविद्वानिषेधः तदभावेतुनेनिमित्तपूर्वव्यवस्थाप्ययुक्ताविधिवेषभ्यात् मासनिषे
 धेपितथापन्नेश्च पूर्वविद्वानवचनसत्वेहिंसायुज्यते एवञ्चवर्णोपिज्ञेयं तन्न विष्णवर्क्षेद्यटिकाद्वयमितिपूर्वोक्त
 विरोधात् तेनप्राशस्त्यमात्रपरमिदं तत्त्वसु एकछुद्वाधिकपरं तेनयथाग्निहोत्रादौसायंप्रातःकालवाधेसामान्ये
 जीवनावलिनकालेदर्शादौवानुष्ठानं यथावाब्रीह्यश्वशफाद्यभ्रावेयागाक्षितनिषिद्धवर्जद्रव्येण तथान्नसं
 गवाभावेनिषिद्धवर्जकर्मपर्याप्तौदधिकैककालान्तरेवानुष्ठानंनक्तुकुंदाचिन्निषिद्धे अपवादाभावेउत्सर्गस्यैव
 प्राप्तेः कात्यायनादीनांशुदिनद्वयेपूर्वाह्णव्याप्तौएकदेशस्पर्शेवापूर्ववैतिहेमाद्रिः यदपि आवणीदुर्गनवमीदू
 र्वाचैवहुताशनीपूर्वविद्वान्प्रकर्तव्याशिवरात्रिर्वलेदिनमितिब्रह्मवैवर्ते तद्ब्रह्मपवित्रञ्चवपाकमार्गदेवकर्मवि
 षयमितिहेमाद्रिः अतएववचनान्कुलधर्मप्रतादावपिपूर्वैव मदनरत्नेष्वेवं मदनपरिजातेपिपूर्वविद्वान्या-
 श्वाचण्यावाजसनेयिनामुपाकर्मैत्युक्तं मदनरत्नेसु पर्वण्यौदधिकैकुर्युःआवर्णनैर्निरीयकाइतिबहुचपरिशि
 शात्बहुचान्प्रतिकर्मविधानार्थप्रवृत्तेःतन्नैर्निरीयककर्मविध्ययोगात्पूर्वोक्तकालिकापुराणादौसामान्यतः
 औदधिकपर्वप्राप्तेस्तन्निषेधेनबहुचानाञ्चवर्णविधाननैर्निरीयकपदमनुवादत्वात्तस्यचप्रास्पधीनत्वात्

प्राप्तेऽप्यनुर्वेदिमात्रपरत्वात्सर्वपञ्चर्वेद्यपलक्षणार्थं अवयुत्थानुवादोवा नतुविधायकयेनविशेषविधिर्नोप-
 संहारः स्यात् अनुवादत्वाल्लक्षणानदोषः अन्यथात्वौदयिकपर्वविशिष्टोपाकर्मद्वैशेनकर्तृविधौकर्तृविशि-
 ष्टेनाओदयिकपर्वविधौवाक्यभेदापत्तेः तस्मात्तेतिरीयकपदाविवक्षयासर्वयज्ञुर्वेदिनामौदयिकमेवपर्व-
 त्युक्तं तन्न नतावत्परिशिष्टेवद्वचान्मन्त्रेवविधिः धनिष्ठाप्रतिपद्यक्तत्वाष्ट्रऋक्षसमन्वितमित्यादितदुदा-
 हृतैरेवपरिशिष्टेवदन्तरधर्मविधीनां दर्शनात् नाप्यनुवादोयकालिकापुराणात्बहुत्वादीनामपितदापत्तेः
 कुपुंरित्यस्यविधित्वेनतस्यैवार्थवादत्वेनतस्याप्तानुवादित्वाच्च नचतेतिरीयकाणांगृह्येतद्विधिरस्ति येना-
 नुवादः स्यात् नचवाक्यभेदः तेतिरीयकमानस्यकर्ममात्रस्यवाउद्देश्यत्वायोगेनहविराजित्वदृष्टवर्षब्राह्म-
 णमुपनयीतेतिवच्चागत्याविशिष्टस्योद्देश्यत्वात् अन्यथोत्तराधेयबहुत्त्वपदस्याप्यविवक्षापत्त्याश्रयण-
 स्यसर्वसाधारण्यापत्तेः तस्माद्देमाद्रिमतमेवयुक्तमितिदिक् इदंचशिष्यानध्यापयेत आवासश्चैरग्नौअ-
 नध्यापयतोनाधिकारइतिकर्कः आचरण्यामपिग्रहणादिदुष्टायाकातीयाभिन्नेः शोषपद्यांकार्यं नैस्तुआ-
 वणापचम्यां संक्रांतिग्रहणंवापिपौर्णमास्यायदाभवेत् उपाकृतिस्तपचम्यांकार्योवाजसनेयिभिर्शि-
 तिमहार्णवेवाजसनेयिग्रहणादितिहेमाद्रिः इदंचसूत्रोक्तकालपरत्वात्बहुत्त्वपरमपिसारव्यायेनैस्तुह-
 स्नेकार्यं आपस्तंबेरायवर्णैश्चश्रोष्ठपद्यां यत्तुवौधायनः आचरण्यौपौर्णमास्यामाषाढ्यावोपाकृत्येत्युच्ये-
 नत्स्रोष्ठपद्यामपिदोषेऽप्राषाढ्याकार्यमित्येवमर्थं तच्छास्त्रीयविषयंवा सामगास्तुआचरणेहस्तेकुर्युर्वह्नुवाः

अरण्ये चैव हस्तर्क्षे सा भवेदिति निर्णयामुने गोभिलोक्तेः सोष्ठ्युत्तरः धनिष्ठा प्रतिपद्यक्ते त्वाष्ट्रं क्षमन्मिति आ-
 वणं कर्म कुर्वीरन् अरण्यं चतुःसामपातकाः इति मदनरत्ने परिशिष्टोक्तेः गार्ग्योपि सिंहरेवौ तु पुष्यक्षेपूवाह्ने विचरे-
 बहिः खंडोगा मिलिताः कुर्युस्तर्गं स्वस्व खंडस्मां शक्रुपक्षे तु हस्तेन उपाकर्मापराह्णिकमिति अविचरेग्रहादि-
 दोषहाने विचरेदिति पाठो ज्ञानकृतः पुष्यक्षेपूवाह्ने उत्तर्गः अपराह्णिकमुपाकर्मेत्यन्वयः अन्यस्तु विशेषः पूर्व-
 मेवोक्तः प्रयोगपारिजाते गोभिलः उपाकर्मेत्सर्जनं च न स्थानामपीष्यते धारणाध्ययनांगत्वात् गृहिणां
 ब्रह्मचारिणां उत्सर्जनं च वेदानामुपाकरणकर्म च अकृत्वा वेदजप्येन फलं नाप्नोति मानवः सर्वथा लोपेनु-
 कृच्छ्र उपवासश्च वेदोदितानां नित्यानां मिति मनुना भोजनोक्तेः एवमुत्सर्गेऽपि अथ प्रसंगाद्भैवोत्सर्जनमुच्य-
 ते तच्च पौषमासे रोहिण्यां तत्कृष्णश्रम्यां वा कार्यं पौषमासस्य रोहिण्यां मष्टकायामथापि वा जलान्ते उ-
 दसां कुर्यादुत्सर्गं विधिवद्बहिरिति याज्ञवल्क्योक्तेः श्रावण्यां ग्रीष्मपक्षां चोपाकृतौ क्रमेण योषशक्रु प्रतिप-
 दिमाय शक्रु प्रतिपदि वा कार्यं अर्धपंचमान्मासानधीयते तेनैवोक्तेः अर्धः पंचमो येषु सार्धचतुरदस-
 र्धः यनुहारीतः अर्धपंचमान्मासानधीत्योर्ध्वमुत्सृजेत् पंचार्धषष्ठान्वेति तदा धादयुपाकर्म विषयः नो-
 धाय नास्तु पौष्यामाध्यावाकुर्युः पौष्यामाध्यावाचोत्सृजेदिति तत्सूत्रात् तेतिरीयेस्तु तेषां कार्यं तेषां पोर्ण-
 मास्यां रोहिण्यां वा विरमेदिति तत्सूत्रात् बहुचैस्तु माध्यां कार्यं अध्यायीत्सर्जनं माध्यां पोर्णमास्यां विधीय-
 त इति कारिकोक्तेः कातीयस्तु भाद्रपदे कुर्युः उत्तर्गश्चेति न द्वादिति ध्यां प्रोष्ठपदेऽपि वेति कात्यायनोक्तेः

सामगास्तुसिंहार्केपुष्पेकुर्युः तथाचसिंहरवौल्लिगाग्यवचनपूर्वमुक्तं सर्वैरुपाकर्मदिनेवाकार्यं पुष्पेन
त्सर्जनंकुर्यादुपाकर्मदिने धवेनिहेमाद्रोरवादिदृग्द्योक्तैः यदासिंहस्थेसूर्येसतितन्मध्यस्थहस्तनक्ष
त्रास्यास्पृध्यः कर्कटस्थोभवति तदातस्मिन्पुष्पेउत्सर्गकृत्वातदुत्तरहस्तेउपाकर्मसामगाःकुर्युः मासे
प्रौष्ठपदेहस्तात्पुष्पःपूर्वोभवेद्यदा तदाचआवर्णेकुर्यादुत्सर्गछदसाद्विजइतित्रयेवपरिशिष्टोक्तैः अत्र
द्वावपिसौरमासौज्ञेयौतेषांसौरस्येवोक्तैः अत्रविशेषमाहकार्णाजिनिः उपाकर्मणिचोत्सर्गयथा , ,
समेत्यत्र ऋषीन्दर्भमयान्कृत्वापूजयेत्तपयेत्तदिति उपाकर्मण्युत्सर्गेचत्रिरात्रंपक्षिणीमहोरात्रवा
नध्यायइतिमितादारायामुक्तं अत्रनदीनारजोदोषोनास्ति उपाकर्मणिचोत्सर्गेरजोदोषो नविद्यतेइति
गार्गेयैः अत्रैवरक्षाबंधनमुक्तं हेमाद्रौभविष्ये उपाकर्मणिकर्तव्यंऋषीणांचैवपूजनं ततोपराल्लु
समयैरक्षापोटलिकांश्रुभां कारयेदक्षतैः शस्त्रैः सिद्धार्थैर्हमभूषितैरिति अत्रोपाकर्मोक्तं तथैवपूणा
नित्यावार्धिकस्यानुवादोनतुविधिः गौरवात्प्रयोगविधिर्भेदेचकमायोगाच्छुद्धादौतदयोगाच्च तेनप
रैर्द्वरुपाकरणेपिपूर्वैर्द्वरपराहृतत्करणसिद्धं इदंभद्रायानकार्यं भद्रायाद्धनकर्तव्येआवर्णाफा-
ल्लुनीतथा आवर्णानुपतिहंतिग्रामंदहनिफाल्लुनीतिसंग्रहोक्तैः तत्सत्त्वतुरात्रावपितंदंतेकुर्यादितिभि
षायामृतेमदनरत्नेस्मृतिसंग्रहे नदायादर्शनैरक्षाबलिदानदशास्तुच भद्रायागोकुलत्रीडादेशना
श्चाप्यजायते इतिमदनरत्नेष्वहंवेवर्त्तात् भविष्यैउपलितेग्रहमध्येदत्तचतुर्केन्यसेकुंभं पीवेत्तत्राप

विशोद्वाजामात्यैर्युतश्चस्ममुहूर्ते तदगुणुरोधानुपनेरक्षावधीतमंत्रेण इदंरक्षाबंधनंभियतकालत्वात्भद्रावर्ज्यग्रह
णदिनेपिकार्येहोलिकावत् ग्रहसंक्रात्यादोरक्षानिषेधाभावात्सर्वेषामेववर्णानांभूतंकराहुदर्शने इतिनत्कालीनक्र
मपरएवनलन्यत्र अन्यथाहोलिकायांकागतिः अतएवनित्येनैभित्तिकेजप्येहोमयज्ञाक्रियासत्त्व उपाकर्मणिचो
त्सर्गेग्रहवेधोनविद्यतइतिनियतकालीनेनदभावइतिदिक् उपाकर्मणिनदिनेभिनपरंतत्रतन्निषेधादित्युक्तंश्राक्
मंत्रस्त येनग्रहोत्रलीराज्यादानचंद्रोमहाबलः तेनत्वापिबध्नाभिरक्षेभाचलभाच्चल ब्राह्मणेःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रै
रन्यैश्चमानवैः कर्तव्योरक्षितान्चरोहिजान्तसंपूज्यशक्तिस्तइति अथैवहयग्रीवोत्पत्तिः तदुक्तकल्पतरौ श्रावण्या-
श्रवणेजातःपूर्वहयशिराहरिः जगारसामवेदंतुसर्वकल्पपनाशनं स्वात्वासंपूजयेत्तनुशंखचक्रगदाधरं अ-
नाश्वलायेनश्चवणाकर्मोक्तं श्रावण्यांपौर्णमास्याश्चवणाकर्मिति तत्रास्तमययोगिनीग्राह्या अस्तमितेस्थाली
पाकंअपयित्वेतिसूत्रात् अतएवनिशीछेदर्शप्रयोगांतःपाननियमानंदगैःप्रसंगसिस्थिरुक्ताद्वादशे अन्यथा
परैर्युक्तःप्राप्तौकःप्रसंगाः प्रसंगस्ययाज्ञिकास्तपौर्णिमादर्शशब्दयोःपूर्वत्यक्षणावदहोरात्रवाचित्वात्तत्रैवकर्मका
लव्यामिश्रित्येभिविक्रान्तिताच्छेषपर्वेच्छेति श्रावणादिमासचतुष्टयकृष्णपक्षद्वितीयासकअशून्यशयनघनंतं तत्र
चंद्रोदपव्यापिनी दिनद्वयेतत्त्वेपरेतिनिर्णयामुते इतिकमलाकरभट्टकृतेनिर्णयसिंधौश्रावणमासः सिंहेप
राः षोडशघटिकाःपुण्यकालः अन्यत्पूर्ववत् अत्रगोप्रसवेद्रुतसागरनारदः भानौसिंहगतेचैवयस्यगौःसप्त
सूयते मरणतस्यनिर्दिष्टंषड्विंशतिसेनसंशयः तत्रशांतिप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यनेश्वरं प्रसूतांतत्क्षणादेवतांशं

विप्रायदापयेत् ततोहोमंप्रकुर्वीत घृतार्चनैरराजसर्षपैः आहुतीनां घृताक्तानामयुतं जुहुयान्ततः व्याहृतिभिश्चायं
 होमः सोपवासः प्रयत्नेन दद्याद्द्विप्रायदक्षिणां भितिं तथा सिंहराशौ गवेस्सूर्ये गोप्रसूतियदा भवेत् पौषे च महिषी स्मृते
 दिवेषाश्च वरीतथा तदानीं षष्ठे वैलं चित्तच्छांत्यै शान्तिकं चरेत् अस्य वामेति स्मृक्तेन तद्विष्णोरिति मंत्रतः जुहु-
 याच्च तिलज्येन शतमष्टोत्तराधिकं मृलुंजयविधानेन जुहुयाच्च तथायुतं श्रीस्मृक्तेन ततः स्नायाच्छांतिसूक्तेन
 गायुनः मध्यरात्रे निशीथे वायदागौः कंदते सदा ग्रामे वा स्वगृहे वा पिशांतिकं पूर्ववद्विशेत् एवं श्रावणे वडवाप्र-
 सवोदिने निषिध्यः तदुक्तमथर्ववेदिनां गार्ग्यपरिशिष्टे माघे बुधे च महिषी श्रावणे वडवादिवा सिंहगावः प्रसू-
 यंते स्वामिनो मृत्युदायका इति अत्र न दुक्ता मृताख्याशांतिः कार्या भाद्रकृष्णान्तरीया कज्जली संज्ञा सा पराग्राह्येति
 दिवोदासीय उक्तं वचनं तु हरितालिकाप्रकरणे वक्ष्यामः भाद्रकृष्णान्तरीयां विहुलारव्या मध्यदेशे प्रसित्या सा
 सायाङ्गव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तत्पूर्वा ग्राह्या गौर्याश्चतुर्थी वदधे नु पूजा दुर्गा नव नंदुर्भर होलिके च वत्सस्पृ-
 जा शिवरात्रिरेताः परान्वितानि नृपसराष्ट्रमिति दिवोदासीये वचनात् अत्र वत्सपूजायाः पृथगुपादानात्येन
 पूजाशब्देन बहुलारव्यागृह्यत इति स एव व्याचरेव्यो मदने सलेख्येवं अत्र गोपूजाय चान्नाशनं च तत्रैवाक्तं
 भाद्रकृष्णषष्ठी हलषष्ठी सा समीयुतेति दिवोदासः भाद्रकृष्णसप्तम्यां शीतलाव्रतं तत्र पूर्वो ग्राह्येति हेमाद्रौ अथ
 जन्माष्टमी सान्द्रकृष्णादिमासे न माद्रपदकृष्णाष्टमी तथा भाद्रपदे मासिकृष्णाष्टम्या कलौ युगे अष्टाविंशति
 मे जातः कृष्णो सौदेव कीरुत इति कल्पतरो ब्राह्मणेः अत्रेदं माघवमत् अष्टमी हेहा जन्माष्टमी जयंती चेति

तत्राद्याकेवलाष्टमी येनकुर्वेतिजानंतः कृष्णजन्माष्टमीव्रतं तेभवंतिनराः प्राज्ञव्यालाव्याघ्राश्चकाननइतिस्त्रो
दान् दिवावायुदिवारात्रोनास्तिचेद्रोहिणीकला रात्रियुक्तं प्रकुर्वतविशेषेणोदुसंयुगाभिनिपुराणांतरात् आच
णेवहुलेपक्षेकृष्णजन्माष्टमीव्रतं नकरोतिनरोयस्तुभवतिक्लृराक्षसइभिभविष्योक्तेऽश्वकेवलाष्टम्याएवोपो
ष्यत्वावगतेः सैवरोहिणीयुक्ताजयती कृष्णाष्टम्याभवेद्यत्रकलेकारोहिणीयदि जयंतीनामसाप्रोक्ताउपोष्या
साप्रयत्नतदतिविक्रिपुराणात् अष्टमीकृष्णपक्षस्यरोहिणीक्षसंयुता भवेत्योष्टपदेमासिजयंतीनामसास्मृ
तेतिविष्णुरहस्यादिवचनाच्च ज्योतिरादिवत्संज्ञाकर्मभेदः रोहिणीयोगआहोरात्रंमुख्यः निशीथमात्रेमध्यमः
दिवसादावधमः अहोरात्रंतयोर्योगोद्यसंपूर्णोभवेद्यदि सुहूर्तमथ्यहोरात्रेयोगश्चेत्तामुपोषयेदिति विसिष्ठसंहि
तोक्तेः अर्धरात्रेतुयोगोयं तारापत्युदयेसति नियतात्माशक्तिः स्नातः पूजांतत्रप्रवर्तयेदिति विष्णुधर्मोक्तेः वा
सरेयानिशायां वायवस्वल्यापिरोहिणी विशेषेण नमोमासेसैवोपोष्यामन्तोषिभिरितिपुराणांतराच्च विशेषेणे
निश्चतेर्भाद्रपदेपीदं आचरणेवानमस्येवेतिवक्ष्यमाणान् गोडास्तुनिशीथएवरोहिणीयोगेजयंतीनान्यथेत्याहुः
तन्न रासरेयानिशायांवेतिविरोधान् योगविशेषादुणात्कलमित्यन्ये तेव्यकरणेदोषश्चतेरुपेक्ष्याः तत्रजन्माष्टमी
व्रतं नित्यं पूर्वोक्तवचनेषु अकरणेनिदाश्रितेः वर्षेवर्षेतुयानारीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं नकरोतिमहाप्राज्ञव्याली-
भवतिकाननइतिस्कांदेवोष्माश्रितेऽत्र नकरोतिनरोयस्त्वितिपूर्वमुक्तेरवस्थीलिंगमतंत्रं मदनरत्नेस्कांदेत्वत्रफ
लमप्युक्तं जन्माष्टमीव्रतंयैवैप्रकुर्वेतिनरोत्तमाः कारयंत्यथगालोकाचूलस्मीस्तेषां सदास्थिरा सिद्ध्यंतिसर्व

कार्योणिकृतेजन्माष्टमीव्रतइति जयंतीव्रतंतु नित्यं काष्ठ्यं च महाजयार्थं कुरुतां जयंतीमुक्तयेनघ धर्ममर्थं च-
 कामंचमोक्षंचमुनिपुंगव ददाति गोलितानथानयेचान्येष्यति दुर्लभा इति स्कांदादौ फलश्रुतेः श्रुद्धान्नेन तु यस्या
 पंशवहस्तस्थभोजने तत्पापं लभते कुं निजयंती विमुखो नरः न करोति यदा विष्णो जयंती स भवन्नं यमस्य व
 शमापन्नः सह तेनारकी व्यथा मित्य करणे निंदाश्रुतेश्च यदा च पूर्वैकः परैकवरो हि णी योगस्तदा जन्माष्टमी
 जयंत्यामं तर्भूताज्ञेया न तु जन्माष्टमी व्रतं सत्यं कार्यं विष्णुश्च रवलवत् तदुक्तं भाधवेनेव यस्मिन् वर्षे जयंत्या
 रव्यो योगो जन्माष्टमी तदा अं तर्भूता जयंत्यां स्था दृश योगप्रशस्ति तइति मदनरत्ननिर्णयामृतगौडमैथिलम
 नेष्येवं हेमाद्रिस्तुरोहिणी संयुतो पोष्या सर्वाद्यौघविनाशिनी अधराचा दध्न्यो ध्वं कलया वायदा भवेत् ज
 यंतीनामसाप्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी त्वग्निपुराणादधरात्र एव रोहिणी योगस्य प्राशस्त्यात् मुहूर्तमपि लभ्यते
 त्यादीनां चार्धरात्रयोगोऽप्युपपत्तेर्न जयंती व्रतं भिन्नं तत्वं तु हेमाद्रिमतोपि जयंती व्रतं विन्नमेव उदयेचाष्टमी
 त्यस्य तेन जयंती परत्वोक्तेः किंच रोहिण्यामर्धरात्रे च यदा रुक्माष्टमी भवेत् तस्यामप्यर्चनं शोरेर्हं ति शार्पं त्रिज
 त्मजमिति विष्णु धर्मोक्तेः समायोगेनुरोहिण्यां निशीथे रात्रि सत्तम समजायत गोविंदो बालरूपी चतुर्भुजः
 तस्मात्तं पूजयेत्तत्र यथा चित्तानुरूपत इति वक्षिपुराणाच्चार्षरात्रस्य कर्मकालत्वमवसीयते अतः कर्मणो यस्य
 यः काल इत्यादि वचनात्सर्वत्रैव प्राप्तेः परदिने स तोपि रोहिणी योगस्य न प्रयोजकत्वं अन्यथा बुधवारादेरपि त
 त्वापत्तेः किंच जयंती शब्दो रात्रि विशेषवचनः अभिजिन्नाम नक्षत्रं जयंतीनाम शर्बरा मुहूर्तं विजयोनाम य

ब्रजानोजनार्दनइतिब्रह्मांडपुराणात् तेनतद्योगिरोहिण्यगौणत्वान्नव्रतभेदः यत्तुवासरेवानिशायांवेति
 तत्कमुतिकन्यायेननिर्णाययोगस्यैवस्तत्पर्यपूर्वदिनेर्धरात्रयोगाभावेप्राशस्त्यार्थेयद्यपिदिवावायदिवारा
 नीनास्तिचेद्रोहिणीकला रात्रियुक्तांप्रकुर्वीतविशेषेणंदुसंपुतामित्यनेनरोहिणीयोगाभावेर्धरात्रव्यानेयो
 ह्यनोक्ता तथापियस्मिन्वर्षेजयंतीयोगोनास्तिनव्रजयंतीव्रतलोपेप्राप्तेअष्टमाभान्नेपिजयंतीव्रतकार्येइत्ये
 वंपरमिदमिति तदाशयः अत्रहिसत्रायासूर्यविश्वजितायजेत एषामसंभवेकुर्यादिष्टिवैश्वानरींहिजइति
 वद्रोहिणीयोगाभावेविधानात्कार्यापत्तिः स्यात् अनएवोक्तं जयंतीनामशर्वरीति यच्च स्कांदे उदयेचाष्ट-
 माकिंचिन्नवमीसकलायदि भवतेबुधसंयुक्ताप्राजापत्यक्षसंयुता अपिवर्षशतेनापिलभ्यतेवाथवानवेति
 यच्चपाद्रे प्रेतयोभिगनानांनुभेतत्त्वनाशितनुतैः यैःकृताश्रावणेमासिअष्टमीरोहिणीयुता किंपुनर्बुधपरा
 रणसोमेनापिविशेषतः किंपुनर्नवमीसुक्ताकुलकोल्यास्तमुक्तिदेवितद्वागादिविषयं उपवासाश्रयवणा
 दित्यनंतसदृः जयंतीपरमितिहेमाद्रिः उदयेचद्रोदयइतिकेचित् तन्न चद्रोदयसत्त्वंसंदहान्नवमीसक
 लैत्ययोगान्मानाभावाच्च तेनपूर्वेषुः सप्तमीवेधेपरदिनेसूर्योदयेद्यदिकापिग्राह्या पूर्वविद्वाष्टमीतियाद्यो
 क्तैः इतियुक्तं अतो नव्रतभेदोनाप्यंतर्भावइत्युक्तिवान् गौडास्तनवमीक्षपपरमिदंवचनं नवमीसकलाय
 दीतिविशिष्योक्तैः एतत्पूर्वदिनेजयंत्यभावपरमित्याहुः जयत्यादिसर्वपवादोयमितिचूडामण्यादयः वयं
 तुसत्यंनव्रतभेदः लोकास्तजन्माष्टमीमेवानुतिष्ठन्ति नहिआवणेवानप्रस्येवारोहिणीमाहिताष्टमी यदाह

घानरेलव्यासाजयंतीति कीर्तिना श्रावणेन सवेद्योगो न स स्थेतु भवेत्तु भवमिति भाष्ये वा सिद्धिं संहितोक्ता
 पि भाद्रजयंती केनापि क्रियते अतः पूर्वैश्चरे कोपवासः यद्वा गुणाकलं सप्तमे ब्रह्मवर्चसकामसुषु नयेदिति व
 हित्यन्ये नन्व नित्यत्वा नुपपन्नेः अत्र गौणसुख्यचन्द्राभ्यामेक एव मास इत्यन्ये तन्न एक वाक्ये उभयमिति दर्श
 बाधब्दद्वयायोगात् अतो जयंती व्रतस्यापि नित्यत्वादुपवाससद्वयं कार्यमिति ब्रूमः अत एव हेमाद्रि मदनर
 त्यादौ जन्माष्टमी व्रतं जयंती व्रतं च भिन्नमुक्तं भिन्नकालत्वात्सर्वथा तावदंतर्भावो नैव भिन्नसिद्धिः यद्यपि पूर्वा
 परावात्स्यापि रोहिणीपुनर्वसुकार्येति ग्रंथानां तत्त्वप्रतीयते तदपि जयंती परमेव इदं च काम्यमेवैत्यनेन तमदुः
 तद्द्वयार्थहेमाद्रौ जयं नित्यं काम्यमिति तु बहवः ननु यथा विष्णुश्चंद्रवलयोरो न अथ वणद्वा दशौ चामननं जयंत्या
 दि सैर्वसिद्धिर्वा वैकादशी स्वल्पापि परा तथा कलाकाद्या मुहूर्त्तापि यदा कृत्वाष्टमीति धिः न वस्यंसे वग्राह्या
 स्यात्सप्तमी संयुतान हि इत्यादि वचनादर्थोदयादिवद्योगाधिक्ये फलाधिक्यात्परैकजन्माष्टमीयुक्तेति चेत् वा
 नौमास्य न हिनमन्नत भेदोद्भयोर्नित्यत्वं दृगोरकरणे दोषो वा श्रुतः इह त्वेनेति श्रुतिर्हेतुभिः संज्ञाभेदादुभय
 कालभेदाच्चोपवासभेदः स्पष्ट एव एकदेवतत्वाच्च वणद्वा दशी च न्यपारणा लोपदोषापि तेन व्रतद्वयमेव यु-
 क्तं द्योरापि नित्यत्वात् केचित्तु त्रेतायां द्वापरैश्चैव राजन् रूतयुगे तथा रोहिणी संहिता चैयं विद्वद्भिः समुपोषि
 ता अतः परंपरं हीपालसंभासेनामसेकलो जननावास्तु देवस्य भविता व्रतमुत्तममिति हेमाद्रौ विद्वद्विराथात्क
 लोजन्माष्टमी व्रतमेव न जयंती व्रतमित्याहुः तन्न तामसेकलावित्युक्तेः परमश्च यो हेतोरस्य कलोपापि नाहु

उभयमुच्यते तेन कलौतामसानकरिष्यति किंतु धन्या एवेत्यर्थः अन्यथा शूद्राश्च ब्राह्मणाचार्यमविष्यन्ति यु-
 गे कलौ इत्यादौ विधिकल्पनापत्तेः अत्र निशीथे च एवमाह्यः पूर्वोक्तवचनेषु तस्यैव मुख्यकालत्वोक्तेः अह-
 मी शिवरात्रिश्चत्वार्यपरादयो यदि दृश्यन्ते घटिकायासा पूर्वविद्धा प्रकीर्तितेति माधवीये पुराणांतरादर्शनाच्च
 रोहिण्यां यदा कृष्णाष्टमी भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौरेर्हृतिपापं निजन्मजमिति भविष्योक्तेः आष्टमी रोहिणीसु-
 क्तानि श्रद्धे दृश्यन्ते यदि मुख्यकाल इति ख्यातस्तत्र जानो हरिः स्वयमिति वसिष्ठसंहितोक्तेः तत्राष्टमी द्वेधा
 रोहिणीरहितान युतान् आद्यापि चतुर्धा पूर्वद्वरे वनिशीथे योगिनी परे द्वरे गोभये द्वरनुभये च श्रुतितत्राष्ट-
 योरसंदेह एव कर्मकालव्याप्तेः जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्धेव कर्मव्याप्तिरिति च पारणमि-
 ति श्रुतौ च अस्मालेवलरोहिण्युपवासोपसिद्धः अंत्यगोः परैव प्रातः संकल्पकालं व्याप्तेराधिक्यात् वर्ज-
 नीयाप्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमी तिब्रह्मवैवर्ताच्च एवमंशतः सप्तम्यासावपि विषमव्याप्तौ त्वाधिक्येन नि-
 र्णयः रोहिणीयुतापि चतुर्धा पूर्वद्वरे वनिशीथे रोहिणीयुता परे द्वरे गोभये द्वरनुभये च अत्र अत्राव्याद्ययोर-
 संदेहः कार्यविद्धापि सप्तम्यारोहिणी सहिताष्टमी तिपाद्योक्तेः जयंत्या पूर्वविद्धाया सुपवाससप्तमाचरेदिति गारु-
 डाच्च सप्तमी संयुताष्टम्यां निशीथे रोहिणी यदि भविता साष्टमी पुण्याया च चंद्रदिवाकरा विनिवर्द्धि पुराणाच्च
 द्वितीये त्वसंदेह एव तृतीयपक्षे परैव वर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमी सप्तसापिन कर्मव्यासप्तमी संयु-
 ताष्टमी तिब्रह्मवैवर्तात् चतुर्थपिन्नेधा पूर्वैकनिशीथेष्टमी परे द्वेष्टमी पूर्वैकरोहिणी उभयेद्यु-

रुभयस्यभिशीथासंबोधोवेति आद्योपरेद्यर्जयंतीयोगस्यसत्वात्परैवेतिमाधवः तदुक्तंतेनैव यस्मिन्वर्षेजयं-
 तारव्ययोगेजन्माष्टमीतदा अंतर्भूताजयंत्यास्यादृशयोगप्रशस्तिरिति पूर्वविद्धाष्टमीयानुउदयेनवमीदिने
 मुहूर्त्तेमपिसंयुक्तासंपूर्णासाष्टमीभवत् कलाकाष्ठासुहूर्त्तोपियदार्कणाष्टमीतिथिः नवम्यांसेवग्राह्यास्या
 त्सप्तमीसंयुतानहीतिपाद्योक्तेश्च हेमाद्रिस्ताह अष्टम्याप्राधान्यानस्याश्चपूर्वैर्घः कर्मकालव्यापित्वात्सु
 र्वेव पायंतुपूर्वैर्द्विनिशायैष्टम्यभावेज्ञेयं अंतर्भावोक्तिस्तुमूर्खदंघ्रणमानमिति अन्येतुपूर्वविद्धाष्टमीवाक्ये
 नंजन्माष्टम्यांस्त्रयोदयेसप्तमीवेधनिषेधात् कलाघटीमान्त्राण्योदयिकीग्राह्या कार्योविद्धापिसप्तम्येतिज
 यंतीपरं जयंत्सापूर्वविद्धायासुपवासं सप्तम्येदित्येकवाक्यत्वात् तत्रापिद्वयोर्नित्यत्वात्कालभेदाच्चोपवा
 सद्वयभवत्येव यदातुकेवल्लाष्टमीशुद्धाधिकतदात्यागहेतोः सप्तमीवेधस्याभावात्पूर्वैव यदिवावित्थ
 न्यूनतदापरदिनेग्राह्यातिथेरभावात्पूर्वैव एवमचाण्योदयिकवाक्यानि सप्तमीवेधपराणि येतु जन्माष्ट
 मीपूर्वविद्धासंक्रांसासकलामपि विहायनवमीशुद्धासुपोष्यव्रतमाचरेदितिव्यासोक्तेर्विद्धायाः क्षयेशुद्ध
 नवम्यासुपवासः दशमीवेधेद्वादृक्पवासवदित्याहुः तेनिर्भूलत्वादुपेक्ष्याः सुहूर्त्तमपिसंयुतेतिरोहिणी
 योगेत्याज्यलोक्तेः तिथ्यंतपारणवाक्यानांनिर्विषयत्वापत्तेः नन्वजयंतीपराणिशुद्धाधिकापराणिवाना-
 नि भृग्वार्यैः पूर्वविद्धाष्टम्यामपितिथ्यंतेपारणोक्तेः तेनकलाकाष्ठेतिवाक्यांतरचशाज्जयंतीपरमेतत् त
 त्वंतुअष्टम्याःकर्मकालव्याप्तेः दिवावायदिवारान्नोनास्तिन्वेदोहिणीकला रात्रियुक्ताप्रकुर्वीतविशेषेण

दुस्संयुताभितिपूर्वोक्तवाक्यैः रोहिणीयोगाभावेऽग्राह्यत्वोक्तेर्न च नात्कर्मकालव्यापिनीत्यस्कापूर्वापरावाल्यापि रोहिणी-
 युताग्राह्या माधवमदनरत्ननिर्णयामृतानंतभट्टगौडमैथिलग्रंथादिष्वप्येवमिति युक्तंतु उपवाससहस्रं कार्चद्वयोर्भित्य
 त्वादिति तु चयं अंत्ययोः परे च सममीसंयुताष्टम्यां धृत्वा चक्षुर्द्विजोत्तम प्राजापत्यो द्वितीयो द्विमुहूर्तोऽर्थं भवेद्यदि नदा
 ष्टयाभिक्रं पुण्यं श्रेयं च व्यासादिभिः पुरेति स्कोदात् सुहूर्तेनापि संयुक्तं संपूर्णसाष्टमी भवेत् किंपुनर्न वमी युक्ता कुलको
 व्यास्तमुक्तिरिति पाद्याच्चेति दिक् भिंबादित्योपासकास्तु जग्राहमी रामनवमी शिवरात्र्यादौ पूर्वैर्द्विकर्मकालीनां निधिं त्यक्त्वा
 द्विनिमुहूर्ता परैर्वनिधिर्याद्या उदयव्यापिनीयास्याकुले निधिरुपोषणो भिंबादौ भागवतो न्येषां चोछितार्थफलप्रद इति हेमा-
 द्रीमास्त्योक्तमुक्तिरसममीयते भविष्योक्तेरित्याहुः नन्व यदि द्वितीयोदिवसे तु ऋक्षतिथ्यो र्कनिः स्यात् न तदोपवासः पूर्व-
 प्रकुर्यादिवसे द्वितीयोदिने शभक्तो यतदा व्रताद्याभिनिमात्स्यवाक्येन न चैक उपसंहारात्सर्वार्थत्वेन मानाभावात् ऋक्षतिथ्यो
 हस्तसप्तम्योः अन्यथा ऋषिपंचम्यादौ न दापतिः शिष्टाचारान्नेति चेत् न तस्य न्यायवचो विरोधे हेयत्वात् इदानीं क्वापि-
 भिंबादौ पास्तनाग्रावाच्चेति संक्षेपः प्रारणं तु मिथिरष्टगुणं हंति नक्षत्रं च तर्गुणं तस्मात्स्यलनः कुर्यान्निधिभाते च पा
 पारणमिति ब्रह्मवेवर्त्तात् तिथ्यर्क्षयोर्दक्षे दोनक्षत्रां न मथापि वा अर्धरात्रे यथा कुर्यात्पारणं त्व परे हनीति हेमाद्रीव
 चनाच्चार्यरात्रेषु मया तेन्यतरां ते वेति मुख्यः पक्षः सर्वेष्वेषवासेषु दिवा पारणमिष्यत इति ब्रह्मवेवर्त्तत्वस्य विषयं
 दिने मुख्यकालाभेन्यतरां ते वाज्ञेयं मौलस्तु नरात्रौ पारणं कुर्याद्वर्त्तते रोहिणी व्रतात् तत्र भिष्यपि न कुर्याद्वर्त्तये-
 त्वामहानि शामिति ब्रह्मांडपुराणां दान्तोऽसाधर्म्यहरस्य ध्येकार्यमित्याहुः महाभिषातु विज्ञेयामध्यमं मध्यमयोः न

रुभयस्य निशीथासंचोधोवेति आद्योपरेद्यर्जयंतीयोगस्य सत्वात्परैवेतिमाधवः तदुक्तंतेनैव यस्मिन्वर्षजयं-
 सारव्ययोगेजन्माष्टमीतदा अंतर्भूताजयंत्यांस्यादृक्षगप्रशस्मितइति पूर्वविद्वाष्टमीयातुउदयेनचमीदिने
 मुहूर्तमपिसंयुक्तासंपूर्णसाष्टमीभवत् कलाकाशमुहूर्तोपियदाकृष्णाष्टमीतिधिः नवम्यांसेवग्राह्यास्या
 तसमीसंयुतानहीनिपाद्योक्तेश्च हेमाद्रिस्ताह अष्टम्याप्राधान्यात्तस्याश्चपूर्वैक्षः कर्मकालव्यापित्वात्
 र्धेव पाचतुपूर्वद्विनिशोथेष्टम्यभावेज्ञेयं अंतर्भाविोक्तिस्तुमूर्वदंघ्रणमात्रमिति अन्येतुपूर्वविद्वाष्टमीवाक्ये
 नजन्माष्टम्यास्तूर्योदयेसमीवेधनिषेधान् कलाघटीमात्राप्योदयिकग्राह्या कार्याविद्वापिससम्येतिज
 यंतीपरं जयंत्यापूर्वविद्वाद्यामुपवासं समाचरेदित्येकवाक्यत्वात् तत्रापिद्वयोर्नित्यत्वात्कालभेदाच्चोपवा
 सद्वयंभवत्येव यदातुकेवल्लाष्टमीशुद्धाधिकातदात्यागहेतोः ससमीवेधस्याभावात्सर्वैव यदिवावित्थ
 न्यूनानदापरदिनेग्रह्यातिथेरभावात्सर्वैव एवमचाण्योदयिकवाक्यानिससमीनेधपराणि येतु जन्माष्ट
 मीपूर्वविद्वांसंक्रसांसकलामपि विहायनवमीशुद्धामुपोष्यव्रतमाचरेदितिव्यासोक्तेर्विद्यायाः क्षयेशुद्ध
 नवम्यामुपवासः दशमीवेधेद्वादृश्यपवासवदित्याहुः तेनिर्मूलत्वादुपेक्ष्याः मुहूर्तमपिसंयुतेतिरोहिणी
 योगेत्याज्यत्वोक्तेः तिथ्यंतपारणवाक्यानांनिर्विषयत्वापत्तेः नन्वजयंतीपराणिशुद्धाधिकापराणिवाता-
 नि षृङ्वाद्यैःपूर्वविद्वाष्टम्यामपितिथ्यंतपारणोक्तेः तेनकलाकाष्ठेतिवाक्यांतरवशाज्जयंतीपरमेतत् न
 त्वंतुअष्टम्याःकर्मकालव्यासेः दिवावायदित्वारात्रौनास्तिचेद्रोहिणीकला रात्रियुक्ताप्रकुर्वीतविशेषेण

दुस्संयुताभितिपूर्वोक्तवाक्यैः रोहिणीयोगाभावेऽग्राह्यलोक्तेर्वचनात्कर्मकालव्यापिनीत्यक्तापूर्वापरावाल्पापिरोहिणी-
 युताग्राह्या माधवमदनरत्ननिर्णयामृतानंतभट्टगोडमैथिलग्रंथादिष्वप्येवमिति युक्तंतु उपवासद्वयं कार्यं द्वयोर्भित्य
 त्वादितितु वयं अंत्ययोः परैव सप्तमीसंयुताष्टम्यां धृत्वा ऋक्षं ह्रिजोत्तमं प्राजापत्यं द्वितीये द्विमुहूर्तार्थं भवेद्यदि तदा
 ह्यपामिकं पुण्यं योक्तव्यासादिभिः पुरेति स्कादात् सुहृत्तेनापि संयुक्ता संपूर्णा साष्टमी भवेत् किंपुनर्न वमी युक्ता कुलको
 व्यास्तमुक्तिर्देविनायाच्येति दिक् निंबादित्योपासकास्तु जन्माष्टमी रामनवमी शिवरात्र्यादौ पूर्वैर्वैदिक कर्मकालीनां निधिं त्यक्त्वा
 द्विबिमुहूर्तपरैव निधिग्रह्या उदयव्यापिनी ग्राह्या कुलेति थिरुपोषणो निंबाको भगवोन्यो चां छितार्थं फलमददति हेमा-
 द्रोमात्स्योक्तमुक्तिसप्तमीयते भविष्योक्तेरित्याहुः तन्न यदि द्वितीये दिवसे तु ऋक्षतिथ्यो र्कनिः स्यात्तन तदोपवासः पूर्व-
 प्रकुर्यादिवसे द्वितीये दिने शाभक्तोद्यतदात्रताद्यैमिति मात्स्यवाक्येन तत्रैव उपसंहरात्सर्वार्थत्वेन मोनाभावात् ऋक्षनिष्ठो
 र्हस्तसप्तम्योः अन्यथा ऋषिपंचम्यादौ न दापन्तिः शिष्टाचारान्नेति चेत् न तस्य न्यायवचो विरोधो हेयत्वात् इदानीं क्वापि-
 निंबाकोपासनाभावाच्चैति संक्षेपः प्रारणं तु मिथिरष्टगुणं हंति नक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिभाते च पा
 पारणमिति ब्रह्मवैवर्तात् तिथ्यर्क्षयोरेयं दाच्छेदो न क्षत्रांतमथापि वा अर्थरात्रेण वा कुर्यात्प्रारणं त्व परे हनीति हेमाद्रौ च
 चनाचार्यरात्रेणुभयान्तेन्यतरांते वेति मुख्यः पक्षः सर्वेष्वोपवासेषु दिवापारणमिध्यत इति ब्रह्मवैवर्तं तत्सर्वविषयं
 दिने मुख्यकाउलाभेन्यतरांते वा ज्ञेयं गौडान्तु नरात्रौ प्रारणं कुर्याद्वर्तते रोहिणीव्रतात् तन्न निश्चयपित्तु र्गार्हाहर्जगि-
 त्तामहानिशाभिति ब्रह्मांडपुराणा द्रात्रौ सार्धं प्रहरगध्यै कार्यमित्याहुः महानिशातु विज्ञेयामध्यमं मध्यमायामयोः न

या मध्यमप्रहरेमात्रे विज्ञेयानुमहानि शोनिस्मृत्यंतरात् कल्पतौ मदनरत्ने चैवं कामधेनौ गार्गस्तु महानि शालुविज्ञेयाम
ध्यामं प्रहरद्वयमित्याह ह्युत्थशालातपस्तु महानि शाद्वेघटिके रात्रौ मध्यमयामयो रित्याह वेदपाठपरमेतदित्यन्ये महानि शा-
यामन्यतराते नृनीयदित्ते पारणं अपरे हूनीति पारणोत्तरदिनपरत्वात् उभयांतापेक्षणादित्याहुः तत्त्वतु महानि शानो-
र्वागन्यतरांतलाभे महानि शानियेधः महानि शायामेव लाभे तत्रैव पारणमिति दिवोदासस्तु रजनीप्रहरयावत्सद्यन्ति-
कर्मयोगमत्ता पारणांतावदेव प्रमादान्मभवेद्यदीति स्कांदादूर्ध्वनिषेधमाह तन्निर्मूलम् अशक्तेषु वद्विपुषाणे प्रांतं कु-
र्गन्ति धेर्वोपि शस्तं भारतपारणमिति गारुडे विष्णुधर्मच जयंत्यां पूर्वविद्यायामुपवासं समाचरेत् तिथ्यंते वोत्सवांते वा
ब्रतं कुर्वन्ति पारणं अशक्तेषु तिथ्यंते निधिमांते चापारणं यन्नचोदितं यामद्वयोर्ध्वगाभिभ्यां प्रातरे वहिषारणा स एवो-
त्सवांत इति कालादशोक्तेऽर्थे निःसंक्षेपः अष्टम्यां विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये ततोष्टम्यां तिलैः स्नानो नद्यादौ विमले जले स्न-
देशो शोभनं कुर्याद्विवक्षाः स्नतिकागृहं तन्मध्ये प्रतिमास्थाप्या साचाप्यष्टविधा स्मृता कांचनी राजनी ताम्राप्यैतली मृन्म-
यी तथा वासिर्मणिमयी चैव वर्णकैर्लिखिता यवा सर्वलक्षणसंपूर्णा पर्येके च पदाहृते देवकी तत्र चैकस्मिन् प्रदेशे श-
निकागृहे प्रस्तुतां च प्रस्तुतां च स्थापयेन्मन्त्रकोषरि मांतत्रवालकस्तं पर्येके स्तनपायिनं यशोदांतत्र चैकस्मिन् प्रदेशे
स्नतिकागृहे तद्वच्च कल्पयेत्सार्थं प्रस्तुतवरकन्यकां कुशयुगोवस्तु देवो यमदिति श्रैव देवकी शोषे वैवलभद्रो यं यशोदा-
क्षिति रन्वभूत् नंदः प्रजापतिर्दक्षो गार्गश्चापि चतुर्मुखः गौर्धेनुः कुंजरश्चैव दानवाः शस्त्रपाणयः लेखनीयाश्च-
तन्त्रे च कालियो यमुनाहृदे इत्येवमादियत्किंचिच्छक्यते चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तितत्परः मंत्रे-

णानेनकौतेयदेवकीपूजयेन्नरः गायद्विःकिन्नराद्यैः सततपरिचर्यावेणुवीणानिर्नादैः शृंगारादर्शकुंभप्रवरकृतक-
 रैः किंकरैः सेव्यमानापर्येकेस्वास्त्येयामुदिततरसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्तेसादेवीदेवमाताजयनिस्तनयादेवकी-
 कांतरूपा पादोसंवाहयंतीश्रीदेवक्याश्ररणान्तिके निषण्णापंकजेपूज्यानमोदेव्ये श्रियेइति अर्धरात्रेचसोधारं-
 पातयेद्भुडसर्पिषा नडोवर्धोपनंषष्टीनाभादेः करणंभ्रम ततोमंत्रेणवैदक्षाच्चंद्रायाध्यसमाहितः शंखेतोर्यसमा-
 दायसपुष्पकुशाचंदनं जानुभ्यांधरणींगित्वाच्चंद्रायाध्यनिवेदयेत् क्षीरोदार्णवसंभूतअत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणा
 ध्यंशशाकैर्मरोहिण्यामहितोमम ज्योत्स्नापतेनमस्तभ्यंनमस्तेज्योतिषांपते नमस्तेरोहिणीकांतअर्घ्यनः प्रतिगृह्य
 तां यथापुत्रंहरिलब्धप्राप्तातेनिर्द्विनिःशरा तामेवनिर्द्विनिर्देहिस्फुत्रंदर्शयस्वमे इतिदेवव्यर्घ्यैः ततः पुष्पाजलिद-
 त्वायामेयामप्रपूजयेत् प्रभातेत्राक्षणान्शान्त्याभोजयेद्भक्तिमान्नरः ओंनमोवास्तुदेवायगोब्राह्मणहितायच
 शान्तिरस्तुशिवंवास्तुइत्कत्कामांस्सिञ्जयेत् इदंप्रतिभासकृष्णाष्टम्यामप्युक्तंमदनरलेविद्विपुराणे प्रतिभासंचनेपू-
 जामष्टम्यायः करिष्यति ममचैकारिविलान्क्रामान्संप्राप्यत्यसंशयं तथा अनेनविधिनायस्तुप्रतिभासंनरेश्वर
 करोतिवत्सरंपूर्णयावदागमनंहरैः दद्याच्छ्रद्धांस्तुभूषणीं गोभीरलेरलंकृता इतिजन्माष्टमीव्रतं भाद्रमावास्यायां
 कुशग्रहणमुक्तेहेमाद्रौहरितेन भासेनभस्मभावास्यातस्यादर्भोच्चयोमतः अयातयामास्तेदर्भोचिनियोज्याः पुनः
 पुनः नभाः श्रावणः तेनदर्शोतभासेजन्माष्टम्यानंतरंदर्शोल्भ्यते मदनरलेतुभासेनभस्येमावास्यातस्यादर्भोच्चयोम
 तइतिमरीचिवाक्यमुक्तं नभस्योभाद्रपदः तेनमहालयान्तर्गतदर्शोल्भ्यते अचगौणमुरख्य चांद्राभ्यामेकएवद-

श्रद्धायाः भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाग्रते तत्र पणयास्या मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौशेषान्तं परे श्रद्धाधिकायाम्
 प्येवंगणयोगप्रशंसनादिति माधवोक्तेः चतुर्थीयुक्तायां फलाधिक्यं भाषीये आपस्तंबः चतुर्थीसहिताया तु सालुनी
 गा फलप्रदा. अवेधव्यकरास्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी द्वितीयायोगे प्रत्यवायमाह स एव द्वितीया शेषसंयुक्ताया करोति
 विमोहिता सावेधव्यमयाभो निप्रवर्द्धति मनीषिण इति आद्यामकथावणिका कज्जली हरितालिका चतुर्थीमिश्रितास्त्री
 भिर्दिवानक्ते विधीयते तृतीयानभसः शक्रार्गकथावणिका स्मृता भाद्रस्य कज्जली कृष्णा शक्रा च हरितालिका केति दिने
 बोदासोदाहृतवचनाच्च भाद्रशुक्लचतुर्थीवरदचतुर्थी साम्प्रदायिकव्यापिनी ग्राह्या प्रातः शक्रकुतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पु
 जयेन्मृपेति हेमाद्रौ भविष्ये तत्रैव पूजोक्तेः मदनरत्नेष्वेवं परदिन एवाशो न साकल्येन वामभ्याङ्गव्यास्यमावेसव
 पक्षेषु पूर्वाग्राह्या तथा च ग्रहस्पतिः चतुर्थीगणनाथस्य मानुषिदा प्रशस्यते मध्याह्नव्यापिनी चैत्स्यात्परतन्त्रे
 तरेह नीति मानुषिदा प्रशस्ता स्याच्चतुर्थीगणनायके मध्याह्ने परतन्त्रे तस्यां न्नागविद्धा प्रशस्यत इति माधवी
 ये स्मृत्यन्तराच्च तत्र गणेशरूपं स्कांदे एकदंतं शूर्पकर्णनागयज्ञोपवीतिनं पाशांकुशार्धरदं व्यायेत्सिद्धिं वि
 नायकमिति इयं रविभौमयोरिति प्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थीयाभौमेनार्केण वायुता महती सान्नविशेषशमर्चित्वे
 संलभेन्नर इति निर्णयामृते वाराहोक्तेः अत्र चंद्रदर्शनं निश्चितं तथा चापसार्के मार्कंडेयः सिंहादित्ये शक्रपक्षे च
 तुर्थीचंद्रदर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्वीत स्यात्पथे न तं सदेति चतुर्थीनपश्येदित्यन्वयः प्रधानक्रियान्वय
 लाभात् तेन च चतुर्थीसुदितस्य पंचभ्यां न निषेधः मौडाश्रव्येवमाहुः पराधायेति कन्यादित्येव चतुर्थीतु शक्यं चे-

द्रस्यदर्शनं मिथ्याभितूषणंकुर्यात्तस्यात्ययेन्नतंसदा तद्दोषशान्तयेसिंहः प्रसेनमिति वैपटोदिनि श्लोकस्तु विष्णुपु-
 राणे सिंहः प्रसेनमवधौत्सिंहो जांबवताहनः स्रकुमारकमारो दीस्तवद्वेषः स्वमंतकइति भाद्रपदशतकूपचमीभ-
 धिपंचमी सामध्याह्न्यापि नोयाद्या पूजाग्रतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापि नीतिथितिभाषवीयेहाशितोक्तेः दिनद्वये
 नत्वेहेभाद्रिमेतेपरा सितापरकतास्यात्पंचमीनिदीपिकोक्तेः माधवमतेपूर्वा सर्वत्रपंचमीपूर्वैत्कतेः युग्मवाक्या
 निर्णयस्तुक्तः ऋषिपंचमीषष्ठीयुतेवेतिदिदोदासः अत्र ऋषीन्धतिभासूपूजयित्वाऽहृष्टभूमिजशाकेनवर्ते-
 न एवमसवर्षोणि कृत्वा सप्तकुंभेषु प्रतिभासूपूज्यापरे द्धित्तनन्मंत्रेणाशेत्तरशान्तिलानुत्थासतब्राह्मणान्
 भोजयेदिति निर्णयामृते साद्रश्रुषष्ठीसूर्यवर्षीसासप्तमीयुतेवेतिदिदोदासः शक्रेभाद्रपदेषध्यास्नानं
 सास्करपूजनं प्राशनं पंचगव्यस्य अश्वमेधफलाधिकमिति वचनात् कल्पनरोभाविष्ये येयंभाद्रपदेमा-
 सिषष्ठीस्याद्भरतर्षभ योस्यां पश्यति गांगेयं दक्षिणापथवासिनं ब्रह्महत्यादिपापैस्तुच्यते नात्र संशयः गां-
 गेयः स्वाभिकार्तिकेयः भाद्रपदशकृत्सप्तम्याममुक्ताभरणव्रतम् तत्र सप्तमीपूर्वायुताग्राह्या षण्मुन्योरिति यु-
 ग्मवाक्यात् भाद्रपदशकृत्सप्तमीदूर्वाष्टमीसापूर्वाग्राह्या आचणीदुर्गनवमीदूर्वाचैवहुताशनी पूर्वविद्वानुक्तं
 व्याशिवरात्रिर्बलेर्दिनमिति हेमाद्रौ ब्रह्मदोक्तः शकृत्षष्ठीतिथिर्यातुमासिभाद्रपदे भवेत् दूर्वाष्टमीनुसाद्रया
 नोत्तरासाविधीयत इति पुराणसमुच्चयाच्च यत्तु मुद्गनरोहिणेष्टम्यापूर्वावायदिवापरा दूर्वाष्टमीनुसाकार्यज्ये-
 ष्ठामूलं च वर्जयेदिति तत्रैव पराकार्येत्कतं तसूर्वादिनैज्येष्ठादियोगेद्रष्टव्यं दूर्वाष्टमीसदात्याज्याज्येष्ठा मूलक्ष-

संफक्ता तथा ऐंद्रदोर्षजितादूर्वाहंत्यपत्यानिनान्यथा प्रचुरासुर्हरामूलतस्मान्नांपरिवर्जयेदिति तत्रैव तन्निषेधात्
इदमगस्त्योदयेकन्यार्कचनकार्यं शक्रुक्तेभाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञातथाष्टमी सिंहाकर्कएवकर्तव्यानकन्यार्ककदाचन
सिंहस्येसोत्तमास्त्येनुदितेसुनिसत्तमइतिमदनरलेस्कांदोक्तेः अगस्त्येवदितेतातपूजयेदमृतोद्भवं वैधव्यं पुत्र
शोकं च दरावर्षाणिपंचचेनितत्रैवदोषोक्तेश्च भाद्रपदशक्रुक्तेभाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञातथाविधि त्रीणिजन्मानि
चक्रुर्वादिनिहेमाद्रिः दीपिकाप्येवं इदं च ग्रन्थं स्त्रीणानित्यं यानपूजयेतेदूर्वाभोहादिहयथाविधि त्रीणिजन्मानि
वैधव्यं लभतेनात्र संशयः तस्मात्संपूजनीयासाप्रतिवर्षवधूजनैरितिपुराणसमुच्चयात् यदाज्येष्ठादिकं विना
घृमीनलभ्यते तदा तत्रैवोक्तं कर्तव्यं चैकभक्तेन ज्येष्ठाभूलं यदा भवेत् दूर्वाभ्यर्चयेद्भक्त्या न वंध्यादिव संनये-
दिति अन्नविधिर्मदनरले भविष्ये शक्रुवोदेशो प्रजाताया दूर्वायां ब्राह्मणोत्तमं स्थाप्य लिंगं ततो गंधैः पुष्पैः धूपैः स
मर्चयेत् दध्यक्षतैर्हिजयेष्टअर्घ्यं दद्यान्त्रिलोचने दूर्वाशमीप्यां विधिवत्सूजयेच्छुद्धयान्वितः मंत्रस्तु त्वदूवेमृत
जन्मासिचंदिनासिस्तरास्तरैः सौभाग्यं संततिं देहि सवकार्यं करीषाव यथाशाखाप्रशारवाभिर्विस्तृतासिमहीत
ले तयाममापि संतानं देहि त्वमजरामरमिति अन्नानग्निपक्वं भक्षयेत् अन्नानग्निपक्वं भक्षयेत् अन्नानग्निपक्वं भक्षयेत् अन्नानग्निपक्वं भक्षयेत्
अक्षारलवणं ब्रह्मन् श्रीयान्मधना न्वितमिति तत्रैव भविष्योक्तेः भाद्रपदे धिमासे सति निर्णयदीपे स्कांदे अधि-
मासे तु संप्राप्ते न भस्म उदये मुनेः अर्वाग्दूर्वाग्रतः कार्यं परतो नैव कुत्रचित् अत्रैकज्येष्ठापूजोक्ता माधवीये स्कांदे
मासि भाद्रपदे शक्रुक्ते पक्षे ज्येष्ठार्धसंयुता रात्रिर्चैस्मिन्दिने कुर्व्यान्ज्येष्ठायाः परिपूजनमिति इयं ज्येष्ठा योगवशेन पू

वीपरावाग्रात्या दिनद्वययोगेपरा पूर्वेन्हिरात्रियोगेपूर्वेव नवम्यासहकार्यस्यादृष्टमीनात्रसंशयः आसिभाद्रपदशकूप
 क्षेज्येष्टसंस्युता रात्रिर्यस्मिन्दिनेकुर्यात्तज्येष्ठायाः परिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः अस्यापवादः यस्मिन्दिने भवेत्तज्ये
 ष्ठाभ्यान्नादूर्ध्वमव्ययः तस्मिन्हविष्यपूजान्वन्यूनाचेत्पूर्ववासर इति इदं केवलमिति यो न स त्रेचोक्तम् तत्राद्यं केवलमिति
 धोकार्यम् अत्यं केवलम् तदुक्तं मात्स्ये प्रत्याब्दिकं मितथावुक्तं यज्येष्ठादेव तत्रतम् अतिज्येष्ठाव्रतं यच्च विहितं केवलम्
 इति तथा चेवाचरेदाद्यं द्वितीयं केवलमर्त्त इति अतएव मदनरत्ने भविष्ये नक्षत्रमात्रे उक्तम् आसिभाद्रपदे पक्षे शक-
 र्कज्येष्ठा यदा भवेत् रात्रौ जागरणं कृत्वा एभिर्नैत्रैश्च पूजयेदिति दाक्षिणात्यास्तृक्षएव कुर्वेति हेमाद्रौ स्कांदेऽपि मा-
 सिभाद्रपदशकूपक्षे ज्येष्ठसंस्युते यस्मिन्कस्मिन्दिने कुर्यात्तज्येष्ठायाः परिपूजनमिति तथा भेत्रेणावाहयेद्देवीं
 ज्येष्ठायां तु परिपूजयेत् मूलो विसर्जयेद्देवीं त्रिदिनं व्रतमुत्तममिति मंत्रस्त एतद्विहितं महाभागेकराकरनमस्कृतं
 ज्येष्ठेत्वं सर्वदेवानां मत्समीपगता भवेत्यावात्य तामग्निवर्णाभितिसंपूज्य ज्येष्ठायेतेन मस्तृप्त्यं श्रेष्ठायैतेन मोनमः
 शर्वयैतेन मस्तृप्त्यं शर्वयैतेन मोनमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि एतद्विहितं महाभागे अर्घ्यगृह
 सरस्वति इत्यर्थः प्राद्रपदशकूपदादश्यां श्रवणयोगरहितयां पारणं कुर्यात् आभाकामि तपक्षेऽधितिदिवोदासोदा
 र्हतवचनात् उपोष्येकादशीमोहान् पारणं श्रवणे यदि करोति हं तत्सुपुण्यं दादशहादशी भवमिति तत्रैव स्कांदाच्च
 अस्य तत्रैव प्रतिप्रसवः मातृदेयः विशेषेण महापालश्रवणवर्धने यदि तिथि सयेन भोक्तव्यं दादशीलं घयेन्न हीनि
 केचित्तु यदा त्वपरिहार्यो योगस्तदा श्रवणनक्षत्रे चैवा विभक्ते मध्यमविंशति घटिका योगं त्यक्त्वा पारणं कार्यम् तदु

१
 कं निष्पुण्यधर्मे क्षुतेऽप्यमध्ये परिवर्तनेति स्मृतिप्रबोधपरिवर्तनमेव वर्ज्यमिति केचित्तु तर्थाविभज्य मध्यपादद्वयं व
 र्ज्ययाहुः अत्र मूलं चित्तं अत्रैव विष्णुपरिवर्तनोत्सवं कुर्यात् संध्यायां विष्णुसंपूज्य प्रार्थयेत् मंत्रस्तुतिं तिथितत्वे उक्तः
 ॐ वास्तुदेव जगन्नाथ प्राप्तेयं द्वादशीं तव पार्श्वे न परिवर्तस्व स्वरं स्वपिहि माधवेति अत्रैव शक्रध्वजोऽथापन
 मुक्तमपरां कर्गेणा द्वादश्यां तु सिते पक्षे मासि श्रोष्ठ पदतथा शक्रमुत्थापयेद्वाजा विश्वश्रवणवासवे इयमेव श्रवण
 द्वादशी तत्रैकादश्यां द्वादशी श्रवणयोगे मेवोपोष्या एकादशी द्वादशी च वैष्णव्यमपि तत्र चेत् तद्विष्णुश्रृंखलं नाम वि
 ष्णुसायुज्यकृद्भवेदिति विष्णुधर्मोक्तेः नारदीयेषु संस्पृश्यैकादशीं राजन् द्वादशीं यदि सस्पृशेत् श्रवणं ज्योति
 नां श्रेष्ठं ब्रह्म हृत्यैव पोहति द्वादशी श्रवणस्पृष्टा स्पृशेदेकादशी यदि स एव वैष्णवो योगो विष्णुश्रृंखलं संज्ञित इति हे
 माद्रो मात्स्योक्तेऽथ दिनद्वये द्वादशी श्रवणयोगोऽपि पूर्वा निर्णयामृते त्वस्य पूर्वार्धमन्यथा पठितम् द्वादशी श्रवणार्क्षे च
 स्पृशेदेकादशी यदि तेन हेमाद्रिमतं एकादश्याः श्रवणयोगाभावे पितृकृत् द्वादशी चोगमात्रेण विष्णुश्रृंखलं भवति
 निर्णयामृतमते तु श्रवणस्यैकादशी द्वादशीभ्यां योग एव विष्णुश्रृंखलं नान्यथेति यदानीं शीथानंतरं सूर्योदयावधि हि
 कलामात्रमपि श्रवणार्क्षे भवति तदापि पूर्वैव तदुक्तं तत्रैव नारदीये इमां प्रकृत्य तिथिनक्षत्रयोगैर्गोयोगश्चैव नराधि
 पः हि कलौ यादिलभ्येत स ज्ञेयो त्वष्टया भिक्व इति द्वादशी श्रवणस्पृष्टा कृत्स्ना पुण्यतमा तिथिः न तु सा तेन संयुक्ता
 तावत्सेव प्रशस्यत इति मदनलेगात्स्याच्च दिवोदासीयेतु रात्रेः प्रथमपादे चैच्छ्रवणं हरिवासरे न द्वादशी सुपवसे
 त्यातर्भांते च पारणमिषुक्तम् इदं तु निर्मूलत्वात् पूर्वविरोधाच्चोपेत्यम् इयं बुधवारं ति प्रशस्ता बुधश्रवण संयुक्ता मे-

वचेद्वादशीभवेत् अत्यंतमहतीसास्याहत्तंभवति चाक्षयमिति हेमाद्रौस्कांदात् यानितुपठति उत्तराषाढसंयुक्ताभ्यो
 णामभ्यान्हगापिवा आसुरीसैवतारास्याहेतिपुण्यपुराकृतम् उदयव्यापिनीग्राह्या श्राणाद्वादशीक्षयुता विश्ववर्ध
 संयुतासाचेन्नेवोपोव्याशभेष्वाभिरित्यादीनिविष्णुधर्मस्कांदभाविव्यादीनिवचनानिनिर्मूलानि यदपिस्मृत्य
 र्भूमा रेउदयव्यापिनीग्राह्यैत्युक्तम् यच्च बृहन्नारदीये उदयव्यापिनीग्राह्याश्रवणद्वादशीव्रतइति तद्यदाशुद्धा
 धिकाद्वादशीपरदिनएवोदयेश्रवणयोगः पूर्वोन्हिचतद्भिन्नेकालेयोगस्तत्परम् दिनद्वयेउदययोगेपूर्वैव बहुक
 र्मकालव्यासेरित्युक्तंमदनरत्ने यदालेकादशेयेश्रवणयुतानद्वादशीतदापिपूर्वैव यदानप्राप्यनेकस्त्रहादशयावै
 ष्यावंकचित् एकादशीतदोपोव्यापपद्मीश्रवणाव्वितेतिमदनरत्नेनारदीयोक्तेः यदापरेवर्क्षयुतातदापरा तत्रश
 केनोपवासद्वयंकार्यम् एकादशीसुपोष्यैवद्वादशीसंयुपोषयेत् नचात्रविधिलोपः स्यादुभयोर्देवतंहारिरितिभवि
 व्योक्तेः यत्तुविष्णुधर्मै पारणांतव्रतंज्ञेयंव्रतानेविप्रभोजनसु असमासेव्रतेपूर्वैनेचकुर्याद्भूतांतरमितितदेतद्दि-
 नपरं अत्रगौडाः षट्पुरुषजन्मरंकाभ्यंश्रवणद्वादशीव्रतमितिस्थूलशीर्षवचनात्काम्यमेवेदम् तेनाशक्तस्यनि
 त्येकादशीव्रतमेवेतिमन्यन्ते द्वादश्यासुपवासेनशुद्धात्मानुपसर्वशः चक्रयतिस्त्वमतुलंसंप्राप्तोत्कृत्तमांश्चियमि
 तिगौडनिबंधेभाकेडैयोक्तेश्च दाक्षिणात्यास्त एकादश्यांनरोशुक्ताद्वादश्यांसमुपोषणात् व्रतद्वयकृतंपुण्यंसर्व-
 प्राप्नोत्यसंशयमिति वराहवामनपुराणोक्तेः श्रवणद्वादशीव्रतमेवेत्याहुः भुक्तेनिफलाद्याहारपरम् नत्वनपरंअ
 न्नाश्चितानिप्रापा नीतिनिषेधात् उपवासद्वयंभर्तुंनशक्नोति नरोयदि प्रथमेन्दिफलाहारीनिराहारोपरेहनीति-

दिनोदानीयेभनियोक्तेऽथ अथक्तेन गृहीतेकादशीव्रतो यस्य प्रतुक्तं मात्स्ये द्वादश्यां शकृपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं य-
 दि उपोष्ये कादशीं तत्र द्वादशां पूजयेद्धिमिति पूजयेन्न तूपवसेदित्यर्थः अगृहीते कादशीव्रतश्चेदेकादश्यां शुक्ला-
 द्वादश्यानुपवसेत् एवमेकादशीं शुक्ला द्वादशीं समुपोषयेत् पूर्ववासरज्जुपुण्यं सर्वं प्राप्नोत्यसंशयमिति नारदीयोक्तेः
 पारणान् भयानेन नानैवाकुर्यात् तिथिनक्षत्रानियमेति धिभाते च पारणमिति स्कादात् तिथिनक्षत्रसंयोगे उपवासा-
 यदा भवेत् पारणानुन कर्तव्यं यावन्नेकस्य संक्षय इति नारदीयादिनिर्हयादिः यद्यप्यनक्षत्रमात्रांते पारणं प्रतिष्ठा-
 न्न नर्यापि तिथिमात्रानेजेयम् न तद्दशांते तिथिमध्येपि याः काश्चिन्निथयः प्रोक्ताः पुण्यानक्षत्रयोगतः कृष्णतिपारणं
 कुर्याद्दिनाश्रवणरोहिणीमिति विष्णुधर्मे श्रवणानामत्रे पारणनिषेधात् रोहिण्यां तु भान्तैर्कुर्यात्तिथेर्वापि इति वन्दि-
 पुराणात् तदन्ते व्यक्तं न त्वत्रेव मस्तीति न कृष्णान्तो नु कल्प इति मदनरत्ने असंभवे तु तिथ्यंते तिथिभाते या पारणं यत्र
 चोदितम् यामत्र योर्ध्वगामिन्यां प्रानरे वा हि पारणेति ज्ञेयम् द्वादशी हृद्दौ श्रवणं हृद्दौ वा श्रवणां त एव
 पारणं कुर्यान् पारणं तिथि हृद्दौ तु द्वादश्यामुदुससायात् हृद्दौ कुर्यात्त्रयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यत इति वन्दिपुराणादित्यु-
 क्तम् तत्सकरणादेतस्यामेव श्रवणसुक्ते कादश्यां विहितविजये कादशीव्रतपरं न तु श्रवणं द्वादशीपरोमिति मदन लै गे
 दास्म श्रवणाद्वादशीपरमाहुः अत्र च धर्ममदनरत्ने विष्णुधर्मे तस्मिन् दिने तथा स्नानं यत्र कृत्वा न संगमे तथा द-
 पुनं न स्याज्जलपूर्णं घटोद्भूज वस्य संवेष्टितं दत्त्वा छत्रोपा न ह भवेव न दुर्गतिमवाप्नोति गतिमध्यां च विंदति मंत्रस्त-
 भगिन्ये च देजनानां नृणां गमिष्याय भयो न गमस्ते गोविंद तु ध्य श्रवणसंज्ञक अधोपसंक्षयं कृत्वा सर्वसौख्यप्रदो भ-

प्रीयतां देवदेवो मम संशयनाशनः वामनावतारनिभिन्नोपवासस्तुन्ननहेमाद्रौ भविष्ये द्वादश्यास्तौ विधिः प्रोक्तः श्रव-
 णेन युधिष्ठिर सर्वपापप्रशमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशी च दासास्या छुवणेन समन्विता विजयासातिथिः प्रो-
 क्ता भक्तानां विजयप्रदेत्युपक्रम्य अथ काले बहुतिथे गते सागुर्विणी भवत् कषुवेन वमेभासि पुत्रं सा वामनं हरिं भित्तु-
 त्वा एनत्सर्वं समभवेत्कादश्यां युधिष्ठिर तेन द्वादशे च देवस्य सर्वथा विजयातिथिः एषा व्युष्टिः समाख्याता एकाद-
 श्यां मयानव पूर्वमेव समाख्याता द्वादशी अवगन्निनेत्युपसंहारा देकादश्यामेव युधिः फल भागवनेष्टमस्कंधेनु-
 द्वादश्यां वामनोत्सन्निरुक्ता श्रोणायां श्रवणद्वादश्यां मुहूर्ते भिजिनि प्रसुः ग्रहनक्षत्रतारायाश्च कुस्तुज्जन्मदक्षिण-
 म् द्वादश्यां सविता तिष्ठन् मध्योदिनगतो नृप विजयानामसा मोकायस्यां जन्म दिदुर्हरैः श्रोणायां चंद्रे अभिजिच्छ-
 वया प्रथमोऽंशः शोडा अप्येवम् अत्र कल्पभेदा व्यवस्था तद्विधिश्च हेमाद्रौ वल्हपुराणे नदीनां संगमे स्नायादर्वयेत्
 त्रवामनम् सौवर्णं वस्त्रं सुक्ते द्वादशांगुस्तुच्छिन्नम् ततो विधिरत्संपूज्य हिरण्ययेन पात्रेण दद्यादर्थं प्रयत्नतः
 नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलशायिने तुभ्यमर्थं प्रयच्छामि वालवामनस्तूषिणे नमः कुमल किंजल्कपीतनिर्मल
 वाससे महाहवसि सुस्केध धृतस्के धाय चक्रिणे नमः शार्ङ्ग सीरबाणपाणये वामनाय च यज्ञशुक्लदात्रे च वामना-
 य नमो नमः देवेश्वराय देवाय देवसंभूति कारिणे प्रभवे सर्वदेवानां वामनाय नमः एवं संपूजयित्वा तं द्वाद-
 श्या सुदये रवेः शृंगारमहि नंतं तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो हं ददामि ते वामनं सर्वतो भद्रं
 दिजाय प्रतिपादयेदिति अनंत भद्रोऽप्याह श्रवणद्वादश्यां जनार्दननाभा विष्णुः पूज्यते श्रवणे कादश्यां वामना

वनारदनि श्रवणयुतशक्तेकुकादश्चलाभेनुदशमीविष्णुपिश्रवणयुताकार्या दशम्येकादशीयत्रमानोपोष्याभवेतिथिः श्रव
 णेननुसंयुक्तासाचेत्यात्सर्वकामदेति वन्हिपुराणादित्कृतंमदनरत्ने पूजाचमध्यान्हेकार्या अन्होमध्वेयामनोरामरामा
 यिनिपूर्वेक्तवचनात् अत्रैवदुग्धव्रतंसंकल्पयेत् तदुक्तम् दुग्धमाश्वयुजेभासीति अत्रेदंचित्यते दुग्धव्रतेपायसादि
 गर्जनयेति नेतिकेचित् नहिप्रकृतिवर्जनेविकारवर्जनंयुक्तम् दधिघृतादीनामपि वर्जनापत्तेः नचयत्रप्रकृतिरसोप-
 लंभस्तद्वर्जनगितिवाच्यम् मांसविकारस्यौष्ट्रदध्यादेःश्रावर्जनापत्तेः तस्माद्दध्यादिवत्पायसादिभक्ष्यमिति अत्रप्र-
 नूयः यत्रविकारेप्रकृतिरसोपलंभस्तत्प्रत्यभिज्ञावातत्रविकारस्यापिनिषेधः अस्तिचमांसविकारेमांसप्रत्यभिज्ञा
 मांसत्वानपायात् यत्तुओष्ट्रदध्यादेरनिषेधापनिरिति तन्न ओष्ट्रमिति विकारतद्धितेननिषेधात् तथाचविज्ञाने
 श्वरः ओष्ट्रमेकशफंस्तेणमारण्यकमथाविकमित्यत्रओष्ट्रमिति विकारतद्धिताच्छकृन्मूत्रादीनामपिनिषेधइत्याह
 नत्वेवंसंधिन्यनिर्दशावत्सागोपयः परिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षीरनिषेधेपिदध्यादिग्रहणंस्यात् सत्यंप्राप्तं वच
 नेनपरंनिषेधः तदाहापरार्केशंश्वः क्षीराणियान्यभक्ष्याणितद्विकाराशनेबुधः सांसारत्रव्रतंकुर्यात्प्रयत्नेनसमा
 हितइति व्रतंगोमूत्रयावकं तस्मात्पायसेदुग्धरसोपलंभाद्वर्जनम् अतएवाभिक्ष्यायां दधिसत्वेपि माधुर्योपलंभा
 त्पयोरूपस्वसुक्तंमोमांसकैः तदुक्तं पयएवघनीभूतमामिक्षेत्यभिधीयतइति दध्यादिषुतदभावाद्वर्जनमिति ए
 नंदध्यादिब्रतेनतच्चादीनांनिषेधः उक्तोभयहेत्वभावादितिकेचित् पूर्वोक्तशश्ववचनात्सर्वविकारनिषेधइतियुक्तः
 प्रतीमः इतिदुग्धव्रतम् भाद्रपदशक्लूचतृदश्यामनंतव्रतम् तत्रानिसुहृतां व्योदधिकीग्रात्येतिमाधवः तदुक्त

उदयेचिमुद्गृह्णात्मानं व्रतेति धिरेति मध्याह्ने भोज्यवेलायां भित्तकथायां श्रवणादुपसिद्धिदेवेभ्यो धारयतीति वादधिक-
ल्पनात् पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीति धिरेति माधवीचे वचनात् मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्येति तु दिवोदासः प्रतापमातं
उपेवं इदमेव चक्षुक्तं निर्णयामृते तु घटिका मात्रा व्योदधिवीत्कृत्कम् तथा भाद्रपदस्यांते चतुर्दश्यां द्विजोत्तमं पौर्णमास्याः स-
मायोगे व्रतं चानं कंचरेति भविष्योक्तेः सुहृन्मपि चैव्द्राद्रिमायां चतुर्दशी संपूर्णानां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्य-
यमिति स्कांदाच्चेति अत्र मूलं चिंतयम् अहो ओदधिकत्वे पूर्णत्वात् पूर्वैति युक्तम् न त्वंतु विध्यर्थवाद्योर्भिन्नार्थत्वे ए-
कवाक्यतायोगात् संदिग्धेषु एकवाक्यत्वादिनिन्यायेन पूर्णपरावायमध्याह्नव्यापिन्येव सुरव्या माधवस्तु सामान्यवा-
क्यान्निर्णयंकुर्वन्मना एव अनंतव्रतस्य पुराणांतरे सभावाचि वचनं निर्मूलमेवेति अथाग-
स्त्याध्यः नत्कालौ व्रतहेमाद्रौ भविष्ये कन्याया मागते सूर्ये अर्वाग्ने सप्तमे दिने कन्यायां समनुप्राप्ते द्यर्घकालो निव-
र्तते तेन उदयोत्तरमपि सप्तदिनमध्ये इत्यर्थः यत्पादो आसप्तरात्रादुदयाद्यमस्य दातव्यमेतत्सकलं नरेण या-
वत्समाः सप्तदशाथवा स्युरथोर्ध्वमप्यत्र वदंति केचित् यमस्यागस्त्यस्य उदयकालश्च दिवोदासीये उक्तः उदेति-
याम्यांहारि संक्रमाद्रवरेकाधिके विंशतिमेतद्भागस्त्यः सप्तसप्तमे स्तंष्टुषसंक्रमाच्च प्रयाति गार्गादिभिरभ्यभाणि अत्र-
विधिविष्णुरहस्ये काशपुष्पमयीं रम्यां कृतामूर्तिं तु वारुणैः प्रदोषे विन्यसेत्तां तु पूर्णकुंभेषु लंकताम् कुंभस्थां पूज-
येत्तां तु पुष्पधूपविलेपनैः दध्यक्षत बालिंदद्याद्रात्रौ कुर्वात्स जागरं पूजां च वक्ष्यमाणार्घ्यमंत्रेण कार्यं प्रभाते तां स-
मादाय यायात्पुण्यं जलाशयम् मिशावसानेनां पश्यन् जलं ते प्रतिमानुनेः अर्घ्यं दद्याद्गस्त्याय भक्त्या सम्यगुपो-

पितः मात्सेतु अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव सौवर्णमत्यायतबाहुदंढं पूर्वं काशमयीत्वमशक्तौ चतुर्भुजं कुंभमुत्तैः
 निशायथान्यानि सप्तान्कुरसंयुतानि सकाशपुष्पाक्षतशक्तियुक्तं मंत्रेण दद्याद्द्विजपुंगवाय धैर्भुवं बहुक्षीरवतीं च
 दद्यात्सेवस्वधंदाभरणां द्विजाय भगव्ये विरूढैः समधान्यैश्च वंशपात्रनिधापितैः सौवर्णरूप्यपात्रेण ता-
 म्नां वंशमयेन वा मूर्ध्नि स्थितेन नन्वेण जानुभ्यां धरणी गतः विष्णुरहस्ये अगस्त्यः खनमानेति पठन्मंत्रमिमं
 मुनेः अर्घ्यं दद्याद्दगस्त्याय शूद्रं मंत्रविधिस्त्वयम् काशपुष्पप्रतीकाशवन्द्दिभारुतसंभव मित्रावरुणयोः पुत्र-
 कुंभयोर्नेन मोस्तुते विध्य वद्विदक्षयकरमेधनोयविषापह रत्नपल्लुभदं वैशलं कावासनमोस्तुते वातापीभ-
 क्षितो येन समुद्रः शोधितः पुरा लोपासुद्रापतिः श्रीगान्ध्यासोतस्मे नमो नमः येनोदितेन पापानि विलयं गतानि व्या-
 धयः तस्मे नमो स्वर्गस्त्याय साशिव्याय च पुत्रिणे अगस्त्यः खनमानेति विप्रोर्ध्वं विनिवेदयेत् राजपुत्रिमहाभा-
 गे ऋषिपत्निवरानने लोपासुद्रेन मस्तभ्यमर्घ्यमे प्रतिगृह्यताम् दत्त्वेव मर्घ्यं कौरव्यं प्रणिपत्य विसर्जयेत् अर्चितं
 स्त्वं यथा शक्त्यानमोगस्त्यमहर्षये ऐहिकामुष्मिकीदत्वा कार्यसिद्धिं ब्रजस्वमे विसर्जयित्वा गस्त्यंतं विप्राय प्रतिपा-
 दयेत् अगस्त्यो मे मनस्थोऽस्मि न्यदे स्थितः अगस्त्यो द्विजसूयेण प्रतिगृह्णहानुसत्कृतः दानमंत्रः
 अगस्त्यः सप्तजन्माद्यानाशयत्वा वयोरयम् अतुलं विमलं सौख्यं प्रयच्छस्व महांसुने प्रतिग्रहसंज्ञः विष्णुरह-
 स्ये त्वज्जैदगस्त्यमुद्दिश्य धान्यमेकं फलं रसम् होमं कृत्वा ततः पश्चाद्दर्जयेन्मानवः फलम् होमश्चार्घ्यमंत्रेणाज्ये
 न भगव्ये दत्त्वा र्घ्यं सप्तवर्षाणि क्रमेणानेन पांडव ब्राह्मणः स्वाचचतुर्वेदः क्षत्रियः पृथिवीपतिः वैश्वे च धान्यनि

ष्यन्तिः शुद्धश्च धनयात्मनवेत् यावदाशुश्च यः कुर्यात्स परं ब्रह्म गच्छति इत्यगस्त्यार्घ्यः भ्राद्रपौर्णमास्यां प्रपिताम-
 हात्सरांस्त्रीसु द्विदशयथाऋक्कार्यम् तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मणमांकेडिययोः नादीमुखानां प्रत्यब्दं कन्याराशिगतैरेवौ पौर्ण-
 मास्यां तु कर्तव्यं वराहवचनं यथेति नादीमुखत्वं चोक्तं ब्राह्मे पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः त्रयोत्थशुमु-
 र्वाद्यैरेतेऽपि तरः परिकीर्तिताः तेषुः पूर्वतराये च गजावन्तः सूरैरेवेधिनाः तैस्तु नादीमुखानां दीप्तसृष्टिः शितिकथ्यते ए-
 तच्च प्रत्यब्दमित्युक्तेः पक्ष्यान्ध्रपक्षे सकृन्महालभपक्षे न्वाचशक्यकमिति प्रयोगपारिजाते अत्र मातामहा अपिका-
 र्याः पितरौ यत्र पूज्येते तत्र मातामहा अपीति धोम्योक्तेः पितृशब्दस्य च जनकपरत्वे बहुवचनविरोधेन पितृभावा-
 पन्नपरत्वात् वार्षिकेतु वचनान्निवृत्तिः न च जीवसितृ कल्यान्वष्टकायां गातृ आहूतदपत्तिः इष्टापत्तेः अतएव स उक्त-
 आहूतसु स्वमातृमातामहयोर्दद्यादिति मदनरत्नकालादर्शौ एतज्जीवसितृ कथ्यादेव श्यामः केचित्तु अजहल्लक्षणया
 पित्रादयौ यत्र तत्र मातामहास्ते नानेत्याहुः न चान्नान्मा नादीन् आहूधर्मातिदेशः वेष्णावादिशब्दवद्भवतापरस्य क-
 र्मणामकत्वाच्चावर्त्तनापि नादीसुरवत्सं पितृविशेषणम् पारिभाषिकत्वादिति दिक् तथा निरपचिदीपे गार्ग्यः पौर्णमासीषु
 सर्वास्मिन्निषिद्धं पिंडपातनम् वर्जयित्वा प्रोक्ष्य पदीं यथादर्शस्तथैव सेति इति श्रौमीमांसकशमलूकाभट्टात्सजभट्टकमलाकर-
 कृते निर्णयसिंघौ भ्राद्रपदमासः कन्यासंक्रमे पुराः षोडशघटिकाः पुण्याः शेषमागवत् अथ महालयः तत्र संथिवीचंद्रोदये ह-
 र्भस्मः आषाढीमवधिं कृत्वा पंचमं पक्षमाभिधाः कांक्षानि पितरः किं वा अन्तःस्रव्यन्वहं जलम् कन्यायोगे गेः पुण्यतमत्वं
 माह शास्त्रायनिः कन्यास्थार्कान्वितः पक्षः शौचं तं पुण्यमुच्यते इति अत्र विशेषमाह हृद्धमसुः सध्ये वां यदिवाय्यं ते

यत्र कन्यां व्रजेद्विः सपक्षः सकलः श्रेष्ठः श्राद्धपोदशकं प्रति तथा ब्रह्मांडमाकंडेययोः कन्यागते सवितरि दिनानि दश
 पंच पार्वणेनेह विधिना श्राद्धं तत्र विधीयते तथा तत्रैव षोडशदिनास्तु कानि कन्यागते सवितरि न्यान्यहानि तु
 षोडश ऋतुभिस्तामि तुल्या निदवो नारायणो व्रगीत् अत्र हेमाद्रिः षोडश त्वत्रेधा व्याचख्यो तिथिदृश्यापक्षस्य षोड
 शदिनात्स फलेश्च दृश्यमर्थमिदं पक्षः भाद्रपदपूर्णिमया सहति द्वितीयः आश्विनशुक्ल प्रतिपदा सहति तृतीयः अं

त्यएव तु युक्तः अहः षोडशकयत्तु शुक्ल प्रतिपदा सह चंद्रक्षया विशेषेण सापि दशालिका स्मृतेति देवलोकैः
 पक्षाः तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे आश्वयुक्तेषु श्राद्धं कार्यं दिनेदिने त्रिभागहीनं पक्षं त्रिभागमिति दशम्यादि
 दिने इति पक्षपर्यंतं त्वमुक्तम् त्रिभागहीनमिति पंचम्यादि पक्षः अर्धमित्यष्टम्यादि पक्षः त्रिभागमिति दशम्यादि

पक्षः त्रिभागहीनमिति चतुर्दशी साहित प्रतिपदादि चतुष्टयवर्जनाभिप्रायेणेति कल्पतरुः अत्र दिनपदं तिथिपरं च
 तत्संक्षीयति थित्वं श्राद्धव्याप्यता वच्छेदकम् तेन पंचदशतिथिव्यापि श्राद्धं सिध्यति तेन चतुर्दशी निषेधोऽन्य-
 रुष्णपक्षपर इति गोडाः तन्न श्राद्धं शास्त्रहृतस्यैव चतुर्दश्यामहालये इत्यादि विरोधात् यच्च कश्चित् पूरणप्रत्ययलो
 पेन तृतीयभागहीनं षष्ठ्यादि पक्षं तृतीयभागमेकादश्यादितदर्थं त्रयोदश्यादि उत्तरोत्तरं तद्युक्तालोकेति तन्न गो
 तमादि च नैनं मूलकल्पनालाभवात् पक्षमित्यन्वयापत्तेः अत्र पंचमूर्ध्वे च तत्रापि दशम्यूर्ध्वे ततोऽप्यतीति विष्णुधर्मो-
 क्तैः षष्ठ्याद्येकादश्यादि पक्षावपि ज्ञेयाविति तत्त्वम् कालादर्शेपि पक्षाद्यादि च दर्शोत्तं पंचम्यादिदिगादि च अष्ट
 म्यादियथाशक्तिकुर्यादापरपक्षिकम् पक्षादिः प्रतिपत् दिक् दशमी दर्शोतिमिति सर्वत्र गोतमोपि अथापरपक्षे-

आर्द्रपितृभ्योदद्यात्पंचम्यादिदशार्तिगृह्य्यादिदशाम्यादिसर्वस्मिंश्चैति तथैकस्मिन्नपिदिनेआर्द्रमुक्तंहेमाद्रौनागरख-
 दे आषाढ्याः पंचमेपक्षेकन्यासंस्थेदिवाकरे गोवेआर्द्रनरःकुर्यादेकस्मिन्नपिवासरे तस्यसंवत्सरंयावत्संतुसाःपि
 तरोध्रवमिति अचक्षान्ताशक्तपराव्यवस्थेतिप्रांचः तन्ने तद्वाचकपदाभावात् चणोदश्यादिपक्षएवमित्यः तत्रैवनि
 राश्रुतोः आहो एवकारेणतस्यैवपंचमपक्षयोगव्यवच्छेदोक्तैरितिगोडाः तन्न एकस्मिन्नपीतिविरोधात् तेनफलधू
 मार्थिनान्यानि कार्यार्णान्नतत्तम् तन्नचतुर्दशीआर्द्रभावेपंचम्यादिदशव्यादिपक्षौ तत्सलेषध्याद्येकादश्यादिको एव
 चतुर्दशेग्रभावेद्वादश्यादिः तत्सत्त्वैचयोदश्यादिरिति व्यवस्था विधवायास्तविशेषः स्मृतिसंग्रहे चत्वारः पार्वणाः प्रो-
 क्ताविधवायाः सदैवहि स्वभर्तृषयशरादीनांभातापित्रोस्तथैवच ततोमातामहानांचआर्द्रदानमुपक्रमेत् तथा श्व
 शृणांचविशेषेणभातामरद्यास्तथैवचेति अशक्तौतुस्मृतिरत्नावल्याम् स्वभर्तृप्रभृतिभिभ्यः स्वपितृभ्यस्तथैवच
 विधवाकारयेच्छ्रद्धंयथाकालमर्तद्रिता विधवास्वयंसंकल्पंकृत्यान्यतश्चाक्षणाद्वाराकारयेदित्युक्तम् प्रयोगपारि-
 जाते सक्तन्महालयैववर्ज्येतिथ्या सक्तं सधिवीचंद्रोदयप्रयोगपारिजातादिषु वसिष्ठः नंदयां भार्गवदिनेचतुर्दश्या
 विजन्यस्त एषुआर्द्रंनकुर्वीतगृहीषुअधनक्षमात् अन्यभर्तृत्वूर्तिरेचत्रिजन्मानि बहुगार्ग्यः आज्ञापत्येवपोष्यो
 चपित्रर्क्षेभार्गवेनथा यस्तआर्द्रंप्रकुर्वीततस्मिन्नुचौवनयति प्राज्ञापत्यंरोहिणी पोष्णंरेवती पिच्यंमघा अमन्या-
 न्यपि मत्सरादीभितत्रैवज्ञेयानि केचित्तु नंदेश्वक्तामरव्यारभृदवस्मिन्नपितृकालभे गंडेवैधृतिपातेचपिंडास्त्या-
 ज्याः स्तूपेष्कभिरितिसंग्रहान् नंदप्रातिपत्येकादश्यः अश्वःसप्तमी कामस्वयीदशी आनेषोमः अगुःशक्रः

अग्निभंक्तिका कालभंभरणी अचपिंडास्त्याज्याइत्याहुः तत्रमूलंमृग्यम् एतच्चसकृन्महालयविषयम् संकृन्महालय
 क्षम्येपुनःश्रद्धेखिलेषुच अतीतविषयेचैवसर्वमेतद्विचिंतयेदितिप्रथिवीचंद्रोदयेनारदोक्तेः अस्यापवादोहेमाद्रौष्ट-
 थीचंद्रोदयेच अमापतेभरण्यांचद्वादश्यांपक्षमध्यके तथातिथिंचनक्षत्रंवारंचनविचारयेत् पराशरमाधवीये
 नपारिजानादिषुचैवम् निर्णयदीपिकायात् पितृमृताहेनिषिद्धादिनेपिसकृन्महालयःकार्यइत्युक्तम् आषाढ्याःप-
 पक्षेकन्यासंस्थौदिगाकरे मृताहनिपितुयेचैश्चाद्धदास्यनिमानवः तस्यसंवत्सरंथावत्संतृप्ताःपितरोऽध्रुवमितिना
 रवंडोक्तेः यानिधिर्यस्यमासस्यमृताहेतुप्रवर्तते मातिथिःपितृपक्षेतुपूजनीयाप्रयत्नतः तिथिछेदोनकर्तव्योवि
 चंयदृच्छया पिंडश्चाद्धंचकर्तव्यंविच्छिन्तिनैवकारयेत् अशक्तःपक्षमध्येतुकरोत्येकदिनेयदा निषिद्धेपिदिनेकुर्यात्
 पिंडदानंयथाविधीति कात्यायनोक्तेश्च अत्रमूलंचित्यम् तथापक्षश्चाद्धकरणेपिननंदादिषुपिंडनिवेधइत्याह
 पराशरमाधवीयेकाष्ठाजिनिः नभस्यस्यापरेपक्षेश्चाद्धकार्येदिनेने नैव नंदादिवज्यस्यान्नेवनिंघाच्चतुर्दशी-
 ति अत्रश्राद्धमित्येकवचनादिनेदिनेइतिवीप्सावशाच्चसोमयागवदेकस्याभ्यासेनैकप्रयोगपरमिदं अतः प्रतिपत्प्र
 भृतिद्येकांचर्जयित्वाचतुर्दशीभितियाज्ञवल्कीयंप्रयोगमेदपरम् नतुपंचम्यादिपक्षविषयम् प्रतिपत्प्रभृतिर्ष्वि
 निशिष्योक्तेः निर्णयदोषेष्टथ्वीचंद्रोदयेमदनपास्जितेचैवं अन्यरूपापक्षपरयाज्ञवल्कीयम् एतत्परत्वेनैव
 मिंघाच्चतुर्दशीतिविरोधादितिगोडाः तन्न श्राद्धशस्त्रहनरेयेवचतुर्दश्यामहालयइतिविरोधात् तत्त्वंतुतिथि
 नक्षत्रगारादिभिन्नेयोयउदाहृतः सश्राद्धेतन्निमित्तेस्थानानुषंगकृतेत्यसावितिदिवोदासीयेदृग्गार्ग्योक्तेस्त

निमित्तेपक्षान्तरचक्षेयाः सकृन्महालयंयुवचक्षान्निषेधाः अन्यत्रनक्तोपनिषेधाः अतो नन्दोसोपि
 दुकश्चाद्विपुत्रवतोव्यधिकारः अत्रिपि महालयेसुयाहचक्षोपुनस्यजन्मनि तीर्थेपिभिर्वपेसिंडानुपरविगारादिकेष्वपि
 पूर्वोक्तनंदादिनिषेधस्तृताहानिक्तमेसकृन्महालयेषोर्णमास्यादिमृतश्चाद्वेत्तन्निमित्तेचक्षेयः यजुस्मृत्यर्थसारे निग
 हव्रतत्रुडासकचर्मर्धतदर्थकं पिंडदानंमृदास्नानंनकुशान्तिलतर्पणमिति तस्यागपवादोदिवोदासीयेष्टहस्पतिः
 तीर्थेसर्वेत्सरेभेतेपितृयागेमहालये पिंडदानंप्रसूवीतयुगादिभरणीमये महालयेगयाश्राद्धेगातापिचोः क्षयेहनि
 क्तोदाहोपिकुर्वीतपिंडनिर्वपणंसदेभि निर्णयदीपेतुनंदादिनिषेधः प्रत्यहभित्तश्चाहविषयः षोडशाहव्यापि
 श्राद्धप्रयोगैकफलेतुप्रत्यहंपिंडदानंकार्यमेवेत्युक्तम् तदयमर्थः संपन्नः षोडशाहव्यापिश्राद्धेक्येनपिंडनिषेधः
 मृताहैसकृन्महालयेपितथाइतिकेचित् तत्रापिनिषेधस्तुक्तः प्रत्यहंश्चाद्धभेदोपिव्यतीपातोदोतथा अन्यत्र
 मृताहानिक्तमेसहालयानिक्तमेवपिंडनिषेधइति सन्यासिर्नानुद्वादश्यांश्राद्धंकार्यम् यतीनांचवनस्थानांयेष्वा
 चानांविशेषतः द्वादश्यांविहितंश्राद्धंरुक्णापक्षेविशेषतइतिटथीचंद्रोदयेसंग्रहोक्तः अत्रपक्षेश्चाद्वाक्येनो
 णकालमाहहेमाद्रौयमः हंसकन्यासकचर्मस्थेशाकेनापिगृहेवसन् पंचस्योरंतरेदद्यादुभयोरपिपक्षयोः आ
 श्विनरुक्णाशुक्लपंचम्योर्मध्यइत्यर्थः तत्राप्यसंग्रहेभविष्ये येयंदीपान्निनाराजन्स्यातापंचदशीभुवि तस्यां
 नचेदूनपितृणांचेमहालये तत्राप्यसंग्रहेभारते यावच्चकन्यातुल्योः क्रमादास्तद्विगान्तरः शून्यंयेतपुरं
 श्विकंयाचदागतः ब्राह्मे वृश्चिकेसमन्तिक्रान्तेपितरोदेवतेःसह निश्वस्यप्रतिगच्छन्तिशापंदत्यासदासुणं

लक्ष्या अत्रमूलं स्मृतिचंद्रिकायां ज्ञेयम् अत्रपार्वणिकोद्दिष्टव्यवस्थोक्त्यहेमाद्रौपुराणांतरे उपाध्यायगुरुश्वश्रुपि-
नृत्याचार्यमातुलाः श्वशरभ्रातृतलुत्रपुत्रतर्लिकृशिष्यपोषकाः भगिनीस्वामिदुहितृजामातृभगिनीभुक्ताः पि-
तरोपितृपत्नीनांपितृमार्तुश्रयास्वसा मरिवद्रव्यदशिष्याद्यास्मार्थेनैवमहालय एकोद्दिष्टविधानेन पूजनीयाः प्रय-
त्नतइति इतरेयांपित्रादीनांपार्वणमर्थमिष्टम् अत्रक्रमान्यत्वेव्याचाराव्यवस्था अशक्तौतुष्टधीचंद्रोदयेचतु-
र्विधातिथये एकस्मिन्ब्राह्मणेसर्वाभाचार्यादीनंप्रपूजयेत् दशहृदशावापिंडानुदधादकरणाननु एकोद्दिष्टस्वरूप-
हयान्तवल्ग्यः एकोद्दिष्टदेवहीनमेकाध्येकपवित्रकम् आवाहनाभोकरणरहितं त्यपसप्यवदिति अत्रैकपाको-
वैश्वदेवंतत्रपिंडं बहिर्भवेकमिति स्मृत्यर्थमारुक्तम् अत्रपाणिहोमः पिंडाश्वद्विजांतिकइत्याहप्रयोगपा-
रिजातेआचार्यः काम्यमभ्युदये हय्यामेकोद्दिष्टमथाष्टमम् चतुर्धेपुकरेहोमः पिंडाश्वानद्विजांतिकइति पार्वणिको-
द्दिष्टयोः समानतंत्रत्वेतुअग्निसमीपएव अत्रधुरिलोचनोवैश्वदेवो अपिकन्यागतेसूर्येकाम्येचधुरिलोचनोइतिहे-
माद्रावादिस्मरणात् अत्रप्रतिदिनंभिन्नप्रयोगत्वादक्षिणाभेदेवाभ्योगेक्यादतेएवचादक्षिणेतिहेमाद्रौरुक्तम् ए-
तच्चसम्यस्तपितृकारिनाजीवसितृकेणापकार्यम् दृष्टौतीर्थेचसम्यस्तेतानेचपतिनेसति चैभ्यएवपितादद्याने-
भ्योदधात्स्वयंकृतइति कात्यायनीक्तेः यत्तुकोडिन्यः दशश्राद्धंगयाश्राद्धंश्चादत्तापरपक्षिकम् नजीवासितृकः कु-
र्यात्तिंदेस्तर्पणमेवचेति तत्सम्यस्तापित्राद्यतिरिक्ताविषयम् काम्यश्राद्धपरंवा अत्रवहुवक्तव्यं श्रीपितृकृतजीवत्-
पितृफ्रनिर्णयेज्ञेयम् एतच्चजीवसितृकेणापिरहितकार्यम् सुडनंपिंडदानंचप्रेतकमचसर्वशः नजीवासितृकः कु-

यद्विधिणीपतिरेव चेति दक्षेण तस्य पिंडनिषेधात् अन्वष्टव्यमातृवार्धिकारौ तु वचनाद्भवतीति वक्ष्यामः तथा छाग-
 लेयः पिंडो यत्र निवर्ततमयादिपुक्थंचन सांकल्यंतु तदा कार्यं नियमाद्ब्रह्मवादिभिः सांकल्यस्वरूपं च वक्ष्यते अत्र-
 आह्वानं पर्णपक्ष आद्धे प्रतिदिनं श्रद्धेन स्रग् सकृन्महालयैतु परे न्हिकायम् तदुक्तं नारदीये प्रस्र्भाद्धं यदा कुर्वन्त
 र्पणं नुदिनेदिने सकृन्महालयैवैव परे हनि निलोदकम् गर्गोपि पक्ष आद्धे हिरण्ये च अनुव्रज्य निलोदकमिति तथा
 प्रयोगपास्त्रिजने गर्गः दृष्ट्यो भाद्रपदे मासि आद्धं प्रतिदिनं भवेत् पितृणां प्रत्यहं कार्यं निषिद्धा हे पितर्यणम् सकृन्महा-
 लयेषु स्वः स्यादष्टकास्वंत एव हि इदं निषिद्धदिने पि कार्यम् तिथितीर्थविशेषेषु कार्यं प्रतेन च सर्वदेति स्मृत्यर्थं सारोक्तेः ती-
 र्थीति धि विशेषे च गयायां प्रतपस्र्क्ते निषिद्धोपादिने कुर्वन्तर्पणं तिलमिच्छितमिति स्मृतिरत्नायल्या वचनाच्च एत-
 च्चाद्धं मलभासेन कार्यम् तदा ह भृशुः वृद्धिश्चाद्धं तथा सोममग्न्याधेयं महालयम् राजाभिषेकं काम्यच न कुर्व्याद्वा
 तुलं पितरिति हेमाद्रौ भागररं कडे न भोवाथन भस्मो वा मलमासो यदा भवेत् सप्तमः पितृपक्षः स्यादन्यत्रैव तु पंच-
 मः एतच्च पित्रोर्मरणे प्रथमाब्दे कृताकृतमिति त्रिस्थली सेतौ भट्टाः इदं च नित्यकाम्यं पुत्रानामुत्सथारोग्यमेव य-
 मनुलं तथा प्राप्नोति पंचमेदत्वा आद्धं कामान्त्स पुष्कलानिति जावात्युक्तेः वृश्चिके समतिक्रान्ते पितरौ देवतेः सह निः-
 श्वस्य मतिगच्छंति शापं दत्वा सदा रुणमिति कार्ष्णाजिनि वचनाच्च तदतिक्रमे प्रायश्चित्तमुक्तमृग्विधाने दुरो अश्व-
 स्पमंत्रं च दशाभासं हि मासयोः महालयं यदा न्यूनं तदा संपूर्ण गितिर्नास्ति द्विमासयोः कन्या तुलया म
 हीनमित्यर्थः अत्र स्ररण्यो आद्धं मतिप्रशस्तम् तदुक्तं दृष्ट्वा चंद्रोदये मास्ये भ्रमणी पितृपक्षे तु भहनीपरिका ता अ-

स्यांश्चादं कृतं तेन सगया आहूकः प्रवेत् पृथ्वीन्द्रोदये यो धर्माद्वयं तदहं सतिः न भस्माः परमस्य द्वितीयाय दिव्याभ्यमे तु
 तीया च भित्तिराभिः सहिता मीलिता पिशुः एनसस्तेषां यो गविशेषेण कपिला संज्ञा तदुक्तं वा राहे न भस्य रुध्राप
 स्तेतुरोहिणी प्रातर्भूरुक्तेः युक्ता षष्ठ्युगणक्षैः कपिला परिकीर्तिना व्रतोपवासनियमैर्भास्करं तत्र पूजयेत् कपिला
 च द्विजाध्यायदत्तान्नमफलं लभेत् पुराणसमुच्चये भाद्रमास्यसिते पक्षे भागौ चैव करे स्थिते पाने कुजे च रोहिण्यां स्या
 यधी कपिला भवेत् अत्र दर्शान्तत्वेन महालयो भाद्रपदरूपेण पक्षो ज्ञेय इत्युक्तं निर्णयान्मुने हेमाद्रौ च हस्तार्कस्तु फलानि
 शचार्यः संयोगे तु चतुर्णामिनिर्दिष्टा परमेष्विनेति तत्रैवोक्तैः अत्र विशेषो हेमाद्रौ स्थां देवदारुतथाशीरंधु कुम्भे लाम
 नः शिलाम् पत्रकपदां यस्मिन् गव्येन पेषयेत् क्षीरेणा लोड्य रुक्ते न स्थानं कुर्यात्समंत्रकम् आपस्त्वमसि देवेश-
 ज्योतिषां प्रतिरेच च पापनाशाय मे देव बाहुभनः कायकर्मजम् पंचगव्यकृतस्थानः पंचभंगैस्तु मार्जयेत् पंचभंगैः पंच
 पल्लवैः तथा रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं सौवर्णकारयेद्रविं शक्तिस्तु पञ्चादूर्ध्वतदर्थं कर्षतोपि वा सौवर्णमरुणं कुर्यान्नोक्तं
 चैव तथारथम् तथा अल्पविनोपियः कश्चित् सौवर्णिकुर्यादियं विधिम् प्रभासरुंदे स्थापयेद् व्रणं कुम्भं च नोदकदूरि-
 तम् रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं ताम्रपात्रेण संयुतम् रथोरौक्मपलस्यैव एकचक्रः कचित्रितः सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिं सूर्यस्य-
 कारयेत् ततः सूर्यं कपिलां च षोडशोपचारैः संपूज्य दद्यात् दिव्यमूर्तिर्जगच्चक्षुर्हृदशात्मा दिवाकरः कपिला माहि नो दे-
 वो मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्त्वं कपिले पुण्या सर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता महसूर्येण मम मुक्तिप्रदा भवेति विशेषान्तरं नञ्
 च ज्ञेयमिति दिक् इयमेव चंद्रषष्ठी सा चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयत्र तथा त्वेपूर्वा तदुक्तं भाविष्ये तद्वद्भाद्रपदे मासि

पञ्चापक्षेसितेनरे चंद्रषष्ठीव्रतंकुर्यात्सूचिवेधः प्रशस्यते चंद्रोदयेयदाषष्ठीपूर्वाणहेचापरेहनि चंद्रषष्ठ्यासितेपक्षेसेवो-
 पोव्याप्रयत्नतदिति आष्टम्यामाश्वलायनेनमघावर्षसंज्ञंश्राद्धमुक्तम् एतेनयाध्याचर्षमोष्ठपद्याअपरपक्षेदिति इदं स
 मस्यादिषुत्रिघट्टः सूकार्यमिति नारायणरुमिः हरदत्तस्तगघायुक्तवर्षासुभवंत्रयोदशीश्राद्धमिति व्याचरेव्यो पृथ्वी
 चंद्रोदयेत्राह आयादयाः पंचमेपक्षे गयामध्याष्टमीस्थिता त्रयोदशीगजच्छायागयातुल्यातुपेतृके आश्विनकृ-
 णाष्टम्यां महालक्ष्मीव्रतम् तत्र निर्णयामृतेपुराणसमुच्चये श्रियोर्चनंमाद्रुपदेसिताष्टमीप्रारभ्यकन्यामगतेचसूर्ये
 समापयेनत्रनिधौचयावत्सूर्यस्तपूर्वाधर्गतोयुवत्याइति तत्रैव कन्यागतेर्केप्रारभ्यकर्तव्यंनश्रियोर्चनम् हस्तप्राने
 दलस्थेर्केतद्रतंनसमापयेत् पूजनीयागृहस्थानामष्टमीप्राहयिश्चियः दोषेश्चतुर्भिः संयुक्तासर्वसंपत्करीतिथिः त
 था पुत्रसौभाग्यराज्यायुर्नाशिनीसाप्रकीर्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेनत्याज्याकन्यागतेरवो विशेषेषेपापरित्याज्यामव-
 भीदूषितापदीन दोषचतुष्टयंतत्रैयोक्तम् त्रिदिनेचावमेवैवअष्टमीनोपवासयेत् पुत्रहानवमीविद्धास्वद्नीहस्ता-
 धर्गेरवाविति त्रिदिनावमीदनलक्षणंचरत्नमालायाम् यत्रैकः स्थशतितिथिद्वयावसानं वारश्वेदवभदिनंतदुक्तमर्थैः
 यः स्पशार्द्रवतिनिथित्रयस्यचान्द्रांविद्यस्तक्कथितमिदं दूयंचनेष्टम् एतेचसर्वेनिषेधाः प्रथमारंभविषयाः मध्ये-
 तुसतिसंभवेज्ञेयाः त्रतस्यपोडशाब्दसाध्यत्वेनमध्येत्यागायोगात् इयंचंद्रोदयव्यापिनीयात्वा तत्रैवपूजाद्युक्तेः
 परदिनेचंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहूर्तव्यापित्वेपरैवकार्या अन्यथापूर्वेव पूर्वागापरविद्धावाग्रात्वाचंद्रोदयेसदा त्रिमुहूर्ता
 पिसापूर्व्यापरतन्मोर्ध्वगामिनीतिमदनस्त्वेनिर्णयाधुनेनसंज्ञयेक्तेः अर्धरात्रमतिक्रम्यवर्तनेनयोत्तरातिथिः तदानस्या

निथौकार्यमहालक्ष्मीव्रतं सदेतिवचनाच्चेति संक्षेपः इति महालक्ष्मीव्रतनिर्णयः अथ नवम्यामन्वहकाश्राद्धम् तत्र का
 त्यायनः अन्यष्टकासननभिः पिंडैः श्राद्धसुदोहृतम् पित्रादिमातृमध्यंचततोभानामहान्तकम् दृष्टीचंद्रोदयेन ह्राडे पि
 तृणां प्रथमंदद्यान्मातृणां तदनंतरम् ततोभानामहानांच आन्वष्टक्ये क्रमः स्मृतः श्राद्धहेमाद्रौ छागलेयः क्वेवलास्तक्ष
 ये कार्यसह्याचोदो प्रकीर्तिताः अन्वष्टकास्तमध्यस्थानां त्याः कार्यास्तमानरः दीपिकायां तु मातृश्राद्धमादौ कार्यमित्युक्तं
 मातृयजनंतन्वष्टकास्वादित इति हेमाद्रौ ब्राह्मेण अन्वष्टकास्तकमरगो मातृपूर्वतदिव्यत इति अत्र शाखाभेदेन व्यव
 रस्थेति दृष्टीचंद्रोदयः जीयसितृकविषयमिति निर्णयदीपः इदं च जीवसितृकेणापि कार्यम् तदुक्तं निर्णयामृतं मे
 आयणीयपरिशिष्टे आन्वष्टक्यंगया प्राप्सोसत्यां यच्च स्मृतेहनि मातुः श्राद्धं स्तः कुर्यात्सितये विच्छजीवति यद्यपि जी
 वसितृकस्य पंचान्वष्टका अवश्यं कर्तव्याः तथा व्यशक्तस्येयमावश्यकी श्रोष्ठपद्यष्टकाभूयः पितृलोके भाविष्यतीति
 हेमाद्रौ पाद्योक्तेः सर्वोत्सामेवमातृणां श्राद्धं कन्यागतेरवौ नयम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलब्धवराय त इति स्मृतेन अवश्यक
 लोक्तेश्च अत्र सर्वमाभितुक्तेः स्वमातृस्त्रीवत्यामपि सपत्नमातृभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्येता प्रयश्च दद्यादित्यु
 क्तं जीवसितृकनिर्णयिगुरुभिः अत्र सर्वसांनानामनिर्देशेनेको ब्राह्मणो ध्व्यः पिंडश्च नो मे स्येतु द्विवचनादिप्रयोगद
 र्शकं नारायणहृत्तौ अन्वष्टकाश्राद्धंतद्यागश्च गोभिर्दीयानां मध्यमायामेव न सर्वस्य आन्वष्टक्यं मध्यमाया मि
 ति गोभिलगोतमाविति छंदोगपरिशिष्टात् अत्र भर्तृमरणोत्तरं पूर्वभृतमातृश्राद्धं न कार्यमिति केनि दाहुः पठन्ति च
 श्राद्धेन वम्यांकुर्यात्तन्मृते भर्तृरित्युच्यत इति तदेतन्निर्मूलत्वान्मूर्खप्रतारणमात्रम् श्राद्धदीपकलिकायां ब्राह्मे पितृ

मातृकुलोत्पन्नायाः काश्चिन्नुमृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरो ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदर्शयन् इति अत्र देशाच्चाव्यवस्था इदं चा
 नुपनीतेनापि कार्यम् तदुक्तं श्राद्धशूलपाणोमास्ये अमावास्या एकाह्वापक्षपंचदशीषु चेत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकु
 र्यात्सर्वेषु पर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकामफलप्रदम् भार्याविरहितो व्येतत्प्रवासस्थोपि नित्यशः शूद्रो व्यभंत्रवक्तुर्यादने
 न विधिनानुपधत्ति तेन सान्नेरेवेदमिति परास्तम् अन्वष्टकतः एतर्गेवेदं मातुः श्राद्धमित्यापि परास्तम् लाघवेन मूलं यथाद
 दृक्कापदाविशेषाच्च तेनान्यत्रान्वष्टका श्राद्धस्यांगस्याव्यवधानत्वं च नान् अवेषेरिव राजसूयां नर्गनाया एतयान्नाद्यकाम
 याजयेदिति फलार्थत्वम् अत्राष्टकान्वष्टकापूर्वाभिरुोधान् तथाग्निपुराणे अन्वष्टकासु दृष्ट्वैवेति भाव्यकारैः पाठादष्टकायां मातृका
 अत्रमातुः एतर्कः श्राद्धमन्यन्नपतिना सह आपस्तंबानां त्वष्टकासु च दृष्ट्वैवेति भाव्यकारैः पाठादष्टकायां मातृका
 श्राद्धम् छंदोगे स्वन्नमातृमातामहश्राद्धेन कार्ये किंतु त्रिपुरुषमेव न योषित्यः एतर्कदद्यादयस्मानदिनादने
 कर्तृसमन्वितं मुक्ता तथाद्यश्राद्धषोडशम् प्रत्याब्धिकं च शेषेषु पिंडासुः षडिति स्थितिरिति छंदोगपरिशिष्टान्
 अन्वष्टकास्तेषां कर्तृविधानादिति शूलपाणिः यत्तु तमित्यपक्षेन च मीपुण्याभाद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः
 कार्याः पितृपक्षे मनीषिभिरिति नृशाचारतो व्ययस्थितं ज्ञेयम् इदं जीवसि नृकेणापि सपिंडं कार्यम् हेमाद्रौ त्रिष्टुध
 र्मेत्तरे अन्यष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्यं तथैव चैत्यपक्षस्य पिंडनिर्वपणं कार्यं तस्यामपि नृसत्तमेति वचनं आ
 धिनापिंडदाने प्राप्ते पुनस्तत्कीर्तनस्य जीवसि नृकगर्भिणीपतित्वादिनापिंडदानं निषिद्धं तस्य तत्राद्यर्थ
 श्रीतातन्वरणाः अन्यसु यासिनीभोजनमुक्तं गार्कंडेयपुराणे मातुः श्राद्धे तु संप्राप्ते ब्राह्मणेः सहभोजनम् सत्वा

सिन्धेप्रदातव्यमिति शातानपोब्रवीत् भर्तुरग्रेभृतानारीसहदाहेनवामृता तस्याः स्थाने निवृत्तीतविम्रैः सहस्रयाभिनीं
 तत्रैवमदालसावाक्यम् स्वीत्याह पुत्रदेयाः स्फुरलंकाराभ्रयोषिते मंजरीमेखलादामकर्णिकांकृणादय इति अ-
 नाशनावनुकल्पमाहाश्वलायनः अनृद्धोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षुयोषेदेष्टामेष्वेकेति न त्वेवानष्टकः स्यादि-
 ति हेमाद्रौपितामहः अमावास्याव्यतीपातपोणिमास्यष्टकास्तत्र विद्वान्श्राद्धभुक्पूर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते अकरणो
 चमायश्चिनमुक्तमृगिधाने एभिर्दुर्भिर्जपेन्यत्र शतवारं तु तद्दिने आन्यष्टक्ययदा शून्यसंपूर्णयानिसर्गथेति
 एतत्सस्मैद्वादश्यां विशेषः सृथिवीचंद्रोदयेवायवीये सन्यासिनोव्यादिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि महालयेतु
 यच्छ्राद्धद्वादश्यां पावणं तु तदिति अथचयोदशीश्राद्धम् तत्रचंद्रिका त्रयोदशीभाद्रपदीकृष्णासुरख्यापितृप्रिया तु-
 व्यंतिपितरस्तस्यां स्वयंपंचशतं सभाः मघासुतायां तस्यां तु जलाघेरपितोषिताः तुष्यंति पितरस्तद्दुर्पणामपुतायुतं
 प्रयोगगणारिजातेशंखः प्रोक्षपद्यामनीतायां मघासुतं च योदशीम् माव्यश्राद्धं तु कर्तव्यं मधुना पायसेन च प्रजामिहो
 यथाः स्वर्गमारोग्यं च धनं तथा नृणां श्राद्धे सदाप्रीताः प्रयच्छंति पितामहाः एतन्मित्यमपि सुध्वीचंद्रोदये विष्णुधर्मे
 प्रोक्षपद्यामनीतायां तथा कृष्णात्रयोदशीस्तत्त्वा एतांस्तु श्राद्धकालान्नेनित्यानाह प्रजापतिः आह मेनेषुकुर्वो योनर-
 कं प्रतिपद्यत इत्युक्तेः एतच्चाविभक्तैरपि सुयथैकार्यम् तथाच हेमाद्रौ निभक्तावाविभक्तवाकुर्युः आहं सुयकुं कृताः
 मघासंत्तनोन्यत्र नाधिकारः पृथग्विनेति अपरार्केवायवीये हंसेहसास्थिते यातु मघासुतं च योदशीं तिथिर्वैवस्स
 तीनामसा छायाकुंजरस्य तु अत्रच अपिनः सकुलेभूयाद्योनोदयान्च योदशीम् पायसं मधुसर्पिर्भ्यां प्राक् छायेकुंज

रस्यचेति विष्णुमनुवने केवलत्रयोदशीश्रुतेर्मघागुणइतिकल्पतरुः शूलपाणिस्तुकेवलवाक्यानामर्थवादत्वाद्दिधौचम
घायोगश्रुतेर्विधिलाघवात्विशिष्टमेवनिमित्तमित्याह वस्तुतस्तु मधुमासैश्चशाकैश्चपयसापायसेनच एषेनोदा-
स्यतिश्राद्धं चर्वास्तन्मघास्तुकेतिवसिष्ठवचनेकेवलमयाश्रुतेर्विनिगमकाभावादुभयंभिन्ननिमित्तम् पूर्वोक्तवचना
च्चयोगाधिस्येफलाधिक्यम् अतएवयाज्ञवल्क्यः तथावर्षात्रयोदश्यामघास्तुचविशेषतइति त्रयोदशीश्राद्धंनित्यम्
अन्यत्काम्यं अत्रत्रयोदश्यांबहुपुत्रायुवमारिणस्तुभवन्तीत्यापस्तंबोक्तेर्युवमारित्वमपत्यदोषसहिष्णोरपत्यमात्रा-
र्थिनः स्मृत्यंतरोक्तधनार्थिनोयाधिकारइतिकल्पतरुः अपत्यनिंदयानुदार्थिनोनाधिकांकारात् फलान्तरकामस्येवाधि-
कारइतिहालायुधः एतत्सिद्धरहितंकार्यम् मघायुक्तत्रयोदश्यांपिंडनिर्वपणहिजः सप्ततानोर्नैवकुर्यान्नित्यनेकवयो
विदुरितिबृहत्तराशरोक्तेः इदंमलमासेपिकार्यम् मघात्रयोदशीश्राद्धंप्रत्यक्षपस्थितिहेतुकम् अनन्यगतिकत्वेनफ-
र्तव्यस्यान्यलिमुचेइतिकाठकगृह्योक्तेः यान्ति अंगिराः त्रयोदश्यांकृष्णपक्षेयः श्राद्धंकुरुतेनरः पंचत्यंतस्यजानी-
याज्येष्टपुत्रस्यनिश्चितम् वामनपुराणे त्रयोदश्यांतुर्वैश्राद्धंनकुर्यात्पुत्रवान्गृहीत्यादीनिवचनानितानिपुत्रवहि-
षयाणि वामहालयस्थभिन्नत्रयोदशीविषयाणिवाकाम्यश्राद्धविषयाणि वासपिंडकश्राद्धविषयाणिर्वैतिकेचित् हे
माद्रिप्रमुखा स्त्वेकवर्गश्राद्धविषयाणि श्राद्धंनैवैकवर्गस्यत्रयोदश्यामुपक्रमेत् ननृषास्तत्रयेयस्यप्रजाहिंसंतिनस्यत
इतिकाष्णांजिनिस्मृतेः यद्यपिपितरोयत्रपूज्यंतेतत्रमातामहाअपीतिधौम्योक्तेर्नकेवलपितृवर्गस्यप्राप्तिस्तथापि व्यासो-
हादिप्राप्तनिषेधोयमित्याहुः वयंपुत्रपश्यामः पुत्रवद्विषयाण्येवेति असंतानस्तस्यस्तस्यश्राद्धेप्रोक्तात्रयोदशी संतानयुक्ते

यत्कुर्यान्नस्य वंशक्षयो भवेदिति हेमाद्रौ नागरखंडोक्तेः पूर्ववाक्यमप्यसंतानस्यैवैकवर्गनिषेधकमिति अत्र मया त्रयोदशीम
हालययुगादिश्राब्दानां तंत्रेण प्रयोगः ननु प्रसंगमिद्विरित्यन्यत्र विस्तरः अथ चतुर्दशीष्वथी चंद्रोदये प्रचेताः वृक्षा रोह
णलोहोद्यौर्विबुज्जलविषाग्निभिः न खिदंष्ट्रिविषन्नायेतेषां शस्ता चतुर्दशी ब्राह्मेऽयुवानः पितरो यस्य मृताः शस्त्रेणा वा
हताः तेन कार्यं चतुर्दश्यां तेषां तृप्तिमभीप्सता नागरखंडे अपमृत्कर्मवेद्येषां शस्त्रमृत्करथापि वा श्राद्धं तेषां प्रकर्तव्यं
चतुर्दश्यां न राधिप एतच्च प्रायोनाशकशस्त्राग्निवियोदकोद्धनप्रयत्नेनैवेच्छतामिति गौतमोक्तदुर्मरणोपलक्षणम् एकयोग
निर्देशात् सर्वेषां तुल्यधर्माणामेकस्यापि यदुच्यते सर्वेषां तत्समं क्षेत्रमेकस्त्पाहिते स्मृता इत्कशनसोक्तेश्च तच्च कृतक्रिया
णामेवेति वक्ष्यामः मरीचिः विषशस्त्रश्चापदाहिनिर्यग्ब्राह्मणयातिनाम् चतुर्दश्यां क्रियाः कार्यं अन्येषां तु विगर्हिताः अ
न ब्राह्मणयातीतेन हतौ न तु ब्रह्महा तस्य पतितत्वादिति शूलपाणिः अत्रोद्देश्य विशेषणस्या विवक्षितत्वात् स्त्रीणामपि श
स्त्रादिहतानामेकोद्दिष्टं कार्यं न पार्वणमिति श्रीदत्तोपाध्यायः इदं विधादिहृतानामेव न प्रसवादिमृतानामिति वाचस्पतिः य
नुशाकदायनः जलानिभ्यां विषन्नां सन्यासे वागृहे पाथि श्राद्धं कुर्यात्तेषां वैवर्ज्यित्वा चतुर्दशीमिति न त्यायश्चिन्ता
र्यजलदिमृतविषयमित्याकरुक्तम् अतएव वैधत्यात् सहगमनेपिन कार्यमिति हेमाद्रिः एतच्च देवयुक्तमेकोद्दिष्टं कार्यमि
त्युक्तं प्रयोगपारिजाते प्रेतपक्षे चतुर्दश्यामेकोद्दिष्टं विधाननः देवयुक्तं तु तच्छ्राद्धं पितृणामक्षयं भवेत् तच्छ्राद्धं देवहीनं च
पुत्रदारधनक्षयः एकोद्दिष्टं देवयुक्तमित्येवं मनुब्रवीत् भविष्येपि समस्तमागतं स्यापि पितुः शस्त्रहतस्य च चतुर्दश्यां
तु कर्तव्यमेकोद्दिष्टं महालये चतुर्दश्यां तु यच्छ्राद्धं सपिंडीकरणे कृते एकोद्दिष्टविधानेन तत्कार्यं शस्त्रघातिन इति संवत्स

रप्रदीपं हारीतः विश्वेदेवांश्च तत्रापि पूजयित्वा दितो मलान् घेवैशस्त्वहतास्तेषां श्राद्धं कुर्यादतद्रितः अत्रैकोद्दिष्टवचनानां निर्मूलत्वं
 म् समूलत्वेऽपि पार्वणाशक्तपराणि विष्णवादि वचनेः प्रकरणात्कृष्णपक्षीयपार्वणावगतेरिति शूलपाणिः तन्न वाक्येन प्रकरणास्य
 वाधान् पित्रादीनां पार्वणं भ्रात्रादीनामेकोद्दिष्टमिति गोडां चित् तन्न पितुरित्यनेन विरोधात् विशेषवाक्यवैयर्थ्यापत्तेश्च
 अत्र शस्त्वहतस्यैव चतुर्दश्यामिति नियमो ननु चतुर्दश्यामेव शस्त्वहतस्येति श्राद्धं शस्त्वहतस्यैव चतुर्दश्यामहोपि शस्त्व
 कालादर्शात् गार्पिकादीनामकरणापत्तेश्च तेन महालय एव दिनांतरे पार्वणं मातामहादितु स्वर्थं कार्यमेव पितामहोपि शस्त्व
 हतस्यैवैकोद्दिष्टद्वयं कार्यम् तदुक्तं हेमाद्रौ स्मृत्यंतरे एकस्मिन् द्यौर्वैकोद्दिष्टमिति त्रिपुशस्त्वहतेषु पार्वणमेव कार्यम् यत्तु देवस्वा-
 मिनोक्तं त्रिष्वपि शस्त्वहतेषु पृथगेकोद्दिष्टत्रयं कार्यम् नतु पार्वणमाह त्ववचनाभावादि नितदसुक्तम् पित्रादयस्त्रयोयस्य शस्त्वैर्यो
 नास्ते नुक्रमान् सभूते पार्वणं कुर्यादादि कानि पृथक् पृथगिति ह त्पराशरोक्तेः एकस्मिन्वाह्योर्वापि निघृच्छस्त्वैव वाहने एकोद्दि-
 ष्टं कृतः कुर्यान्नपराणां दर्शयिष्येति स्मृत्यंतरे पृथगिति चतुर्दश्यामेव कार्यम् अपरा के हेमाद्रौ चैवम् यस्तु अत्रैव शस्त्वादिना हतस्त
 स्य गार्पिकमेव पार्वणमेकोद्दिष्टं वा कार्यं ननु श्राद्धं हयम् प्रसंगसिद्धेरिति पृथगिति चतुर्दश्यामेव कार्यम् अत्र श्राद्धाकरणेऽपि मापपक्षे दिनां-
 तरे पार्वणमेव कार्यमिति तत्रैवोक्तम् यद्यपि शस्त्वाविमहता न च मृगिदं द्विसप्तत्यैः आत्मनस्त्यागिनां चैव श्राद्धमेवां न-
 कारयेदिति छागलेयाद्यैः शस्त्वादि हतानां श्राद्धं निषिद्धम् तथापि प्रमादमुतानां श्राद्धार्हत्वात् कार्यम् वृद्धादिभिन्न बुद्धि
 पूर्वमृतानां न कार्यम् यत्तु चतुर्दश्यां तर्पणीया लुप्तपिंडोदकक्रिया इति ब्राह्मेतद्गौणमिति शूलपाणिः लक्षणायां माना
 भावात् पतितेनापि कर्तव्यं कर्तव्यं पतितस्य चेति गयादितु तद्विशेषविधिवत्पतितानामपि कार्यमिति न व्यगोडाः

नत्वंतु समत्समारागतस्येत्यादियशात्कृतत्रियाणां कार्यनान्येषाभिनिवयंप्रतीमः यत्तुमनुः नपेतृयज्ञियोहोमोलोक्रिकाम्नोवि-
धीयते नदर्शनेन विना आहमाहिताग्नेर्विधीयत इति अत्र पूर्वार्धे हेतुत्वेनोक्तम् तद्यथा श्रुतमेव मन्वते प्रथ्वी चंद्रोदयादयः
आहिताग्नेः पिंडपितृयज्ञक्रमेण आहनिषेधार्थमिदं तत्तुसाकल्यादेरपीत्यस्मद्गुरुवः कृत्वा पक्षश्चाहमन्यदिनेषु प्रासमा-
हिताग्नेर्दशैर्नियम्यनर्तितुषयम् दर्शनेन पार्वणेन विना आहंन तेन कापि चार्थिकादावेकोद्विष्टनेति हरिहरः इति चतुर्द-
शी अमायां विशेषमाहापरां कथयमः हंसेकरस्थितेयानु अमायास्याकरान्विना सांसेयाकुंजरछाया इति वौधायनो ब्र-
वीत् वनस्पतिगतं सोमं छायाया प्राक्षुरधीभवेत् गजछाया तु सामोक्ता तस्यां आहं प्रकल्पयेत् भारतं अजेन सर्वलोहे-
न वर्षास्तु नियतव्रतः हस्ति छायास्तु विधिवत् कर्णव्यजनवीजितम् आहं दद्यादिनिशेषः आश्विनशक्नु प्रतिपदि-
दौहित्रस्य मातामह आहं सुक्तम् हेमाद्रौ संग्रहे च जातमात्रोपि दौहित्रो विद्यमानेऽपि मातुले कुर्यान्व्यातामह आहं प्रतिप-
द्याश्विनेऽस्ति इति इयं संगवव्यापिनी ग्राह्येति निर्णयदीपे उक्तम् प्रतिपद्याश्विने शक्नुदौहित्रस्त्वेकपार्वणम् आहं माता-
महं कुर्यात्सपितासंगवे सदा जातमात्रोपि दौहित्रो जीवत्यपि च मातुले प्रातः संगवयोर्मध्ये आर्यस्य प्रतिपद्वेदिति
वचनात् अत्र समूलत्वं विमृश्यम् इदं च मलमासेन कार्यम् स्पष्टमासविशेषाख्याविहितं वर्जयेन्मले इति निषेधात्
इदं च जीवस्य नृकेणेव कार्यमिति निश्चिष्टाः इदं च शिष्टाचारस्य पिंडं कार्यमिति केचित् पिंडरहितं तु युक्तं जीवास्य नृकस्य
मुंडनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वथा न जीवस्य नृकः कुर्यादुर्विणीयति चेत्तदक्षेणापि उभिषेधात् आन्वष्टस्य च द्विशे-
षवत्त्वभावाच्चेति संक्षेपः इति श्रीकभलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ महालयनिर्णयः अथाश्विनशक्नु प्रतिपदि नव

रात्रारंभः तन्निर्णयः तत्रभार्गवार्चनदोषिकायां देवीपुराणेऽस्य मेधा उवाच ॥
 आश्विनस्यसिनेपक्षे प्रतिपत्सकृद्भोदिने इत्युपक्रम्योक्तम् ॥ शब्देतिथौ प्रकर्तव्यं प्रतिपच्चोर्ध्वगामिनी आद्यास्तु नाडि
 कास्त्यत्काषोडशद्वादशापि वा अपराणहे चकर्तव्यं शब्दसंनतिकोक्षिभिः इदं चापराणहयोगिन्याः प्राशस्त्यं द्वितीयदिने
 प्रतिपदोभावे ज्ञेयम् तथा तत्रैव देवीपुराणे डामरतत्रैव देवीवचः ॥ अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिपत्सूजने मम सुहूर्तमात्रा
 कर्तव्या द्वितीयादिगुणान्विता आद्याः षोडशनाडीस्तुल्यव्यायः कुरुते नरः कलशस्थापनं तत्र तद्यदि संजायते ध्रुवम्
 मार्कंडेयदेवीपुराणयोः पूर्वविद्वानुयाशक्नुभावेत्यतिपदाश्विनी नवरात्रम्वनंतस्यां नकार्यं शक्यमिच्छता देशभंगो भवेत्त
 त्रदुर्भिक्षं चोपजायते नंदायां दर्शयुक्तयां यत्र स्यान्मम पूजनमिति स्मृतेऽपि प्रतिपद्याश्विने मासि साशक्तश्च भद्राभः
 वेत् भद्रपंचदशी कृष्या तथा युक्तानशस्यते विरुद्धफलदासाहिपुत्रदारभयावर्हति तथा वर्जनीया प्रयत्नेन अमायुक्ता
 नुगार्थि च द्वितीयादिगुणैर्गुक्ता प्रतिपत्सर्वकामदा तथा देवीपुराणे यो मां पूजयते नित्यं द्वितीयादिगुणान्विताम् प्रतिप
 च्छायादीं ज्ञात्वा सोऽभुते सुखमव्ययम् यदि कुर्यादमायुक्ता प्रतिपत्स्थापने मम तस्य शापायुतं दत्त्वा भस्मशेषं करोम्यह
 म् ॥ आग्रहाकुतेयस्तु कलशस्थापनं मम तस्य संपादिनाशः स्याज्जपेष्टः पुत्रो विनश्यति अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिप
 त्पंचडिका र्वने धनार्थिभिर्विशेषेण चं शहानिश्च जायते न दर्शकल्यायुक्ता प्रतिपच्चंडिका र्वने उदयोद्दिमुहूर्ता-
 पित्रात्था सोऽयदाधिनीति देवीपुराणे याचाषवयुजिमासे स्यात्प्रतिपद्द्रव्यान्विता शकृद्दाममार्चनं तस्यां शतयज्ञफल
 प्रदम् रुद्रयामले अमायुक्तसराचैव प्रतिपन्निदिनामता तत्र चैव त्थापयेत्कुंभं दुर्भिक्षं जायते भ्रवम् प्रतिपत्साहि

तीयानुकुंभारोपणकर्मणीति यद्यपिरुद्रयामलंडामरंचनिर्मूलंतथाप्यविरोधान्प्रचाराच्चतद्वचनानि लिख्यन्ते तिथित
लेदेवीपुराणेषु प्रातरावाहयेदेवीप्रातरैवप्रवेशयेत् प्रातःप्रातश्चसंपूज्यप्रातरैवविस्मर्जयेत् तत्रैव शरत्काले म
हापूजाक्रियतेयाचचार्षिकी साकार्योदयगामिन्यांनतर्भनिधियुग्मता तथा कुहूकाषोपसंयुक्तां वर्जयेत्प्रतिपत्तिथिं
राज्यनाशायसाप्रोक्तानिदिताचाश्वपूजनइति एषुवचनेषुकलशस्थापनग्रहणात् तदेवप्रथमदिनेनिषिध्यतेन-
तूपवासादि तस्यप्रतिपद्यथ्यमावास्यास्येतियुग्मवाक्यात् शक्लुस्यात्प्रतिपत्तिथिः प्रथमतइतिदीपिकोक्तेः शक्लुपक्षेदश
विंशेतिमाधवोक्तेश्च पूर्वदिनेग्रामस्यबाधेमानाभावादितीकोचिन् वस्तुतस्तत्पूर्वोक्तवाक्येषुचंडिकाचर्चनपूजाग्रहणादु
पवासादेश्चांगत्वात्प्रधानदेवीपूजादावपिपरोतियुक्तम् कलशस्थापनग्रहणंतूपलक्षणम् अतएवदेवलः व्रतोपवास
नियमेषुघाटिकैकापियाभवेत् सातिथिस्तदिनैःपूज्याविपरीनातुपेत्तुइति अत्रघाटिकासुहृन्इतिगोडा यदतुपूर्वदिने
संपूर्णाशुद्धाचभूत्वापरदिनेवर्धनेतदासंपूर्णत्वादमायोगाभावाच्चपूर्वैव यानिचंद्रितीयायोगानिषेधकानिवचनानि के-
चित्पठन्ति तान्यापिशुद्धाधिकनियेषपराणि परदिनेप्रतिपदोत्पत्तासत्त्वतुदर्शयुतापिपूर्वैवग्राह्या तदाहलक्षुः तिथिः-
शरीरंतिथिरैवकारणंतिथिःप्रमाणंतिथिरैवसाधनमिति यानित्वमायुक्ताप्रकर्तव्ये त्यादीनिचुसिंहप्रसादेवचनानितानि
समूलत्वेसत्येतिद्वयाणि अत्रेदंतत्त्वम् पूर्वोक्तवाक्यानांसर्वेवाहंमाद्याद्यासित्वत्वेननिर्मूलत्वाच्चैश्चान्यनिर्णयस्या
उक्तेः सामान्यनिर्णयात्सर्ववत्प्राप्तावपिगोडनिर्बंधेषुविशेषनिर्णयादोदघिक्षीमाह्या तत्रापिघाटिकेत्यस्यद्विसुहृन्तस्त
विलोकेर्दिसुहृन्तोग्राह्या उदितेतदेवतंभानावित्यत्रद्विसुहृन्तानिओदयिन्याद्विसुहृन्तत्वनियमान् तेनउदयेद्विसु

हर्तृपीत्याद्यनुसारोपि मुहूर्तमात्राकर्तव्येति द्विमुहूर्तस्तुतिः अन्यथा द्विमुहूर्तविधिवेद्यार्थात् केचित्तु मुहूर्तमात्रेति वच-
नान्तो न्यूनत्वपरानेत्याहुः गौडा अव्ययम् अत्र देवीपूजे च प्रधानम् उपवासो दित्वंगम् अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मा-
तरमं विग्रहं पूजयित्वा शिवने मासि विंशौ को जायते नर इति हेमाद्रौ भाविष्ये तस्या एव फलसंबंधात् नवमीति धिपयंतं ह-
द्या पूजाजपादिकमिति तत्रैव देवीपुराणात् शारत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकीति मार्कंडेयपुराणाच्च पूर्ववचनदष्ट-
मी नवमीपूजे च प्रधानमन्यत्सर्वमंगमिति गौडाः एकाहपक्षोपिकालिकापुराणे यस्त्वेकस्यामथाष्टम्यां नवम्यामथसा-
धकः पूजयेद्दूरदां देवीं महाविभगवत्स्तरैरिति तत्त्वं तु राजसूयेन यार्गैः समप्रधानायाः सहिताया अव्यवैष्टेरेतयान्ना-
द्यकामं याजयेदित्येकत्वान्मध्ये विधानाच्च यथा फलार्थो बहिः प्रयोगस्तथानवरात्रमध्यस्याया अष्टम्या नवम्या वा फला-
र्थः स्रथक् प्रयोगः रूपनारायणधृतदेवीपुराणे महानवम्यापूजे यं सर्वकामप्रदायिका सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या-
कीर्तिना कृत्वा मोक्षं नृपयशोराज्यसुत्रासुर्धनसंपदः सा च काम्या नित्या च एवमन्यैरपि तथा देव्याः कार्यं प्रपूजनम्
तिमनुत्तं लब्धुं चतुर्वर्गप्रदायकमिति यो मोहादथवालस्या देवीं दुर्गां महोत्सवे न पूजयति तं भ्राष्ट्रादेषा द्वाव्यथैव
कुन्दा भगवती नस्य कामानिष्टानि हंति वेद इति कालिकापुराणे फलमिदं दाश्रुतेः वर्षे वर्षे विधातव्यं स्थापनं च वि संज-
मिति तिथितत्वे देवीपुराणाच्च अत्रोपवासादिकमुक्तं हेमाद्रौ भाविष्ये एवं च विंध्यवासिन्यां नवरात्रोपवासनः
एकभक्ते न नक्ते न तथैवायं चितेन च पूजनीया जनैर्देवी स्थाने स्थाने पुरेपुरे गृहे गृहे शक्तिपरे ग्रीमे ग्रामे वने वने स्ना-
तेः प्रसादं तेर्त्तं देव्या ह्यणोः क्षत्रियैर्नृपैः वैश्यैः क्षत्रैर्भक्तियुक्तेर्भूतैर्छेरेभ्यश्च मानवैरिति यत्तु रूपनारायणीये भ-

विद्ये एवं नानामुच्छगोः पूज्यते सर्वदस्युभिरिति वृत्तामसपूजापरम् विनामंत्रैस्तामसीस्थाकिरातानंतु संमतेति तत्रैवेने
 मदनरत्ने देवीपुराणेपि कन्यासंस्थे रवौ शक्रशकुमारभ्यनंदिकाम् अयाचीत्वथ वैकाशीनक्ताशीचाथवांश्चदः
 भूमौ राचीतचामंश्चकुमारीभोजयेत्पुदा वस्त्रालंकारदानैश्च संतोष्याः प्रतिवासरम् बलिंचप्रत्यहंदद्यादौदनं
 मांसमाषचत्त्रिकालंपूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति नंदिकाप्रतिपत्तिथिरिति मेधिलाः पष्ठीनिगोडाः तच्चपु
 जनरात्रौ कार्यम् आर्चयेन्मासि मेघांते महिषाक्षरार्दिनाम् निशाकपूजयेद्द्रक्त्या सोपवासाहिकः क्रमादिनिर्देवीपु
 राणात् संयद्देवि आश्विने मासि मेघांते प्रतिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानक्तं प्रकुचीतरात्रौ देवींचपूजयेत् रात्रिस्तूपायनो
 देवीदिवा रूपो महेश्वरः रात्रि व्रतमिदं देवि सर्वपापघ्नाशनम् सर्वकामप्रदं नृणां सर्वशत्रुनिवर्हणम् रात्रि व्रतमि
 दंतस्य रात्रौ कर्तव्यतेष्यते नक्तव्रतमिदं पस्मादन्यथानरके गतिरित्यादिवचनाच्च रात्रि व्रतत्वमेवाभिप्रेत्य माधवेनो
 क्तम् तस्य नक्तव्रतत्वादिति नतुरात्रिभोजनात् नतु मासि चाश्वपुजे शक्नुं न वरात्रे विशेषतः संपूज्य न वदुर्गोचने
 कंकुर्यात्समाहितः न वरात्राभिधं कर्म नक्तव्रतमिदं स्मृतम् आरंभे न वरात्रस्य त्यादि स्कांदात् माधवोक्ते श्वनक्तमे
 व प्रधानमिति चेत् न न वरात्रोपवासन इत्यादेरनुपपत्तेः तेन पाक्षिकनक्तानुवादायं नित्यानित्यसंयोगविरोधात् न
 त्याग्निहोत्रे दशमपक्षे प्राप्तस्य दध्राजुहोतीत्यस्येंद्रियकामहोमेनुवादो घटते नित्यवदनुवादायोगादित्यक्तं चार्तिकं
 तथात्रापि तेनात्र तद्देवगुणात्कलमिति शेषम् नतुरात्रेः कर्मकालत्वे तद्व्यापिनी पूर्वे वप्रतिपद्वापुयात् मेवम् आ
 यतः प्रासावपि पूर्वोक्तवचनेर्बाधान् यथापूर्वैकः कर्मकालव्यापिनीमपित्यत्कास्वत्यापि पूर्वैव रामनवमीनिप्रागु

क्तम्यथावा निशीथे सतीमपि पूर्वाजन्मा घृमीत्युक्त्वा रोहिणीयुक्तापरे चेति माधवेनोक्तम् तथाचापि यस्तत्तस्त
 गात्रेः कर्मकात्त्ववचसा हिमाद्याद्यतिरवनात् समूलत्वं विमृश्यमेव निकालं पूजयेदित्यादि पूर्वविरोधाच्च माधवोक्तिः
 स्तूपाक्षिकनक्तानुयादिरुक्तम् तस्मात्सर्वपक्षेषु परैरवप्रतिपत्तिरिति सिद्धम् अत्र केचित् न वरात्रशब्दो न वा होरात्रपरः
 दृष्टो समसि रष्टम्यां ह्रस्वेमा प्रतिपत्तिरिति शि
 त्तिहास एवौ न्यूनाधिकत्वापत्तेः अत्र मूलाभावाच्च तेन तिथिगान्येवायं तदुक्तं तिथिदृष्टौ तिथिहासेन वरात्र-
 मयार्थकम् अष्टोरात्रेन दोषायं न वरात्रतिथिर्क्षये इति सत्त्वन वरात्रशब्दः क्वचित्सुक्षणया कर्मवाची यथा प्रारंभो न
 वरात्रस्येत्यत्रेति दिक् प्रतिपदि च वै धृत्यादियोगनिषेधो भार्गवाच्च न दीपिकायां देवीपुराणे स्वाष्ट्वै धृतियुक्ता चै-
 त्स निपचं हि कर्त्तव्यं तयो रतै विधातव्यं कलशारोपणं गृहेति चित्रावै धृतियुक्तापि द्वितीयायुता चैत्सेव ग्राह्येत्युक्तम्
 दुर्गोत्सवे भद्रान्विता चैत्स निपलभ्यते विरूढयोगैरपि संगता सती सेवापराणहं विबुधैर्विधेया श्रीपुत्रराज्यादिवि-
 द्युद्दिहेतु रिति यदा तु वै धृत्यादिपरिहारेण प्रतिपन्नलभ्यते तदोक्तं तत्रैव कात्यायनेन प्रतिपद्यादिविधेनेमासि भवो वै-
 धृतिचित्रयोः आद्यपादौपरित्यज्य प्रारंभेन्न वरात्रकमिति भविष्येति चित्रावै धृतिसंपूर्णा प्रतिपच्चैद्धवेन्वृष त्या
 ज्यात्वांशात्स्यस्त्वाद्यास्तरीयांशे तु पूजनमिति रुद्रयामलेपि वै धृतौ पुत्रनाशः स्याच्चित्रायां धननाशनम् तस्मा-
 न्नस्थापयेत्कुंभां चित्रायां वै धृतौ तथा संपूर्णा प्रतिपदेव चित्रायुक्ता यदा भवेत् वै धृत्यावापि युक्ता स्यात्तदा मध्यं दिने र-
 तौ अभिजितु सुहृत् यत्तत्र स्थापनमिव्यन इति चित्रादिनिषेधे मूलचिंत्यम् इदं कलशस्थापनं रात्रौ न कार्यम् न रात्रौ

स्थापनं कार्यं न च कुंभाभिषेचनमिति यात्योक्तैः भास्करोदयभारष्ययावत्तु दशनाडिकाः प्रातः काल इति प्रोक्तः स्थापनारोपणा-
 दिष्विति विष्णुधर्मोक्तेः रुद्रयामले स्नानं गालिकं कृत्वा ततो देवां प्रपूजयेत् शरुभाभिर्भूति काभिश्च पूर्वैकृत्या तु वेदिका
 म् यवान्यैषा पयेन त्रयोधूमैश्चापि संयुतात् तत्र संस्थापयेत्कुंभां विधियामन्त्रपूर्वकम् सौवर्णं राजतं वापि ताम्रं मृन्मयजंतु
 वेति अथ पूजाविधिः सा च जयंती मंत्रेण न चाक्षरेण गकार्या तदुक्तं दुर्गाभक्तिरोगिण्यां देवीपुराणे कुर्वीह व्यास्तमंत्रे
 ण पूजां क्षीरघृतादिभिरित्तत्त्वा जयंती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी दुर्गाक्षमा शिवा धात्री स्वधा स्वाहानमोस्तुते
 अनेनैव नम्रं त्रेण जपहोमौ तु कारयेदिति ॐ हुरेर्दुर्गे रक्षिणि स्वाहोति नवाक्षरः तत्र प्रतिपदि प्रातरभ्यंगं कृत्वा देशका-
 लो संफीत्यममैरुजन्मनि दुर्गाप्रतिद्वारा सर्वापच्छाति पूर्वकदीर्घासुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्न संतति वृद्धि स्थि-
 रलक्ष्मी कीर्तिलाभशत्रुपराजयसदभीष्टासिध्यर्थं शारदनवरात्र प्रतिपदि विहित कलशस्थापनदुर्गा पूजा कुमारी पूजा
 दि करिष्ये इति संफल्य महीद्यौरिति भूमिं स्पृष्ट्वा ओषधयः सयितयवान्निक्षिप्य आकलशोच्चित्तुं भस्मस्थाय्य इमं मेरुं
 ग इति जलेनाहूर्यं गंधद्वारा भित्तिगंधं या ओषधीनि स चोषधीः कांडात्कांडादिति दूर्याः अश्वत्थे च इति पंचपल्लवान्
 स्योनामृथिवीति सप्तमृदः याः फलिनीरिति फलम् सहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यं च क्षिप्त्वा सुवास्तवासा इति व-
 स्त्रेणाचेष्ट्य पूर्णादर्वीति पूर्णपान्नां मिधाय तत्र चरुणं संपूज्य जीर्णयांचूतनायांचा प्रतिमायां दुर्गाभावात् स्पृजयेत् तदा
 था पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा आगच्छ वरदे देवि देवदेव्यैः त्वदर्पि निषूदनि पूजां गृहाण स्तुभिरिव नमस्ते शंकर प्रिये सर्वतीर्थमयवारि
 सर्वदेवसमन्वितं इमं घटं सभागच्छ तिष्ठ देवगणैः सह दुर्गेदिवि सभागच्छ सान्निध्यमिह कल्पय बलिं पूजां गृहाय

लमष्टाभिः शक्तिभिः सहेत्याद्य पूर्वोक्तमंत्रेण षोडशोपचारैः पूजाभित्वा भाषभक्तबलिं कूर्ष्मांडादिबलिं वा निवेदयेत् ततः कुमा-
रीपूजा तदुक्तं हेमाद्रौ स्कांदे एकैकां पूजयेत्कन्यामेकदृश्यातथैव च द्विगुणं विगुणं वापि प्रत्येकं नवकं तु वा तथा नव-
भिरुत्तमैर्भूमिभैश्चर्यं द्विगुणेन तु एकदृश्यालभैरुत्तमैर्केकेनाश्रित्याकं न्यापूजा अर्चितां विवर्जयेत्
गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्यानविद्यते तेन द्विवर्षाभ्याप्य दशवर्षपर्यन्ता एव पूज्याः न त्वन्याः नार्सां चैकं पूजामेवाः फ-
रिकात्रिमूर्तिः कल्याणीरोहिणीकाली चंद्रिका शांभवी दुर्गासुभद्रेति नामभिः पूजां कर्ष्या आसांच प्रत्येकं पूजामेवाः फ-
लविशेषाश्च नैव ज्ञेयाः सामान्यतस्त मंत्राक्षरपथी लक्ष्मीमातृणां रूपधारिणीं नवदुर्गां त्रिकांसाक्षात्कन्यामावाह-
याम्यहम् एवमभ्यर्चनं कुर्वन्कुमारिणां प्रयत्नतः कंबुकेश्वरैश्चैव गंपुष्पांक्षतादिभिः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्भो-
जयेत्सायसादिभिः तथा ग्रंथिस्फुटितशीर्षाणि रक्तपूयव्रणां किताम् जात्यंधां केकरीं कीर्णां कुरूपान् तदुरोमशाम् सं-
सृजेद्रोगिणीं कन्यां दासीगर्भं समुद्रवाम् तथा ब्राह्मणीं सर्वकार्येषु जयार्थे नृपवंशजाम् लाभार्थे वैश्यवंशोत्थाम् सु-
तार्थे शूद्रवंशजाम् दारुणैर्चात्सजातानां पूजयेद्द्विधिमनर इति अत्र वेदपारायणमप्युक्तं रुद्रयामले एवं चतुर्वेदविदो
विप्रान्सर्वान् प्रसादयेत् तेषां च वरणं कार्यं वेदपारायणार्थे वेदति तथा एकौत्तराभिरुद्रास्तु नवमीयावदेव हि च
पाठं जपेच्चैव जापयेद्वा विधानतः तिथितले वाराहीतंत्रे प्रणवंचादिनोजं स्वास्तोत्रं वा सां हितां पठेत् अतएव प्रणवंचा
दित्कवाचादिपूरुषः आधारिस्थापयित्वा तु पुस्तकं प्रजपेत्कधीः हस्तसंस्थापनादेच यस्माद्देविफलं भवेत् स्वयंचलि-
स्त्विनं यच्च धृद्रेणालिखितं भवेत् अत्राक्षणेन लिखितं तच्चापि विफलं भवेत् कथिच्छंदादिकं न्यस्य पठेत्स्त्रोत्रं विचक्षणः

भौतनदशयेयत्रमणा वतत्रविन्यसेत् सर्वत्रपाठ्येचित्तयेयस्त्वन्यथाविफलंभवेत् एवंनवमीपर्यन्तंप्रत्यहंकुर्यात् अत्रविशेषोहेम
 द्रोदेवीपुराणे यदाद्येदिवसेकुर्याच्चंडिकापूजनादिकं द्विगुणेतद्वितीयेद्विगुणंतसरेहभि नवमीतिथिपर्यन्तं तस्यापूजा
 जपादिकमिति एतेननवरात्रेपूजेचप्रधानंउपवासादित्वंगमितिगम्यते तिथिहासेतुतिथिद्वयनिभिनंपूजादिमहालयथा
 ऋवदेकादिनेभाहत्याकार्यम् वृद्धोतद्वदेवाहतिः ततो नवरात्रोपवासादिसंकल्पकुर्यात् स्वस्याःशक्तावनेनवापूजादिक
 रयेत् स्वयंवाप्यन्यतोवापिपूजयेत्पूजयीतवेतिनरंगिण्यादेवीपुराणात् इदंनवदेवीपूजनंशुक्रासादावपिकार्यम् तदुक्तं
 धर्मप्रदीपे नष्टेश्चैतथाजीर्वांसिहस्थेचबृहस्पती कार्याचैंगुस्त्वदेव्यर्वाप्रत्यब्दंकुलधर्मनश्नति मलभासेतुवचनाभा
 वान्न भवति अत्रसाश्वत्थाश्वपूजमभ्युक्तम् गदनरत्नेदेवीपुराणे आश्वयुक्शुक्लप्रतिपत्स्वातीयोगेश्वरभेदिने पूर्वसु
 चैःश्रवणामप्रथमंश्रियमायहत् तस्मात्साश्वैर्नरेस्तत्रपूज्योसोभद्दयासह पूजनीयाश्चतुरगानवमीयावदेवादि शां
 तिः स्वस्त्ययनंकार्पितदानेषांदिनेदिने धान्यंभल्लतवंकुष्ठंवचासिद्धार्थंक्रास्तथा पंचवर्णेनसूत्रेणश्रद्धितेषांतुबंधयेत् वा
 यज्येयैरुक्तेः सौरेः शांकेर्मंत्रैः संवेण्वेवैः वेश्वदेवैस्तथाग्नेयेहोमः कार्यादिनेदिने कल्पतरोत्वेनदमेत्यदपि ज्येष्ठायोगे
 पुरातनगजाश्वाष्टौमहाबलाः पृथिवीमयहन्पूर्वसंशैलवनकाननाम् कुमुदेरावणौपद्मः पुष्पदंतौथचामनः सुप्र-
 तीकोजनीनीलस्तस्मानांस्तत्रपूजयेत् शाक्रादस्तात्समारभ्यनवम्यंतंनपूर्ववत् अश्वचक्षोमादीत्यर्थः अथप्रतिपदा-
 दिषुविशेषोदुर्गाभक्तिनरंगिण्याभाव्ये केशसंस्कारद्रव्याणिप्रदद्यात्प्रतिपदिने पक्वतेलांद्द्वितीयायांकेशसंयमहेन
 वे पट्टदोरमिनिगोडपाठः दर्पणंचनृतीयायांसिंदूरालक्तकतथा मधुपर्कंचनुथ्यांनिलकनेचमंडनम् पंचम्यामंगरा

गंवशक्त्यालंकरणानि च पृथ्वाचित्वतौबोधंसायंसं ध्यासकारयेत् सप्तम्यां प्रातरानीयगृह्ये प्रपूजयेत् उपोषणमथाष्टम्यामात्मश
 त्वाचपूजनम् नवम्यामुग्रनंदायाः पूजोक्त्यादलितथा संपूज्यप्रेषणंकुर्वाद्दशम्यांसारवोत्सवेः अनेनविधिनायस्तदेवींप्रीणय
 तेनरः स्कंदवत्सालयेद्देशंतपुत्रधनकीर्तिभिः कृत्यतत्वाणवेलेंगे कन्यायांकृष्णपक्षेतुपूजाधित्वाद्रभेपिवा नवम्यांबोधयेद्दे
 शींमहाविभ्रवविस्तरैः शक्रपक्षेचतुर्थ्यातुदेवीकेशविमोक्षणम् यानरेवतुपंचम्यांस्नापयेत्सशभेर्जलैः पृथ्वांसायंप्रकुर्वीतवि
 त्वहक्षेधिवासनम् सप्तम्यापनिकापूजाअष्टम्यांचायुपोषणम्-पूजाचजगारश्चैवनवम्यांविधिवहलैः विसर्जनंदशम्यांतुक्रो
 डांरैतुक्रमंगलैः अत्रनवम्यांबोधनासामर्थ्येपृथ्वांबोधनमितस्मार्ताः फलभूमार्थिनः समुच्चयइत्यन्ये नवम्यांमंत्रः कालिकापुरा
 णे इयमास्यासितेपक्षेनवम्यामार्द्रभेदिवा श्रीहृक्षेबोधयामित्वांयावत्पूजांकरोग्यहम् अत्रस्त्रीव्रतैविशेषः परिभाषायांज्ञेयः
 अथाशौचेविशेषो निर्णयामृतेविश्वरूपनिबधे आश्विनेशक्रूपक्षेतुप्रारब्धेनवरात्रके शाश्वतौचेसमुत्पल्लेक्रियाका
 र्याकथंबुधैः सूतकेवर्तमानेचनत्रौत्यन्नेसदाबुधैः देवीपूजाप्रकर्तव्यापशुयज्ञविधानतः सूतकेपूजनंश्रीकंदानं
 चैवविशेषतः देवीसुहृदशयकर्तव्यंतत्रदोषोनविद्यतंइति कालादर्शेविष्णुरहस्येपि पूर्वसंकल्पितंयच्चव्रतंस्तनिय
 तव्रतैः तत्कर्तव्यंनरैः शृद्धंदानार्चनविचर्जितमिति गोडनिबधेतिथितत्वेयुक्तम् आश्विनकृष्णनवम्यादिशु
 प्रतिपदादिषष्ठ्यादिसप्तम्यादिचैकंकर्म अतश्चमध्येभाशौचपातेपिनदोषः संकल्पोव्रतसत्रयोरितिविष्णूक्तैरिति
 आरब्धंस्वयमेवकार्यम् अनारब्धत्वन्येनकारयेदितिदिवोदासः एजस्वलात्वन्येनकारयेत् सूतकादिबुद्धिशेषचच
 नाभावात् स्त्रीणांचनवरात्रेतांबूलादिचवर्णंभवति तदुक्तंव्रतहेमाद्रौगारुडे गंधालंकारतांबूलपुष्पमालातुलेपनम्

उपवासेन दुष्यंति दंतधावनमंजनमिति एतत्संभर्तृकोपवासविषयम् अन्यश्चात्र विशेषः परिभाषायामुक्तः आश्वि-
नशुक्लपंचम्यामुपांगललिताव्रतम् महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धम् तत्र यद्यपि कथायां कालविशेषो नोक्तस्तथापि रात्रौ जागरणं
कुर्याद्वीतवादित्रयिः स्वर्नेरितिरात्रौ जागरोक्तैः शक्तिपूजाया रात्रौ प्राशस्त्याच्च रात्रिव्यापिनी ग्राह्येनिकेचित् वस्तुतः
स्तुतवचनं विनारात्रिपूजायां मानाभावात् जागरस्य चांगत्वात् कल्पवाक्यात् भक्तजागरणेनैकै चंद्राद्यर्घ्यव्रते तथा
ताराव्रतेषु सर्वेषु रात्रियोगो विशिष्यत इति कालहेमाद्रौ चचनाच्च पूर्वविद्धा ग्राह्या रात्रिशब्दः पूर्वविद्धा वचन इति हेमा-
द्रिः अस्य च भुक्ता जागरणरूपत्वादिति साधु प्रतीमः भुक्ता जागरणं यत्रैते कपदं तस्मिन् व्रते इत्यर्थः अन्यथा शुक्ल-
त्यसंगतेः दिवोदासी चेव्येवम् आश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीस्थापनम् यथोक्तं निर्णयामृते देवीपुराणे मूले
षु स्थापनं देव्याः पूर्वाषाढास्तपूजनम् उन्नरास्तु बलिं दद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेदिति रुद्रयामलेपि मूलश्लेसराधीषा
पूजनीया सरस्वती पूजयेत्प्रत्यहं देवया वैद्वेषावमृशकम् नाध्यापयेन्न च लिखेन्नाधीयान कदाचन पुस्तके स्थापि-
ते देवविधाकामो द्विजो नमः संग्रहे आश्विनस्य सिते पक्षे मेधाकामः सरस्वतीम् मूले नावाहयेद्देवीं श्रवणेन विस-
र्जयेत् मूलस्याद्यपादे आवाहनमिति शिष्टाः श्रवणाद्यपादे च विसर्जयेत् आदिभागो निशायां तु श्रवणास्य यदा भवे-
त् संप्रेषणं तदा देव्या दशम्यां च महोत्सव इति चिन्तामणौ ब्रह्मांडपुराणात् अथ पञ्चा गौडनिबंधे देवीपुराणे ज्ये-
ष्ठानक्षत्रपुक्तायां षष्ठ्यां बिल्वाभिमंत्रणम् सप्तम्यां मूलपुक्तायां पत्रिकायाः प्रवेशनम् पूर्वाषाढायुताष्टम्यां पूजा होमा-
द्यपौषणम् उत्तरेण नवम्यां तु बलिभिः पूजयेच्छिवाम् श्रवणेन दशम्यां तु प्राणिपत्यविसर्जयेत् कालिकापुराणे बोध-

येद्वित्वशारवायां षष्ठादेवीं फलेषु च समम्यां बिल्वशारवांतामाहृत्य प्रतिपूजयेत् पुनः पूजां तथाष्टम्यां विशेषेण
 रेत् जागरं च स्वयंकुर्याद्द्विलिदानं महाभिषि प्रभूतबालिदानं तु नवम्यां विधिवच्चरेत् विसर्जनं दशम्यां तु कुर्याद्देसार
 वोत्सवेः धूलिफट्टमभिषेयोः क्रीडाकोतुकमंगलेः अत्र सर्वत्र निधिनक्षत्रयोगादरोमुख्यः कल्पः तदभावे तु तिथिरे
 वमास्ता तिथिः शरीरदेवस्य तिथौ नक्षत्रमाश्रितम् तस्मान्निधिप्रधानं निधिनक्षत्रं तिथिर्विनेति विद्यापनिलिखित
 चनात् तिधिनक्षत्रयोरेगैर्द्वयोरेवातुपालनम् योगाभावेति धियाद्या देव्याः पूजनकर्मणां तिनेत्रैव देवलोकैश्च अत्र
 चपञ्चीप्रवेशात्पूर्वैकः सायंकाले षष्ठ्यभावे तत्पूर्वोदने धिवासनं कार्यम् सायंकाले तस्यैतासं त्वेति धिवासनलोपः षष्ठ्यां सा
 यं प्रकृतीति बिल्ववृक्षे धिवासनमिति पूर्ववचनादिनिकल्पतरुः सायं श्रुतिः फलानि शयमाचार्यानि तु कर्मलोप इत्याचार्य-
 चूडामणिः अत्रक्रमः बिल्वसमीपंगत्वा देवीं बिल्वं च संपूज्य प्रार्थयेत् तत्रमंत्रः रावणस्य वधार्थाय रामस्यानुग्रहा-
 यच्च अकाले न ह्यग्रावोद्योदेव्यास्त्वधिकृतः पुरा अहमव्याश्रितः षष्ठ्यां सायान्हेतुबोधयाम्यतः श्रीधौलशिखरे जात
 श्रीफलः श्रीनिकेतनः नेन व्योसि समागच्छ पूज्यो दुर्गास्वरूपत इति एवं देवीमधिवास्य परदिने निमंत्रितं बिल्वशा
 खापञ्चीप्रवेशात्पूजां कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ लेंगे मूलाभावे तु समम्यां केवलायां प्रवेशयेत् युग्माभ्यां न वचि बिल्वस्य फ
 ल्यां शाखिकां तथा तथैव प्रतिमां देव्याः स्नात्वा भ्युक्ष्य प्रवेशयेत् अचंचोपवासपूजादौ चोदयिकी सममीप्राद्या न
 तु युग्मचाक्यात्पूर्वा युगाद्या वर्षदृष्टिश्च सममीपार्वती प्रिया रवेरुदयमीक्षंते न तत्र तिथियुगमतेति कृत्यतत्पार्श्व
 दाहृत्य वचनान् भगवत्याः प्रवेशादि विसर्गं ताश्च यागक्रियाः तिथ्यानुदयगाभिन्यां सर्वास्ताः कारयेद्बुध इति तिथिर्

तत्तेनोदकेश्वरपुराणाच्च दुर्गाभक्तिरंगिण्यामप्येवम् तत्रापि घटिकातोऽनूतत्वे परानकार्या व्रनोपवासनियमे घटिके कापि
या भवेदिति देवलोक्तेरिति गौडाः दाक्षिणात्यास्त पूर्वचनमदृष्ट्वा युग्मवाक्यासूर्वीकुर्वन्ति पत्रिकापूजाचपूर्वाणह एव कार्या
ननु मूलानुरोधान्मध्याह्नादाविति कृत्यतत्त्वाणिवेदकम् पत्रिकास्त रंभाकवीहरिद्राचजयंतीविल्वदाडिभौ अशोकोमान
हृक्षश्च धान्यादिनचपत्रिका इति तत्रैवोक्ताः अस्यामेव सप्तम्यां देवीत्रिरात्रसु कंहगाद्रौ प्रतिपदादिनवतिथिषु उपवासा
करणसामर्थ्ये सप्तम्यादिदिनचये वा कुर्यात् तदा ह धौम्यः आश्विने मासि शक्नुतु कर्तव्यं न वरात्रकम् प्रतिपदादिक्रमेणो
वयावच्च नवमी भवेत् त्रिरात्रं चापि कर्तव्यं सप्तम्यादियथाक्रमम् अतएव हेमाद्रौ देवीपुराणे मंगलाव्रते आश्विने वाथुवा
माये चैत्रे वा श्रावणे पिवा कृष्णाष्टम्यादिकर्तव्यं व्रतं शक्नुवधिं हरेः यावत् शक्नुवमीशक्रउपोष्यातु विधानतः दानं हो-
मोजपः पूजा कन्याप्रोज्यास्तथान्वहम् महाभैरवरूपेण अस्थिमालाधराश्वये पूजनीया विशेषेण वस्त्रेर्गामपुरादिषु इ
ति मासचतुष्टये विधाय अन्यत्रापि अथवानवरात्रं च सप्तपंचत्रिकं दिवा एकभक्तेन न केनायाचितो पोषितैः क्रमादिति
पूजयेत्ता शिवनेशा कथा वन्दु क्लाष्टमी भवेत् सर्वकार्यणि शिष्यांति शक्रनास्त्यत्र संशय इत्तकम् दिवेत्येकरात्रमुक्तम् दे
वीपुराणे नवरात्रव्रतेशक्तस्त्रिरात्रं चैकरात्रकम् व्यतंचरतिथो भक्तस्तेमेदास्यामि वांछितमिति तत्रापि सप्तम्याः पू
जने पूर्वोक्तो निर्णयः अत्रतिथियोगपदे तं नेणोपवासः तिथिद्वयनिभिनं पूजादि क्तु भेदेन अत्र विशेषो निर्णयामृते भविष्ये सप्त
म्यां नवगेहानि दारुजानि नयानि च एकं वा चित्तभावेन कारयेत्सप्तमाहितः दुर्गागृहं प्रकर्तव्यं चतुरस्रं सप्तशोभनम्
तन्मध्ये चेदिकां कुर्याच्चतुर्हस्तां समांशकाम् तस्यां सिंहासनं क्षीमं कंबलाजिनं संयुतम् तत्र दुर्गां प्रतिष्ठाप्य सर्वल

क्षणसंयुताम् मुनेश्वरतुभ्यस्त्रिविधैर्दशाभिर्वाविभृषिताम् तप्तहाटकवर्णाभांविनेत्रांशाशिशेखराम् अनैककुसुमा-
 क्रीर्णां कपटैर्नक्षत्राभिरामम् नितम्बविंबसन्नद्धकैकिणीक्षणादिनीम् शूलचक्रदंडशक्तिवज्रचापासिधारिणीम्
 यंटाक्षमालाकरकपानयात्रेत्यसत्कराम् तदग्रेच्छिन्नविरसंयाहिषंरुधिराशुतम् निःसृताधिनिकुंठनालेचर्मसि-
 धारिणम् देवीधनकरग्रीवं शूलेनोरासिताडितम् नागपाशेनाविक्षिप्तहयसेणाधिबिन्दुतम् वमदुधिरवक्त्रेणधु-
 न्वनौर्ध्वसदालुपा सर्वतोभातुचक्रेणसेव्यमानांकरेस्तथेति तत्रदेवीप्रकर्तव्याहेमीगाराजनीतया गृहाक्षीलिङ्ग
 पापेनारवङ्गशूलेचपूजयेत् वाक्षीदितारुभयी देवीमूर्तिस्थापनेविशेषोदुर्गाभक्तिर्तर्गिण्यादेवीपुराणे याम्यास्या
 शत भद्रादुर्गापूर्वास्याजयवर्धिनी पञ्चवैमाभिसुरवीनित्यं नस्थायांसौम्या दिङ्मुखी प्रतिमाभावेविशेषस्तत्रै-
 च हेमराजतमृद्यानुशीलचिन्तापितापिवा रवङ्गशूलेर्वितादेवीसर्वकामफलप्रदा यद्यद्यस्यासुधं प्रोक्तं तस्मिंस्तो-
 त्रं प्रतिपूजयेत् देवीभक्त्या चिन्तापुंसां राज्यायुः स्मृतसौरव्यदा कृत्यतत्पार्णवेकासिकापुराणे लिङ्गस्थां पूजयेद्दे-
 वीमंडलस्थानधेवच पुस्तकस्थां महादेवीं पावकेग्रतिमासूच चित्रेचित्रिशिखरेवरवङ्गजलस्थां वापिपूजयेत् वि-
 ल्वपत्रैर्यजेद्देवीं तथाजातीप्रसूनकैः नानापि हृकनेवेधैर्धूपदीपैर्मनोहरैः भगालिङ्गाभिधानैश्चभगलिङ्गप्रगीत
 कैः भगालिङ्गक्रियाभिश्चपीणयेद्दूरचंडिचम्रम् परेर्नाक्षिव्यतेयस्तयः परान्नाक्षिपत्यपि तस्यकुहाभरावतीशा-
 पंद्यास्तदारुणम् चित्रमृन्मायादौस्नानाद्यसंभवेतत्रैवोक्तम् अतिकेस्थापितेस्वङ्गेस्नांपयेद्दर्पणेथवेति अथस-
 त्मभीपूजाविधिः प्रतिपद्यत्तविधिनाफलसंकीर्तनालेनवपुर्भिक्षामृन्मयशुर्गापूजावलिदानानिकरिष्य इति संकल्प्य

पूर्वनिर्भिति विल्वसमीपंगत्वा संपूज्य आगच्छ सर्वकल्याणीति पूर्वोक्तमंत्रं पठित्वा विल्वदक्षमहाभागसदा त्वं शंकर
 प्रिय गृहीत्वा तव शाखां च देवी पूजां करोम्यहम् शाखा छेदोद्भवदुःखं न च कार्यं त्वया प्रभो गृहीत्वा तव शाखां च पूज्या
 दुर्गेति च स्मृतिः उत्तिष्ठ पत्रिके देवि सर्वकल्याणहेतवे पूजां गृहाण सकलामस्माकं वरदा भव मेरुमंदरकैलासहिम
 वाच्छिखरे गिरी जातश्रीफलदक्षत्वगं बिकाम्याः सदा प्रियः इति संप्रार्थय छिंधि फट् फट् ॐ हुं फट् स्वाहेति छित्वा
 संपूज्य ॐ चासुं देवल च लद निवाद्य घोषेण देवीं तां च गृहं प्रवेश्य आरोपितासि दुर्गे त्वं भूयध्यां श्रीफले पितृ स्थि
 रा नितान्तं पूत्वान् गृहे त्वं कामदा भवेति स्थिरीकृत्य रंभादिपत्रिकाः पंचगव्येन पुंचाभूतेन च स्नापयित्वा वस्त्रेणावेष्ट्य
 स्थापयेत् ततः पूर्ववत्संकल्पं कृत्वाऽक्षतानादाय देवीमावाहयेत् तत्र मंत्रः आवाहयाम्यहं देवि भूयध्यां श्रीफले न
 था कैलासशिखराद्देवि विंध्याद्रोर्हिमपर्वतात् आगत्य विल्वशाखायां चंडिकैकुरु सन्निधिम् स्थापितासि मया दुर्गे पू
 जयेत्वां प्रसीद मे आसुरारोग्यं मे श्वयं देहि देवि नमोस्तु ते दुर्गे दुर्गस्वस्त्यासि स्मरते नमो मयेति सदानंदकरे देवि प्रसीद म
 मसिद्धये एत्थो हि भगवत्यंब शत्रुक्षय जयप्रदे भक्तिः पूजया भित्वां दुर्गे देवि सराचिंते पल्लवैश्च फलोपेतैः पुष्पैश्च स्तम्भ
 नोहरेः पल्लवैः स्थिते देवि पूजयेत्वां प्रसीद मे दुर्गे देवि इहा गच्छ सान्निध्यमिह कल्पय यज्ञभागान् गृहाण त्वं योगिनी
 कोटिभिः सहति ततो मूलमंत्रेण पाद्यां धांतां पचारैः संपूज्य अमृतोद्भवं च श्रीदक्षं शंकरस्य सदा प्रियम् विल्वपत्रं
 प्रयच्छामि पत्रं ते स्मरे श्वरीति विल्वपत्रम् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां द्रोणपुष्पं सदा प्रियम् ततो दुर्गे प्रयच्छामि सर्वका
 मार्थसिद्धयं दत्ति द्रोणपुष्पं निवेद्य धूपादिदक्षिणां तां पूजां मूलेन कृत्वा प्रार्थयेत् ॐ महिषाक्षि महाभागे चासुं देसुं डमालि

नि आयुरारोग्यभैश्वर्यं देहि देवि नमोस्तुते पुं कुमेन सभालब्धे चंदनेन विलेपिते विल्वपत्रकृतापीडे दुर्गे हं शरणं गतः स
पदे हि यशो देहि भगं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वोन्मायांश्च देहि मे सर्वमंगलमांगल्ये इति च संप्रार्थ्य पत्रिका
पूजयेत् कदल्यां ब्रह्मणीं दाडिमेरुं कदलिकाम् धान्ये लक्ष्मीं हरिद्रया दुर्गां माने चासुं डाम् कवौकालिकाम् बिल्वेशिवां अशोकेशोकरहिता ।
मु जयं त्यां कार्त्तिकं चावात्स्यं संपूज्य दुर्गायै बलिं दद्यात् अत्र शस्त्रादिपूजा वक्ष्यते ततः स्तुतिं पठेत् तदुक्तं शिचरहस्ये
दुर्गाशिवां शान्तिकरीं ब्रह्मणीं ब्रह्मणः प्रियाम् सर्वलोकप्रणेचीं च प्रणमाभिसदा शिवाम् मंगलां शोभनां श्रद्धां निःक
लां परमांकलाम् विश्वेश्वरीं विश्वमातां चंडिकां प्रणमाम्यहम् सर्वदेवमयीं देवीं सर्वरोगभयापहाम् ब्रह्मेशविष्णु
नमितां प्रणमाभिसदा उमाम् विंध्यस्थां विंध्यनिलयां दिव्यस्थाननिरासिनीम् योगिनीं योगमातां च चंडिकां प्रण
माम्यहम् ईशानमातरं देवीमीश्वरीमीश्वरीप्रियाम् प्रणतोऽस्मि सदा दुर्गां ससारार्णवना रिणीम् यद्भूमं पठते स्तोत्रं च
पुण्यादापियो नरः समुक्तः सर्वपापैस्तु मोदते दुर्गाया सह अथ महाष्टमी सा च परसुता शक्रपक्षेष्टमी चैव शक्रप
क्षे चतुर्दशी पूर्वविद्धान कर्तव्या कर्तव्या परसंयुते निब्रह्मचैव वर्तते मदनरत्ने स्मृति संग्रहे शरन्महाष्टमी पूज्या नवमी
संयुता सदा सप्तमी संयुता नित्यं शोकसंतापकारिणी जंभेन सप्तमी युक्ता पूजिता तु महाष्टमी इंद्रेण निहतो जंभस्त
स्मादानवपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमी मिश्रिताष्टमी कर्जनीया प्रयत्नेन भर्तुजैः शक्रभक्तोऽस्तिभिः सप्तमी शल्य
संयुक्तां मोहादज्ञानतोपि वा महाष्टमी प्रकुर्वाणो नरकं प्रति पद्यते सप्तमी कलया यत्र परमश्चाष्टमी भवेत् तेन शल्यमिदं प्रो
क्तं पुत्रपौत्रक्षयप्रदम् तथा पुत्रान्हंति पशून्हंति हंति राष्ट्रं सराजकम् हंति जातान् जातान्श्च सप्तमी सहिताष्टमी तेन नात्र नि

मुहूर्तवेधः तदाघटिकाग्रान्त्र्यौदधिकीग्रात्या व्रतोपवासनिघमेघाटिकेकापिवाभवेदितिदेवलोकैः गौडाअव्येवमाहुः
 अतएवोक्तंभोजराजेन नचसप्तमीशल्यसमोपहतेति इयंभोमितिप्रशस्ता अष्टम्यासुदितेसूर्येदिनातेनवमीभवेत् कुज
 वारोभवेन्नपूजनीयाप्रयत्नतइतिमदनरत्नेवचनात् सप्तमीशल्यसंविद्धावर्जनीयासदाष्टमी स्तोकापिसामहायुण्याय
 स्यांसूर्योदयोभवेदितिमदनरत्नेस्मृतिमसुचयवचनात् अष्टमीनवमीयुक्तानवमीचाष्टमीयुतेतिपादयवचनाच्च इयमेव
 मूलयुक्ताचेत्याहानवमीसंज्ञा आश्वयुक्शुक्लपक्षेयाष्टमीमूलेनसंयुता सामहानवमीप्रोक्तात्रैलोक्येपिस्तदुलंभेतिहेमा
 द्रीस्कांदात् मूलयुक्तापिसप्तमीसुताचेत्याज्येवेत्यक्तं निर्णयामृतदुर्गोत्सवे मूलैनापिहिसंयुक्तासदात्याज्याष्टमीबुधैः लेशा-
 नात्रेणसप्तम्याऽपिपस्याद्यदिदूषितेति महाष्टमीपूर्वेकः पूर्वाणहव्यापित्वेपूर्वांन्यथापरेवेतिनिर्णयदीपमतम् एतच्चतुच्छला
 दुपेक्ष्यम् रूपनारायणधृतेदेवीपुराणे सप्तमीवेधसंयुक्त्यैः कृतानुमहाष्टमी पुत्रदारधनेर्हीना भ्रमंतीहपिशान्चवत् अनु
 सप्तम्यासुदितेसूर्यपरतोयाष्टमीभवेत् तत्रदुर्गोत्सवंकुर्यान्परेहनीतिविश्वरूपनिबंधवचनंतदाशिवनष्ट्याष्टमी
 विषयम् कन्यायांरुक्मापक्षेतुपूजयित्वाष्टमीदिने नवम्यांबोधयेद्देवीगीतवादित्रनिः स्वनेरितिदेवीपुराणे तत्रापिपूजोक्ते
 रितिहेमाद्रौनिर्णयामृतेचोक्तम् यान्ति भद्रायांभद्रकाल्याश्चमध्येस्यादर्चनक्रिया तस्याद्वैसप्तमीविद्वाकार्यादुर्गाष्टमीबु
 धैरिति यच्च मोहचूलीनरेऽज्ञास्तेच आश्विनस्यसिनाष्टम्यामर्चयानेतुपार्वती भद्रकालीसमुत्सन्नापूर्वाषादासमायुतेति
 तथा तत्राष्टम्यांभद्रकालीदक्षयज्ञविनाशिनी प्रादुर्भूतामहाघोरायोगिनीकोटिभिः सहति यच्चमदनरत्ने महाष्टम्याश्वि
 नेमासिशुक्लकल्याणकारिणी सप्तम्यापिपुवाकार्यामूलेनतुविशेषनइति तानिपरदिनेष्टम्याभावविषयाणीतिमदनरत्नेउक्तं

यजुनत्रैवपरदिनेष्टमीसत्त्वंपिपूर्वविद्धाविधायकंचनम् यदाष्टमीतुसंप्राप्यत्यस्त्यानिदिवाकरः तत्रदुर्गोत्सवंकुर्यान्नकुर्या
 दपरेहनि दुर्भिक्षुतंचजानीयान्नवभ्यांयत्रपूज्यतइतितत्परदिनेदशभ्यांनवभ्याभावविषयम् यदासूर्योदयेनस्यान्नवमीचा-
 परेहमि तदाष्टमीप्रकुर्यान्नसमभ्यासाहितानृपेनितत्रैवस्मृतिसंग्रहोक्तेः उत्तरास्तिथयोयत्रक्षयंयानिनराधिप पूर्वोष्टमीत-
 दाकुर्यादन्यथावश्रभंभवेदितिदुर्गोत्सवोक्तेःश्वेतिमदनरत्ने वस्तुतस्तुइदंचनद्वयंअष्टमीनवभ्योः सूर्योदयद्वयसंबंधपर
 म् अतएवनवमीचेतिचकारादष्टमीच तिथयइतिबहुवचनादष्टमीनवमीदशस्युक्ता अन्यथापूर्वोक्तविरोधादितिदिक् य
 नु अहंभद्राचभद्राहंनावयोरंतरंक्वचिन् सर्वसिद्धिंप्रदास्याभिभद्रायामर्चितात्वहमितिदेवीपुराणंतद्विष्टिकरणमध्येपूजा
 विधानार्थम् विष्टित्यक्तामहाष्टम्यांममपूजांकरोनियः तस्यपूजाफलंनस्यात्तेनाहमवमानितेति तत्रैवोक्तेरितिभिर्णया-
 मृते तयास्तलिस्त्रपुराणे सप्तम्यांपात्रिकापूजाअष्टम्यांचाव्युपोषणम् पूजाचजागरन्धैवनवम्यांविधिवद्दलिरिति अष्टस्युप
 वासश्चपुत्रवतानकार्थः उपवासंमहाष्टम्यांपुत्रवान्नसमाचरेत् यथानथावापूतात्माव्रतीदेवींप्रपूजयेदितितत्रैवोक्तेः स्तुत
 नारायणीयेवाहो अतोर्थपूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैः उपोषितैर्वस्त्रधूपमाल्यरत्नानुलेपनैः पशुभिः पानकैर्द्वैद्यैरात्रौ
 जागरणेनाच दुर्गागृहेशास्त्राणिपूजितव्यानिर्पादितैः वाद्यमांडानिचिन्हात्मिकवचान्यायुधानिच अत्रविशेषोहेमाद्रोभिर्णया
 मृतेभानिव्ये आश्वयुक्शुक्लपक्षस्यअष्टमीमूलचंसुता सामहानवमीनामत्रैलोक्येषिस्तुर्लभा कन्यागतेसवितरिशक्रकृपा
 ष्टमीयुता मूलनक्षत्रसंयुक्तासामहानवमीस्मृता नवभ्यांपूजितादेवीददात्यभिमतंपलम् सापुण्यासापविभ्राचसाधन्या
 स्वदायिनी तस्यांसदापूजनीयाचासुडांसुंडमालिनी सदेरुक्तेर्नित्यतापि तस्यांचैत्यपयुज्यंतैप्राणिनोमहिषादयः सर्वेतेस्व

र्गतिं याति घृतां पापं निघृते यावन्मञ्जालयेद्वात्रं पशुस्तान्न हन्यते न तथा बलिदाने न पुण्यधूपविलेपनैः यथा संतुष्यते मेधिर्म-
 हिषैर्विध्यवासिनी एवं च विध्यवासिन्यां न वरात्रोपवासतः एकभक्तेन न तेन स्वशक्त्या याचितेन च पूजनीया जनेर्देवी स्थाने स्थाने
 पुरेपुरे गृहे गृहे भक्तिपरैर्ग्रीमे ग्रामे वने वने स्नानैः प्रसुदितैर्दक्षिणां स्नानैः शूद्रैर्मनियुतेर्मूर्छैरन्यैश्च मानवैः
 स्त्रीभिश्च कुलशार्दूलतद्विधानमिदं दृष्टुं अयाभिलाषी नृपतिः प्रतिपत्न्यभुवि क्रमात् लोहाभिमारि कर्मकारयेद्येवावदष्टमी
 ति लोहाभिमारिक कर्मविधानं तत्रैवोक्तम् प्रागुदक्प्रवणेशोपताकाभिरलंकृतम् मंडपं कारयेद्विव्यं नवसप्तकरं परम् षोड-
 शहस्तमित्यर्थः आग्नेयां कारयेत्कुण्डं हस्तमात्रं स शोभनम् मेखलात्रयसंयुक्तं योन्याश्च दलाभया राजचिन्हां निसर्वाणि
 शस्त्राण्यस्याणि यानि च आनीय मंडपे तानि सर्वाण्यत्राधवासयेत् ततस्तत्रास्त्राणाः स्नानः शकृत्वां चरधरः शतचिः ऊंकारपू-
 र्वकैर्मन्त्रैस्तर्हि गैर्जुहुयाद् हुतम् शस्त्रास्त्रमन्त्रैर्होतव्यं पायसं दत्तं संयुतम् हुतशेषं तुरंगाणां राजानमुपहारयेत् लोहाभिमा-
 रिकं कर्म तेनैव त्रिभिः स्मृतम् धृतपत्न्ययज्ञानश्चान्गजं श्वसमलंकृतान् भ्रामयेन्नगरे नित्यं बौद्धिघोषपुरःसरम् प्रत्य
 हं नृपतिः स्नात्वा संपूज्यपि नृदेवताः पूजयेद्भजनिन्हां निफलमात्यविलेपनैः यस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः पू-
 जामंत्रान्मन्त्रवक्ष्यामि पुराणी क्तान हंतव्येः पूजितः प्रयच्छंति कीर्तिमायुर्यशो बलम् अथ यंत्रा विष्णुधर्मोत्तरोक्ताः छत्रस्य या
 थांबुदश्चादयानि शिवायेमां च संधाराम् तथा छादय राजानं विजया रोम्यहृदये चामरस्य शशांककरसंकाश क्षीरडिंडीर
 पांडुर प्रोत्सारया शक्रदुरितं चामरामरदुर्लभ अश्वानां हृत्स्थार्थैरेवंत पूजनमहं करिष्ये सूर्यपुत्रमहाबाहो छायाह्वयं नंदन
 शान्तिं कुरु तुरंगाणां रेवंताय नमो नमः अनेन यंत्रेण पूजा अथाश्वस्य गधर्वकुलजा तस्त्वभाभूयाः कुलदूषकः ब्रह्मयासः

त्वचाक्वेन सोमस्य चरुणस्य च प्रभावाच्च हताशास्त्वर्धयत्वंतुरंगमान् तेजसाच्चैव सूर्यस्य मुनीनां तपसा तथा रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण
 पवनस्य वलेन च स्मरत्वं राजपुत्रस्त्वं कौस्तभं च भणिं स्मर यां गतिं ब्रह्महागच्छेन्मातृहापितृहातथा भ्रूणहानृत्वादीचक्षत्रि-
 यम्बपराङ्मुखः सूर्याचंद्रमसौ वायुर्वायव्यशयं तिदुष्टेनम् ब्रजाश्वतांगिर्निक्षिप्रं तच्च पापं भवेत्तव निष्कृतो यादिगच्छेथा सुहा-
 ध्वानितुरंगम् रिपून् विजित्य समरे सहस्रान्नास्तरुषी भवेति अथ ध्वजस्य शक्रकेतो महावीर्यश्यामवर्णा च्चिंथाम्यहम् पत्रि-
 राजनमस्ते स्तुतथा नारायणध्वज काश्यपेयारुणभानर्गारे विष्णुवाहन अग्रमेयं दुराधर्षरणे देवारिस्तूदन गरुत्मान्मा-
 रुतगतिस्त्वयि सन्निहितो यतः सारवंत्यायुधान्यत्र रक्षत्वं च रिपून् दह अथ पताकायाः हुतशुग्वसवोरुद्रा वायुः सोमो
 महर्षयः नागकिन्नरगंधर्वयक्षभूतगणाग्रहाः प्रमथास्तु सहादित्यैर्भूतेशो मातृभिः सह शक्रः सेनापतिः स्क्ंदो वरुण
 श्वाश्विनस्त्वयि प्रदहंतुरिपून् सर्वान् राजा विजयमुच्छतु या निप्रयुक्तान्यरिभिरायुधानि समंततः पतंतूपरिशङ्कणां
 हुताभितच तेजसा हिरण्यकशिपौ युद्धे युद्धे देवास्मरे तथा कात्तने भिवधेय इन्द्र इन्द्रिपुरयातने शोभितासितथैवाद्य-
 शौभयास्मांश्च संस्मर नीलान् श्वेतानि मान्दृष्ट्वा नश्यंत्वा शत्रुपारयः व्याधिभिर्विधेघेरिः शस्त्रैश्च सुधि निर्जिताः
 पूतनारे वतीनाम्ना फालरात्रिश्च या स्मृता दहत्वा शक्रिपून् सर्वान् यत्ना केत्वं मया चिन्ता अध्वगजस्य कुमुदेरावणोपभः
 पुष्पदंतो ध्यामनः सप्ततीक्ष्णो जनो नील एते श्वेदेव योनयः तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वानान्यष्टौ समाश्रिताः मंदो भद्रो मृ-
 गश्चैव गजः संकीर्ण एव च वने वने प्रसूतास्ते यूथानि स्रमहांति च पांतु त्वां वसवोरुद्रा आदित्याः समरुद्रणाः भर्तारं र-
 क्षन्नागेन्द्रस्वामि च त्रिपात्यताम् अवाप्नुहि जयं युद्धे गमने स्वस्ति नो व्रज श्रीस्ते सोमा इलं विष्णोस्तेजः सूर्या ज्योति-

स्नात् स्थैर्यमेरोर्जयं रुद्राद्यं शोदेवाहुरंदरात् युद्धैरक्षंतु नागास्त्वां दिशश्च सह देवतैः आश्विनो सह गंधर्वैः पांतु त्वां सर्वतः
 सदेति अथ रवइमंत्रः असिर्विशमनः खड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः श्रीगर्भो किंजयश्चैव धर्मधारस्तथैव च एतामित्तव-
 नामा निस्वयमुक्ता निवेधसा नक्षत्रं कृत्तिका नेतु युक्तं देवो महेश्वरः रोहिण्यश्च शरीरं ते देवतं च जनार्दनः पिता पिता महो-
 देवस्त्वमां पालय सर्वदा नीलजीमूतसंकाशा स्तीक्ष्णदंष्ट्रः रुशोदरः भावशक्तो मर्षणश्च अति ते जास्तथैव च इयं येन धु-
 ताक्षोणी हतश्च महिषासुरः तीक्ष्णधारायशक्त्युतस्मै रक्ताय ते नमः अथ छुरिकायाः सर्वासु धानां प्रथमं निर्मिता
 सिपिनाकिना शूलाद्युधादिनिष्कृत्य कृत्वा मुष्टिग्रहं शभम् चंडिकायाः श्रद्धासि सर्वदुष्टनिबर्हिणी तया विस्तारिता चा-
 सिदेयानां प्रतिपादिता सर्वसत्त्वांगभूता सि सर्वा शभनिबर्हिणी छुरिकैरक्षगां नित्यं शांतिं यच्छ नमोस्तुते अथ कट्टाद-
 कपूजा रक्षां गा निगनान् रक्षरक्षवाजिधना निच मम देहं सदारक्ष कट्टारकनमोस्तुते कट्टारको मध्यदेशो कटारोति प्रसिद्धा धनुः
 पूजा सर्वयुधमहामात्रसर्वदेवारि सूदन चापमांसमैरक्षसां कंशरवैरिह धृतं कृष्णो रक्षार्थं संहाराय हरेण च अथीमूर्तिग-
 नेदं यं धनु रत्नमाभ्यहम् कुंतपूजा प्रासपातय शत्रूंस्त्वमनयानां कमायया गृहाण जीवितं तेषां मम सैन्यं च रक्षताम् चर्मपू-
 जा शर्म प्रदत्त्वं समरे चर्मसैन्ये यथोद्यमे रक्षमारक्षणी यो हं तापनेय नमोस्तुते अथ कनकदंडभंजः प्रोत्सारणाय दुष्टानां
 साधुसंरक्षणाय च ब्रह्मणा निर्मितश्चासि व्यवहारप्रसिद्धये यथोदेहि त्स्त्वं देहि जयतो भव भूषणेः नाड्यस्वारिपून्सर्वान्हेम
 दंडनमोस्तुते अथ दंडुभिर्मंत्रः दंडुमेत्वं सपत्नीनां घोरोत्तदयकंपनः भव भूभिपसे न्यानां तथा विजय वर्धनः यथा जीमूतघो-
 षेण प्रवृत्त्यं निच बर्हिणः तथा स्तुतव शब्देन हर्षोस्माकं मुदा वहः यथा जीमूत शब्देन स्त्रीणां त्रासो भिजायते तथा त्रतव शब्दे-

नत्रस्यंत्वस्मद्विधोरणे अथशंखमंत्रः पुण्यस्त्वंशंखपुण्यानांभंगलानांचभंगलम् विष्णुनाविधुनोतिस्यमत्तः शांतिप्रदोभव
अथसिंहासनमंत्रः किजयोजयदोजेनास्त्रिपुधातीक्ष्णकरः दुःखहाधर्मदः शान्तः सर्वाविष्टविनाशनः एतेचेसन्निधोयस्मात्तव
सिंहामहाबलाः तेनसिंहासनेतित्वेदेमंत्रेश्वगीयसे त्वायिस्थितः शिवः शान्तस्त्वयिशाक्रः स्मरेश्वरः नमस्तेसर्वतोभद्रभ
द्रदोभवभूपतेः त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोस्तुते तथैवकर्मचिन्हानिस्त्रानिपूज्यानिशिलिभिः लोहाभिसारिकंकर्मक
त्वेवंमंत्रपूर्वकम् नियमंकृत्वातथाष्टम्यांपूर्वाणहः स्नानभाचरेत् कुंकुमचंदनचंपकचतुः समैः शैलपिष्टैश्च चर्चितगार्वादेवो
कुक्कुमैरभ्यर्चयेद्ब्रह्मभिः कुसुमैः सपद्मपुष्पैः सदीपधूपैः सनेवेद्यैः मांसैर्वत्सुपहारैर्मंगलशब्दैः समुच्छलितैः विहितछंद्यै
यभिः स्यंदनसितशस्त्रधास्त्रिजलकैः तुष्टैः पशवस्त्र्यादितुनिवेद्यतेसर्वमेवभगवत्यै दुर्गासापूजनीयान्चतद्दिनेद्रोणपुष्पकैः
नतः खड्गंनमस्कृत्यशत्रूणांवधसिद्धये इच्छेतविजयंराज्यंसुभिक्षंचात्मनेनृपः पुनः पुनः प्रणम्यायंसिंस्मरहृदयेविचाम्
सर्वकृत्वैतिकौरज्यमष्टम्यांजागरंनिशि नटनर्तकगीतेश्चकारयेच्चमहोत्सवम् एवंहृष्टैर्निशानीत्वाप्रभातेअरुणोदये घातये
न्महिषान्मेघान्मृतोतनकंधरान् शतमर्धशतंवापिनदर्थसायथेच्छया स्मरासवद्युतैः कुंभैस्तर्पयेत्परमेश्वरीम् कापालिकै-
भ्यस्तद्वेयंदासीदास्मजनेनथा ततोपराणहसमयेनवम्यावैरथेस्थिताम् भवानींभ्यामयेदाष्टैस्वयंराजासशब्दवान् कश्चि
पोधिनोवीरोविधुतोऽन्येनखड्गवान् भूतेभ्यस्तुबलिंदद्यान्मंत्रेणानेनसाभिषम् सरत्तंसजलंचान्नंगंधपुष्पाक्षतैस्तु-
नम् श्रींस्त्रीन्यारान्समूलेनादिगिरिदक्षकिरेद्वलिम् मंत्रश्च बलिंगृहंतिमंदेवाआदित्यावसवस्तथा मरुतश्चाश्विनैरुद्राः
सप्तर्षाः पन्नगाग्रहाः असुरायातुथानाश्चपिशाचोरगराक्षसाः डाकिन्योयक्षवेनालायोगिन्यः पुत्रनाशिवाः जृम्भकाः सिद्धगं

धर्वा मालाविधाधरा नगाः दिक्पाला लोकपालाश्च येन विघ्नविनायकाः जगतां शान्तिकर्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः माविघ्नं मानन्दमेया
पंभा संतुपरिपंथिनः सौम्या भवन्तु तृप्ताश्च भूतप्रेताः स्फुरन्वावहा इति इति महाशुभा इति महानवमी तु पूर्वयुतायात्या पूर्वोक्तवच-
नान् नवमीदुर्गात्रिते आचरणीति दीपिकोक्तेः स्थावराणि दुर्गनवमीदूर्वाचिवहुताशनी पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या शिवरात्रिर्वर्लिर्दिनामिति हे
मादौ पाद्योक्तेश्च सविष्येपि आश्वयुक् शक्रपक्षे तु अष्टमामूलसंयुता सामहानवमीनामत्रैलोक्ये पि सन्दुर्लभेति मूलमुपल-
क्षणम् दुर्गापूजास्तनवमीमूलाद्युक्तचयान्विता महती कीर्तिता तस्यां दुर्गामाह्वमादिनीमिति भदनरत्नेल्लेगात् अत्र पूजये-
दित्यग्रे शेषः यामितु साकार्योदयगाभिर्न्यातिथापुदयगाभिर्न्यामित्यादि प्रागुक्ता निता निनवमीभिर्न्यातिथिपराणि नवम्यां
विशेषोक्तेः वेधश्च सुहूर्तचपे जेच जेयः यद्यपि हेमाद्रिमतैः सुहूर्तद्वयात्सापि वेधोस्त्वितथापि सूर्योदय एव सः सायंतु त्रिसु-
हूर्त एव न दुर्कं दीपिकायाम् त्रिसुहूर्तगातु सकला सायदिति माधवोपि सायंतूत्तरयात हन्मूनयान्तु विध्यत इति तेन त्रिसु-
हूर्तयोगे पूर्वानवमी पूर्वोक्तवचनान् नकुर्यान्नवमीतातदशम्यां तु कदाचनेति स्कांदे परा निबेधाच्च त्रिसुहूर्तयोगाभावे तु
निषिद्धापि परैरकार्यैर्निनिष्कर्षः यतु नवम्यां च जपं होमं समाध्यश्चरणेपि वैतिसंयग्रहोक्तेः अतः च जागरश्चैव नवम्यां विधि-
द्वलिरिति देवीपुराणाच्च नवम्यां होमबल्यादि विहितं तत्राश्वयुक् शक्रपक्षे सुहूर्तवाकलायदि सातिथिः सकला देया
लक्ष्मीविद्याजयार्थिभिरिति सौरपुराणात् सूर्योदये परं रिक्ता पूर्णा स्यादपरायदि बलिदानं प्रकर्तव्यं तत्र देशशुभाच हं
बलिदानं कृतेष्टन्यां पुत्रभंगो भवेन्पूजितं भदनरत्ने देवीपुराणाच्च बल्यादौ पराकार्थो उपवासादौ तु पूर्वैति भदनरत्ने उक्तम्
प्रतापमार्तं डेव्येवम् यत्तु अष्टम्यां बलिदाने न पुत्रनाशो भवेत्क्षवमिति कालिकापुराणं तत्संधिपूजापरं अष्टमी नवमी संशो

तृतीयाखलुकथ्यत इति तत्रैव ननुक्तैः कामरूपनिबन्धे अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वैरेव च न च या क्रियते पूजाविशे-
 शासामहाफला अष्टमीमात्रे भवत्सेव आश्विननेपूजयित्वा तु अर्धरात्रेष्टमीपुत्र धानयं नियंशून् भक्त्या ते भवति महाब-
 लाः तथा कन्यासंस्थेरयावीशोऽष्टम्यां प्रपूजयेत् सोपवासो निशार्द्धे तु महाविभवविस्तरैः तथा पशुधानश्चक-
 र्त्तव्यो गवयानवधस्तथेति कृत्वा नारायणीये देवीपुराणात् तत्रैव भविष्ये तस्मादियं महापुण्या नवमीपापनाशिनी उपो-
 ष्यास्तप्रयत्नेन सततं सर्वपाथिवैः निर्णयदीपे तु महा नवमीपरदिने पराणहव्यापिते परा अन्यथा पूर्वा आवर्तनात् पूर्व-
 काले नवमीस्यात्सरैर्हनि दुर्गाचर्तितं पूर्वैः दुर्गापूजापूर्वकः पूर्वपूजयेत्तु धोम्यवचनादित्युक्तम् अस्य तु शारदानवमीविषय-
 यत्वं समूलत्वं च विमृश्यम् यामितु नंदायां ज्वलते चन्द्रिः पूर्णायां पशुधाननम् भद्रायां गोकुलं भीडान्नराज्यं विनश्य-
 तीति नवम्यामपराणहेतुबलिदानं प्रशस्यते दशमीवर्जयेत्तत्र नानाकार्या विचारणेति नंदायां दशनिरक्षा बलिदानं दशा-
 स्तुत्वं भद्रायां गोकुलं भीडादेशनाशाय जायत इति ब्रह्मवैवर्तनारदादि च चानिना निशुद्धाधिकनिषेधपराणीति मदन-
 रत्ने तथा कालिकापुराणे नवम्यां बलिदानं तु कर्तव्यं यथाविधि जपहोमं च विधित्तु कुर्यान्नत्र विभूतये केचित्तु पूर्वांषा-
 दाशुताष्टम्यां पूजा होमाद्यपोषणमिति पूर्वोक्तदेवीपुराणादष्टम्यां होममाहुः अन्येतु द्विविधवाक्यचशादष्टम्यामारभ्य न-
 वम्यां समापयति समुच्चपस्तुक्तः रुद्रयामलेतु विकल्पउक्तः तत्तु निर्मूलम् दुर्गाभक्तिरोगिण्यादिगोदग्रंथेष्वपि न-
 वम्यां होमउक्तः होमे च विशेषउक्तोऽमरतंत्रे पायसं सर्पिषा युक्तं तिलैः शर्करैर्विधिश्रितम् होमं धेहि धिचद्रक्त्या दशां
 न नृयोत्तम रुद्राध्यायेयथा होमं तंत्रेणैकेन साधयेत् तथास्तोत्रजपे होमं श्लोकैर्नैकेन साधयेत् यद्वासंशतीजव्यहोम-

मञ्जो नवासरः ऐं ह्रीं क्लीं चासुं डां यो नि चै इति नवाक्षर इति कोचिन् पूजोक्तोऽयत्थ इति युक्तं रुद्रयामलेपि प्रधाना द्रव्यसु द्विष्टं पा
 यसान्निमिलासथा किंशुकैः सर्षपैः पूगैर्लाजादूर्वाकुरैरपि यवैर्वा श्रीफलोद्विद्येर्नानाविधफलेस्तथा रक्तचंदनखंडैश्च गुगुले
 श्वमनोहरैः प्रनिश्लोकंचजुहुयात्सर्वद्रव्याणि चक्रमान् नवाक्षरेण बाहुत्वा नमोद्व्यादनीति चेति रहस्येन प्रनिश्लोकंचजु-
 हुयात्सायसंनिलसर्पिषेत्कर्म दूर्गाभक्तिनरं गिष्यात्तु मिलैर्जयंती यंत्रेण च होमउक्तः पुरश्चरणकार्ये तु बिल्वपत्रयुते स्तिले
 रिति कालिकापुराणाद्विल्वपत्रैश्चेति स्मार्ताः तन्न अन्यचयानाभावात् अथ बलिदानम् तत्राश्वमेधच्छागमहिषस्वमांसा-
 नासुत्तरोत्तरप्राशस्त्यं फलविशेषश्चान्यतोचसेय इतिदिक् बलिप्रकारस्तदेवापुराणे कन्यासंस्थेरयोशक्रशक्काष्टम्यां प्रपूज-
 येत् द्रोणपुष्पैश्च बिल्व्यञ्जानी पुन्नागचंपकैः पंचाब्दं लक्षणोपेतं गंधपुष्पसमन्वितम् विधिवत्कालिकालीति जस्वास्व
 ज्ञेन घातयेत् ॐ कालिकालियज्ञेश्वरिलोहदंडायेन मइति मंत्रः तदुत्थराधिरं मांसं गृहीत्वा पूजनादिषु आदिशब्दात् चरकी-
 विदारीपापराक्षस्यः नेर्ऋतेभ्यः प्रदानव्यं महाकौशिकमंभिनम् मंत्रस्तव स्यते तथा तस्याग्रतो नृपः स्नायात्कृत्वा शत्रुतु-
 षेष्टिकम् धर्ज्ञेन घानयित्वा तु दद्यात्कंदविशारवयोः अशोक्तो ब्राह्मणेन च कूष्माण्डादिभिर्बलितानं कार्यम् तदुक्तं कालिकापुराणे
 कूष्माण्डमिक्षदंडं चांसं सारसमेव च एने बलिभगाः ग्रीक्तास्तृप्तीच्छागसमाः सदा रुद्रयामलेपि छागाभावे तु कूष्माण्डं श्रीफलं चा-
 मनोहरं वस्त्रसंवेष्टितं कृत्या छेदयेच्छुरिकादिना तथा ब्राह्मणेन सदा देयं कूष्माण्डं बलिकर्मणि श्रीफलं वा साराधीश छेदने
 बलुकारयेत् छेदे विकल्पः मायानेन बलिर्देयो ब्राह्मणेन विजानता कालिकापुराणे उच्यते अत्राभिमुखो भूत्वा बलिं पूर्वमुत्तरे-
 ण निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मंत्रमुदीरयेत् पश्चात्स्वं बलिस्त्वेण मम भाग्यादुपस्थितः प्रणमामि ततः सर्वरूपिणं बलिस्त्वपि

चंडिका प्रीतिदानेन दातुरापदिनाशनम् चासुं डावलिरूपयवलेतुभ्यं न भोक्तते यज्ञार्थं बलयः सृष्टाः स्वयमेव स्वयंभुवा अ-
 तस्त्वाघातयाम्यद्य तस्माद्यज्ञे च धोवधः ऐं ह्रीं श्रीमिति मंत्रेणानं बलिं यत्स्वरूपिणम् चित्तिधित्वान्यसे सुष्यं मूर्ध्नि तस्य तु भेरय र-
 सनां त्वंचंडिकायाः भ्रूरलोकप्रसाधकः ह्रीं ह्रीं स्वदे निमंत्रेण ध्यात्वा स्वर्द्धं च पूजयेत् पूजयित्वा ततः स्वर्द्धं आहुं फटि निमंत्रकैः
 गृहीत्वा विमलं रत्नं छंदयेद्वलिमुत्तमं ॐ ह्रीं ऐं ह्रीं कौशिकीति रुधिरिणा व्यायतामिति बलिदाने तु दुर्गायाः सर्वत्रायं विधिः
 स्मृतः स तस्य सूक्ते नवम्यां पूर्ववत् पूजा कर्तव्या भूतिमिच्छता दक्षिणां वस्त्रयुग्मं च आचार्याय निवेदयेत् अथात्र प्रसंगाच्छ-
 तचंडीविधानमुच्यते रुद्रयामले शतचंडीविधानं च प्रोच्यमानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शतचंडीं समाभेत् षो-
 डशस्तं भसं युक्तं मंडपं पल्लवैर्युज्य लम् वस्त्रकोणयुतां वेदीं मध्ये कुर्याच्चिभागतः पक्षेष्टकचित्तरम्यासु ह्य्राये हस्तसंमिताम्
 पंचवर्णरजोभिश्च कुर्यात्कुम्भं पूर्वोक्तविधानां चरेत् वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलक्षणलक्षितम् मूर्तिदेव्याः प्रकुर्वन्ति स्तवणं र-
 तान् इशान्यां स्थापयेत् कुम्भं पूर्वोक्तविधानां चरेत् वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलक्षणलक्षितम् मूर्तिदेव्याः प्रकुर्वन्ति स्तवणं र-
 पलेन वै तदर्धेन तदर्धेन तदर्धेन महामते अष्टादशसुजादेवीं कुर्याद्वाष्टकरामपि पट्टकूलयुगच्छन्नादेवीं मध्ये निधापये-
 त् देवीं संपूज्य विधिगज्जपं कुर्यादंशद्विजाः शतभादो शतं चानेजपेनां च नववर्णिकम् चंडीं सप्तशतीं मध्ये संपुदो यमुदाह-
 तः एकंद्वेत्रीणि च त्वारिजपेदिनं चतुष्टयम् स्तूपाणि क्रमशस्तद्वत् पूजनादिकमाचरेत् पंचमोदिवसे प्रातर्होमं कुर्याद्विधान-
 तः गुडूचीं पायसं दूर्वां निलान् शक्लान्यवानपि चंडीपाठस्य होमं तु प्रतिश्लोकं दशांशतः होमं कुर्याद्ब्रह्मादिभ्यः समिदा-
 न्यच स्तूत्रक्रमात् हुत्वा पूर्णाहुतिं दद्याद्विभ्रेष्योदक्षिणां क्रमात् कपिलगंगा नीलमणिं श्वेताश्वं च चामरे अभिवेकं ततः

कुरुयजमानम्यक्तस्तिजः एवकृतेमरेशानसर्गसिद्धिः प्रजायने अथसहस्रचंडी साचतत्रैवोक्ता सहस्रचंडीविधिवच्छ्रु
 णुविष्णोमहामते राज्यभ्रंशमहोत्सातेजनमारेमहाभये गजमारेश्वमारेत्तपरचक्रभयेतथा इत्यादिविधिर्धेदुःखे क्षयरोगा
 दिजेभये सहस्रचंडिकापाठं कुर्याद्वाक्रयंनथा जापकास्तृशतं प्रोक्ताविंशद्विंशत्सश्वमंडपः भोज्याः सहस्रं विप्रैः द्रागोशनं
 दक्षिणादिषोत् गुरवेद्विगुणदेयं शय्यादानं तथैवच समधान्यं च भूदानं श्वेताश्वं च मनोहरम् पंचनिष्कमितामूर्तिः कर्त
 व्यावार्धमानतः अष्टादशभुजदेवी सर्वायुर्धाविभूषिता अचारिनालं दानव्यं सहस्रं प्रत्यहं प्रभो शतं वानियताहारः प-
 यः पानेन वर्तयेत् एवथश्वंडिकापाठं सहस्रं सुभमाचरेत् तस्यस्यात्कार्यसिद्धिस्तानत्रकार्योविचारणेति एतद्व्ययद्यपिमहा
 निबं धेषुनास्ति तथापि प्रचरद्रूपत्वादुक्तमिनिदिक् वाराहीतत्रै सकटे सभनुग्रामे दुश्चिकित्स्यामये तथा जातिभ्रंशे कुलोच्छ
 देव्यायुषोनाश आगते चैरिच्छद्दोषाधिरुद्धौ धननाशे तथाक्षये तथैव त्रिविधोत्साते तथा चैवोपपातके कुर्याद्यत्नाच्छताष्ट
 तततः संपद्यते शतम् श्रेयोवृद्धिः शताष्टताद्राज्यवृद्धिस्तथापरा मनसा चिंतितं देवि सिध्येदष्टोत्तराच्छतात् सहस्राव
 र्त्तनाह्वं क्षीरावणोनिस्वयं स्थिरा सुक्तामनोरथात्कामान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् चंड्याः शताष्टसिपाठात्सर्वाः सिध्यंतिसिद्ध
 याः इति शतचंडीसहस्रचंडीविधिः अथनवरात्रपारणानिर्णयः साचदशम्यांकार्यं आश्विनेमासिशतैकैनुकर्व्यं न-
 वरात्रकम् प्रतिपदादित्रयोदश्यावशावचनवमीभवेत् त्रिरात्रं वापि कर्तव्यं सप्तम्यादियथाक्रममिति हेमाद्रौ धोम्यवचनात् न-
 वमीति धिपर्यंतं दृष्ट्या पूजाजपादिकमिति प्रागुक्तवचनेन वमीपर्यंतं प्रधानभूतपूजाद्वैकैरुपवासादेभ्यो गत्वेन तस्यार्थं तत्वा-
 द् आदिशब्देनोपवासोक्तैः पूर्वोक्तत्रिरात्रव्रतेन यस्याभ्युपोष्यत्वाच्च नवपारणानं लेन त्रिरात्रत्वम् विष्णुत्रिरात्रादेन-

थाप्रसक्तेः नचात्रोपचासेमानाभावइनिवाच्यम् एवंचविंध्यवासिन्यांनवरात्रोपवासतः एकभक्तेननक्तैतथैवाचानितेन
 च पूजनीयाजनेर्देवीस्थानेस्थानेपुरेपुरइति हेमाद्रोभविष्योक्तेः नवरात्रसमाख्यातो नवम्याअप्युपोष्यत्वाच्च नतुतिथिद्वा
 सेष्टावप्युपचासाभवंतीतिकथंसमारब्धा तेनकर्मविशेषेनवरात्रशब्दोरूढः अतएवोक्तं देवीपुराणे तिथिद्वन्द्वेतिथिद्वासे
 नवरात्रमपार्थक्यमितिचेत् न तिथिद्वासेपिनवतिथीनामुपोष्यत्वान्नवरात्रत्वाक्षतैः एतेनरात्रीणांप्राधान्यात् हासेअमा
 मादायनवत्वमितिमूर्खोक्तिः परास्ता यत्तुदेवीपुराणे कन्यासंस्थेरवौशक्नूमाभ्यनंदिकाम् अयाचीत्यथनेकाशी-
 नक्ताशीवाथवावृदइति व्रतचतुष्टयमुक्तंतल्लोहाभिसारिकविषयम् तस्यजयाभिलाषीनृपतिः प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् लो-
 हाभिसारिकं कर्म कारयेद्वावदहमीति भविष्येष्टमीपर्यंतमेवोक्तेः रूपनारायणेनतुनंददि व्रतप्रयोगं हथगेवांक्ता तस्य न
 वम्यांपारणमुक्तम् यदपि निर्णयदीपे आश्विनेशक्नूपक्षेतु नवरात्रमुपोषितः नवम्यांपारणंकुर्याद्दशमीमिश्रितानचेत
 दशमीमिश्रितायत्रपारणेनवमीभवेत् दुःखदारिद्रदाज्ञेया तथा व्रतविनाशनीतिब्राह्मनाभ्यालिरिवतंवचनम् यच्चरुद्र
 यामत्सइतिवदंति अष्टम्यासहस्रार्क्यास्यान्नवमीपारणादिने योगोहाद्दशमीवेधेनवम्यांचंडिकांयजेत् पारणंचप्रकुर्याद्वै
 तस्यपुण्यनिरर्थकं नवम्यांपारितादेवोकुलवृद्धिं प्रयच्छति दशम्यांपारितादेवीकुलनाशं करोति चे तस्मानुपारणंकुर्या
 न्नवम्यां विबुधाधिपेत्यादीनि तानियदिसमूलानि तदालोहाभिसारिकनंददि व्रतचतुष्टयविषयाणि नस्याष्टमीपर्यंत
 मेवोक्तेरित्युक्तंप्राक् अन्यथामहाष्टम्यांपरविद्वायांपारणाविधाने पूर्वनिबंधैर्विरोधोदुर्वारः स्यात् यानितुं कैश्चिद्दि-
 खितानि नवम्यांपारणाविधायकानिवचनानि तानि हेमान्धादिर्विरुद्धत्वान्निर्मूलानि समूलत्वेपियदादि न ह्येनवमीत-

दाहिनीयादिनेउपोष्यतिथ्यनेपारणाभक्तिनुवशीमध्येकार्येत्येवनेयानिशिवरात्रिपारणावत् अत्रकेविसारणाहेसूतंकादिप्रोक्तो
 नदतिक्रम्यपारणांकुर्यादित्याहुः नन्नादं क्रम्योपवासप्रक्रान्तेत्वंतरामृतसूतके तत्रकाम्यव्रतंकुर्याद्वानावर्चनविवाजित्तमि
 तिप्रौढवीयेकौर्मेकैः व्रतयज्ञविवाहेषुआहुहोमेवर्चनेजपे प्रारब्धसूतकंनस्थादनारब्धेतुसूतकमिति विष्णुवचनाच्चाथो
 न्यमध्येपितृकृतव्यनावगतेः पारणांतत्वाद्गतस्य प्रारंभस्तुतेनेवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्पोव्रतसत्रयोः नादीमु-
 खंविवाहोदीश्चाहुपाकूपरिक्रियेति रुद्रयामलेपि सूतकेपारणंकुर्यान्नवम्यांहोमपूर्वकं तदंतेभोजयेद्विश्रान्दानंदद्याच्च
 शक्तितदिति तदंतैसूतकांते एवंस्थभिरपिरजोदर्शनमध्यैकृतव्यमेवपारणम् संप्रवृत्तेपिरजसिनत्याज्यंद्वादशीव्रत
 मितिमाधवीयेकव्यशृंगवचनान् द्वादशीव्रतमित्यपलक्षणम् प्रारब्धदीर्घतपसांभारीणांयद्रजोभवेन् नतत्रापित्र
 तस्यस्यादुपरोधःकदाचनेतितेवैवसत्यव्रतवचनान् किंच एकादश्यादौपंचधाशोचपातेभासांतेपारणावतिः मासोप
 वासांतेपंचधाशोचपातेजीवनासंभवश्च यत्तुनियमस्थायदानारीप्रपश्येदंतरारजः उपोष्येयतुतरात्रीः स्नात्वाशेष-
 चरेद्रुतमित्यग्निरौवचनम् यच्चहारितवचनं नियमस्थाव्रतस्थास्त्रीरजःपश्येत्कथंचन विराचंतुसिपेदूर्ध्वव्रतशेष
 समापयेत् तद्विधवोपवासविषयम् तासांनत्रभोजनविषेधादितिकेचित् वयंतु प्रागुक्तसत्यव्रतवचनेदीर्घतपसामिति
 विशेषणोपादानाद्द्वादशीव्यतिरिक्तसफलेक्राहोपवासविषयोयंनिषेधः विराचनवरात्रादिदीर्घव्रतेषुतुंजोमध्येएवपार
 णोत्तमः आशोचमध्येतुसर्वापिपारणाभवति प्रागुक्तकौर्मवचनादिति सिरुम् अयंचोपवासपारणाभिर्णयः सर्वव्रतेषु
 बौद्धव्यइत्यलंभूयसा दशम्यादेर्वोविसर्जयेन् तदुक्तंदुर्गाभक्तिरंगिण्यादेरीपुराणे ततः प्रातःपूजयित्वादशम्यांविधिपूर्

र्वकम् संप्रेषणंतु कर्तव्यं गीतवादित्रनिःस्वनेः रूपदेहि यशोदेहि भगं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान्श्च
 देहि मे महिषमिह मायायै चामुडे मुंडमालिनि आयुरारोगये भैश्वर्यं देहि देवि नमोस्तुते इति संप्राथ्यं देवीं तत उत्थाप-
 येदुधः उनिष्ठदेवि चंडेशि शक्रभां पूजां प्रगृह्य च कुरु धर्मकल्याणमष्टाभिः शक्तिभिः सह गच्छ गच्छ परं स्थानं स्व-
 स्थानं देवि चंडिके व्रजस्मिन् तोजलं दृष्ट्ये स्थीयतां च जले त्विहेति उत्थाप्य जलं नीत्वा दुर्गे देवि जगन्मातः स्वस्थानं गच्छ पूजि-
 ते संवत्सरे व्यतीते तु पुनरागमनायै इमां पूजां मया देवि यथा शक्त्योपपादिताम् रक्षार्थं त्वं समादाय व्रजस्वस्थानं मुच-
 ममिति जले प्रवाहयेत् इयमेव विजया दशमी सा च द्वितीया दिने अचणयोगाभावे पूर्वा प्रात्वा तदुक्तं हेमाद्रौ स्कांदे दशम्यां
 तु नरैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ऐश्वर्यादींश्च शमाश्रित्य अपराणहे प्रयत्नेनः या पूर्णानवमी युक्ता तस्यां पूज्या पराजिता ऐशमा-
 र्थं विजयार्थं च पूर्वोक्तविधिनानरैः नवमी शोययुक्ता यां दशम्यां पराजिता ददाति विजयं देवीं पूजिता जयवर्धिनी तथा आ-
 श्विने शुक्लपक्षे तु दशम्यां पूजयेन्नरः एकादश्यां न कुर्वीत पूजनं चा पराजिता मिति यदा तु पूर्वदिने अचणयोगाभावः परदि-
 ने चान्यापि तद्योगिनी तदा परे च तथा च हेमाद्रौ व्रतकंडिके शयपः उदये दशमी किंचित्संपूर्णैकादशी यदि अचणार्क्षे दशकाले
 सा तिथिर्विजयाभिधा अचणार्क्षे तु पूर्णायां काकुत्स्थः प्रस्थितो यतः उल्लंघयेयुः सोमानं तद्दिनं क्षेत तो नरा इति काले परा-
 णहे परदिने अपराणहे अचणाभावे तु सवर्षपक्षेषु पूर्वैव मदनरत्ने व्येवम् ज्योतिर्निबं धेरत्नकोशे च नारदः ईषत्संध्यामति-
 क्रांतः किंचिदुद्दिन्नतारकः विजयो नाम कालो मंसर्वकार्यार्थसिद्धिदः इषस्य दशमीं शक्रापूर्वं विद्वां न कारयेत् अचणे नापि
 संयुक्तां राज्ञोपह्वाभिषेचने सूर्योदये यदारजन् दृश्यते दशमी तिथिः आश्विने मासि शुक्ले तु विजयांतां विदुर्बुधाः अत्रायं नि

गलितोर्थः अपराणहोमुख्यः कर्मकालः तत्रैव पूजाकर्त्तुः प्रदोषगौणाः तत्र दिनद्वये पराणहव्यापित्वपूर्वा प्रदोषव्याप्तेराधिक्या-
 त् दिनद्वये प्रदोषव्यापित्वे परा अपराणहव्याप्तेराधिक्यात् इदं शब्द इति थावन्यकाले श्रवणस्तरोहिणीवदप्रयोजकः दिनद्वये प-
 राणहस्पर्शोत्तुपूर्वा तत्रापि परदिने पराणहेश्रवणसत्वे परैवेति दिक् अत्र विशेषोभार्गवार्चनदीपिकायां भविष्ये शमीयुक्तं जग-
 न्नाथं भक्तानामभयंकरम् अर्चयित्वा शमीदक्षमर्चयेच्च ततः पुनः शमीमंत्रस्तु हेमाद्रोगोपथब्राह्मणे अमंगलानां शमना-
 शमनीदुष्कृतस्य च दुःस्वप्ननाशिनीं धन्यां प्रपद्ये हं शमीशंक्रामम् तथा भविष्ये शमीशमयते पापं शमीलोहितकंदका-
 धारिण्यर्जुनर्वाणानां रास्यप्रिययादिनी करिष्यामाणया चायां यथा कालं स्तवं मया तत्र निर्विघ्नकर्त्तृत्वं भवन्ती रासपूजिते इति
 तथा गृहीत्वा साक्षतामाद्रौ शमीमूलगतां मुदम् गीतवादित्रनिघोषै रानयेत्त्वगृहं प्रति ततो भूषणवस्त्रादिधारयेत्त्वजनैः सह
 ति अत्रैव चलनीराजनमुक्तं कृत्यरत्ने तत्र मंत्रः चतुरंगं चलं मत्तं निररित्वं व्रजति ह सर्वत्र विजये मे स्तु त्वत्प्रसादात् स्फुरे-
 श्वरीति गौडनिबंधे ज्यातिषे कृतानीराजनं राजा बलवद्ध्येयथाक्रमम् शौभमं सर्वजनं पश्येज्जलगो गोष्ठसन्निधौ
 अस्य फलानि श्रुत्वा शक्रभक्षदेशाश्च नत्रैव क्षेयाः आश्विनपौर्णमासी पराधात्या सा वित्रीव्रतमंतरेण भवतोभापौर्णमास्योप-
 रदतिदीपिकोक्तेः अत्र विशेषः तिथितत्वे लेंगे आश्विनपौर्णमास्यां तु चरेज्जागरणं निशि कोमुदीपासमाख्याता कार्या-
 लोकैर्विभूतये कोमुद्यां पूजयेत्तु स्मीमिंद्रमैरावतस्थितम् स्रगंधिर्निशिसद्वृषअक्षैर्जागरणं चरेत् तथा निशीथे वरदा-
 लक्ष्मीः कोजागर्नीतिष्ठाषिणी तस्मै चित्तं प्रयच्छामि अक्षैः कीडां करोति य इति अत्रैवाश्वयुजीक्रमोक्तमाश्वलायनेन
 आश्वयुज्यामाश्वयुजीक्रमेति तच्छेषपर्वणिकार्यम् विरुतिस्वात् तत्र पूर्वर्णहव्यापिनीयात्या हेतुकर्मत्वात् आम्रयणं तु-

पर्वणि कार्यम् शरद्याग्रयणं नाम पर्वणि स्यात्तदुच्यते इति शोभनकोक्तेः तत्रापि शेषपर्वणि कार्यमिति प्रागुक्तम् तच्च व्रीहिभिरि-
 द्वा व्रीहिभिरेव यजेत यच्चैष्यो यचैरिष्ट्वा यचैरेव यजेत व्रीहिभ्य इति श्रुत्या दर्शपृष्णमासयोरेक कर्मत्वेनेकद्रव्यमियमादर्शेष्ट्याः
 परंपोर्णमासेष्ट्याश्च प्रागभ्यवतीति हेमादयः दर्शेष्ट्याः परसुक्तमाग्रयणकं प्राक्पोर्णमासाच्च तदिति दीपिकोक्तेष्व तच्चा-
 ग्रयणं चैधा व्रीह्याग्रयणं यवाग्रयणं श्यामाकाग्रयणं चेति एषां कालः श्रुतौ गृहमेधी व्रीहियवाभ्यां शरदसंतयोर्यजेत-
 श्यामाकैर्नीचारे वर्षा स्थापत्काले नान्येन पुराणेर्वेति आपस्तंबोपि वर्षास्तश्यामाकैर्यजेत शरद्व्रीहिभिर्वसंतयवैर्यथर्तु-
 वेपु यचैरिति तत्रापि श्यामाकाग्रयणमनित्यमिदं अनुअनाहितानेर्नित्येयवाग्रयणं च कार्यमिति स्मार्तं हत्ताडुक्तत्वात् सूत्रे
 व्रीहियवदेयतासंबद्धानामेवमंत्राणामात्मानाच्च आहितानेस्तयवाग्रयणस्याव्यनित्यत्वं अपि वक्रियायैवेधिति सूत्रान्
 यद्वा व्रीह्याग्रयणेन समानतंत्रता श्यामाकैस्तप्रस्तं कुर्व्यान्नाग्रयणम् यदि वा तदपि समानतंत्रमिति तत्रादिनारायणह
 श्रमवतां सत्प्रभित्यलम् इदं च पर्वभावे श्रद्धपक्षे देवनक्षत्रैरुक्तिकादि विशारवाते कार्यमिति स्मृत्यर्थं सारैरुक्तम् बोधाय-
 नीयेकेशवस्तामिनाव्येयसुक्तम् परिशिष्टे श्यामाकैर्व्रीहिभिश्चैव यचैश्चान्योन्यकालतः भाग्यसंयुज्यते च शरद्वत्वा-
 ग्रयणात्ययः त्रिकांडमंडनोप्येयम् यदात्वेतदाश्विनयोर्णमास्यां क्रियते तदैककालत्वादाश्वयुजी कर्मणोऽस्य च समा-
 तामयति न देत इति कृता एकवर्हिरिध्याज्येति सूत्रेऽस्य षष्ठसुक्तम् अस्याकरणे प्रायश्चित्तसुक्तं स्मृतिचंद्रिकायां कात्यायनेन नि-
 त्यपज्ञात्यये चैव वैश्वदेवद्रव्यस्य च अभिष्ट्वानवयज्ञेन वानप्राशने तथा भोजने पतितान्नस्य च रुचैश्चान्न रोभवेत् का-
 रि कापि अकृताग्रयणोऽग्निघ्नान्नयान्नं यदिवैनरः वैश्वानराय कर्तव्यः चरुः पूर्णाहुतिस्तवेति ऋग्विधानेतु समिद्र

रायामंत्रं च वर्षे वर्षे जपेच्छतम् आग्रयणं यदा न्यूनं तदा संपूर्णं गीतं तदित्युक्तम् एतच्चापि सलभासे कार्यमन्यथानेति प्रा-
 युक्तम् अन्यो व्याहिताग्न्यादिविशेषः शौनकादेशेय इत्यलं बहुना इत्याश्विनमासः अथ कार्तिकमासः तुलासंक्रमे प्रा-
 गपरादशैरदिकाः पुण्याः शत्रौ तु प्रायुक्तम् अथ कार्तिकस्नानम् तत्र सध्वी चंद्रोदये विष्णुस्मृतिपादयोः तुलामकरमेवे-
 दुप्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति सौरमास उक्तः प्राच्याभ्येते देवाद्रियं देवाक्षिणात्यास्त-
 आश्विनस्य तु मासस्य याशक्लैकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानीह तस्यां वैयारभेत्तु धीरिति पादोक्तेः भार्गवाचने च प्रार-
 भ्यैकादशीं शक्लुमाश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत यावत्कार्तिकभास्कर इति विष्णुरहस्योक्तेः हेमाद्रावादिस्तपुरा-
 णे पूर्ण आश्वयुजे मासि पूर्णमास्यां समाहित इत्युक्ता मासं समग्रं परयाचभक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णमास्यामित्यंतेभि-
 धानाच्चाश्विनशक्लैकादश्यां पूर्णमास्यां वारभ्य कार्तिकशक्लैकादश्यां पूर्णमास्यां वा समापयेदित्याहुः मदनपारिजाते वि-
 ष्णुः कार्तिकं सफलं मासं नित्यस्नायी जितेन्द्रियाः जपन्हविष्यभुक् शान्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते अत्र देशविशेषः पादोक्तं
 कंप्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगायामपि नत्समः ततो धिक् पुष्करे स्याद्धारपत्यां च भार्गव पुण्याः पुर्वद्वसेत्ते व मुनयो म-
 थुराधिका दुर्लभाः कार्तिके विप्राभ्युपरायां नृणां मिह यत्राचिंतः सत्कुरुप्रभक्तेभ्यः संप्रयच्छतीति इदं च स्नानं कक्षास्थ-
 पचनं देयं ति प्रशस्तम् शतं समास्तपस्तस्माकृते यथाप्यते फलम् तत्कार्तिके पंचनदे सक्तत्नानेन लभ्यते कार्तिके विंदु-
 तीर्थे यो ब्रह्मचर्यपरायणः स्नास्यत्यनुदिते भानौ भानुजानस्य भीः कुत इत्यादि कक्षाशीखंडोक्तेः भानुजो यमः इदं च प्रातः
 स्नानं संध्यां च कृत्वा कार्यम् तेन विनेतरकर्मानधिकारादिति वर्धमानः यद्यपि प्रातः संध्यायाः सूर्योदये समाप्तिस्तथापि

च न चलादनुदित होमं च द्विविध्यं स्नानमंत्रश्च तत्रैव कार्तिके हं करिष्यामि प्रातः स्नानं जनार्दन श्रीत्यर्थं तत्र देवेश दामोद
 रमया सह इमं मंत्रं समुच्चार्य भौमी स्नायाद्भूती नर इति अर्घ्यमंत्रोपितत्रैव अतिनः कार्तिके भासि स्नानस्य विधिवन्मम गृ
 हाणार्घ्यं मया दत्तं दत्तुं नैद्रं निघ्नूद नित्यं नैमिषिके कृष्ण कार्तिके पापनाशने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे इमो
 मंत्रो मया दत्तं दत्तुं नैद्रं निघ्नूद नित्यं नैमिषिके कृष्ण कार्तिके पापनाशने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे इति ए
 वं संपूर्ण स्नानाशनौ च्यहं स्नायात् वाराणस्यापंच नंदे च्यहं स्नानात् कार्तिके अमीते पुण्यवपुषः पुण्यभाजोतिर्निर्मला इ
 निष्प्रशीरं डोकैः अथ मालाधारणम् तत्र स्कंदे द्वारकामाहास्ये निवेद्य कैशवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् वहते यो
 नरो भक्त्या तस्य वैनास्ति पातकम् न जत्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः महापातकसंहर्त्री धर्मकामार्थदायिनीम्
 विष्णुधर्मे स्पृशेत्तु या मिलेयानि धात्रीमालाकलोनृणाम् तावद्वर्षसहस्राणि वै कुठेव सति भवेत् माला युग्मे तु यो नित्यं
 धात्री तुलसीसंभवम् वहते कंठदेशे तु कृत्य कोटिदिवसेत् तुलसीकाष्ठसंभूते भाले कृष्णजनार्णये विभर्भित्वा महंकंठे
 कुरु मां कृष्ण यज्ञभम् एवं संप्राथम्यं विधिवत् मालां कृष्णगलेर्धिताम् धारयेत् कार्तिके यो वै भगच्छेद्देवा वं पदीमति अत्र मूल
 त्यम् तथा काशीस्वंदे कार्तिके मासि मेयात्रायेः कृता भक्तिरसरेः बिंदुतीर्थं कृतस्नाने स्नेषां मुक्तिर्न दूरतः भार्गवा च नदी-
 पिकायां नृसिंहपुराणे अगस्तिकुस्तमे देवं यो च ये च्च जनार्दनम् दर्शनात्तस्य देवर्षे नरकं नायुते नरः विहाय सर्वपु
 निपुषेण केशवम् कार्तिके यो च ये च्च नृत्तया राजपेयफलं लभेत् स्वां दे कार्तिके माहात्म्ये मालती मालया विष्णुः केतव्या च
 वपूजितः समाः सहस्रं स्मृती नो भवेत्तमथु सूदनः एष्टवी चंद्रोदये पादौ कार्तिके नार्चितो ये स्तु कर्मलैः कमलेक्षणाः जन्म

दिषु विप्रैर्न ते पां क म ला गृहे तथा कार्तिके केशवे पूजाये पां ना म्ना स्मृतेः कृता तेभिर्भर्त्सर वेः पुत्रं वसंति निमिदि वे सदा तुलसी
 दल लक्ष्णेण कार्तिके यो र्चयेद्दूरिम् पत्रे पत्रे सुनिश्चये गोक्तिकं लभते फलम् तथा स्कांदे कार्तिके माहात्म्ये धात्री छाये तु यः कुर्यात्सि
 उदारं महामुने मुक्तिं प्रयांति पितरः प्रसादात्त्रा धवस्य तु धात्री फलविशिष्टां गोधात्री फलविश्वधितः धात्री फलकृता हारो नरो
 नारायणो भवेत् धात्री छायां समाश्रित्य यो र्चयेच्च क्रथारिणम् पुष्पेषु वेश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तथा स्कांदे कार्तिके
 मासि विप्रैर्द्रधात्री दक्षोपशोभिने वने दामोदरं विष्णुं चित्रान्नैः स्तोषयेद्द्विभुम् मूले न पायसे नाथ होमं कुर्याद्द्विचक्षणः ब्राह्म
 णान् भोजयेच्छत्या स्वयं सुंजीत वंशुभिरिति तथा कार्तिके द्विदलं व्रतं प्रागुक्तं कार्तिके द्विदलं त्यजेदिति पाद्येऽपि कार्तिक-
 माहात्म्ये राजिका मादकं चैव नैवाद्यात् कार्तिक व्रती द्विदलं तिलैः लंचनं धान्यमातिदूषितम् स्कांदेऽपि कार्तिके व्रजयेत्तद्द्वि-
 दलं बहु वीजकम् माषमुद्गमसूराभ्यचयकाभ्यकुलित्यकाः निष्यावा राजमाषाभ्य आदभ्यो द्विदलं स्मृतम् नूतनाभ्यपि
 जीर्णानि सर्वाण्येतानि व्रजयेत् अत्र केचिन्नुत्पत्ति समये दलद्वयं यस्य भवति तत्भूतपूर्वगत्या द्विदलं मित्कच्यत इत्याहुः
 उदाहरंति च बीजमेव समुद्भूतं द्विदलं चांकुरं विना दृश्यते यत्र सस्येषु द्विदलं तन्निराद्यत इति अन्ये तु लक्षणायां माना-
 भावान् वचनस्य च निर्मूलत्वात् द्विदलात्मकं यस्य स्वरूपं तदेव व्रजयेदित्याहुः तथा नारदीये कार्तिके व्रजयेत्तैलं कार्तिके व-
 र्जयेन्नाथु कार्तिके व्रजयेत्तां स्यं कार्तिके शक्नु संधितम् कांस्यं तस्यात्र भोजनम् शक्नुं पयुषितम् संधितं लवणशकः तत्रैव
 कार्तिके विष्णुमूर्त्ये दीपदानादिवं व्रजेत् तथा कार्तिके तु कृता दीक्षानृणां जन्मविमोचनी तथा कार्तिके कृच्छ्रसेवीयः प्रा-
 जापत्य परोधया एकांतरोपवासी वा निरात्रोपोषितोऽपि वा षट्वादादशपक्षं वा मासं वा वरवर्षाणि एकभक्तेन न कृतेन न-

थेवायाचितेनच उपवासैर्नपेक्षेणव्रजतेपरमंपदम् अन्येपिनियमाः प्रागुक्ताः ग्राह्यसुक्तंस्कांदे ब्रीहयोयवगोधूमाः
 प्रियंगुनिलशालयः एतैर्हिसात्विकाप्रोक्ताः स्वर्गमोक्षफलप्रदाः काशीस्कंदे ऊर्जयवान्मन्मयीयाद्देवान्ममथवापुनः हं
 ताकंसूरणंचैवशूकाशिंबीश्वकर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदयेपादौ नोर्जेचंध्योविधानव्योव्रतनिकाकेनचित्कचित् तथा नारदीये
 अन्नतेनक्षपेद्यस्तमासंदाभोदरप्रियम् तिर्यग्योनिमवाप्नोतिनाचकार्याविचारणा अन्यान्यपि तांबूलतैलकेशकर्तना
 दिवर्जनसंकल्पस्त्र्याणि प्रागुक्तानि तथाकार्तिके आकाशदीपउक्तोनिर्णयामृतपुष्करपुराणे तुलायांतिलतैलेनसायं
 क्रान्तेसमागते आकाशदीपंयोदयान्मासमेकंहरिंप्रति महतींश्रियमाप्नोतिरूपसौभाग्यसंपदमिति तद्विधिश्चहेमा
 द्रोआदिपुराणे दिवाकरेस्ताचलमौलिभूतेगृहाददूरैरुपप्रमाणम् भूपाकृतिंयज्ञियहस्तदारुमारोव्यभूमावथनस्य
 मूर्ध्नि यवांगुलच्छिद्रुतास्तमध्यैद्विहस्तदीर्घाअथपट्टिकास्त कृत्वाचनस्तोष्टदलाकृतीस्तयाभिर्भवेदष्टदिशानु-
 सारी तत्कर्णिकायांतुमहाप्रकाशोदीपः प्रदेशोदलगास्ताथाष्टौ निवेद्यधर्मायहरायभूत्येदामोदरायाव्यधधर्मराज्ञे प्र-
 जापनिभ्यस्त्वथसप्ततृभ्यः प्रेतैभ्यएवाथतमस्थितेभ्यइति अपराकैल्वन्योमन्त्रउक्तः यथा दामोदरायनभसितुला
 यांतोलयासह प्रदीपंतेप्रयच्छामि नमो नंतायवेधसइति कार्तिककृष्णचतुर्थीकुरकचतुर्थी साचंद्रोदयव्यापिनीग्राह्या
 दिनहृयेनत्वेपूर्वांतत्रैवपूजाद्याम्भानात् कार्तिककृष्णद्वादशीगोचत्ससंज्ञा साप्रदोषव्यापिनीग्राह्या दिनहृयेनत्वेपूर्वायु
 ग्मवाक्यात् वत्सपूजावटश्वेवकर्तव्याप्रथमेहनीतिनिर्णयामृतपिधानाच्च अत्रविशेषोभमदनरत्नेभविष्ये सवत्सांतु
 ल्यवर्णांचशीलिनींगांपयस्विनीम् चंदनादिभिरालिप्यपुष्पमालाभिरर्चयेत् अर्घ्यंताम्रमयेपात्रेकृत्वापुष्पाक्षतेस्त्रिले

पादमूले तु दद्याद्द्वैतं चेपानेन पांडन क्षीरोदाणिव संभूते स्म रासरनमस्कृते सर्वदेवमये मानर्गुहाणा ध्वनिमो नमः ततो मायादि सं-
 सिद्धान् चटकान्विनिरुदयेत् स्मरभिलजगन्मातर्देवि विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमया संमया दत्तमिमं ग्रस ततः सर्वमये देवि सर्व-
 द्यौ रलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि दिनप्रार्थयेत् तथा नदिने तैलपक्वस्था क्षीपकं सुधि क्षिर गोक्षीरं गोघृतं
 चैव दधितं च चर्जयेत् ज्योतिर्निबं धे नारदः आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यादिषु पंचम तिथिषु क्तः पूर्वरात्रे नृणां नीराजना वि-
 धिः नीराजयेत् युर्दयोः स्तुतिं विभ्रात् गार्गाश्च तुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यांश्च मानुसु रत्यांश्च योषित इति निर्णया मृते स्कां दे-
 कार्ति कस्य सिने पक्षे च योदश्या निशासुरे यमदीपं च हि र्दद्यात् पशुसुर्वि नश्यति मंत्रस्त मृत्कनापाश दंडाभ्यां काले न श्या-
 मया सह त्रयोदश्यां दीपदानात् सूर्यजः प्रीयतां भवेति कार्ति ककृष्ण चतुर्दश्यां प्रभाने च द्रोदये भ्यंगं कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ
 निर्णया मृते च भविष्योत्तरै कार्ति ककृष्णपक्षे तु चतुर्दश्या भिनोदये अवश्यमेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः इन श्रद्धः म-
 दनरत्नै विधूदय इति पाठः दिनोदय इति पादात् सूर्योदयोत्तरं त्रिमुहूर्ते स्नानं च दत्तांगोडानां तदनुसारिणां चार्तनैव पूर्ववि-
 द्धं चतुर्दश्यां कार्ति कस्य सिनेतरं पक्षे प्रत्युषममये स्नानं कुर्यात् यत्न इति स्मृतिर्दपणेपि चतुर्दशी चाश्वयुजश्च कृष्णा-
 स्नात्यर्क्षशुक्लचभवेत्प्रभाने स्नानं समभ्यज्य नरैस्तु कार्यं स्तंगं धेतैलन विभूति कार्ति कं रिति एव च द्रोदये पादो आश्वयुक्कृ-
 ष्णपक्षस्य चतुर्दश्यां विधूदये तिलतेलेन कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुणेति कर्तव्यं मंगलस्नानं नरैर्निरयभीरुभिरिति कालादर्श-
 पाठः उभयत्राश्वयुगित्यभावात् स्यात्तं मासमभिप्रेत्योक्तम् तथा तैले लक्ष्मीर्जले गंगादीपावल्याश्च तुर्यीम् ग्राव्येति शेषः
 ग्रातः स्नानं तु यः कुर्याद्यमलोकं न पश्यतीति दिनद्वयेपि च द्रोदये चतुर्दशी सत्वेन दश्रावेत्यरुणोदये संपूर्णं त्वं देवादिमद्वये च-

तुदशीसमस्वेचपूर्वेदिनेभ्यंगंकुर्यात् पूर्वविह्वलचतुर्दश्याभितिवचनात् पूर्वीदिनेपरदिनएववासत्वेसैवग्रहाद्यादिनद्वयेष्व
तुदशीसमस्वेचपूर्वेदिनेभ्यंगंकुर्यात् पूर्वविह्वलचतुर्दश्याभितिवचनात् तदभावेतुचतुर्दशीह्रासपूर्वधः प्रवेश्यपूर्वे
त्वेअरुणोदयव्यापिनीग्राह्या पक्षेप्रत्यूषसमयइत्युक्तेः वक्ष्यमाणवचनाच्च तदभावेतुचतुर्दशीह्रासपूर्वधः प्रवेश्यपूर्वे
नृचयोदशीमध्यएवाभ्यंगंकुर्यादितिदिशोदासः केचिदत्रवचनमपिसाधकत्वेनवदन्ति त्रिध्यादौनुभवेद्यावान्द्रासोह
रिः परेहनि तावान्ग्राह्याः सपूर्वेक्षरदृष्टोपिस्वकर्षणीति तन्मदं नहीदं वचनं पूर्वीदिनस्यापूर्वेग्राह्यत्वविधाने नैकेकभ-
क्तजन्माष्टम्यादौदिनद्वयेकर्मकालव्याप्त्यभावेसर्वचपूर्वीदिनस्यग्राह्यत्वप्रसंगात् किंतु यत्रैकभक्तादौदिनद्वयेकर्मकालव्या-
प्त्यभावेवाक्यांतरेणन्यापेनवापूर्वीदिनस्यग्राह्यत्वमुक्तम् तत्रमुख्यकालेतत्तिथेरभावेपितत्रैवास्तुद्यानबोधकमिदम् नचा
न्नदस्तीति यत्किंचिदेतत् तेनचतुर्थयाभगाभिनीग्राह्या अतएवसर्वज्ञनारायणः तथाकृष्णचतुर्दश्यामाशिवनैकीद-
यापुरा यामिन्याः पद्धिमेषामेतेलाभ्यंगोविशिष्यन्तइति मृगांकोदयवेलायां त्रयोदश्यांपदाभवेत् दर्शयामंगलस्नानं
दुःस्वशांक्रभयप्रदमिति कालादर्शत्रयोदशीनिषेधाच्च तेनायमर्थः पथाग्निहोत्रेयावज्जीवंसायंप्रातः कालेषुव्याप्यका
लस्यगुरुत्वं तथात्रचतुर्दशीचतुर्थयामारुणोदयचंद्रोदयानामुत्तरोत्तरस्यव्याप्यत्वादुक्तमिति यदपिदिगोदासीचे न
योदशीपदप्रातः क्षयंभातिचतुर्दशी रात्रिशेषेत्वमावास्यातदाभ्यंगेत्रयोदशीतिवचनं नरेमाद्विनिर्णयामृताद्यलिखि-
तत्वेननिर्भूलम् समूलत्वेपिचतुर्दश्याः सूर्योदयद्वयासंबधितरूपः क्षयोत्रविचक्षितः सूर्योदयात्माक् समसोचंद्रोदयं
कालसत्वेचनेधेयांगीकारात् किंतु अभ्यंगकालात्माक् समामित्त्वात् तदासः क्षयशब्देनविचक्षितः सचारुणोदयात्चतु-
र्थयामाह्याक्रयदाह्रासस्तत्परमिदं अतएवसर्वज्ञनारायणेनचतुर्थयाममात्रेस्नानमुक्तम् तथाचोदाहृतम् नथाकृष्ण

चतुर्दश्यामिति ज्योतिर्निर्वधेनारदोपि द्वाप्तितत्त्वदर्श्याभितुल्यं यन्निथावपि उज्ज्वलित्वातिमंयुक्ते तदादीपावलीभवेत् कुर्वा
 संलग्नमेतच्चदीपोत्सवदिनत्रयम् चेतुत्रयोदशीयद्येस्मान्माहस्तेषामाशयं नविद्यत्यलंभूयसा यदपि अरुणोदय-
 नोन्यत्ररिक्तायांस्मानियोनरः तस्याब्दिकभयोधर्मो नश्यत्येव न संशय इति दिवोदासीये भविष्यवचनं तन्मुख्यकाष्ठेरुणोद-
 ये चतुर्दश्यभावेपितैत्रैचस्मान्ज्याधित्येवंपरमितिसर्वसिद्धम् चतुर्घटिकात्मकोरुणोदय इति तत्रैवोक्तम् तथा मदनरत्ने
 पादौ अपामार्गमथोतुं वीप्रपुन्नादमथापरम् भ्रामयेत्स्मान्मध्येतु नरकस्य क्षयाय वै प्रपुन्नादभ्यर्च्य मर्दः मंत्रस्तु सी
 तालोष्ठसमायुक्तसंकटकदलान्वित हरपापमपामार्गभ्राम्यमाणः पुनः पुनरिति अस्मा मेव प्रदोषोपायान् दद्यादित्यक्त
 महेमाद्रौत्कां दे ततः प्रदोषसमये दीपान्दद्यान्मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवने शुभमेवोच्येति दियोदासीयेपि ब्रा-
 ह्मे अमावास्या चतुर्दश्योः प्रदोषे दीपदानतः यममार्गाधिकारेभ्यो मुच्यने कान्तिकेनरः खंडतिथौ तु पूर्वोत्तिह प्रदोषे दीपान्
 दत्त्वा परे कः स्नायादिति दिवोदासीये उक्तम् अत्र नरकोद्देशेन चतुर्वर्तियुक्तं दीपदानं कार्यम् तत्र मंत्रः दत्तो दीपश्चतुर्दश्या
 नरकघ्न इत्येवमया चतुर्वर्तिसमायुक्तः सर्वपापापनुत्तये तत्रैव लंगे माघपक्षस्य शक्रेन शुक्लातत्रादिनेनरः प्रेताख्यायां
 चतुर्दश्यां सर्वपापैः प्रमुच्यते अत्र यमतर्पणमुक्तं मदनपारिजाते स्मृमनुना दीपोत्सवचतुर्दश्यां कार्यं तु यमतर्पणम् मर-
 नरत्ने ब्राह्मे अपामार्गस्य पत्राणि भ्रामयेच्छिरसोपरि ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नामभिः यमाय धर्मराजाय मृत्य
 वै चोतं कायच वैवस्वताय कात्याय सर्वभूतक्षयाय च औदुंबराय दध्नाय नीलाय परमेश्वरिणे चक्रोदराय विनाय चित्रगुप्ता
 य येन मम इति तर्पणप्रकारस्तु हेमाद्रौ एकैकं नतिलैर्भिश्चान्दद्याच्छीन्शीन् जलांजलीन् संवत्सरकृतं पापं तत्क्षणादेव न-

श्वनि तथा मदनरत्नेस्कांदे दक्षिणाभिमुखो भूत्वा तिलैः सव्यं समाहितः देवतीर्थेन देवत्वानिलैः प्रेताधिपोयतः तथा
 यज्ञोपवीनिनाकार्यं प्राचीनाधीनिनाथेति इदं जीवसित्तृकेणापिकार्यम् जीवसितापिकुर्वीत तर्पणं च मभीष्मयोरिति पा-
 दौक्तेः अत्र भीष्मनर्पणमप्युक्तं दिवोदासीये तत्प्रकारस्त्वमाघे च क्ष्यते इति नरकचतुर्दशी कार्तिका मावास्यायां प्रान्तरभ्यं
 गंकुर्यात् तदुक्तं कालादर्शं प्रत्युष आश्वयुग्दर्शं कृताभ्यंगदिमंगलः भक्त्या प्रपूजयेद्देवीमलक्ष्मीविनिवृत्तये अस्य व्याख्य
 ने आदिशब्दात् च त्वगुदकस्नानादेरुपसंग्रहः तदुक्तं पुष्करपुराणे स्वानीस्थिते राविंदुर्यादिस्वानिगतो भवेत् पंचत्वगुद
 कस्नाधीकृताभ्यंगविधिर्नरः नीराजितो महालक्ष्मीमर्चयन् अथ मथ्यते आश्वयुक्दर्श इति दर्शशब्दः प्रत्युष स्वानिगु
 क्तनिधिपरः तदुक्तं चाहो ऊर्जेश्च क्लृप्तिनीयायां तिथिषु स्वातिक्लेशगे मानवो मंगलस्वाचो नैवलक्ष्म्या विद्युज्यते तत्रैव
 दये भूते च दर्शे च कार्तिकप्रथमे दिने यदा स्वाती तदाभ्यंगस्नानं कुर्यादिनोदये कश्यपसंहितायां तु दीपावलिदर्शं प्रक्रम्य ई
 दुक्षयौपसंक्रान्तौ रघोपाते दिनक्षये तत्राभ्यंगो न दोषाय प्रातः पापापनुत्तय इति स्वातियोगं विनाप्यभ्यंग उक्तः मात्स्ये
 दीपे नीतिजनादत्र सैषा दीपावली स्मृता अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये दिवा तत्र न भोक्तव्यमृते वाला नुराज्जनान् प्रदोषसम-
 ये लक्ष्मीं पूजयित्वा ततः क्रमान् दीपवृक्षाश्च दातव्या शक्त्या देवगृहेषु च तत्रैवाभ्यंगमभिधाय एवं प्रभातसमये त्वमा-
 वास्यां नराधिप कृत्वा तु पार्वणश्राद्धं दधि क्षीरघृतादिभिः दीपान्दत्त्वा प्रदोषे नुलक्ष्मीं पूज्य यथाविधि स्वलंकृतेन भोक्त-
 व्यं सितवत्पौषशोभिना अयं प्रदोषव्यापी ग्राह्यः तुलासंस्थे स हस्वांशौ प्रदोषिभूतदर्शयोः उल्काहस्तानराः कुर्युः पितृ-
 णां मार्गदर्शनमिति ज्योतिषोक्तेः दिनद्वये सत्ते परः दंडैकरजनीयोगे दर्शः स्यात्तु परे हनि तदा विहाय पूर्वैकः परे द्विस्तरव

रात्रिकेति धितत्वेज्योतिर्वचनात् दिवोदासीयेतु प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् अर्धरात्रे भवत्येव लक्ष्मीराश्रयितुं ग्रहान् अ-
 तः स्वलं कृतालिप्तादीर्भैर्जाग्रज्जनोत्सवाः स्रग्धाधचलिताः कार्योः पुष्पमालोपशोभिना इति ब्राह्मोक्तेश्च प्रदोषादर्धरात्र-
 व्यापिनी मुरव्या एकैकव्यासौ परैव प्रदोषस्य मुख्यत्वादर्थरात्रे नुसेयाभावाच्च यत्तु अपराणहे प्रकर्तव्यं श्राद्धं प्रितृपरा-
 यणोः प्रदोषसमये राजन् कर्तव्या दीपमालिकेति क्रमः ससंपूर्णनिधावेव प्राप्तेरनुवादो न विधिः तत्तत्कर्मकालव्याप्तेर्ब-
 लवत्यात्संपूर्णनिधौ प्रास्त्याखंडनिधावप्राप्त्या विध्यनुवादविरोधाच्चेककम् अत्रैव दर्शोपरं रात्रौ नैलक्ष्मीभिः सारणासुक्तं मदन-
 रत्ने भाविष्ये एवं गते निशीघे तु जने निदार्धलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पेण्डिडिमवादनेः निष्कास्यते प्रवृत्त्या किरलक्ष्मी-
 स्तृगृहांगणान् कार्तिकशुक्लप्रतिपदि गोकीलनसुक्तं निर्णयामृते अस्यामेव रात्रौ बलेः पूजोक्ता हेमाद्रौ भाविष्ये छत्वेत-
 त्सर्वमेवैह रात्रौ देत्यपनेर्बलेः पूजां कुर्यान्नृपः साक्षाद्रूपमंडलकेशभे बलिमालिरव्यदेत्येदं वर्णकैः पंचरंगकैः गृह-
 स्यमथैशालायां विशालायां न तोर्वयेत् लोकश्चापि गृहस्थांतः शय्यायां शङ्कुतंडुलैः संस्थाप्य बलिराजानं प्रलेः पुष्पैश्च पूज-
 येत् मंत्रस्तुपाद्ये बलिराजनमस्तुभ्यं देत्यदानवर्चदित इंद्रशत्रोभरागते विष्णुसामिनि अद्यो भवेति तथा बलिमुद्दिश्य
 दीयते दानानि कुरु नंदन यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मध्ये संप्रदर्शितमिति तदेतत्पूर्वविद्धप्रतिपदि कर्तव्यम् पूर्वविद्धाप्र-
 कर्तव्या शिवरात्रिर्वर्लेदिनमिति हेमाद्रौ पाद्योक्तेः माधवोपि बस्तुत्सवं च पूर्वैक्यरूपचासवदाचरेदिति निर्णयामृतेपि
 याकुहः प्रतिपन्निश्चातत्रगाः पूजयेन्नृप पूजनाच्चीणि वर्धते प्रजागावो महीपतिरिति तथा भद्रायां गोकुलक्रीडासदे-
 शो नैविनश्यति भद्रायां द्वितीयायाम् तथा प्रतिपद्यग्निकरणं द्वितीयायां तु गोर्वनम् छत्रछेदं करिष्येते वित्तनाशंकुल

क्षयमिति तथा प्रतिपदशसंयोगेऽङ्गीडनंतुगवांयतम् परविह्वेषयः कुर्यात्पुत्रदौरधनक्षयइति देवलवचनाच्च एतेचवि-
 धिप्रतिबंधाः पूर्वादिनेप्रतिपदः सायान्हव्यापित्वेद्वितीयदिनेचंद्रदर्शनसंभवेचज्ञेयाः गवांऽङ्गीडादिनेयत्ररात्रौदृश्यतचंद्र-
 माः सोमोराजापशून्हंसरभिः पूजकांस्तथेतिपुराणसमुच्चयात् दिनद्वयेसायान्हव्यापित्वेतुपरैवग्राह्या वर्धमानति-
 थोनंदायदासार्धत्रियामिका द्वितीयाद्विद्गामित्वादुत्तरातत्रचोव्यतइति तथात्रियामगादर्शतिथिर्भवेच्चैत्सार्धत्रियामा-
 प्रतिपद्विह्वले दीपोत्पत्तेरनुमिभिः प्रदिष्टे अतोऽन्यथापूर्वयुतेविधेयइतिपुराणसमुच्चयादितिभिर्णियाभृतकारः सार्धत्रि-
 यामिकेत्यनेनचंद्रदर्शनाभावरुक्तः द्वितीयायाः पंचधाविभक्तदिनचतुर्थोऽंशरूपापराण्व्यासावेवचंद्रदर्शनसंभवात्
 नयंत्वेनतृचनद्वयपूर्वविद्दासंभवेवेदिनव्यमितिद्वयः दिनद्वयेप्रतिपदः सायान्हव्यास्यभावेनुपूर्वेव रात्रौवल्लिपूजा-
 विधानेनकर्मकालव्यापित्वात् परदिनेचंद्रोदयेतन्निषेधादितिदिक् मदनरत्नेनुपूर्वविद्दायांगोऽङ्गीडा नीराजनमंगलमा-
 लिङ्केतूनरचकार्ये कार्त्तिकेऽक्षरूपक्षेपेनुविधानद्वितयंभवेत् नारीनाराजनंप्रातः सायंमंगलमालिका यदावप्रतिपत्स्व-
 त्यानारीनाराजनंभवेत् द्वितीयायांनदकुर्यात्सायंमंगलमालिकासमितिब्राह्मोक्तेः लभ्यतेयदित्याप्रातः प्रतिपद्विह्वला-
 द्वयम् नस्यांनाराजनंकार्यंसायंमंगलमालिकेतिभविष्योक्तेः प्रातर्वायदिलभ्येतप्रतिपद्विह्वलाशुभा द्वितीयायांनदा-
 कुर्यात्सायंमंगलमालिकाम् कार्त्तिकेऽक्षरूपक्षौदोत्तमावास्याघटीद्वयम् देशभंगभयान्नेचकुर्यान्मंगलमालिकासमिति
 देवीपुराणाच्चेत्कृतम् अत्रविशेषोहेमाद्रौब्राह्मे वलिप्रतिपदंप्रक्रम्य नस्यान्द्युतंप्रकर्तव्यंप्रभातेतत्रमानवेः तस्मिन्
 धूनेज्ज्यापस्यनस्पसंवत्सरंजयः पराजयोविरुद्धश्चलाभनाशकरोभवेत् दधितानाभिन्वयसहितैर्नयासाचभवेन्नशो

अत्रगोवर्धनपूजादि मार्ग पाटीपूजनादिवोक्तं हेमाद्रौ निर्णयामृतचस्कादे प्रातर्गोवर्धनं पूज्यधृतं चापि समाचरेत् शूषणीयास्त-
 थागावः पूज्याश्चावाहदोहनाः गोवर्धनश्च गोमयेन फार्यं श्वित्रेण वा मंत्रस्त गोवर्धनधाराधारगोकुलत्राणकारण बहुबाहुस्तदा
 छाग्रगवोकोटिप्रदोभव गोमंत्रस्त लक्ष्मीर्षालोकपालानां धेनु रूपेण संस्थिता धृतं वहति यज्ञार्थे मम पापं व्यपोहतु तत्रैव स्का-
 दे ततोपराह समये पूर्वस्यां दिशि भारत मार्गपालीं प्रबध्नीयात्तु गेस्त्रं भेषथपादपे कुशकाशमयीं दिव्यां लंबकैर्बहुभिर्मुने
 दर्शयित्वा गजानं श्वान् सायमभ्यास्तलेन येत् कते होमो द्वेजैर्द्रैस्त वध्नीयात् मार्गपालिकां नमस्कारं ततः कुर्यान्मंत्रेणानेन
 स्तत्रत मार्गपालिनमस्तेस्त सर्वलोकस्तत्र प्रदे विधेयैः पुनराद्यैः पुनरेहि व्रतस्य मे नीराजनं च तत्रैव कार्यं राष्ट्रजयप्रदम्
 राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजानयः मार्गपालीं समुत्सृज्य नीरुजः स्फुः स्फुत्वा निताः तत्रैवादित्यपुराणे कुशकाशमयीं
 कुर्याद्दृष्टिं कांस्तद्वदान्वाम् तामैकतो राजपुत्राहीनवर्णास्तथान्यतः गृहीत्वा कर्षयेयुस्तां यथासारं सुतुर्मुहुः जयेन्नहीनजानी-
 नं जयोराराजस्तवत्सरभिनि यमद्वितीया तु प्रातिपद्यतां त्रात्येस्कं निर्णयामृतादौ यमद्वितीया मया हव्यापिनी पूर्वविद्वान्चेति
 हेमाद्रिः अत्रविशेषो हेमाद्रौ स्कादे ऊर्जश्च क्लृप्ता द्वितीया यामपराणहर्षयेयमम् स्नानं कृत्वा भानुजायां यमलोकं न पश्यतीति
 ऊर्जश्च क्लृप्ता द्वितीयायां पूजितस्तर्पितो यमः वेष्टितः किन्नरैर्दृष्टिस्तस्मै यच्छान्तिं वांछितम् तथा भविष्ये प्रथमा श्रावणे मासित
 थाभाद्रपदे तरा तृतीया श्रवण्ये मासि चतुर्थी कार्तिके भवेत् श्रावणे कलुषानाम तथा भाद्रपदे च गीर्मला आश्विने प्रेतसंचारा
 कार्तिके याम्य कामते स्फुक्ता प्रथमायां व्रतं द्वितीयायां सरस्वती पूजा तृतीयायां श्राद्धमुक्ता चतुर्थ्यामुक्तं कार्तिकेशुक्लपक्ष-
 स्याद्वितीयायां युधिष्ठिर यमो यमुनया पूर्वं भोजितः स्वगृहेर्वितः अतो यमद्वितीयेयं त्रिषु लोकेषु विधुता अस्यां निजगृ-

हेचिप्रनभोक्तव्यंतनोर्नरैः स्नेहेनभगिनीहस्ताद्रोक्तव्यंपुष्टिचर्धनम् दातानिचप्रदेयानिभगिनीष्योविधानतः स्वर्णालंका
 रवस्त्रान्नपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यःसंपूज्याअभावेप्रतिपन्नकाः प्रतिपन्नाःमाताभगिन्यदतिहेमाद्रिः पितृव्य
 भगिनीहस्ताःप्रथमायांपुष्टिश्च मातुलस्यसुताहस्तात्तृतीयायांवथानृप पितुर्मातुःस्वस्रःकुन्येतृतीयायांतयोःकरान्
 भोक्तव्यंसहजायाव्यभगिन्याहस्तनःपरम् सर्वासु भगिनीहस्तात्भोक्तव्यंचलवर्धनं यस्यातिथौयमुनयायमराजदेवः
 संभोजितःप्रतिजगत्त्वस्तुसौहृदेन तस्यांस्वस्रःकरतलादिहयोभुनक्तिप्रामोविरत्नसस्वधान्यमनुनमंसः गौडास्त यमं
 चचित्रगुप्तंचयमदूतांश्चपूजयेत् अर्घ्यभवात्रप्रदातव्योयमायसहजद्वयैः मंत्रैः एत्थेहिमार्तंडजपाशहस्तयमांतकारं
 कथराभरेश भानुद्वितीयाहृतदेवपूजांगृहाणवार्ध्वंभगवन्नमस्ते भ्वातस्तयानुजाताहंभुंक्ष्वभक्त्यभिदंशुभम् प्रीतयेय
 मराजस्ययसुनायांविशेषतः ज्येष्ठाग्रजातेनिवदेदितिस्मार्ताः इत्यन्नदानमित्यव्याहुः ब्रह्मांडपुराणेषु यातुभोजघने
 नारीभ्रान्तरंशुग्मकैतिथौ अर्चयेच्चापितांबूलेर्नसावेधव्यमापुयात् भ्रातुराशुःक्षयोराननूनभवेत्तत्रकर्हिचिदिति का
 र्तिकशक्नुनवमीशुगादिः सायौर्वाण्हिकीयाद्या शक्नुपक्षस्थत्वात् अत्रपिंडराहितंश्राद्धंकर्तव्यम् अन्यत्रागुक्तम् अत्रै
 वगिष्णुत्रिरात्रमुक्तंहेमाद्रौपाद्ये कार्तिकेशक्नुनवमीपवाध्याविजितेन्द्रियः हरेर्विधायसोवर्णतुलस्यासहितंविष्णुं पूजये
 द्विधिवद्भस्मात्रतीनत्रयम् एवंयथोक्तविधिनानुयाद्वैवाहिकंविधिभित्ति कार्तिकशक्नुकादृश्यांभीष्मपंचकव्रत
 मुक्तम् नारदीये अतीनरैःप्रयत्नेनकर्तव्यंभीष्मपंचकं कार्तिकस्यामलेपदेस्मात्वासम्यग्यतव्रतः एकादश्यांतुगुण
 याद्रूपंचदिनासकमिति तद्विधिस्तुगोमयेनस्मात्वागौनीपंचामृतैःपंचगव्यैर्विष्णुं संस्माप्यसंपूज्यपायसंनिवेद्य

द्वादशाक्षरमष्टोत्तरशतं ज स्वा ०० नमो विष्णवे इति षडक्षरेण घृताक्तान्यचान्त्री हींश्चाष्टोत्तरशतं हुत्वा भूमौ स्वपेत् एवं पंचादि-
 नेषु कुर्यात् विशेषस्त्वाद्यो न्हि हरेः पादौ कमलेः संपूज्य त्रिगोमयं प्राश्यं द्वितीये न्हि विल्वपत्रैर्जनुवी संपूज्य गोमूत्रम् अथो
 दशभृंगराजेन नाभिं संपूज्य स्त्रीरम् चतुर्दश्यां करवीरैः स्कंधं संपूज्य दधि पीर्णमास्यां होमाने लोही पापप्रतिभां खड्गचक्र-
 हस्तां कृष्णवस्त्रेणोद्धृतां प्रस्थिति लोप रिस्थ्यां कृत्वा धर्मराजनामभिः करवीरैः संपूज्य यदन्यजन्मनिकृतामिह जन्मनि वा पु-
 नः तत्सर्वं प्रशमं गालुमत्पापं तव पूजनादि निपुण्यां जलं सिद्ध्वा कृत्वा प्रतिमां च संपूज्य विप्राय दत्त्वा विप्रान् संपूज्य दक्षिणां
 दत्त्वा पंचगव्यं प्राश्य पीर्णमास्यां नक्तं भुंजीतेति लघुनारदीये पंचगव्यप्राशनं षडक्षरेणैति हेमाद्रिः हेमाद्रौ भविष्येत्तु शा-
 केर्मुन्येनैर्गोपं चार्हवर्तनमुक्तम् अतस्तुक्तं यद्वा षष्पंचकमिति प्रथितं सथिव्यामेकादशी प्रभृति पंचदशी निरुद्धम् मु-
 न्यन्नमोजनपरस्य नरस्य तस्मिन् लिखं फलं दिशति पांडवशार्ङ्गः धन्येति तथा पादौ पंचाहं पंचगव्याशीं श्रीं व्याध्या धर्मचप-
 चस्तः अहः स्वपित्थादद्यान्मंत्रेणानेन सूचन सत्यव्रताय शूचये गंगेयाय महात्मने श्रीव्याधे तद्दाम्य धर्ममाजन्मव-
 स्रचारिणे वैयाघ्रपद्यगोत्रायेति च सव्येनानेन मंत्रेणानर्पणं सार्ववर्णिकमिति कार्तिकशक्नुद्वादश्यां रेवती नक्षत्रयोगर-
 हितायां पारण्यं कार्यम् तदुक्तम् आभाकासितपक्षेषु मैत्रश्च वणरेवती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादश द्वादशी हरेरिति य-
 दातुरेवती योगरहिता द्वादशी सर्वथानलभ्यते न दारेवत्याश्वनुर्थपादं वर्जयेत् वचनं तु प्रायुक्तम् लघुनारदीये कार्तिके
 शक्नुपक्षस्य कृत्वा चैकादशी नरः प्रातर्दत्त्वा शक्रभाक्तुं आश्रयाति हरिं संधिरम् मदनरत्ने वाराहे एकादशी सोमयुक्ता का-
 र्तिके मासि भाभिनि उत्तराषाढसंयोगे अभनं तासा प्रकीर्तिता तस्यां यच्चि यते भद्रे सर्वमानं त्यमभ्युते अस्यामेव रात्रौ देवो

एषानमुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे एषादश्यांच शकृद्भायां कार्तिके मासिके शिवम् प्रसक्तं बोधयेद्रात्रौ श्रद्धाभक्तिसमन्वित इति मदनर-
 लेभविष्ये कार्तिके शक्रपक्षे तु एकादश्यां स्यात् मंत्रेणानेन राजेन्द्रदेवमुत्थापयेद्विजः रामार्चनचंद्रिकादौ तु द्वाद-
 श्यामुक्तम् पारणाहपूर्वरात्रे घंटादीन्वाद्ये न्युहुरिति अत्र देशाचारतो व्यवस्था तत्रैव देवदेवस्य स्नानं पूर्वमहन्द्भव-
 त् महापूजानंतः कृत्वा देवमुत्थापयेत्स्वधीः मंत्रास्तु वाराहपुराणे उक्ताः ॐ ब्रह्मेन्द्र रुद्राग्नि कुबेरसूर्य सोमादिभिर्विदि-
 तं वंदनीयं बुधस्वदेवेशजगन्निवासमंत्रप्रभावेन सत्त्वेन देव इयं तु द्वादशी देवप्रबोधार्थं विनिर्मिता त्वये वसव-
 लोकानां हितार्थं शेषशायिना उत्तिष्ठो निष्ठगोविंदस्य जनिद्रांजगत्पते त्वयि सत्सैजगन्नाथजगत्सत्संभवो दिदं उच्यते
 चेष्टते सर्वमुत्तिष्ठो निष्ठमाधव गतामेषां विषयैश्चैव निर्मलं निर्मलारिदशः शारदानि च पुण्याणि गृहाण भवकेशव इदं
 विष्णुविनिर्गोक्तो मंत्र उत्थापने हरेरिति एवं देवमुत्थाप्य नदगे चानुगम्य व्रतसमाप्तिं कुर्यात् तदुक्तं भारते चतुर्थांशे
 धेवीर्णां चानुगम्य व्रतं नरः कार्तिके शक्रपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् लघुनारदीये चानुगम्य व्रतानां च समाप्तिः कार्ति-
 के स्मृता मंत्रश्च निर्णयामृते सनत्कुमारोक्तः इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्येतव प्रभो न्यूनं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाज्ज-
 नार्दनेति अथ वाराहोक्तो बोधिनीविधिः एकादश्यां रात्रौ कुंभे घृतपात्रे चोपरि हेमं माषभित्तं मत्स्यपंचामृतेन संस्नाप्य कुं-
 कुमपीतवस्त्रसुगंधाद्यैः संपूज्य मत्स्यादि दशधा वनारान् संपूज्य जागरं कृत्वा प्रान्तं देवमाचार्यं च वस्त्राद्यैः संपूज्य जगदादि-
 जगद्रूपो जगदादिरनादिमान् जगदाद्योजगद्योनिः प्रीयतां भोजनार्दन इति नत्वा दक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेदिति तथा-
 ब्राह्मे महातूर्यं रेवरात्रौ भ्रामयेत्स्यंदने स्थितम् उत्थितं देवदेवेशं नगरे पार्थिवः स्वयम् चतुरो वार्षिकान्मासान् निय-

मयस्य यत्कृतम् कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्वाद्रुत्यासदक्षिणम् यस्य भगव्यस्थानियमः हतस्तद्रव्यं दद्यादित्यर्थः इदं श्रुत्वा
 स्नादावपि कार्यम् आशौचेन पूजामन्येन कारयेत् कार्तिकशुक्लद्वादशीपौर्णमासीचमन्वादिः सायौर्वाहिकी ग्राह्या
 अन्यस्यागुक्तम् कार्तिकशुक्लचतुर्दशी वैकुण्ठसंज्ञा सा विष्णुपूजायां रात्रि व्यापिनी ग्राह्या दिनद्वयेतद्वा सो निशीथ-
 प्रदोषो भयव्यापिनी ग्राह्या तदुक्तं हे माद्रौ भगव्ये कार्तिकस्थसिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप सौपवास्तु सं पूज्य हरिं
 रात्रौ जिनेन्द्रिय इति अस्या एव विशेषश्चर प्रतिष्ठादि नत्वा नलीत्यर्थं यदोपवासादिक्रियते तदारुणो दयव्यापिनी ग्रा-
 ह्या तदुक्तं त्रिस्थलीसेतोसनकुमारसंहितायाम् वर्षे च हेमलं चारव्ये मासे श्रीमानि कार्ति के शुक्लपक्षे चतुर्दश्या म-
 रुणाभ्युदयं प्राप्ति महादेवतिथौ ब्राह्मे सुहर्ते मणिकर्णिके स्नात्वा विशेषश्चरो देव्या विशेषश्चर मपूजयति इति तत्सूचं दि-
 ने चोपवासः कार्यः ततः प्रप्ता ते भिमले हत्वा पूजामहाहुताम् दंडपाणेर्महाधास्त्रिवनेस्मिन् कृतपारण इति तत्रैवो-
 क्तेः शिवरहस्येपि पूजाजागराद्युक्तोक्तम् ततोरुणोदये जाने स्नात्वा स्नात्वा च भस्मना संध्यां समाव्य विशेषशं मा भूय
 र्व्ययथाविधि मद्रक्तान् भोजयामासुर्जपयो बुभुजुस्तत इति अत्र कार्तिकं व्रतोद्यापनं पादोक्तम् कार्तिकमाहात्म्ये
 अथोजव्रतिनः सम्यगुद्यापनविधिं शृणु ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यां कुर्यादुद्यापनं व्रती तुलस्याउपरिष्टानु कुर्यान्मंडपिकां शुभाम्
 तुलसीमूलदेशे च सर्वतो भद्रमेव च तस्योपरिष्ठात्कलशं पंचरत्नसमन्वितम् पूजयेन्न च देवेश सौवर्णं गुर्वनुजया रात्रौ जा-
 गरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिमंगलैः ततस्त्वपौर्णमास्या वै सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् त्रिंशन्मिता नथेकं वा स्वशत्स्याया निमंत्रयेत्
 अतो देवा इति द्वाभ्यां बुभुज्या निरुपायसम् ततो गां कपिलां दद्यात् पूजयेद्द्विधिवद्गुरुमिति कार्तिक्षौपोर्णमासी परा ग्राह्या अमा-

पोर्णमास्योपरे इतिदोषिकोक्तः अचविशेषो हेमाद्रौ त्राहो पुण्यामहाकार्तिकीस्याज्जीवेद्दोः कृत्तिकासूच तथा आग्नेयं तु यदा
 ऋक्षं कार्तिव्यां भवति क्वचित् महती सातिथिर्ज्ञेया स्नानदानेषु चोत्तमा यदा तु यास्यं भवति ऋक्षं तस्यां तिथौ क्वचित् तिथिः सा
 विमहापुण्या मुभिभिः परिकीर्तिता प्राजापत्यं यदा ऋक्षं तिथौ तस्यां नराधिप सामहाकार्तिकी प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभेति पादो
 विद्यात्वास्तदा भानुः कृत्तिकासूच चंद्रमाः संयोगः पद्मकोनामपुष्करे अर्धदुर्लभः पद्मकपुष्करे प्राप्य कपिलां यः प्रयच्छ-
 ति स हि त्वा सर्वपापानि वैष्णवं लभते फलम् यमः कार्तिव्यां पुष्करे स्नातः सर्वपापैः प्रमुच्यते माध्यां स्नातः प्रयागे तु सु-
 व्यते सर्व किल्बिषैः अस्यामेव सायंकाले मत्स्यावतारजात इत्युक्तम् पादौ कार्तिकमाहात्म्ये वरान्दत्वाय नो विष्णुर्मस्य रू-
 पी भवेत्ततः तस्यां दत्तं हुतं जप्तं तदक्षय्यफलं स्मृतमिति अत्र त्रिपुरोत्सव उक्तो भार्गवा च नदीपिकायाम् पौर्णमास्यां तु सं-
 ध्यायां कर्नव्यस्त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रेण प्रदीपांश्च सरालये कीटाः पतंगांश्च काश्च हृक्षा जले स्थले ये विचरं निजी-
 वाः दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्मभागिनो भवंति भित्तं श्वपचाहि विप्राः अत्र दृष्ट्वोत्सर्गोति प्रशस्तः तदुक्तं मास्ये कार्तिव्यां यो व-
 पोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाचरेत् शैवं पदमवाप्नोति शिवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्र कार्तिके यदर्शनं सुक्तं काशीरवंदे कार्तिव्या-
 कृत्तिकास्यो गेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनम् समजन्म भवेद्दिद्रो धनाढ्यो वेदपारगः इति श्रीकमलाकरभट्टकृते निर्गयसिंधौ
 द्वितीयपरिच्छेदे कार्तिकमासः दृष्ट्विके पूर्वोः षोडशघटिकाः पुण्याः शेषं प्राग्वन् मार्गशीर्षे कृष्णष्टमी चालाष्टमी
 सा च रात्रिष्वपि नो ग्राह्या मार्गशीर्षाऽसिताष्टम्यां कालभैरवसन्निधौ उपोव्यजागरं कुर्वन् सर्वपापैः प्रमुच्यते इति काशी
 खंडान् रात्रि व्रतत्वावगतेः रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संसुखीति धिरिति ब्रह्मवैवर्तचित्रे व्यासा तु तत्रैव के

रणोत्पत्तेः प्रदोषकालीनत्वादिति केचित् तन्न शिवरहस्यमध्यान्धे भेरयो सतेः श्रवणात् तथा च तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा
 मध्यान्धे संस्थितैरावित्यपक्रम्य ब्रह्मणारुद्रैव साते उक्तम् तदोद्यत्स्वादलवद्यान्यन्तः श्रीकालभैरवः आधिरासीन्नदालोकानुभी
 षयन्मस्तिदानधीति अत्रोपवासएव प्रधानमित्युक्तं तत्रैव उपोषणस्यांगभूतमर्घ्यदानमिह स्मृतम् तथा जागरणं रात्रौ पू-
 जायामचतुष्टये संख्यायामपि पूजे योक्ता तेन भाध्यान्ध्यापि नीयुक्ता दिनद्वयं शतः संपूर्णोयां यातव्या सोऽप्येव पूर्वैकव-
 चनात् पारणातु प्रातरेव यामत्रयोर्ध्वगामिन्यां प्रातरेव हि पारणे निवचनात् अत्र च कालभैरवपूजोक्ता निस्थली सेतो कृत्वा
 च विविधां पूजामहासंभारविस्मरेः नरो मार्गीऽसिताष्टम्यां चार्थिकं विघ्नमुत्सजेत् तथा तीर्थे कालोदके स्नात्वा कृत्वा तर्पण-
 मत्वरः विलोभ्य कालराजानं निरयादुद्धरो स नृनिति इयं च कर्तिव्य न नरा गौणां च द्राभिप्रायेण मार्गशीर्षशुक्लपंचम्यां ना-
 गपूजोक्ता हेमाद्रौ स्कांदे शक्का मार्गशीरेः पुण्याश्रावणे याचपंचम्यां स्नानदानैर्बहुफला नागलोकप्रदायिनीति इयं नागपूजा-
 यां षष्ठीयुते गद्यात्वा पंचमी नागपूजायां कार्ग्यषष्ठी समन्विता तस्यानुविधानागा इतरास चतुर्थिकेति मदनरत्ने वचना-
 त् मार्गशीर्षशुक्लषष्ठी चंपा षष्ठीति महाशब्देषु प्रसिद्धा सीतरयुता ग्राह्या षण्मुन्योरिति युग्मवाक्यात् पूर्वापेदे विहंकु-
 र्यादिति वचनादस्य चंदेयकर्मत्वात् इष्टमेव योगविशेषेण चंपेत्कच्यते तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मध्याह्नमाहृत्य मार्गभाद्रप-
 दे शुक्लषष्ठी वैद्यति संयुता रविवारेण संयुक्ता सा चोपेतीह कीर्तिनोति विशारवाभेमयोगेन सा चोपेतीह कीर्तिनोति मदन-
 रत्ने पाठः मार्गशीर्षि मले पक्षे षष्ठां गरे शुक्लाहिनः शततारागते चंद्रे लिङ्गं स्याद्दृष्टिगोचरमिति इयं च योगवशेन पूज्य-
 रावाकार्या चंपा षष्ठी समासीयुतेति दिवोदासः इयमेव स्कंदवल्ली सा पूर्वसुता कृष्णाष्टमी स्तंदपक्षी शिवरात्रि श्वनुर्दशी ए-

ताः पूर्वपुनाः कार्यास्तिथ्यन्ते पारणं भवेदिति भृगूक्तेः परेन्द्रात्रावाद्यामभये पारणासंभवे इदम् अन्यथोत्तरं चेति दिवोदा
 सः अच्यपच्यं नषधीसु सेनाविदारकस्कंदयहासेनमहाबल रुद्रोभाग्निजपद्भ्रूगंगागर्भनमोस्तत इति राजनं स्कंदं संपू
 ज्यविप्राय दद्यादिति दिवोदासः मार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यां पिशाचविमोचनीतीर्थे आहं त्रिस्थलीमेतो भट्टचरणैरुक्तं न
 स्य प्राप्ते पेशाव्यस्य पित्रा द्यदेष्ट्य कलेषा र्वणत्वादपराह व्यापिनीयात्या अज्ञातनाम पिशाचा द्यदेष्ट्य कलेवे कोटिष्टत्वान्
 चेन्न न भोगोत्तरसिनास्या दुर्ध्वमिति दीपिकोक्तेः मार्गशीर्षपौर्णमास्या
 मथ्यान्ह व्यापिनीति कुलधर्मव्रतादौ नृत्तरैव
 दत्तात्रेयौ सतिः तदुक्तं स्कांदे सत्याद्रिखंडे मार्गशीर्षे तथा मासि दशमे न्हि सुनिर्मले मृगशीर्षयुते पौर्णमास्यां यज्ञस्य वास
 रे जनयामास देदीप्यमानं पुत्रं सतीशतप्तम् तं विष्णुमागतं ज्ञात्वा अत्रिर्नामां करोत्स्वयम् दत्तवान् स्वस्य पुत्रत्वाद् दत्तात्रेय इती
 श्वर इति इयं प्रदोषव्यापिनीयात्येति वृद्धाः मार्गशीर्षपौर्णिमानं नराष्टमी अष्टका एवं पौषादिमासत्रयेऽपि हेमन्तशिखरयो
 श्वत्पुर्णामपरपक्षाणामष्टमी चष्टका एकस्यां वेत्याश्वलायनोक्तेः एकस्यामष्टम्यां वै कार्येति हरदत्तः क्वचित्सं चम्यस्युक्ता श्री
 धृपद्यष्टकाभूयः पितृलोके भविष्यतीति पाद्यवचनान् तत्पूर्वसप्तमीषु पूर्वैकः तत्सरनचमीष्वन्यष्टकास्तत्र श्राद्धमुक्तम् का
 लादर्शो मार्गशीर्षे च पौषे च माघे शौर्ध्वे च फाल्गुने हृष्णपक्षे च पूर्वैकं रत्नव्ययं तथाष्टका इति यत्तु विष्णुः अमावास्यास्मिन्मौ
 ष्टकास्मिन्मौष्वष्टका इति यच्च कैर्मि अमावास्याष्टकास्मिन्मौषः पौषमासादिषु भिद्यु इति तच्च नुर्थ्यमिना च शयकत्वा र्थं यावां
 प्यन्या चतुर्थस्यानां च कुर्वात्ययत्न इति वासुब्रह्मांडपुराणान् श्राद्धमेनेष्वकुर्वो नरकं प्रतिपद्यत इति विष्णुक्तेरिति श्रुत्या
 णिः शास्त्राभेदव्यवस्थेति न त्वम् वासुब्रह्मांडयोः आद्यापूर्वैः सदा कार्यामांसेरन्यासदाभवेत्त शौकैः कार्योत्तुतीयास्यादेश

द्रव्यगतोविधिः पौष्पादिक्रमः अन्यदृक्कतु प्रागेव निर्णीता तत्राष्टम्यपराहव्यापिनीयात्वा अथाच्छादनपर्यंतं श्राद्धं पार्वणव-
 द्रवे दित्याश्वलायनकारिकोक्तेरपराह कालत्वाच्च पार्वणस्य पूर्वद्वारष्टकाश्राद्धयौक्त्युक्तं अष्टम्यनुरोधेन निर्णयः अतएव सूत्रम्
 पूर्वैकाः पितृभ्यो दद्यात् अपरे द्वारं च षष्ठ्यमिति च अत्र कामकालो विशेदेवौ इष्टि श्राद्धे कृतृदक्षावष्टम्यां कामकालकाविति सा-
 यणीये शंखोक्तेः अत्र श्राद्धाकरणे प्रायश्चित्तमुक्तमृगिधाने एभिर्द्योभिर्जपेनान्नं शतवारं तु तद्दिने आन्यष्टक्यं यदा न्यूनं संपूर्णं
 यानि सर्वथेति अशक्तौ त्वाववलायनः अथ श्वोभूतेष्टकाः पशूनां स्थालीपाकेन वा व्यनद्धो यवसमाहरेदन्निवा वा कक्षमु-
 पोषेदेवामेष्टकैर्निनत्वेवानष्टकः स्यादिति मार्गशीर्षादिषु भूलमासे सति तत्राष्टकानकार्यं चतुर्णां भिन्निग्रहणादित्कृत्तं नारा-
 यणहत्तौ तथा फाटकगृह्येपि साहालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्माद्यपि कर्मयत् स्पष्टमासविशेषाख्याविहितं चर्जयेन्मले इति मा-
 र्गादिरविवारेषु काम्यं च तमुक्तं हेमाद्रौ नत्र भक्ष्याण्युक्तानि संग्रहे सौरधर्मे यत्र भित्तुलस्या स्त्रियलमथ द्युतं मार्गशीर्षादिभ-
 क्ष्यं सुधीनां त्रिसिलानां त्रिपलदधितथादुग्धकंगोमयं च त्रित्वं तोयांजलीनां त्रिमरिचकमथोत्रिः पलाः सक्तवः स्पर्गो मूत्रं शर्करा
 सद्भगिरिति विधिना भानुवारे कर्मेणेति इति श्रीकमलाकरभट्टकृतैर्निर्णयसिंधौ हितीयपरिच्छेदे मार्गशीर्षमासः समाप्तः
 धनुः संक्रमे पशः षोडशघटिकाः पुण्याः अन्यत्प्राग्वत् अत्रोत्सर्जननिर्णयो वक्तव्योऽथुपाकर्षप्रसंगात् प्रागेवोक्तः कल्पतरो भ-
 विष्ये पौषे मासि यदा देवी शृङ्गकृष्णं बुधो भवेत् तस्यां स्नानं जपो होमस्तरपणं विप्रभोजनम् मल्लीनये कृतं देवि शतसाहस्रि-
 कं भवेत् अत्रैव रोहिण्यार्द्रा योगे पुण्यतमत्वं तत्रैव ज्ञेयम् पौषशृङ्गैकादशीमन्यादिः सा चोक्ता प्राक् पौषपूर्णिमानंतराः स-
 समयमीनचम्योष्टकाद्याः प्रागुक्ताः पौषाभावात् स्यादर्थो अर्धो द्योगविशेषः तदुक्तं मदनरत्ने महाभारते अमार्कपातश्रवणेन

त्त्वेऽप्युपयमाघयोः अर्धोदयः सविज्ञेयः कोटिस्सूर्यग्रहैः सम इति पुष्यमाघयोर्भध्यवर्तिनीयोषीषोर्णमास्युत्तरामावासेत्यर्थ इ-
 ति भद्राः मदनरत्नेषुष्यस्य च माघस्य चेत्यर्थ उक्तः तन्न हेमाद्रिविरोधान् तत्राहिमाघ एवोक्तः तथा दिवैवयोगः शस्तोयं न तु
 सान्नोक्तदाचनेति इदमर्थमन्यनिबोधभावाल्लिप्याभृतमात्रोक्तेर्निर्मूलमेव तेन हेमाद्यादिमतेरात्रावर्धोदयोभवत्येव केचि-
 तुर्किंचिदूगोमहोदय इत्याहुस्तन्निर्मूलम् हेमाद्रौ मदनरत्ने च स्कांदे माघमायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुदेवते अर्धोदयं न दित्या
 हुः सहस्रार्कग्रहैः समम् तत्रैव माघमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रेदिने वेष्णावेन तु ऋक्षेण व्यतीपाते ऋतुलक्ष्मे व्रतं कुर्यादित्य
 येन्ययः तत्रैव ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौचर्णीः पलसंख्यया प्रतिमास्तप्रकृतव्यासदधेर्न द्विजो नम साप्रशतत्रयं शंभोर्दोषाणा
 नां नित्यपर्यनः कर्तव्योपर्वनो विष्णुरुद्रयोः पूर्वसंख्यया शंभुरत्र ब्रह्मा शय्यात्रयं नतः कुर्यादुपस्करसमन्वितम् तिलेर्होमं कृ-
 त्वा प्रतिमादद्यादित्युक्तम् स्कांदे अर्धोदये तु संप्राप्ते सर्वगंगासमंजलम् श्रद्धात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसंमिताः यत्किं
 चिद्विधयेत दानं तद्दानं मेरुसन्निभमिति अत्र दानविशेषो निर्णयामृतस्कांदे चतुःषष्टिपलं सुरव्यममत्र न च कारयेत् चत्वारिं
 शतलं वाथ पंचविंशतिरेव वा अमत्रं प्रात्रं तच्च कांस्यमयमित्युक्तं तत्रैव एवं कथयितुं कार्यं कांस्यभाजनमुत्तममिति तथा
 निधापय सतत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्षमात्रं कर्षणं क्रमं तदभावे तदर्थं वा तदर्थं वापि कारयेत् भू-
 भोतुर्तुंडुः शतद्वैः कृत्वा षट्दलमुत्तमम् अमत्रं स्थापयेत् तत्र ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं तेषां पूजानतः कार्यं शिवेन मात्ये स्तुतशोभन-
 नेः यत्त्वादिभिरलंकृत्य त्राह्मणाय निवेदयेत् मंत्रस्तु कर्षणपायसामंत्रं यस्मादेतच्च यथीमयम् आपत्ते स्तारकं यस्या नद्ग
 हाणा द्विजो नम समुद्रमेखलांश्च थीसंभ्याग्दानुश्च यत्फलम् तत्फलं लभते मर्त्यः कृत्वेदं दानमुत्तममिति इति श्रीकमलाकर

दुरुने निर्णयासिधौ पोषमासः अथ माघस्नानम् नत्र विष्णुः तुलाभकरमेषेषु प्रातः स्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्म चर्यं च
 माघस्नाने महाफलमिति सौरमास उक्तः ब्राह्मे तु सावन उक्तः एकादश्यां शक्रपक्षे पोषमासे समारभेत् हादर्यां पोर्णमास्यं
 वा शक्रपक्षे स मापनमिति पादोपि पुष्यस्यैकादशीं शक्राभारभ्य स्थंडिले शयः मासमाचमि राहार स्निग्धकालं स्नानमाचरे
 त् त्रिकालमर्चयेद्विष्णुं त्यक्तभोगो जितेन्द्रियः माघस्यैकादशीं शक्रां यागद्विधा धरोत्तमेति त्रिकालस्नानं मासोपवासविधि
 यं विराहार इत्युक्तैः पृथ्वी चंद्रोदये त्वन्यथोक्तम् विष्णुः दर्शवापोर्णमासीं च प्रारभ्य स्नानमाचरेत् पुण्यान्यहो निमिं शतु
 मकरस्थे दिवा कर इति अत्र दर्शमिति शक्रादि सुख्यं चांद्राभिप्रायेण अयं तु पक्षो नेदानीं प्रचरति अत्राधिकारिणो भवित्ये
 ब्रह्मचारी गृहस्थो वायानप्रस्थो वा भिक्षुकः बाल वृद्ध युवानश्च नरनारीनपुंसकाः स्नात्या माघे शक्रभेतीर्थं प्राप्नुयंतीं कि
 नं फलम् पादौ सर्वे धिका रिणो त्यत्र विष्णु भक्तौ यथानृप ब्राह्मे उष्णोदकेन वा स्नानमशक्ये सति कुर्वते वृद्धे बुसर्व
 गात्रेषु उष्णोदनं विशिष्यते वैष्णवा मृते गौडानि बंधे च स्नांदे पौष्यां तु समतीतायां यावद्भवति पूर्णिमा माघमासस्य ता
 वादि पूजा विष्णोर्विधीयते पितृणां देवतानां च मूलकं नैव दापयेत् ब्राह्मणो मूलकुंभुक्ता चरेच्चोद्रायणं व्रतम् अन्यथा या
 निनरकं क्षत्रविद् शूद्र एव च वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकुंभं दिशोपमम् यदानुमाद्यो मलमासो भवति तदा काम्यानां व्रतसमा
 क्षिप्तिषेधान्मासद्वये स्नानं न्नियमाश्च कार्यः मासोपवासं चांद्रायणादितु यलमास एव समापयेत् तदुक्तं दीपिकायाम्
 नियतं निशदिनत्वाच्छुभे मास्यारभ्य समापयेत् मलिने मासोपवासं व्रतमिति मासोपवासपदं चांद्रायणादेरुपलक्षणा
 म् स्नानारंभे च मंत्रो विष्णु नोक्तः नत्र चोत्थाय नियमं गृह्णीयाद्विधिपूर्वकम् माघमासमिषं पूर्णं स्नास्ये हं देवमाधव तीर्थ

स्यात्स्यजलेनित्यमिति संकल्प्य चेतसीति प्रत्यहं मंत्रं श्रुत्वा द्यौः स्वदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोषणाय च प्रातः स्नानं करो-
 म्ययमाघेपापविनाशनम् मकरस्थेरवोमाघे गोविंदाच्छकतमाधय स्नानेनानेन मे देव यथोक्तफलदो भव इमं मंत्रं संश्रुत्वा
 ये स्नायान्मौनसमन्वित इति प्रत्यहं सूर्यार्धं मंत्रं स्तुष्ट्वधीचंद्रोदये पादौ सवित्रे प्रसावित्रे च परं धाम जले मम त्वने-
 जसापरिभ्रष्टं पापं यानुसहस्रयेति स्नानकालश्च सूर्योदयः त्रिस्थलीसेतो मकरस्थेरवो यो हि न स्नात्यभ्युदिते रवा विनि-
 माघमासे रं त्यापः किं विदभ्युदिते रवा विनिचपाद्य वचनात् संप्राप्ते माघमासे तु न पस्विजन वस्तुभे कोशानि सर्ववारीणि समु-
 द्गच्छति भास्करे पुनीभः सर्वपापानि त्रिविधानि न संशय इति नारदीये क्तैः यो माघमास्फासि सूर्यं कराभिन मे स्नानं स-
 माचरति चारुनदी प्रवाहे उद्भूतसप्तसु रुषान् पितृभान् वरुणान् प्रयात्य मरुदे ह परो नरो सो इति भाविष्योत्तरवचना-
 च ब्राह्मेत्यरुणोदय उक्तः अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानकाले विचक्षणः माधर्गो द्वियुगं ध्यायन्त्यः स्नाति स्फुरपूजित इति न-
 था अरुणोदयमारभ्य प्रातः कालवधि प्रभो माघस्नानवतां पुण्यं क्रमात्तत्रायधारणा उत्तमं तु सनक्षत्रं मध्यमं तु सनार-
 म् सवितर्युदिते भूपततो हीनं प्रकीर्तितमिति तेनात्र शक्त्यपेक्षया व्यवस्था इदं च स्नानं प्रयोगेति प्रशस्तम् कार्याः शत-
 गुणं प्रोक्तं गंगा यमुनसंगमे सहस्रगुणिता सापि भवेत्यश्विमवाहिनी पश्चिमाभिमुखी गंगा कालिंदा सहसंगता हे-
 निकल्पकृतं पापं सा माघे नृपदुर्लभैः त्यादिपाद्यादिवचोभ्यः विस्तरस्तपस्यितामहकृतप्रयागसेतौ ज्ञेयः ब्राह्मे यत्र कुत्रा-
 पियो माघे प्रयागस्मरणान्वितः करोति मज्जनं तीर्थे स लभे ज्ञां गमज्जनं तथा समुद्रेऽप्यति प्रशस्तम् तदुक्तं पृथ्वीचंद्रोदये
 प्रभासरपंडे माघे मासि च यः स्नायात् नैरंते रं येण भावतः पौंडरीकफलं तस्य दिवसे दिवसे भवेत् माघस्नानं काम्यमेवेति भ-

द्वां विष्णवादिवाक्ये सदा यथशब्दान्निस्त्यागनेर्नित्यकाम्यमिति तु युक्तम् मासपर्यंतस्नानसंभवे तु न्यहमेकां हं वा स्नाया
 न् महाभाषी पुरस्कृत्य सत्सौ न च दिनत्रयमिति सिंगात् अस्मिन्योगे त्वशक्तोऽपि स्नायादपि दिनत्रयम् प्रयागे माघमासे तु न्यहं
 स्नानस्य यत्कृतम् नाश्वमेधसहस्रेण तत्फलं भवेत्तु गतिपाद्यादिवचनात् अत्र मकरसंक्रमोरथ सप्तमीमाधीति न्यहमि-
 त्येके माघशक्नुदशम्यादीत्यन्ये मकाराद्यन्यह इत्यपरे माघमासाद्यन्यह इति क्वचित् त्रयोदश्यादिति बहवः माहाभाषी पुर-
 स्कृत्य सत्सौ न च दिनत्रयमिति पाद्योक्तेः एतस्यार्थवादत्वाद्यत्किंचिद्दिनत्रयमिति भट्टाः तत्तु सांदिग्धेषु वाक्यशेषादिति
 न्यायात्रयोदश्याद्येवेति प्रयागं विनापि पाद्ये अस्मिन्योगे त्वशक्तोऽपि स्नायादपि दिनत्रयमिति माघस्नाने नियमास्तु ना
 रदीये न वन्हिंसेवयेत्स्नानोत्थस्नानोऽपि वरानने होमार्थं सेवयेद्वन्हिंशीतार्थं न कदाचन अहन्यहनि दातव्यास्तिलाः शर्क
 रयान्विताः त्रिभागास्तिलानां हि चतुर्थः शर्करान्वितः अनभ्यंगी च ररोहो सर्वमासनयेद्वृत्ती तथा अग्राह्यतश्च शिरस्कृत्यः
 कण्टस्नानमाचरेत् पदे पदैश्च मेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तथा शंसवचक्रधरं देवं माधवं नाम पूजयेत् बन्दिहृत्वा विधानेन तत्
 स्वेकाशनो भवेत् भूशय्याम्रहस्य चर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् अशक्तो ब्रह्मचर्यादौ स्वेच्छा सर्वत्र कथ्यते तथा तिलस्नायीति
 लोहूर्गी तिलहोमो तिलोदही तिलभुङ्कुनिलदाता च षट् तिलाः प्रापना शना इति प्रयागासंभवे काश्यां दशाश्वमेधोत्तरस्थं प्रया
 गतीर्थे स्नानमुक्तं काशीखंडे काशखट्वे प्रयागे येन पसि स्नांति मानवाः दशाश्वमेधजनि तं फलं तेषां भवेत्कृचमिति स्नानो-
 नरं मदनपारिजाते विष्णुः काष्ठमो नान्नामस्तुत्य पूजयेत्सु रुषो नमम् अवश्यमेव कर्तव्यं माघस्नानमिति श्रुतिः भविष्ये
 तैलमामलकाश्चैव तीर्थं देयास्तमित्यथाः ततः प्रज्वालयेद्वन्हिंसेवनार्थं हि जन्मनाम् एवं स्नानावसाने तु भोज्यं देयमवा

रिनम् भोजयोर्द्विजदांपत्यंभूषयेद्दृश्यभूषणैः कंबलाजिनरत्नानिवासोप्तिविविधानि च चोक्तफानि च देयानि प्रच्छादनपटा
 स्तथा उपानहोनयागुप्तमोचकौपापमोचको अनेनविधिनाद्यान्याधवः प्रीयतामिति पादौ भूमौशायीतहोनव्यमाज्यंति
 लसमन्वितम् तथा अन्नंचैवयथाशक्त्यादेयंमाघेनराधिपः सुवर्णरत्निकामात्रं दद्याद्देदविदेतथा माघानेतुविशेषो नारदी
 ने माघावसानेनस्तभगेषुसंभोजनंस्मृतम् सूर्योमेप्रायनादेवोविष्णुभूर्तिर्निरंजनः दंपत्योर्गोससीसूक्ष्मेसमधान्यसमन्विते
 त्रिंशत्तुमोदकदेयाः शर्करातिलसंयुता इति भन्नेकादशीविधानेन व्रतस्योद्यापनंतथेतिपाद्यवचनात् पूर्वोन्हिउपवासपूजना
 दिक्त्वापरोन्हितिलचर्वाज्येरोनरशतंहोमं कृत्वा सावित्रे प्रसवित्रे चैति पूर्वोक्तंमन्त्रमुक्त्वा दद्याकरजगन्नाथप्रभाकरनमोक्तते परिर
 पूर्णंकुरुवेहमायस्मानमुपःपतेदिति समापयेदिति संक्षेपः मकरसंक्रांतौहेमाद्रिमतेपरतः चत्वारिंशत्घटिकाः पुण्याः त्रिंश
 त्कर्कटकेनाड्योपकरेतुदशाधिका इति ब्रह्मवैवर्तात् माधवमनेतुविंशतिः त्रिंशत्कर्कटके पूर्वोक्तमकरोर्विंशतिः परेति वृद्धवसिष्ठो
 क्तः यदानुसूर्यास्तापूर्वसंक्रांतिर्भवति तदोभयमने पूर्वमेव पुण्यकालः रात्रौतु प्रदोषे निशीथे वा मकरसंक्रमे माधवमने द्विती
 यदि न एव पुण्यम् यद्यस्तमयवेलायां मकरं स्याति भास्करः प्रदोषे वा रार्धरात्रे वा स्थानं दानं परेहनीति वृद्धगार्ग्यवचनात् अ
 स्तमय प्रदोषः प्रदोषे पूर्वरात्रे कार्मुकं तु परित्यज्य सप्तसंक्रमने रविः प्रदोषे चार्धरात्रे वा स्थानं दानं परेहनीति
 भाविव्योक्तेऽथ तदा भोगः परेहनीति हेमाद्रौ पाठः कात्यादर्शनिर्णयामृतमदनपारिजातादयोष्येव भूयुः दा
 क्षिणात्याश्चैतदेवाद्रियंते यजुर्हेमाद्रिणाद्योवाशब्दोयथार्थे द्वितीयस्तथार्थे यथाप्रदोषे पूर्वोक्तस्तथार्धरात्रे परेहोत्तुर्न
 तस्मै नमोस्त तेन परेन्हिपुण्यं वक्तुं प्रदोषे इति दिनद्वयेपुण्यनिरासार्थं अर्धरात्रग्रहणम् हेमाद्रिस्मृत्यर्थसागानंतभद्रा

दिमतेतु निशीथासूर्वपश्चाच्चसंक्रांतौ पूर्वदिनेपरदिनेचापुण्यं धनुर्मीनावतिक्रम्यकन्यांचमिथुनंतथा पूर्वोपरविभागेनरात्रौसं-
क्रमणंयदा दिनानिपंचनाड्यस्त तदापुण्यतमाः स्मृताः उदयेपितथापंचदेवेपित्र्येचकर्मणीतिस्त्वंदवचनात् पूर्वोपरविभागे-
भेतिमकरकृत्तिलिष्वयं पूर्वोक्तवचोविरोधादिनिमदनस्तेउक्तम् पडशीतिसुखेतिअतीतेचोत्तरायणा इत्यादिविरोधाच्च तेनपूर्-
वैकवाक्यतयायमर्थः रात्रौपूर्वभागेमकरसंक्रमेपरैर्हृदयेपंचनाड्यः पुण्याः रात्रावपरभागैकैकसंक्रमेपूर्वादिनानेपंचना-
ड्यइति एवंसर्वेषामविरोधः मकरेसाभान्येनपरदिनेपुण्यलेषिपुण्याभिशयार्थमिदम् यजुदेवलयज्ञपाश्र्वे आसन्नसंक्रम-
मंपुण्यंदिनार्धस्नानदानयोः रात्रौसंक्रमणेभानोर्विषुवस्यथनोदिवेति अत्रमाधवः अयनेदिवाजातेनदधंपुण्यम् कर्केपूर्वम्
कर्केत्यम् एतस्माद्यदिनायनपरमिति हेमाद्रिस्त रात्रौविषुवत्यासन्नदिनार्धपुण्यम् अयनेत्यासन्नदिनंपुण्यम् दिनेइतिपाठे
उभयत्रदिनार्धपुण्यंइत्याह एतदेवोक्तंदीपिकायाम् अथायनमधःपश्चान्निशीथाद्भवेद्यद्वासन्नमहस्तार्धमथचापुण्य-
मिति तत्त्वत आसन्नसंक्रममित्यस्यविषुवत्येवान्वयः अयनेरात्रौसतिदिनेपुण्यम् कस्मिन्नित्यपेक्षायांकर्केपूर्वेन्हिमक-
रेपरैर्हिइतिवाक्यांतरवशादर्थेउच्यमानेनकोपिविरोधः यत्त्वनंतभट्टः अथसंक्रमणंभानोर्निशीथात्याकृद्यदाभवेत्
अयनंविषुपंतत्रादिनांतिमनाडिकाः पंचपुण्यतमाःपश्चान्निशीथाच्चैद्भवेत्तथा आधाःपरदिनस्यापितद्वाइत्येषमिर्णय-
इति अपराकैव्येवम् अस्तंगतेयदासूर्येदृषंयातिदिवाकरः प्रदोषेयार्धरात्रेयातदापुण्यंदिनद्वयमितिचो धायनवचना-
दिनद्वयंवापुण्यकालः तदापुण्यादिनांतरमितिमदनस्तेपाठः गुर्जरप्राच्योदीच्यास्त्विदमेवाद्वियंते अत्रापिपूर्ववत्पठ्या-
स्व्येयम् मिथितत्वादयोगोऽग्रंथास्त प्रदोषार्धरात्राभिन्नेरात्रेःपूर्वभागेपूर्वादिनेपरभागेचपरदिनेपुण्यमन्यसंक्रांतियत्

विशयतयोर्निर्दिशान् प्रदोषश्च प्रदोषोऽसमयादूर्ध्वघटिकादयमिष्यते इति वक्तोक्तइत्याहुः तन्न अस्तंगतइति त्रितय
 देव्यर्थापत्तेः अतः प्रदोषपदेन तद्विलेपरात्रिरुच्यते अतएव यावन्नोदयते रविरिति वृद्धगार्ग्योदिभिर्दीक्षिणायेनेपूर्वरा
 ओर्षेऽनयेपूर्वे दिनमुक्तम् वत्सोक्तिरप्यध्ययनादिपरा इह तु त्रिमुहूर्तएव प्रदोषः मकरेदानविशेषो हेमाद्रौ स्कांदे धनु
 निसमयीराजन्द्वाद्यश्चोत्तरायणौ सर्वाङ्कामानवाप्नोति विदिते परमस्मरत्वं विष्णुधर्मेऽपि उत्तरेत्यनेन विप्रवस्त्वदाने-
 महाफलम् तिलपूर्णमनङ्गुहं दत्त्वारोगैः प्रमुच्यते इति शिवरहस्येऽपि तस्याङ्कण्यातिलैः स्नानं कार्यं चोद्धर्तनं श्रुतं तिलैः प्र-
 सादेयाश्च निप्रेभ्यः सर्वदेवौत्तरायणौ तिलैः लेन दीपाश्च देयाः शिवगृहे श्रुताः कल्पतरौ कालिकापुराणे होमं तिलैः प्र-
 कुर्वन्ति सर्वदेवौत्तरायणौ तान् यो देवाय विप्रेभ्यो हाटकेन समं ददेत् उत्तरायणमासाद्य नरः कस्मात्स शोचति तथा म-
 करे रात्रायपि श्राद्धादि भवतीत्युक्तं प्राक् माघमायां योगविशेषोर्ध्वोदयः प्रागेवोक्तः माघकृष्णान्तर्दश्यां यमनर्पणमुत्त-
 हेमाद्रौ यमेन अनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णान्तर्दशीम् स्नातः संतर्प्य नुयमं सर्वपापैः प्रमुच्यत इति माघशुक्लचतुर्थीति-
 लचतुर्थी सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या माघशुक्लचतुर्थी तु नक्तप्रतपरायणाः गेत्वा तु देवीपथं तिते चर्याः स्फुरस्फुरद्गुहाभिनि-
 शीरखंडान् माघमासे चतुर्थी तु तस्मिन्काले उपोषितः अर्चयित्वा नुयोदे विजागरं तत्र कारयेदिति त्रिस्थलीसेतौ लेंगाच्च इय-
 मेव कुंदचतुर्थी सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या माघशुक्लचतुर्थ्यां तु कुंदपुष्पैः सदा शिवम् संपूज्य यो हितः काशीं संप्राप्नोति-
 त्रियं नर इति कालादशे कोर्मोक्तेः माघशुक्लपंचमी श्रीपंचमी तदुक्तं हेमाद्रौ वाराहे माघशुक्लचतुर्थी तु वरमारा-
 यः पंचम्यां कुंदकुसुमैः पूजं कुर्यात्समृद्धये इयं माधवमते पूर्वा हेमाद्रि मते परा चैत्रशुक्लैः श्रीपंचमी दिवोदासः माघशुक्ल

सप्तमीरथसप्तमी सा अरुणोदयव्यापिनी गत्वा सूर्यग्रहणतुल्या तु शक्लामाघस्य सप्तमी अरुणोदयवेलायां तस्यां स्थानं महा
फलमिति चंद्रिकायां विष्णुवचनात् अरुणोदयवेलायां शक्लामाघस्य सप्तमी प्रयागे यदि लुप्येत कोटि सूर्यग्रहेः समेति वचना
च्च यत्तु दिव्योदासीये अचला सप्तमी दुर्गा शिवरात्रिर्महाभरः द्वादशी वत्स पूजायां स्वरदा प्राप्नुता सदेति षष्ठी युतल मुक्तम्
तद्वादपूर्वे हि धारिका हूयं षष्ठी सप्तमी च परे द्वाः क्षयवशादरुणोदयात् पूर्वसमाप्यते नक्षत्रं ज्ञेयम् तत्र षष्ठां सप्तमी क्षयं प्र-
वेश्या रूणोदये स्थानं कार्यम् मदनरत्ने भाविष्योत्तरे माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटि भास्करः कुर्यात्स्थानार्थं दानाभ्यामा
युरारोग्यसंपदः अत्र विधिर्भविष्ये कृत्वा षष्ठां भक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलम् रात्र्यंते चालयेथास्त्वं दत्त्वा शिरसि दीपकम्
तथा जलं प्रक्रम्य नैकेन चाल्यते पावता वत् स्थानं समाचरेत् सौवर्णे राजते पात्रे भक्त्या लालु मयेथवा तैलेन वर्तितं दीपकम्
हारजनरंजिता महारजनं कुक्कुंभम् समाहितमना भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकम् भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत्
नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्तु हरिचासनमोस्तुते जले परिहरे दीपं ध्यात्वा सतर्प्य देवता इति चंद
नेनालिखेत् सद्य मष्टपत्रं सन्निष्कम् मथ्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतम् पूर्वादिदलेषु रविभातु विषत्सद्भास्करसंवित्रकै
सहस्रकिरणसर्वस्मिकान् संपूज्य गृहं गच्छेदिति स्थानं भक्त्या काशीं स्विडे यद्यज्जन्म कृतं पापं मया सतस्तज्जन्मस्तु तन्मे रोगं च
शोकं च माफरीहं तु सप्तमी एतज्जन्म कृतं पापं यच्च जन्मान्तराजितम् मनोवाक्यजं यच्च ज्ञाताज्ञाते च ये पुनः इति सप्तविध
पापं स्थानान्ये सप्तसप्तिके सप्तव्याधिसमायुक्तं हरभाकरि सप्तमी एतन्मंत्रं यजेत् तां स्थात्वा पादोदके नरः केशावादिभ्यमा
लोभ्य क्षणानिः कथुषो भवेत् दिव्योदासीये मदनस्तै च इक्षुदंतेन जलं चालयित्वा सप्तार्कपत्राणि च दरीपत्राणि च शिर-

मिभिधाय पूर्वोक्तेर्मन्त्रैः स्मृत्वा तिलापिष्टमयापूर्वेहमसूर्यसंपूज्यविप्रायदद्यात् अर्घ्यमंत्रोमदनरत्ने सप्तसमिवहृषीनस-
 त्तलोकप्रदीपन सप्तमीसाहितोदेवगृहाणार्घ्येदिकाकर ततः जननीसर्वलोकानांसप्तमीसप्तसप्तिके सप्तव्यात्दिनि केदेवि
 नमस्तेसूर्यमंडलदतिप्रार्थयेत् सोरागमे अर्कपत्रैः सबदेरैर्दूर्वाक्षतसचंदनेः अष्टांगविधिनाचार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये
 अन्नदानेगिशोयोमदनरत्नेभयिव्ये ताम्रपत्रेयथाशक्त्यामृन्मयैवाथभक्तिमान् स्थापयेत्तिलापिष्टं च सद्यंतं सुगुंडं तथा कां-
 चनंतालकंकलाभशक्तस्तिलापिष्टजम् संछाद्यरक्तवत्त्वेण पुष्पैर्धूपैरथार्चयेत् दानमंत्रस्तु आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः स्ना-
 नफलमेव च दुष्टदोषाग्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकम् तालकं कर्णाभरणं मितं तत्रैवोक्तम् दीपपात्रमिति हेमाद्रौ तत्रैव-
 भविष्योत्तरे एव विधं रथचरं रथयो जियुक्तं हेमं च हेमशतदीधितिना समेतम् दद्याच्च मायसितसप्तमि वासरेयः सोसंगं च
 ऋगतिरेवमहोभुनक्ति इयं मन्वादि रपि इयं च शक्रपुत्रस्य त्वा सोर्वाणिहरी आत्मा यदा माघे मलमासो भवति तदा मासद्व-
 ये मन्वादि आह्वं कुर्यात् मन्वादि कुंतैर्धिकं च कुर्यान्मासद्वयोपचैति स्मृतिचंद्रिकोक्तेः माघशक्लमाहमीमीष्याष्टमी तदुक्तं
 हेमाद्रौ पात्रे माघमासि सितसप्तम्यां सितलं भीष्मनर्पणम् आह्वं च येन राः कुर्युस्तेस्युः संततिभागिन इति भारतेति शकू-
 लव्यानुमायस्य दद्याद्दीप्याय योजलम् संवत्सररुतं पापं नक्षणादेव नश्यतीति धवलनिबं धेस्मृतिः अष्टम्यां तु सिते पक्षे-
 भीष्याय नुतिलोदकम् अन्नं च विधिवद् दद्यात् सर्ववर्णोर्हो जातय इति संवोधनम् तर्पणमंत्रस्तत्रैव च
 ष्याः शांतनवो वीरः सत्यवादी जितेन्द्रियः आभिरद्विरवाभ्रोति पुत्रपौत्रो चित्तां क्रियाम् वेद्याघ्रपद्य गोत्राय सां कृत्य प्रचराय च
 अपुत्राय दद्यामेतज्जलं भीष्याय वार्धणे वसूनामवताराय शंतनोरात्मजाय च अर्घ्यं दद्यामि भीष्याय आवाल ब्रह्मचारिणे

इति एतज्जीवस्मिन् कस्यापि भवति जीवस्ति नापि कुर्वीत नर्पणं यमभीष्मयोभिनिर्णयौ चैतन्मिनिजीवस्मिन् कर्तुं निर्वर्णयेत्पितृन् चरणे रूक्तम्
 एतच्चापसंख्येन कार्यमिति दिवोदासीये भवन्त्याहुं काम्य तर्पणचनित्यम् ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णादयः भीष्माय नो जलम् संवत्सर
 कृतं नेषां पुण्यं नश्यति संसर्गमिति मदनरत्ने वचनान् माघश्च क्लृप्तादशी भीष्महादशी त्वया कृतमिदं वीरतव नाम्ना भविष्यति
 स भीष्महादशी त्वेषा सर्वपापहरा शक्तेति हेमाद्रौ पाद्यवचनान् इयं पूर्वयुनायुगमाभ्यात् माघी पूर्णिमा परेत्यक्तं माघं त-
 था हेमाद्रौ ब्राह्मे माघस्थयो भवन्ती चेद्दोर्महा माघीति कथ्यते तत्रैव ज्योतिषे मेघस्रस्ते तथा सौरिः सिंहचगुरुचंद्रमाः भा-
 स्करश्च वृणक्षे च महा माघी निसा स्मृता तथा भाविष्ये वैशाखी कार्तिकी माघीति थयो तीव्र पूजिताः स्नानदौ न विहीनास्ता
 ननेया पांडुनंदन तथा निलयात्राणि देयानि कुंचुकाः कंबलास्तथेति माघ पूर्णिमानंतराष्टमी माघी अष्टका तन्निर्णयः
 पूर्वैर्द्वारन्वष्टका निर्णयश्च पूर्वमुक्तः मलमासे चैनान भवन्तीत्येतत्सर्वं मार्गशीर्ष्यकरणे भिहितम् तथा च तस्मिन् षष्ठ्यास्त
 शक्ता नैयाथावश्यकी हेमन्तशिशिरयोश्च नुर्णां परपक्षाणामष्टमी षष्ठ्या एकस्यां नैत्याश्वलायनोक्तैः तथा माघाष्टमां-
 प्रक्रम्य तामैकादशैः कृत्या च क्षत इत्यापस्तंबवचनाच्चैत्यादि प्रयोगपाठिना ज्ञेयम् इति भीष्मकमलाकरभट्टकृते निर्णय-
 सिधौ द्वितीयपरिच्छेदे माघमासः कुंभे शोडशघटिकाः पुण्याः शोषं प्रावत् फाल्गुन कृष्णाष्टम्यो विशेषः
 कल्पतरी फाल्गुनस्य च मासस्य कृष्णाष्टम्यां महीपते इत्थं प्रक्रम्य जानादाशरथैः पत्नी नस्मिन्नहं निजानकी
 उपोषितोऽगुपनिः समुद्रस्य नटेन दा रामपत्नी च संपूज्यसीताजनकनंदिनीति फाल्गुन कृष्णा चतुर्दशी शि-
 वरात्रिः सा च केषु निद्वन्द्वेषु प्रदोषव्यापिनी ग्रान्धै रूक्तम् केषु चिन्निशीथव्यापिनी तत्राद्या माघाधी

ये त्रयोदशस्त्रोक्तसूत्रे च न स खेव नाद्विषु भूतविद्यानुयातत्र शिवरात्रिचतुर्वरेत् स्मृत्यन्तरेपि प्रदोषव्यापिनीग्राह्या शिवरात्रिच-
 तुर्दशी रात्रौ जागरणं स्यात्तस्मान्नाममुपोषयेत् अत्र प्रदोषो रात्रिः उत्तरार्धे तस्या हेतुत्वोक्तेः कामिभ्योपि आदित्यास्तमये का-
 ने अस्ति चेधान्तुर्दशी न द्राक् शिवरात्रिः स्यात्सा भवेदुत्तमोत्तमेति द्वितीयापि तत्रैव नारदसंहितायाम् अर्धरात्रयु-
 तायत्रमाघकृष्णान्तुर्दशी शिवरात्रिचतुर्वरेत्तसौ स्वमेधफलं लभेत् स्मृत्यन्तरेपि भवेद्यत्र त्रयोदश्यां भूतव्यासामहानिशा-
 शिवरात्रिचतुर्वरेत्तत्र कुर्वाज्जागरणं तथेति दशानसंहितायाम् माघकृष्णान्तुर्दश्यामादिदेवो महानिशि शिवलिङ्गनयोद्भूतः
 कौटिल्यसमप्रभः तत्कालव्यापिनीग्राह्या शिवरात्रिचतुर्वरेत्ततिथिरिति अर्धरात्रादध्वोर्ध्वं युक्तायत्र चतुर्दशी ततिथौ च-
 यकुर्वीत शिवरात्रिचतुर्वरेत्तनी नार्धरात्रादध्वोर्ध्वं युक्तायत्र चतुर्दशी नेवतत्र तन्तुर्दश्यां दानुरैश्च र्यहानिनः अर्धरात्रय-
 ह्नीययामांस्तनृतीययामाद्यघटीद्वयस्वरूपदतिमाधवः वचनं तूक्तं प्राक् एवं सति पूर्वैर्घरेवो भयव्याप्तो पूर्वैव त्रयोद-
 शीयदादौ विदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरे शिवरात्रिः स्यान्निशि पूर्णा चतुर्दशी तस्कां दोक्तैः दिनभुक्तिरस्तमयः जयन्ती शि-
 वरात्रिश्च कार्ये भद्राजयान्वित इति स्कांदाच्च दिनद्वये निशीथव्याप्तौ तद्देमाद्रिमते पूर्वा अर्धरात्रासुरेस्ता चैज्ज-
 गोयदो भवेत् पूर्वविधेयवर्तव्या शिवरात्रिः शिवाग्निं ये रिति पाद्यवचनात् मदनरत्ने व्येवम् गोडा अव्येवमाहुः नि-
 र्णयामृते तु सर्वोपि शिवरात्रिः प्रदोषव्यापिन्येव अर्धरात्र्याव्यापिन्येकमुक्तिकन्यायेन प्रदोषस्तावकानीत्युक्तम् तन्न-
 अर्धरात्रस्य पूर्वैकर्मकालत्वोक्तेः परादिनं प्रदोषनिशीथो भयव्याप्तिसत्वात् सरेवेति तु माधवः इदमेव च युक्तं प्रतीमः परे
 दुःप्रपुक्तार्धरात्रस्यैकदेशव्याप्तौ पूर्वैकः संपूर्णतन्व्याप्तौ च सत्यपि परेकः प्रदोषनिशीथो भययोगे पूर्वैकः संपूर्णव्याप्तेः

पूर्वे वै व्यावर्धरात्रयस्यानुलभ्यते याचतुर्दशी तस्यामेव व्रतं कार्यम् असादार्थिभिर्नरैः तदूर्ध्वी धोनिता भूता सा कार्या
त्रितयिः सदेति भाधच धृते शानसो हितोक्तैः पूर्वैर्द्वानिशीथस्य परे द्यः प्रदोषस्येत्येकैकव्याप्तौ तु पूर्वैव जयायोगस्य प्राश
स्यात् तच्चोक्तं नगरखंडे माघफाल्गुनयोर्मध्ये अभितायाचतुर्दशी अत्रंगेन समायुक्ता कर्तव्या सा सदातिथिरिति
पादोपि अर्धरीचात्परस्ताच्चैज्जयायोगो यदा भवेत् पूर्वविदेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रियेति स्मादेपि भवेद्यत्रैव
शोदश्यां भूतव्यासामहाविशा शिवरात्रि व्रतं तत्र कुर्याज्जागरणं नथेति महतामपि पापानां हृष्टावेति कृतिः परो न-
दृष्टा कुर्यात्तु पुंसां कुहूयुक्तां निधिं शिवमिति स्कांदे दशयोगस्य निदिनत्वाच्च यदाचतुर्दशी पूर्वैर्द्वानिशीथादूर्ध्वैश्च द्वाप-
रे द्वाभ्यनिशीथादयो गेव समाप्ता तदा परे द्यरेकव्याप्तिसत्त्वात् परेव माघासिते भूतदिने हिराजल्लुपेति योगेन यदि पंचदश्या
जया प्रसुक्ता भवतु जानु कुर्याच्छिवस्य रात्रिं प्रिय कृच्छिवस्येति वचनात् एवं दिनद्वये दोषव्याप्त्यभावे निशीथव्या
प्तिसत्त्वात् पूर्वैव तेन दिनद्वये निशीथव्याप्तौ प्रदोषव्याप्त्या निर्णयः दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ निशीथे निर्णयः
एकैकव्याप्तौ निशीथेन निर्णय इति इयं चरविश्रौमसो मयारेषु शिवयोगे च्छाति प्रशस्ता हेमाद्रौ तार्थ
खंडे लेगे फाल्गुनस्य चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहिताः कनिवासैश्वरं लिंगमर्चयंति शिवशक्तभे तेयांति परमं स्थानं
सिदा शिवमनामयम् शिवरात्रिपारणे तु विरुद्धवाक्यानि दृश्यन्ते स्कांदे कृष्णपक्षी स्तदपक्षी शिवरात्रि चतुर्दशी ए-
ताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यंते पारणं भवेत् अन्ध्याष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविदेव कर्तव्या तिथिभाने च पार
णमिति तिथिमध्ये पि पारणं स्कांदे उक्तम् उपोषणं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां उपोषणम् कर्तुं कृतकलक्षेऽश्वलभ्यते वा ध्यानवा

ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितीर्थाभिसंतिवे संस्तानाभिभवन्तीहभूतायांपारणोक्तै निथानामेवसर्वासासुपयासव्रनादि
 षु निथ्यंतेपारणंकुर्याद्विनाशिवचनुदशीमिति अत्रयामत्रयादवाकचतुर्दशीसमासोतदंतेतदूर्ध्वगामिभ्यानुप्रा
 थिमध्यएचेतिहेमाद्रिमाधवादयोव्यवस्थामाहुः तन्न निथ्यंतेतिथिभातेवापारणंयत्रचोदितम् यामत्रयोर्ध्वगादि
 न्यांप्रातरेयहिपारणेत्यादिसामान्यवचनैरेवव्यवस्थामिद्धेरुभयविधवाक्यवैयर्थ्यापत्तेः वयंतुनिथ्यंतेपारणंभ-
 वेदितिरुक्णाष्टम्यादिविषयमेवननुशिवरात्रिविषयम् तदुपादानंतुपूर्वयुतत्वमात्रकथनार्थम् कथमन्यथास्कांटे
 वशून्यरुदयैर्वाक्यवैतिथिमध्येषारणोविधानंघटते तस्माद्विनाशिवचनुदशीमितिपयुदस्तत्वाच्छिवरात्र्याःसर्वप्रका
 रेषुनिथिमध्यएवपारणोनिब्रूमः शिष्टाचारोव्येवमेव दीपिकायांतुरात्रावपितिथ्यंतएवोक्तम् व्रतमिथेरेनेनिशीर्थेपि
 वाश्रीयादिति मदनरत्नकालादर्शयोस्तु साद्यस्तमयपर्यंतंव्यापिनीचेत्परहनि दिवेवपारणंकुर्यात्पारणोनेवदोषभा
 गिसुक्तम् तन्न निथिमध्यपारणविधानानिषिद्धेफलायोगाच्चतिथ्यंतानपेक्षणात् दीपाद्रसक्त्याचतुर्थपादासंगतेः
 तेनेदंशिवरात्रिभिनवतत्परंज्ञेयम् इदंचव्रतंसंयोगसुथक्तन्यायेननित्यंकाम्यंच तथाचमाधवीयेस्कांटे परात्परतरं
 नास्तिशिवरात्रिःपरात्परम् नपूजयतिभक्त्येशंरुद्रंत्रिभुवनेश्वरम् जंतुर्जन्मसहस्रेषुभ्रमतेनात्रसंशयइत्यकरणेप्र
 त्ययायश्रवणान् वर्षेवर्षमहादेविनरोनारीपतिव्रता शिवरात्रौमहादेवेनित्यंभक्त्याप्रपूजयेदितिवाच्याश्रुतेः अर्णवो
 यादवाशब्देनक्षीयतेहिंसवानपि चलंत्येतेकदाचिद्देनिश्चलंहिशिवव्रतमितिचचनाच्चनित्यता ममभक्तस्तयोदेवि
 शिवरात्रिसुपोषकः गणत्वमुक्षयंदिव्यमक्षयंशिवशासनम् सर्वान्भक्तमहाभोगांस्ततोमोक्षमवाप्नुयादितिस्कांदा

नृ द्वादशाब्दादिकमेतत्स्याच्चतुर्विंशाब्दिकं तु वेदितं त्रैवेदशानसौ हितावचनात्काम्यना नत्रैव शिवरात्रि व्रतं नाम स र्वयापप्रणयाश
 नम् आचंडालमनुव्याणां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् अत्रजागरौपवासपूजाः समुदिताः व्रतं ननु प्रत्येकम् समुदितानां फलसं
 बंधान् यत् अथवा शिवरात्रिं च पूजाजागरौर्नयेत् तथा अखंडितव्रतौ यो हि शिवरात्रिमुपोषयेत् सर्वान् कामानवा
 प्नोति शिवेन सह मोदने कश्चिदप्यविशेषेण व्रतहो नोपियः पुमान् जागरं कुरुते तत्र सरुद्रसमर्ता व्रजेदित्यादि स्कांदं त-
 दनुकूल्यत्वादशकृत्परम् मायेतरप्रतिमासशिवरात्रिस्तु शिवरात्रिशब्दस्य माघकृष्णचतुर्दश्यामेव रूढत्वाच्चाद्यभा
 सस्य शेषेया प्रथमा फाल्गुनस्य च कृष्णा चतुर्दशी सा तु शिवरात्रिः प्रकीर्तितेति हेमाद्रौ च चनाच्च नार्यो निर्णयस्तत्रेति रा
 त्रीयाम चतुष्टये पूजाविधानाद्यस्मिन् दिने अधिकाराविव्यासिः सा ग्राह्या साम्ये नु पूर्व्वेति हेमाद्रि कृत्वि चान् वस्तुतस्तु
 प्रतिमासकृष्णचतुर्दश्यामपि सर्वकामप्रदं कृष्णचतुर्दश्यां शिवव्रतमित्युक्तम्य चतुर्दशाब्दं कृतं च्यं शिवरात्रि व्रतं श्रु अभि
 ति हेमाद्रौ कालोत्तरे शिवरात्रिशब्दप्रयोगात् कौंडपायिना मय नाग्निहोत्रेनेत्यक्ताग्निहोत्रधर्मा इव तद्धर्मप्राप्तिः स्यादेव अ
 तः प्रदीपनिशीथो भयव्यास्येव निर्याय इति यमं प्रतीमः अस्थारंभो हेमाद्रौ स्कांदे आदौ मार्गशिरैर्मासि दीपोत्सवदिनेपि वा गृ
 ष्ठीयान्माघमासे वा द्वादशैव सुपोषयेत् तथा दीपोत्सवेन धामाघे कृष्णाया तु चतुर्दशी द्वादशस्त्वपि मासेषु प्रकुर्यादिह जाग-
 रम् एवं द्वादशवर्षेषु द्वादशैव तपोधनान् वरयेदिति शेषः चतुर्दशावादिभ्यान् आचार्ये च हत्वा कुंभोपरि न्यसेद्वैवमुपयास
 हितं शिवम् सौवर्णेष्वथ वारोव्ये वृषभे संस्थितं शरभे इत्युक्तम् हेमं मूर्तिसंपूज्य स्थिरं चरं बालिगंपंचाष्टन सहस्र शतपंचो
 शतदर्थान्यतरकुंभैः संस्नाय्य संपूज्य जागरं कृत्वा परे काले लिखान् सहस्रं शतं गहुलाग्निमेभ्यो वस्त्राणि द्वादशरागाश्च दत्त्वा

चार्णयधेनुं शय्यां च दलानि ग्रान्भोजयेदिति मदनरत्ने उक्तम् माघमाघास्था युगादिः तदुक्तम् माघमासे त्वमावास्येति अ
 न्यन् प्रागवत् तथा न्योषिधोषो विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपेययोगं यदिवारुणेन ऋक्षेण कालः सपरः पि-
 नृणां न रद्यत्युपेये नृपलभ्यते स विरिति चारुणं शतभिषक् इदं च कुंभादित्येनेयमिति हेमाद्रिः भारते काले धनिषाय-
 दिनामनस्मिन् भवेनु भूपास्तदायितृभ्यः दत्तं तिलान्नप्रददाति नृषिं वर्षायुतं तत्कुलजैर्मनुष्यैरिति फाल्गुनपौर्णमा-
 सी होलिका साचसायान्द्व्यापिनी ग्राह्या सायान्द्वे होलिकं कुर्यात्पूर्वाण्ये कीडनं गवामिति वचनादिति निर्णयामृतै उक्त
 म् ज्योतिर्निर्गन्धेन प्रतिपद्भूत भद्रास्तु चार्चिता होलिकादिवा संयत्सरचतद्राष्ट्रपुरंदरहति साद्भुतम् प्रदोषव्यापिनी ग्रा-
 हाय पौर्णिमा फाल्गुनी सदा तस्यां भद्रा मुखं त्यक्त्वा पूज्या होला निशा मुख इति नारद वचनात् प्रदोषव्यापिनी तु क्तम् हे मा-
 द्रोमदनरत्ने च भविष्ये अस्यां निशागमे पार्थ संरक्ष्याः शिशवो गृहे गोमये नोपलिते च सचतुर्के गृहांगण इत्यादिना त
 त्रैव न द्विधानाच्च तेनैव पूर्वविद्धा आवणी दुर्गनवमी दूर्ध्वं चैव हताशनी पूर्वविद्धे च कर्तव्या शिवरात्रिर्बर्हीर्दिनं भिति
 दृहद्य मन्त्रसर्वैवर्तौ केच्य दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ परैव पूर्वदिने भद्रा सत्वात्तत्र होलिका निषेधात् तदुक्तं निर्णया
 मृते भदनरत्ने च पुराण समुच्चये भद्रायां दीपिता होली राष्ट्रभंगं करोति वे नगरस्य च नैवेद्या तस्मात्तां परि वर्जयेत्
 तथा भद्रायां दैन कर्तव्ये आवणी फाल्गुनी तथा आवणी नृपतिं हंति ग्रामं दहति फाल्गुनी तथा दिना
 र्धां सरनोपि स्यात् फाल्गुनी पौर्णिमा यदि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिका दीध्येते तदेति यदा तु पूर्वदिने चतुर्दशी प्रदोष-
 व्यापिनी परदिने च क्षयपशांत्सायान्दात्यागेव पूर्णिमा समाप्यते तदा प्रवर्तिते संप्रर्ण रात्रौ भद्रा सत्वात्तत्र च तन्निषे

धातुपरेहनिप्रतिपद्येवकुर्यात् सार्धयामत्रयं वास्याद्वितीयदिवसेयदा प्रतिपद्वर्धमानातुतदासाहोलिकास्मृतेतिभविष्यवृच
 नादिति निर्णयामृतकारः मदनरत्नेष्वेवम् यत्तुवन्देवाहं परि त्यजेनेति भविष्यम् वन्देहोलिकार्यां वन्देप्रतिपदं वन्देये
 दित्यर्थः तदुक्तं भिन्नविषयमिति तत्रैवोक्तम् अन्येतुतस्यां भद्रासुरवंत्यत्केत्यर्थः प्रदोषव्यापिनीचेत्स्याद्यदापूर्वदिनेन
 था भद्रासुरवं चर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति नारदवचनात् मिशरागमेप्रपूज्येतहोलिकासर्वदाशुभैः नदिवापूज
 येदुदौपूजिनादुःखदाभवेदिनिदिबोदासीयेवचनात् यागत्रयोर्ध्वगुक्ताचेत्यतिपलुभवेतिथिः भद्रासुरवंपरित्यज्य
 कार्या होलामनीषिभिरिति विद्याविनोदेभिधानाच्च भद्रासुरवंचिहायपूर्वदिनएवकार्येत्याहुः भद्रासुरवंचेतुनाज्यस्त-
 पंचवदनंगलकस्तथैकेतिरत्नमालोक्तं त्रेयम् शिष्टाचारोयेवमेव अत्रचैव द्रग्रहणनदानतोवीङ्गिः शिभद्रावर्ज-
 पोर्णमास्यांहोलिकादीपनम् अथपरेन्हिग्रसोदयस्तदापूर्वदिनेभद्रावर्ज्यैरात्रौचतुर्थयामेविष्टिपुङ्गवाहोलिकाका
 र्या ग्रहोत्तरं प्रतिपत्सत्त्वान्नरपूवंचिदिवाहोलानिवेधादिनिदिबोदासचंद्रप्रकाशौ वस्तुनस्त परदिनेप्रदोषेपोर्णमा
 सीसत्वेकर्मकालस्पर्शंचतुर्थयामादिगोणकालग्रहणेमानाभावाद्भद्राभावाच्चग्रहणकालएवहोलाकार्या नचसर्व-
 धामेववर्णानां सूतकंराहुदर्शने स्मात्वाकर्मणि कुर्वीतश्रुतमन्नंविक्जयेदितिनिषेधात्कथंस्मृतकेहोलेतिवाच्यम् त
 स्योत्तरार्धशीषत्वात् पूजाग्रनस्त असत्त्वाभयसंज्ञेः कृतात्वंहोलिवाल्लिषैः अतस्त्वांपूजयिष्यामिभूतेभूतिप्रदाभवेति यत्तुवा
 तिक्रकोरेहोलिकाआचारमामेत्कृतम् तत्रहेमाद्याद्यदहृतभविष्यचवनान्यसिद्धानि कृत्वा चिंताज्ञेया आत्स्यधिकरणच-
 त्हुताशिनीमलमासेनभवति इयंमन्वादिरेपि सातुर्पोर्वाणिहकीयात्या मलमासेसमिमन्वादिश्राद्धंभासंहेकार्य-

मिस्फुक्तं प्राक् कृत्यचिंतामणौ ब्राह्मणे नरोदीलागनं दृष्ट्वा गोविंदं पुरुषोत्तमम् फाल्गुन्यां संयतो भूत्या गोविंदस्य पुरं ब्र-
जैन् वैचं कृष्णप्रतिपदिवसं तोत्सवः साचोदधिकी ग्रात्या प्रवृत्ते मधुमांसे तु प्रतिपद्यादि तेरवाविति भविष्योक्तेः दिन
द्वये तथा त्वपूर्वा यत्सरादौ वसंतादौ बालिराज्ये तथा च पूर्वविद्धेव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैरिति दृढवसिष्ठवचना
त् अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये चेत्रे मासि महाबाहोषु ण्ये तु प्रतिपदिने यस्तत्र श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरो नमः
नतस्यदुरितं किं विना धयो व्याधयो नृपेति तथा प्रवृत्ते मधुमांसे तु प्रतिपद्यादि तेरवौ कृत्वा चावश्यकार्याणि संतर्प्य-
यितुं देवताः वंदयेद्दोलिकाभूमिं सर्वदुःखोपशान्तये मंत्रं च वंदितासि स्मरेंद्रेण ब्रह्मणा शंकरेण च अतस्त्वं पाहि नो
देहि भूते भूतिप्रदा भवेति अत्र च तूत्तकुसुमप्राशनमुक्तं न चैव पुराणसमुच्चये वृत्ततुषारसमये सितपंचदश्यां प्रातर्वसंत
समये समुपस्थिते च संप्राशय च तूत्तकुसुमं सह चंदनेन सत्यं हि पार्थ पुरुषोत्थसमाः सूरवी स्यात् मंत्रस्तूतं मध्यं वसंत-
स्य माकंदकुसुमं तव संचंदनं पिबाम्यद्य सर्वकामार्थसिद्धय इति चेत्रा मावास्या मन्त्रादिः साचापराणहव्या पिनी ग्रात्या
कृष्णपक्षस्य त्वात् इति फाल्गुनमासाः समाप्तः एवं निरूपितमिदं गहनं तु कालतत्त्वं विचार्य वचनैश्च नैश्च सम्यक् तद्गो-
पदं हि मपहाय विवेचनीयं विद्वद्भिरित्यविरतं प्रणतोऽस्मि तेषु १ मया सदाऽसद्व्यादिहरादितं मंदमतिना किमेतच्छब्दं व्यवा-
ध्ययसि तु मपि स्वल्पमतिना तदेव यत्किंचिद्भद्रदितमिह विख्यातमहिमा प्रतापो यं सर्वो विपसति तु पित्रोऽश्वराजयोः २ यो-
भादृतं वंगह नार्णवकर्णधारः शास्त्रांतरेषु निश्चितेष्वपि मर्मभेदा योत्र श्रमः किल कृतः कमलाकरेण प्रीतो मुनास्तु कृ-
तो नु धराम रुष्णाः ३ इति श्रीमन्नारायणभट्टसूरिस्वरामरुष्णाभट्टसूतनं दिनकरभट्टानुजभट्टकमलाकरकृते निर्णय-

सिंधीसंवत्सरकृत्यनिरूपणं नाम द्वितीयपरिच्छेदः समाप्तः शोधितोयंपरिच्छेदो द्वितीयस्तथा मति भालचंद्रेण सा
हाय्याद्विदुषां हि प्रयत्नतः १ तत्राप्यशब्दं कुत्रापि दृष्टं चेद्वृष्टिलोपतः ज्ञात्वा क्षेतं व्यभित्सद्वा प्रार्थयेयि विदुषो न्वहम् २ श
कै १७७९ विंगलनामा ब्दे आश्विन वद्य चतुर्दश्यां समाप्तः विदुलसस्याराम अग्निहोत्रायां चैछापरा न्यांत छाषिर्दे-

इति निर्णयसिंघोद्वितीयपरिच्छेदः समाप्तः

अथनिर्णयसिंधो स्तृतीयपरिच्छेदेऽश्वप्रकरणं प्रारभ्यते। श्रीः

श्रीगणेशायनमः अथश्राद्धनिर्णयः नानानिवंधवेमस्यभ्यान्विचोर्द्धिधीर्षया कमलाकरसंज्ञेनक्रियतेश्राद्धनिर्णयः न
 त्मरूपमाह एतदीचंद्रोदयेमरीचिः प्रेतपितृभ्योनिर्दिश्यभोज्ययागिप्रयमात्मनः श्रद्धयादीयेतेयत्रतच्छ्राद्धपरिकीर्तितस्य आ-
 क्षणसीकारान्तश्चतुर्थ्यनपदोपनीतपित्राद्यहेश्यक स्थागःश्राद्धमित्यर्थः तत्रयद्यपिहोमपिंडभोजनानिप्रधानमितिहेमा-
 ण्डिः होमश्राद्धपिंडदानंनवयाग्राह्यणभोजनम् श्राद्धशब्दाभिधेयस्यादेकस्मिन्नोपचारिकमिति श्रीधरश्च तथापिकिञ्चिद्वि-
 शेषंयस्यामः निमित्तभेदेस्मोजनस्यपिंडानांवांनिषेधोनप्राधान्यंविरुणद्धि असोमयाजिनोदधिपयोयागवत् यच्चशूलपा-
 णिः नित्यश्राद्धमदैवंस्यादध्यपिंडविबर्जितमिति हारीतीयेनित्यश्राद्धमघादोपिंडनिषेधोस्तिनचप्राप्तिविनासः नचानि-
 देशांगिनाप्राप्तिः नचांगलेनचिनादेशः प्रधानस्यानतिदेशान् सममेउपकारकत्वेनातिदेशोक्तैः तेनभोजनंप्रधानंपिंडो-
 नं पिंडदानमात्रविधित्वंगभूतात्कर्मनिरमेवप्रकरणान्तरन्यायादिति तन्न जानश्राद्धेनदद्यान्नुपकालंश्राद्धाणेष्वपि नपक्वं
 भोजयेद्दिप्रान्मच्छूद्रोपिकदाचनेत्यादौ जीतश्राद्धशूद्रश्राद्धादौभोजनस्यनियेधेनांगत्यापत्तेः ननोपशौकरोतीतिवदुप-
 जीव्यविरोधेनविरुल्यापत्तेश्च तेनश्राद्धशब्दाभिधेयत्वेनोभयप्राप्तौनिषेधः पर्युदासोवादीक्षितोनददातिनजुहोतिनासो-
 मयात्रीसन्नयेदितिचत् इतिनत्वं धर्मप्रदीपेपि यजुषांपिंडदानंनुबहुचानांहिजार्चनम् श्राद्धशब्दाभिधेयस्यानुभयं
 सामवेदिनां नचपितृनृयजेतपितृभ्योदद्यादित्यभयप्रयोगदर्शनाद्यागदानोभयात्मकम् पितरोदेवताइतिपितृदृश्यक
 त्वाद्यागात्वेविप्रापेक्षयाचदानत्वमित्यविरुद्धम् एतेननायंयागः देवतोद्देशेनत्यागोयागः यागोद्देश्याचदेवतेत्यात्माश्रया
 दितिगोडमतमप्यात्मम् वैधशब्दविशेषोद्देश्यत्वस्यतस्येदमितिस्वत्वारोपप्रतियोगित्वस्यवादेवतात्वात् तत्रैवसमंततः

आहोत्तरतर्नान्वत्थेयस्फुरमुदाहृतम् आदित्यपुराणे नसंतिपितरश्चेति कृत्यामनसियोनरः श्राद्धं न कुरुते तच्च तत्स्वरक्तं
 पिचंति ते तद्देवानाहविश्यामित्रः नित्यं नो भित्तिकं काम्यं हृदि श्राद्धं सापिंडनम् पार्वणं चेति विजेयं गोघ्न्यां रुद्रार्थमष्टकम्
 कर्मो गेन वमं प्रोक्तं देविकं दशमं स्मृतम् यात्रास्वेकादशं प्रोक्तं पुष्यार्थं द्वादशं स्मृतमिति एषां लक्षणाभिप्राय्ये अहन्यहनि
 यच्छ्राद्धं तन्नित्यमिति कीर्तितम् येषु देवविहीनं तदशक्ता बुद्धकेन तु एकोद्दिष्टं तु यत् श्राद्धं ते नैमित्तिकमुच्यते तदर्थ्यं देवं क
 र्त्तव्यं मयुगमान्मोजयेद्द्विजान् कामायाविहिनं काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये हृद्वेयं क्रियते श्राद्धं हृदि श्राद्धं तदुच्यते गंधोदक
 निलैर्युक्तं कुर्यात्सा च तदुच्यते अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् ये समाना इति द्वाभ्यामेतस्ते यं सापिंडनम् नित्यं न तु
 त्वं वीषं स्यादेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि एतदुभयमेव स्त्रियाः तेन स्त्री कर्तुं कं स्त्री संप्रदानं केवलं भयनियम इति कल्पतरुः अस्मा
 वास्यायां यच्च क्रियते तत्सार्चणमिति स्मृतम् क्रियते चापर्वणि यत्तत्सार्चणमिति स्थितिः अत्र पर्व चतुर्दश्यष्टमी चैव अमा वा
 स्याच्च पौर्णिमा पर्याग्येता निराजेंद्रवि संक्रमणं तथेति विष्णुपुराणोक्तं संक्रांत्यादि गोघ्न्यां क्रियते श्राद्धं गोघ्नी श्राद्धं तदुच्य
 ते बहूनां विदुषां संपत्तत्वार्यं पितृ तृप्तये क्रियते श्राद्धं ये यजु ब्राह्मणानां तु भोजनम् श्राद्धार्थमिति तत्प्रोक्तं वेन ते यमनी वि
 भिः निषेककाले सोमे च सीमंती न्यने तथा ज्ञेयं पुंसवने चैव श्राद्धं कर्मो गमेव च देवानुद्दिश्य यच्छ्राद्धं तत्तु देविकमुच्यते
 गच्छन्देशान्तरं यस्तु श्राद्धं कुर्यान्नु सार्पिया याचार्थमिति तत्प्रोक्तं प्रवेशे च न संशयः शरीरोपचये श्राद्धमर्थोपचय एव च
 प्रष्टव्यमिति तद्ज्ञेयं भोपचायि कमुच्यते गोघ्न्यां श्राद्धं कर्तुं समुदाये संभूय सामग्री संपादनेन श्राद्धमित्यर्थः युगपती र्थादि
 प्राप्नोति विदुषां श्राद्धं संपादयित्वा यथार्थं भिन्नपाकाशक्तौ बहुपितृक श्राद्धमेकः कुर्यादिति कल्पतरुः शरवधस्त्व श्राद्धं प्रा

श्रीगणेशायनमः अथश्राद्धनिर्णयः नानानिवर्धयेमस्यभ्यान्तर्विजोर्द्विधार्पया कमलाकरसंज्ञेनक्रियतेश्राद्धनिर्णयः न
 तत्तत्प्रमाणह एवमिदं दोदयेमरीचिः प्रेतं पितृन्श्च निर्दिश्य भोज्ययस्त्रियमात्मनः श्रद्धया दीयेत्येव न च छान्दोग्यपरिकीर्तितम् आ-
 ह्वणस्तीक्ष्णान्तंश्चतुर्थ्येन पदोपनीतपित्राद्यैर्दृश्यक स्त्यागः श्राद्धमित्यर्थः तत्र यद्यपि होमपिंड भोजनानि प्रधानमिति हेमा-
 द्रिः हेमश्च पिंडदानं च तत्राह्वणभोजनम् श्राद्धशब्दाभिधेयं स्यादेकस्मिन्नोपचारिकमिति श्रीधरश्च तथापि कविदि-
 रोपं चक्ष्यामः निमित्तभेदे सौजनस्य पिंडानां चाभिधेयोनप्राधान्यं यिरुणद्धि असौमयाजिनोदधिपयोयागवत् यच्च शूलपा-
 णिः नित्यश्राद्धमेदं स्यादप्यपिंडविबर्जितमिति हारीतो येनित्यश्राद्धमघादो पिंडनिषेधोस्ति न च प्राप्तिविनासः न चानि-
 देशविनाप्राप्तिः न चांगत्वेनपि नानिदेशः प्रधानस्याननिदेशः सप्तमे उपकारकत्वेनानिदेशोक्तः तेन भोजनं प्रधानं पिंडो-
 ने पिंडदानमात्रविधित्वंगभूतात्कर्मनिरमेव प्रकरणान्तरन्यायादिति तन्न जानश्राद्धे न दद्यान्नुपकान्तं श्राद्धणेषापि नपक्वं
 भोजनयोर्द्विप्रान्मच्छद्द्रोपिकदाचनेत्यादौ जीतश्राद्धशूद्रश्राद्धादौ भोजनस्य निषेधेनांगत्वापत्तेः नतोपशौकरोनीति वदुप-
 नीव्यविरोधेन निरुत्थापनेत्यत्र नेन श्राद्धशब्दाभिधेयत्वेनोभयप्राप्तौ निषेधः पर्युदासोवादीक्षितो न ददाति न जुहोति नासौ-
 मयाजीसन्नयेदिति च न इति न त्वं धर्मप्रदीपेति यजुषां पिंडदानं तु बह्वृचानां द्विजार्चनम् श्राद्धशब्दाभिधेयस्यादुभयं
 सामंवेदिनौ न च पितृनुयजेत पितृभ्यो दद्यादित्यभयप्रयोगदर्शनाद्यागदानोभयात्मकम् पितरो देवता इति पितृदेव्यक
 त्याद्यागत्वं निशेषे क्षयाच्चदानत्वमित्यविरुद्धम् एतेन नायं यागः देवतोद्देशेन त्यागो यागः यागोद्देश्याच्च देवतेत्यात्मा श्रया
 दिभिर्भोग्यमतप्रपात्तम् वैधशब्दविशेषोद्देश्यत्वस्य तस्येदमिति स्वत्यारोपप्रतिनियोगित्वस्य चादेवतात्वात् तत्रैव सूक्तं तुः

आह्लासरत्नरं नान्यत्प्रेयस्करमुदाहृतम् आदित्यपुराणे नसंतिष्ठितरश्मेनिरुक्ताग्नसियोनरः आर्द्धनकुरुतेनत्रतस्वरक्त
 पितृवर्तिने तद्देवानाहविश्याधिवः नित्यं नैमिन्निकं काम्यं वृद्धिश्चार्द्धसापिंडनम् पार्वणचेतिविशेष्यं गोध्यांशह्यार्थमष्टकम्
 कर्मोंगंनचमं प्रोक्तं देविकं दशमं स्मृतम् पात्रास्वेकादशं प्रोक्तं युध्यर्थं द्वादशं स्मृतमिति एषां लक्षणाभिप्राये अह्न्यहनि
 यच्छार्द्धं नित्यमिति कीर्तितम् येष्वेव विहीनं तदशक्ता बुद्धेन तु एकोद्दिष्टं तु यत् आर्द्धं तं नैमिन्निकमुच्यते तदर्थं देवं क
 र्त्तव्यमयुग्मान् सो जयेद्विजान् कामाय विहिनं काम्यमभिप्रेतार्थमिच्छये सद्देयक्रियते आर्द्धं वृद्धिश्चार्द्धं तदुच्यते गंधोदक
 तिलैर्युक्तं कुर्यात्सा च नुष्टयम् अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् ये स भाना इति द्वाभ्यामेतद्देयं सपिंडनम् नित्यं न तु
 त्वं शेषं स्यादेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि एतदुभयमेव स्त्रियाः तेन स्त्री कर्तृकं स्त्री संप्रदानं चैकभयानियम इति कल्पतरुः अस्मा
 वास्यां यच्चिह्नते तत्सार्चणमिति स्मृतम् क्रियते वा पर्वणि यत्तत्सार्चणमिति स्थितिः अत्र पर्व चतुर्दश्यष्टमी चैव अमा वा
 स्याच्च पौर्णिमा पर्वण्येता निराजेंद्रयिसंक्रमणं तथापि विष्णुपुराणे कंसं कात्यादि गोध्यां क्रियते आर्द्धं गोघ्नी आर्द्धं तदुच्य
 ते बहूनां घृतां संपत्करवार्धं पितृ तृप्तये क्रियते शतद्वये यजुर्वा ह्युपाणां तु भोजनम् शक्यार्थं मितितत्प्रोक्तं वेन ते यमनी धि
 षिः निषेककाले सोमे च सीमं तौ न्यसेन तथा ज्ञेयं पुंसवने चैव आर्द्धं मां गमेव च देवा मुद्दिश्य च द्वादशं तत्तु देविकमुच्यते
 गच्छन्देशान्तरं यस्त आर्द्धं कुर्यात्तु सर्पिणा पात्रार्थं मितितत्प्रोक्तं प्रवेष्टोचनसंशयः शरीरोपचये आर्द्धमर्थोपचय एव च
 पुष्ट्यर्थमेतद्दिज्ञेयोपवायिकमुच्यते गोध्यां आर्द्धं कर्तुं समुदाये संपूय सामग्री संपादनेन आर्द्धमित्यर्थः युगपत्तीर्थोदि
 प्राप्ते विदुषां आर्द्धसंपादकरवार्धं भिन्नपात्रार्थं भिन्नपात्रार्थं बहुपितृक आर्द्धमेकः कुर्यादिति कल्पतरुः शंखधरश्च श्रद्धिश्चाहं प्रा

यश्चिन्नागभिनिमोथिलाः अन्नगवर्णेकोटिपृष्ठादिसपिंडीकरणात्सकंचतुर्विधमेवमुख्यम् तस्यैवायंप्रपंचः अथश्चाख्यदेशाः
मनुः शान्तिदेशांनिविक्तनुगोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणाप्रवर्णंचैवप्रयत्नेनोपपादयेत् पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुधर्मे दक्षिणाप्रवर्णे
देशेतीर्थादोचगृहेपिवा भूस्संस्कारादिसंयुक्ते श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नतः तत्रैवप्रभासरवंडे तीर्थादिदृशुणंपुण्यं स्वगृहेददतः
अभं भारते तस्यदेशाः कुरुक्षेत्रं गंगागंगासरस्वती प्रभासपुष्करंचैतितेषु श्राद्धं महाफलं स्कांदे तुलसीकाननछा
यायचयत्रभवेद्भूज तत्रश्राद्धं प्रदानव्यांपितृणां वृत्तिहेतवे माधवीये श्राद्धोपक्रमे व्यासः महोदधौ प्रयागे च काश्यां च
कुरुजांगले शंखः गंगायमुनयोत्तरेपयोज्यमरकंटके नर्मदावाहुदतीरे भृगुलिङ्गे हिमालये गंगाद्वारे प्रयागे च नैमि
षेषुष्करेतथा सन्निहत्यांगयायांचदत्तमक्षयतांत्रजेत् अपि जायेतसोस्माकंकुले कश्चिन्नरोत्तमः गयाशीर्विवदे श्राद्धं
गोभोदयात्समाहितः एष्टव्यावहवः पुत्रायद्येकोपि गयांत्रजेत् यजेतवाश्वमेधेन नीलं वा दृषमुत्सृजेत् आदित्या
पुराणे पंचक्रौशंगयाक्षेत्रं क्रौशमेकंगयाशिरः महानद्याः पश्चिमेनयावद्भ्रुवशरो गिरिः उत्तरे ब्रह्मपृथुस्ययावद्
क्षिणमानसम् एतद्गयाशिरोनाम त्रिपुलांकेषु विभुनामिति शूलपाणौ बृहस्पतिः गंगायां धर्मपृष्ठे च सरमि ब्रह्म
णस्तथा गयाशीर्षे क्षयवदे पितृणां दत्तमक्षयम् धर्मोत्तरं धर्मपृष्ठे धेनुकारणमेव च दृष्ट्वेतामिपि नृभ्यान्वचं
शान्तिं शान्तिमुद्धरेत् त्रिस्थलीसेतो वायवीये शमीपत्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्गयाशिरः उद्धरेत्सप्तगोत्राणि कुलमेकोन
रंशानम् सप्तगोत्राणितु पितापानाच भाग्यं च भगिनी दुहिता तथा पितृमानृषसान् चैव सप्तगोत्राणि चैव त्रिदुरिनि
एयांगोत्राणां मेकोत्तरप्रातंकुलं पुरुषादत्यर्थः तेषोक्तास्तत्रैव तत्त्वानि विंशतिनृपाद्वा दशैकादशा दश अष्टा

विनिचगौचाणांकुलमेकोत्तरंशतम् तत्वानिचतुर्विंशतिः तेचद्वादशपूर्वाद्वादशापराः एवमग्रेपि प्रयोगपारिजा
 तपादौ शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायचक्रवर्तिनः वाराणस्यांयथाधिक्यंसमंताद्योजनत्रयम् तथा यत्किंचित्ते
 तृकंकुर्यात्सपिंडंवातदंतिकं विष्णुलोकंसगच्छेत्तुलभतेशाश्वतंपदम् तत्रैवचराहे चक्रोकस्यनुमान्निध्यंय
 क्रमक्रियतेनरैः स्नानंदानंतपःश्राद्धंसर्वसक्षयतांव्रजेत् अथनिषिद्धदेशः पृथ्वीचंद्रोदयेस्कांदे त्रिशंकोर्वर्ज
 मेदेशंसर्वद्वादशयोजनम् उत्तरेणमहानद्यादक्षिणेनतुक्कीकटान् देशस्तेषांकोनोनामश्राद्धकर्मणिवर्जिनः वा
 यवीये प्रनष्टाश्वधर्माश्च देशाचर्ज्याः प्रयत्नतः यमः रूक्षंरुमिहंतंक्लिन्नंस्कीर्णानिष्टगंधिकम् देशंत्वनिष्ट
 श्राद्धंत्ववर्जयेच्छ्राद्धकर्मणि तत्रैवशंखः गोगजाशवादितुष्टेषुहविमायानथाशुवि नकुर्व्याद्भ्राद्धमेतेषुपारय्या
 स्तचभूमिषु यमः परकीयेप्रदेशेषुपितृणांनिर्वपेत्तुयः तद्गमिस्वामिपितृभिः श्राद्धकर्मविहन्यते ब्राह्मभारतयो
 रपि परकीयगृहेयस्तस्मान्पितृनुतर्पयेद्वादि तद्गमिस्वामिनस्तस्यहरंतिपितरोवलत् अग्रभागंततस्तेभ्योदद्यान्मृत्यं
 चजीवितम् श्राद्धार्हाणामग्रभागंश्राद्धंतदनर्हणोश्चूद्राणांतुमृत्युमिति केचित् षोडशीपिंडे बांधवानामपिपिंडोक्तेः
 येषांधवाबंधवावैत्यादितर्पणवाधापनेच्च नामगोनपूर्वश्राद्धनिषेधोनाम्यत्रेतिगौडाः विप्रास्तस्यशूद्राप्रुचश्राद्ध
 निषेधीनान्यत्र अन्नदानंचान्नत्यागात्पूर्वकार्यमितिमेथिलाः तन्न अग्रभागस्यश्राद्धपरत्वेमानाभावात् अन्नदाने
 चनिषेधाभावात् त्यागात्पूर्वकरणेनगेनव्यवधानापत्तेः अंगत्वेचमानाभावात् इदंत्वस्वाम्यनुज्ञाभावेनदुक्तंनैवब्र
 ह्मे स्वनुलिप्तेषुगेहेषुस्वेष्वनुज्ञापितेषुच श्राद्धमेतेषुदानव्यंनर्ज्यमेतेषुनोव्यते किरानेषुकलिंगेषुकोकणेषुखसेषु

पि सिंथोरुत्तरकूलेषु नर्मदायाश्च दक्षिणे पूर्वोणकरतोसायानदेयं श्राद्धमुच्यते इदं काम्यविषयम् अन्यथा तत्र त्यागानां स-
र्वं श्राद्धाकरणापत्तेः नर्मदादक्षिणे पवादः स्फटिरे सत्स्थस्य चोद्भवो यत्र यत्र गोदावरी नदी दृष्टिव्यामपि कृत्स्नायां सप्रदेशे
निपावनः परस्मीयत्वापवाद आदित्यपुराणे अटवीपर्वताः पुण्यानदी तीराणि यानि च सर्वाण्यस्वाभिकान्याहुर्न हि तेषु
परिग्रहः वृन्ना निगिरयो नद्य स्तीर्या न्यायमना निच देयत्वा ताभ्यगतांश्च न स्वाभ्यंतेषु विद्यते स्मृतिस्मारे नैकवासा
न च हीपैर्नां त्रिरिक्षेकदा च न श्रुतिस्मृत्कृदितं कर्म न कुर्वाद् कश्चिः क्वचित् दिवोदासीये मूढदेशे तथा रात्रौ संध्यायां
विग्रयजितः न श्राद्धमाचरेद्दिहान्न न चाकाशो कथंचन अथ श्राद्धकालाः ते च संक्रांतियुगादिमहालयादयः प्रायेण
पूर्वपक्षे च्छेदहये उक्ता एव केचिन्मुच्यन्ते एतदी चंद्रोदये च्छेदपराशरः श्राद्धं च्छेदावचंद्रं भच्छायाग्रहणसंक्रमे न चोद
क्रमेन चान्नैव न च तथ्यागृहे न वैक्षवेषु च हंतंते पितरो हि मद्यास्वपि पितरः स्थहयं त्यन्नमष्टकासमघासु चेतिसा
नातपपाठः न चोदक्रमेन पक्ष्वाद्यादाविति केचित् वर्षोपक्रमे आर्द्रामेषे शशतिगोडाः नवान्न श्राद्धे विशेषो ज्योतिषे
ज्येष्ठशेषार्द्धे सूर्ये मृगनेत्रा निशात्मके नवान्नैर्भोजन श्राद्धं जन्मचंद्रतिथौ न च आश्लेषा कृत्तिकार्ज्ये श्राद्धमूलजप
दक्षे धुच भृगुभौमादिनैरिति केतियो न दान्नवोदनम् तत्रैव हस्त्रिके शकृपक्षे तु नवान्नं शस्यते बुधैः अतः कृष्णपक्षे
नेतिगोडाः मेथिलास्त अकृताग्रयणं चैव धान्यजातं न रोचते इति वाराहोक्तेः प्रतिधान्यं श्राद्धमाहुः तन्न जातपद
स्य श्राद्धयोग्य समूहपरत्वात् हेमाद्रौ जातुकर्ण्यः ग्रहोपरागं च सत्ते च जाते पित्र्ये गयायामयनद्वये च नित्यं च शंखे च त
थैव पदोदत्तं भवेति क्रमहस्ततुल्यम् शंखं प्राहुरमायास्योक्षीण चंद्रोद्विजोत्तमाः अष्टकासु भवेत्पद्यं तत्र दत्तं तथा श

क्षयम् तत्रैव शंखः यदा विष्टिर्व्यतीपातो भ्रातुवारस्तथैव च पद्यकं नाम तत्सोक्तमयनाच्चतुर्गुणम् याज्ञवल्क्यः अ-
मावास्या एका वृद्धिः कृष्णपक्षो यनहयम् द्रव्यं ब्राह्मणसंपत्तिर्विधुवत्सूर्यसंक्रमः व्यतीपातो गजछाया ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः
श्राद्धं प्रतिरुचि श्रैवेव श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः कृष्णपक्षः सर्वोपि शाक्रेनापरपक्षं नानि क्रमेत् मासिमासि वीशनमिति
श्रुतः ऊर्ध्वं वाचतुर्थ्या यदहः संपद्यते क्रते चतुर्दशी भित्ति कात्यायनोक्तैः मासिमासि कार्यमपरपक्षस्थापराहः श्रेया
नित्यापस्तंबोक्तेश्च वीज्या सर्वकृष्णपक्षेषु नित्यम् तेनोपसंहारान्महालयपरत्वं परास्तम् अन्नप्रत्यहं पंचम्यादियद-
हः संपत्तिर्वैतिचयः पक्षाः यदैकदिने श्राद्धं न ददादर्शं दृधगे च याज्ञवल्क्येनामावास्यायाः दृधकूनिर्देशात् एतेन कृ-
ष्णपक्षे यदहः संपद्यते अमावास्यायां तु विशेषेण निगमोक्तेर्गुणोपरपक्षश्चाहस्यामावाप्त्येति शूलपाणिमतमव्यपा-
स्तम् अशक्तौ दर्शनापि मासि श्राद्धमिदिरिति नारायणवृत्तिः निरनिकानां कस्मिंश्चिदिने आहिनाग्नेस्तद्दर्शो एव न
दर्शो न विना श्राद्धमाहिनाग्नेर्हि जन्मन इति मूलकैः सर्वकृष्णपक्षाशक्तौ मात्स्ये अनेन विधिना श्राद्धं विरब्दस्य हनिर्व-
पेत् कन्याकुंभदृषत्यैर्कैकृष्णपक्षे च सर्वदा कर्कोपि आहिताग्नेः संवत्सरेभिः श्राद्धनियम इति देवलः अनेन विधि-
ना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरं सकृत् दिश्वत्तुर्वा यथा श्राद्धं मासे मासे दिने दिने कृष्णपक्षे षोडशपि महालयस्य श्रेष्ठत्वं तच्चोक्तं माकृ व्या-
तीपाते विशेषमाह हेमाद्रौ शंखः फलं लक्ष्मसुतसौ भ्रमणे कोटिरुच्यते पतने शतकोत्यस्तपाते चैदं च मक्षयम् ज्यो-
तिः शाल्मे द्वाविंशतिस्तथोत्पन्नो भ्रमणे चैकविंशतिः पतने दशनाड्यस्तपति ते समनाडिकाः अंत्यो च द्वौ व्यतीपातो
प्रागुक्तौ हेमाद्रौ माकंडेयः यदा च श्रोत्रियो भ्येति गृहं वैदविदग्निचित् तेनैकेनापि कर्त्तव्यं श्राद्धं च विधुवच्छुभम् इदं

षडंकार्यमिति हेमाद्रिः एतज्जीवसिन्धुतोपिकुर्यात् उग्रहपुत्रजननेपि न्येष्ट्यासौमिकेभरवे तीर्थेनाहण आयाते षडंतेजीव
 पतुरिति मेत्रायणीयपरिशिष्टोक्तेः निधिविशेषेफलविशेषोयान्नवल्येनोक्तः कन्यांकन्यावोदिनश्च पश्यन्नेसस्सतानपि
 विंचवाणिज्यं द्विशोफेकशफांस्तथा नृहचर्चस्मिनः पुत्रान् स्वर्णरोव्येसकुव्यके ज्ञातिश्चैष्यंसर्वकामानामोतिश्राद्धदः
 प्रतिपरप्रभृतिक्षेकां वर्जयित्वा च नृदशीम् एताः कृष्णापक्षस्था एव महालयेतुफलभूमेनिष्टधीन् वंदोदयः योर्णिमास्या
 नचक्षोपितामहः अमावास्याव्यतीर्णनेपोर्णिमास्यष्टकास्तत्र विहान् आदृभकुर्यणोनरं प्रतिपद्यते एतन्माध्यादिपरम्
 विग्रहिपाकेचक्रनव्यं यवपाकेचपाथिव योर्णिमासीतथा माघी आगणीचनृपोत्तम मोक्षपद्यामतीतायां तथा कृष्णात्रयोदशी
 एतांस्तथादृकालान्वेनित्वा नाहमजायतिरिति विष्णुधर्मोक्तेः विष्णुः माघीप्रोक्षपद्युर्ध्वकृष्णात्रयोदशीति अब्रमाधीपो
 र्णिमासीति कल्पतरुः आवण्यूर्ध्वमपिमधायोगसंभवाच्चोदशीविशेषणामिति गोडोः नक्षत्रेष्वापियाज्ञयल्यः स्वर्गे-
 त्यपत्यभोजश्च शौर्यक्षेत्रं बलं तथा पुत्रान्त्रैष्यं च सोभाग्यं समृद्धिं सुरव्यतां शक्रभम् प्रवृत्तचक्रवां वापि वाणिज्यप्रभृती
 नापि अनौगित्यं पशोर्वित्तं शोकां परभागतिम् धनं वैदान्भिषक्सिद्धिं कुयं गाभय्यजाविकम् अश्वानासुश्रुविधिवत्त्यः
 श्राद्धं संप्रयच्छति कृत्वादिभरणं तंसकामान् प्राप्नुयादित्यान् फलान्तराण्यपि महाभारते कोमां दर्शयति माधवीयेमरीचिः कृत्वा
 दिषु क्रुस्तेषु श्राद्धेयस्तलपीरितम् विष्वंभादिषु योगेषु तदेव फलमिष्यते बृहस्पतिः आरोग्यं चैव सोभाग्यं शत्रूणां च पराजयम्
 सर्वोन्कामाभिर्याविद्यां धनमायुर्थ्याक्रमम् मूर्खादिदिवसेषु तच्छ्राद्धं कृहृभते फलम् बवादिकरणे धेत्तच्छ्राद्धं कृहृभते फलम्
 अन्यानि च यणानि श्राद्धादौ निग्रागुक्तानि भाके देवपुराणे श्राद्धाद्दृष्टव्यसंपन्नो नथाटुः स्वभद्रार्थे ग्रहपीडास्तथादुर्गुर्भाने च छ

या अथथाद्वाधिकारिणः चंद्रिकायां संभृतः मातुः पितुः प्रकुर्वन्ति संस्थितस्योरसः स्मृतः पितृमेधिकसंस्कारं भोजनपूर्वकमाह-
 तः तत्रैव हेमाद्रौ शंखः पितुः पुत्रेण कर्तव्या पिंडदानोदकक्रिया पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्तदभावे तु सोदरः अन्ययद्यपि पुत्रपदं क्षे-
 त्रजार्द्रिद्वादशाविधपुत्रपरम् नैव द्वादशपुत्रायास्तत्त्वयेनोक्ताः औरसौ धर्मपत्नी जस्त समः पुत्रिका स्तुतः क्षेत्रजः क्षेत्र-
 जातस्तु सगोत्रेणोत्तरणया गृहे प्रच्छन्न उत्सन्नी गृहजस्तु स्तुतः कानीनः कन्यकाजानो गानाता महस्तुतः स्मृतः अक्षता
 यां क्षमायां वा जातः पौनर्भवस्तथा दद्यान्माना पिता वायं सपुत्रो दत्तको भवेत् कीतश्च ताभ्यां विक्रीतः कृत्रिमः स्यात्स्वयं कृतः
 दत्तान्मातुः स्वयंदनो गर्भे विन्नः सहोदजः उत्सृष्टो गृह्यते यस्तु सोपविद्धो भवेत्स्तुतः पिंडदो शहरश्चैवां पूर्वाभावे परः पर-
 इति तथापि दत्तोरसेनरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रह इति हेमाद्रावादिपुराणे कलाचिंतरेषां पुत्रत्वनिषेधादोरसदनकपरमेव
 यद्यपि पिंडदो शहरश्चैवां पूर्वाभावे परः पर इति याज्ञवल्क्योक्ते रोरसाभावे दत्तकप्राप्तिस्तथा व्योरसाभावे पौत्रः तदभावे प्र-
 पौत्रस्तदभावे दत्तकादय इति शेषम् पुत्रेण लोका नृजयति पौत्रेणा नृजयत्युते अथ पुत्रस्य पौत्रेणात्र धस्या मोति विष्टपि
 निजी मूलवाहन धनवसिष्ठहारीत शंखलिखितोक्तेः लोकानं संहिवः प्राप्तिं पुत्रपौत्रपौत्रै रिति याज्ञवल्क्योक्ते च पुत्रः
 पौत्रश्च तत्पुत्रः पुत्रिका पुत्र एव च पत्नी भ्राता च न ग्नश्च पिता माता तु यातथा भगिनी भ्रागिने यश्च सापिंडः सोदकः स्तु-
 था असन्निधाने पूर्वेषां पुत्ररे पिंडदाः स्मृताः स्मृति संग्रहे प्रयोचानं नरेषु त्रिकापुत्रोक्ते स्तत्समत्वाच्च दत्तकस्य यद्यपि बृह-
 स्पतिना पौत्रश्च पुत्रिका पुत्रः स्वर्गप्राप्तिकरा बुभौ रित्येव पिंडदाने च समानोपरि कीर्तिता विनियोत्र साम्यमुक्तम् याज्ञवल्-
 क्येन च औरसौ धर्मपत्नी जस्त समः पुत्रिका स्तुत इति औरस साम्यम् तथापि लोके राजसमो भोजन्यादो किं नित्युने-

समशब्दप्रयोगात्तौणसुरव्ययोः साम्ययोगाच्चस्तत्पर्येतत् नतुसमविकल्पइतिप्रमितव्यम् पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रोवाभ्राताया-
भ्रातृसंततिः सपिंडसंसृतिर्वीपिक्रियाह्नीनृपजायते तेषामभावेसर्वेषांसमानोदकसंततिः मातृपक्षसपिंडेनसंबंधोयोजले
नवा कुलद्वयेपिचोच्छन्नेस्त्रीभिः कार्यक्रियानृप तत्संघातगतेर्वीपितद्रिक्थात्कारयेन्नृप इतिविष्णुपुराणाच्चेतिप्रपौत्राभन
पुंडनकादयइतिदृष्ट्वीचंद्रमदनरत्नलालार्थादयः मदनपारिजातेव्येवम् बोपदेवरुद्रधरादयस्तु पुत्रेषुविद्यमानेषुना-
भ्यवैकारयेत्स्वयामिस्ममंतूक्तौ पितामहःपितुःपश्चात्संचत्वद्यदिगच्छति पौत्रेणैकादशाहादिकर्तव्यंश्राद्धषोडशम् नेन
सौत्रेणकर्तव्यंपुत्रवांश्चेत्यितामहइति छंदोगपरिशिष्टेच पुत्रशब्दस्यद्वादशविधसूतपरत्वात्पूर्वाभावेपरःपरइत्यस्या-
नन्यपरत्वाच्चदनकाद्यभावेपौत्रादीनामधिकारइत्याहुः तद्गोणामुख्ययोः साम्यायोगात्तदनैकैसतिपौत्रस्यांशहरत्वस्याव्य-
भावापत्तेः पुत्रपदस्योरसमात्रपरत्वाच्चित्यम् अनएवनिषेधादुपनीतपौत्रसत्वेव्यनुपनीतपुत्रस्यैवाधिकारः ओरसश्चानु-
पनीतोपि कुर्वादित्याहृथ्वीचंद्रोदयेस्ममंतुः श्राद्धकुर्यादवश्यंतुप्रमीतपितृकोद्विजः व्रतस्थोवाव्रतस्थोवा एकएवभवे
द्यदि दृढमनुः कुर्यादनुपनीतोपिश्राद्धमेकोद्विजः सूतः पितृयज्ञाहुतिपाणौजुहुयाद्वाह्यणस्यसः एकोमुख्यओरस
इत्यर्थः मनुः नरद्यस्मिन्नुज्यतेकर्मकिंचिदगमोजिबन्धनात् नाभिव्याहारेयद्ब्रह्मस्वधानियमनादने ब्रह्मवेदः सूमं
तुरापि नाभिव्याहारेयद्ब्रह्मयावन्मोजीनिबध्यते मंत्राननुपनीतोपिपठेदेवैकओरसः अयमंत्रपाठः त्रिवर्षकृतचूड
स्येव अनुपनीतोपिकुर्वीतमंत्रचालिनृमेधिकम् यद्यसौहृतचूडः स्याद्यदिस्थाच्चत्रिचत्वारइतिस्ममंतूक्तेः यजुर्व्याघ्रः
रुतचूडस्तुकुर्वीतउदकंपिंडमेवच स्वधाकारंप्रयुज्जीतवेदोच्चारंनकारयेदिति यच्चस्मृतिंसंग्रहे कृतचूडोमुपेतश्च

पित्रोः श्राद्धसमाचरेत् उदाहरेत्यथाकारं ननु चेदाक्षराण्यसाविति तत्प्रथमवर्षचूडाविषयमिति माधवमदनरत्नश्रुतीचंद्राः
 निवर्षोर्ध्वमंत्रवस्वस्य विकल्पइति चंद्रिकावोपदेवश्च दत्तकादिपरोनिषेधइति वयम् मदनरत्नेस्कांदे यज्ञेषु मंत्रवत्कर्म
 पत्नीकुर्याद्यथानुप तथोर्ध्वदेहिकं कर्म कुर्यात्साधर्मसंस्कृता अशक्तौ तु कालायायनः असंस्कृते तु पल्याचस्थाग्निदानं क्षमं
 चकम् कर्तव्यमितरत्सर्वकारयेदन्यमेव हि पुत्रभ्रजन्यनो धिकारी किंतु वर्षोत्तरमिराह कालादर्शः चोलाद्याब्दि का-
 दवां फूनकुर्यात्सैतुमेधिकम् मदनरत्ने स्मृतुरपि पुत्रभ्रवोत्पत्तिमात्रेण संस्तुर्यादृणमोचनान् पितरंनाब्दिकांचोलात्पे-
 तमेधेन कर्मणा एतच्चौरसस्येव दत्तकादीनां तु पत्नीतानामेवाधिकारइति कालादर्शः पृथ्वीचंद्रोदयेपि स्कांदे पित्रोरनु-
 पत्नीतोपि विदध्यादोरसः स्नतः और्ध्वदेहिकमन्येतु संस्कृताः श्राद्धकारिण इति अस्मिन्नापि दर्शमहालयादावनुपनीतस्या
 धिकारोस्माभिः पूर्वमुक्तः प्रपौत्राभावे दत्तकादय एकादशपुत्राः तदभावे भर्तुः पत्नी तस्याश्वसः अपुत्राशयं न भर्तुः पा-
 लयंतीव्रने स्थिता पत्येव दद्यात्सिद्धं कृतमंगं शलभेत चेति वृद्धमनूक्तेः भार्यापिंडपनिर्दद्याद्भर्त्रेभार्यातिथेयवच श्वश्र्वादे-
 श्वस्तुषांचैव तदभावे सपिंडका इति पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्पत्यभावे तु सौदर इति च हेमाद्रौ शांखोक्तेः पृथ्वीचंद्रोदयस्त-
 कानीन गूढसहजपुनर्भूतनयाश्वये पत्यभावे धिकुर्युक्ते अप्रशस्ताः स्मृता हि ते इति स्मृतिसंग्रहात् पत्यभावे कानीनादय
 इत्याह पशुरपि सपत्नीपुत्रे स मिनाधिकारः पितृपत्यः सर्वोभातर इति स्मृतूक्तेः विदध्यादोरसः पुत्रो जनन्या और्ध्वदे-
 हिकम् तदभावे सपत्नीजः क्षेत्रजाद्यास्तथा स्मृताः तेषामभावे तु पतिस्तदभावे सपिंडका इति मदनरत्ने कालायायनोक्तेः अ-
 दीनानामेकपत्नीनामेव एव विधिः स्मृतः एकाचेत्युचिणीता सांसार्यापिंडदस्तसदिति वृहस्पतिवचनाच्च अपराकेष्वेवम् ते

नयच्छुद्धिविवेके उक्तं सत्यपि सपत्नीपुत्रे पत्नरेवाधिकार इति तन्निरस्तम् यच्च तत्रैव भाष्यायनः नभार्यायाः पतिर्दद्यात्
 पुत्राया अपि क्वचित् यच्च विष्णुपुराणम् कुलद्वये पित्रोस्त्वने स्त्रीभिः कार्यं क्रियानृपेति यच्च मार्कण्डेयपुराणम् सर्वोभा
 वे स्त्रियः कुर्युः स्वभर्तृणाममंत्रकमिति तदास्मरादि विवाहोदा विषयम् धर्मेर्धवाहेरूदाया सापत्नीपरिकीर्तिना क्रयक्री-
 तातुयानारीनसापत्न्यभिधीयते नसादेवेन वा पित्र्ये दासीतां मुनयो विदुरिति माधवीये शातातपोक्तेः यत्तु शक्तिरत्नाकरः
 शूद्रपाणिश्च अपुत्रस्य च यापुत्री सापि पिंडप्रदा भवेत् तस्य पिंडान्दशैकं वा एकाहेनैव निक्षिपेत् इति जाबालोक्तेः भर्तु
 धनहरापत्नीतां विना दुहिता स्मृता अंगादंगात्संभवति पुत्रवदुहितानृणां भितिश्च हस्यति नादुहितुर्धनहारित्योक्तेः श्वपुत्राभा
 ये कन्या तदभ्रावे सपत्नीपुत्र इत्याह तु तत्पूर्वविरोधान् मातुर्दुहितरः शेषमृणां नाशय कते न्वय इति दुहितुर्मातृधनग्रा-
 हित्वैव पुत्रस्य तच्छाहानधिकारापत्तेः चोपेक्ष्यम् वचनं तु भ्रातृपुत्राद्यभावाविषमम् पत्यभावेऽविभक्तस्य सोदरः पू-
 र्णैकशरं वचनात् विभक्तस्य तु दुहिता धनहारित्वान् पूर्णैकजाबालवचनाच्च तत्राव्यूढानूदसमवाये ऊदेव दुहितान-
 पुत्रवत्सु र्यान्मातापित्रोस्त्वसंस्कृता आशौचमुदकं पिंडमेकोद्दिष्टं सदा तयोरिति भरहजोक्तेः तदभावे दोहित्रः धनहारित्वा
 त् मातापित्रोरुपाध्यायाचार्ययो रौर्ध्वदेहिकम् कुर्वन्मातामहस्यापि व्रती न भ्रमयते व्रतादिति चंद्रिकायां हृद्मन्नुक्तेः य-
 था व्रतस्थो पिस्मत् पितुः कुर्यान्निर्यानुप उदकाद्यां महावाहो दोहित्रोऽपि नार्हतीत्यपरां कं भविष्योक्तेः एतद्भनहारिणा
 अवश्यं कं नान्यस्ये त्याह तत्रैव स्कंदः आह मातामहानां तु अवश्यं धनहारिणा दोहित्रेणार्थं निष्कृत्ये कर्तव्यं पूर्वमुत्तरमिति
 नेन दोहित्रोत्रपुत्री कृत इति देवयाज्ञिकोक्तिः परास्त्वा अत्र पत्नी दोहित्रसमवाये शपरत्वात्पत्येव कुर्यात् दोहित्रभातृ-

पुत्रसत्त्वोपि भक्तस्य दौहित्रः अविभागे भ्रातृपुत्रः भ्रातृतत्पुत्रसत्त्वोपि दृश्येत् भ्राते वज्येष्टश्चेन्न तत्पुत्रः कुर्यादिदिदाक्षिणात्यग्रंथाः हारलता
 देतु भ्रातृभ्रातास्य चक्रेन द्वायानेन विद्यते तस्य भ्रातृभक्तस्य चक्रे यस्य भ्रातृभक्तस्य होदर इति ज्ञात्वा होक्तेः पत्नी कुर्यात्स्नानाशो वेपथ्या भ्रातृसहो
 दम इति प्रोक्तं ज्येष्ठभ्राते य कुर्यान्न तत्पुत्रः यनुना तु जस्य न था यज इति तत्कनिष्ठभ्रातृसत्त्वविषयम् यच्च भ्रातृः सर्वपामेकजातानामेकमे
 सुपवास्मनेतु सर्वाणां स्तेनपुत्रेण पुत्रिणा भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण भ्रातृपुत्रेण
 कादशपुत्राः प्रतिनिधयो न कार्यः स एव पिंडोऽंशहरश्चेति अत्रापि नि वाचस्पति मनुदीका कल्पतरु रत्नाकरादयः परास्त्राः द्वा
 दशपुत्रा भ्रातृपत्नी दुहितर इति याज्ञवल्क्योक्तेः तस्माद्दत्तपुत्रप्रशंसेयमिति विज्ञानेश्वरः अविभक्तविषयं वा मद न रत्ने
 स्मृति संग्रहे पुत्रः कुर्यात्पुत्रः श्राद्धं पत्नी च न दत्तमिति धनहार्यं यदौहित्रस्ततो भ्राता च न त्कनतः भ्रातृः सहोदरो भ्राता कु
 र्याद्वाहादितत्कनः न तत्स्वस्रोदरो भ्राता न दत्तं भावे च न तत्कन इति भ्रातृपुत्राभावे कर्मणा पितृभ्रातृस्त्वपास्वसृ तत्पुत्रादयः
 धनहारित्वात् भगिनी तत्कनयोर्विशेषमाह मद न रत्ने कात्यायनः अनुजा अयजान्वापि भ्रातृः कुर्यात्तत्कन्याम् - त-
 तः स्वस्रोदरा न ह कर्मण न न यस्तयोः अपरार्कैका र्णाजिनिः पुत्रः शिष्यो थ वा पत्नी पिता भ्राता स्तु बायुरुः स्त्री हारीथ न
 हारी च कुर्यात्सिद्धौ दत्तं क्रियाम् मार्कंडेयपुराणे पुत्रो भ्राता च तत्पुत्रः पत्नी माता तथा पिता विना भावे तु शिष्यश्च कुर्वि-
 त्तोर्ध्वदैहिकम् तेन धनहारी एनद्रिन्न इति कात्यायनः अत्र पाठक्रमेण विवक्षितः पूर्ववाक्ये धर्पततः शब्दादिभिः श्रोत
 क्रमोक्तेः अथ जिह्वाया अथ वस्त्रस इति वन् एव च चंद्रोदये दृष्टमनुः स्वभास्वस्तीय न तु च ज्ञाति संवंधि बांधवः पुत्रा
 भावे तु कुर्यात्पुत्रं पिंडांतं यथा विधि मार्कंडेयपुराणे पुत्राद्यत्न न चंधोश्च सरगापि यशस्वरस्य च जामातास्ते ह वत्सुर्गद

खिलपैतृमोधिकम् चंद्रिकायां वृद्धशानातपः मातुलोभागिनेयस्य स्वस्तीयो मातुलस्य च श्वशुरस्य गुरोश्चैव सख्युर्मा
 तामहरयन् एतेषांचैव भार्याणां स्वसर्गानुः पितुस्तथा आरूमेषां नुकर्तव्यमिति वेदविदो विदुः श्रद्धाविनेकेष्टश्वाचं द्रो
 दयेच ब्राह्मे दत्तानां वाप्यदत्तानां कन्यानां कुरुते पिता चतुर्थे हनितास्तेषां कुर्वीरन्स्समाहिताः दत्तावाग्दत्ताः मातामहा-
 नां दौहित्राः कुर्वन्त्यहनिचापरे तेषां प्रकुर्वन्ति द्वितीये हनि सर्वदा जामानुः श्वशुराश्च कुस्तेषां ते पितृसंयताः मित्राणां
 तदपत्यानां श्रोत्रियाणां गुरोस्तथा भागिनेयस्सन्तानां च सर्वेषां त्वपरं हनि राज्ञो सति सपिंडे तु निरपत्ये पुरोहितः मंत्रीयान
 दशौचं तु पुराचीर्त्वा करोति सः अत्राद्वितीयाहादौ श्राद्धविधानमस्थिसंचयपरम् कालार्द्धं दाहादिमंत्रवसि चोर्वेदश्राद्धे
 रसः स्मृतः तदभावे तु पौत्रं च प्रपौत्रः पुत्रिका स्मृतः दौहित्रो धनहारी च भ्रातानुत्र एव च पिता माता रूपपांचैव स्वस्मानु
 त्र एव च सपिंडः सोदक्षो मानुः सपिंडश्च स होदकः स्त्री च शिष्यत्विगाचार्या जासातान्सखापितृ उत्सन्नवंशो रिकथे-
 रयेदवनीपतिः गौतमः पुत्राभावे सपिंडा मानुसपिंडा शिष्याश्च दक्षस्तदभावे च कृत्विगाचार्यो यजुर्चांद्रिकायां वृद्धशानात-
 पः प्रीत्याश्चाद्वं प्रकर्तव्यं सर्वेषां वर्णीलिंगिना भवित तत्सवर्णविषयम् ब्राह्मणास्त्वन्यवर्णानां न कुर्यात्कर्मा किंचन कामाहो-
 भाद्रयान्मोहान् कृत्वा तज्जातितां व्रजेत् इति ब्राह्मणेति न ब्राह्मणेन कर्तव्यं शूद्रस्याप्यौर्ध्वदेहिकम् शूद्रेण वा ब्राह्मणस्य
 पिनापारसवाक् कचिन् इति पारसवोक्तेश्च पारसवः ऊदशूद्रपुत्रः अत्रेदं तत्त्वम् सर्वत्र पुत्रादेः सर्वस्याभावे पत्यादेरधि-
 कार उक्तः तत्राभावो सन्निधिर्नाशश्चोच्यते अतएव पूर्वत्र असन्निधाने पूर्वेषां भित्युक्तम् तत्रासन्निधौ पत्यादेः सर्वा
 धिकारे प्राप्ते प्रोपितावसिते पुत्रः कालादपि चिरादपि एकारशाचाः क्रमशो ज्येष्ठस्य विधिवन्क्रियाः ज्येष्ठे नैव तु यः ह

भित्त्याद्येदं शांतेरेषादापुनर्नाश एव प्रख्यादेः सपिंडनादधिपारः असन्निधौ तु तत्पूर्वमेव नोर्ध्वं अतो नाधिकारिणां भ्रात्रा
 दिना कृतमव्यक्तमेवेति पुनरावर्तनीयम् मासिकापकर्षो व्यावर्तनीयः एकादशाहमासिकाभिमावर्तते तज्ज्यायसापिक
 त्वं सपिंडो फरपापुनरिनिवदावृत्तिविधानाभावादिति केचित् तन्न अस्यानिर्मूलत्वान् अनस्तदपिकभिषक्तमावर्तने
 दृष्टिभ्यो नपिंडपितृभ्युक्तार्थं तु कृतं नावर्तते नासपिंड्याग्निमासुचः पितृयज्ञसमाचरेत् नपार्षणं नाभ्युदयं कुर्वन्नलभते फल
 मिति दृष्ट्वा न्ननिवेधनादिति भ्रात्रावाभ्यात्पुत्रोचेत्यादिहारीतादिवचोभ्यः कनिष्ठादेरव्यधिकारात् यथात्र ज्येष्ठक
 र्तृत्वबाधस्तथापुत्रकर्तृत्वस्यापि बाधः सपिंडनेन च हुवक्तव्यं तन्निर्णये वक्ष्यामः अधिकारविशेषेणाक्रियाव्यवस्थो-
 क्ता विष्णुपुराणे पूर्वाः क्रियामध्यमाश्च तथा चैवोनराः क्रियाः त्रिप्रकाराः क्रियाद्येतास्तासां भेदान् शृणुष्व मे आदाहाद्वाद
 शाहाचमध्यमासुः क्रियानृप ताः पूर्वा मध्यमासिमास्येकोद्विष्टसंज्ञिताः प्रेतोपनृत्वमापन्ने सपिंडीकरणादनु क्रियंते
 याः क्रियाः पुत्रप्रोच्यंते तानृपोनराः पितृमातृसपिंडैश्च समानसलितैस्तथा तत्संघातगते श्रेयराज्ञाबाधनहारिणा पू-
 र्वमध्याश्वकर्तव्याः पुत्राद्येरेवचोत्तराः दोहित्रैर्वानरश्रेष्ठकार्यास्तत्तनयेस्तथा मृताहनिनु कर्तव्याः स्त्रीणामप्युत्तराः क्रि-
 याः दोहित्रतस्तुत्रयोर्धनहारिणोरिदम् एवमन्यस्य धनहर्तुः यश्चार्थहरः सपिंडदायीत्यापस्तंबोक्तेः प्रेतस्य प्रेतकार्याणि-
 अकृत्वा धनहारकः वर्णानां यद्दोषोक्तं तद्रूपं यनश्वरेदिति हृथ्वीचंद्रोदये व्याघ्रापादोक्तेः मदनरत्नेस्कांदेपि मूलमेव नम
 तु व्याणां द्राविणं यत्सकीर्तितमिति उक्तं कथिभित्तस्य निर्दिष्टानि कृतिः पावनीपरा आदेहपतनान्तस्य कुर्वात्सिंडोदक-
 क्रिया इत्युक्तम् क्रियानिवंधे कात्यायनः न च मातान च पिता कुर्वात्सुत्रस्यैवैतकम् नाग्रजश्च तथा भ्राता भ्रातृणां सुकनी

यसाम् पृथ्वीचंद्रोदयेवोधायनः पित्राश्राद्धं न कर्तव्यं पुत्राणां तु कथंचन श्रात्राचैव न कर्तव्यं भ्रातृणां च कनीयसाम् यदि स्त्री
हेनकुल्यानां सपिंडीकरणां विना गयायां तु विशेषेण ज्यायानपि समाचरेत् अन्याभावे पित्रादिरपि कुर्यात् उत्सन्नवायव्ये
तं पिताभानाथवाग्रजः जननीचापि संस्कर्गान्माह देनोन्यथा भवेदिति स्मृत्युक्तेः ब्रह्मचारिणां तु श्रद्धाविवेके पृथ्वीचं-
द्रोदये च ब्राह्मे असमाप्ततस्यापि कर्तव्यं ब्रह्मचारिणः श्राद्धं तु मातापितृभिरनृतनेषां करोति सः श्राद्धं मासिकाब्दिका
दिसर्वकार्यमित्यर्थः न त्विति निषेधोन्यसत्ये यत्तु छंदोगपरिशिष्टे न त्यजेत्सूतके कर्म ब्रह्मचारी स्वयं कृच्छ्रं नदीस-
पात्तरं यज्ञेन कृद्वा दितम् पितर्यपि स्मृतनेषां दोषो भवति कर्हि चित् आशौचं कर्मणो ते स्यान्व्यहं वा ब्रह्मचारिणाम्
यच्च याज्ञवल्क्यः न ब्रह्मचारिणः कुर्युरुदकं पतिना सत्येति तदप्यन्यसत्ये अन्याभावे तु ब्रह्मचारिणापि कार्यम्
र्कोक्तं ह्यनुवचनात् आचार्यपित्रुपाध्यानिर्हत्यादिब्रवीद्वती संकटान् च नाशनीयान्न चतैः सह संवसेदिति तेनैवो-
ब्रह्मचारिणः शिष्यकर्मिणो ब्रह्मनिष्ठानि रन्व्यत्र मातापित्रो रिति वसिष्ठोक्तेः अत्राशौचमेकाहं वक्ष्यामः प्रागुपनयनान्मृत-
स्य तु पंचवर्षे नरं सपिंडीकरणवर्ज्यं षोडशश्राद्धादिसर्वकार्यमित्युक्तमूदेव जानीये असंस्कृतानां भूमौ पिंडं दद्यात्संस्कृता-
नां कुशोक्षितिप्रचेतो वचनाच्च एतच्चाग्नेवक्ष्यामः अविभक्तानां विशेषमाह पृथ्वीचंद्रोदये मरीचिः बहवः स्युर्यदा पु-
त्राः पितुरेकत्र वासिनः सर्वेषां तु मंतं कृत्वा ज्येष्ठे नैव तु यत्कृतम् द्रव्येण चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् ज्येष्ठस्य कर्त-
त्वेऽपि सर्वे फलभागिन इत्यर्थः तेन ये ब्रह्मचर्यपरा न्न वर्जनादयः फलसंस्कारास्ते सर्वेषां भवन्तीति सिद्धम् संस्पृष्टी-
नामप्येवम् तुल्यत्वात् विभक्तानां विशेषमाहोशनाः न वश्राद्धं सपिंडत्वं श्राद्धान्यपि च षोडश एकेनैव तु कार्यणि स-

विभक्तधनेष्वाणि लघुहारीतः सपिंडीकरणांतानियानिआह्वानिषोढश्च एतत्कृतेवसृताः कुर्युः एतत्कृद्रव्याअधिकचित्
ऊर्ध्वसपिंडीकरणात्सर्वकुर्युः एतत्कृत्प्रथक् मदनरत्नेविभक्तास्तएतत्कुर्युः प्रतिसंवत्सरादिकम् एकैकैवाविभक्तेषु हने
सर्वैस्तत्तत्कृतम् एतेनाब्दिकादिष्वविभक्त्यनामनियमइतिवदन्धूलपाणिः परास्तः दत्तकस्तजनकस्तपुत्राद्यभावेदद्या
न्नतस्तत्वे गोत्ररिक्थेजनयितुर्नभजेदन्निमः सतः गोत्ररिक्थोनृगः पिंडोव्यपेतिदत्तः स्वधेनिमनूक्तैः इदंजनकस्तपु
त्रस्तत्त्वविषयम् एतच्चप्रवरसंजयौकात्यायनलौगाक्षिभ्यांस्पष्टमुक्तम् अथयेदत्तकन्नीतन्निमपुत्रिकापुत्राः परप
रित्रहृणानांर्वयाजातास्तेव्यामनुष्यायणाभवंति यथाशौगशैथिरीणांयानिचान्यान्धेवंसमुत्पत्तीन्निकुलाभिभवंतिस्या
दिनाद्वयोः पित्रोः प्रवरानुक्तोक्तम् अथयद्येषांस्वास्त्यभार्यास्वपत्यंनस्यादित्थंहरयुः पिंडञ्चैभ्यस्त्विषुत्तवदद्यर्घ्यद्यभ-
योर्नस्यादुभाभ्यामेवददरेकस्मिन् आढेएतदुद्दिश्यैकपिंडेहावलुकीर्तयेत्परितृहीतारंचोत्सादयितारंचातृतीयास्तृष्ठा
दिति हेमाद्रौकार्णाजिनिः यावतः पितृवर्ज्याः स्युस्तावद्विदत्तकादयः प्रेतानांयोजनंकुर्युः स्वकीयेयितृभिः सह क्षाभ्यां
सहाथनपुत्राः पौत्रास्तिवैनतत्समं चतुर्थपुरुषेछेदस्नस्मादेषाभिपूरुषी साधारणेषु कालेषु विशेषोनास्तिवर्णिणाम्
मृताहर्त्वेकसुद्दिश्यकुर्युः आर्द्धपथाविधीति अस्मार्धमाहहेमाद्रिः दत्तकादयः जनकपालकयोः कुले प्रेतानांस्वगर्धिः सपिंड
नंकुर्युः दत्तकानांपुत्रास्तपितुर्दत्तकस्तपितृभ्यांजनकपालक्ष्णस्वपितामहाभ्यांसपिंडनंकुर्युः तेषांपौत्राः स्वपितरंदत्तकेनपि
तामहेनतज्जनकेनचसपिंडययुः चतुर्थोपितकुलस्थएव तेषांप्रयोचस्तदत्तकस्तप्यपितामहस्यपालकुलस्थंचतुर्थोयोज-
येन्नया छंदइच्छजदर्शमहानयादौतृहयोःविजोःपितामहयोःप्रपितामहयोर्वाश्राद्धंदेतस् तत्रद्वयोःपुत्राद्योः एतत्कृत्पिंडस्त

नंद्योरुद्देशेनेषेवेति अत्रकेचित् आवयोरयमितिपरिष्ठाप्ययौदचस्तस्येदं ह्ययोः पित्रोः आहम् यस्यपरिभाष्यदनः सगृही-
तुरेव सणालकोपेवदद्यादित्याहुः अत्रमूलंतएवप्रष्टव्याः वस्तुनस्तजनकस्यपुत्रपत्न्याद्यभावेदनकोहयोर्दद्यादन्यथापौलका
पेव प्रागुक्तकृत्वायनवचनान् मानवीयमय्येनद्विपयमेव गोत्रंतुआर्द्धपालकस्येव विवाहादौतूभयोरित्यादिमरुतप्रव
दर्पणज्ञेयम् यस्तुमूल्यन्नीनार्यां परभार्यायां दास्यांचोत्पन्नः सवीजिनेएवदद्यात् मूल्यं विनास्वयमुपननायांतुक्षेत्रिणएव
नदुक्तं प्रधीचंद्रोदयेकोर्मे अनियोगास्तनोयस्तुलनोजायतेत्विह प्रदद्याद्दीजिनेपिंडं क्षेत्रिणेतुतोन्यथेति क्षेत्रजादेर्वि
शेषस्तु कलौ नदभावात्नोच्यतइतिदिक् जारजानाविशेषमाह अपराकं नारदः जायनेत्वनिमुक्तायामेकेन बहुभिस्तथा अ-
रिच्यभाजस्ते सर्वे वीजिनामेव ते सताः दद्यस्ते वीजिनेपिंडमातानैच्छुल्लकतौ हता अथ कल्कोपल्लतायांतुपिंडदाचोदुरवते ध
र्मायं आर्द्धकुरणो फलमाह चंद्रिकायां शातानपः मीत्वा आर्द्धंतु फलं व्यसर्चैषां वर्णालिं गिनाम् एवं कुर्वन्तरः सम्यक् गृहतींश्चिय
मासुयान् गवायामपिनत्रैव ग्रहं वेवर्ते आत्मजो वाथयान्योपि गवाशीर्षेयदानदा यन्नाम्ना पातयेत्सिडंतन्नयेद्ब्रह्मशा-
श्वनम् एतच्च यदा फलं भूमार्थिना हि स्त्रिर्चाक्रियते तदा प्रेताश्च आर्द्धवर्ज्यं कुर्यात्तस्य प्रेतत्वविमोक्षार्थं त्वान्नस्य च जा
तत्वादिनिर्केचित् वस्तुनस्तु सन्यासि आर्द्धवत्त्रापि सर्वकार्यम् सांगेधिकारादिति युक्तं प्रतीमः सन्यस्तपि आदिस्कापितुः पि
त्रादिभ्यः सर्वं आर्द्धेषु दद्यादित्युक्तं प्राक् वक्ष्यते च जीवसि नृक आर्द्धे अत्रस्थीषु द्राणां आर्द्धं संवर्ज्यं तूष्णीं भवति स्त्रीणा-
ममंत्रकं आर्द्धं तथा शूद्रास्तस्य च प्राग्दिजाश्च त्रतादेशानेच कुर्युस्तथैव तदिति हेमाद्रौ मरीचिवचनान् अयमेव विधिः
नोक्तः शूद्राणां मंत्रवर्जितः अमंत्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति ब्राह्मणेनैव गृह्यते संबध्यते अस्य आर्द्धप्रकरणे

योऽपि परिभाषात्वात्प्रकरणेन संयोज्योक्तः तेन शूद्रस्य स्नानदानादावापि विशेषाभंगपरः कार्यः अमंनश्चेति विशेषणान्तरि
 याअपि विशुद्धपाणिः यत्तु तेनोक्तम् मंत्रजन्यमियमाहृष्टसिद्धिस्तनयस्त्राणि अनुमतोऽस्य नमस्कारो भवति गोममोक्ते
 श्रितं तन्न दृष्टद्वारेव हि तस्माद्विर्नत्वा तन्व्येण अन्यथानराविपूतेऽप्यवदातजन्त्याहृष्टार्थसोपि क्रियेते निर्विद्वेदतन् तेनपि
 तृणां नामगोत्रतद्व्यादौ यत्र हि जात्यापि नामभंगं उक्तस्तत्र प्रतिप्रसवमात्रार्थं युक्तं न तिलावपनादावपि अत्र केचित् वेदि
 कर्मोचो विप्रस्य पोरपास्तशूद्रैः पठनीयः न हि वैदेश्यधिकारः क्वनिच्छद्रस्य विद्यते पुराणेऽधिकारो मेदार्शितो ब्राह्मणे
 रिहेति तत्रैव पात्रोक्तेरित्याहुः गौडाअप्येवम् तन्न नाध्येतव्यमिदं शोभ्य ह्यलस्य तु सन्निधाविनिर्कोर्मे पुनर्यानिवे
 धेन चेदस्य दूरापास्तत्वात् आध्येतव्यं ब्राह्मणेनैवैष्येन क्षत्रियेण न श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन श्रोतस्मार्त-
 चैवैधर्मोक्तमस्मिन्नुपात्तम् तस्माच्छूद्रैर्विजाविप्रं न श्रोतव्यं कदाचनैतन्नेव पुराणाधिकारेऽपि व्योक्तेऽप्येतेन ना
 ध्येतव्यमिति निषेधो भवेत्तरपुराणापर इति श्रीरत्नादिमतमपास्तम् तेन पोरपातमंत्राणामेव विप्रेण पाठो न वेदिकानामिति शि
 ष्टम् द्विजस्मिन् पस्तसंकल्पमात्रं स्वयंकृत्वा वेदिकमंत्रयुक्तं सर्वं ब्राह्मणद्वारा कारयेयुः श्रितप्रयोगपरिज्ञाता अतएव स्त्री
 णामित्येकतविवाहस्त्यापरमिति हेमाद्रिराह अनुपनीतस्तु वेदिकमंत्रयुक्तं सर्वं स्वयमेव कुर्यादित्येकं प्राह यत्तु प्राक् द्विजा
 न्नमंत्रादेशादिति तदशक्तविषयमचूडविषयं वेति दिक् शूद्रस्य तु सतामभ्याहृयेव सराचैव तु शूद्राणामभ्याहृतिर्धीय
 त इति सप्तमं तूक्तैः सृज्योच्चंद्रोदयेमास्त्येपि एवं शूद्रोपि सामान्यं हृदि आह्वं च सर्वदा नमस्कारेण मंत्रेण नुर्यातामान्नचत्स
 दा तत्रैव हृद्वपराशरः आमान्तेन तु शूद्रस्य तूर्णां तु द्विजपूजनम् कृत्वा आह्वं तनिर्गम्य सजातीनाशयेदथ स एव

आमंशूद्रस्पृशकान्नं पक्वमुच्छिष्टमुच्यते हेमाद्रौभाविष्ये धर्मैप्सवस्तुधर्मज्ञायदिशूद्राःश्रीकुर्वन्ते अग्नौ
 यश्चनमस्तारोविधीयते आचाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेणतच्छृणु देवानां देवनाम्नातु पितृणामगोत्रनः पिडादीन्नि
 पेहीरनामतोगोत्रतस्तथा शूद्राणां गोत्रा भावेऽपि काश्यपं गोत्रं होयम् तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्यश्नित्युनेः गोत्रन
 श्रोतुं काश्यप इति ब्याघ्रपादोक्तेऽश्वेति हेमाद्रिः एवंगव्यं गोत्राज्ञाने एतत्पणादिषु होयम् तत्रैव भाविष्ये शूद्रस्तगृ
 केन न पिडां निर्वपेत्तथा सज्जुमूलं फलं तस्य पायसं वा भवेत्स्मृतम् गौतमः अमुमतोऽस्य नमस्तारो भं च इति देवताभ्यः पि
 तृभ्यश्चेत्यपं नमस्तारमंत्र इति कैचित् विज्ञानेऽवरोयेवमाह हेमाद्रिस्तु शूद्रोऽप्यमंत्रवत्कुप्यादितेन विधिना बुध इति मा
 त्स्ये मंत्रनिषेधानाममंत्रेणेत्याह दृष्ट्या च शूद्रो दयेस्कां दे राजकार्ये निपुक्तस्य बंधनिग्रहवर्तिनः व्यसनेषु वस
 र्धेषु श्राद्धविप्रेण कारयेत् यत्तु भारते राजधर्मेषु यवनाः किराता गांधाराश्चीनाः शाबरवर्चराः शकास्तयाराः
 श्वपल्हयाश्चार्धमाद्रका इत्युक्ता ब्रह्मक्षेत्रप्रसूताश्च वैश्याः शूद्राश्च भानवाः कथं धर्माश्च रिव्यं तिसर्वा विषय
 न इति चोक्ता चैव धर्मक्रियाश्चैव तेषां धर्मो विधीयते पितृयज्ञास्तथाकूपाः प्रपाश्च शयनानि च दानानि च यथाकालं
 द्विजैर्भ्यो विस्तृजेत्सदा तथा दक्षिणा सर्वज्ञानां दानव्याधृतिमिच्छता पाकयज्ञा महाहर्षाश्च कर्तव्याः सर्वदस्युणि
 इति मूच्छादीनां श्राद्धविधानं तदपि सज्जानीयभोजनद्रव्यदानादि परं न तु श्राद्धपरमिति इति श्रीनारायणभट्टसू
 तुरामरुपाभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ अधिकारनिर्णयः अथपिनरः हेमाद्रौ मास्त्यदेवलो
 मगोत्रं पितृणां तु ग्रापकं हव्यकव्ययोः अग्निधानादयस्तेषां माधिपत्ये व्यचस्थिताः नाभयमास्त्यदादेशाभवांतर

गतानपि प्राणिनः प्रीणयं त्येव तदाहारत्वभांगतान् देवो यदपि पिता जातः शुभकर्मनुयोगतः तस्यान्वममृतं भूत्वा दे-
 वत्वेष्वनुगच्छति गार्धर्वेभ्यो गरूपेण पशवे च नृणं भवेत् श्रान्दानं वायुरूपेण नागत्वेष्यु पतिच्छति पानं भवन्नियक्ष-
 त्वे राक्षसत्वे तथा भियम् दलुजत्वे तथा गच्छं प्रेतत्वे रुधिरोदकम् मनुष्यत्वे नृपानादिना भोगकरं भवेत् अत्र पित्रा-
 दिशब्देर्जनकादीनामेव देवतात्वं सूच्यते न च स्वादीनाम् असाचेतन इति यजमानस्य पित्रे इति शतपथश्रुतेः यस्य
 पिता प्रेतः स्यात्स पित्रे पिंडं निधायैति विषयादि स्मृतेश्च यत्तु मनुदेवलो वसवः पितरो ज्ञेयारुद्राज्ञेयाः पिता महाः प्र-
 पिता महास्तथादित्याश्चुतिरेवासनातनी यच्च याज्ञवल्क्यः वसुरुद्रादिति सूक्ताः पितरः श्रान्द्देवता इति तदभेद-
 नार्थं यानि तु हेमाद्रौ नैदिपुराणे विष्णुः पिता स्य जगते दिव्यो यज्ञः स एव च ब्रह्मा पिता महो ज्ञेयो ह्यहं च प्रपिताम-
 ह इति यच्च भाविष्ये अनिरुद्रः स्वयं ज्ञेयः प्रहृन्मश्वपिता स्मृतः संकर्षणस्मज्जनको वासुदेवस्तत्तत्पिता स्वयंकर्ता
 यत्तु तत्रैव प्रथमो वरुणो ज्ञेयः प्राजापत्यस्तथापरः तृतीयो ग्निः स्मृतः पिंडोत्पेपिडविधिः स्मृतः यच्च मनुः सोमपा-
 नाम विप्राणां क्षत्रियाणां हविर्भुजः वैश्यानां माज्यपानामशूद्राणां नृक्तकालिनः यच्च आदित्यपुराणे मासाश्च पितरो ज्ञे-
 याः क्रतवश्च पितामहाः संयत्सरः प्रजानां च सूक्मेकः प्रपितामहः यच्च नैदिपुराणे अग्निघाना ब्राह्मणानां पितरः प्ररिक्-
 तिताः राजांर्वर्हिपदो नाम विशाकाव्याः प्रक्रीर्तिताः रुक्कालिनस्तशूद्राणां व्याभासेच्छां त्यजति पु इति अत्रावाहनादि-
 शुपित्रादयः समुच्चयेन विकल्पेन वा यथाचारं तनदेवतारूपेण वा व्या इति हेमाद्रौ ब्राह्मे पार्वणं कुरुते-
 यस्तु कुरुते पितृहेतुकम् मातामर्यं गुरुते पितृहासप्रजायते धोम्यः पितरो यत्र पूज्यं ते तत्र मातां पहाध्रवम् अवि-

शेषेण कर्तव्यं विशेषान्नरकं ज्ञेयम् अस्यापवादमाह कात्यायनः कर्षूसमन्वितं मुक्ता तथा च श्राद्धषोडशम् प्रत्याब्धि-
 क्तं शेषेषु पिंडाः स्फः षडिति स्थितिः कर्षूसमन्वितं सपिंडीकरणं दशदोसपत्नीकानामेव देवतात्वम् स्वेन भर्त्रासि-
 मं श्राद्धं माताभुक्ते स्फया समं पितामही च स्वेनैव तथैव प्रपितामही तितत्रैवोक्तेः चंद्रिकायां चतुर्विंशतिभूते क्षयाहं
 कर्त्तव्यत्वेन स्त्रीणां नास्ति स्रथक् क्रिया केचिदिच्छति नारीणां स्रथक् श्राद्धं महर्षयः अन्यष्टकास्तद्वैद्ये च गयायां च क्ष-
 येहनि अत्रमातुः एथक् श्राद्धमयत्र पतिना सहति कात्यायनोक्तेः च अस्य निर्मूलतां वदतो गोडास्वजा एव अत्रभाग
 इत्यध्याहारः अन्यथा सपतिकोपेमात्रे इति प्रयोगापत्तेः अत्रमातृशब्दो जनन्यामिव सुरुष्यः तेन सपत्न्यमातृभ्यो न द-
 द्यात् एवंपितामत्यादिशब्देः पितृजनन्यादस्य एतच्च तदिति तत्सपत्नीभ्यो न दयं इति हेमाद्रिः कारुण्येन तु महालयादौ दे-
 यगिति स एव अथ विश्वेदेवाः हेमाद्रौ शंखबृहस्पती इष्टि श्राद्धे कृतदूक्षो सत्यो नां दीमुखे वसु नेमिनि के काम का-
 लो काम्ये च धुरिलोचनो पुरुराधार्द्रौ चैव पावणे समुदाहृतौ तत्रैव उत्पत्तिं नाम चैतैर्पां न विदुर्बुद्धिजातयः अयं
 रणीयस्तेः श्लोकश्च श्राद्धसमन्वितैः आगच्छंतु महाभागा विश्वेदेवा महाबलाः येष च विहिताः श्राद्धे सा च धाना भवंतु त-
 इति इष्टि श्राद्धं प्रतिरुचि मित्युक्तमिति कल्पतरुः आधानादिकर्माणि सत्ये नेमिनि काम्ये कोद्विष्टम् एकोद्विष्टं तु यत्
 श्राद्धं न नेमिनि कस्य न्यत इति भविष्योक्तेः एतद्यद्यपि एकोद्विष्टं देवहीनमिति तत्र विश्वेदेव निषेधस्तथापि न च श्राद्धे-
 दादशमासिके च काम्यकालौ ज्ञेयो न च श्राद्धं दशाहानि न च मिश्रं तु षड् कृतम् अतः परंपुराणं वै चित्रिधं श्राद्धमुच्यते य-
 स्मिन्नेव पुराणे वा विश्वेदेवानलेभिरे- आसंतं तद्भवेच्छ्राद्धं दृष्टं लं मंत्रं च जितमिति च कृच्च परिशिलात् एतच्च न कृचानामि

वतेपागैचीकेः अन्येषां तु नात्र विश्वेदेवा इति कात्यायनोक्तेस्तन्निषेध एवेति एतच्चोदोदयः अन्येतुनेभिन्निकं सपिंडीकरणमाहुः
भविष्ये यद्यप्येकोद्विष्टं तच्छब्देनोक्तं तथापि तदप्येवं कर्तव्यं मयुग्यात् भोजयेद्विजानिति तत्रैवाविवेदेव निषेधात् य-
द्यपि सपिंडीकरणं शत एकोद्विष्टत्वं तथापि सपिंडीकरणं आहूतं देवपूर्वं नियोजयेदिति च नान्तरत्वम् हेमाद्रावादिभ्यस्तु
राणे विश्वेदेवोक्तं तु दक्षः सर्वास्ति ष्टिपुत्रीर्नितो नित्यं नारीमुखे आहूतं च सूसत्योच्यते त्रै नवान्तर्लभने देवौ कामकालो
संदेवहि अपि कन्यारतैस्सूर्यं कास्ये च धुरिलोचनौ पुरुरवाद्रवौ च विश्वेदेवोत्तुपर्वणे क्वचिद्विश्वेदेवापवात्माह हेमाद्रोशा
नातपः नित्यं आहूतं देवं स्यादेकोद्विष्टं तथैव च मातुः आहूतं च युग्मेः स्याददेवं प्राङ्मुखैः दृष्टुं योजयेद्देवपूरुषाणि आ-
हूतान्यानि यत्नतः नारी आहूतैः भिन्नप्रयोगपक्षे मातुः आहूतं देवमिति हेमाद्रिः अथ विप्राः तैचीतममध्यमेऽथ ममे
देन निविधाः तत्राद्याः अत्र मदीयाः श्लोकाः विना विकेतस्त्रि मधुश्वचक्रुचो व्याथर्वणो याजुषसामगौ च षडंगविच्च-
विस्तुर्पणं वैजाप्यथर्वशीर्णोऽथ यनेरतश्च शतानुर्थेदार्थविदौ च वकास्थान्त्र हस्वचरी च तथा निविच्च सीदद्वितिः सत्य
वाक्स्मरुषैः स्वेर्माना पित्रोः पंचभिः ख्यातवैशः पत्नीसुकोज्येऽसामापुराणे वेनापुत्रीचेति हासेऽभिज्ञः योगीभिस्तुः
सामगौ ब्रह्मवेत्ता पंचाग्निश्च श्रौत्रियस्तत्सत्त्वोवा शशुध्यायी श्रीषापादाबुलसेवीपांथश्चेति तूतभाः संप्रदिष्टाः भिस्तुः
योगीपांथ एते लभ्या भार्या लब्धाः श्वेत्तदा भोजनीयाः आहूतं विष्टुपय विष्टुपश्चात्सं प्राप्ताश्च द्विप्रपं कोतु भोज्याः अत्र
मूलं हेमाद्रो ज्ञेयम् तत्रैव नारदः यो वैद्यनीनना ह्यभोजयेदितरा न हि जान् विज्ञानन्व संतो ग्रामे कव्यं तथा निराक्षसान्
दीपकलिकायां दक्षः विना मांसेन मधुना विना दक्षिणया शिषाः परिपूर्णं भवेच्छादं यं तेषु आहूतं भोजिषु एतच्च शासि वि

प्रथमं त्रिनाचिकेतस्त्रिरूपणैर्यस्युर्वेदेकदेशीतद्वृत्तेन तदध्याधिनो यस्य समग्रपूर्वसोमपाः स त्रिरूपणं इति बोधयेदवः त्रिमह
 ऋग्वेदेकदेशः तदध्यायी केचिन्नाचिकेतचयनं त्रिः कृतवानित्यर्थगाहुस्तद्देमाद्रिविरुद्धं हेमाद्रौ गोतमः युवभ्योदा
 नं प्रथमं पितृवयस इत्येके मात्यमनुः यच्च व्याकुरुते वाचं यश्च भीमांसते ध्वरम् सामस्वरविधिज्ञश्च पर्येक्ति पाचनपाव
 नाः कोमे असमानप्रवरकोद्यसगोत्रस्तथैव च असंबंधी च विजेया ब्राह्मणाश्चाद्धसिद्धये गारुडे आद्धेषु विनि
 योज्यास्ते ब्राह्मणाश्च त्सर्वविन्माः ये योगिनो च मंत्रांते वासि संबंधवर्जिताः मनुः न मित्रं भोजयेच्छाद्धे धनैः कार्यो
 स्य संग्रहः नारिं न भिन्नं यं विद्यात्तं तु आद्धे निमंत्रयेत् हयोभ्यांचोः आद्धे भोजनं निषिद्धं पितृपुत्रौ भ्रातरो दो निरग्निं शु
 र्विणोपनिम् सगोत्रप्रवरं चैव आद्धेषु परिवर्जयेदिति आद्धे दीपकलिकायां जातूकुर्योक्तैः अथ मध्यमाः हेमाद्रौ कोम
 गार्ग्यो नेकगोत्रे हविर्दद्याद्यथा कन्या नथा हविः अभावे त्यन्यगोत्राणां मेकगोत्रांस्तभोजयेत् अत्र केचित् स्वशाखी
 यान् रुखानाहुः पठन्ति च निमंत्रयन्त पूर्वेकः स्वशाखीयान् द्विजोत्तमान् स्वशाखीयद्विजाभावे द्विजान न्यान् मिमंत्रयेदि
 ति इदं तु निर्मूलत्वाद्देमाद्रिणा दूषितत्वाच्चोपेक्ष्यम् गनुरपि यत्नेन भोजयेच्छाद्धे ब्राह्मणं वेदपारगम् शाखां नग मथाध्वर्यु
 छंदोगं वासमाभिगम् एषामन्यतमो यस्य शुंजीत आद्धमर्चितः पितृणां तस्य तृप्तिः स्याच्छाश्वतीः सा सपोरुषी अत्र माम
 काः श्लोकाः मातामहो मातुलभा गिनेयदोहिहिक्रजामातुगुरुस्वधियाः कस्विकृचयाज्यश्वशरोस्वचंधुश्चालागुणादया
 स्त्वनुकल्पभूताः बंधवो मानुषसु पितृष्वसमानुषु चादिविबोपदेवः अत्र मूलं हेमाद्रौ ज्ञेयम् मगुणस्वस्तीयाद्यतिक्रमे दोष एव
 मासपूर्वान्समपरान् पुरुषानात्मना सह अतिक्रम्य द्विजानेनान्नरकेपानयेत् खंग संबंधिनस्तथा सर्वा न्दोहित्रं विद्वपति-

तथा भागिनेयं विशेषेण तथा बंधुरवगाधिपेति मदनरत्ने भविष्योक्तेः अतएव यत्तु च त्वयो ब्राह्मण प्रतिवेश्यानामेतदेवा निमं व्रण
इति गुण्यति क्रमे दशपणं दंडमाह आसन्नमात्रपरमिदम् मूर्खे तु नरोपः ब्राह्मणाति क्रमो नास्ति मूर्खे चैव विवर्जिते ज्वलंतमग्नि
मुत्सृज्य न हि भस्म निद्रयत इति काल्यायनोक्तेः विप्रस्यापि दाषः अविद्वान् अतिगुणहानो भस्मीभयति सारुच इति मनुक्तेः अपरा
र्के अग्निः षड्भ्यस्तु पुरुषेभ्योर्वागश्चादेयास्तु गोविणः षड्भ्यस्तु परतो भोज्याः आदेस्तु गोत्रजा अपि एतच्च ब्राह्मणा लालाभे-
अपिशब्दान् असंभवे हेमाद्रौ गौतमः शिष्यांश्चैके सगोत्रांश्च भोजयेदूर्ध्वं विभ्यो गुणवतः आपस्तंबः ब्राह्मणान् भोजये
द्योनि गोत्रमंत्रानेवास्य संबंधान् गुणहान्यां तु परेषां समुदितः सोदर्थो विभोजयितव्य एते नानेकाभि नो व्याख्याता इति
अत्र विशेषमाह विः पितापि नाम हो भ्याना पुत्रो वा थस्य फिडकः न परस्परमर्घ्याः स्वनश्चादेकस्विजस्तथा कालिकृपु-
त्रादयो व्येते सकुल्या ब्राह्मणाः स्मृताः वैश्वदेवे निमोक्तव्याय द्येते गुणवत्तराः सगोत्रान् निमोक्तव्याः स्त्रियश्चैव विशेष
तः अथर्वैर्न्याः अत्र सामकाः श्लोकाः कर्जान्यवश्येत्पथरो गिवे रिहीना धिकां गान्क्तिवान् कृतमान् नक्षत्रशास्त्रेण च
जीवमानान् भेषज्य दद्यात्पित्राजभृत्यान् संगीतकायस्थकुसीदवृत्तावेदत्रयेणापि कवित्ववृत्त्या देवार्चनेनापि चक्षो
वमानान् स्वाध्यायदागान्तिस्तौ इष्टकाणान् दूर्वालरवल्वाटकुनरव्यधर्मि नटांश्च पौनर्भूचक्षुणां देतान् अगारदाहिगारदः
समुद्रयाथी च कुंडास्थथ फूटकारी बालांश्च यो ध्यायत ते स्वपुत्रा दवाप्तविद्यस्तथ कुंडगोलो अत्रोदिधिषाः पतिरस्तक
र्ता सोमक्रयी नैलिक के कराक्षौ सुहृन्चार्यः पक्षिणां पोषकश्च स्त्रोतो भेता वृक्षसरोपकश्च मेघाणां च महिषाणां च पु-
ष्ट्यास्वीयस्त्रीषु ग्रहितैर्यश्च जारैः जीचत्यथ्ये तु अदत्तानुयोगा इव्य प्राप्ते चेदमुद्गाटयंतः ग्रामयाजि पशुकैशचि क्रया-

स्तेनशिल्पिपितृवादकारकान् अर्थकामरतशूद्रयाजकश्मश्रुहीनजटिमुंडिनिर्घणान् यस्य चैवगृहणीरजस्वला स्वार्थया
 करतशापदायकान् क्रीकुकु छ्यति विलोहितेक्षणान् कुबूजवामनमुपाभिशापिनः पुत्रहीनमथ कूटसाक्षिणं प्रातिहारिक
 मयाज्ययाजकम् स्वात्मदातृपरिवेष्टयाजकस्तेनाहिर्यकमुत्खानविवर्जयेत् अत्रमूलहेमाद्रौ दृष्ट्वा चंद्रोदये च ज्ञेयम्
 भारनेदानधर्मेषु श्राद्धवैज्यविप्राधिकारं कितवोक्त्वा हाय दमीपशूपालो निराकृतिः ग्राम्यप्रेष्यो वाधुषिको गायकः स
 र्वविक्रयी सामुद्रिको राजभृत्यसैलिकः कूटकारकः पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे अभिशस्तस्तथास्तेनः शिल्प्य
 श्वोपजीवति पर्वकारश्च सूचीनमित्रभूत्कारदारिकः अधनानामुपाध्यायः कांडदृष्टस्तथैव च श्वभिश्च यः परिक्रामेद्यः
 शूनादृष्ट एव च परिगितिस्तथास्तेनोदुश्चर्मगुरुतत्पगः कुशीलकोटवलकोनक्षेत्रैर्यश्च जीवति ईदृशां ब्राह्मणाज्ञेया आ
 पांक्तेयायुधिष्ठिर तथा ऋणकर्तृचयोरयाजनयश्च वार्धुषिकोनरः कांडदृष्टस्त्वशारवांस्तत्कारशस्त्रवयोपनीतः तदध्या
 र्थेन क्षत्रियवैश्यवृत्तौ नारदस्त तस्यामेव तु यो वृत्तौ ब्राह्मणो वसते रसान् कांडदृष्टश्च्युतो मार्गस्तोपाङ्गिः प्रकीर्तित इ-
 त्याह हारीनः शूद्रापुत्राः स्वयंदत्ता ये चैते त्रीनकाः स्रनाः तैसर्वमनुनामोकाः कांडदृष्टानसंशयः अन्येपि हेमाद्रौ मां
 त्रिशंकून् च र्वरानंध्रान् चीनद्रविडकौं कणान् कर्णाटकंस्तथा भीरान् कालिंगांश्च विवर्जयेत् तत्रैव सौरपुराणे अंगवंग
 कलिंगांश्च सौराष्ट्रान् गुर्जरंस्तथा आभीरान् कौं कणांश्चैव द्राविडांश्च क्षिणायनान् आवंस्यान्मागधांश्चैव ब्राह्मणांस्तत्र वि
 वर्जयेत् चंद्रिकायां यमः काणाः कुबूजाश्च पंदाश्च कृतघ्ना गुरुतत्पगाः मानकूटास्तलाकूटाः शिल्पिनो ग्रामयाजकाः रा
 जभृत्या धबधिरमूकबल्बाटपंगवः वणिजो मधुहतरि रोगदा वनदा हकाः समयानां च भेत्तारः प्रदाने ये निवारकाः प्र

ज्योपनिहन्ताश्च दृथाप्रव्रजिताश्च ये यश्च प्रव्रजिताज्जातः प्रज्यावसितश्च यः अपंकीणीचंगीरघ्नोऽगुप्तः पितृदूषकः
 आदृकाशिकायां कात्यायनः द्विर्नमः कीलदुश्चर्माशकूतो निकपिलस्तथा छिनोष्टश्छिन्नलिंगश्च नैवेकेतनमर्हति द्वि
 र्नमः पित्रोर्वैशोत्रिपुरसुबिच्छिन्न्यवेदाग्निः हेमाद्रोगरीचिः अविद्धं कूर्णः कृष्णाश्वलंबकर्णस्तथैव च वर्जनीयाः प्रयत्ने
 न ब्राह्मणाः आदृकर्मणि आहो मूकश्चपूतिनाशश्च छिन्नांगश्चाधिकागुलिः गलरोगी च गडुमान् सुदितांगश्च सज्जरः
 पंदतूवरमंदाश्च आद्वेषेनामविचर्जेयन् लंबकर्णो चाहतेनैव गोभिः हस्तमूलादधः कर्णौ लंबौ तु परिकीर्तितौ ब्यंगुलो-
 ब्यंगुलोऽशस्त्राविनिशानानपौत्रवीन् चंद्रिकायां यमः ब्यंगुलातीनकर्णस्य भुंजते पितरो न तु षट्श्चात्र चंद्रिकोक्तः सप्तवि-
 धोऽग्रास्त्यः यथा षट्कोवातजः षट्ः पंडः कूर्चो न पुंसकः कीलकश्चेति संसेवकूबभेदाः प्रकीर्तिताः पराशरं माधवीपे-
 तु शतदृशविधजक्तः तेषां स्वरूपाणि तत्रैव ज्ञेयानि चंद्रिकायां शातातपः अग्निद्योमादिभिर्यज्ञैरेयं सत्यस्य दक्षिणेः ते
 पामन्ननभोक्तव्यमपाङ्गस्ते प्रकीर्तिताः एतच्च शक्नोसत्या अपरार्द्धे भारते अत्रतीकितवस्तेनः प्राणिविक्रयकोपि वा
 पञ्चाक्षरीतवात्सोमं सोपिकेतनमर्हति आदृदीपकलिकायां यमः अपत्नीकश्च वज्र्यः स्यात्सपलोकोप्यनमिकः त-
 त्रैव आश्वलायनः प्रतिमाधिक्यं यो वै करोति पतितस्तसः जीविनार्थं परास्थानि धत्वातीर्थं प्रयति यः मातापित्रोर्वि-
 नासोपि पतितः परिकीर्तितः तत्रैव जातूकर्ण्यः यत्र मानुलज्जोदाहीयत्र वा दृषत्पीपतिः आदून् गच्छेत्तद्विद्याः कृतं य-
 च्च निरामिषम् पितृपुत्रौ भानरोक्षो निरोजं गुर्विणीपनिम् सगोत्रप्रवरं वैव आद्वेषुपरिवर्जयेन् बृहन्नारदीये वा-
 रं च चक्रं मृदाय स्मृकुर्यात्तस्मादयसेन वा सभद्रवद्बहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः शांस्तचक्राद्यं कनच गीतनुत्यादि क-

तथा एकान्तेरयंधर्मो न जातु स्याद्भिज्जन्मनः तेन येन समुद्रादिविधयस्तेषु द्वविषया इति पृथ्वीचंद्रोदये शिचकेशव-
योरंकान्त्थूलचक्रादिकान्द्विजः नधारयेत्तमिति मान् वेदिकेवर्त्मनि स्थित इत्याश्वलायनोक्तेः मुख्यं चोदराद्यर्थं नि-
द्वमिति श्रीधरस्वामी अन्येपि निषेधाः निबंधेषु ज्ञेया इति दिक्, अत्र विप्राणां ग्राह्यत्वोक्तयेव तद्व्याप्तौ निषेधो सिद्धे पुनर्वर्ज्यर्षा-
याने निषिद्धवर्ज्यनिर्गुणप्राप्त्यर्थमिति विज्ञानेश्वरः कुक्षिकाणां देवपादो हेमाद्रौ वसिष्ठः अपि च नमंत्रविद्वक्तः शारीरः पङ्क्ति-
पणोः अदूष्यंतं यमः ग्राहपङ्क्तिः पावन एव सः क्वचिद्विप्राणां जातिमात्रेण ग्राह्यत्वमुक्तम् चंद्रिकायां मान्नेये यदि पुत्रो गया-
गच्छेत्तत्कदाचिक्कालपर्यायात् तानेव भोजयेद्दिप्रान् ब्रह्मणा ये प्रकल्पिताः ब्रह्मणा कृतसंस्थाना विप्रा ब्रह्मसभाः स्मृताः ३
मात्रुषा गया विप्रा ब्रह्मणा ये प्रकल्पिताः तेषु तु ह्येष संतुष्टाः पितृभिः सह देवताः तत्रैव न विचार्यैकुलं शीलं विद्यान्व न प-
एव च पूजितैस्ते स्म संतुष्टा देवाः सपितृगुह्यकाः गयायां निर्गुणा अपि ते एव भोज्या इति हेमाद्रिः असंख्यवरश्चाद्भुत-
नियमो नान्यत्रेति त्रिस्थलीसेतौ पितामहचरणाः पृथ्वीचंद्रोदये पिपासे तीर्थेषु ब्राह्मणैर्नैव परीक्षेन कदाचन अन्तर्धि-
नमनुग्रामं भोज्यं तं भुजुरब्रवीत् स्वादेपि ब्राह्मणान् परीक्षेत तीर्थक्षेत्रनिवासिनः भुजुः न ब्राह्मणं परीक्षेन देवैर्कर्मणि
धर्मवित् पित्र्ये कर्मणि तु प्राप्ते परीक्षेत प्रयत्नतः असंभवपरमेतदिति ये धातिभिः हेमाद्रौ व्यासः गायत्रीसारमात्रो-
वरं विप्रः सूर्यं त्रिनः नायं त्रितश्चतुर्वेदी सर्वांशी सर्वे विक्रयी काणाः कूटाश्च कुब्जाश्च दरिद्रा व्याधितास्तथा स
र्वे भ्रातृनि योक्तव्याभिश्चिना वेदपारंगैः अत्र विप्रनिर्ग्रहणम् चंद्रिकायां चाराहे वस्त्रशौचादिकर्तव्यं श्वः कर्तस्मीति जा-
नता स्थानोपलेपनं कृत्वा ततो विप्रान्निर्ग्रहणं त्रयेत् दंतकाष्ठं च विस्मृजेद्ब्रह्मचारिणश्च विभवेत् तत्रैव प्रचेताः दक्षिणं चरण-

विप्रः सव्यवैश्वानरिस्तथा यादादायवैश्यादोशूद्रः प्राणनिपूर्वकं बृहस्पतिः उपवीतीततोभूत्वादेषार्थं तु द्विजोत्तमान् अप-
सव्येनपिन्येयस्वयं शिव्योथयास्ततः प्रचेताः सवर्णप्रिययेदामं द्विजानां तु निमंत्रणे एध्वीचंद्रोदयेस्कांदे राजकार्ये नियुक्तस्य
बंधनिग्रहवर्तिनः व्यसनेषु च सर्वेषु आर्द्धविप्रेणाकारयेत् चाद्रिकायां यमः अभोज्यं ब्राह्मणस्यान्नं दृषलेन निमंत्रितम् त-
थैव दृषलस्यान्नं ब्राह्मणेन निमंत्रितम् तत्रैव पेषीतमिषः सप्तपंचदोवाश्रोत्रिया निमंत्रयेत् आश्वलायनसूत्रे एकैकमेकं
कस्यद्वोद्वोस्त्रीन्वाह्वोद्वोफलभूयस्त्वं द्विविति एहि आर्द्धगोतमः नवावरान् भोजयेदयुजोवायथात्साहम् याज्ञवल्क्यः द्वोद्वे
वेप्राकृत्रयः पित्र्ये उदगेकैकमेव वा मानासहानामव्येवंतंत्रवावेषयदेविकम् दीपकलिकायां पाशशरः संपन्ना चर्य पात्राणामे-
कैकस्यत्रयस्त्रयः पित्रादेर्ब्राह्मणाः भोक्ता च त्वारो वैश्वदेविके हृदयास्तवत्स्यः दशैकंपंचवा विप्रान् पार्वणे विनियोजयेत्
अत्र वैश्वदेवे होचतुरो वीपवेष्यपित्रादीनामैकैकस्य स्थाने एकं त्रीन्यंच सप्तनव वीपवेषयद्येदिनि निष्कृणो र्यः मनुः द्वोदेवोपितु-
स्तु त्र्येनेकैकसु भयत्र वा भोजयेत्सप्तममृदोपिनप्रसज्येत विलोरे सन्निर्यादेशकोलोचशौचं ब्राह्मणसंयदम् पंचैतानि स्तनोह-
तिनस्मान्नेह न विस्तरम् एध्वीचंद्रोदये शतानपः होदेवेधर्वणे विप्रो ग्राह्यसुखावुपवेशयेत् पित्र्ये नूदं द्रुमुखां स्त्रीन्व बहूचा-
ध्व्यं सामगात् अत्यशक्तो हेमाद्रो देवलः एकैनापि हि विप्रेणा षट्पिंडं आहूमाचरेत् घडध्वान्दापयेत्तत्र षडभ्यो दद्यात्तथा हविः
गोभिलः यद्येकं भोजयेत्छात्रैः छंदोगं तत्र भोजयेत् क्रतुग्यजूषि सामा निधितयंतत्र विद्यते अत्र वैश्वदेवे विशेषमाह तत्रैव
सप्तः यद्येकं भोजयेच्छात्रैः देवं तत्र कथं भवेत् अन्नं पात्रे समुहृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य च देवताय नैकत्वां नतः आर्द्धं सामाचरे-
त्तास्येदं गोतदन्नं तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे एतच्च षड्पिंडीकरणवर्जं ज्ञेयम् न त्वेवैकं सर्वेषां काममनाद्ये इत्याश्वलायनोक्तेः आ-

स्याथर्पज्जोनाशयणहन्तो आद्यं सपिंडीकरणं तद्वर्त्येषु सर्वश्राद्धेषु कामं च याणामेकं भोजयेत् सपिंडीकरणे तु नियतं त्रिभिर्भवि-
 त्वमिति अनाद्ये पार्वणचर्जिते वा अभोजने आमहे भूश्राद्धादौ वा अन्नाभावे वेति व्याख्यानं तत्रैव ज्ञेयम् कारिकापि देवेषु
 ज्येथर्वैकैकं सपिंडीकरणं विनैति अत्रैकविप्रैः साग्नेर्विशेषमाह एवञ्चन्द्रोदये प्रचेताः एकस्मिन् ब्राह्मणे देवे साग्नेरग्निर्भवेत्स-
 दा अनन्नेः कुशमुष्टिः स्याच्छ्राद्धकर्मणि सर्वतः सर्वथा विप्रालाभे तत्रैव हेमाद्रौ च सत्यन्नतः निधाय दर्भं निचयमासनेषु सं-
 माहितः प्रेषानुप्रेषसंयुक्तं सर्वश्राद्धं प्रकल्पयेत् अथानन्यभावात्सत्रे इव ऋत्विक् कार्यं यजमानविधीनदक्षिणो निकेचितं त-
 न् अदृष्टार्यायाः दक्षिणायाः प्राप्तेः सर्वतश्चिजटे तु म्यं यच्च श्राद्धमदक्षिणमिति पाद्यात् विदध्याद्धौत्रमन्यश्चेद्दक्षिणाद्धह-
 ने भवेत् स्वयंचेदुप्तं यं कुर्यादन्यस्मै प्रणिपादयेदिति छंदोगपरिशिष्टाच्च एवं यतिश्राद्धेऽपि कात्यायनः यज्ञवस्तुनि सुष्टौ च ल्ल-
 भेदभवेदौ तथा दर्भसंख्यानविहिता विष्टासुरेणुच मातृश्राद्धे तु विप्रालाभे सवासिन्योऽपि भोजनीया इत्याहापरां कं हृदयसिद्धः मातृश्राद्धे
 तु विप्रालाभसामेषूजयेदपि पतिपुत्रान्विता भव्या यो धितोऽप्येकुलोद्भवा इति अथाविनिवृद्धिश्चाद्विषयम् पादोऽनुरवंडे सहृदय्यं चि-
 त्तं लिङ्गं शास्यमाशिलांचयः पीठे संस्थापयित्वा तु श्राद्धं च कुरुते नरः पितरस्तस्य निष्ठं नितिकल्पकोदृशतं दिवि चंद्रिकायां माल्ये पठन्ति
 मंत्रं न्ययमान् आचयेत्पेनृत्सन्तुधः अक्रोधनैः शोचपरेः सततं ब्रह्मचारिभिः भवितव्यं भवद्विश्रमयाच श्राद्धकारिणा यत्सुभनुः सर्वाया-
 साविभिर्भुक्तेः समक्रीधविवर्जितैः भवितव्यं भवद्विर्नः श्वोभूते श्राद्धकर्मणीति तत्पूर्वैर्द्वानि पत्राणां परं न तदहः तत्रैव देवतः असंभ-
 वे परे फर्वा ब्राह्मणां स्नानमंत्रयेत् अग्नीनां समानां नानासंशक्तितः कात्यायनः अनिर्द्योनामं त्रितोनापक्रामे-
 त्केतनं गृह्यशक्तः अथ श्राद्धं कर्तुं भोक्तुं नियमाः तत्र निमित्तं त्रितविप्रत्यागे परार्थेऽर्थमः केतनं कारचित्वा तु योनिपातयति

द्विजम् ब्रह्महत्याभोगिनश्चद्रोहोच्चजायते आसंयत्राहणंयस्तथा न्यायंनपूजयेत् भक्तिं कृत्वा सघोरासार्तंर्यग्योनिषु-
 जायते प्रमादा त्यागेतु हारीतः प्रमादाद्विस्मृतं ज्ञात्वा प्रसाधेन प्रयत्नतः तर्पित्वा यथा न्यायं सर्वं न हलमभ्युते प्रमादाभा-
 वेतु नारायणः एकस्मिन्नेन सिन्धोत्राहणो नियतः श्रुतिः यन्निश्चांदायणं कृत्वा न स्मात्पात्रमुच्यते यमः आमंत्रितस्त-
 मोयि मोक्षोक्तमन्यत्र गच्छति नरकाणां शतं गत्वा चंडालेष्टा भिक्षायते तत्रैव देवलः पूर्वं निमंत्रितो न्येन कुर्यादव्यप्रतिग्रह-
 म् भुक्त्वा हरौथवाभुंक्ते स्मरुनंतस्य नश्यति यादविप्रो विलंबते तदोक्तं आदित्यपुराणे आमंत्रितश्चिरं नैव कुर्याद्विप्रः कदा-
 चन देवता नोपि तृणान्वदातुरन्नस्यैव हि चिरकारी भवेद्गोहीपच्यते नरकाग्निना दृष्ट्वीचंद्रोदये यमः निमंत्रितस्तयो-
 विप्रो रथे ध्यानं याति दुर्गतिः भवंति पितरस्तस्य तं मांसं पांसुं स भोजनाः आमंत्रितस्तत्रः आद्वेहिंसां वेकुरुते द्विजः पितरस्त-
 स्य तं मांसं भवंति रूधिराशनाः आमंत्रितस्तस्य तं मांसं प्रवंति मलभोजनाः शंसवः निमंत्रितस्तत्रः आद्वेभैथुनं सेवते द्विजः
 स्तयो विप्रः प्रकुर्यात्कलहं यदि पितरस्तस्य तं मांसं भवंति स्वदभोजनाः आमंत्रितस्तत्रः आद्वेभैथुनं सेवते द्विजः निमंत्रित-
 आद्वंदत्वा च भुक्त्वा च युक्तः स्यान्महतेन सा भैथुनं कृत्वा च पिनिधिदृष्टं कृतुं काले निपुक्तो वा नैव गच्छेत्स्त्रियं कंचित् न
 व्रगच्छन्नचा प्रीतिं ह्यनिष्टानि फलानि त्सिति तत्रैव माधवीये च दृष्टमनुक्तैः आद्वं करिष्यन्कंलाया भुक्त्वा यापि निमंत्रितः
 उपोष्य च न तथा भुक्त्वा नोपेया च कृत्वा चपि भोक्ष्यन् करिष्यन्वः आद्वं पूर्वरात्रौ प्रयत्नतः व्यवयं भोजनं चापि कृत्वा वपि विवर्ज-
 येदिति तत्रैवावकायनोक्तेश्च विज्ञानेश्वरेण तु आद्वं कृतौ गच्छेत्तापि न दोष इत्युक्तम् तत्त्वगति कत्वे ज्ञेये ह ह स्यतिः
 द्विनिशं व्रह्मचारी स्याच्छ्राद्धं कृत्वा ह्येयोः सह अन्यथा वर्तमानो तु स्यातां निरयगायिनो पुनर्भोजनमभ्यानं भारमाया-

समेधुनम् आद्भुक् च्छाद्भुक् चैव सर्वमेतद्विवर्जयेत् स्नाध्यायंकलहचैव दिवास्वापंतथैव च यत्तु आद्भुक् काशिकायां
पुराणसमुच्चये कृत्तलुरुधिरस्त्रावंगविद्वान् आद्भुक् माचरेत् एकं देवीणि याविद्वान् दिनामिपरिवर्जयेदिति तन्निर्मूल-
म् वृष्णीचंद्रोदयेयमः पुनर्भोजनमध्वानं भाराध्ययनमेकनम् संध्यां प्रतिग्रहं होमं आद्भुक् क्ताष्टवर्जयेत् संध्यामि
पेयः प्रायश्चित्तासूत्रेणैवः यथा होशनाः दशकृत्वः पितृसापो गायत्र्या आद्भुक् कृद्विजः ततः संध्यामुपासीत जपेच्चतु-
हुयादपि गोडास्त सायंसंध्यां परान्नं च छेदनं च वनस्पतेः अमावास्यां न कुर्वीत रात्रिभोजनमेव च द्यूतं च कलहं चैव सा-
यंसंध्यां दिवाशयम् आद्भुक् कर्ता च भोक्ता च पुनर्भुक्तिं च वर्जयेदिति कामयेतौ वराहाद्यक्तैः आद्भुक् कर्तुरपि सायंसंध्यानिषे-
धमाहुः शिष्टास्तनिर्मूलत्वमाहुः होमनिषेधस्तस्त्वविषयः सूतके च प्रवासे च अशक्तौ आद्भुक् भोजने एवमादिनिषि-
नेषु हाये न तु हापयेदिति छंदोगपरिशिष्टान् तत्रैवादित्यपुराणे निमंत्रितस्तन आद्भुक् कुर्याद्गार्थादिताडनम् चंद्रि-
कायां प्रचेताः आद्भुक् प्रातरुत्थाय प्रकुर्याद्दैनं धावनम् शगद्कर्तान् कुर्वीत दंतानां धावनं बुधः हेमाद्रौ जाबालिः दंत-
धावनं तांबूलैस्तैलाभ्यंगमभोजनम् रत्नौषधपराग्नं च आद्भुक् सप्तवर्जयेत् विष्णुरहस्ये आद्भोपवासदिवसे रत्नादि-
त्वादंतधावनम् गायत्र्या शतं संपूतं मंत्रप्राशयं विशद्व्यति पुनर्भोजनमध्वानं गानमायासमैथुनम् दानप्रतिग्रहो होम-
आद्भुक् कृत्वष्टवर्जयेत् सोमोत्तमौ वनस्पतिगते सोमे यस्तु हिंस्याद्हनस्पतिम् घोरायां भूषणहत्यायां युज्यते नात्र संश-
यः एतद्विहिते ध्मादिव्यतिरेकेण वनस्पतिगते सोमे न दुहो यस्तु वाहयेत् नाश्रमिषितरस्तस्य दशवर्षाणि पंच वन-
स्पतिगते सोमे मंथानं यस्तु फारयेत् गावस्तस्य प्रणश्यति चिरकालमपस्थिताः वनस्पतिगंतस्वरूपमाह घृथश्च चंद्रो

दये व्यासः त्रिमुहूर्तवसेदकं त्रिमुहूर्तवसेज्जले त्रिमुहूर्तवसेद्वोषु त्रिमुहूर्तवसेनस्पृशे कलिकायां वृद्धमनुः निमं च्यविप्रा-
 स्तदहर्वर्जये नैषेधं नंक्षरम् प्रमत्ततां च स्वाध्यायं कोषाशौचेन थान्नम् केचिन्निमंत्रणासूत्रं शस्त्रार्थपूचोन्दिक्षोरं कुर्वति न
 चमूलं मृग्यस् मयीनिः पक्षांपर्यस्य पक्षादौ रिक्ता भद्रातिथिष्वपि पाते श्राद्धे व्रता हेच क्षोरं वज्र्यं निशास्रच यदा कर्तुरश-
 म्थानत्पुत्रा शिष्यादिश्चाद्धं करोति तदा कर्त्तव्यमिति विधिना च प्राशुकमियमाः कार्यः नशाकौतिस्वयं कर्तुं यदा त्वनवकाश-
 तः श्राद्धशिष्येण पुत्रेण तदा न्येनापिकारयेत् नियमानाचरेत्सोपि नियमांश्च वसुंधरे यजमानोपिता न्सर्वानाचरेत्सु स-
 याहित इति हेमाद्रौ वाराहोक्तेः स्त्रियस्तपश्चै मुक्तकच्छातु यानारीमुक्तकेशी तथैव च हंसनेच दने चैव निराशाः पिनरो-
 गताः आश्वलायनः श्राद्धे न्दिहो जयेद्वा सौ न बालानपि पततः प्राक्पिण्डदानाद्वा धैर्नालं कुर्यात्स्वविग्रहम् वास्तो गृहे
 अथ श्राद्धवस्त्रं नि तत्रादौ कुशाः पृथ्वी चंद्रोदये दक्षः समिधुष्य कुशादीनां द्वितीयः परिक्रान्तिनः अष्टधा मन्त्रैर्दिने द्वि-
 तीयो भाग इत्यर्थः तत्रैव यमः समूलस्तभवेद्दर्भः पितृणां श्राद्धकर्मणि मूले न लोका न्जयति शक्रस्य स्मृमहात्मनः व्या-
 सः तर्पणादीनि कार्वाणि पितृणां यानि का नि चित् तानि स्काद्विगुणेर्दर्भैः सप्तयत्रैर्विशेषतः शालं कायनः सपिंडीकरणं
 याचन् क्रजुर्दर्भैः पितृक्रिया सपिंडीकरणादूर्ध्वद्विगुणोर्विधियद्भवेत् शंखः अनंतर्गभिषां सायं कोशं द्विदलमेव च प्रादे-
 शमानं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् हारीतः पवित्रं ब्राह्मस्येव च तनुर्भिर्दर्भैः पितृजुलेः एकैकं न्यूनमुद्विष्टं चोर्विचर्य यथा क्र-
 मम् स्मृत्यर्थसारं सर्वेषां वा भवेद्वाप्यां पवित्रं ग्रंथितं नवम् रत्नाचल्याम् द्रव्यास्तपर्वणोर्मध्ये पवित्रं धारयेद्बुधः हे-
 माद्रौ स्कादे अनाभिकाधृतार्धोदयो कानाभिक्रियापि वा द्वाभ्यामनाभिकाभ्यानुधार्येद्दर्भपवित्रं के पवित्राभावनुत-

अचक्रमंतुः समुत्प्राप्तो विगर्भेति कुशोद्दोक्षिणे करे सव्ये चैव तथा त्रीन्वे निष्पृग्यात्मवैकर्मसु बोधायनः हस्तयोः रुभयोर्दोद्दोद्यायास
 नेपितथैव च दर्भग्रहणे मंत्रमाह शंस्यः विरिंचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठी निमसर्गजं नुदसर्वाणि पापानि दध्नस्ति सिकरो भव स्मृत्यर्थ-
 सारे हुंफट्कारेण मंत्रेण सकृच्छितासमुद्धरेत् भरद्वाजः प्रेतक्रियार्थे पित्रार्थमभिचारार्थमेव च दक्षिणाभिमुखवच्छिंष्ट्या त्राची
 नाची गिकोद्दिजः कुशाभावे पत्रार्कैः समंततः कुशाः काशाः शारंगुद्रोयवादूर्वाथ बल्लजाः गोकेशमुजकुंदाश्च पूर्वभावे परः परः
 शादौ विशेषमाह शंस्यः काशहस्तस्तनाचामेत् कदाचिद्विधिशंक्या प्रायश्चित्तेन युज्येत दूर्वाहस्तस्यैव च दृष्टवीचंद्रोदये यमः
 मासिमास्युत्पन्ना दर्भमासिमास्येव चोदिताः षट्चिंशन्मते मासेन स्यादभावात् स्यादर्भोद्भावाद्यौ न च स्मृतः गृह्यपरिशिष्टे ये
 च पिंडात्रितादर्भा येः कृतं पितृतर्पणम् अमेध्याशचिलि सायेतेषां त्यागो विधीयते लग्नहारीतः पथि दर्भोश्चित्तौ दर्भो ये दप
 तशूभिषु स्तरणासनपिंडेषु षट्कुशान्यरियर्जयेत् ब्रह्मयज्ञे च ये दर्भो ये दर्भाः पितृतर्पणे हतामूत्रपुरीषाभ्यां तेषां त्यागो विधीय
 ते हेमाद्रौ अन्यानि च पवित्राणि कुशदूर्वात्मकानि च हेमात्मकपवित्रस्य त्वेषां नार्हति वैकल्यम् अथ हविः हेमाद्रौ प्रचेताः
 कृष्णमायास्त्रिंशदैवश्रेष्ठाः सूर्यवशालयः महायवाद्भीहयवास्तथैव च मधूलिकाः कृष्णाः श्वेताश्च लोहाश्च याख्याः स्युः आ
 र्कर्मणि महायवावेणुबीजम् मधूलिकाया वनाला इति हेमाद्रिः कृत्यनरुश्च भारते वर्धमानतिलं श्राद्धमक्षय्यं मनुरब्रवीत्
 सर्वक्रोभैः सयजने यस्मिन्नेर्यजते पितृन् चंद्रिकायां देवलः दद्यात्पूर्ते मृनाहे च दर्शदृष्ट्यष्टकास्तु च पात्रेभ्यस्तेषु कालेषु देयं न
 यकुभोजनम् सायणीये अगोधूमं च यच्छ्राद्धं माषमुद्गविबर्जितम् तैलपक्वेन रहितं कृतमप्यकृतं भवेत् हेमाद्रावत्रिः अ
 गोधूमं च यच्छ्राद्धं कृतमप्यकृतं भवेत् तत्रैव ब्राह्मे यत्तेर्वाहिनि लेमां वैर्गोधूमेऽश्वर्णे केस्तथा संतर्पयेत् पितृनुद्गैः श्यामाकैः सर्ष

पदयैः नीचोद्वेगैरिषयामाकेः प्रियं गुणैरिषयार्चयेत् हेमाद्रौ काष्ठीजिनिः यदि सुंजीवतश्चासीत्तद्दद्यात्तस्य यत्नतः सप्तसोऽदु-
 स्तरमार्गं न तोयाति न संशयः कृत्स्निकाया ग्राहकलायनः कृदत्यादिफलैः शक्तेर्मूलैराद्रीं दिक्कैरपि गोरसेर्मधुना दध्ना आर्द्धे सं-
 तर्पयेत्सिन्धु कृदत्याग्राफलादीनि आर्द्धे संपादयेत्सुधाः हेमाद्रौ पृथ्वीचंद्रोदये च मार्कण्डेयः गोधूमैरिक्षाभिमुद्गेः सती नैः
 श्वणकैरपि आर्द्धे बुद्धेः प्रीयंते ग्रासमेकं पिनामहाः विदार्या च भरुडैश्च तिलैः शृंगाटकैस्तथा कंचुकैश्च तथा कंदैः कर्कशु-
 बदैरपि पालेयते गरुकैश्च व्यक्षोदैः पनसैस्तथा काकोत्या क्षीरकाकोत्या तथा पिंडालकैः शर्भैः लाजाभिश्च सधाना-
 भिरुपुसेश्चास्तु चिर्भट्टिः सर्षपा राजशाकाभ्यामिगुंदेराजजंबूभिः प्रियालामलकैर्मुरब्जैः फल्गुभिश्च तिलटंकैः वैचा-
 कुरैस्तालकंदैश्च क्रिकिकाक्षीरिकावंचैः लोचैः समोचैर्लंकुचैस्तथा चैवीजपूरकैः कुंजातकैः पद्मफलैर्भक्ष्यभोज्ये श्वसंस्क-
 तैः रागरवांडवचोद्यैश्च क्रिजानकसमन्वितैः दनैस्तृणसंप्रीयंते आर्द्धे घुपितरो नृणां एषां कोशहेमाद्यादिव्याख्यावेद्य-
 काद्यनुसारेण मध्यदेशभाषयानामान्युच्यंते सती नैः कलापैः कलापस्तृणसतीनकइत्यमरः वटुरीति प्रसिद्धेः विदार्या न
 लंदेन भरुडं जलजम् मखाणादिति आर्द्धमंजरी भूकृष्णं डमित्यन्ये शृंगाटकं सिंधाडा कंचुकाः कंचनारः कंदः सूर-
 णः अशोघः सूरणः कंद इत्यमरः कर्कशूर्वन्यं सूक्ष्मवदरम् पाले च तं कोशातकी भारुकं भरुडं अशोदं अरवरी इत्या-
 कोली क्षीरकाकोल्यो गोदेषु प्रसिद्धे पिंडालकं सुथनी महाराष्ट्राणां मोहलकंद इति प्रसिद्धम् अपुसादयस्त्रयः कर्कटी भे-
 दाः चिर्भट्टं रवबुजम् सर्षपेति दीर्घश्चादसः प्रियालं विरौंजी फल्गुवटुंबरम् तिलटंकं पटोलम् तालकंदः कंदविशेषः
 चक्रिका ति तिणी विंवीचा क्षीरिका खिरणी गोचं कदलीफलम् लंकुचं वटहरम् सुजातकं गोददेशे प्रसिद्धम् पद्मफलं गुग्गु-

रागरवांडवः पिपलीशंरीयुक्तस्तुद्रयूषस्तस्वांडवः रागरवांडवतांयानि शार्करासंयुतं सुतम् इत्युक्तः पानविशेषः त्रिजा
 नंलयंगैलापत्राणि मदनरत्नेकौर्मे कालशाकं च वास्तूकं मूलकं कृष्णनालिका प्रशस्तानीति शेषः हेमाद्रौ पृथ्वीचंद्रोद
 ये च गायुपुराणौ कालशाकं महाशाकं द्रोणशाकं तथा द्रुमं विल्वामलकमृद्वीकापनसाभ्यातदाडिमम् च व्यं पालिवताक्षो
 दारवजूरं च कसेरुम् कोविदारश्च कंदश्च पटोलं च हतीफलम् पिपलीमारिचं चैव एलाशं हीचसैंधवम् शार्करागुडकर्पूरं च
 दूरीद्रोणपत्रकम् तथा मधुकं रामहं चैव कर्पूरं गुडमेव च आर्द्रकर्मणि शस्मानि सैंधवं च पुसं तथा रामहं हि गुः कसेरुः
 कोविदारश्च तालकंदस्तथा विसम् तमालं शनिकंदश्च मधालुः शीतकंदकम् कालेयं कालशाकं च भनिषण्णम् च चूलम्
 मांसं शाकं दधि क्षीरं चानुवेत्रांकुरस्तथा कटफलं कौंकणी द्राक्षा लकुचं मोचमेव च भलाबुं ग्रीवकं चारकं कर्धुर्मधुसाकं यम्
 वैकं कतं नारिकेलं शृंगाटकपत्तपकम् पिपलीमारिचं चैव पटोलं च हतीफलम् एवमादीनि चान्यानि स्वादूनि मधुराणि च
 नागरं चार्द्रकंदं ये दीर्घमूलकमेव चेति तथा शार्कराक्षीरसंयुक्ताः पृथुकाभित्यमक्षयाः द्रोणशाकं गूमदं निप्रसिद्धम् सुद
 काद्राक्षा आभ्यातं आंवाडादिति प्रसिद्धौ दृक्षः तरुलं च पालिपंतं जंबीरं पालिआलमिति गोडप्रसिद्धं वा स्वजूरं स्वजूरदं
 ति प्रसिद्धं कसेरुः जलजः कंदः क्रोविदारः कंचनारसदृशः तालकंदः तालमूली विसंभसीडम् शनिकंदः शनावरी शी-
 तकंदः शालुकं सेरुकीति प्रसिद्धम् कालेयं करालसंज्ञः शाकः दारुहरिद्रावेति पृथ्वीचंद्रादयः भनिषण्णं कर्कटी भट्टशं-
 स्तान्दियादिति गोडप्रसिद्धम् सगर्भं लंशाकविशेषः कटफलं श्रीपर्णी दृक्षफलम् कौंकणी अमुरसाद्राक्षा तिंदुकं डिंडिस
 मिनि कंदैवः तिंदुकफलं वा ग्रीवकं फलविशेषः चारं कटनालम् मधुसाकं यमधुकपुष्पं फलं वा वैकं कतं चैचीति गोडा-

रत्या तम् पक्षकंपरुसाभिप्रसिद्धम् भागरंशंटी पृथ्वीचंद्रोदयेब्राह्मे आस्यमास्मात्तर्कं वित्त्वं दाडिमं बीजपूरकम् प्राचीनामल
 कं क्षीरं नारिकेलं पंरूपकम् नारंगकंचरूपकम् नारंगफलजातानि आह्वेदेयानियततः मास्त्ये अन्नंतुसदधि
 क्षीरंगोष्ठं शर्करान्वितम् मासंप्रीणानि सर्वांन्वेपितुं नित्याहकेशवः याज्ञवल्क्यः हविष्यान्नेनैवेमासं पायसेन नुवत्सरम् मास्त्य
 हरिणकोरधशकुन छागपार्थितैः ऐणरोरवयराहशशैर्मसि र्यथाक्रमं मासष्टहयाभि तृप्याति दत्तेरिह पितामहाः रजद्राभिषंभहा
 शल्कं मधुसुन्यन्नमेव च लोहाभिषं कालशकं मांसं याधोणं सस्य च निगमः त्रिःपिबोत्विं द्रियसीणं श्वेतं च द्रुमजापतिम् वाध्री
 णसंतुतं ब्राह्मयांश्चिकाः श्राद्धकर्मणि बाधोणसो जरा छाग इति मेधातिथिः कात्यायनः छागोत्समेवानलभ्य शोषाणि क्रीत्या लब्ध्या
 वास्वयम् मृतानां वा हृत्य पंचेत् कोर्मं क्रीत्वालध्यास्वयं वाथ मृतानां तदत्यवाह्विजः दद्याच्छ्राद्धे प्रयत्नेन तदस्याक्षय्यसुव्यते आ
 हूदतस्य मांसस्य भाक्षणे दोषमाह मतुः नियुक्तस्तयथान्यायं योमांसं नानिमानयः स प्रेत्य पशुतां याति संभगानेकविंशतिम्
 अत्र बहुयुवचनेषु श्राद्धे मांसमधुनोः प्राशस्त्योक्तेः विना मांसं न यत् श्राद्धं कृतमप्यकृतं भवेत् इति हेमाद्रो देयलोक्तेः यच्छ्राद्धं मधु
 नाहीनं तद्रसैः सफलैरपि मिश्रान्नेरपि संयुक्तं पिबृणानेव नृपये अणुमात्रमपि श्राद्धे यदि न स्याच्च माक्षिकम् नाभापि कीर्तनीयं स्या
 सिवृणां श्रीनयेत न इति हेमाद्रो ब्राह्मोक्तेः श्वमांसमधुनोः श्राद्धे नियतत्वं गम्यते गौडनिबं धेमास्त्यस्य मयंतूक्तेः मध्वभावे गुरुदेदयः
 क्षीरस्य च तथादधि न सभ्यते घृतं यत्र कुर्याद्भृतवतीजयं श्राद्धकालिका यो नागरखंडे कथंचिदधिदिये स्या न दत्तं भोजने मधु
 पिंडास्ते नैव दातव्याः कदाचिन्मधुनाविना दहसा राशरुक् मांसं निषेधति यस्तु ग्राणि वधं कृत्वा मांसं संपर्ययेत् पितृन् सविहा
 नृत्वं दग्ध्वा कुर्यादंगारविक्रयम् सिस्वा ब्रूये यथा किंचिद्दाल आदातुमिच्छति पतत्यज्ञानतः सोऽपि मांसं न श्राद्धं कृत्वा तथा

सएव सर्वथान्नंपदानस्या नंदेयाभियमाश्रयेत् ब्राह्मणाश्वस्वयं नाद्यात्तच्च श्वादिहतं यदि भागवतेपि नंदं दद्यां दामिषं श्राद्धे-
 नचाद्याद्धर्षतत्त्ववित् मुन्यन्नेः स्यात्पराग्रीतिर्यथानपशुहिंसया तथेति शेषः अत्र केचित् मुन्यन्नं ब्राह्मणस्योक्तं मां संक्षत्रि
 पवेश्ययोः मधुप्रदानं शूद्रस्य सर्वेषां वा विरोधियदिति हेमाद्रौ पुलस्त्योक्त्या व्यवस्थामाहुः पृथ्वीचंद्रोदयस्तु अक्षतागोप-
 श्चन्द्रेयश्राद्धे मांसं तथा मधु देवराच्चक्तो सन्निः कलोपंच विवर्जयेत् इति निगमोक्तैः वरातिथिपितृभ्यश्च पशूपाकरणक्रि
 येति कलिवर्ज्येषु हेमाद्रावादिपुराणात् बृहन्नारदीये मांसदानं च तथा श्राद्धेवानप्रस्थाश्च मस्तथेत्कृत्वा इमान् धर्मान् क-
 लियुगोवर्ज्यानाहुर्मनीषिण इति बृहन्नारदीये भिधानाच्च मांसविधिः कलिव्यतिरिक्तविषयः कलोमांसनिषेधानां च दे-
 शाच्चाद्यावस्था तथा च बृहन्नारदीये श्राद्धं प्रकृत्य यथाचारं प्रदेयं तु मधुमांसादिकं तथा देशाचाराः परिग्राह्यास्तत्त
 द्दृशीयजैर्नरैः अन्यथापत्तिनो ज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृत इति यस्मिन्देशे शूरे ग्रामे भेदविद्येनगरेपि वा योयन्नविहितो धर्मस्त
 धर्मनिविचारयेदिति भृगूक्तेऽन्वेत्याहुः तन्न होलाकाधिकरणन्यायेन देशविशेषव्यवस्थापकपदकृत्य नायोगात् निस्त
 तत्पिनामहचरैर्गोमांसमीमांसायामिति दिक् मनुः संवत्सरंतुगव्येन पयसा पायसेन च वाध्राणसस्य मांसेन नृमिर्द्वाद
 शवार्धिका त्रिपिबन्ति क्षीयक्षीणं श्वेनं वृद्धं गजापतिम् वाध्राणसंतुतं प्राहु र्याजिकाः श्राद्धकर्मणि क्षीरादौ विशेषमाह हेमा
 द्रोक्तमनुः पयोदधि घृतं चैव गवां श्राद्धेषु पायनम् महिषीणां घृतं प्राहुः श्रेष्ठं ननु पयः क्वचित् याज्ञवल्क्यः संधिन्य
 दशाचत्सा गोपयः परियर्जयेत् औष्ट्रमेकशर्फं स्तेणमारण्यकमथाविकम् हेमाद्रौ हारीतः नवसूतायाः समसरात्रादि
 त्रेके दशरात्रादित्यपरं मासेनोपेयुषं भवतीति धर्मविदः एतद्भजोभायपरम् देवंतः अजाविमहिषीणां नुपयः श्राद्धे

पुचर्जयेत् विंशत्ययसंश्लेषमाहिपनुद्यतोहितम् तत्रैव ब्राह्मे माहिषेचाभरंभार्गमायिकैकशफोद्रवम् स्त्रिणभौष्ट्रं
 पाचिनंचदधिक्षारं त्यजेद्धृतम् संगुडंभरिचाकृतुनथापयुषितंदधि दीर्घतकमयेतेनष्टा स्वादंचकेनचत् माहिषाप
 वादोः परार्के ब्राह्मे देयंतक्तुसघृत्कं नवनीतादनुहृतम् आरण्यमाहिषीक्षारं शर्करास्कानि संयुतम् मध्वक्तंतुहि-
 तं चैव दद्यात्तदसृतं यतः स्मृतिः स्त्रीरशरः श्वाद्वैषुद्यांचैवम् यद्यपियातवल्क्येन अन्यपयुषितं भोज्यं स्नेहाक्त
 विरसं स्थितम् अस्नेहा अपि गोभूमयवगोरसविक्रयादनि पयुषितं दध्यादिभोज्यमुक्तं तथापि गुडमरीचाक्तस्य-
 पयुषितदोषोचोच्यत इति हेमाद्रिः तत्रैव ब्राह्मे कालशाकं तंदुलीयं वास्तकं मूलकं तथा शाकमारण्यकंचैव दद्याच्छु-
 द्धेषु निव्यंशः तंदुलीयं सूक्ष्मपत्रमिति हेमाद्रिः ग्राहाराष्ट्रणां गाढानि प्रसिद्धम् आरण्यकं फंजीचूचादि तत्रैव दाडिमं
 माराधीचैव नगरार्द्रकं तिनिणी आभ्रातकं नीरकं च कुवरं चैव योजयेत् मागधीपिप्पली नागरं शंखी कुबरं कुस्तं च रस-
 धिपिपाइति प्रसिद्धम् वायवीये अगस्त्यस्य शिरवास्ताभ्याः काषायाः सर्व एव च शिरवानवपक्ष्वाः प्रभासरवंडे आ-
 रामस्य तु सीमंताः कलायाः सर्व एव च सीमंताः नवपक्ष्वाः कोर्मं तमालं शतकंदं च मध्यालुं शीतकंदली मध्यालुः
 मोहलकंदः शीतकंदली राताख इति प्रसिद्धम् अथ वल्ग्यं मार्कंडेयपुराणे यच्चोक्तो चारिना प्राप्तं पतिना घटुपाजितम्
 अन्यायकन्याशक्तार्थं द्रव्यं चान्विगर्हितम् पित्रर्थं मे प्रयच्छसेत्यक्ताय चाप्युपाहृतम् चंद्रोदये शंखः भूस्तृणं तु
 रसाशिमुपालंबी घृतं कुंकनं तथा कूष्माण्डां लावुवार्ताकं कोविदारांश्च कर्जयेत् पिप्पलीं मरिचं चैव तथा वैपिंडमूलकम् ह-
 तं च लवणं सर्वं यथाग्रं च विवर्जयेत् ३ राजमाषान्मसूरांश्च कोद्रवांश्च रूषकां लोहितान् हृक्षमिर्यासान् आदुर्कर्म

(प)वर्जयेत् भूस्तृणकाशीरदेशोप्रसिद्धम् सरसा निगुंडीतिमाधवः तुलसीनिष्ठश्चीचंद्रोदयः साचभक्ष्यत्वेननिषिद्धा
 नपुष्यत्वेनेतिगौडाः पालंकीपालकइतिप्रसिद्धा मृचुकंजलजः शाकः सप्तकमितिपाहेरवदिरशाकइतिहेमाद्रिः मरी
 चान्वाद्रौणीनिहेमाद्रिः रुनलवणंसांभरुभिन्नम् सेंधचंलवणंचैवतथामानससंभवम् यच्चसामुद्रिकंभवेदितिशूल
 पाणोपादः पवित्रेपरमेत्येतेप्रत्यक्षेअपिनित्यशइतिवायवीयोक्तैः मानसंसांभरम् यत्तुभाविष्यम् तर्जन्यादंतकाष्ठ-
 चप्रत्यक्षंलवणंतथेति तत्रक्षारलवणमुखातीतिप्रसिद्धम् निषिद्धंभुक्त्वातुक्षारलवणंत्रिरात्रंतुवनेवसेदितिआहो
 तैरितिशूलपाणिः क्षोरलवणमितिचायन् क्षीरमिश्रंलवणंनिषिद्धमितिवाचस्पतिः राजमाषाः रतराइतिप्रसिद्धाः
 कोरदूयकः वनकोद्रवः चंद्रिकायांशंखः पिंडालकंचतुंडीरंकरमर्दंचनालिकम् कूष्माण्डंबहुबीजानिश्राद्धेदत्याव्रजत्स
 धः पिंडालकंमहाराष्ट्रपुयेंडरमितिप्रसिद्धम् तुंडीरंविंशफलमितिचैदेवः करमर्दंकरयंदमितिप्रसिद्धम् तत्रैव विडा
 लोच्छिष्टमाघातंश्राद्धयत्नेनवर्जयेत् कूष्माण्डंमहिषीक्षीरयादृक्योरजसर्पयाः चणकांरजमाषांश्चघ्नंतिआह्ननसं
 शयः हृद्धपराशरः करीरफलपुष्पाणिविडंगमरिचाभित्व जंभाकिासजंवीरासपक्षंबीजपूरकम् जंघलावूनिपिप्यत्य-
 पटोलांपिंडमूलकम् मसूरंजनपुष्यंचश्राद्धेदत्यापतत्यधः जंभूसूक्ष्मं माधवीयेचतुर्विंशतिमने यावनालान्कुलि-
 थांश्चवर्जयेमिधिपश्चिनः यावनालाजोध्याः अत्रयानिचणकादीनिविहितनिषिद्धानितिषेष्ठाधिकृत्यः अन्यथा श्या
 माकैश्चणकैः शाकैर्नीचारैश्चाश्रियंशुभिः गोधूमेश्चतिलैर्मुद्गे मांसंप्राणयत्तेपितृनिनि गोधूमेरिक्षभिर्मुद्गेःसर्ताने
 श्रणकैरपीतिहेमाद्रौकोर्मनिष्ठधर्मादिविरोधः स्यात् पिप्पलीमरिचादेस्तत्प्रत्यक्षस्यनिषेधोनतन्मद्रव्यमिभ्यस्य सौ

वीरतिर्नैर्लवणादिभिस्तृपाकस्यासिद्धिर्नहीतीह्येक तद्दीजपूरान्मरिचादियोगात्सिद्धं प्रदेयं ननु दुष्यतीहेतिष्ठथीचंद्री
 दये दृष्टपरशरोक्तौ तत्रैव दातुमभ्यसिन्मानसोभिलाषः श्रद्धाभवेद्यच्चदीयमाने श्राद्धेषु देयं विधिवन्नदेयतद्गन्तम
 क्षम्यमितिब्रुवन्ति एतन्निविद्धेतरविषयम् चंद्रिकायाश्च कृष्णधाम्यानि सर्वाणि वर्जयेद्वाङ्कर्मणि न वर्जयेत्तिलां-
 श्वैवमुद्गमापांस्तथैवच मात्स्ये मसूरशणनिष्पावराजमापकुस्तंभिकाः पद्मबिल्वार्कधनूरपारिभद्रादृक्पकाः न-
 देयाः पितृकार्येषुपयश्चाजाविकंतथा कोद्वोदारचरक कफिथमधुकान्तसो एतान्यपिनदेयानि पितृभ्यः श्राद्धमिच्छ
 ता निष्पावाचल्लाः यत्तुभार्कडेयः प्रियंगवः कोवदागनिष्पावाश्चात्रशोभना इति तत्र निष्पावश्चैव तर्जिबीतिदानसाग
 रेअम्भमकशैचोक्तम् बिल्वंचरक्तं निविद्धम् जंघीरं रक्तबिल्वंच शालस्यापि फलं त्यजेदिति आसोक्तैः पारिभद्रं निंबत
 रारिल्यमरः रक्तमंदारदतिहेमाद्रिः आटरूपो वा कान्तपुष्पं उदारः कोंचनारः मधुकं ज्येष्ठा मध्वीति चंद्रिका चरकायनमु
 क्ताः हेमाद्रौ ब्रह्मांडे आसनात्तदग्न्याद्यं पादोपहनमेवच अमेध्येर्जंगमेस्पृष्टं शक्कं पशुधितं च यत् द्विः सिन्नं परि
 दग्धं च तथैवाग्रावलेहितम् शर्कराकीटपाषाणेः केशैर्यच्चासुपटुनम् पिण्याकं मधितं चैव तथानिलचणंचयत्
 सिद्धाः कृताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः वाससाचावधूतानि वज्र्यानि श्राद्धकर्मणि द्विः सिन्नं यत्स हस्त्याकेन
 भक्ष्यमपि हिंशुजीरकादि संस्नानार्थं पुनः पच्यते न हर्ज्यं यत्तु निक्तशाकान्निविकारादि द्विः पाके नैव भक्षणार्थं निविद्धं अग्रा-
 वलेहितमास्वादितपूर्वम् पशुधितस्य सदा निषेधोपपुनर्वचनम् अपूपश्चाश्च करं भाश्च धानावटकसक्तयः शाकं सांसमपू-
 पंचसूपं कसरमेवच यवाश्च पायसं चैव यच्चाप्यत्नेह संयुतम् सर्वं पशुधितं भोज्यं शुक्तं चैत्यरिवर्जयेदिति माधवीयेयमे

कवटादेरपिपुर्व्युधितस्यनिषेधार्थमितिचंद्रिकादयः कर्त्येषुविश्वामित्रः कर्त्येषुनालिकेलंचपोनिकम् जं-
 वूपलादिपक्षंचपिण्णकतंदुलीयकम् हेमाद्रौषदत्रिंशन्मते वर्ज्यामर्कटकाःआदेराजभाषास्तथैयच मर्कटकाः लांकाइति
 प्रसिद्धाःपैठीनभिः हंताकंनलिकापोनकुसभाश्मंतकानिच शाकानामभक्ष्याइति पोतंपोईतिप्रसिद्धम् कुसुंभंकरुड
 इतिमहाराष्ट्रप्रसिद्धम् गार्कंडेयः वर्ज्याश्वाभिषयानित्यंशतपुष्पागवेधुकाः जंबीरकंफलंवर्ज्यैकोविदारश्वनित्यशः अ-
 भिषयःसूक्तमितिचंद्रिका संधानक्रममितिष्टवीचंद्रः शतपुष्पाओवाइतिप्रसिद्धम् शाठ्यायनः माशिशंनलिकांचेवरका
 याचकलंविका अस्तरान्नामिदंसर्वपितृणांनोपतिष्ठते भारिपंमध्यदेशेगरुसाइतिमाहाष्ट्रपुराजगिराइतिप्रसिद्धम् कलं
 विषयंणवाकानिपत्रा तत्रैव गांधारिकापटोलानिआरुद्रकर्मणिवर्जयेत् गांधारिकानंदुलीयमितिचंद्रिका जवासारव्यादु
 गलभंनिकैदेवः भारते हिंदुद्रव्येषुशार्कैषुअलाबुलशक्तंतथा कुकुंडकान्यलाबूनिरुष्णालवणमेवच पुनरलाबुग्रहण
 सुभयालाबुनिषेधार्थमितिष्टवीचंद्रः कुकुंडकंनतुलंछनाकम् तत्रैव कुसुंबुरुकलिंगोत्थंवर्जयेदसूवेतसम् हेमाद्रौ
 त्राह्मे गान्तोकंपंचशिंवंचलोमशानिफलानिच कलिंगंरक्तचारस्ववीणाकंधनचारकम् कपालंकाच मारीचंकरजं-
 पिंडमूलकम् गुंजनंतुलिकांचैवगगजरंजीवकंतथा हंताकंश्वेतम् कंदूरांश्वेतहंताकंकूष्मांडंचविवर्जयेत् इतिदेवलोकेः
 तेनरुष्णास्यानिषेधइतिचंद्रिकाभाधवौ वस्ततस्तसदाश्वेतनिषेधात्पुनःआरुद्रेनिषेधोव्यर्थः तेनभक्ष्यस्यरुष्णाहंताक
 स्यापिनिषेधार्थमिदमितिबयं कंदूराकपिकच्छूः कुंभांडंरुजालाबुः पंचशिंवंचलुभसूरराजभाषमठकुलित्याः लोमशा-
 निकपित्थानि रक्तचारंलोहितचारफलम् वीणाकंरुष्णादीर्घककटी घनचारकंचिरस्थितचारफलंचारोलीतिप्रसिद्धम्

कपालंनारिकेलम् कान्तं कचुष्टकलम् गारीचं धार्द्रमरीचानि गृजंनपलांडुभेदः पश्चिमदिशिप्रसिद्धः नतु गाजरम् तस्य
 पृथगुक्तेः हेमाद्रिणा तु गृजंनं गाजरमेवोक्तम् गोडश्चादूकोमुद्यामयेवम् तच्चित्तम् बुक्त्रिकाचिरकालशक्तं पानकम्-
 चंद्रिकायां हारीतः नवदण्डो दुंदुवरशोस्तु दाधित्यनीपमातुलिंगानि भक्षयेत् शेलुः श्लेष्मातकः भोकरसंज्ञः दधित्यं कपि-
 लं स्मृति सारे क्षीरे तुलवणदत्वा उच्छिष्टे पिचयद्वृतम् स्नानं रजकतीर्थेषु ताप्ते गव्यं सरासमम् गोडनिबंधे सागरे स्मृ-
 तिः नारिकेलं कांसेनाभ्यपाने स्थितं मधु गव्यं च ताम्रपात्रस्थं मधु तुल्यं घृतं विना ताम्रपात्रे घृतं मांसं यच्च गव्यं घृते-
 ततश्च आमिषं तु गव्यं मांसं दाधिमद्यं पयो रजः द्रव्यांतरयुतं मांसं पयसा मयुतं दाधि पयो तु द्रुतसारं च ताम्रपात्रे न दुष्यति
 अथ जलं याज्ञवल्क्यः शक्रचिगौतु सिकन्तोयं प्रकृतिस्थं महीगतम् वर्ज्यं जलमुक्तं हेमाद्रौ ब्रह्मांडे दुर्गंधिके निलं सारं पं-
 फिलं पल्पलौदकम् नभवेद्यत्र गोनृमिर्नक्तं पृच्छायुपादृतम् यन्न स र्थं धिमुत्सृष्टं यच्च भोज्यं नियानजम् तद्वर्ज्यं सलिलं तत-
 सैव श्राद्धकर्मणि विपानो जलाशयः शकृदितलैश्च रवः स्नानमाचमनं दानं देयमापि तु नर्पणम् शूद्रो दैके न कुर्वीत तथा मेध्या
 द्विनिःसृतेः हेमाद्रावा दित्यपुराणे चिरं पर्युषितं वापि शूद्रस्तृष्टमथापि वा जान्हव्याः स्नानदानादौ पुनात्येव सदापयः कात्या
 यनः अपो निशिन गृहीयान्नपि चैच्छकदाचन उत्सृज्याग्निमुपर्यग्ने र्धस्मिन्नाधाम्न इतीत्येतत् स्त्रीदोषे तु प्रागुक्तम् नारदी
 ये तज्जेत्स्युषि तं पुष्यं त्यजेत्स्युषि तं जलम् न तज्जेज्जान्द्वीतोयं तुलसी चित्त्वपयश्चकम् अन्यान्वपि पृथ्वी चंद्रोदये मात्स्ये
 यथ्यान्हः सङ्गपात्रं च तथा नेपालकं बलः सौव्यं दर्भां स्तिलागावो दौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः पापं कुत्सितमि त्याहुस्तस्य संताप
 कारिणः अष्टवेनेत्यतस्तस्मात्कुवपा इति विश्रुताः ब्राह्मे यतिस्त्रिदंडः करुणाराज तं पात्रमेव च दौहित्रं कुतपः कालः छा

गः कृष्णाजिनतया शस्त्रानीति शेषः दौहित्रं रवद्रुपात्रमिति कल्पतरुः अपराकैस्सूत्र्यंतरे अपर्यंदुहिनुश्चैव खद्रुपात्रंतथैव
च द्युतंचक्रपिलायागोर्दौहित्रमिति कीर्तितम् ब्रह्मांडे अमावास्यागते सोमे यातुस्वादनिगोस्मृणम् नस्यागोर्दौहित्रेक्षीरंतद्वोहि
त्रमुदाहृतम् स्मृति संग्रहे उच्छिष्टं शिवनिर्मात्यवांतंचमृतकर्पटम् श्राद्धे सप्तपवित्राणि दौहित्रः कुतपस्सिलाः उच्छिष्टं
त्सस्यदुग्धमित्यर्थः शिवनिर्मात्यंगंगोदकम् वांतं मधु मृतकर्पटंतसरीपटं तिलेषु आपस्संबः अटव्याये समुत्पन्ना अटु
स्रफलितस्तथा तैवे श्राद्धपवित्राः सुसिलस्तेन तिलास्सिलाः अभावे यास्याः गोराः कृष्णास्तथारण्यास्तथैव त्रिविधास्ति
ला इति ब्राह्मणेः अथ वज्र्यानि चंद्रिकायां यमः कुकुदो किङ्कराहश्च काकश्चाथ विडालकः वृषलीपतिश्च वृषलः पटो-
वीरारजस्सला एते तु श्राद्धकाले वैवर्जनीयाः प्रयत्नतः रजःकाणाः कुणिः शिवी दानुः प्रेष्यकरस्तथा न्यूनांगो व्यतिरिक्ताः
गस्तमप्यपनयेन्नतः वायवीये अन्नपश्येद्युरेते तु यादिवैहव्यकव्यधौः उत्सृष्टव्यं प्रधानार्थं संस्कारस्त्वापदि स्मृतः स-
मंजुः चंडालादिवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्र सृष्टस्महिरण्योदकस्पर्शान् तत्रैव जमदग्निः शतद्रवयोथ कूष्माण्डयः पा
वमान्यस्तरस्समाः पूतेन वारिणादभैरन्नदोषमपानुदन् चंद्रोदये पादुकोपानहोच्छन्नं चित्ररत्नांवरं तथा रक्तपुष्पंचमा
जं श्राद्धभूमौ विवर्जयेत् निर्णयदीपे घंटानि नादोहयमन्निधानं शबूकशं लोकादलीदलंच उन्नतजात्यर्कहयारिजानि-
श्राद्धस्यैवैगुण्यकराण्यभूनि हयारिजं माहिषीक्षीरादि अथ श्राद्धदिनकृत्यम् चंद्रोदये उपशानाः गोमयोदकैर्भूमिभाज-
चंकुर्यात् पराशरः कौत्तिकं दधितं च श्रुतं वा श्रुतमेव च पूर्वमेव न दातव्यमेकोद्विष्टेथ पार्वणे हेमाद्रौ पराशरः गृ-
हान्नि शिशुदेवानां ब्रह्मचारितपस्विनाम् तावन्नदीयते किंचित्पुण्यावशिष्टान् निवपेत् कौर्म तिलानवकिरेत्तत्र सर्वतो ब

धयेदजान् तत्रैव देवतः तथैव यन्त्रितो दाना प्रातः स्वात्सा सहांबरः आरभेत न वै पात्रैरन्नारभंच बांधवैः अत्राल-
 ने पदात्स्वयमेव पाकः कार्यः अशक्तो पत्न्या न दभावे बांधवैः ततस्मानि पपाचाश्रसीता जनकनंदिनीति यादालिंगादिति
 हेमाद्रिः श्राद्धदीपकलिकाया माधवलायनः समानप्रवरैर्भिन्नेः सपिंडैश्च गुणान्वितैः कृतोपकारिभिश्चैव पाककार्यं प्र-
 शस्यते व्यासः गृहिणी चैव सस्नानापाककुर्यात्प्रथमतः निष्पन्नेषु च पाकेषु पुनः स्नानं समाचरेत् पृथ्वी चंद्रोदये
 ब्राह्मे सजस्वलां च पारवंदां पुंश्च स्त्रीपतितानंथा सजेच्छूद्रानंथा वंध्यां विधवां चान्यगोनजाम् व्यंगकूर्णां च लुपार्थाहः स्ना-
 तामपिरजस्वलाम् वर्जयेच्छूद्राण्यन्यगोनजाम् भानृपितृवंशजाम् भानृपितृवंशजान् भिन्नां त्यजेदित्यर्थः स्मृतिभारे नपाकं
 कारयेत्सत्नीभन्यां वाप्यन्यगोनजाम् भुतवंध्यां च गर्भघ्नीं गर्भिणीं चैव दुर्मुखीम् पाकभांडाभिरुहेमाद्रौ नागरखंडे सौवर्णा-
 न्यथैरोध्याणि क्वांस्यताम्बोद्भवानि च यार्तिक्या न्यविभज्या निभूतना निहृदानि च तत्रैवादिस्वपुराणे पचेदन्ना निरुस्मान्तः
 पात्रेषु शक्रचिपुस्वयम् स्वर्णादिधातुजातेषु मृन्मयेष्वपि वाहिजः अछिद्रेष्वभिलक्षेणुतथा नुपहतेषु च नायसेषु न भिन्ने-
 शुद्धूषितेष्वपि कर्हिंचित् पूर्वैकतोपयोगेषु मृन्मयेषु न तु कचिन् वायुपुराणे न कदाचित्संचेदनमप्यस्थालीषु येन कम् अन-
 यस्मादर्शनादेव पितरोपि द्रव्यमिहि कालाय संविशेषेण भिदंति पितृकर्मणि फलानां चैव शाकानां छेदनाथानि यानि तु
 महानसेपि शस्त्राणि तेषामेव हि सन्निधिः इव्यं तेनेतरस्यात्रात्मभावस्य दर्शनम् श्राद्धदेशे तु विदुषा पितृणां तु मिमिच्छ-
 ता महानसेपि पुष्कलामपि कार्यं न दर्शनम् तत्रैव पचमानस्तभांडेषु भक्त्या नाश्रमयेषु च समुद्धरति वैद्यो रासितुन-
 दुःखमहार्णवात् तेजसानां गभावेतु पितरैर्मृन्मयेपि च न वै शक्तौ प्रकुर्वीत याकं पित्रर्थमादरात् तत्रैवादिपुराणे पक्षान्

स्थापनार्थेनुशास्यतेदारुजान्याणि दर्व्यादीन्यपि कार्यणि यज्ञियेऽपि दारुभिः यमः विवाहेऽप्रेतकार्येऽन्वमानाऽपि चोऽक्षयेह ॥
 नि नवभांढानिकुर्वीत्ययज्ञकाले विशेषतः अथ पाकाग्निः हेमाद्रौ प्रजापतिः ओपासनेनान्नसिद्धिरग्नौ करणमेव च सृष्टी
 चंद्रोदये गिराः शालाग्नेः तु पदे दन्तं लोके किके वापि नित्यशः यस्मिन्नग्नौ पचेदन्नं तस्मिन् होमो विधीयते मनुः वेवाहिके
 ओक्कुर्यान् गृह्यं कर्म यथाविधि पंचयज्ञविधानं च पर्जन्यं चान्वाहिकीं हिजः श्राद्धस्य गृह्यत्वं चोक्तं मपरां केषां अत्र विशेषः
 कर्मप्रदीपे प्रातर्होमं तु निर्वर्त्य समुत्थं हुताशनान् शेषं महानसे कृत्वा न च पाकं समाचरेन् पाकांतं तस्मिन् साहस्य गृह्या
 न्नोत्पुनः क्षिपेत् ततोऽस्मिन् चैव देवादिकर्मं कुर्यादन्नं द्रिजः ततः पचैयुरन्नाग्निनिर्वापानंतरं शनैः वे
 वाहिके ग्नावन्यत्र लोके किके वापि संयन इति कलिकायां सग्रहोक्तैः पित्रर्थं निर्वापं कृत्यैत्यर्थः अतएव हेमाद्रौ वाऽनुपुराणे पित्र
 र्थं निर्वपेद्भूमौ कूर्चं वा दर्भं संस्कृते इति तत्रैव पाद्यमात्मन्योः अग्निमाग्निर्वपेत्सेत्रं च रुं वा सममुष्टिभिः पितृभ्यो निर्वप
 मां निर्वपेद्भूमौ कूर्चं वा दर्भं संस्कृते इति तत्रैव पाद्यमात्मन्योः अग्निमाग्निर्वपेत्सेत्रं च रुं वा सममुष्टिभिः पितृभ्यो निर्वप
 अयं चैतरेषामग्निः आश्वलायनानां तु गुरुणा भिमृता अन्ये नो वा पक्षीयमाणा अमावास्यायां शान्तिकर्म कुर्वीरन्नि त्यादि-
 मूत्रेण पचनान्ने स्त्यागमुक्ता इहैवायमितरोजानवेदा इत्यधर्विचनशमीयथा मरणिभ्यामाग्निमंधेत्संपचनान्निर्भवं नी-
 तिसूत्रे ह्यनोचोक्तेः पचनान्नं चैव पाकः बोधायने नाप्युक्तम् आहूतं पचनान्निमोपासनं वाभिप्रव्रजतीति स्मार्तोऽग्नौ पा
 कस्तन्य शाखाविधय इति केचित् वस्तुतस्तत्पूर्वोक्तस्य सर्वोपाधानविषयत्वं युक्तम् शिशुचारेऽपि न पचनोद्धारपत्ते अंडादि-
 लायामपि सर्वाधानपक्षे चैव देवं श्राद्धं च पचने कुर्वीदित्यथोपासने इत्युक्तम् अग्नेऽनौ करणं तु प्रयोगापास्त्रिजानादिभि राब्

दिक्वादि सर्वशब्देषु पिंडपितृयज्ञव्यतिषंगोक्ते लोकोक्ते पचने वा पाके कृते पितृस्थानोपकचरुणो वकार्थमिति प्रतिभाति -
 मदनरत्नेष्वेवम् विधुरोत्सन्नाग्यादेस्तु सद्योदिविधानेनाग्नि संपादनमित्युक्तम् हरिहरभाष्ये इति पाकाग्निः चंद्रि-
 कायां मार्कंडेयः अन्हः षड्भूमिर्हृतेषु गतेषु प्रयतान् हिजान् प्रत्येकं प्रेषयेत्तैषां प्रदायामलकौदकम् देवलः ततो नि-
 र्दाने मध्याह्ने कृत्तरो मनरयान् हिजान् अभिगम्य यथा न्यायं प्रयच्छेत्तथा वनम् तैलमभ्यंजनं स्नानं स्नानोपचष्ट-
 थविधम् पात्रैरीदुर्वरे दद्याद्देवदेविकपूर्वकम् ओदुर्वरे स्नाचमयेः अचक्षोरामलकस्नानादि निषिद्धतिथ्या-
 दिव्यतिरिक्तविषयमिति हेमाद्रिर्भीधवश्च यत्तु चंद्रिकायां प्रचेताः तैलमुद्धर्तनं स्नानं दद्यात्सूर्वां गृह्यवतु श्राद्धशु-
 गभ्यां नरवधमशुछेदनं तु न कर्तव्येदिति तन्निषिद्धतिव्यादिविषयम् निषिद्धतिव्यादितु प्रागुक्तम् अभ्यंगे तु कलिकायां कात्याय-
 नः तैलमुद्धर्तनं देयं ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः तैरभ्यंगं श्वकर्तव्यो वर्ज्यं कालं न चिंतयेत् अपरार्के प्रचेताः स्नानोधिकारा भवति
 देवोपन्ये च कर्मणि श्राद्धकृत् शकृवासाः स्थानौ नीचविविजितेन्द्रियः हेमाद्रौ जायालः तांबूलं दंतकाष्ठं च स्नेहं स्नानमभोजन-
 म् रत्नौषधपुष्पांस्तानि श्राद्धकर्त्ता विवर्जयेत् वस्त्रे विशेषमाहर्तव्ये च भृगुः नग्नः स्याच्च लवङ्गास्नानग्नः कोपीनकेवलः द्वि-
 कच्छोऽनुनरीयश्च अकच्छो वत्स्य एव च नग्नः कषायवासाः स्थान्नग्नश्चाद्रिपटः स्मृतः नग्नो द्विगुणवस्त्रः स्थान्नग्नोरक्तप-
 टः स्मृतः नग्नस्तस्मिन् वस्त्रे स्थान्नग्नः स्यूतपटस्तथा ततः कर्त्ता ऊर्ध्वपुंड्रकुर्यात् अपेक्षो मेनथादने स्वाध्यायोपितृकर्मणि
 तत्सर्वं नश्यति क्षिप्रम् ऊर्ध्वपुंड्रं विना कृतमिति हेमाद्रावुक्तेः यत्तो दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृकर्म च नृथा भवति विप्रैर्द्राऊ-
 र्ध्वपुंड्रं विनारुतमिति ब्रह्मन् नारदीयान् ऊर्ध्वं च निलकं कुर्यान् देवोपन्ये च कर्मणि निहृदपराशरोक्तेष्व अन्ये तु ऊर्ध्वपुंड्रं हिज-

तीर्त्तमिनिहोचसमौविधिः श्राद्धकाले तु संप्राप्ते कर्त्ता भोक्ता च तत्त्यजेत् वा महस्ते च दशोक्तगृहे रंगवलिं तथा ललाटे निलकण्ठ
 ह्या निराशाः पितरोगनादनि संप्रहोक्तेः ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा चंद्राकारमथापि वा श्राद्धकर्त्तान् कुर्वीत्यावत्पिंडान्निर्वपेदिति
 विश्वप्रकाशे वचनाच्च नकार्यमित्याहुः अत्राचारव्यवस्था अतएव बृहन्नारदीये ऊर्ध्वपुंड्रं च तुलसीं श्राद्धे नैच्छन्ति केचनेति
 ऊर्ध्वपुंड्रविधिप्रविषयः निषेधः कर्त्तृपरदतिष्ठथीचंद्रः यत्सुहेमाद्रौ देवलः ललाटे पुंड्रं कदह्वास्के धेमात्यंतयेवच निराशाः
 पितरौ याति हृत्स्वान्वषलीयमिति तद्वधेन त्रिपुंड्रविषयम् प्राकृपिंडदानाद्वा धेर्निलं कुर्यात्सविग्रहमित्याश्वलायनोक्तेः
 पुंड्रं वर्तुलमित्यपरा कर्मदनरत्नेन एथीचंद्रस्तु पुंड्रं त्रिपुंड्रम् ऊर्ध्वच निलं कुर्यान्निकुर्यादिति पुंड्रकम् निराशाः पितरौ याति हृत्स्वा
 चैव त्रिपुंड्रकमिति बृहत्साराशरोक्तेः भोजुस्तिर्यग्लेपो भवत्येव वर्जयेत् निलं कंभाले श्राद्धकाले च सर्वदा तिर्यग्य्यूर्ध्वं पुंड्रं वा धार
 येत्तु मयत्नत इति व्यासोक्तेरित्याह एथीचंद्रो द्रये ब्राले सदभेण तु हस्ते नयः कुर्यात् निलं फलं पुणः आचम्य सविशालं दधेत्तदभेन
 चैव हि श्राद्धरंभकालमाहापरा कर्मगौतमः आरभ्य कुतपे श्राद्धं कुर्यादाराहणं पुणः विधिक्षो विधिमस्यायं रोहिणं तु न लंघये
 त एतदेकोद्विष्टे पार्ष्णिनूक्तं मात्स्ये ऊर्ध्वमुद्रुतं कुतपाद्यन्मुहूर्त्तं च तु सयम् सुहूर्त्तं पंचकं द्येत तत्त्वथा भवन्मिष्यते तथा स
 नैसर्वदा यस्मान्मंदी भवति भास्करः तस्मादनंतफलदस्तत्रारंभो विशिष्यते अथ श्राद्धपरिभाषा चंद्रिकायां कात्यायनः
 क्षिणं पानयेज्जानुदेवान्यारिचरन्सदा पानयेदितिरंजालुं पितृव्यारिचरन्सदा बोधायनः प्रदक्षिणं तु देवानां पितृणामप्रदक्षिण
 म् देवानामुजवोदर्भाः पितृणां द्विगुणास्तथा एथीचंद्रो द्रये शंखः आवाहनार्घ्यं संकल्पे पिंडदानान्नदानयोः पिंडाभ्यंजन
 काले तु तथैवांजनकर्मणि अश्वय्यासनयोः पाद्ये गोघ्ननामप्रकाशयेत् तत्रैव परिशिष्टे क्षणे च पिंडदाने च गंधधूपपाक्षयेन

संकल्पे चासने दीये अंजनार्घ्यजने तथा अर्ना र्घ्यदानाद्यं ते पुगोर्चनामचकीर्तयेत् कलिकायां संग्रहे आसनायाहने पाद्ये अन्नदा-
 नेन धैर्यं च अक्षय्योपि उदाने च पद्मसनामाभिर्कीर्तयेत् मात्स्ये संबंधं प्रथमं त्र्यूयाद्गोत्रं नाम तथैव च पञ्चाद्रूपं विजालीयात् क-
 मण्डपसनात्मनः तत्रैव सकारेण तु यत्कव्यं गोत्रं सर्वत्र प्रधीमता सकारः कुतपो ज्ञेयस्तस्माद्यत्नेन तं वेदेत् यथा काश्यपसगोत्रेति
 पराशरसगोत्रस्य दृढस्य तु महात्मनः भिक्षोः पंचशिरस्य हं शिव्यः परमधार्मिक इति भोक्षधर्मेषु प्रयोगाच्च तेन गोत्रस-
 गोत्रयोः पर्यायत्वाच्छारवाभेदाद्व्यवस्थेति शूलपाणिः एतद्येषां भास्मान्तं ते धामेव हेमाद्रौ दृढस्य चेताः गोत्रं स्वरांतं सर्वत्र-
 गोत्रस्याक्षय्यकर्मणि गोत्रस्तनर्पणो प्रोक्त एतं दातानमुत्थति सर्वत्रैव पितः प्रोक्तः पिता तर्पणकर्मणि पितुरक्षय्यकाले-
 तु पित्र्ये संकल्पेन तथा शर्मन्नेर्घ्यादि के कार्यं शर्मन्तर्पणकर्मणि शर्मणो क्षय्यकाले तु पितृणां दानमक्षयम् स्वरांतं संबुध्यंतं
 भितिर्हेमाद्रिः तत्रैव चंद्रिकायां च स्मृत्यंतरे गोत्रस्थत्वं परिज्ञाने काश्यपं गोत्रमुच्यते यस्मादाह भुक्तिः सर्वाः प्रजाः कश्यप-
 पसंभवाः यज्ञसंस्थाषादः अथाभाज्ञानबन्धीः पुरोहितगोत्रेणाचार्यगोत्रेण चेति तद्विवाहपरम् नामोच्चारणे विशेषमा-
 ह हेमाद्रौ बोधायनः शर्मन्तं ब्राह्मणस्योक्तं वर्मानं क्षत्रियस्य तु गुप्तांतं चैव वैश्यस्य दासांतं शूद्रजन्मनः पित्रादिनामाज्ञा-
 नेतत्रैव एधिवावसितावाव्यस्तपिनाचांतरिक्षसत् अभिधानापरिज्ञानेदिषिष्यत्पितामहः पित्रादीनां नाम यदापु-
 त्रेर्न ज्ञायते तदा आयस्त्वं बसूत्रेणैवम् एतदव्यशारवापरम् आश्वलायनानांतुक्तम् तत्सूत्रे यदिनामान्यदिहांस्तन-
 स्थितामहप्रपिनामहेति त्रूयान् वत्कारिकापि नामानि चेन्नजानीयातन्ते स्यादिवैदेः क्रमान् तर्नेति संबंधमात्रपरम् ते-
 नपि त्रूय्यादावपि नयेति गोडाः स्वीणां दांतं नाम सैधम् दांतं नाम स्त्रीणां भिति एव्हीचंद्रोदये गोभिलोक्तेः केचिद्देवा

शब्दान्तमाहुः अन्येतुदेवीदादिति द्वयोः समुच्चयमाहुः हेमाद्रौ नारायणः विभक्तिभिस्तयत्किंचिद्वाहयते पितृदेवते तत्सर्वं स
 चंद्रिकास्मृत्यर्थसारयोश्च नारदीये अक्षय्यासनयोः षष्ठीद्वितीयावाहने तथा अन्नदानेन चतु-
 फलं ज्ञेयं च पुरीतिरर्थकम् चंद्रिकास्मृत्यर्थसारयोश्च नारदीये अक्षय्यासनयोः षष्ठीद्वितीयावाहने तथा अन्नदानेन चतु-
 र्धन शोपाः संबुद्धयः स्मृताः यत्तु व्यासः चतुर्थीचासने नित्यं संकल्पे च विधीयते प्रथमा तर्पणे प्रोक्ता संबुद्धिर्मपरे जगुरिति
 अत्र शास्त्राभावे द्वावस्येति हेमाद्रिः हेमाद्रौ भृगुः अर्ध्यावने जनपिंडमन्नं प्रत्यवने जनम् संबुद्धिं तत्र कुर्वीत शेषे षष्ठीविधीय-
 ने तत्रैव मातुर्विशेषो नागरखंडे मातर्मन्त्रितथामातुरासने कल्पने क्षये गोत्रे गोत्राये गोत्रायाः प्रथमाद्याविभक्तयः हेमाद्रौ प्र-
 भासरखंडे यज्ञोपवीतिनाकार्यं देवं कर्मप्रदक्षिणम् प्राचीनावीतिनाकार्यं पितृकर्मप्रदक्षिणम् अनुपनीतस्त्रीशूद्रादेस्तूत-
 शयेणैव सव्यापसव्ये स्तेये तस्योपवीतस्थानीयत्वात् अपसव्यं क्रमाद्वस्त्रं कृत्वा कश्चित्सगोत्रज इति ब्राह्मणोक्तिर्वा
 चस्पतिः यत्तु केचित् सदोपवीतिनाभाव्यमित्यस्य पुरुषार्थत्वात् प्राचीनाधीतकाले पुरुषवीतान्तरेण तत्कार्यमेवेति तन्न
 विशेषेण बाधान् जमदग्निः सूक्तस्तोत्रजपं त्यक्त्वा पिंडाघ्राणं च दक्षिणाम् आह्वानं स्वागतं चार्घ्यं विना च परिवेषणम्
 विसर्जनं सोमनस्यमाशिषां प्रार्थने तथा विप्रप्रदक्षिणां चैव स्तुतिवाचनकं विना पितृनुद्विश्य कर्तव्यं प्राचीनाधीति
 नासदा हेमाद्रौ संग्रहे आदौ विप्रांश्चि शोचांते भ्यर्चने विकिरेकृते पिंडानय्य च भित्वा च विसर्ज्य आह्वानं स्तथा आन्वा-
 मेच्छान्दफर्तान् स्थाने धेतुं सुममस्र आद्यंतयोर्द्विराचमेच्छे षष्ठु स कृत्सकृत् तत्रैव श्राद्धं भेषसाने च पादशो-
 नार्चनान्तयोः विकिरेपिंडदाने च पट्टस्वाचमनमिष्यते आश्वलायनः दानाध्ययनदेवार्चाजपहोमव्रतादिकान् न
 कुर्याच्छ्राद्धस्य प्राग्निप्राणा विसर्जनात् एतन्नि सवर्ज्यमिति बोपदेयः इदं विष्णुभिन्नदेवपरम् विष्णोर्निवेदिता

न्नेनयष्टव्यं देवं तान्तरम् पितृष्वभ्यापिनर्ह्यंतदानं त्यागकल्पने पितृशेषं तु यो दद्याद्द्वये परमात्मने रेतोधाः पितरस्तस्य भ-
 यंति क्लेशाग्निन इति स्तोत्रात् पितरः सर्वमनुव्याधिष्णुना शिनमभ्यर्चनीति श्रुतेः यः श्राद्धफलं हरिभुक्तशेषं ददाति भक्षया पितृदे-
 वगणानाम् तेनैव पिंडोऽस्तु लसीधिमिच्छानाकल्पकोटिपितरस्तत्तृमादिति ज्ञाह्योक्तेः श्रेयि श्रीधरस्वामिनुसिंहपरिचर्यादयः एत-
 सर्वे निबन्धविरोधान्निर्मूलम् अत्रियशेषो हेमाद्रौ विष्णुधर्मे श्राद्धान्निहसुमभ्यर्च्य नृवराहं जनार्दनम् शिवपुराणे पूजयित्वा
 शिवं भक्त्या पितृश्राद्धं प्रकल्पयेत् पूर्वनिषेधस्तु सिद्धिर्ना भिन्नपरः तथा हेमाद्रौ देव्यर्चादक्षिणांगादिः पादजान्यंसमूर्धस्यैक शि-
 रोस्तज्जलुपादेषु वा मांगादिव पेतुं के कलिकायां स्पृश्यं तरे श्राद्धरंभे तु ये रर्भाः पादशौचे विसर्जयेत् अर्चनादौ तु ये दर्भाऽडिब्धि
 द्वांते विसर्जयेत् मार्जनादौ तु ये दर्भाः पिंडोऽस्थाने विसर्जयेत् उक्तानादौ तु ये दर्भादक्षिणांते विसर्जयेत् प्रार्थनादौ तु ये दर्भान्
 मस्तारे विसर्जयेत् ऊहमाह विष्णुः मत्तामहानामप्येवं श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः मंत्रो हेनयथा न्यायं शोषाणां भंत्रयर्जितम् या
 थान्यायमिति यत्र बहुवचनतः पितृशब्दस्तत्र सर्वपितृवाचित्या न्नोहः तत्रापिशं धंतां पितर इत्यत्रोह एव भवति पितृवाचि-
 ते उच्यते मंत्र इयं वेदव्याख्यान् वहुवचनं तु नोऽस्ते प्रकृतावसमर्थत्वात् पाशानि न वत् अगंते च नोहः तस्माद्वचनो हेदिति
 निषेधात् एकोद्विष्टे येवम् त्रैनेकोद्विष्टे त्वेकवचनं त्रानूहेनेकोद्विष्टे इति विष्णुकेरूहः अत्र बहुवचनस्याप्युहो वचनान् हा-
 श्मादौ तु विशेषं वक्ष्यामः शोषाणामिति पितृव्याद्येकोद्विष्टे आवाहनादि मंत्रवर्ज्यैकार्यमिति कल्पतरुः ऊहयोग्यपितृपदवा-
 न्मंत्ररचनत्रययोग्यः नतूहः नापि पितृपदरहितः प्रयोज्य इति शूलपाणिः अथंति रंचोक्तं ग्राह्यं बहुवचकारिकापि अ-
 र्घ्यप्रदानमंत्रे तु मात्रादिपदमावयेत् शं धंतामिति पित्रादौ मात्रादिपदमावयेत् मात्राश्चादौ पिंडदाने ये च त्वामत्रान्वित्यत्र

नोहरति च निरुहन् तथा मातुः शब्देऽप्यनुहन् कुर्वत्यसिञ्जानुभञ्जनम् दशादानमुपस्थानं तद्वत्कार्यमिति स्थितिः प्रवाहणमनुहन्ते न
 दत्ताधानमिव्यते तथा आयतुनल्लिलोसीति उशानस्ते नियानितु अनृत्वाऽपि पृथग्दोत्रापितृसामान्यवाचकः आपस्तंबानां तु च
 क्ष्यते हेमाद्रौ मार्कण्डेयः स्नानः स्नानान्त्समाह्वानान्स्वागतेनार्चयेत्सयक् कलिकायां नारदीये प्रायश्चित्तविग्रहः स्नातेभ्योऽ
 प्रगृह्य च दद्याद्देवस्य दंडार्थं हिरण्यं कुशाभे वच तत्रैव संग्रहे मिथिवारादिकं ज्ञात्वा मंकल्य च यथाविधि प्राचीनावीतिना
 कार्यं सर्वसंकल्पनादिकम् संबंधग्रथमंशूयान्नामगोत्रेनैवेव च वस्त्रादिरूपतां चापि स्त्रापितृणामनुकमान् चंद्रोदये नारदीये
 श्राद्धार्थं सिमनुग्रासाम्निग्रान्भूयो निमंत्रयेत् आपस्तंबस्तूर्वेक्ष निमंत्रणं परेक्षर्हितीयं नृनीयमायंत्रणमित्याह श्रुयंश्रयानि
 मंजणीयादिति निवेदनरूपम् आद्यं तद्विधिमाह शौनकः गृहीत्यामुकसंज्ञस्यामुकगोत्रस्य चासुके श्राद्धे तु वैश्वदेवीयं करणी
 याऽक्षणास्तथा इत्येवं श्राद्धद्रव्यादौ न धेनि वदेतु सः श्राद्धस्य कर्ता संज्ञयानं प्राप्नोतु भवानिति सच देवप्राप्त्यानीति इतरस्तं प्रति-
 द्विजः देवो पार्षणे पुस्तूरवाद्रौ वाव्यो पित्रादेरप्यनेनैव वृणीत विधिना हि जान् ततः कर्ता वक्रचो नाहिताग्निः पिंडपितृयज्ञं
 परित्स्तरणादीषाधानां न कुर्यात् अर्थाधानिनो येवमिति प्रयोगप्राश्निजैव भाष्यकारमते आळिके व्येवम् ह्यन्तिकारमते नेनेदम्
 हेमाद्रौ शंभुः संमार्जितो पलिसेतु द्वारि कुर्वन्ति मंडलेऽदक्रुस्वसुदीव्यं स्यादक्षिणं दक्षिणा पूर्वम् व्याघ्रः उत्तरे क्षतं संयुक्ताः
 पूर्वाग्रान्विन्यसेत्कुशान् दक्षिणे दक्षिणां ग्रांस्तु सन्निधौ न्विन्यसेत्कुशान् तत्रैव वौधायनः चतुरस्त्रं त्रिकोणं च तुलं चार्धचंद्रं
 कम् कर्तव्यमानुष्येण त्राह्मणादिषु मंडलम् तत्रैव लौगाक्षिः हस्तद्वयमिदं कार्यं वैश्वदेविकं मंडलम् दक्षिणे च चतुर्हस्तं
 पितृणामंघ्रिशोधने काष्ठकायां संग्रहे तु प्रादेशमात्रं देवानां च चतुरस्त्रं मंडलम् सत्काषडंगुलं तस्मादक्षिणे वर्तुलं तथेत्युक्तं

स्मृत्यन्तरे गतोऽपंचांगुलोविप्रेजानुमात्रोमहीभुजि शरदेशभाजोविशेषचसाधिकः सतुशूद्रके निर्यगूर्ध्वप्रमाणेनव्याख्यातोद्वेपि
 न्ययोः चतुरस्रवर्तुलंचकथितगर्तलक्षणं षाट्प्रक्षालनं प्रोक्तपुषेः शसने द्विजान् निष्ठश्चैस्सालनंकुर्यात् निराशाः पिनरो-
 गनादिति तत्समूलत्वे मंडलाग्रेष्टथक्लेशयम् तत्रगोमये हेमाद्रौ भृगुः अत्यंतजीर्णदिहायावंध्यायाश्च विशेषतः आर्तयान-
 वस्तूनायानगोमयमाहरेत् मात्स्ये अक्षताभिः सपुण्याभिस्तदभ्यर्च्यपिसव्ययत् विप्राणां क्षालयेत्सादानभिवंदयुनः पुनः
 प्रत्यङ्मुखं स्थितः कुर्याद्दिप्रपादाभिवेचनम् तत्रैव भाविष्ये प्रक्षालयेद्दिप्रपादान्शन्नो देवीरिति तृत्वा पृथ्वीचंदोदये हृद्
 वसिष्ठः नकुशं भृथिहस्तस्तपाद्यंदद्याद्द्विचक्षणाः कलिकायां संप्रहे नतः प्रक्षालयेत्सादौ भार्यास्त्यावितचारिणा तथा भा-
 दृक्षालयेत्पापहारी वामे नीरभ्रद्युभवेत् आसुरं तद्भवेच्छूद्रं पितृणां नोपतिष्ठते तत्रैव नापः प्रक्षालयेत्सादौ कर्मादि
 कर्मस्त पाशानंतरमर्घ्यमपि दद्यादिति हेमाद्रिः तत्रैव लोगाक्षिः मंडलादुत्तरं देशे दद्यादाचमनीयकम् तत्रैव विधा-
 यक्षालनं तेषां द्विराचमनमिष्यते त्वयंचापि द्विराचमने द्विधितः अर्द्धयान्वितः हेमाद्रौ नारदीये यत्राचमनचारणिपादप्र-
 क्षालनोदकैः संगच्छंतैर्बुधाः आर्द्धमासुरं तत्प्रक्षसने हेमाद्रौ व्यासः सव्ये नैवासनं धृत्या दक्षिणे दक्षिणं करम् व्याहृ-
 तीभिः समस्ताभिरासने धूपवेशयेत् समाध्वमिति चे वोक्ता दक्षिणं जानुसंस्पृशन् आस्यमाभिमिति तान्मृथादासनं संस्पृ-
 शान्पि हेमाद्रौ शानातपः होदे वेथर्वणौ विप्रौ प्राङ्मुखानुपवेशयेत् पित्र्ये तूदुःसुरवांस्त्रींश्च बहुचाध्वर्युभ्यामगान्
 यातवत्स्वयः होदे वे प्राकृत्रयः पित्र्ये उदगे कौकमेव वा यनु हेमाद्रौ हारीनः दक्षिणाग्रदर्भेषु प्राङ्मुखान् आस्यमाणो
 जयेदुदङ्मुखानित्येके इति तन्मैत्रायणीयविषयम् प्राङ्मुखान् भोजयेदुदङ्मुखानित्ये क इति तत्स्यरिशिक्षात् विकल्प

इति हेमाद्रिः माधवीयेयम् : भिक्षुकोजसूचारीवाभोजनार्थमुपस्थितः उपविष्टेष्वनुप्राप्तः कामंतगभिक्षोजयेत् कोमे
 अतिथिर्यस्य नाभानिनतच्छ्रद्धं प्रचक्षते विप्रनिग्रमोमाधवीये पवित्रपाणयः सर्वे ते च गौतमनाम्निताः उच्छिष्टोच्छिष्ट
 संस्पर्शवर्जयंतः परस्परम् तत्रासनामिष्टध्वं च द्रोदयेयम् : आसनं कुतपंदद्यादितरद्वापवित्रकम् हेमाद्रौ च मत्काररवंडे
 पितृणां घटितं हेमं राजंते वापि चासनम् येन तन्ममयंदनमासनं पितृकर्मणि स चैदिज्यासनास्तु न हि प्रव्यवतेदिवः हेमा
 द्रोनागररवंडे अयः शंकुमयं पीतं ग्रदेयं नोपवेशने कसिकायां संग्रहे क्षोभं दुक्कलं नेपाळमाविकं दारुजं तथा तार्योपार्णदृशी
 चैव विष्टरादिच विन्यसेत् अग्निदग्धान्यायसानि भग्नानि च विवर्जयेत् हेमाद्रौ छागलेयः पञ्चान्दागादुपक्रम्य प्राच्यां
 पाङ्क्तिर्यथा भवेत् दक्षिणासंस्थितात्पेपापितृणां श्राद्धकर्मणि पुलस्त्यः श्रीपर्णी वारुणी क्षीरीजं बुकाग्रकंदंबकम् सप्त
 मंबकुलं पीठं पितृणां दत्तमक्षयम् संग्रहे शंमीचकाशरीशोलुः कंदवो वारुणस्यथा पंचासना निशस्तानि श्राद्धे देवावर्चनेत
 या कारिका द्वौ देवौ प्राङ्मुखौ विंशे त्रीन्विप्रा नुदगायनान् पेदीनसिः कुतपः श्राद्धे त्रैलोक्यां श्रोत्रियो यदि दृश्यते आश्रयला
 यनः नीवीया सोदशांतेन स्वरक्षार्थं प्रवर्धयेत् दक्षिणे कटिदेशे तु तिलैः सह कुशत्रयम् यनु कार्तीयम्
 नीवीकार्यादशागुप्तिर्विभक्तुक्षौकुशौः सहेति तद्भुद्धिः श्राद्धे पितृणां दक्षिणे पार्श्वे विपरीतानुदैविक इति स्मृत्यंतरात् यामे
 दक्षिणे वेत्याचाराव्यवस्थेति मदनपारिजाते आचार्यः प्राणायामत्रयं कृत्वा गायत्रीस्मरणं तथा श्राद्धं कर्त्ता स्मृतिवदे
 त् विंशेर्वाच्यं कुरुध्व च ग्राह्ये ततस्मिन्नानुगृहेन स्मिन् विकिरेच्चाप्रदक्षिणाम् अर्द्धयापरयां युक्तो जपेदपहना इति स्मृत्य
 र्थसारे अपहनादतिस्नानविकीर्ण्य उदीरतामि त्पूचाप्रोक्षेत् पराशरः तद्विष्णोरिति मंत्रेण गायत्र्या च प्रयत्नतः प्रोक्षयेद-

दन्तजातनुशुद्ध दृष्ट्यादिशुद्धये हेमाद्रौ ब्रह्मादे श्राद्धभूमीगर्भाध्यात्वात्वादेयं गदाधरम् वस्त्रादींश्च पितृभ्यां ताननः श्राद्धप्रवर्तने
 देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव नमः स्वाहोयेस्वपायै नित्यमेव नमो नमः आदिभ्यश्चानेपुत्रिरावृत्तं जयेद्बुधः पितरः-
 क्षिप्रमायां निराक्षसाः प्रवर्तन्ति च तत्रैव स्वादे निलारक्षं त्वस्मान्दर्भारक्षं तु राक्षसान् पंक्तिं चैत्रो विरक्षेदतिथिः सर्वरक्ष-
 कः वसिष्ठः शुद्धवतीभिः कूष्मांडीभिः पावमानाभिश्च पाकादिभ्योक्षयेत् अथ देवार्चां तत्र प्रत्यपचारमाद्यंतयोरपोदद्यादित्स्कं
 मुच्यैस्मृत्यर्थं चारं हेमाद्रौ ब्रह्मादे आसनेषासनं दद्याद्वाग्देवादिक्षिणेपि वा पितृकर्मणि वा भस्मं देवे दद्यात्तु दाक्षिणे प्रचेताः अ-
 सनेषासनं दद्यान्नतु पाणौ कदाचन धर्मोसीत्यथमंत्रेण गृण्हीयुस्तेतु नानुशान् धर्मोसि विशिवाशिराजाप्रतिष्ठित इति मंत्रः गा-
 लुचः दर्भा नादाय हस्ताभ्यां गृहीत्वा दाक्षिणेकरे देवेक्षणाः क्रीयन्तं तु निरयुष्मं करततः ओं तथेति द्विजाश्रुः स्तेप्रा मोतु भवा
 निनि कर्मव्रयाचनो विप्रः प्राश्नवानिति चैव देत् सृष्टी चंद्रोदये हहन्नारदीये ययैर्दभैश्च विशेषां देवानां मिदमासनम् इत्येति
 भूयो दद्याद्देवेक्षणां शनिसिषणम् तच्च पश्चाच्चतुर्ध्यावाकार्यमिति स एव ततोर्ध्वं कृत्ययेदिति मन्यादयः शौनकाजयंताभ्यामर्घ्यं
 सहितस्य देवाचनस्योक्तेः आश्वलायनानां देवेर्ध्वं दानं वोपदेवः वन्न परिशिष्टप्रयोगपास्त्रिज्ञानविरोधात् सृष्टि आहूतं देवेव्यर्घ्यं द-
 द्यात् देवेभ्योपि षष्ठ्य कृदादिस्वाहा अर्घ्यं शुनिचोदनादिति यौनकोक्तेः अथार्घ्यपात्रम् एष्ट्री चंद्रोदये मात्स्यपाश्रयोः पात्रं वनस्पतिम-
 यंतया पूर्णमयं पुनः जलजं चापि कुर्वति त्रधा सागरसंभवम् ब्राह्मे सौवर्णं ताप्यरोध्या शमास्पृष्टि कंशं च शक्तयः भिन्नाभ्यपि हि यो-
 न्यानि पात्राणि पितृकर्मणि हेमाद्रौ प्रजापतिः सौवर्णं राजतं ताप्यं स्वर्गं मणिमयं तथा याज्ञिकं च समं वापि अर्घ्यार्थं पूरयेद्बुधः अ-
 न्विधेयं कल्पदित्वं चतुस्त्वादाप्यर्घ्यपात्रे देव गानवसूत्रे तु देवैश्च देविके श्रीणि पित्र्ये एवैकं सुभग्यत्र चैत्स्कं कम् तदेक

विप्रपत्न्य पात्रालान्परचेतिहेमाद्रिः मदनरत्नेतुदेवे एकपात्रमुक्तम् एव्योचंद्रोदयेपित्रीणिपितृकृपात्राणिहेहैवैश्वदे
विक्रमिदतिदृष्टपराशरोक्तेहेहैवैसाह बहुचानांतुहेवैविप्रहित्वेयैकमर्घ्यपात्रंअर्धशोदद्यादित्यक्तं परिशिष्टेप्रयोगपा
रिजानेन कलिकायांहारीनः दत्तमक्षय्यतांयातिखड्गेनार्घ्यंतुयत्कृतम् दृष्टमनुः मृन्मयंदारुजपात्रमयः पात्रंचय-
त्रवेत् राजनंदेविकैकार्ये शिलापात्रंचवर्जयेत् पुराणिसमुच्चये मृत्पात्रं वंतथाकांस्यं मारक्तं जतुसंभवम् अणुः सीस-
लोहभवं सदापात्रं विवर्जयेत् तत्रैव अष्टांगुलं भवेत्पात्रं पितृणां राजतं शुभम् दशांगुलं तु देवानां सीतार्णवशक्तितः कृतं
स्थापयेदध्यर्पणार्थे हेतुयजेतः कुशोपरि हेतुपवित्रेचिधिवत्पात्रयोश्चोपरिशिषेत् यज्ञपाश्वर्यः पवित्रेस्थे तिमन्त्रेणपवित्रे
छेदयेत्तुते औपधासंनरेकत्वाअंगुष्ठांगुलिपर्वणोः स्येनकाष्ठेनलोहेननमृन्मयनखादिभिः वसिष्ठः तूष्णीं प्रोक्ष्यांभा
स्मापात्रेकुर्याद्दूर्ध्वगिलेनतः पूरयेत्पात्रयुग्मंतु कृतलोपरपवित्रके दृष्टपराशरः पात्रद्वयमथाध्यायित्वैतजसंचैकवस्तनः
प्राङ्मुखो मरतीर्थेनशानोदेव्योदकांक्षिपेत् यवोसीति यवांस्तत्रतूष्णीं पुष्या णिचंदनम् मानवसूत्रे स्ममनसः प्रहि
व्योसूययवान्प्रक्षिप्येति यवोसीतिमंत्रः पादौ यवोसिधान्यराजोसि वारुणोमधुमिश्रितः निर्णोदः सर्वपापानां
पवित्रमृषिभिः स्मृतः राजीवाचारुणोमधुसंयुत इतिपरिशिष्टपाठः गोभिलेनतु यवोसि सोमदेवत्यइतिनिलमं-
त्रोत्रस्वाहासुक्तोक्तः हेमाद्रौयमः यवहस्तस्ततोदेवान्विज्ञाप्यावाहनंप्रति आवाहयेदनुज्ञातोविश्वेदेवास इत्युक्त्वा
दृष्टपराशरः ततः सव्यकरं न्यस्यविप्रदक्षिणजानुनि देवानावाहयिष्येहमितिवाचमुदीरयेत् आवाहयेत्यनुज्ञा
तोविश्वेदेवासआगत विश्वेदेवाः शृणुतेममितिमंत्रद्वयंपठेत् श्राद्धविशेषविश्वेदेवानामज्ञानेहेमाद्रौबृहस्प-

ति; उत्पत्तिनामचेतेषां निविदुर्येद्विजातयः अयमुच्चारणीयस्तेर्मन्त्रः श्रद्धासमान्वितैः आगच्छन्तु महाभागा विश्वेदेवाम हा
 वताः ये अत्र निहिताः श्राद्धे सा च धाना भवन्तु ते इदं चावाहनमर्घ्यं पात्रासादनात् प्राक् हेमाद्रिणोक्तम् तत्र कार्त्तिकेः प्रा
 क्कार्येनथैव तस्मात् अन्येस्तदुत्तरं एव चन्द्रोदये शंखः सयवंपुष्पमादाय चरणादि शिशोर्निकम् अर्चयेत् तत्सर्वं
 कुर्यादन्तरे चोदकं तथा पित्र्ये तु मूर्धादिपादां तं पादप्रभृति मूर्ध्नां देविके पूजनं भवेत् शिरः प्रभृति पादां तं नमो बर्हि
 पेनूके इति मदनरत्ने प्रचेतसोक्तैः कलिकायां संग्रहे तिष्ठन् कृतांजलिर्भूत्वा पठेन्मंत्रौ समाहितः विश्वेदेवाः शृणु मेत्या
 गच्छंस्त्वपरंततः हेमाद्रौ जानूकण्यः ततोर्घ्यं पात्रसंपन्निं वाचयित्वा हि जौत्तमान् तदग्रे चार्घ्यं पात्रं तु स्थाहा र्घ्या इति
 विन्यसेत् गार्ग्यः दत्ताहस्तेपवित्रं च कृत्वा पूजां च पादतः आदि व्याश्रितं मंत्रेण हस्ते न्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् संग्रहे विश्वे
 देवा इदं वो र्घ्यं मिनिदानं समादिशेत् तदन्ते स्वाहानम इति गार्ग्यं आदिव्याश्रितं मंत्रेण स्वाहाकारं नमोत्तकमिति हे
 माद्रौ नागरचंडात् अथर्वणसूत्रेण पाचमर्घ्यं मात्रमनीयमिति हिज करे निनयेदित्यस्यैव त्रयमुक्तम् गभास्तिः अ
 र्घ्यं च पिंडदानं च स्वस्त्यक्षये नथैव च गंधपुष्पादिकं सर्वहस्तेनैव तु दापयेत् प्रतिविप्रं यादिये त्याहतिः बह्वृचानां त्व
 नेन दत्ता र्घ्यानि मंत्रणम् ततः पात्रं दक्षिणे देवेभ्यः स्थानमसीति सुब्रजमुत्तानं वा कार्यमिति गारुड उक्तम् एतदापस्ते-
 बानां नियतमन्येषां न हेमाद्रौ विष्णुधर्मं गंधैः पुष्पैश्च धूपैश्च वस्त्रैश्चाप्यथ भूषणैः अर्चयेद्वा ह्मणान् वाक्त्या श्रद्धा-
 धानः समाहितः एव चन्द्रोदये मार्कंडेयः चंदनागरुकुपूरकुंकुमाभिप्रदापयेत् विष्णुः चंदनकुंकुमफूर्सागरुप-
 द्मकान्यनुलेपनायेति व्यासः अपवित्र करो गंधादरे निपूजयेत् कलिकायां स्मृतिः गंधादरे तैवे गंधमायेनेते

चपुण्यकम् धूरसीत्यमुनाधूपमुद्दीप्यत्वेति दीपकम् सुवंगस्याणिमंत्रेण वस्त्रं दद्यात्सयत्नतः आसने स्थापनं द्रुयादर्थे स्त्वर्ध्वं
जोतमः स्रग्धश्च स्रग्पाणिस्तमाल्यानि स्रग्धूपकः स्रज्योतिश्चेव दीपे तु स्वाच्छादनमिति क्रमः विप्राणां गंधेन च तुलं नि
पुंरुयानकार्यम् हेमाद्रौ देवलः ललाटे पुंरुं कदृह्वास्के धेमालां तथैव च निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा च वषलीपतिम् पुं-
रुवर्तुलमित्यपरा के मदनरत्ने च पुंरुं विपुंरुं च तुलमर्धचंद्रं ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्यात् ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्यात्
यांति चेपि त्र्येचकर्मणि निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा च विपुंरुं कुर्यात् इति दृष्ट्वा पराशरोक्तेः तिर्यग्लेपो भवत्येव वर्जयेति-
लं कं भाले श्राद्धकाले च सर्वदा तिर्यग्गव्यूर्ध्वं पुंरुं वा धारयेत् प्रलत इति व्यासोक्तेरिति दृष्ट्वा चंद्रः यत्तु नारदीये ऊर्ध्वं पुंरुं
च तुलसी श्राद्धे नेच्छंति केचनेति तत्कर्तृपरम् हेमाद्रौ ब्राह्मे पूतिकं मृगनाभिं च रोचनारकचंदनम् कालेयकं तूग्रगं
तुलसीं चापि वर्जयेत् कस्तूर्या विकल्प इति हेमाद्रिः दृष्ट्वा शान्तपः पवित्रं तु करे कृत्वा यः समालभते तौ द्विजान् राक्षसा-
नां भवेच्छ्राद्धं निराशोः पितृभिर्गतिः पुष्यं तु ब्राह्मे जाती चंपकलोधांश्च माहिषा वा पाणवर्वरी चूताशोकादस्तु च तुलसी
शतपत्रकम् कुवृजं कंठगरे चैव पशुंगमारण्यकेतकीं द्यूथिकामिति सुक्तं च श्राद्धे योग्यानि भौ द्विजाः कमलं कुमुदं पद्मं पुंडरी
कं च यत्नेनः इंदीवरं लोकनदं कल्हारं च निवेदयेत् हेमाद्रौ चासुभगविष्ययोः स्रक्कुमारैः किमलयेयैर्वदूर्वां कुरेरपि संपूज
नीयाः पितरः श्रेयस्तामेन सर्वदा स्कांदे जातिश्च सर्वादानव्यामहिषाश्चैतयूथिका जलोद्भवाणि सर्वाणि कुक्कुत्समानि च
चंपकम् तत्रैव दृष्टमनुः न नित्युक्तः शिखावर्ज्यमाल्यं शिरसि धारयेत् वर्ज्यानि दृष्ट्वा चंद्रोदये भविष्ये केन कीं तुल-
सीपत्रं विलयपत्रं च वर्जयेत् द्रोणं च करवोरं च धनूरं किं शकं तथा माधवीये स्मृत्यर्थं सारे च तुलसीनिषिद्धा तुलसी-

निषेधो निर्मूल इति हेमाद्रिः समूलत्वेऽपि पिंडपरः तुलसीगंधमाघायपितरस्तृप्तमानसाः यथातिगुरुडास्तृप्तदचक्रपा
 णिन इति प्रयोगपारिजाते पाद्योक्तेरिति बोधेयः दृढपराशरः नजीतीकुसुमैर्विह्वल्यपत्रैश्च नार्चयेत् अपादिकुसुमं
 सिंटीरूपिकासकुरादिका पुष्पाणि वर्जनीयानि आद्रुकर्मणि नित्यशः हेमाद्रौ शंखः उग्रगंधीन्यगंधीभिश्चेत्यहसोद्भवानि
 च पुष्पाणि वर्जनीयानि रक्तवर्णानि च जलोद्भवानि देयानि रक्तान्यपि विशेषतः अंगिराः नजानीकुसुमानि दद्यात्
 न्यक्रदली पत्रमिति जात्यां विकल्प इति हेमाद्रिः निषेधः पिंडविषयः कुंदशर्भोर्वनौदद्यान्नोन्नमंगरुडध्वजे पिंडे जाती
 र्वनौदद्याद्देवीमर्केणानार्चयेदिति दृढ्याज्ञवत्योक्तेरिति बोधेयः स्मृतिस्मारे अगस्त्यभृंगराजं च तुलसीशतपत्रिका
 चंपकं तिलपुष्पं च षडेते पितृवल्लभाः केतकीं करवीरं च कुलकुंदकं तथा पाटलां चैव जानीं च आर्द्रयलेन वर्जयेत् केचि
 सिंहेऽपि तुलसीमाहुः पितृपिंडार्चनं आर्द्रयेः कृतं तुलसीदलेः प्रीणिताः पितरस्ते स्तया वच्चंद्रार्कमौदिनीनिमार्कं डेयोक्तेः
 धूपस्तत्रैव विष्णुधर्मं धूपस्तगुग्गुसुंदं च स्तथा चंदनसारजः अगस्त्यसर्पूरस्तूरुस्तृप्तकृत्तथैव च विष्णुः द्युतमधुः
 सुकं गुग्गुलुं श्रीरवंदं देवदारुसरलादि दद्यादिति तत्रैव देवलः यैहि प्राण्यं गजाधूपा हस्तयाता हतौ श्रव्यं न ते आर्द्रे नियो
 क्तव्या ये च केचोऽग्रगंधयः द्युतं न केवलं दद्याद्दृष्टान्तरुगुलुम् दीपमाह विष्णुः द्युतेन दीपोदानव्यास्ति स्ते स्तेन वा पुन
 वसामे दोद्रवं दीपं प्रयत्नेन विवर्जयेत् वस्त्रं ब्राह्मे कोशेयं क्षौमकार्पासं दुकूलमहंतं तथा आर्द्रयेतां निनोदद्यात्कामा
 नाप्रोति चोत्तमान् हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ते यज्ञोपवीतं दानव्यं वस्त्राभावे विमानता पितृभ्यो वस्त्रदानस्य फलं तेनाभुनोत्स्वि
 तम् तत्रैव पादौ निष्क्रयो वा यथाशक्ति वस्त्रास्मावे प्रदीयते अन्यान्यपि च देयानि तत्रैव कालिकापुराणे धात्वादिनि

विनारम्यादीपिकाः आद्वकर्मणि पितृनुद्दिश्ययोदद्यात्संभवेद्भजनंश्रियः योद्धपदानपात्रंनुपात्रमारान्तिकस्यच दद्या
 त्पितृभ्यः प्रयत्नस्तस्यस्वर्गक्षयागतिः विष्णुधर्मे यः कंचुकंतथोष्णीकांपितृभ्यः प्रतिपादयेत् ज्वरोद्भगानिदुःखानि-
 सकदाचिन्नपश्यति स्त्रीणांआर्द्धेनुमिंदूरं दध्मंश्चंडानकानिच निमंत्रिताभ्यः स्त्रीभ्योयेतेस्फः सौभाग्यसंयुताः हेमा
 द्वावादित्यपुराणे नरुष्णवर्गेदातव्यं नापिकापसि संभवम् पितृभ्योनाधिमलिनं नोपशुक्तं कदाचन न छिद्रिनं नापद
 शं न धोतं कारुणापिच कार्यासनिषेधोन्यसंभवे तत्रैव पितृन्सत्कृत्य वासोभिर्दद्याद्यशोपवीतकम् यज्ञोपवीतदा
 नेन विना आर्द्धं नुनिष्फलम् एतद्यतिश्चूडस्त्री आर्द्धेपि देयमिति हेमाद्रिः तत्रैव नृसिंहपुराणे कमंडलुं ताम्रमयंश्चा
 र्द्धेनुप्रददातयः काधेन निर्मितं चापि नारिकेलमथापि वा दद्यात्कमंडलुं आर्द्धेऽसः श्रीमानभिजायते योमृत्तिकाविर
 चितान् आर्द्धेषु च घटान्कभान् प्रदद्यात्करकान्वापिसोक्षयाविंदनेस्तरवम् तत्रैव उपानच्छत्रवस्त्राणिभुक्तिपात्रं क
 मंडलुम् शयनासनयानानि दर्पणव्यजनानिच अन्नं कसंस्कृतं गंधां स्तांबूलं दीपचामरम् पितृभ्योयः प्रयच्छे-
 नुविष्णुलोकं सगच्छति सौरपुराणे वामरंतालहंतं च धेनुं छत्रं च दर्पणम् दत्वा पितृणामेतानि भूमिपालो भवे
 दिह तत्रैव नंदिपुराणे अलंकाराः प्रदातव्या यथाशक्ति हिरण्यमयाः केशूरहारकटकमुद्रिकाकुंडलादयः तथास्त्री
 आर्द्धेषु प्रदेयास्तुरलंकारास्तु योषिताम् मंजीरमेखलादामकर्णिकांकंकणादयः आदर्शव्यजन छत्रशयनासन
 पादुकाः मनोज्ञाः पटवासाश्चस्कृतगंधाः श्रृणुं दृष्टयः अंगारधानिकाः शीतेयोगपट्टाश्चषष्ठयः कटिसूत्राणिरो
 प्याणि मेखलाश्चैव कंकवलाः कर्पूरादेश्चभौडानि तांबूलायनंतथा भोजनाधारयं चाणिपतद्वा हांस्तथैव च तथा

जनशालाकाश्चकेशानांच ग्रसामधनम् एवान्दद्याजुयःसम्यक् सोश्वमेधफलं लभेत् स्मृते सौवर्णराजतं वापि कां स्येनाप्यथ नि-
र्भितम् दत्त्वा भोजनपात्रं तु स भ्रातृभगवति भूतले भामनपुराणे वंदीकृतास्तये कोचित्स्वयं वायदिवापरेः येन केनासुपाये
नयस्तामोचयेते नरः पितरस्तस्य गच्छन्ति शाश्वतं पदमव्ययम् पराशरः वाचयेत् स रिपूर्णं त्वं वा सोदत्त्वा विधानतः नार-
दीये देवैश्च समजुस्तानो यजेत् सितगुणं त्वथ तत्र पित्र्ये आसनाद्यशेषमर्चनकांडं वैश्वदेविकं श्रेयम् विशेषस्मृत्यते तत्रा
सने द्विगुणशुभ्नाः कुशाः अत्रावाहनमासनात्पूर्वैवाध्यं पूरणोत्तरं वाग्नौ करणोत्तरं वे निस्मृतिषु पक्षउक्तः एषां शा-
खाभेदेन व्यवस्था द्वितीयपक्ष एव बहुसंभतः तत्रार्घ्यमाहाश्वलायनः तैजसाश्ममयमृन्मयेषु त्रिषु पात्रेष्वेकद्रव्ये
जुवादसीनां हितेष्वपः प्रसिच्य शन्नो देवीरित्यनुमंत्र्य तिलानां चपानि तिलोसिसोमदेवयोगोसवेदेव निर्मितः प्रलवद्भि-
प्रत्तत्स्वधया पितृनिमान् लोकाभ्यां णया हि नः स्वधानमदनि अक्षममयं स्फाटिकादि मृन्मयं हस्तकृतमेव कुलालचक्रनि-
ष्यन्मास्करंदैविकं नतन् तदेव हस्तघाटनंदैविकं केवलं तथेति छंदोगपरिशिष्टात् अन्यान्यापि पात्राणि पूर्वसुक्तानि म-
नुः भन्नाभ्रावैद्विजाभायेयद्येकोत्राक्षणो भवेत् पात्राण्यासादयेत्त्राणि न तु ब्राह्मणसंख्यया दत्तं कादेः कर्तुर्हृदि पितृत्वादाव-
पि वचनाच्चीत्येव पात्राणीति हरिहरः माधवीये ब्रैजवापः अर्घ्ये पितृणां त्रीण्येव कुर्यात्सात्राणि धर्मयित् एकस्मिन्वाच-
हुषु वा ब्राह्मणेषु यथाविधि हेमाद्रावयेवम् अत्रानुमंत्रणं सकृत् तिलोशीत्वं स्पृशति पात्रमादृतिः पितृशब्दस्यानूह-
श्च निश्चिन्नकृत् दर्शयति त्रिगुणं पवित्रम् किं त्विति स्वः शलाकस्मृतिपुत्रेषु पात्रेण एकोद्दिष्टे शालाकैकां निधायोदकमाह-
रोदति हेमाद्रौ चतुर्विंशतिमतात् तत्रैव विष्णुः दक्षिणाग्रदर्भेष्ठिदक्षिणापवर्गे च मसेषु पवित्रांति हितेष्वप आसिंचेच्छन्नो-

देवोरिति मंत्रेण जलसेचनं वदृचभिनविषयम् अस्मिन्क्षेत्रेति पात्रं मंत्रादृत्तिः कारिकायाम् गंधपुष्पाणि चेतैषु पात्रैषु
 प्रक्षिपेदथ ग्राहो जलं क्षीरं दधि घृतं नित्तं तुलसं पर्षपान् कुशाग्रमधपुष्पाणि दत्त्वा चामेत्ततः स्वयम् जानूक्यर्थः ततो
 धर्मपात्रसंपन्नि वाचधित्वा द्विजोनमान् तदग्रे चार्घ्यपात्राणि स्वधार्घ्या इति विन्यसेन् ततस्तिलहस्तो विप्रसम्यजानो दाक्षि
 णकरं न्यस्या वाहनं पृच्छेत् अर्चगौत्रसंबधनामानि द्वितीयां तत्त्वं च प्राशुकम् बेजवापगृह्ये तिष्ठन् पितृनावा हयिष्या
 मीत्यामं च्य कोर्म अपसव्यं ततः कृत्वा पितृणां दक्षिणां मुखः आवाहनं ततः कुर्यादुशानं स्त्वेत्युवाच बुधः आवाच्यनदनु-
 ज्ञातो जपेदायं नुनस्तनः अत्र सम्यस्यापि प्राशुक्तेर्वक्तव्यः अत्राद्यमंत्रा दत्त्वा स्मृत्यंतरममुकशर्माणममुकगोत्रं वस्तु-
 पयावाहयामीत्याद्यस्तु मूर्धोर्दिपोर्दोर्नैः तिलां न्विकीर्यायं नुन इति सर्वे नैः सकृज्जपेदिति निबन्धाः अत्रोपवेशनसंवेशनपा-
 द्यार्घ्या च मनीयान्यपि हेमाद्रिणोक्ता मिता न्यथर्ववेदिनां नियतानि नालेपते पात्राणि तामहादि पित्रं तं प्राति लोम्येन सर्पः प्र-
 यीगः वाराहे गंधपुष्पां च नं कृत्वा दद्याद्दस्तौ तिलोदकम् गांग्र्यैः शिरस्तः पादौ तौ वापि सम्यगप्यर्चयेत्ततः ततः स्व-
 धार्घ्या इति पितृपितामहादिविप्राग्रे प्रत्येकं निवेदयेदिति कारिकायाम् हन्तौ च आश्वलायनः प्रसव्येनेतरपाण्यं गु-
 ष्ठांतरेणोपवी नित्वा दक्षिणेन वासव्योपगृहीतेन पित्रं दत्तेर्घ्यापितामहे दत्तेर्घ्यं इत्यपः पूर्वताः प्रनि-
 ग्राहयिष्यन् सकृत् स्वधार्घ्या इति पृच्छति स्वनुसृष्टास्वनुमंत्रयति यादिव्या आपः यथिव्या सं च भूवुर्पा अनरिक्षा उत
 पार्थवीर्याः हिरण्यवर्णा यजित्यास्तान आपः शंस्यो नाभवंतु अर्घ्या दि प्राकृंगंधादेर्यज्ञोपवीतमेव अर्घ्यदानास्त्राग-
 न्याभपोदयात् यद्यप्यत्र सव्येन दक्षिणेन वार्धं दद्यादित्युक्तम् तथापि दक्षिणेनेत्यभिमतोर्थः कारिकायां हन्तौ चैवम

पित्रादेस्तृभिः पात्रैर्दद्यात् पितुः स्थाने विप्रत्रयं चेदेवाध्यै विप्रत्रयदद्यात् त्रयाणां स्वधार्घ्या इति सकलप्रभः एवं पैतामहादावपि
 अन्यजलदानमर्घ्यमंत्राश्च प्रतिविप्रभावंति तैषु गांधौ च प्रतिविप्रं पदार्थानुसमयः कांडानुसमयो वा पित्रादित्रयाणामेकवि
 प्रपक्षेत्रिभिः पात्रैरेकस्येवार्घ्यं दद्यादिति हनिः कारिकापि स्वधार्घ्या इत्यगोर्ध्यास्ता उपवीतीति चेदेयेत् निचेदनात्मा कृत्राची
 नावीतमेवेत्यर्थः अर्घ्यं सशेषमादाय दक्षिणेन नुपाणिना भव्यहस्तगृहीतेन निनयोसिततीर्थतः दत्त्वादत्वा निनीतास्नाया-
 दिव्यार्चनं भवेत् यत्तु यादिव्या इति मंत्रेण हस्तेष्वर्घ्यं विनिक्षिपेदिति यच्च वाराहे तित्त्वाद्युना चापसंब्यं दद्यादध्यौ दिकं द्वि
 जइति यच्च व्यासः गोत्रसंबंधनामानि पितृणां भुवीर्नयन् एकेकस्य तु विप्रस्य अर्घ्यं पात्रं विनिक्षिपेदिति तद्भुक्वातिरक्त-
 विषयम् तत आचामेत् एवं पातामहेष्वपि आश्वलायनः सस्त्वान्नामवनीयताभिरदिः पुत्रकामो मुखमनक्ति सस्त्ववः शेषः सं
 त्रयोहिपरिशिष्टो भवतीति शतपथश्रुतेः केचिन्नुहस्तगलितं बुचदंति समवनीयांस्वेदे पात्रे पितृपात्रे आसिञ्च्येति वृत्तिः
 प्रथमे पात्रे संस्त्वान् समवनीयेति कातीयस्मृताच्च ब्राह्मे तु प्रतिविंबावलोकनमुक्तम् स्वां देत्वायुः कामस्य नेत्रासेचनमु
 क्तम् पितृविभ्रैः प्राङ्मुखस्य कर्तुराभवेकः कार्य इति केचिन् आश्वलायनः नोद्धरेत्यथ मंत्रं पितृणां मर्घ्यं पातितम् आ-
 दत्तास्तत्र तिष्ठति पितरः शौनकी ब्रवीत् यावद्द्विप्रविसर्जनं भित्तुर्गर्वादेय मीयः पाठः अत्र वृत्तिः पितृपात्रं समचनयनदे
 शान् चालयेदाश्चाह समाप्तेः यस्मात्तत्र नृनीयपात्रेणादत्ता इति यद्वा प्रथमपात्रमेव न्यग्वित्तुं कुर्यादिति कामाभावेपीदमे
 व शेषप्रतिपादनम् हेमाद्रौ कौर्मै संस्त्वान् श्रुततः सर्वान्यात्रैकुर्यात्समाहितः पितृभ्यः स्थानमसीति न्युच्यं पात्रं निधापयेत्
 त् शूलपाणौ यमस्तु पैतृकं प्रथमं पात्रं न स्मैयेतामहं न्यसेत् प्रपितामहं ततो न्यस्य नोत्थरेन्न च चालयेदित्याह अथ संस्त्व

चानानीय तृतीयेनाच्छाद्य न्युञ्जीकुर्यादिति सर्वे कवाक्यतयार्थ इति केचित् अत्रिः गंधादिभिस्सदभ्यर्च्य तृतीये
 नापि धापयेत् पितृभ्यः स्थानमसीति शक्रौ देशोर्ध्वे च येन अर्चनं न्युञ्जीकृते पितृल्यम् न्युर्वजसुत्तरतो न्य-
 सेदिति प्रचेतसोक्तेः सर्वविप्रोत्तरतो न्यसेदिति हेमाद्रिः कस्य तर्ह्यविप्रवामे इति हलासुधः कर्तुं वामे इति श्रु-
 त्वा पाणिः उत्तानं विद्युतं वापि पितृपात्रं नतद्रवेदिति उशनसोक्तेः न्युञ्जते वसाधुः मातामहादिसंस्त्वानपि पितृपात्रे ए-
 व गृहीत्वा प्रयाजवननेन न्युञ्जीकुर्यादिति शूलपाणिः एकोद्विष्टे नूहेन न्युर्वजसुत्तेति पितृभक्तो श्रीदत्तः यमोपि स्पष्टमु-
 तानमन्यन्वनीतमुदादिनं तथा पात्रं दृष्ट्वा ब्रजं त्याश्रुपिनरस्तु शपति च वैश्वदेवे उज्जानमिति भट्टन पारिजानः ब्रजवापः न-
 स्योपरिकुशान्दत्वाप्रदद्याद्देवपूर्वकम् गंधपुष्पाणि धूपं च दीपं वस्त्रोपवीतके अन्नगंधादेर्देवपिच्छे च पदार्थानुसमयस्य याज्ञ-
 वल्क्योक्तं कांडानुसमयेन विकल्प्यो ज्ञेयः बहुचानां तु सूत्रे देवानुक्तेः कांडानुसमय एव अन्नप्राचीनावीनि नाम गौत्रसंयुक्त्या सुत-
 प्रागन्यदेववत्तदंत आचमनं च हेमाद्रौ कालिकापुराणे निर्वर्त्य ब्राह्मणादेशान् क्रियामेवं यथाविधि भाजनानि ततो दद्यात्
 हस्तशौचं पुनः क्रमात् आदेशात् सान्नादि तत्पुन्यः तेन न भ्रापि प्रश्नानुज्ञे ज्ञेये तत्रैव ब्राह्मे मंडलानि च कार्यणि ने चारेभ्यः
 र्णकेः शक्तेः गौरमृत्तिकाया वापि भस्मानागोमयेन वा भृशुः भस्मना वा रिणा वापि कारयेन्मंडलं ततः चतुःकोणं हि जाग्रदस्य
 कोणं क्षत्रियस्य तु मंडलास्तु निवेश्य शूद्रस्याभ्युक्षणं स्मृतम् बहुच परिशिष्टे तु देवे च तुरस्त्रं पित्र्ये च तं मंडलं कृत्वा क्रमे-
 ण सयवान् सति तान् श्रद्धां न्द्रादित्युक्तम् मार्कंडेयः यानुधानाः पिशाचाश्च कूराये चैव राक्षसाः हरंति रसमनस्य मंडले-
 न विवर्जितम् हेमाद्रौ हारीतः भूमावेच निद्रध्यानोपरि पात्राणीति तानि च हेमाद्राव विराह भोजने हेमरोप्याणि देवे वि-

अथथाक्रमम् हारीतः राजतपार्णत्वाद्यकांस्यपात्राणिभोजनेइति तत्रैवचाराहे सोवर्णानीहरोव्याणि कांस्यानि तदसंभवे
 अन्यान्यपि हि कार्यणिदारुजान्यपि जानता नायसान्यपि कार्याणि पैचलानि नुक्तवित् न च सीसमयानीह शस्यन्ते त्रुजान्य-
 पि अत्रिः पंचाशत्पलिकं कांस्यं बद्धाधिकं भोजनाय वै गृहस्थैस्तदा कार्यमभावे हेमरोव्ययोः पालाशोभयो विनानस्युः पर्णपा-
 त्राणि भोजने दृश्यन्ति चंद्रस्त कांस्यपात्रे हविर्हस्वानि राशोः पितरोगना इति ब्राह्मणेः कांस्यपात्रनिषेधमाह वोपदेवस्तस्मै
 निसंगहसु राजहार आर्द्रपलाशपात्राणि मधुभेदं वराणि च पारिकाकुलजपूक्षककचानि क्रमाज्जगुः कदली चूतपनसजं
 बुधुन्नागचंपकाः अलाभैर्मुत्स्य पात्राणां ग्राह्याः स्क्रः पितृकर्मणीति हेमाद्रौ तु कदलीपत्रनिषेधमाह गिराः नजानीकुस्त-
 मानि दद्यान् कदलीपत्रमिति क्रतुः अस्तराणां कुलैजातारं भापूर्यपविग्रहे तस्य दर्शनमात्रेण निराशाः पितरोगताः एवं पा-
 त्राण्यसाद्य भस्ममर्यादां कृत्वा विप्रहस्तशोधनं कुर्यात् तत्र पिशांगरसाणोदनिमं न द्वयं केचित् पतन्ति मात्स्ये अकृत्वा भस्म
 मर्यादां यः कुर्यात्साणि शोधनम् आस्तरतद्भवेच्छ्रद्धं पितृणां नोपनिष्ठते तत्रैव ब्रह्मांडे प्रशाल्य हस्तपात्रादिपश्चादद्भिर्वि-
 धानवत् प्रशालनजलं दर्भैस्त्रिलेखिभिरंशुपेच्छुचौ मंडलोपरीति हेमाद्रिः अथाग्नेोकरणम् हेमाद्रौ मार्कंडेयः आहिता
 निस्तनुहुयादक्षिणाग्नेोसमाहितः अनाहिताग्निश्चोपासने ऽग्न्याभावे द्विजेष्कवा वायवाये आहृत्य दक्षिणाभिन्तु हो-
 मार्थं वै प्रयत्नतः अग्न्यर्थं लौकिकं वापि जुहुयात्कर्मसिद्धये आहिताग्निः सर्वो धानी अर्थाधानी तु गृह्य एवेति चंद्रिकाप-
 रार्कमिनाक्षरमाधवादयः तस्यापि दक्षिणाग्नेोलौकिको गृह्य इति हेमाद्रिः कल्पतरुश्च आद्यपक्ष एव नुयुक्तः बहुसंभनश्च
 यद्यपि स्मार्तान्गोकरणं श्रोते दक्षिणाग्नेो न युक्तम् तथापि वचनाद्भवतीति हेमाद्रिचंद्रिकादयः इदं दर्शय्याद्दृष्टव्य आब्दि कादि

पुनस्तर्पणीपाणो अर्धाधानीगृह्येकुर्यादिनिहेमाद्रिर्माधवादयश्च पक्षानंकर्मनिर्वर्त्यवैश्वदेवं च साग्निकः पिंडयज्ञंततः
 कुर्यान्नितो न्वाहार्यकं शुधइतिलो गाक्ष्यादिभिः क्रमोक्तेर्विह्नदक्षिणाग्नि सत्वात् अतएवात्रवचने साग्निकः आहिताग्नि
 कृत्कीहेमाद्रिणा एतदापस्तंबादीनामेव आश्वलायनस्याहिताग्नेः पाणावेवेतिवृत्तिः अर्धाधानिनः गृह्येएवव्यतिषंगे-
 णेतिप्रयोगपारिजातेपरिशिष्टे च वोपदेवस्त्वाह होमशब्दः पिंडपितृयज्ञपरः पितृयज्ञे तु शुहुयादक्षिणाग्नेौ सभ्राह्मिनः
 आदेः लोपासनाग्नेः तु निराग्निर्लौकिकेनले अनग्निर्दूरभार्यश्च पार्वणे समुपस्थितै संधायाग्निंततः कुर्यान्दिहोममग्निं समुत्सृ-
 जेदिति विकंडमंडनोक्तेः आदेः गृह्याग्नानवेवेति लौकिकाग्न्यादिविधानंचेतै निरीयादिविषयं बहुचस्यत्वमग्नेरापि पाणि
 होमएव अग्निपाणिं विना सूत्रे विधानानंतरानुक्तेः अन्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेदिति मन्त्रेऽश्व हन्नायव्येवम्
 क्वचित्साग्नेरपि पाणि होमउक्तो गृह्यपरिशिष्टे अन्यवृत्त्यंच पूर्वैर्हर्मासिमास्यथपार्वणम् काम्यभाभ्युदयेष्टम्यामेको
 द्विष्टेतथाष्टमम् चतुर्षाद्येषु साग्नीनांवन्दो होमो विधीयते विन्यब्राह्मणहस्तेऽस्यदुर्नरेषु चतुर्षपीति एकोद्विष्टं सपिंडीक
 रणं श्रद्धेतन्निषेधात् बहुच भाष्यकारास्तत्सर्वेकोद्विष्टेषु पाणि होममाहुः इदं बहुचानामेव अत्रेदंतत्वम् स्थालीपा
 केन सह पिंडार्थं मुधृत्येति सूत्रेनात्रापूर्वः स्थालीपाकश्चोद्यते सर्व आदेः पुप्रसंगात्तेनानुवादोयमिति वृत्तिकारोक्तेः
 पार्वणे आर्थिकस्यानंगस्वव्यतिषंगस्य चार्थिकादि घनतिदेशादर्थ्याधानिनोपि पाणि होमएवेति वृत्तिस्वरसः एवंम
 सिक्तादायपि षोडशोमासिके आदेः सपिंडीकरणेनथा पाणावेवतु होतव्यमन्यत्राग्नेः तु ह्यने इति बोपदेवोदाहृतवच
 नाच्च भाष्यकारमतेन सूत्रे स्थालीपाकेनेति करणत्वां न्नित्यवच्छवणाच्च पार्वणे सांगं ततः काम्यादिषु तदभावे कार्य

स्थपिंडदानस्याप्यभारः एतदेकमुत्पत्तिविरुद्धतावपि वार्षिकार्थो व्यतिषंगउक्तः प्रयोगपात्रिजातेपिशिष्टे च तेनेतन्मतेर्था-
 धानिनोभ्यावेव वस्तुतस्तस्यालोपाकैः सह शानवयाप्रस्तरं महरतीति वस्तुहभावमात्रश्रुतेः पत्नीवनेत्वरूपलक्षणसि-
 नां गत्यम् तत्त्वैवानां गानुरोधेन प्रधानभूतपिंडदानस्यागोचरः तेन व्यतिषंगभावो व्यक्तो होमो भवतीति बोधोपदेवः अ-
 नाहिताग्नेर्गुण्याग्निमवस्तु सर्वमनेग्नावेव वार्षिकार्थो दानमनेत्यतिषंगो न अन्यमनेत्वस्ति अन्यथा चारमनुष्ठेयम्
 आश्वत्थायनः उरुत्पद्यताक्तमन्मनुज्ञापयत्यग्नौ कारिष्ये करवै करवाणीति वा प्रत्यनुज्ञाक्रियतां कुरुष्व कुर्वित्यथान्ते
 होमियथोक्तं प्रस्तादिनि व्यतिषंगपक्षे इदमिति चेन्नः करवै करवाणीत्यभ्यागनाचित्यसुषंगः पुरस्तात्सिद्धपितृयज्ञे तच्चैवं
 मेक्षणमावदायावदानसंपदानुहुयात्सोमाधपितृमतेस्वधानमोगनेयेकव्यवाहनाय स्वधानमइति स्वाहाकारेण बाह्निं नू-
 र्वयज्ञोपवीतीमेक्षणमनुग्रह्येति अवदानसंपदा उपस्तरणाद्यपेक्षेयत्वर्थः व्यतिषंगपक्षे अतिप्रणीतव्यहोमोन्यथासु-
 रव्ये अतिप्रणतेनापि भ्रमुपसमाधयेति बहुचपरिशिष्टात् केचित्तत्परस्मिन्निवर्णार्थत्वात्सुख्येवदंति तदेतद्विरोधा-
 च्छित्तम् प्रयोगपाठिनातेव्यवम् शौनकः स्वाहाकारेण होमेतु भवेद्यज्ञोपवीतवान् वनमागन्त्येहुत्वापश्चात्सोमाय-
 हूयते अग्नौ यज्ञोपवीत्येव प्राक्षिपेन्मेक्षणांततः छंदोगपरिशिष्टे अग्नौ करणहोमश्च कर्तव्य उपवीतिना अपसव्येन
 वा कार्योदक्षिणाभिमुखेन च कानीयानां त्वपसव्यमेव पिंडपितृयज्ञवत् हुत्वैतिसर्वोतिदेशात् सव्यं तु छंदोगपरम्
 गोभिलेनैतदुत्तरमेवापसव्योक्तैः छंदोगानुहुयुः सव्येनापसव्येन यत्तु पादिति ह्रस्ववाज्ञवत्स्योक्तेश्च अथ पाणिहो-
 मः आश्वत्थायनः अभ्यनुज्ञायां पाणिघेववति पिंडपितृयज्ञवत्स्वाभावेनाग्न्यभावेकाभ्यादिद्वित्यर्थः तेन बहुना

नामैकोद्दिष्टे पाणिहोमो भवत्येव निवेद्योऽन्यपरः पाणिधिति बहुवचनात्सर्वविप्रपाणिषु होम इति दृष्टिः एवं मानामहेऽपि
शोनकोऽपि सर्वेषामुपविष्टानां विप्रपाणामथ पाणिषु विभज्यन्तु हुवात्सर्वसोमायेत्यादिमंत्रतः यत्तु हेमाद्रौ कात्यायनः
पित्र्येयः पंक्तिमूर्धन्यस्तस्य पाणावनतिकः हुत्वामत्र वदन्येषां नूष्णां पञ्चेषु निक्षिपेदिति बहुवचानि रक्तानाम् यत्तु तत्रै
वमात्स्ये अन्यभावे तु विप्रस्य पाणो वाथ जलोपि वा अजकर्णे श्वकर्णे चागोश्चे वाथ शिलां नितिक इति तत्तौ तथा इति विषय
म् तद्यदा पांसमीपे स्याच्छ्राद्धं ज्ञेयो विधिस्तदेति तत्रैव कात्यायनोक्तैः निर्जलेजकर्णादौ यत्तु चंद्रोदये यमः देववि
करे नग्निः कृत्वाग्नेो करपां हिज इति तदभार्यपरम् अपत्नी कोयदा विप्रः श्राद्धं कुर्वति पार्वणम् पित्र्यं विद्वैरनुज्ञातो विश
देवेषु हुयते इति तत्रैव कात्यायनोक्तैः हुयते इति छांदसोऽप्यस्यः हेमाद्रौ वायवीये विधुरो देविके कुर्याच्छेषं पित्र्ये नि
वेदयेत् देवविप्रानेकत्वे तत्रैव वेश्वदेवयदे कास्मिन् भवेयुर्द्व्यादयो द्विजाः तदेकपाणो होतव्यं स्याद्विधिविहितस्तदा
सोऽप्याद्यः प्रथमं वानियम्ये नैति न्यायान् तेन मृतभार्यस्य देवे होमः अनुपनीत ब्रह्मचार्यो देस्तं पित्र्ये अग्न्यभावः स
तस्तावद्यायद्भार्यं न विंदतीति हेमाद्रौ जानूकर्ण्योक्तैः सभार्यं न स्थाग्नेरपि पित्र्यं विप्रकरे इति एतद्वीचंद्रः उपवीति त्वेदे
वे होमः प्राचीनावीनेन पित्र्ये यद्वासर्वत्र देवपित्र्यं करयोर्विकस्य इति हेमाद्रौ भदनरत्ने पाणिजाते च यदा तु पितृमाता
हयोर्देवपित्र्यं विप्रभेदस्तदा भेदेन पाणिहोम इत्यपरा कर्तव्यं द्विकादयः यदा तु देयं तत्र तदा तत्रेण स कुरुदेव पाणिहोम इति
केचित् हेमाद्रिस्तः मानामहस्यभेदेऽपि कुर्यात्तत्रेण साग्निं कुरु इति कातीयस्मृतौ भेदमाह एवं पित्र्येऽपि माधवीये व्येव
ः स्मृ एवं साग्नेरपि विदेशादौ पाणिहोमो ज्ञेयः यत्तु कर्कषणाग्निं विना श्राद्धमेव नास्तीत्युक्तम् तत्सापिंडीकरणवार्धिका

चकरणपत्नेर्यत्किंचिदेव यत्तु हृन्हारदीये अनग्निदूरपायार्थ्यपावणेसमुपस्थिते भ्रातृभिः कारयेद्वाङ्मसाग्निर्केर्विधिवत्-
 द्विजाः क्षयाहदिवसे प्राप्तेस्वस्याग्निदूरगोयदि तथैव भ्रातरः स्वश्वेत्स्रोक्किराग्नाविनिस्थितिः ओपासनाग्नौदूरस्थे स-
 यीयेभ्रातरिस्थिते यद्यत्नौ जुहुयाद्वापि पाणोवासाहिपातयी ओपासनाग्नौदूरस्थे केचिदिच्छन्ति सचमाः पाणावेव तु हो-
 तव्यमिति नैतत्समंजसम् तद्दृष्टानादरादुपेक्ष्यम् हेमाद्रौ यमः अग्नौ करणवत्तत्र होमो विप्रकरे भवेत् पशुं क्षयदर्भा ना-
 स्तीर्य यत्नोत्वाग्नि समो द्विजः मेक्षणेन करेण वा होमः मेक्षणा प्रहरणेनेति द्विजः स्मृतिरत्नावल्याम् नातुज्ञापाणि होमे
 स्यान्नस्तः पर्युह्नोक्षणे नाग्ने सप्तमद्यादि निचयस्यात्ता मिध्यमेक्षणे कर्काचार्योप्येवमाह माधवीये चंद्रिकायां चानुज्ञा
 दिसर्वं भवतीत्युक्तम् पाणि होमे प्रभाद्याहापरा चैधौ नक्तः अनग्निश्चेदाज्यं गृहीत्वा भवत्स्वेवाग्नेन करणमिति पूर्ववत्त
 थास्तिनि आश्वलायनः यदि पाणिवाचांते क्षन्यदन्नमनुदिशत्यन्नमन्ने सृष्टं दत्तम ध्रुचमिति पाणौ हुतं पात्रे निधाय वि-
 भ्रराचम्य भोजनार्थमन्ने परिचिद्ये हुतशेषपात्रेषु दद्यादित्यर्थः सृष्टं प्रभृतम् मेमिन्निकंचेदमाचमनं नहुतमक्षणा नि-
 भिनम् अन्नं पाणितले दत्तं पूर्वमभं त्यकुक्ष्यः पितरस्तेन तृथ्यं तिथौ यान्नं नलभंति ते यच्च पाणितले दत्तं यच्चान्यदुप-
 कल्पितम् एकीभावेन भोक्तव्यं पृथग्भावो न विद्यते इति बहुचपरिशिष्टात् हेमाद्राव्याचमने हेत्यर्थचादृक्तः पाण्या
 स्योहि द्विजः स्मृत इति भाष्येत्वाचांते पुभक्षिनेषु चमुभक्षणे भक्षणे नरं च नाचमनम् अग्नि साभ्यात् पूर्वो न वै यस्तु
 सपिंडीकरणे शेषः दद्यात्ति चोदितत्त्यान् न तत्र जुहोति चोदितत्वादि त्यक्तं न लेतद्दु संभतम् यमुचौ धायनेन तस्मिंस्तु
 प्राशिते दद्याद्यदन्नं प्रकृतं भवति भक्षणा मुक्तं न च्छास्तीयाभामेवेति हेमाद्रिः तत्रैव यमः पिच्यपाणि हुताच्छेषं पितृ

पात्रेषु निक्षिपेत् अग्नौ करणशोपंतु न दद्याद्द्वैश्वदेविके एतदग्निहोमेषिसमं तथा कर्तुं सूत्रे हुतशोषं दत्वेत्यविशेषात् सर्ववि-
 प्रेष्टृणां दद्याद् तत्रैव दद्यात्सिद्धः पित्र्यविप्रकरे हत्वा शोषं पात्रेषु निक्षिपेत् पिंडेभ्यः शोषयेत्कंचिन्न दद्याद्द्वैश्वदेविके
 थापस्तं यानां सूत्रं उक्षिपतामग्ने च क्रियतामित्यामंत्रयेत् काममुध्रियतां काममग्ने च क्रियतामित्यामंत्रयेत् ननु ह्या
 च नष्टाग्निविपुलादेर्विशेषो दहन्ना रदीये नष्टाग्निर्दूरभार्यश्च पात्रेषु समुपस्थिते संधायाम्नि ततो होमं कृत्वानं विस्तजे-
 तुनः अथाश्वेतिनः कालेऽग्निं संधाय हत्वा त्यजेदित्यर्थः एतदापस्तंबानामेव पाणिहोमस्तुच्छंदोगादीनाम् विश्वप्रका-
 शोपि साग्निरोपासने नग्नि रग्ने नैकुर्वीत लोकि के पाणो होमं प्रशंसन्ति न त्वापस्तंबं शारिवनाम् त्मानका विधुरा वासुय-
 दिवा न ह्यचारिणः अग्नौ करणहोमं नु कुर्युस्ते लोकि के न ले अयाश्वाग्नेमनो ज्योतिरुहु अभ्यो ह्वती हुनेत् ततो नु ज्ञानो-
 म्नां धनाद्याज्यभागां ते यन्मे मातेत्यादौ रूह्यान् तत्र सप्तान्ना हुतयः षड्राज्यस्येति त्रयोदश व्यत्ययो वा यथा यन्मे मा-
 ता प्रलुलोभत यन्मे रेतः पिता हं कं यास्मि र्द्युतीति द्वाभ्यां ममुष्ये स्वाहेति पिनुर्नाम्ना दौ होमौ यन्मे पितामही प्रलुलोभत मे-
 रेतः पितामहो हं कं अंतर्दधे इति तन्नाम्ना पितामहाय दौ यन्मे प्रपितामही न भो रेतः प्रपितामहो हं कं अंतर्दधे क्रतुभि र-
 तितन्नाम्ना प्रपितामहाय दौ मातामहेषु तूहः यन्मे मातामही तन्मे मातामहो हं कं अन्यमातामहा इह मि त्यादौ यन्मे-
 मानुः पितामही प्रलु० रेतो मानुः पितामहो हं कं अन्यमानुः पितामहा इह यन्मे मानुः प्रपितामही प्रलुलोभ० रेतो मानुः
 प्रपितामहो हं कं अन्यमानुः पितामहा इह सर्वत्राप्यमुष्या इत्यत्रैकं तन्नामयोज्यम् तद्द्वयसंग्रहे योज्यः पित्रा-
 दिशब्दानां स्थाने मातामहादिकः अन्नहोमे तथा स्यर्शजलपिंडादिदानके यन्मे मातामही त्यादि तत्रोदाहरणं भवे-

ततो ये चे हेत्येकान्नाहुतिः ततः स्वाहापित्र्यै इत्याद्यैराज्यं हुत्वा स्विष्टकृतं हुत्वा सर्वभक्ष्यं किंचिदादयो दशुष्यां भस्मापोष्य
तत्र दूष्णीं स्नाह्वा रेणुहोति परिषेचनांतं स्थात्वीपाकवत् अयमग्नौ करुणहोमो मासिकश्चाद्भूय तच्च स्मानो ग्यभा
वेन फार्यं भित्तिकेचिन् कार्यमेवेति बहयः अतएव सर्वाधा भिनो होमवर्जं मासि आहुः सुतं सुदर्शनं भाव्ये महा लयेन
ददित्येके प्रकरणान्तरत्वात् कर्मोत्तरत्वेन स्मान्ते पार्वणवत्कार्यमित्यस्मद्गुरवः आदि कादिषु तु स्मान्ते पार्वणविधिदे
व एवमावृषार्चिकादिषु मासि आहुः विकृतावृष्टकायां मातृ आहुः विकृत होमेन प्राकृत होमबाधः अन्वष्टकास्तमातृ
आहुः नैति भाव्ये तत्रापि आहुः अंतरवत् क्रियमाणे तु यन्मे माने त्यादौ दशुष्ये पिमातृ माधान्यं विवाक्षितम् मासि आहुः
न कृत्यो व्याख्यात इति सूत्रान् आग्नेय्येव मनोता कार्यं किति च त्वनादग्निशब्दस्यैवैकतदेयताभिधाचित्यम् ते
नामुष्या इत्यत्रासुकशर्मभ्यां पितृभ्यामित्याद्यूहः कार्यः तच्च मासि आहुः जीवसि त्रिादिना व्यक्तं ममृतं पित्रादिना च कार्यं
यित्वा तं सुदर्शनं भाव्यं तस्य कारस्तयस्यने मातापित्रोर्द्वित्वा दौ तु नोदः तस्माद्वन्वो हेदिति निषेधात् त्रैकृतावृष्टा
भावाच्च पत्नीसन्नत्वेति वत् उपदेशमनेनूहः यथायन्मे मानं रौप्रलुलोभं नुश्चरत्या वनं नुघते इत्याद्यस्मत्पितृकृ
तमासि आहुः निर्णये ज्ञेयमिति दिक् अन्यत्प्रागवत् अथपरिवेषणम् तच्चोपवीत्येवाज्येन देवपूर्वमा मास्यकमिति पा
त्राण्युपस्तीर्य कुर्यादिति हेमाद्रिः भारते दानधर्मेपि आज्याहुतिं विना नैव यत्किंचित्पारिविष्यते दुराचो देव्ययद्रुक्तं तं
प्रागं रस्तसो विदुः तत्रैव शौनकः विधिना देवपूंचं नुपरिवेषणमाचरेत् तत्रैव धर्मः फलस्थानं तता प्रोक्तं स्वयंच परि
वेषणे तत्रैव वायुभाविष्ययोः भार्यया आहुः कालेन प्रधास्तं परिवर्षणम् ब्रह्मादेः नापवित्रेण नैकेन हस्तेन नचिनाकुशं

नायसेनायसेनैव श्रद्धेतुपरिवेषयेत् वसिष्ठः आयसेनतु पात्रेण यदन्नं संप्रदीयते भोक्ता विश्वासमंशुं कते दातां च न रक्तं
 ब्रजेत् पेशं न सिः सीसकायसरीतीपात्राण्ययश्रियाति तत्रैव हारीतः सीवर्णराजनाभ्यां च खड्गे नोदुंबरेयायां द
 मक्षयतां याति फलतु पात्रेण बाधुनः काष्ठाजिनिः दव्यादेयं घृतं चान्नं सभस्स व्यंजनानि च उदकं चैव पक्कान्नं नोद-
 र्यानु कदाचन यमः पंक्त्यां विषमदातुं श्य निष्कृतिर्नैव विचरते पृथगीचंद्रोदये पराशरः सर्वदा च तिलाग्रात्प्याः पि-
 तृकृत्यैव विशेषतः भोज्यपात्रे नित्यं न हृद्वानिराशाः पितरोगनाः चंद्रिकायां हृदधातानपः हस्तदत्तास्तुर्ये स्मेहालव-
 पा व्यंजनादयाः पितृणां नोपनिश्चिंति भोक्ता भुंजो न किस्त्वियम् घृतपात्रे विशेषो ग्रंथान्तरे ओदनं परमान्नं च पात्रमासा
 द्यमुग्रथीः घृतेन पूरयेत्सा च तद्गुतरुधिरं भवेत् घृतादिपात्राणि भूमौ स्थापयेन् न भोजनपात्रं दानि मदनरत्ने संग्रहे
 स्तदं तु नाशनीया ह्यव्यंजनादिकम् अपक्वं तैलपक्वं च हस्तेनैव प्रदीयते पात्रालं भनमुक्तं चतुर्विंशतिमते ।
 न दक्षिणं सव्यं नीचपात्राण्युपसृशेत् व्याज्ञवल्क्यः दत्तान्नं दृथिवीपात्रे भित्तिपात्राभिर्मंत्रणम् कृत्वेदं विष्णुरित्य
 नोदुं जां शुष्मं निवेशयेत् बोधायनः विप्रांशुषे नानसेनानुदिशति दृथिवीते पात्रं द्यौरपि धानं ब्राह्मणस्य मुखः स्मृतं
 मृतं शुहोमि ब्राह्मणानां त्वाविधा च तां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मा मे पितृणां क्षेष्टा असुत्रा मुष्मिं लोके इति अ-
 द्यं शुहोम्यग्रे स्वाहाशब्दः कनीयस्सूत्रे उक्तः भैत्रेः स्वधाशब्दः अंगुष्ठे विशेषमाह हेमाद्रौ धोम्यः परित्यनयां
 शुष्मं द्विजस्थाने निवेशयेत् तथा उत्तानेन तु हस्तेन द्विजां शुष्मं निवेशनम् यः करोति द्विजो यो हाचं देवक्षोसि भुंज
 ते तत्रैव यमः विष्णोर्हव्यं च कव्यं च भ्रूयाद्रक्षस्व च क्रमात् देवपित्र्ये चेत्यर्थः तत्रैवाग्निः संबंधनाम गोत्राणि इदम

न्ततनः स्वधा पितृन्क्रपाहुदीर्येति स्वसंज्ञां विनियतयेत् हस्तेनामुक्तमन्नाद्यभिदमन्नमुदीरयेत् अत्रान्नदाने चतुर्थीत्या-
 दित्यादि विशेषाः पूर्वमुक्ताः अत्र पूर्वोक्तमंत्रांते पुरुर्वार्द्रपसंज्ञका विश्वेदेवा देवता इदमन्नं सपरिकरं हव्यं अयं ब्राह्म-
 णस्तत्वाहवनीयार्थे दत्तं दास्यमानं चानृतेः गयेचभूः गदाधरो भोक्ता इदमन्नं ब्रह्मसौवर्णपात्रस्थमन्नमक्षय्यवटछा-
 यास्थममुक्तेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमन्नममृतं रूपं परिविष्टं परिवेश्यमाणं चानृतेः स्वाहानभोनभमेति बहुचप-
 रिशिष्टहेयान्द्याद्यलुपतः प्रयोगः एवं पिच्ये अमुकगोत्रचक्ररूपादित्तत्तन्नामज्ञेयम् ततो ये देवा भद्रानि देवे ये चेह-
 पितर इति पिच्ये केचिज्जपन्ति ततोऽच्छिद्रं वाचयेत् तत्रैव प्रचेनाः आपोशानभरे विप्रैः संकल्प्या छिद्रं भाषणान् नि-
 राशाः पितरो यांति देवैः सह न संशयः पारस्करः संकल्प्य पितृदेवेभ्यः सावित्रीमधुमज्जपः आर्द्धं निवेद्या पोशानः
 जुपमेपोयभोजनम् निवेद्येति ब्रह्मार्पणं कर्त्तव्यं अतएव बृहन्नारदीयेऽनत्यागमुक्तोक्तम् दत्तं हविश्च तत्क-
 र्माविष्णवे चैव समर्पयेदिति यलुक्त्वा रत्ने काष्ठीजिनिः अपसव्येन कर्त्तव्यं पितृकृत्यमशेषतः अन्नदानादने सर्व-
 मेवं माना महेश्वरीति तदव्येतत्परम् तच्च ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविः हरिर्दाना चतुर्भिर्व्येति केचिदिति धर्मप्रदीपे
 ततोन्नं पितृदेवेभ्यः संकल्प्य च यथाविधि दत्तं यद्दास्यमानं च आतृसेनभमेति च तथा आक्षेपान्नस्य संकल्पो-
 भूमावेव प्रदीयते हस्ते पुदीयमानं तु पितृणां नोपनिघते वैश्वदेवस्य वा मेतु पितृयात्रस्य दक्षिणे संकल्पो दक्ष-
 नस्या नित्य आर्द्धे यथा कचि प्रचेताः आपोशानं प्रदायाथ सावित्री विजयेदथ मधुचाता इति तत्तन्मा धित्येत-
 त्रिक्तं तथा मिताक्षरायां पारस्करः संकल्प्य पितृदेवेभ्यः सावित्रीमधुमज्जपः आर्द्धं निवेद्या पोशानं जुपमेपो-

गोश्रमोजनम् गावन्तीतिः सकृदापि जयेद्याह निपूर्विकाम् मधुवाता इति तृचं भवित्येतन्निकेतथा याज्ञवल्क्यः स व्या-
 हृतिं कां गावन्तीमधुवाता इति तृचम् अत्वा यथा सखं वाच्यं मज्जीरं स्तेपि वा मयताः यथा सखं ज्वभिति वाच्यम्
 अयिः असं कल्पितमन्त्रापि भ्यां च कृपस्स शोत् अमो ज्यंतद्देवं पितृणां नोपतिष्ठते अन्नं दत्तं न गृणीया-
 द्यावन्नोयं न संपिबेत् आपो शाने विशेषमाह स्वृति समुच्चये आपो शानं चासमाग्रे सरापान समं भवेत् दक्षमागे तु
 यः कुर्यात्सोमपान समं भवेत् तथा पुनरापूर्यापो शानं सरापान समं भवेत् हेमाद्रा यन्त्रिः दत्ते वा व्यथवा दत्ते-
 सू सोपी निक्षिपेद्दालिम् नदन्तं निष्कलं याति निराशोः पिष्टमिर्गतेः केचिदाज्येन कुर्वति तन्न पायसेन तथा ज्ये-
 न मायान्नेन तथैव च न कुर्याद्दालिदानं तु ओदनेन अकल्पयेदिति स्मृति सारैरनिषेधात् शंखः भाद्वेनियुक्तान्
 शुजानान् सच्छेदयन्नादिषु उच्छिष्टाः पितरयो यांति एच्छन्तो नाच संशयः कात्यायनः अशनवत्सजपेत्सव्याह-
 तिकां गावन्तीं सकृद्विर्वाराक्षोर्घाः पौरुषं सूक्तमप्रतिरथमिति हेमाद्रौ सोरसपुराणे ऐंद्रं च पौरुषं सूक्तं चापयेद्वा ह्यणां
 स्तनः शोतय पाययोः ब्रह्मविष्णवर्करुद्राणां स्तोत्राणि धि विधाभिच ईंद्रशसौ मस्तूकानि पावमानी व्यशक्तिनः मंडु-
 लं ज्ञागृणंत हत्वा तिकारि चैव सुनः असावे सर्व विद्यानां गायत्री जपमाचरेत् एधी चंद्रोदये ज्ञादौ शीणां वंशधनिं
 नाध विभ्रेभ्यः सन्निवेदयेत् जपे च पौरुषं सूक्तं नाचिकेतत्रयं तथा विमधुत्रिस्तूपर्णे च पावमानीर्यं सुंपिच हेमाद्रा
 वन्त्रिः हुंकारेणापियोत्रुयाद्दत्ताद्यापि देद्रुगान् धूतलाचोद्धरेसात्रं सुं नैदस्तेन वापि चेत् प्रोदपादौ च हिः कच्छो
 गृहर्जातुं करोपिता अगुष्ठेन विनाश्याति सुस्वशब्देन वा पुनः पीता वशिष्टतोया निपुनरुत्पत्य वापि चेत्

स्वादिनार्थसुनः स्वादेन्योदकानि फलानि च मुखेन वाधमेदन्निष्ठीवेद्वाजनपि वा इत्यभ्यन्तरे हि जश्नाद्दहत्यागच्छ
 सधोगानि स्मृजावालिः इष्टमुष्णं हविष्यं च दद्यादन्तर्शनैः शनैः हन्द्वातानपः अपेक्षि न याचितव्यं श्वाहार्थमुपक-
 स्मितम् न याचते हि जामुदः स भयसिद्धयातकः यतु वमः आर्द्धे हि जो नैव दद्यान् न याचे नैव दापयेदिति तदसंपादितवस्तु
 विषयमिति हेमाद्रिः हागेतः ऊर्ध्वपाणिश्च विहसन् स्रक्तो यो विस्मयाचितः भग्नसृष्टश्च यद्गुल्फेन तत्सोणानि वै विपितुन् प्र
 वेत्ताः न स्तु शोदाहस्तेन सुंजानो न्नं रुदाचन नपादौ न शिरो वस्तिन पदाभाजनं स्पृशेत् शंखः आर्द्धपंक्तौ तु सुंजानो द्वा
 सृणो वायुणस्पृशेत् तदन्मम त्यजन् मुक्तागायत्र्यस्य शतं जपेत् उषानाः सोजनं तु नानिः शेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन अन्य
 च दध्नः क्षीराह्वाक्षौ द्वात्सकुम्भ एव च ब्राह्मे न नायुपातयेज्जातु न शक्यं गिरमीरयेत् जचो दीक्षितं सुंजानान् न च कुर्वीत य
 त्सरम् यमः स्नाध्यायं आगयेत्सम्यक् धर्मशास्त्राणि चैव हि प्रवेत्ताः सुंजानेषु तु विप्रेषु न्मृग्यशुः सामलक्षणम् जपे
 दभिसुखो भूलापि न्यवैवा विशेषतः यजूर्विचैव रुद्रं च राक्षोघ्नीं च एव च राक्षोघ्नीः कृणुष्वरक्षो हृणा मि त्याद्याः त
 त्रैव निगमः सुंजितस्तजपेत्साधमानो रुदीरनाभं धन्वनीं च अन्नवत्यः पितुं सुस्तौषमिति एधा च्वेद्रोदये भरद्वाजः
 सुंजानेषु तु विप्रेषु प्रयास्य त्वयते गुदम् पादकृच्छ्रं ततः कृत्वा अन्यं विप्रं विप्रो जयेत् क्षणपाद्यादिदत्तेत्यर्थः विप्रव्रम-
 नेन त्रैव दक्षः निमंत्रितस्तपः आर्द्धे भोजनेन सुखनिःसृते तदेव होमं कुर्वीत स्वाप्नो विप्रः समाहितः प्राणादिपञ्चभिर्म
 त्रैर्यावद्वा त्रिंशत्संख्याया ब्राह्मणस्तुतनः कृत्वा घृतप्राशनमाचरेत् क्रत्विधाने तु दंदाय सोमस्त्रुक्तेन श्वाहृद्विघ्नो यदाय
 वेत् अभ्यादिभिर्भोजनेन श्वाहंसं पूर्णमेव हीत्युक्तम् अभ्यादिभिरिति तैत्तिरीयिकादिस्थापनचरुनिर्वापाद्यभागांतेना

मगोपधर्मभोजिपितृनावाद्यसंपूज्यान्त्यागं कृत्वा प्राणादिभिर्हृदि त्रिंशदाहुनीर्हुनेदित्यर्थः भोजनेन पुनः श्राद्धेन तेन होमः
पुनः श्राद्धं चैति पक्षद्वयमुक्तं सूक्तजपस्तूभयानुगतः स्मृतिसंग्रहे प्राधान्यं पिंडदानस्य भोजनस्य तदंगता अतोऽसु
क्ति क्रिया हानौ श्राद्धावृत्तिं न मन्यते पिंडदानो न रंवांतौ होम एव नावृत्तिः पिंडदानाश्रावोतौ न हि ने उपवासं कृत्वा परे
शुः पुनः श्राद्धं कार्यमित्यर्थः तत्रैव श्राद्धपक्षौ तु सुंजानो आह्वणो च मते यदि लौकिकान्नो प्रतिष्ठाप्य अर्चयेच्च हुताशन
म् तथा एक एव दायिभो भोजने छर्दि तो यदि तदेवाग्निं समाधाय होमं कुर्याद्यथाविधि द्वितीयपक्षेऽपि विधाने भो
ज नोपक्रमदूर्ध्वं प्रक्रमसूर्वतो यदि श्राद्धविभेषुनः कार्यं जप होमो न तृप्तिदो स्मृतिसंग्रहे अकृते पिंडदाने तु सुंजा
नो आह्वणो च मत् पुनः पाकानुकर्तव्यं पिंडदानं यथाविधि पिंडदानं श्राद्धम् अकृते पिंडदाने तु पिताय दिवमेतदा पु
नः पाकं प्रकुर्वीत श्राद्धं कुर्याद्यथाविधीति तत्रैवोक्तेः तथा पित्रर्थानां त्रयाणां च पिता च वमने यदि तद्दिने चोपवासः
स्यात् पुनः श्राद्धं परेहनि तथा वमने वा विरेके वा तद्दिनं परित्यजयेत् एषु वचनेषु मूलं चिंत्यम् इदं मासिका ब्दिक विषय
म् दशदिनेषु वा तावामेन तदेव कार्यम् श्राद्धविघ्ने हि ज्ञानी नाम श्राद्धं प्रकीर्तितम् अमावास्यादि निरयं तमासं सवत्सरा
दुत इति मरीचि स्मृतेः श्राद्धे पिंडदानमेव प्रधानमिति कर्त्तव्यार्थाः तन्मते दक्षोक्तो होम एव नावृत्तिः विप्रभोजनं भा
मेधातिथिः भोजनं पिंडदानाग्नौ करणानीतिकर्त्तव्यं धूर्तस्वामिहेमा-द्यादयः श्राद्धस्य होमदानो भयं रूपं त्वत्सि पूर्ण
दानाभावाद्भोजनस्यांगत्वेऽपि सोमवमते इति युक्तम् तन्मते पूर्वोक्तो निर्णयः अन्नस्यागमात्रं प्रधानम् भोजनं तु प्रतिपत्ति
रूपं संगम् अतो वांतौ तद्भोजने पिनावृत्तिरिति गोष्ठे मेथिलादयः नैमित्तिक विधानमिति युक्तं प्रतीमः अत्रैतत्त्वम् वैश्वदे

विकस्यवयनेहोमएवनाहनिः अंगतात् तच्चरस्यार्थतादिषि आहकतृदसावित्यादिस्थुतेभ्य तत्रजयान्रजुहयादि
 निवत् पितामहादेवपितया पितैत्कक्तेरितिकेचित् तस्यापिप्रधानत्वात्पितृवदितितुक्कम् सपिंडाकरणादोवापि
 कवत् सपिंडीकरणादीभियानिआहानिषोडश तत्रपिंडप्रधानत्वेनत्वविनिवर्तकमितिस्थुतेः भेदेकोद्विष्टादोतूभ
 यप्रधान्यादावृत्तिरेव एकएवद्विजोभोत्पः पिंडोप्येकोविधीयतइतिस्थुतेः वृद्धिसंकल्पनित्यआह्वादोतुभोजनप्राया
 न्याहोतावाहनिरेव वृद्धिआदेविकल्पेनपिंडदानंनुधैः स्मृतम् नित्यआह्वाद्वैदंस्यासिंहदानविवर्जितमितिस्थुतेः भुक्ति
 क्रियायाः प्राधान्यंआदेसंकल्पसंज्ञके तत्रैवपितृविभ्रस्यतूपथातेपुनः क्रियेतिसमग्रहोक्तेस्त मयादावप्येवम् तीर्थमहाह
 यादौदर्शवदिरायाकाद्यालोचनेनभनीमः आश्वलायनः तस्मान्ज्ञातामपुमनीःआवयेदक्षन्मभीमदंतेतिचसंपन्न-
 स्वत्वाययदन्नमुपभुक्तम् तत्तत्स्थालीपाकेनसहपिंडार्थमुहृत्यशेषंनिवेदयेत् अभिमतेनुमनेवेति अत्रगायत्रीमधि
 भित्रिकजपोपिज्ञेयः तस्मान्बुध्यान्नमादायसतिलंपूर्ववज्जापेदितिप्रचेतसोक्तेः व्यासः तस्माःस्थितिनुदहास्तेद्वयुःस्त
 ताःस्मदरयथ अभिमतेविप्रैः स्तीकर्तुमिष्टे शौनकोपि अन्नशेषैश्चकिंकार्यमितिपृच्छेत्ततांस्ततः तैदृष्टैः सहभोज्य
 भितिमत्कत्तिपूर्वकं प्रदफः सकलंनस्मैस्तीकुर्नुवायणाकवि आहविशेषेप्रभेद्माह हेमाद्रौविष्णुः पित्र्येस्वदिन-
 भितिगोव्यांस्तुतंसंपन्नमित्यभ्युदयेदैवेरोचतइतिआयुष्यमितिस्त्वैषिषु स्वैरभिच्छात्राह याज्ञवल्क्यः अन्नमादाय
 तृताःस्थवोपन्नैवानुमान्यन्व तदन्नंअकिरेदूभौदयादापः सकृत्सकृत् इदंचात्रविकिरदानमन्यश्चाश्विनामाश्वला
 यनानांतुपिंडानएवस्तत्रकृतोक्तम् कात्यायनस्तुविकिरोनरंगाथआदिजपंतमिप्रभंचाह हेमाद्रौदेवलः ततःसर्व

णोऽग्रं गमनोऽपि नृनाचार्यसंपूज्यान्त्यागं कृत्वा प्राणादिभिर्होत्रिंशदाहुतीर्हुनोदित्यर्थः भोजनेन पुनः आर्द्धेन तेन होमः
 पुनः आर्द्धं नेति पक्षद्वयमुक्तं सूक्तजपस्त्वभयानुगतः स्मृतिसंग्रहे प्राधान्यं पिंडदानस्य भोजनस्य तदंगता अतोऽमु
 क्ति क्रियाहोमो आर्द्धाद्यन्ति न मन्यन्ते पिंडदानो च रंगो होम एव नाद्यनिः पिंडदानाद्यागवोनो न हि तेऽपवा सं कृत्वा परे
 शुः पुनः आर्द्धं कार्यमित्यर्थः तत्रैव आर्द्धपत्नौ तु भुंजानो ब्राह्मणो वमते यदि लोकिकान्मो प्रतिष्ठाप्य अर्चयेच्च हुताशन
 म् तथा एक एव यदा विप्रो भोजने छर्दितो यदि तदेवाग्निं समाधाय होमं कुर्याद्यथा विधिं द्वितीयपक्षे ऋषिधाने भो
 जनोपक्रमार्द्धं प्रक्रममासूयतो यदि आर्द्धविधेः पुनः कार्यं जपहोमो न तृप्तिदो स्मृतिसंग्रहे अकृते पिंडदाने तु भुंजा
 नो ब्राह्मणो वमत् पुनः पाकानुकर्तव्यं पिंडदानं यथा विधिं पिंडदानं आर्द्धम् अकृते पिंडदाने तु पिताद्यदिव मत्तदा पु
 नः पाकं प्रकुर्वति आर्द्धं कुर्याद्यथा विधीनितत्रैवोक्तैः तथा विधर्थानां त्रयाणां च पिता च वमते यदि तर्हि नेचोपवासः
 स्यात् पुनः आर्द्धं परेह नि तथा वमने वा विरेके वा तर्हि नं परित्यजेत् एषु वचनेषु मूलं चित्यम् इदं मासिकाब्दिक विषय
 म् दशादि तेषु गाता वामेन तदेव कार्यम् आर्द्धविधौ हि जातो नामाभ्यार्द्धप्रकर्तितम् अमावास्यादिभिर्यतमाससं वत्सरा
 दन इति भरी चिस्मृतेः आर्द्धे पिंडदानमेव प्रधानमिति कर्त्तव्यार्थाः तन्मते दक्षोक्तो होम एव नाद्यनिः विप्रभोजनमि
 मेधातिथिः भोजनं पिंडदानाग्नौ करणानीति कर्त्तव्यं धूर्तस्वामिहेमाचार्यः आर्द्धस्य होमदानो भयं रूपत्वात् संपूर्ण
 दानाभावाद्भोजनस्यागत्वेऽपि सोमवमते इति युक्तम् तन्मते पूर्वोक्तो निर्णयः अन्नत्यागमात्रं प्रधानम् भोजनं तु प्रतिपत्ति
 रसुभंगम् अतो वांती तद्धोने पिनाद्यतिशितगौडमेथित्यदयः नेभिन्नकनिधानमिति युक्तं प्रतीमः अत्रेदं तत्त्वम् वैश्वदे

विकस्य वयने होम एव नाहनिः अंगतात् तच्चरक्षणार्थत्वादि हि आन्देकवृद्धसावित्यादि स्मृतेश्च तत्र जयान्नुद्गयादि
 निवत् पितामहादेरपितया पितैस्फलेरिति केचित् तस्यापि प्रधानत्वात् पितृवदिति युक्तम् सपिंडीकरणेन दोषादि
 कवत् सपिंडीकरणेन दोषादि निषादि आह निषोडश तत्रपि प्रधानत्वेन त्वविनिवर्तकमिति स्मृतैः सपिंडीकरणेन दोषादि
 यथाधान्यादा इतिरैव एक एव द्विजो मोक्ष्यः पिंडोप्येको विधीयत इति स्मृतैः वृद्धि संकल्पनित्य आह दोषो भोजन प्राया
 न्यादांतावाहतिरैव वृद्धि आन्देविकल्पेन पिंडदानं बुधैः स्मृतम् नित्य आह भूदेवस्यासिंहदानविवर्जितमिति स्मृतैः भुक्ति
 क्रियायाः प्राधान्यं आन्दे संकल्प संज्ञके तत्रैव पितृविविप्रस्पर्तूपयाते पुनः क्रियेति संयुक्तोक्तं भयादावप्येवम् तीर्थमहाल
 यादौ दर्शविदित्याशार्काद्यालोचनेन प्रतीमः आश्वलायनः तृप्तान्तात्वा मधुप्रतीः श्रावयेदक्षन्ममीमदनेति च संयन्-
 स्संस्वायधदन्मधुपुक्तम् तत्तत्त्यालीपांकेन सह पिंडार्थमुद्गत्य शीयेति वेदयेत् अभिमतेनुमते चेति अत्र गायत्रीमिधि
 मिधिक्रजपोपिशेयः तृप्तान् सुध्वानमादाय सति लंपूर्ववज्जपेदिति प्रचेतसोक्तेः व्यासः तृप्ताः स्थितिं तु एषास्ते शूयुः स्तु
 ताः स्मदत्यथ अभिमतेर्विप्रैः स्वीकर्तुमिष्टे शौनकोपि अन्नशेषेभ्यश्च किं कार्यमिति सच्छेत्ततांस्ततः तैर्दृष्टैः सह भोक्तव्य
 मिति तत्फक्तिपूर्वकं प्रदफः सकलं तस्मै स्वीकुर्यायथाकृवि आह विशेषेभ्यश्च भेदमाह हेमाद्रौ विष्णुः पितृभ्यो स्वदित-
 मिति गोष्ठांस्तु तं संपन्नमित्यभ्युदये देवे रोचत इति आशुष्यमिति तैस्तेरिषु तैरभिच्छायाह यासवस्वयः अन्नमादाय
 तृप्ताः स्थेषेषं चैवानुमान्य च तदन्नं प्रकिरेद्भूमीदद्यादापः सकृत्सकृत् इदं चात्र विकिरदानमन्यशाश्विनाभाश्वला
 यनानां तु पिंडांत एव सूत्रकृतोक्तम् कात्यायनस्तु विकिरो नरगायत्र्यादिजपं तृप्तिप्रभेचाह हेमाद्रौ देवलः ततः सर्वे

शनंयात्रेगृहीत्वाविधिपंधुः तेषामुच्छेपणस्थानेविकिरंभुविनिक्षिपेत् माधवीयेप्रचेताः सार्ववर्णिकमादाययेअग्नी
 मिधुपिक्षिपेत् सचक्रशेकार्यः दर्भेषुविकिरश्चयइत्कैः मन्त्रः कानीयः अग्निदग्धाश्वयेजीवायेव्यदग्धाः कुलेभ
 म भूमौदत्तेनतृप्यंतुत्तायांतुपरांगभिधिति अन्येन असोयपाश्वयेदेवायसभागविवर्जिताः तेषामन्नं प्रदास्यामि
 विकिरं वैश्वदेविकमिति हेमाद्रोगोभिलोक्तेन देवे असंस्कृतप्रगीतायेत्यागिन्योयाः कुलस्त्रियः दास्यामि तेभ्योवि-
 किरमन्नंताभ्यश्चंपैतृकमित्यग्निपुराणोक्तेनपित्र्येन्नंवि कार्ययेअग्निदग्धाइत्कैश्छिष्टापिंडंकुशौपरिपृथक्कृदधा
 दित्याहुः पृथ्वीचंद्रोदयेव्येयम् ब्राह्मे ततः प्रक्षाल्यहस्तौचद्विराचम्यहरिस्मरेत् माधवीयेगौतमः विकिरमुच्छि-
 ष्टैः प्रणिपादयेत् हेमाद्रौव्यासः उच्छिष्टेरेवविकिरं सदैवं प्रणिपादयेत् भृगुः पिंडवत्प्रतिपत्तिः स्याद्विकिरस्येति तौल
 लः श्राद्धकाशिकायां यजमानस्य दासादीनुद्दिश्यद्विजसत्तम तस्मादन्नं त्यजेद्भौवामभागेषुपैतृके मनुः उ-
 च्छेवणंभूमिगतमजिह्मस्याशयस्यच दासवर्गस्यनसिच्येभागधेयं प्रचक्षते विष्णुः उदङ्मुखेष्वाचमनमा-
 दौदद्यात्ततः गङ्मुखेषु पित्र्येदेवेत्यर्थः शातातपः विश्वेदेवनिविष्टानांचरमहस्तधावनम् हेमाद्रौवारा-
 हे हस्तं प्रक्षाल्ययश्चापः पिबेद्भुक्काह्निजः सदा तदनमसकरैर्भुक्तं निराशाः पितरोगताः मरीचिः हस्तं प्रक्षाल्यगं
 दुपयः पिबेदविचक्षणाः आस्तरंतद्रवेच्छान्दं पितृणां नोपतिष्ठते तत्रैवसंग्रहे पवित्रग्रंथिसुस्तृज्यमंडलेभ्रा-
 निक्षिपेत् हस्तादीन्सालयेदिहान्छगवादीनुकुत्रचित् व्यासः तांबूलोद्गिरणंचैवगंडूबोद्गिरणंतथा कांस्यपा-
 त्रेतथाताम्रेनकुर्वीतकदाचन उष्णोदकेर्धान्यचूर्णैः कसौष्पश्रृणिशोधयेत् अथपिंडदानम् तच्चार्चनोत्तरंअ-

करणोत्तरभोजनोत्तरविक्रितोत्तरं सधावाचनोत्तरं विप्रविसर्जनोत्तरं चेति हेमाद्रौ स्मृतिषु पक्षाः क्ताः तेषां शारवाभेदेन व्यवस्था प्रे-
 तत्राद्देशपूर्वमन्येषु भोजनोत्तरभित्तिचंद्रिकाभाष्यौ सर्वत्र भोजनोत्तरभित्तिवहवः आश्वलायनः शुक्लवत्स्वनाचांतेषु पिंडा
 न्निदध्यादाचांतेष्वेके शुक्लवत्स्वितिपूर्वनिषेधार्थं साग्निरतिप्रणीतसभापेन ग्निर्हिजसभापे हेमाद्रौ जातूकर्ण्यः व्यासमात्रं स
 मुत्सृज्य पिंडांस्तत्र प्रदापयेत् प्रसारितभुजान्तरं व्यासः संकटे तु व्यासः अरतिमात्रमुत्सृज्येति यत्तु तत्रैव सिकताभिर्मृदा
 वापिवेदीदक्षिणान्निगोतिनदव्यशास्त्रिपरम् देवलः तत्संस्मरन्त्यनुज्ञातो दक्षिणां दिशो स्रज्वा चंद्रिकायाम् पिंडानि वर्षणं कार्यं कुशाभा
 वेति वक्षणेः काशेषु रजदूर्वांस्तत्र विचित्रमेहिते आश्वलायनः स्येन रंस्वमुत्तिरेत् अपहृताभस्तरारक्षांसि वेदिषु दशतिनाम-
 न्युक्ष्य स कदाचिच्छन्नैरवस्तीर्य प्राचीनावीतीले रयांति रुद्रकनोपनयेच्छुद्धं तां पितरः शुद्धं तां पितामहाः शुद्धं तां प्रपितामहा इति
 तस्यां पिंडान्निघृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायेतन्नेसौ ये च त्वामत्रान्विति हेमाद्रौ पारस्करः कराभ्यामुत्ति-
 रेत् स्येन कुशैर्योपि महीद्विजः बहुचानां करणैश्च लेखाचानेभ्यः भिमुत्सृजेति सूतिः दक्षिणाप्राचीवेदिमुत्सृजेत्यापस्तंबोक्तेः देवलः
 आवाहयित्वा दभार्गैस्तेषां स्थानानि कल्पयेत् तेषां सीनेषु पात्रेषु प्रयच्छेत्सतिलोदकं पराचीनेन निम्नापितृतीर्थेन गायत्रीये म
 धुसर्पिस्तिलसुतांस्त्रीन् पिंडान्निर्वपेद्बुधः निस्थलीसेतो तिलमन्नं नृनपा नीचं धूपदीपं पयस्तया मधुसर्पिः खंडयुक्तं पिष्टमष्टांग
 मुच्यते याज्ञवल्क्यः सर्वमन्नमुपादाय सतिलं दक्षिणासुरवः उच्छिष्टसन्निधौ पिंडान् दद्याद्देहिपितृयज्ञवत् केचिद्विंशे पुमा-
 यान्वर्जयानि माषाः आद्देशपूर्वे यथा रक्षावर्ज्यं श्वेताग्निपिंडयोः ब्राह्मणेषु यथा मघं तथा माषो ग्निपिंडयो रिति स्मृतिसारात् माषास्त
 पत्रवैदयां सिद्धे न्नोचविचर्जयेदिति स्मृतेश्च भवमूलं चित्तं हेमाद्रौ वापि सर्वशब्दस्य प्रकृतार्थत्वात् सर्वान्नग्रहणमुक्तम् अ

शनंरात्रेगृहीत्वाविधिपुंलुधः तेषामुच्छेपणस्थानेचिकित्सुभिनिक्षिपेत् माधवीयेप्रचेताः सार्ववर्णिकमादाययेअग्नी
 त्पुषिपक्षिपेत् सचकुशेकार्यः दर्भेषुचिकिरश्चयइत्कत्तैः मन्त्रैःकौतीयः अग्निदग्धाश्वयेजीवा येव्यदग्धाःकुलेम
 म भूमौदत्तेनतृप्यंतुतृप्तायांतुपरांगामिमिति अन्येषु असोमपाश्वयेदेवायज्ञभागविवर्जिताः तेषामन्नंप्रदास्यामि
 गिकिरं चैश्वदेविकमितिहेमाद्रौगोभिलोक्तेनदेवे असंस्कृतप्रमीतायेत्यागिन्योयाःकुलस्त्रियः दास्यामितिभ्योवि-
 किरमन्नंताभ्यश्चंपेत्क मित्याग्निपराणोक्तेनपिअन्येनचि कीर्ययेअग्निदग्धाइत्कच्छिपिंडंकुशोपरिष्ठथक्रुद्धा
 दित्याहुः पृथ्वीचंद्रोदयेप्येवमू आहो ततःप्रक्षाल्यहस्तौचद्विराचम्यहरिंस्मरेत् माधवीयेगौतमः विकिरसुच्छि-
 दैःप्रतिपादयेत् हेमाद्रौव्यासः उच्छिष्टेरेवविकिरंसदेवंप्रतिपादयेत् भृगुः पिंडवत्प्रतिपत्तिः स्याद्विकिरस्येतितोल-
 लः श्राद्धकाशिकायां यजमानस्यदासादीनुद्दिश्यद्विजसन्नम तस्मादनंत्यजेद्भूमौवामभागेषुपेत्तृके मनुः उ-
 च्छेवणंभूमिगतमजिह्मस्याशवस्यच दासवर्गस्यतस्यिअेभागाधेयंप्रचक्षते विष्णुः उदङ्मुखेष्वाचमनमा-
 दीदद्यात्ततः गङ्-मुखेषु पिअ्येदेवेचेत्यर्थः शान्तातपः विश्वेदेवनिविष्टानांचरमहस्तधावनम् हेमाद्रौवारा-
 हे हस्तप्रक्षाल्ययश्चापःपिबेद्भुत्काद्विजःसदा तदनमसरेर्भुक्तंभिराशाःपितरोगताः मरीचिः हस्तंप्रक्षाल्यगं
 दुर्पयःपिबेदविचक्षणाः आस्तरंतद्देवेच्छ्राद्धंपितृणांनोपनिष्ठते तत्रैवसंग्रहे पवित्रग्रंथिसुस्तृज्यमंडलेभुवि
 निक्षिपेत् हस्तादीन्सालयेद्विहान्छरावादीनुकुचचित् व्यासः तांबूलोद्भिरणंचेवगंडूवोद्भिरणंतथा कांस्यपा-
 त्रेतथाताम्रेनकुपीतिकदाचन उज्ज्वादेकैधान्यचूर्णैःकुरौश्चअग्निशोधयेत् अथपिंडदानम् तच्चाचनोत्तरंअ-

करणोत्तरं भोजनोत्तरं धीकरोत्तरं सधाचान्नोत्तरं विप्रविसर्जनोत्तरं चेति हेयादौ स्मृतिपुष्पाऽऽकाः तेषां शारवाभेदेन व्यवस्था मे-
 त् आदौ पुष्पपूर्वमन्येषु भोजनोत्तरमिति चंद्रिकायाधवो सर्वत्र भोजनोत्तरमिति बहवः आश्वलायनः शुक्लवत्त्वनाचांतेषु पिंडा-
 निदध्यादाचांतेष्वेके शुक्लवत्स्विनिपूर्वनिषेधार्थं साग्निरिति प्रणीतसमीपेनग्निर्हिजसमीपे हेमाद्रौ जातूकर्ण्यः व्याममात्रस-
 मुत्सृज्य पिंडांस्तत्र प्रदापयेत् प्रसारितभुजान्तरं व्यामः संकटे तु व्यासः अरत्निगात्रमुत्सृज्येति यजुर्नैत्रेव सिकताभिर्मृदा
 वापि वेदीदक्षिणनिम्नोत्तितदन्यथास्ति परम् देवलः ततस्तेरभ्यनुज्ञातो दक्षिणां दशमे स च चंद्रिकायाम् पिंडानिर्वपणं कार्यं कुशाभ्रा-
 चैनिनक्षणेः काशे पुस्तजदूर्गोक्तपवित्रे परमेहिते आश्वलायनः स्येनरे स्वासुहिखेन अपहन्नाभस्कारक्षोसि वेदिपद इति नाम-
 भ्युत्थय साकदाच्छिन्नैरयस्नार्यं प्राचीनावीनीलेखां निरुदकनोपनयेच्छुभं तां पितरः श्रुधंतां प्रपितामहा इति
 तस्यां पिंडानि सृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायेत नैसो ये च त्वामत्रान्विति हेमाद्रौ पारस्करः कराभ्यामुहि-
 खे तस्मै न कुक्षौर्चापि महो हिजः बहुचानां करेणोचलेखाचाग्नेय्यभिमुखेनेति चतिः दक्षिणायाचीवेदिमुद्दृत्येत्पापस्तंबोक्तेश्च देवलः
 आवाहयित्वा दशार्ग्यैः स्नेगांस्थानानि कल्पयेत् तेषां सीनेषु पात्रेण प्रयच्छेत्स तिलोदकं पराचीनेन निम्नपितृतीर्थेन वायवीये म-
 धुसर्पिस्सितसुतां स्त्रीन् पिंडानिर्वपेद्बुधः त्रिस्थलीसेतो तिलमन्नं न पानीयं धूपं दीपं पयस्सया मधुसर्पिः खंडयुक्तं पिष्टमहांग-
 मुच्यते याज्ञवल्क्यः सर्वमन्नमुपादाय स तिलं दक्षिणासुरवः उच्छिष्टसन्निधौ पिंडान् दद्यादौ पितृयज्ञवत् केचिद्विंदे पुमा-
 नान्वर्जयति मायाः आदौ पुंवेद्याः स्त्र्याः कर्ज्यौश्चैवाग्निपिंडयोः ब्राह्मणे पुंयथा मध्यं तथा माषोऽग्निपिंडयो रिति स्मृतिसारात् माषान्स-
 र्ववैरणापिंदेनोचायि वज्रं येदिति स्मृतेश्च अन्नमूलं चित्तं हेमाद्रावपि सर्वशब्दस्य प्रकृतार्थत्वात् सर्वान्नमहणमुक्तम् अ-

न शेषमन्मनुजान्नाप्यसर्वेकधीदृत्योच्छिष्टसमीपेदभैषु स्थां स्त्रीन् पिंडान् दद्यादिति गोभिलसूत्रे सर्वस्मात्प्रकृतादन्नासिंडान्म-
 धुनितान्निन्नानि निचक्षौपनियमात्तदभावे पिंडानि हस्तिः प्राप्नोतीति मेथिलवाचस्पतिः तन्न तु धौपदापवत्परप्रसुक्तद्रव्यत्वे व्य-
 र्धकर्मत्वाद्गुणानुरोधेन प्रधानस्यागाच्च शेषलोपेपि द्रव्यान्तरेण कार्यम् भातोनेयं प्रतिपत्तिः किंतु प्रधानमित्युक्तम् प्राक् अन्य-
 था सपिंडोत्तरादौ संयोजनोदः प्रधानस्य लोपापत्तेरिति दिक् अथ पिंडप्रमाणम् हेमाद्रावंगिराः कपिलस्थविल्वमानान्या-
 पिंडान् दद्याद्द्विधानतः कुक्कुटांडप्रमाणान्वा मलकैर्वदरैः पुष्पानि तत्रैव धूम्रः कपिलस्य प्रमाणेन पिंडान् दद्यात्समाहिता-
 तत्समीवाकुरंदद्यात्पिंडानेन तु षडंगुलेः अंशेष्टि फलतौ भद्रास्त एको द्विष्टे सपिंडे तु कपिलस्थं तु विधीयते नारिकेलप्रमाणानु-
 प्रत्यब्दे मासिकेतथा तीर्थे दर्शोचसंप्राप्ते कुक्कुटांडप्रमाणतः महालये गयाश्चाद्वैकुर्यादा मलकोपममित्यहुः कलिका-
 यामाचार्यः यत्र स्फूर्तयः पिंडास्तत्र विल्वफलोपमाः यत्र चैको भवेत्पिंडस्तत्र रज्जूरसन्निभः प्रेनपिंडस्तदैर्घ्येण हादशो-
 गुल्लव्यन इति गयरीये पत्नीपिंडांस्तमृदीयान् चिबर्गस्य महागिनी हेमाद्रौ लोयाक्षिः महालये गयायां च प्रेनया-
 द्वैदशाहिके पिंडाब्दप्रयोगः स्यादन्नमन्यत्र क्षीर्नयेत् शाठ्यायनिः असावेतत्तदुत्कृत्वा तदंते च स्वधानमः असावित्स्य-
 त्रसंबंधरूपगोत्रादिविशिष्टपित्रादिनामसंबुध्यं वसुक्कापुनश्चतुर्थ्यं तदंते यं पिंड इदमन्नं वा स्वधानमो न मेति वदे-
 दिति हेमाद्रिः पित्रादीनामज्ञाने त्यापस्तं चः यदि नामानि निर्विधात्स्वधापितृभ्यः स्थिवोष्य इति प्रथमं पिंडं दद्यात्
 स्वधापितृभ्योत्तरिक्षसन्दा इति द्वितीयं स्वधापितृभ्योर्द्वि विषज्य इति तृतीयं एवं गतामहेषु मातृपुत्र बहुचानां वृ-
 त्तं प्राक् कलिकायां स्मृतिः यावदेवोच्चैरेभं च नावस्थाणे निरोधयेत् येषां तु गृह्ये दर्शेषां तुः अस्ते दृष्टयुक्तम् तेषां पितृभ्य-

पश्चिमेयातृभ्यस्तस्याश्चिमेयातामहीभ्यः पिंडादिदेयमिति सांख्यायनः अस्मिन्त्यक्षेतस्यश्चिमेयातामहीभ्योऽपि दद्यादिति
 हेमाद्रिः पूर्वास्तपितृभ्यो दद्यात् परास्तस्त्रीभ्य इति सूत्राच्च एवं यत्र तीर्थमहालयो दोके चिदिच्छंति नारीणां स्यथ कृत्वा
 द्रुमहर्षय इति चतुर्विंशति मतात् पित्रादि नृपदेवस्य तथा द्वादश देवस्य मि त्यग्निपुराणाच्च मातृणां दृश्य गुरुकम् यत्र वा
 आचार्यगुरुशिष्येभ्यः सखि ज्ञातिभ्य एव च तत्पत्नीभ्यश्च सर्वाभ्यस्तथैव च जलांजलीन् पिंडांस्तेभ्यः सदा दद्यात्
 स्यथ कृभाद्रपदेनरः तथैव च सवेषु माघमासे मघास्तत्वेति चतुर्विंशति मने दौहित्रपुत्रदाराश्च ये कनिशाः सहोदराः
 निःसंताना मृतारये च तेभ्योऽप्यत्र प्रदीयत इति भाषिष्ये एकोद्दिष्टासु क्तानि तत्रापि तस्याश्चिमे पिंडदानं ज्ञेयम् येषां न स
 थकृतैः सपत्नीकाः पित्रादयो वाच्याः अन्यष्टकागया मातृश्राद्धं चैव भृतेर्हनि एकोद्दिष्टं तथा मुक्ता स्त्रीषु नान्यत्स्यथ
 ग्भवैत् इति श्रोतृत्वेन मनुः तेषु दर्भेषु न हस्तं निमृजेत्तु पभागिनाम् हस्तलेपाभावेऽपि हस्तं निमृज्या देवेति श्रेयानि
 धिः विष्णुः अन्नपितरो मादय ध्वमिति दर्भमूलैकरावधर्पणम् कलि कायां समंतुः एकोद्दिष्टेषु वर्षास्तद्वर्षलेपो
 न विद्यते सपिंडीकरणादौ तु लेपः सर्वत्र शस्यते मनुः आचम्योदकपरो हृत्य त्रिशचम्य शनैरसूनुं षड्वृत्तुं श्वनम-
 स्तुर्यासितुने वचमंत्रवत् उदकं निनयेच्छेषं शनैः पिंडां निकेषुनः त्रिः प्राणा चामं कृत्वेति मेधातिथिः अमंत्रं प्राणानि
 रुध्यो निकर्माद्याः मंत्रवत्त्वं संतापनमः नमो चः पितर इत्याद्यैः शेषं पूर्वावनयनं शेषम् आश्वलायनः निहृताननु
 मंत्रयेतात्र पितरो मादय च यथाभागमाद्यथाय ध्वमिति सव्या हतुर्दण्डं हृत्य यथाशक्ति प्राणान्नासित्वा भिषर्था हृत्या
 भीमदंतं पितरो यथाभागमाहवायीषतेति चरोः प्राणं भक्षं भक्षयेत् नित्यं निनयनमिति नित्यमग्रहणं शेषाभावेऽपि कुर्या

दिन्यर्थः शौनकः अथेपाभत्रपितरइत्याद्येनानुमंत्रणम् अमीमदन्तेत्याद्येनमंत्रेणाव्यनुमंत्र्यतान् पिंडाशिष्टचरोरन्नं
 किंचिदाघ्रायनस्यजेत् प्रक्षाल्याचम्यश्रांथंतामित्याद्यैरेवपूर्ववत् मंत्रैः पिंडेषुपानीयंनिषिंचेत्पितृतीर्थतः व्याघ्रः
 अद्भिः प्रक्षाल्यनत्पानं सिद्धं पूर्ववत् कृत्वाचनेजनं कुर्यात्सिद्धं पात्रमथोमुखम् एतत्कान्तोघादीनाम् आचार्यः ततः
 सम्यक्कृद्द्विराचम्यनीचीयित्वास्वस्यवाग्यतः आश्वलायनः अस्मावभ्यंक्ष्वासावभ्यंक्षेति पिंडेष्वभ्यंजनानेवासोदद्याद्
 शामूणांस्तुयंवापंचाशद्वर्पनायाकृत्स्वं लोभैतद् पितरोवासीमानो तो न्यसितरोयुङ्ध्यमिति श्राद्धविनामयो ब्राह्मे
 एतद् पितरोवासइतिजल्पन्पृथक्पृथक् आमुकामुकगौंचेतत्तुभ्यंवासः पठेदुधः इदंकानीयानां एतद्वइति सूत्राणि
 मनिपिंडमिति नत्सूत्रात् हेमाद्रौ ब्राह्मे अष्टमाहुस्तेष्वकुदमंजनं नित्यमेव हि तैलं कृष्णानिलेष्वभ्यश्चदद्यादभ्यंजनं हि
 नत् त्रेककुदंस्तरपोइति त्रिसिद्धम् अंजनप्राथम्यमापस्तंबादिविषयम् तत्रैव व्याघ्रः गंधपुष्पाणि धूपंचदीपंचविनिवे
 दयेत् देवतः दक्षिणां सर्वभोगांश्चमृतिपिंडं प्रदापयेत् भक्ष्याण्यपूपा निक्षूंश्च व्यंजनान्यशनानि च तत्रैव शंखः यत्किं
 नित्यच्यते गेहे भक्ष्यं भोज्यमगर्हितम् अनिवेद्यनभोक्तव्यं पिंडमूले कथंचन एतत्सव्येनेतिकेचित् युक्तं त्वपसव्येन
 नुः अयमिमेच्चनान् पिंडान्यथान्युभान् समाहितः ततो नमो वः पितर इप इत्यादि नोपस्थानम् मात्स्ये अथाचनेषु चा
 चम्यवारिदधात्सरुत्सरुत् नित्यपुष्पाक्षनान्यश्चादक्षय्योदकमेव च अत्र देवैः सव्यं पित्र्ये त्वपसव्यमिति कर्कः परिभा
 वोक्तवचनात्सव्यमिति युक्तम् अत्राशिवा आपः संतु सौमनस्यमस्तित्यादि प्रयोगो ज्ञेयः मात्स्ये नत्वाशीः मनिगृण्ही
 याहि जेभ्यः प्राङ्मुखोनुधः अघोराः पितरः संतु सति लक्तेषु न हि ज्ञेः गोत्रतथावर्धत्तान् सव्येः सन्तः पुनः दातारो नो

भिवर्धेतामन्त्रेवेत्स्मदीरयेत् स्वस्तिवाचनकंकुर्यात्सिंहासुहृत्यभक्तिजः स्वस्तिवाचनात्प्राक्पात्रचालनकार्यम् हेमाद्रौ
 बृहस्पतिः श्रौजनेषुचतिष्ठत्स्वस्तिपुर्वेतिथोद्भजाः नन्दनमस्करैर्भुक्तं निराशौः पितृभिरर्गतेः जानूकण्यः पात्राणिचा-
 लयेच्छ्रौद्धैस्वयं शिष्योथवास्मृतः नरन्धीभिर्नचबालेननामजात्याकथंचन याज्ञवल्क्यः स्वस्तिवाच्यंतनः कुर्यादक्षय्यो
 दकमेवच तत्रैवबृहद्शानानपः पितृणां नामगोत्रेणाकरेदेवं निजोदकं प्रत्येकं पितृतीर्थेन अक्षय्यमिदमस्त्विति अ-
 त्रषधीप्रागुक्ता तत्रैवभगवत्संवेदे उत्तानमर्ध्यान्तु कृत्वा दत्त्वा च दक्षिणाम् हिरण्यं देवतानां च पितृपां रजन तथा सु-
 हस्यतिः तस्मात्पणं काकिणीं वा फलं पुष्पमथापि वा प्रदद्याद्दक्षिणां यज्ञे तथा ससफलो भवेत् अत्रापि बुद्धेः न दक्षिणा
 दाने अपसव्यं विप्रोद्देशेन सव्यमिति माधवः फलिकाया वा चार्थः दद्याद्यज्ञोपवीत्येव तां बूलं दक्षिणां तथा अग्निः
 वदेत्तानां स्तनो विभ्रात् पितृदिभ्यः स्वधोच्यनाम् गोभिलः अयोराः पितरः संत्विषुक्ते स्वधां वा च धिष्य इति मृच्छ
 ति पितृभ्यः स्वधोच्यतामिस्मृक्ते स्तस्वधेत्यच्यमाने धारां दद्याद्दूर्जं गृहंतीति आपस्त्वं च न तु युवान् पौत्रान भितर्पयंती रित्या
 पिपरियेचने मंत्रउक्तः आश्वलायनः अथैतान्त्रया हयेत् परेतन पितरः सोम्या सोमं भीरिभिः पथिभिः शूर्पेभिः दत्त्वा-
 यास्मभ्यं द्रविणोद्गमं द्रविंचनः सर्ववीरं भियच्छतेति मात्स्ये वाजे वा जइ निजपनूकुशाग्रेणा विसर्जयेत् मचेताः
 स्वस्तिवाच्यंतनः कृत्वा पितृपूर्वं विसर्जयेत् आश्वलायनः अन्नं प्रकीर्य उपवीतीजोस्त्वधे निविस्मृजेदस्तस्वधे निवा ब्र-
 ह्मैवेवर्ते आमावाजेति मंत्रं च नुपदित्वा च प्रदक्षिणाम् ह्यरोपांतेततः कृत्वा संयतः प्रविशेद्गृहम् प्रांजलिश्च तनः प्रादना
 नृविश्रान्सत्यवादिनः दातारो नो भिवर्धेतामन्त्रं च न इति वहि एवमस्त्विति तं च कथयति समाहिताः एतन्मंडलदेशो का-

र्थमिति हेमाद्रिः यजुः दातारो नो भिवर्धन्तं वेदाः संततिरेव च श्रद्धा च नो मा व्यगम द्रुधेयं च नो त्विति वीधाय नः अन्नं
 च नो बहु भवेदतिथीश्च लभेमहि या चितारश्च नः संतु मा च या चिष्य कंचनेति अन्नदातारो नो भिवर्धन्ताल भध्वं या चिद्रु
 मिता द्यूहेन पठित्वा विद्रेः प्रतिगचनं कार्यमिति सूक्तदर्शनभाष्ये स्वादुषंसद इति ब्राह्मणासः पितर इति मंत्रद्वयं च पठति
 शौनकः ब्राह्मणानथ निर्याता न्यरीत्यत्रिः प्रदक्षिणम् सस्त्रीकः स्वजनैः सार्धं प्रणमेद्भ्रुचितं जलिः कनिष्ठप्रथमाज्येष्वच
 रमाः स्युः प्रदक्षिणे हेमाद्रौ बृहस्पतिः अद्य मे सफलं जन्य भवत्यादा बृजवंदनात् अद्य मे वंशजाः सर्वे याता वो लुग्रहादि
 वम् पञ्चशक्कादिदानेन क्लेशिना द्यूयमीदृशाः तर्क्लेशजातं चित्तानुविस्मृत्य संतु मर्हथ प्रचेताः विस्मृजैर्द्रुक्ति संसृक्त
 सीमांतं चाप्यनुब्रजेत् अथ पिंडप्रतिपत्तिः हेमाद्रौ ब्रह्मांडे पिंडमग्ने नो सदा दद्याद्भोगार्थं प्रथमं नरः पत्ये प्रजापतिं द
 द्यादं मेध्यमं संवत्पूर्वकम् उत्तमांगं निमन्विच्छन् गोषु नित्यं प्रयच्छति आज्ञां प्रज्ञायथाः कीर्तिमप्सु पिंडं प्रवेशयेत्
 यन्दीर्घमासु व्यंयायसेभ्यः प्रयच्छति आकाशं गमयेदप्सु स्थितो वा दक्षिणा मुखः आधवलायनः वीरं मे दत्तपितरः
 निपिंडानां मध्यमं पत्नीं प्राशयेत् आधन्नपितरोगर्भं कुमारं पुष्करस्वजम् यथायमरपा असदिति भर्त्रा दत्तस्य आधेना
 दायद्वितीयेन प्राशनम् आपस्ते बरुक्तदाने मंत्रमाह अणो त्वोषधीनां रसं प्राशया मिभूतं कृतं गर्भं धत्स्वेति मध्यमं प-
 त्ये प्रयच्छतीति प्राशनेपि यथेह पुरुषो असदिति तद्वितीयः पाठः अन्येषां तत्तच्छाखायां ज्ञेयः तत्रैव शंखः पत्नी
 वाममध्यमं पिंडमम्भीया दार्तवान्विता कलि कायां छागलेयः प्राचीना वीतिनामं च्यपत्नी पिंडो विभज्यते प्रतिपत्तिः
 मंत्रस्य कर्तव्यादतिरत्रनु माधवीये निष्णुधर्मेतिरे तीर्थे श्राद्धे सदा पिंडान्नक्षिपेतीर्थं समाहितः घातं च त्वयः पिंडास्तु

गोजविमेष्योदद्यादनौजलेपिवा बृहस्पतिः अन्यदेधगवापत्नीरोगिणीगर्भिणीतथा तदातंजीर्णवृषभच्छगोचाभोजु म
 हति अथपिंडोपधाने हेमाद्रौग्रायश्चिकण्डेदेवलः श्वसृगालखरैःपिंडःस्पृष्टोभिन्नःप्रमादनः कर्तुर्वायुव्यनाशःस्यात्
 प्रेतस्सनोपसर्पति जानूकर्ण्यः पूर्वश्लोकांते तद्दोषपरिहाराथंम्राजापत्यंप्रकल्पयेत् पुनःस्वात्मानदाकर्तापिंडं कुर्याद्य-
 थाविधि काकस्पर्शोत्तुनदोषः पिंडोपधानंमक्रम्य धनस्यचविनाशःस्यात्काकस्पर्शोदिकंविनेति तत्रैवश्लोक गौतमो-
 क्तैः स्मृतिदर्पणेतिः मार्जारमूषकस्पर्शोपिंडेचविदलीकृते पुनःपिंडाःप्रदानव्यास्तेनपाकेनतत्सणान् बौधायनः श्वचां
 डास्त्रादिभिःस्पृष्टःपिंडोयद्यपहन्यते म्राजापत्यंचरित्वाथपुनःपिंडं समाचरेत् बौपदेवोप्येवमाह अपदिनांतरेतुम्राजा-
 पत्यमात्रं शेषमतिपतित्वेनपिंडाद्येनोमानाभावादिनिषेधिलाः तन्न सपिंडीकरणदौशेषनाशोसंयोजनादिलोपापनैःतै
 नवचनानाहमनेद्वात्रापिनन्मात्रपिंडदानाद्यतिः अतएव नचनर्कं श्राद्धं कुर्वन्तारब्धेवाभोजनसमापनादित्यापस्तंबसूत्रम्
 रात्रौभोजनमात्रंपूर्वैकःकार्यम् श्राद्धसमाप्तिस्तुपरदिनेएव समाभिपर्गयंतंकर्तुंरुपवासश्चेतिहरिदनेनव्यारव्यातम् तस्मा
 त्याकांतरेणपिंडदानमत्रंकार्यम् अथपिंडानिबिद्धकालः सचप्रायेणमहालयादिनिर्णयेपूर्वसूक्तः हेमाद्रौबृहत्पराशरः
 युगादिशुभघायांचविपुवत्ययनेतथा भरणीषुचकुर्वन्तिपिंडनिर्वपणंनहि स्मृतिरस्त्रावल्याम् पुत्रेजातेव्यतीपातेग्रहणे
 चंद्रसूर्ययोः श्राद्धं कुर्याद्यत्नेनपिंडनिर्वपणादने तत्रैवकालात्यायनः हर्द्धेरनंतरंचैवयावन्मासःसमाप्यते तावत्पिंडान्नि-
 वदद्यान्नकुर्यान्निलतर्पणम् बौधायनः संस्कारेषुतथान्येषुमासंमासाद्यमेवच तथा भानोकोमेनत्रयोदश्यांनंदाभृ-
 शुभघासूच पिंडदानंमृदास्नानंकुर्यान्निलतर्पणम् त्रिस्थलीसेनौकाष्ठाजिनिः विवाहव्रतचूडासूचवर्षमर्धतदधकम्

उत्तरार्धभागवत् एदिमात्रेयान्यत्रपिंडदाननिराकिया कृतागर्गादिभिर्मुख्येर्गसुमेवंतु कर्मणाम् हेमाद्रौ ज्योतिः पराशर
विवाहे निदिने भासांस्त्यजेगुह्योदौदौगहि सपिंडाःपिंडनिर्वापगौजीचंचेषुदेगहि तत्रैव महालयेगयाश्राद्धेमातापित्रो
भयैहनि यस्यकस्यापिमर्त्यस्यसपिंडीकरणेतथा कृतोद्वाहोपिकुर्वातपिंडनिर्वपणंसदेति मातापित्रोरिति क्षयाह
विशेषणम् हविरुभयत्यवदविशस्तिनम् तेनभानुपितृव्यादिवार्पिकेपिपिंडदानंकार्यमिति केचित् सपिंडीकरणेन
वश्राद्धपौडशाश्राद्धोपलक्षणाथमितिनिर्णयामृतेउक्तम् दद्यादेविशेषःसंग्रहे मातापित्रोराब्दिकेतुविवाहादिषुसर्व
दा तिलैःपिंडाःप्रदानव्याधन्यश्राद्धेविवर्जयेत् अत्रमूलंनित्यम् रामकोतुके नंदक्षवकामरव्यारभृग्वनिपितृकाले
गंडेवैधतिपानेचपिंडास्त्याज्याःसुतेष्कभिः विश्वरूपनिर्बंधे तिथिचारप्रयुक्तोयोदोषोवैसमुदाहृतः सश्राद्धेतनि
मित्तस्यान्यान्यश्राद्धैकदाचन अन्यनूक्तंमाक् उच्छिद्योद्वासनगाहहेमाद्रौपसिद्धः श्राद्धेनोद्धारनीयामित्रउच्छि
द्यादिनस्यान् श्र्योतंतैर्वैस्त्रयाधारास्माःपिबंत्यकृतोदकाः व्यासः उच्छिष्टंनप्रभृज्यानुयावन्नास्तमितोरयिः इ
दंगृहांतरसंतैरैकगृहेतुगनुः उच्छेष्टंनप्रभृज्यानुयावन्नास्तमितोरयिः इ
ल्लिवैश्वदेवादिनित्यकर्मैतिमेधातिथिः ब्रह्मांडे धृद्रायचानुपेतायश्राद्धोच्छिष्टंनदापयेत् तथा कामंदद्याच्चसर्व
नुशिष्यायचसुतायच भोक्तुरितिशेषः जानूकर्ण्यः द्विजभुक्तावशिष्टंनुशचिभूभोभिरनानयेत् अथैवैश्वदेवादि अ
त्रमामकःश्लोकः श्राद्धेनित्यकर्मैतिमेधातिथिः होनिर्वीलस्त्वंतेस्यादथाभावेद्विकिरतः पश्चात्स्थत्यत्केप
त्वेः श्राद्धानैलथयामहालयंविधाचूर्ध्वभुजेः स्यात्समेतंनंगास्तत्रमध्यताश्रुभविधागदौतथासाग्निके अस्यार्थः

सामनेः पृथक्पाकेन सर्वत्रादौ वैश्वदेवः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च सामिकः पिंडयज्ञं ततः कुर्यात्ततो न्वाहार्यं कं बुधः
 पित्रर्थं निर्वर्त्यैसा कं वैश्वदेवार्थमेव च वैश्वदेवं न पित्रर्थं न दार्शं वैश्वदेविक भित्तो ग्राक्षिस्मृतैः अत्र सामिकः आहि
 ताग्निरिति हेमाद्रिः आह्वास्यागेधकुर्वन् वैश्वदेवं तु सामिकः एकादशाहिकं भुक्त्वा न च रत्यं नो विधीयत इति हेमाद्रौ शाल
 कायनोक्तेश्च तत्रैव परिशिष्टे संभ्रासे पार्वणा आह्वा एको द्विष्टे तथैव च अग्रतो वैश्वदेवः स्यात्पश्चादेकादशो हनि स्मार्ताग्निमतो
 तद्वह्नितां ग्राग्नौ करणोत्तरं विकिरोत्तरं वा होममाचं पृथक्पाकेन भूतयज्ञादितु आह्वांन एव अत्र मूलं हेमाद्रिचंद्रिकादौ स्पष्टं
 सर्वेषां आह्वाते वा तत्पाकेन वैश्वदेव नित्य आह्वादीति नृतीयः आह्वां निर्वर्त्य विधिवद् वैश्वदेवादिकं ततः कुर्याद्विज्ञानं नोदद्याद्
 न कारादिकं तथेति पैठीनसिस्मृतैः नतः आह्वाशेषात् आह्वाह्वादि आह्वाशेषेण वैश्वदेवं समानं रतिं चतुर्विंशतिमता च एवं वैश्व
 देवकालत्रयस्य आशार्केशां रवाय न परिशिष्टमुदाहृत्यैव व्यवस्थोक्ता आदौ ह्यहोक्षये चांते दर्शमध्यमहालये एको द्विष्टे निहते
 तु वैश्वदेवो विधीयत इति बहुस्मृत्कृत्वा तस्यैषां आह्वाते एवेति मेधातिथिस्मृतिरन्त्यावस्थ्यादयो बह्वयः बोपदेवस्तु हनिकारेण
 विसर्जनांत आह्वा सुक्ता उच्छेषां लिनि पूर्वोक्तमनुवाक्योदाहरणान् बह्वचानां आह्वात एव मध्यपक्षस्त्वन्यशाखापरइत्याह
 हेमाद्रिस्तु ह्वावप्यते एव वैश्वदेवमाह कार्तायानां तु श्रौतस्मार्तो ग्निमता यादावेकै नैव पाकेनेति कर्कः अन्येषां मते ते निशया
 णां तु सामिकानां सर्वत्रादौ वैश्वदेवः पंचयज्ञाश्च अने चेति सूतदर्शनभाष्ये उक्तम् अस्य पक्षद्वयस्य पूर्ववच्च व्यवस्था हेमाद्रौ
 मां कंडेयः ततो नित्यक्रियां कुर्यात्पूजाजये च ततो नित्यान् ततस्तदन्तं पूजानसहभृत्यादिभिर्नरः ततः श्राद्धशेषात् नित्य
 क्रियां नित्य आह्वा मृतत्रयस्य पाकेनैत्य कभिनिनेनैवोक्तेः पाके च ये विकल्पः अथ नित्य आह्वा इम् हेमाद्रौ व्यासः एकमव्या-

शयैर्दिपंपणामप्यन्यहंगृही अपीत्यनुकृत्यः प्रचेताः नामंत्रणं न होयं च नाव्हानं न विसर्जनम् न पिंडदानं चिकिरं न दद्या-
 दत्र दक्षिणाम् अत्राग्निर्दश्य भोजयित्वा तु किंचिद् दत्त्वा विसर्जयेदिति तेनैवोक्तेर्दक्षिणा विकल्पः यत्तु नित्य आहुतं देवहीनं-
 नियमादिगिर्यर्जनम् दक्षिणाराहिनं चैव दानुभोक्तुं ब्रह्मन्तोऽस्मिन् अभिनिका शीरवंडे तादृशा भावपरमिति सृष्ट्या चंद्रः भवि-
 स्ये आयाहं न त्वथाकारं पिंडाग्नौ करणादिकम् ब्रह्मचर्यादिभिः पभा विरवेदेवान् चैव हि दानुणामयभो कृणां नियमो-
 न च विद्यते एतादृशा संभये रात्रा वापि कार्यम् दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृतानि वै यामिन्याः प्रहरं पावना वत्कर्मणि
 कारयेदिति ब्रह्मन्नादयोक्तेः रात्रौ प्रहरपर्यन्तं दिवा कृत्यानि कारयेत् अक्षयत्तं च सौरं च वर्जयित्वा विशेषत इति सृष्ट्या चंद्र-
 धनसंग्रहोक्तेष्व न च दार्शिकाब्दि काद्यपि रात्रौ स्यादिति वाच्यम् इहापतेः तस्यतिथि संबंधितत्वात् साध्या रात्री न के-
 तव्यं आहुतं वलुविचक्षणैरिति विष्णवाद्यैः रात्रौ निषेधान् अने एवात्यह्वा दश्यां उषः काले हर्यंकुर्यात् प्रातर्माध्याह्निकं तदे-
 लाद्यैर्वाक्से स्मर्योदशी आहुतं नापकृत्यते भिन्नविषयत्वादि त्स्वकर्म मदनरत्ने नित्यं त्वपकृत्यते अन्वहमिः कृते स्तिथिस-
 र्याधिगमागान् यथा च सदर्शनभाष्ये परपक्षेऽपि व्याणीति नियमोऽपि नित्य आहुतं त्वे संवत्सरमित्यत्यंत संयोगो द्वितीया वा-
 लाच्छुक्लपक्षेऽपीत्स्वकं तथा रात्रा वापि तथा च माधवेन प्रतिपत्संकरणे स्पष्टमुक्तं * वयं चाग्नेव क्ष्यामः अस्यादिने करणे लोप ए-
 व रात्रौ आहुतं कुर्वीते निषेधादिनि सृष्ट्या चंद्रः पात्राभावे क्रौर्मे उत्थत्यवायथा शक्तिर्किंचिदन्नं प्रकल्पयेत् तत्रा प-
 तिमाह विष्णुः भिक्षुकाभावे अन्नं गोभ्यो दद्यादन्नो वा प्राक्षिपेदिति हेमाद्रौ नागरं रवंडे नित्य आहुतं न कुर्वीत प्रसंगा-
 दन्नमिष्यति आहुतं न रं कृतेन्यत्र नित्यत्वाच्च न्नं हापयेन् षट् देवते पथ कृतेत्यर्थः मात्स्ये ततस्त्वैव देवांते सभृत्य-

सतत्तां पवः शुंजीनातिथिसंयुक्तः सर्वपितृनिषेवितम् सर्वपर्वनिषिद्धं मांसमाषाघ्नीत्यर्थः एवं कृष्णोकादश्यादौ गृहिणोः
 पिभोजनम् अस्य वैधलेन निषेधाप्रवृत्तेः एवं ग्रहणवेधेऽपि यत्त्वनाहिताग्नेरमाषमांसं व्रतयेदित्युक्तम् तदेवमेव
 श्रौतत्वेन तस्य बलवत्वात् देवलः श्राद्धं कृत्वा तु योमर्त्यो न भुंक्ते थकृदा च न देवा हव्यं न गृणहंति कव्यानि पितरस्त-
 या शिवरात्रौ कादश्यादौ त्ववग्राणामेवेत्युक्तं भाक् यन्नतूपवासो नावश्यकस्तत्रैकभक्षकमया चितं याकार्यमिति हेमा-
 द्विः जातुकर्ण्यः अहन्येव तु भोक्तव्यं कृत्वा नैश्चाहं हि जन्मभिः अन्यथा स्यात्तरं श्राद्धं परया केचसेविते श्राद्धशेषभो-
 जनस्य कृत्वा निषेधमाह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकांडे मार्कंडेयः पित्रादीनामथान्येषां श्राद्धशेषान्नभोजनम् व्रतीनां वि-
 धवानां च यतीनां च विगर्हितम् अन्येषां भिन्नगोत्राः व्रतिनो ब्रह्मचारिणः श्राद्धगृहिभोक्तारस्ते वै निरयगाभिः
 सगोत्राणां सकुल्यानां ज्ञातीनां च न दोषकृदि नितत्रैवोक्तेः तत्रैकजावालः विप्रस्त्वव्यगृहे श्राद्धशिक्षान्नं भोजनं
 चरेत् राजापत्यं विशुद्धिः स्यात् ज्ञातिगोत्रेन दोषकृत् यतीनां वपनं लक्षं प्रणवजपञ्चैति तत्रैवोक्तम् अस्यापवाद-
 माह स एव श्वशरस्य गुरोर्वापि मातुलस्य महात्मनः ज्येष्ठभ्रातुश्च पुत्रस्य ब्रह्मनिष्ठस्य योगिनः एतेषां श्राद्धशिक्षा-
 न्नं शुल्कादोषेन विधत्ते इति केचित्प्रशंसन्ति मुनयस्तदसांप्रतम् विशेषांतरं तत्रैवोक्तम् हेमाद्रौ जावालः तांबूलदं-
 तकाष्ठं च स्नेहस्नानमभोजनम् रत्नौषधिपरास्नानां श्राद्धकर्त्ता विवर्जयेत् पृथ्वी चंद्रोदये आचार्यः नशूद्रं भोज-
 येत् स्मिन् गृहे यत्नेन तद्दिने श्राद्धशेषं न शूद्रैः प्रदद्यात् खिलेष्वपि इति जगद्गुरुनारायणभट्टसूत्रामरुष्णाभाट्ट-
 सूनकमलाकरभट्टकृतौ निर्णयसंयोगोपार्वणश्राद्धम् अथासु कल्पः तत्र विधायोक्तं भोजयेदथवा व्यक्तं ब्राह्मणं पंक्ति-

पावनम् देवेकृतानुनेवेद्यं पश्चात्तस्य तु निर्विधिनि शंस्योक्तेरेको विप्रः पूर्वमुक्तः विप्राभावेदर्शबहुः निधाययाद-
 भवदूनासनेषु समाहिनाः प्रेषानुप्रेषसंयुक्तं विधानं प्रतिपादयेदिति देवलोकेः अशक्ता वामश्चन्द्रम् आपद्यन्मनो-
 तीर्थं च प्रयासेषु ब्रजन्मनि आमश्चाद्धं प्रकुर्वन्निभार्यारजसि संक्रमेदिति कात्यायनोक्तेः पृथ्वी चंद्रोदये जमदग्निः
 यावत्स्यान्नाग्नि संयुक्त उत्सन्नान्गिरथापि वा आमश्चाद्धं तदा कुर्याद्धस्ते ग्नौ करणं भवेत् क्रौर्म अनग्निरधनो वापि
 तथैव व्यसनान्वितः आमश्चाद्धं ईजः कुर्यादृषलस्तस्य देवहिं आहिताग्नेौ प्रवासस्येतत्पत्नी गृहे दर्शं क्रत्विगादिना
 कारयेत् अमावास्यादि निमित्तं प्रोषिते धर्मचापिणी पत्न्यौ तु कारयेन्नित्यमन्येनाप्युत्विगादिने तिलधुहारी तौ कर्तुं वि-
 निष्टश्चोचंद्रादयः आदिपदमाद्धिकादिसर्वपावणपरमिति शूलपाणिः स्मरंतुः पाकाभावे अधिकारः स्याद्विप्रार्दी-
 नानराधिप अपत्नीनां महाबाहो विदेशगमनादिभिः सदा चैव तु धृद्राणामामश्चाद्धं विदुर्बुधाः प्रचेताः स्त्रीशत-
 द्रः स्वपचश्चैव ज्ञात कर्मणि चाप्यथ आमश्चाद्धं सदा कुर्याद्विधिना पार्वणेन तु स्वयंपचतीति स्वपचः विष्णुशानसौ -
 आत्मनो देशकालाभ्यां विप्रुये समुपस्थिते आपद्यन्मनोतीर्थे च प्रवासे पत्न्यसंभवे चंद्रसूर्यग्रहे चैव दद्यादाभं विशे-
 षतः न पक्वं भोजयेद्विद्वान् सच्छूद्रोपि कदाचन भोजयन्त्यत्यवायी स्यान्न च नस्य फलं लभेत् अत्र प्रवासतीर्थग्रह-
 णादावामहेमश्चाद्धमेव पाकश्चाद्धं तु न भवत्येवेति हेमाद्रिरत्नावत्यादयः अपरा कविज्ञाने प्रवरादयस्त पाकाभावे हिं
 जातीनामामश्चाद्धं विधीयन्त इति समंतोक्तेः साग्निर्कैर्निरग्निर्कैश्च प्रवासादोसर्वत्र पाकाभावे आमादिकार्यम् पाक-
 सवेत्सन्नेभैवेत्साहुः अतएव पाकश्चाद्धं सुक्ता एतच्चातुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पर्वसु भार्याविरहितोऽप्येतत्प्रवास-

स्थोपनिषद्भूमिमात्स्ये निरनेरथिपाकेनोक्तमिनिशूलपाणिक्त्यनरू एतच्छब्दः श्राद्धमात्रपरइत्यन्ये एकोद्दिष्टंतु क-
 र्त्तव्यपाकेनैव सदास्वयमिति लघुहारीतीयमपि साग्नेरेव निरग्नेर्महैकोद्दिष्टमव्यागेन शूद्रस्य तु दशाहपिंडाद्यामेनेति
 हलायुधः उत्सन्नाग्नीनां त्वामश्राद्धमेव पूर्वोक्तमदग्निवाक्यान् मरीचिः श्राद्धविघ्नोद्दिजानीनामश्राद्धं प्रकीर्तितम्
 अमावास्यादिनियतं माससंवत्सरादृते स्मृतिदर्पणे मृगाहंच सपिंडं च गयाश्राद्धं महालयम् आपन्नोपिन कुर्वन्ति आ-
 द्यमासेन कर्हिचिन् हेमाद्रौ व्योसः आमंदरतु कौनेयदद्यादामंच नृगुणम् द्विगुणं चिगुणं वापिन त्वेकगुणमप्येचिन् सिद्धा
 न्नैतु विधिर्यः स्यादामश्राद्धेऽप्यसौ विधिः आवाहनादिसर्वस्यासिंडदानं च भारत दद्याद्यच्च द्विजानिभ्यः श्रुतं वा न तमेव
 वा तेनाग्नें करणं कुर्यात्सिंडांस्तेनैव निर्वपेत् पक्षांतरमाह स एव आमंददद्वि कौनेयतदामं द्विगुणं चरेत् त्रिगुणं च त्रिगुणं
 चापिन त्वेकगुणमप्येचिन् स्मृत्यर्थं सारसममप्युक्तम् षट्त्रिंशन्मते आमश्राद्धं यदा कुर्यात्सिंडदानं कथं भवेत् गृहपा-
 कात्समुद्भूतस्य सक्तुभिः प्रायसेन वा पिंडान्दद्याद्यथालाभं तिलैः सह विमत्सरः पृथ्वीचंद्रोदये व्यासः आमश्राद्धं यदा
 कुर्याद्विधिज्ञः श्राद्धः सदा हस्ते गौं करणं कुर्याद्ब्राह्मणस्य विधानतः एतत्साग्नेर्निरग्नेः सदा तत्सत्वात् यत्तु आमिन
 पिंडं दद्याच्चेद्विप्रान्पक्वेन भोजयेत् पक्वेन कुरुते पिंडगामान्नं यः प्रयच्छति तावुभौ मनुजौ प्रोक्तौ नरकाहं नि संशय इति
 तदर्थोऽपि परम् देशाचाराद्वा व्यवस्थेति युक्तम् मरीचिः आवाहने स्वधाकारं मंत्राज्ज्याविसर्जने अन्य कर्म ण्यनुत्था
 सकारामश्राद्धविधिः स्मृतः आवाहने हविषे अत्तव इत्यत्र स्वीकृतं वेदसूहः स्वधाकारेन भोक्ः पितर इषे इत्यत्र ईषे प्रद
 स्थाने आमद्रव्यायेत्यूहः विसर्जने वाजे वाजे इत्यत्र तृप्ता इति स्थाने तस्येतत्तु व्यतेति वोहः यद्यपि तस्मादृचं नो होदिनि

क्रय्यहोमिषिद्धः तथापि न च नाद्रवति तृप्तिप्रश्रयो वगाहश्च जुषप्रश्रयो यथास्तरम् आमश्चाद्धे भवेन्नोतदपोशानं च यच्च
 यम् अयं ननु वादः खने वात्यां छेदनादीनामिचार्याभावाद्युपसिद्धेः धर्मप्रदीपेतु आमं च तुरुणं दशदथवा द्विगुणं तथा हे
 मनादगुणं न द्वादशमेहमेव्यसौ विधिः आमो हेमेतथानित्येनादीश्चाद्धेतथैव च व्यतीपातादिकेश्चाद्धे नियमान्परिवर्जये
 त् गृहपाकस्तमुद्धत्य सज्जुभिः पायसेन वा भिडदानं प्रकुर्वीत आमो हेमेरुते सति आमश्चाद्धे च वृद्धो च प्रेतश्चाद्धे तथैव च
 विभक्तिरनैव कुर्वीत जुभिः कात्यायनो ब्रवीत् आमश्चाद्धं मनुष्यमनो करणवर्जितम् तृप्तिप्रश्रविहीनं तु कर्तव्यं मार्गवेर्भवे
 म् आवाहनामो करणं विकिरणं च पूरणम् तृप्तिप्रश्रं न कुर्वीत आमो हेमे कदाचनेत्सकम् एतच्च आवाहनं भवेत्कार्यमर्घ्य
 दानं तथैव चेति हेमाद्रौ भविष्यादिविरोधाच्चित्यम् शाखांतरविषयं वास्तु विकिरो व्यामेनोति हेमाद्रिः शूद्रस्य तु तत्रैवोक्तं
 अनो करणमंत्रं च न मत्कारो विधीयते आनयेकव्यवाहनाय नमः सोमाय पितृमते नमस्त्यगंभ्रः मात्स्ये मंत्रवर्जं हि शूद्रस्य
 सर्वमेवाविधीयते एवं शूद्रोपि मामान्यं बहिश्चाद्धं च सर्वदा नमस्त्योरेणमंत्रेण कुर्यादामान्नवहुधः तच्च पूर्वार्णहेकार्मम् आ
 मश्चाद्धं तु पूर्वार्णहे एकोद्विष्टं च मध्यतः पार्वणं चापराणहे तु मानर्द्धं द्विनिमिनकामिनिहारी तोक्तेः एताद्विजविषयम् शूद्रकर्तृ-
 क्तं तपराणहे एव मथ्यान्हात्सरतोयस्तकुनयः समुदादहनः आमश्चाद्धं तु तत्रैव पितृणां दत्तमक्षयमिति सूक्तं चैरित्यपरांर्कहे-
 माद्रौ चोक्तम् तदत्रावे हेमश्चाद्धं पाह हेमाद्रौ भरीविः आमान्नस्याप्यभावे तु आर्द्धं कुरीति बुद्धिमान् धान्याच्च तुरुणैर्नेव हि र-
 त्पेन सरोविषा धर्मः आमं तु द्विगुणं शेक्तं हेमं न द्रव्यं तुरुणम् स्मृत्यर्थं सारे हिरण्यमष्टगुणं च तुरुणं सभं वा दद्यात् हेमा
 द्योमविष्ये अन्नाभावे हि जामावे प्रवासेषु च जन्मानि हेमश्चाद्धं संग्रहे च तथा स्वीया शूद्रयोरपि षट्त्रिंशन्नेतु र्यपदेवर्जः

लाक्षयेहनीनिपाठः यंस्यभार्यरिजस्रलेतिव्यासपाठः पुत्रोत्पन्नोऽनुहेमनियमभाहसंवर्तः पुत्रजन्यमिषुर्वीतिआहहेमेव
 बुद्धिमान् नपकेननचामेनकल्याणान्यभिकामयन् भविष्ये गृहपाकात्समुद्गत्यसक्तुभिः पायसेनवा पिंडदानं प्रकुर्वीतहे
 मभाद्धेवतेसति शूद्रस्तगृहपाकेननसिंहानिर्वयेत्तथा सक्तुभूलफलंतस्यपायसंवाभवेत्सृतम् हेमभाद्धेपिंडदानंनेति
 दिवोदासाः स्मृत्यर्थसारेनुभिक्षसूक्तः तदाशयंनविद्यः षड्विंशन्मते नामंचणान्नोकरणं विकिरोनेयदीयते तृप्तिप्रप्त्योपि-
 नैवाचकृत्तव्यः केनचिद्रवेत् अचमरीचिना आभाभावेहेमविधानेनस्थानापत्याधर्मप्राप्तैः पूर्ववन्मन्त्रोहः पूर्वाणहकालता
 चत्तैरैतिदिक् पूर्वोक्तधर्मप्रदीपोक्तेष्व व्यासः हिरण्यमामंश्रादीयंलब्धंयत्सन्निधादितः यथेष्टंविनियोज्यंस्यादुज्जी-
 गाद्वास्त्रणान्स्वयं विभ्रालब्धंभुंजीयान् क्षत्रियादिलब्धेतुयथेष्टविनियोगः तेनापिआह्वयेश्वदेवादिनकार्यम् देवोद्दे-
 शेनस्यक्तस्यदेयतांतरायत्यागायोगादितिदेवयाज्ञिकः शूद्रलब्धेतूक्तंतत्रैवषड्विंशन्मते आमंशूद्रस्ययत्किंचिच्छादिकं
 प्रानिगृह्यते तत्सर्वंभोजनायाकंनित्येनैभिन्निकेनचेति श्राद्धितत्वेगिराः शूद्रवेशमनिविमेषणक्षीरंवायदिवदाधि निश्चनेनन
 भोक्तव्यंशूद्रान्नंनदपिस्मृतम् शूद्रादिप्रगृहेषन्नंनप्रविष्टंनुसदाशक्ति पराधारः तावद्भवतिशूद्रान्नंयावन्नस्त्वशतिद्विजः
 द्विजातिकरसंस्पृष्टं सर्वंतिन्नविरुह्यते विष्णुपुराणे समोक्षयिस्त्वागुणहीयाच्छूद्रान्नंशूद्रमागतम् अंगिराः पात्रांतरगतं-
 ग्रान्धदुग्धंस्वगृहमागतम् सपिंडश्राद्धशक्तावाहहेमाद्रौसंवर्तः समयंयस्तशक्नोतिकर्तुंनैवेदहपार्षणम् अपिसंकल्पविधि
 नाफालेतस्यविधीयते पात्रेभोज्यस्यनान्यत्यागः संकल्पउच्यते व्यासः सांकल्पंतुयदाकुर्यान्नकुर्यात्पात्रपूर्णम्
 नायाहमन्नोकरणेपिंडांश्चैव नदापयेत् पात्रमर्घ्यस्य समंत्रकावाहनस्यननिषेधः तूष्णींभवत्येवेतिहेमाद्रिः स्मृ-

ल्यर्थसारे विकिरंनुनदातव्यमिति नृनीयपादेपाठः स्मृत्यन्तरे त्यजेदावाहनं चाध्यमनोकरणा मेव च पिंडांश्च विकिराक्ष
 ये आहंसां कल्पसंज्ञके हेमाद्रौ हृद्स्थानातपस्त पिंडमिचोपरहिने यत्तु आहं विधीयते स्वधा वाचनलोपोत्र विकिरस्तु
 न लुप्यते इत्याह हृथीचंद्रोदये वसिष्ठः आवाहनं स्वधाशब्दं पिंडाग्नौ करणं तथा विकिरं पिंडदानं च सां कल्पे षड्विज
 येन विकिरे विकल्पः स्मृत्यन्तरे अंगानि पितृयज्ञस्य यदा कर्तुं न शक्यान् सतदा वाचयेद्विभ्रान् संकल्यासिद्धिरस्ति
 ति छागलेयः पिंडो यत्र निचनेतं मया दिषु कथंचन सां कल्पं तु तदा कार्यं नियमा द्रष्टव्यादिभिः कार्यानि निः भोजी
 वं पादत्स रार्धं च त्तरं पाणिपीडनात् पिंडात्स पिंडानोदयुः प्रेतपिंडं विना त्रतु अस्यापवादः पित्रोराद्धिकादौ पूर्वमु
 क्तः त्यक्ताग्नेरपि सां कल्पमुक्तं षट्त्रिंशन्मते अग्निको यदा विप्रउत्सन्नाग्निस्तथैव च तथा हृद्दिषु सर्वा सुसं क
 ल्प आह माचरेत् अशक्तो हृथीचंद्रोदये हृह नारदीये द्रव्याभावे हि जाभावे अन्नमात्रं तु पाचयेत् पेतृकेन तु सूक्त
 न होमं कुर्याद्विचक्षणः देवलः पिंडमात्रं प्रदानव्यमभावे द्रव्यविप्रयोः आहृयाहं नि संप्राप्तं संप्रवे निरशनापि
 वा हृद् वसिष्ठः किंचिद्द्यादशकस्त उदं कुं भ्रादिकं द्विजे तृणानि वा गवे दद्या सिंडान्याथ्यथ निर्वपेत् तिलदर्भैः
 पितृन्वा पितृपयेत्मान पूर्वकम् हेमाद्रौ भविष्ये अग्निना वा दहेत्कक्षं आहृकाले समागते तस्मिन्वोपचसेदन्हि जपे
 हा आहृसंहितां आहृसंहिता समंत्र आहृकल्पः विष्णुवराहपुराणयोः असमर्थो न्नदानस्य धान्यमांसं स्वशक्तिः
 प्रदास्यति तिलान्यापि स्वत्यां वा पिचदक्षिणाम् सर्वाभावे च न गत्या कक्षामूलप्रदर्शकः सूर्योदितो कपालानां मिदमुच्चैः
 पठिष्यति नेमेस्ति विचनं धनं चान्नं आहृदोपयोगिस्त्वपितृन् न तोस्मि तृप्यंतु भक्त्या पितरो मे येनो सुभो कृतौ च तौ चर्मीनि-

भासुतस्यः इत्येतद्विद्वत्प्रतिभावाभावप्रयोजनम् यः करोति कृतं तेन श्रद्धां भवति भारत प्रभासरब्दे गत्वारण्यममा
 नुष्यमूर्ध्वबाहुविरोत्सदः निरन्तरो निर्धनो देवाः पितरो भानृणं रुथाः न मे स्मिन् विन्तं न धनं न भार्यो श्रद्धं कथं वः पितरः क
 रोमि वनं प्रविश्ये ह तु न भयो चैर्भुजो रुतौ च त्से निभासुतस्य श्रद्धं मे तद्भवतां प्रदत्तं मर्धं दयध्वं पितृदेवताद्याः आस्य
 यचोस्तिव्यभुजो ततो वेदिवाचरात्रिसमुपो व्यतिष्ठेत् भवेत्स वेतेन रुनेनेन पाशृणेन मुक्तः पितृदेवतानाम् इत्यनुकल्पः
 अथ श्रद्धासौजन्ये प्रायश्चित्तम् दर्शेषट्प्राणायामाः हृद्वेत्रयः संस्कारेषु तु जातकर्मादि बृह्दानीषु सांपनम् आद्ये चान्द्रवा
 अन्यसंस्कारेषूपवासः सीमंते चान्द्राभिति विज्ञानेश्वरः आपदि नवश्रद्धेकादशाहेषु भोजने कायः द्वादशाहेकनभासे
 च पादोनः हिमासे त्रिपक्षे ऊनषष्ठो नाब्दयो श्रद्धं रुच्छुः त्रिमासाद्याब्दि कान्तेषु सपिंडने च पादरुच्छुः उपवासो वा गु
 रुद्रव्यार्थभोजनेऽर्द्धं अपशिलेन दर्धं अनापि दत्तु ऊनमासांतेषु चान्द्रकायं वा हिमासादोपादौ न त्रिमासादावर्धकायः
 आब्दि कृपादौ न कायः पुनराब्दिके एकाहः क्षत्रियादि आर्द्धेषु द्विभ्रवतुर्गुणानि सै यानि चंडालसर्पश्वादि हतपतिन क्लोबा
 दिनवश्रद्धे चान्द्रम् आद्यभासिकान्ते चान्द्रपराकश्च द्वादशाहोदोपराकः द्विमासादावनि रुच्छुः त्रिमासादोकायः आ
 ब्दिके पादः अभ्यासे सवर्षे द्विगुणं आयहे मसंकल्पश्रद्धेषु तत्तदर्धानि यनिर्बलचारी चोक्तं प्रायश्चित्तं कृत्वा त्रीनुपया
 सान् प्राणायामान्मुनाशनं चाधिकं कृत्वा व्रतशेषं समापयेत् अनापि दिद्विगुणं दर्शादौ दशगायत्री मंत्रिना आपः पिबेत्
 षट्प्राणायामा वा संस्कारेषु चोले रुच्छुः सीमंते चान्द्रम् अन्येषु उपवास इति दिक् अत्र माधव भिन्नाक्षरादौ क्वचिद्दिशो धो
 विषयभेदात्सारिहार्यः एकादशाहे चान्द्रम् पुनः संस्कारश्चेति प्रायश्चित्तकांडे हेमाद्रिः यत्तूशानाः दशकृत्यः पिबेदापो

गायत्र्या श्राद्धशुद्धिर्द्विज इति तदनुक्तं प्रायश्चिन्नश्राद्धपरमिनि विज्ञानेश्वरः अथ शयाह श्राद्धम् तत्स्वरूपमाह हेमाद्रौ व्या-
 सः मासपक्षतिथिस्पष्टे यो यस्मिन् भिष्यते हनि प्रत्यब्दं तु तथा भूतं क्षयाहं न स्य तं विदुः नारदीये पारणे मरणे नृणां नि-
 धिस्तात्कालिकी स्मृता अत्र चांद्रमानं ज्ञेयम् आब्दिके पितृकार्ये च चांद्रो मासः प्रशस्यत इति गर्गोक्तेः मलमासमुत्तमस्य
 तु सौरम् मलमासस्मृतानां तु सौरमानं समाश्रयो दिनि हेमाद्रावुक्तेः एतन्मृतमासस्यैव आधिपत्ये शेषम् ब्राह्मं प्रति संका-
 त्सारं कार्यमातापित्रोर्मृते हनि पितृव्यस्याव्यपुत्रस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य चैव हि अपुत्रस्येति भ्रात्राभ्यामन्ययः ज्येष्ठस्येति कनिष्ठा
 स्यानावश्यकत्वात् मदनरत्ने भविष्ये सर्वधामे च श्राद्धानां श्रेष्ठसां वत्सरं भतम् तथा भोजको यस्य स्तुर्वैश्वं न करोति-
 त्वगापि मातापितृभ्यां सत्ततं वर्षे वर्षे मृते हनि सयाति नरकं घोरं तामिस्वं नामनामतः तच्च नाना स्मृतिष्वेकोद्दिष्टं
 पार्वणं चोक्तम् आद्यमाह यमः सपिंडीकरणार्द्धे प्रति संवत्सरं संतैः मातापित्रोः पृथक् कार्यमेकोद्दिष्टं मृते हनि व्या-
 सः एकोद्दिष्टं तु कर्तव्यं पित्रोश्चैव मृते हनि एकोद्दिष्टं परित्यज्य पार्वणं कुरुते नरः अस्तं तर्हि जागीयाद्भवेच्च पितृचातकः
 अंत्यमाह शतानपः सपिंडीकरणं कृत्वा कुर्यात्पार्वणवत्सदा प्रति संवत्सरं श्राद्धं छागले यो दितो विधिः यः सपिंडीकृतं
 प्रेतं पृथक् पिंडीन योजयेत् विधिसंसेन भवति पितृहाचोपजायते अचौरस शौचजयोः पार्वणं दत्तकादौ नामेकोद्दिष्ट-
 मित्येकः पक्षः सानेः पार्वणं निरग्रेरेकोद्दिष्टमित्यपरः तदृषणं मिताक्षरादौ ज्ञेयम् कल्पे तं स्तुक्तं साग्न्यो रोरं सस्ते त्रजयोः
 पार्वणम् निरानिकयोस्त्वेकोद्दिष्टमित्याह अपरां केव्येवम् दत्तकादयो दशपुत्रास्तु साग्नयो निरग्नयश्चैकोद्दिष्टमैव कु-
 र्युः प्रत्यब्दं पार्वणे नैव विधिना क्षेत्त्रजोरसौ कुर्यात्तामिनेरेकुर्युरेकोद्दिष्टं कृतादशो निजा नृकण्योक्तेः यदा तु दत्तकस्मपिता

दर्शमहालये यामुतस्नत्रपार्वणौ कोटिद्वयोर्विकल्पः वस्तुतस्तु सर्वपापार्पणौ कोटिद्वयोर्त्रिहियववादि कल्पः संचेदेशा-
 चारब्धवस्थितइति सर्वविबंधसिद्धौतः अतएव दृष्ट्वा चंद्रोदये दृष्टपराशरः मातापित्रोः पृथक्कार्यमेकोटिद्वयमृतेहनी
 कृत्स्नाह देशर्पसमाश्रित्य वंशधर्मतथापरे सूरयः श्राद्धमिच्छंति पार्वणं च क्षयान्दधीति तच्च केवलपितृयानसा
 पत्नीकामिमिति हेमाद्रिः अत्रमातामहाने कार्यः कर्पूसमन्वितं शुक्लतथा वंश्राद्धषोडशम् प्रत्याब्दिकं च शेषेषु पिंडाः सुः
 षड्भिः स्थिति रिति कात्यायनोक्तेः कर्पूसमन्वितं सपिंडनयेरेकोटिद्वं क्रियते नेषामपि क्वचित् पार्वणमेव शंखोक्तेः एवम
 न्यासिनोपि एकोटिद्वयनेर्नोस्ति त्रिदंडग्रहणादिह सपिंडोकरणाभावात्पार्वणं तस्य सर्वदेति मनेतसोक्तेः वायवीये
 सन्यासिनोप्याब्दिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि महालयेतु यच्छ्राद्धं द्वादशपापार्पणं हितत् पृथोचं द्रोदये दृष्टपराशरः
 संग्रामे संस्थितानां च प्रेतपक्षे शाश्वतमे तेषां पार्वणमेवोक्तं क्षयाहेपि च सन्तमेः चंद्रक्षयानां शक्रसंयुगे पुत्रः प्रेतपक्षे
 मृतवान्सपिंडः सपिंडितानामपि चाब्दिकानि भ्रयंति तेषामिह पार्वणानि तथा भ्रातुर्ज्येष्ठस्य कुर्वीत ज्येष्ठो भ्राता तु
 जस्य च देवहीनं तु तत्कुर्यादिति धर्मविदब्रवीन् देवहीनमेकोटिद्वं ज्येष्ठो भ्राता नाद्यगर्भजः तथा च तत्रैव शातात-
 पः अनाद्यगर्भज्येष्ठोपि भ्राता साद्विर्निगद्यते ऋते सपिंडनात्तस्य नेव पार्वणमाचरेत् आद्यगर्भे तु पार्वणमेकोटिद्वं
 त्यर्थः भ्रातुस्तु हेमाद्रौ कात्यायनः प्रत्यब्दयो यथा कुर्यात्पुत्रः पित्रे सदा द्विजः तथैव भ्रातुः कर्तव्यं पार्वणं चान्यदेव
 वा यत्तु तेर्नोक्तम् सपिंडोकरणादूर्ध्वपित्रोरेव हि पार्वणम् पितृव्यभ्रातृभातृणामेकोटिद्वं सरे च त्विति तत्साप
 त्तभातृपरम् यत्तु दृष्टपराशरः अपुत्रस्यापि तु व्यस्यतलुत्रोत्त्रातृजो भवेत् स एवा स्य तु कुर्वीत पिंडदानादिकक्रि-

गाम् पार्ष्णतेनकार्यस्यासुवत्तत्त्वानृजेनतु पितृस्थानेतुंरुत्ताशेषंपूर्ववदुच्चरेदिति तत्पितृवद्देष्टाचारवध्यवस्थितिभि
 तिदृष्टीचंद्रः श्राद्धदीपकलिकायांचतुर्विंशतिमनेतु पितृव्यभ्रातृमातृणांज्येष्ठानांपार्ष्णभवेत् एकोद्दिष्टं कनिष्ठा-
 नांदंपत्न्योः पार्ष्णमिथः अपुत्रस्यपितृव्यस्यभ्रातृश्वेवाग्रजन्मनः मातामहस्यतसल्याः श्राद्धपार्ष्णवर्णवद्भवेदित्युक्तं
 तस्यत्याः कर्तृत्वेपिपार्ष्णमेव सर्वाभावेस्वयंपत्न्याः स्वभ्रातृणामसन्नकम् सपिंडीकरणंकुर्युस्ततः पार्ष्णमेवचेति
 लोगाक्षिस्मृतैः ततः पत्न्यापिकुर्वीति सापिंड्यंपार्ष्णंतथेतिस्मयंतूक्तैश्चेतिनिर्णयामृतैरुक्तंम् अन्येत्वेतत्पाक्षिकपा
 र्ष्णपरमाहुः अतएव भर्तुः श्राद्धंतुयानारीमोहात्पार्ष्णंमाचरेत् नतेनतृप्यतेभर्ताहत्वालुनरकं प्रजेदिति वचनं
 क्षयाहेपाक्षिकेकोद्दिष्टप्रशंसार्थंनपार्ष्णनिषेधार्थमित्कं तं त्रिस्थलीसेतौभट्टचरणैः स्वभर्तृप्रभृतित्रिभ्यइत्यनेन
 विरोधाच्च अपुत्राणांत्वाहहेमाद्रावापस्तंबः अपुत्रायेमृताः केचित्स्त्रियोवापुरुषाश्चये तेषामपिचंदयंस्यादेकोद्दि
 ष्टंनपार्ष्णम् मित्रबंधुसपिंडेभ्यः स्त्रीकुमारिभ्यएवच दद्याद्देसासिकंश्राद्धंसांवत्सरमतोन्यथा पारिजातेतु अ
 न्यथापार्ष्णमित्कस्कासर्वत्रपार्ष्णमित्युक्तम् एकोद्दिष्टवाक्यानिनुतीर्थमहालयपराणीत्स्फुक्तम् दृष्टीचंद्रोदये
 दृष्टार्थः मनुः सहोदरायांचपितुः सहभवाचया तयोश्चनेचकुर्वीतपार्ष्णंपिंडनाहने प्रचेताः सपिंडीकरणाद्
 मेकोद्दिष्टंविधीयते अपुत्राणांचसर्वेषामपत्नीनांतथेवच अपत्नीनांब्रह्मचार्यादीनाम् माकंडेयपुराणे प्रतिसेवे
 त्सरंकार्यमेकोद्दिष्टंनरैः स्त्रियाः मृताहभिनयथान्यायनृणांयद्दिहोदितम् मृणांमितिदृष्टानांत् गौक्षिप्रहसपाक्
 ह्यादीनांसपिंडनाभावेपि सांबत्सरमेकोद्दिष्टंकार्यमेवान्मृगुपाणिः अत्रिदृष्टवसिंशौ सपिंडीकरणाद्धर्ग्यचयत्रप्रदी-

यते भ्रात्रेभ्योऽप्युत्रायस्वाभिनेमानुत्सायच पितृव्यगुरवेऽप्यहमेकोद्दिष्टं न पार्षणम् सन्तु आभूः कर्णः पितृव्यभ्रातृमानुषाम-
पुत्राणां तथैवच मानामहस्यासूतस्य आच्छिद्दिपितृवद्रूपेत् इति तं दवैश्वकं स्वार्थेन तु पार्षणाथे भिनिहेमाद्रिः शुर्कलैवम् मातुः
पितरमारभ्य त्रयोभ्रातामहाः स्मृताः तेषां तु पितृवत् आहं कुर्बेदुहितुसूतव इति पुलस्त्योक्तेर्मानामहस्य पार्षणमेव तत्साहचर्या
स्थितुं व्यादौ तथा पितृव्यभ्रातृमानुषामेकोद्दिष्टं च पार्षणमिति श्रया होपक्रमे पुलस्त्योक्तेः श्रविकल्पः केचित्वापस्तंबादिवाक्या
नि श्रुत्वा च प्रभीतानां भैचक्षार्यासापिंडं तेत्यस्य पितृव्यादिपरत्वादहनसापिंडं पितृव्यादिपराणीत्याहुः मातासपत्न्यमाना
एकोद्दिष्टं तु कनिष्ठपरमिति एध्वीचंद्रोदयेष्वेवं विशेषस्त्वधिकारिनिर्णये प्रागुक्तः केचित्सुत्रांनराभावेपि पितामहवर्षिक
मप्यावश्यकं पुत्राभावे च न सुत्रः पत्नीमाना तथापि ता वित्ताभावेपि सच्छिष्यः कुर्यान्नस्योर्ध्वदेहिकमिति भाकंडेयपुराणा-
दित्याहुस्तन्न पौत्रेणेकादशाहादिकर्तव्यं आह्वयोऽशमिति कान्तीये विशेषोक्तेः अथ क्षयाहर्दधेनर्यायाः तत्रैकोद्दिष्टं मध्या
नैकार्पम् सभ्यान्हन्धपंचधा विभक्तदिनतृतीयभाग इति भायवः आमश्चाहं तु पूर्वाणहे एकोद्दिष्टं मध्यमः पार्षणं चापरा-
पहेतुभ्रातृद्विनिमित्तकं इति हागीतोक्तो प्रातः शब्दसाहचर्यान् तत्रापि कुतुपादिषु सुहृती इतये ज्ञेयं प्रारभ्य कुतुने आहं-
कुर्यादासीहणं बुधः विधिजो विधिमास्थाय गौहिणं तु न लघयेत् इति गौतमोक्तेरेतत्परत्वात् रौहिणो न च मोसुहृतीः मेधिलाः
आहं कोमुदीचैवम् अन्यथा ऊर्ध्वसुहृती कुतुपाधन्सुहृती च तुष्टयम् सुहृती पंचकं त्येतत्सधा भवनमिव्यत इत्यादि विरो-
धान् दीपिकापि एकोद्दिष्टमुपक्रमेन कुतुप इति माधवीये व्यासोपि कुतुपप्रथमे भागे एकोद्दिष्टमुपक्रमेत् आचर्तमसमी
पेवातत्रैव नियतात्मवान् पृथ्वीचंद्रोदयेष्वेवम् तेन कुतुपादि रौहिणांतो मुख्याः कालः दिनद्वयेतद्व्याप्तौ समव्याप्तौ च पूर्वा

विषमव्यासाधिव्येननिर्णयः अध्यासौ पूर्वैव परविद्यायानिवेषान् साचपूर्वदिनेरौहिणलुपनापनेः परैवेतिगोडाः शुक्ल
 कृष्णवशात्तर्जयैर्विव्यवस्थेत्यन्ये तन्न परविद्यानिषेधप्राबल्यात् अभूलां कालमाधवीयेत्तेयम् पार्वणं त्वपराणहक
 र्पपूर्वोक्तवचनान् मध्याह्नव्यापिनीयास्यात्तेकोद्विहोतिथिर्भवेत् अपराणहव्यापिनीयापार्वणोसातिथिर्भवेदितिपृथ्व
 र्चद्रोदयेष्टगौतमोक्तेः पूर्वैरुदयेवपरेदरेवथाऽपराणहव्यासौसेवयाद्या दिनइयेतव्यासो नदस्यशेशतः समव्यासोवापू
 र्वेव विषमव्यासौ त्वधिकाद्या द्यपराणहव्यापिनीस्यादाब्दिकस्ययदातिथिः महनीयभतद्विद्धां प्रशंसनिमहर्षय
 दनिमरीविस्मनेः दर्शचिपूर्णमासंचपितुः सांवत्सरदिनम् पूर्वविद्धाम्पूर्वाणोनरकं प्रतिपद्यतइत्यपराकैनादोक्तेः व्येह
 व्यव्यापिनीचेत्स्यान्मृताहस्ययदातिथिः पूर्वविद्धाम्कर्तव्यात्रिमुहूर्ताभवेद्यदीनिसकमंतूक्तेः पूर्वस्यानिवपिखंडानित्यां
 गिरसभापितामिहिमाद्वोपाठः तत्रैवष्टमनुः नव्यहव्यापिनीचेत्स्यान्मृताहस्यचयानिथिः पूर्वविद्धैवकर्तव्यानि
 मुहूर्तांचयाभवैत् मदनरत्नेद्येवम् यत्तुकाष्णजिनिव्यासो अन्होस्तमयंचेलायांकलाभात्राद्यदातिथिः सेवग्रत्याब्दि
 कैत्तयानापरापुत्रहात्रिदेनित्रिमुहूर्तंस्तनिः पूर्वैकः सायंत्रिमुहूर्ताभावेनुपरैव त्रिमुहूर्तानचेद्वाद्यापरेवकुतपेहिसे
 निकालादर्शोभिलोक्तेः कालादर्शेपि ग्रत्याब्दिकेव्येवमेवनिथिर्ग्रत्यापराणिहकी उभयत्रनथात्वेतुमहत्वेनविनि-
 र्णयः समलेपूर्वविद्धैवत्यनथात्वेपिसायदि त्रिमुहूर्ताभवेत्सायंसर्वेद्येयंचिनिर्णयः अन्यत्रापि सायनन्यपरत्र
 चेन्मृतनिथिः सेवाब्दिकेमासिकेग्रात्यासाव्यपराणहयोर्द्यदितदायत्राधिकासामता नुत्याचेदुभयापराणहसमयेष्ट
 र्गानचेनुदयेपूर्वैवत्रिमुहूर्तगास्तसमयेनोचेत्सरेवोचिता माथवष्टव्याचंद्रोतुदिनद्वयेपराणहव्यासोअंशतः सम-

व्याप्तौ च क्षये पूर्वी वृद्धौ परा स्वर्गदोषोऽप्येवमव्यापित्वेः अपराणहृदयव्यापिन्यनीनस्य च यातिथिः क्षये पूर्वोच्यते न व्या-
 वृद्धौ कार्यतिथौ च नरेति बोधायनेनेः क्षयाहस्यमिथिर्यानु अपराणहृदये यदि पूर्वाक्षये तु कर्तव्या वृद्धौ न्यायत योत्तरेति
 बृहन्नारदीयाच्चेत्याहुः वृद्धिक्षयो चात्र परमिथेन तु ग्राह्यमिथेः न स्याः क्षये पराणहृदयव्याप्तेरसंभवात् तदाह मा-
 धवः न ग्राह्यमिथेनाह वृद्धिक्षया पूर्वमिथेः स्मृता विनि यत्तु पृथ्वीचंद्रः पूर्वोक्तयचनेषु यत्र सायान्हास्त्रमययोगि-
 नीतिथिरुक्ता तत्रा पराणहृदया पिनी ज्ञेया सायान्हास्त्रियुद्धनः स्थानत्र आह्वनकारयेदिति मात्स्यादौ सायान्हास्त्रिवेधान्
 यच्च त्रिमुद्धनीदिग्रहणं तच्छाही पराणहृत्पत्रिमुद्धनं परमिथ्याह तद्धेमाद्रिमदनरत्नकालादशार्दिग्रथविरोधा ल्लक्षणा-
 पनेत्रार्चिंस्सम् तस्मात्पूर्वोक्तमेव साधु यदा विग्रवशादिने सांवत्सरं आह्वनं कृतं तदा रात्रावपि कार्यम् मृनाहं सम-
 निक्रम्य चंडाले च भिजाप्यत इति मरीचिनामृता हातिक्रमे दोषोक्तैः न च नक्तं आह्वं कुर्वीना रब्धे वा भोजनसमयापनमित्या-
 वस्तं च न गौणकालोक्तैश्च निमाधवः आरब्धे आह्वे विग्रवशाद्रात्रिभागे पात्रे भोजनसमाप्त्यनंतरा भो कार्यं शेषसमा-
 मिः परदिने एवेति हरदत्तः ग्रहणादिने वार्पिकप्रामोतदिन एवो न्नेनामेन हेमाचार्या कुर्यात् नोत्तरदिने इत्कनं प्राग्रह-
 णमिर्णये तच्च प्रथमाब्दिकं त्रयोदशमासे कार्यं मन्यथान प्रत्यब्दं द्वादशे मासिकार्यो पिंडिकार्योक्तैः कचिच्च-
 योदशेऽपि स्यादाद्यं मुक्तानुवत्सरमिति तत्पुहारीतोक्तैः इदमं स्याधिकमासपरं द्वादशे त्रयोदशे चानीन इत्यर्थः तेन य-
 त्र द्वादशमासिकं शतमासे भवति तत्र त्रयोदशेऽधिके एवाब्दिकं कार्यम् यत्राधिकमध्ये द्वादशमासिकं तत्र तस्य द्विरा-
 वृत्तिरुत्वा चतुर्दशे शतमासे भवति तत्राधिकमितीति माधवीये हेमाद्रौ चैवम् द्वितीयाब्दिकं तु शतमास एव नाधिके-

नायुभयोः मलमासमृगानांनुयदासएवाधिकः स्यात्तदानेनैवकार्यमन्यथाशब्दएवेतिप्रागुक्तम् दर्शोवाषिकंचेत्तदापू-
र्वेनावर्षिकं कृत्वा ततःपिंडपितृयज्ञोदर्शश्चाद्धंचेतिनिर्णयदीपेक्रमउक्तः स्मृतिसारोपि दर्शोक्षयाहेसंप्राप्तेकथं कुर्वेति या-
जुष्मिः आदोक्षयाहंनिर्वर्त्यपश्चाद्दर्शोविधीयतइति युक्तंलेखम् तद्वचनेमूलभावात् पिंडयज्ञंनतः कुर्यात्तनोन्वाहा-
यिकं बुधइतिदर्शश्चाद्धंपिंडपितृयज्ञानंतर्यामस्याद्धिकेव्यतिदेशात्प्राप्तेः पितृयज्ञानंतरंवाषिकंनतोदर्शश्चाद्धमिति व्य-
तिपंगस्तनमचत्येव तस्याधिकत्वात् कालादर्शोपि निमित्तानियतश्चात्रपूर्वानुष्ठानकारणमिति सर्वान्प्रत्येककृत्या-
भावात् क्षयाहनिमित्तस्यानियतत्वं देवजानीयेव्येवम् एवंमासिकादिषापिज्ञेयम् अस्यद्धंयथाकुर्यात्सनान्यपीति
सर्वातिदेशान् मृगाहेद्योत्सर्गउक्तो हेमाद्रौविष्णुधर्मे अयनद्वितयेचैवमृताहेवोपवस्यच उत्सृजेन्नीलदृषभंकोमु-
द्याः समुपागमे कोमुदीकान्तिकी अथशुद्धिश्चाद्धम् दियोदासीये सापिंडीकरणाद्ध्वंयावदब्दत्रयंभवेत् तावदेवभो-
क्तव्यंक्षयेहभिकदाचन वर्षानसपिंडनेव्येतनुत्यम् मृताहभितुसंप्राप्तेयावदब्दचतुष्टयम् वहिःश्चाद्धंप्रकुर्वन्ति-
नकुर्याच्छाद्धभोजनम् प्रथमेस्थीनिमज्जाचिह्नीयेमांसभक्षणम् तृतीयेरुधिरंश्रोक्तांश्चाद्धंशुद्धंचतुर्थं कमितिआ-
द्धाशिकोक्तेः शुद्धं किंदिदतिज्ञेयम् स्मृत्यंतरे समन्निशब्दयोमासान्श्चाद्धंभुंक्तेतमोहतः संपत्तिदूषितः पापः प्रै-
ताशीचभर्षेनुसः तत्रप्रथमेब्देवर्षानसपिंडनपक्षे मृताहात्पूर्वेहि सपिंडनमब्दपूर्वमिच्छाद्धंनृकृत्वापरेद्यवर्षिकं कु-
र्वादिनिस्मृत्यर्थसारेउक्तम् हेमाद्रिस्त मृताहेसापिंडीकरणेनैववाषिकमिद्धिः पूर्णं सर्वेत्सरेपिंडः षोडशःपरिकी-
र्तितः तैनेवचसापिंडत्वं तैनेवाब्दिकमिष्यतइतिवचनान्दित्याह इदमेवंचयुक्तं अथक्षयाहाज्ञानेमशीचिः आद्धावि-

प्रेसयुसन्नेअविज्ञानेभूनेहनि एकादश्यानुकर्तव्यं कृष्णपक्षेविशेषतः विशेषतइत्युक्तेः शक्यैकादश्यामपि बहस्यमिति न-
 ज्ञायतेमृताहश्चेप्रमीनेप्रोधिनेसति भासश्चेप्रतिविज्ञानस्तद्दर्शस्यादथाब्दिकम् दिनमासौनविज्ञानोभरणस्ययदाशु-
 नः प्रस्थानमासदिवसोप्राप्त्योपूर्वोक्तयादिशा मदनरलेभविष्ये मृताहयोनजानानिमानयोचिनतात्मज तेनका-
 र्यमावांस्यांश्राद्धंसांवत्सरंमदा दिनमेवतुजानानिमासंनैयतुयोनरः मार्गशीर्षेनथाभाद्रेमाघेयातदिनंभवेत् निर्ण-
 याभूनेतु यदागस्तोन्नविज्ञानोविज्ञानंदिनमेवतु तदाचापादकेमासिमाघेयातदिनंभवेत् इतिबृहस्पतिस्मृतैरापादोद्यु-
 क्तः कालादर्शोपि मासाज्ञानेदिनज्ञानेकार्यमाघयोस्त्युक्तम् हेमाद्रौप्रभासरवंदे मृताहयोनजानानिमासंवा-
 पिकथंचन तेनकार्यममायास्यांश्राद्धंमाघेथमार्गके भविष्ये मृतवार्ताश्रुनेर्ग्राह्योतौपूर्वोक्तक्रमेणतु पूर्वोक्तेतिप्रस्था-
 नदिनाज्ञानेमासज्ञानेचतद्दर्शमासाज्ञानेदिनज्ञानेच मार्गोदावितिचच्छ्रवणदिनेपिज्ञेयमित्यर्थः श्रवणदिनेमासा-
 ज्ञानेमाघमार्गदर्शोकार्यम् पूर्वोक्तप्रभासरवंदान् अतोचलोपइतिशूलपाण्युक्तंहेयम् मिथितत्वेयमः गतस्यनभ-
 वैद्वार्तायावद्वादयार्वाविकी प्रेतावधारणंतस्यकर्तव्यंस्तनवांधैयैः यन्मासिपदहर्पालस्तन्मासितदहःक्रिया दिनाज्ञा-
 नेकुहस्तस्यआपादस्याथयाकुहः अथश्राद्धविघ्नेनिर्णयः तत्रविप्रस्यनिमंत्रणोनरंसूतकेमृतकेचाथौचाभावःनि-
 मंत्रितेषुविघ्नेषुप्रारब्धेश्राद्धकर्मणि निमंत्रणाद्धिविप्रस्यस्वाध्यायाद्द्विरतस्यन देहेपितृपुनिसत्सुनाशोचंविद्यतेक-
 विदिनित्रासोक्तेः कर्तुंस्ताविष्णुराह व्रतयज्ञविगाहेषुश्राद्धेहोमेवनेजपे आरब्धेसूतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकम्
 श्राद्धेप्रारभस्तेनैवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्पोव्रतसत्रयोः नांदीमुखंविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रियेति माध-

वीयेनाह्येपि आह्लादीपितृयत्नेन कन्यादाने च नो भवेत् भिताक्षरायां स्मृत्यन्तरे सद्यः शौचं प्रकृत्य यत्नेन भृत्यसंभारो वि-
 वाहे आह्वकर्म इति निधितत्वादिगोडग्रंथास्तनिमंत्रणोत्तरं कर्तुं भोक्तुं श्वनाशौचं निमंत्रणोत्तरं आह्वं प्रारंभः स्यादि-
 निस्मृतिरिति विष्णुक्तेः यत्तु आह्वपाकपरिक्रियेति तद्दर्शाद्वा द्विविषयमित्याहुः दानुग्रहे मरणादौ ब्राह्मणोक्तम् भोजनार्हं
 तु संभुक्ते विभ्रैर्दानुर्विषयते गृहे इति शेषः यदा कश्चित्तदोच्छिष्टं शेषं त्यक्त्वा समाहिताः आचम्य परकीयेन जलेन श-
 च यो द्विजा इति अस्य आह्वविषयत्वं हेमाद्रिणोक्तम् एतदी चंद्रोदये व्येगम् समनुमतिभाति इदं विवाहादि विषयम् न
 तु आह्वविषयं न सदा भावान् विवाहोत्सवयत्ने धिति उपक्रम्य भुजानेषु तु विप्रेषु त्वनरा मृतसूतके अन्यगेहोदकाचो
 ताः सर्वे ते शक्यः स्मृताः इति षड्विंशत्यनेनैकगम्यात् निमंत्रितेषु विप्रेषु प्रारब्धे आह्वकर्मणि निपूर्वोक्तविरोधाच्च आ-
 ह्वयद्यपि विष्णुना पाकोत्तरमाशौचाभाव उक्तस्तथापि कर्तुरेव सः भोक्तुर्दोषोऽस्तेव अपि दानुगृहीतोऽश्वसूतके मृतके
 तथा अविज्ञानेन दोषः स्यात् आह्लादिषु कथंचन विज्ञाने भोक्तुरेव स्यात् आद्यश्चिन्नादिकं क्रमात् इति माधवोपे ब्राह्म-
 णैः आदिशब्देनाशौचमुच्यते तच्चाह विष्णुः ब्राह्मणादीनामाशौचेयः संकृते वान्ममश्नाति तस्य तावदाशौचं याव-
 नेपा माशौचं व्यपगमे प्रायश्चित्तं कुर्यादिति यत्तु देहे भित्तुतिष्ठत्सनाशौचे विद्यते कंचित् इति ब्राह्मणं तं आह्वकली-
 नस्य भिये धकं न तु नरकालीनस्य शकृद्दीपस्त निमंत्रिते धित्या मश्नाद्दपरम् भोजनार्हं धित्यादित्वन्न आह्वपर-
 मित्याह प्रायश्चित्तं लाहमा कंडेयः भुक्त्वा तु ब्राह्मणाशौचे चरेत्सां पनं द्विजः एतत्कामनः अप्यासे शंखः ब्राह्म-
 णस्य तथा भुक्त्वा मासमेकं व्रती भवेदिति अज्ञानात् छागलेयः एकाहं च व्यहपं वससरात्रमभोजनम् ततः शक्य-

भवेद्विप्रः पंचगव्यांपिबेन्नरदतिवर्णक्रमेणेदं अभ्यासेतुर्द्वैगुण्यमित्यादिमिताक्षराभाधवीथादौ ज्ञेयम् मिताक्षराभाध
 वादौतु आदेवर्तुर्भोक्तुश्च सर्वथा दोषाभावउक्तः आशौचमध्ये आद्धदिनमसौतु भाधवीये कालदर्शे च ऋष्यशृंगः देयेपि
 तृणां आर्द्धे तु आशौचं जायते यदा आशौचे तु व्यनिक्रान्ते तेभ्यः आर्द्धं प्रदीयते आद्धचिंतामणौ ज्योतिषे प्रति सांवत्सरं आ-
 र्द्धं आशौचात्पतितं च यत् मलमासेपि न त्कार्यमिति भागुरिभावितम् आशौचां त्यदिनत्वेन निमित्तत्वादित्यर्थः एतन्मा-
 सिकादिपरं न दार्शिकदौ अतएव सदर्शनभावे अपरपक्षे पित्र्याणीनिमित्तमात्कृष्णपक्ष आद्धलोपे प्रायश्चित्तमेव
 न तु गौणकाले करणं न चोपवासः चेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे स्नातकघ्नतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनमि-
 तिमनूक्तेरित्युक्तम् आशौचे तु प्रायश्चित्तमपि न सुख्यकाले अनधिकारात् आशौचान्ते संप्रवेतु व्यासः आद्धविघ्ने सप्त-
 खने स्वतरामृतसूतके अमायास्यां प्रकुर्याद्वै शूद्रा वै केमनीषिणः हेमाद्रौ पट्टं विधाय नेपि मासिके चाद्धि क्लेशं मासे मृ-
 तसूतके वदंति शूद्रौ न त्कार्यं दर्शे चापि विचक्षणाः गोभिलः देये प्रत्याद्धि कै आर्द्धे अंतरामृतसूतके आशौचानं न रंकुर्या-
 तन्मासे दुक्षयेन तथा मरीचिः आद्धविघ्ने सप्तखने व्यविज्ञाने मृते हति एकादश्यां तु कर्तव्यं कृष्यापक्षे विशेषतः विशेषत-
 इत्युक्तैः शूद्रैकादश्यामपि आशौचेन रविघ्ने एतादिनिमाधवपृथ्वीचंदौ यत्त्वत्रिः तदहमेव सप्तद्वयैतकेन चित्सूतकादि-
 ना सूतकानंतरं कुर्यात्पुनस्तदहरेव चेति न सूर्यकाळाभावे ज्ञेयम् एतदाद्धि कै तस्याद्धपरम् यच्च देवलः एको हि देवतु सं-
 प्राप्ते यदि विघ्नः प्रजायते मासे न्यस्मिंस्तिथौ तस्मिन् आर्द्धं कुर्यात्स यत्न इति तदपि मासिकपरमिति मदनलेहे माद्रौ च
 इदमपि पूर्वकालासंभवे व्याध्यादौ विस्मरणे चैवं ज्ञेयम् अथ भार्यारजोदर्शने तत्र दार्शिकमासेन कार्यम् आद्धविघ्ने

द्विजातीनामग्राह्यं प्रकीर्तनम् अमावास्यादिनियतं माससंवत्सरादनेदनिहेमाद्रौ हारीनोक्तेः व्याघ्रपादोपि आर्त्तवेदेशा
 द्विजातीनां विप्रदे समुपस्थिते आमग्राह्यं ह्येः कार्यं शूद्रः कुर्यात्सदेव हीति दीपिकापि दर्शेतु भार्यार्त्तवेत्यामग्राह्यविधि-
 कालानां विप्रदे समुपस्थिते आमग्राह्यं ह्येः कार्यं शूद्रः कुर्यात्सदेव हीति दीपिकापि दर्शेतु भार्यार्त्तवेत्यामग्राह्यविधि-
 प्रयासि विधुराद्याश्चान्वरेयुर्द्विजाः वस्तुनस्तु पाकाभावे द्विजातीनामग्राह्यं विधीयत इति सूक्ततूक्तेः पाककर्त्तव्यत्वे-
 न्नेनान्यथा मेनेः कृतम् मासिकानि सपिंडानि अमावास्यातथा ब्दिकम् अन्नेनैव तु कर्त्तव्यं यस्य भार्या रजस्वलेति कलि-
 कायां वचनाच्च कालादर्शे तु त्वियारजो दर्शने दर्शश्चाहं पंचमेहनीति पक्षांतरमुक्तम् पारिजाते व्येगम् एवं महालययुगा-
 दावपि आब्दिकं नुरजो दर्शने पितृदिन एव कार्यम् पुष्यवत्स्वपि दशेषु विदेशस्थोऽप्यनग्निकः अन्नेनैवा ब्दिकं कुर्याद्देव्या-
 यामेन न क्वचिदिनिमाधवीये लोगासि स्मृतेः मरीचिरपि अनग्निकः प्रयासी च यस्य भार्या रजस्वला आमग्राह्यं प्रकुर्वी-
 त न तं कुर्यान्मृते हनि कार्ष्णाजिनिः आपन्नोऽप्याब्दिकं नैव कुर्यादामेन कुत्रचित् अनेन तदमायां वा कृण्वे वा हरिचास-
 रे प्रयोगपारिजाते रजस्वलायां भार्यायां क्षयाहंयः परित्यजेत् स चैनरकमा मोतियावदाभूतसंप्लवम् मासिकानि सपि-
 ङ्गं च अमावास्यातथा ब्दिकम् अन्नेनैव तु कर्त्तव्यं यस्य भार्या रजस्वला देवयाज्ञिकनिबंधेपि भर्तुः ग्राह्यं पंचमेहं कुर्या-
 द्भार्या रजस्वला पुत्रः पित्रोः प्रकुर्वीत मृताहनिश्चर्यतः कालादर्शेपि रजस्वलांगेनो निर्निर्वदेशस्थोऽथवा ब्दिके दशौ-
 द्वापरं रजस्वला पुत्रः पित्रोः प्रकुर्वीत मृताहनिश्चर्यतः कालादर्शेपि रजस्वलायां मपि धर्मपत्न्यां ग्राह्यं मृता-
 दा विचनो मेन त्वनेन ग्राह्यमाचरेत् अन्यत्रापि विदेशको वा विगताग्नि को वा रजस्वलायां मपि धर्मपत्न्यां ग्राह्यं मृता-
 हे विदधीत पाकैर्नामेन हेन्मानु पंचमेहं एवमासिकेपि यत्तु मरीचिः आब्दिके समनुभासे यस्य भार्या रजस्वला पंचमेह-
 भिनच्छाहं न तं कुर्यान्मृते हनि माधवीये ग्राह्यं तदानकर्त्तव्यं कर्त्तव्यं पंचमेहं नील्युच्यते तदपुत्रस्वाकर्त्तव्यं कश्चाद्भिव

यम् अपुत्रातु यदाभार्यासंश्रामेभर्तुं शब्दिके रजस्वत्याभवेत्सातु कुर्वाचसं च मे हनीति श्लोकगोतमोक्तेः देवे कर्मणि पित्र्ये
चपंचमेहानि शब्दार्थेतीति प्रभासखंडाच्च 'नन्वशक्तचित्तादेव तत्र पंचमेहन्यर्थात् आहं प्राप्तामिति वचनं व्यर्थं मेवं गर्भं
णी सूत्रिकादिभ्यः कुमारी वाप्यरोगिणी यदोशक्तद्वानदान्येन कारयेत्प्रयत्नास्तयमिति हेमाद्रौ भविष्योक्तेः अनुपनीतस्त्री-
शूद्राश्च आहं मुस्विजाकारयेयुः स्वयं चामं च कुर्वुरिति स्मृत्यर्थं साराचान्यद्वारा करणनिवृत्त्यर्थं त्वान्तस्य त्वदुक्तदिशा
आशौचानंतरं आहं कर्तव्यतावेदकवाक्यवेद्यर्थ्याच्च अनतः प्रागुक्तमरीच्युक्तेः पत्नीपंचमेहनीति श्रुतम् यत्तु समाहान्
पितृदेवानां भवेद्योग्याज्जतार्चनेति तद्रजो निवृत्तिपरमिति हेमाद्रिभिन्नसर्वनिबन्धसिद्धांतः हेमाद्रिस्तथाहृदौ स्त्रिया
संहेयाधिकारानस्यारजोदुष्टाचारानि वृत्तेरेकभार्येण पंचमेहनिकार्यं प्रागुक्तमरीच्युक्तेः भार्योत्तरसत्वे तु पुप्यचत्त्वपी
ति पंचचारानि नैरेत्याह दृष्टिं कापि भार्यैर्तैस्सिनिपंचमेचादिवसेस्यादार्ष्टिकं मासिकं पक्वान्नेर्वहुभार्यकस्त्वधिकृते पत्यु
तरेति षष्ठि कुर्वाचतद्वृत्तयस्तु रव्यदिवसेदति तच्चित्यम् सहाधिकारः सहत्वश्चुत्वाचा एकफलभाक्तेन चापाककर्तृत्वे-
नवा नाद्यः तदभावात् पाणिग्रहणादिसहत्वं कर्मस्त्वित्यस्याग्नि साध्य कर्मविषयत्वात् आब्जिकस्य च निरग्नेरपि पा
क्तेनैवोक्तेः स्मार्ताग्नि साध्यत्वानियमानामपक्वैर्गोमूत्रैर्वर्षाद्यैः पूर्वोक्तवचनसत्वाच्च कथंचन भार्योत्तरसत्वे अधिकारः ज्येष्ठाया न किने
तरेति निपमान् ज्येष्ठापरस्ते च तैर्नैव सिद्धे च नैवेत्यर्थ्यात् नहितीयः अविभक्तत्वात् घेकस्याऽशक्तित्वे न्यस्याधिका
रापत्तेः ननु तीयः प्रयासनिर्देशः स्मृतिकारो गिण्यादिष्वप्यकरणापत्तेः आरभेत नयैः पात्रैरन्नारंभं च बांधवैरिति देवलो
कावात्मनेपदात्सस्य बांधवानां च पोषककर्तृत्वोक्त्या विरोधाच्च ततस्तानि पपाचा शस्तीना जनकनोदनेति पाद्यादिल्लिंगा

एताश्चत्तमायापाकस्योच्चेतनतत्कस्याप्यनिष्टतेने न हत्तनं युक्त्या यभावात् पूर्वोक्तवचोविरोधाच्च यत्किंचिदेव यदपि
 द्वायाहनि संश्रामेयस्य भार्या रजस्वला आद्धतवनकर्मव्यं कर्तव्यं पंचमेहनीति श्लोकगोतमपाठो न्यथा दर्शितः माधवी
 नेच न दशशतशान्तमुक्तम् तेनापि नाभिप्रेतार्थसिद्धिः यस्याप्रेतस्येत्यर्थान् तेनात्र हेमाद्रिर्विष्णुमेति बहुवक्तव्यमपिनोच्य
 ते अथान्वारोहणे निर्णयः लोकाक्षिः भृताहनि समासेन पिंडनिर्गणं प्रथक् नव आद्धत्तं दंपत्योरन्वारोहणा एव तु समा
 सेन तु नं भेदादिपितृक आद्धवत् द्वयोरैकः पिंडो विप्रश्च पिंडशब्दः आद्धपरः नव आद्ध एव गतिहेमाद्रि एव गतिवैकं वज
 न्मृताहनीत्येकत्वात् दिनभेदे द्वैनेक्येयामृतमिथैरेकत्वे कालेक्यं कर्त्रेक्यं पाकैक्यं च एकाचित्या धिरोहेतुमिति धिरेकं वज
 ते एकपाकेन पिंडेक्येह यो गृणहीननामनी इति स्मृत्यनराच्च अंत्येष्टिपद्धतौ भेदे रघुदाहृतम् अन्वारोहेतुनारीणां य
 तु अन्वेकोदकक्रिया पिंडदानक्रियान इत् आद्ध प्रत्याब्धिकं नया नव आद्धानि सर्वाणि सपिंडीकरणं प्रथक् एक एव ह्यपोस
 सेतोरैकतत्र टीचन इति मिथिभेदे तु गार्धिकं प्रथगेव तथा चार्धिके समासविधानादन्यत्र सर्वत्र प्रथक् प्राप्तेन व आद्ध
 सेव प्रथगिति परिसंख्यान्यत्र प्रथगुक्ते षपि चार्धिकयोऽश आद्धतीर्थस्य पिंडान्यष्टक्यादिषु समास एवेति मदनपारि-
 जातनिर्णयामृतादयः अतः समासविधिवलान् ज्येष्ठपुत्रस्य कर्तृत्वे सपत्न्यमातुरन्वारोहणे तलुत्रे सस्यपितृद्वार्पिकादिकम्
 विभक्तः सापत्न्य एव ज्येष्ठः कुर्यान्नौरसः वक्ष्यमाण एव धीचंद्रादि मते तु भार्यस एव मातुः प्रथकुर्यात् एवं बद्धी षपि-
 मातृपुत्रेयम् त्रिस्थली सेतौ पितामह चरणैरेव्येवमुक्तम् यलुगार्ग्यः एकस्मिन् सां समाकूटोदंपतीनि धनगतौ प्रथक्
 आद्धतयोः कुर्यात् ओदनं च प्रथक् प्रथक् ओदनं पिंडः तन्नव आद्धविषयं यलुभृशुः यासमारोहणं कुर्याद्भर्तृश्रित्य

पतिव्रता तांमृताहनिशं प्राप्तेऽथ कृपिंडे नियोजयेत् प्रत्यब्दं तन्वथाहं सुगगलुसमाचरेत् तद्येषां वार्षिकमेकोद्विष्टमुक्तम्
 तद्विषयम् प्रत्यब्दं च मृताहनीत्यन्वयः नवआहं सुगपदिनिदर्शे वर्गद्वयवदेकतंत्रेण स्रथगित्यर्थमाह हेमाद्रिः एतन्मृता-
 न्तेभ्योऽपि विषयमिति स्रथ्वीचंद्रनिर्णयासृताद्याः देवयाज्ञिकोऽप्येवम् पराशरमाधवस्तु गार्ग्यभृगवादिवचनान् लोकाक्षिवा
 क्ये सयासेनपाकादितंत्रेऽप्येव नदर्शे वर्गद्वयवत्प्रथक् आहं कुर्यात् नवआहं च तथेत्याह स्रथ्वीचंद्रचंद्रिकादयस्तु द्वयोरैकपि
 उदानं लोकाक्षिवचनेनापि द्वययम् एथक्पिंडदानं नु मुख्यः कल्पः तदाह दृष्टं पराशरः आरुत्यभर्तुश्च निरंगनाया आभो
 निमृत्संखलुसत्युक्तम् एकादशाहेतुतयोर्विधेयं आहं दृष्टयक् स्वर्गमपेक्ष्यसाद्रिः एकत्वमिच्छंतिमिति प्रहोना एकादशाहा
 दिप्रयेन नार्थः तेस्वर्गमार्गं विनिहत्य कुतः स्त्रीसत्त्वसातान्नरकाधिवासं भर्त्रा सह मृताया तु नाकलोकमभीप्सतो साहंश्च
 हं एथक्पिंडान् नैकत्वं तु स्मृतंतयोः एथगेव हि कर्तव्यं आहं मेव दशाहिकम् यानि आहं नि सवर्षाणि तास्तु क्तानि एथक्
 एथगिति विश्वादर्शेषि यातुर्गयाष्टकाष्टदिर्मृताहेषु महालये आहं कुर्यात्प्रथमेऽवतं वानुगतावपि एकचित्यां समाकृ
 त्य मृतयोरैकवर्षेऽपि पित्रोः पिंडान् एथक् दद्यात्पिंडं तत्कृतं तदत्र त्यग्निस्मृतेश्चिदपि एकत्वं साग
 ताभर्तुः पिंडे गौत्रे न स्मृतं नैक एथक्पिंडदानं तु न स्मात्पत्नीषु विद्येनेदतिनदर्शोऽपि परम् चंद्रप्रकाशेषि एकचित्यां समा
 कृतौ देयती प्रमृतायदि एथक् आहं प्रकुर्वीत पत्न्यैव क्षयेहनि मृतानां अपि भृत्यानां भार्याणां पतिना सह पूर्वकस्य मृत
 स्यादौ द्वितीयस्य ततः पुनः तंत्रेण अपणं कृत्वा आहं स्वाधिसयेहनि तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपातेऽथ क्रम इति सह
 गमने सर्वत्र आह्वार्यमिकपाक इत्याह गदनरत्ने प्रवेताः एकचित्यां समाकृतौ द्विद्येनेदपतीयदि तंत्रेण अपणं कुर्यात् एथ

कृपिंडं समावृपेत् दृष्ट्वा चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानव्यं भर्त्रा शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेश्च भर्त्रा शौचोत्तरमन्यारोहणे नु-
 व्यहमा शौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीन भवेदात्मघातिनी व्याहा शौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तैरिति
 दृष्ट्वा चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानव्यं भर्त्रा शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेश्च भर्त्रा शौचोत्तरमन्यारोहणे नु-
 व्यहमा शौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीन भवेदात्मघातिनी व्याहा शौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तैरिति
 दृष्ट्वा चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानव्यं भर्त्रा शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेश्च भर्त्रा शौचोत्तरमन्यारोहणे नु-
 व्यहमा शौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीन भवेदात्मघातिनी व्याहा शौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तैरिति

रित्याहुः तन्मूलवचनं विना चित्तमेव स्मृत्यर्थस्यारः सहगमने सर्वत्र च आह पिंडादोपाकैः क्वालेस्वं कर्त्तव्यं चेति शतुप्रतिमुदि-
श्यान्यस्मत्तेन्यतिथाव न्वास्तदानस्माः आर्द्धतत्त्वयतिथौ कार्यम् न भर्तृतिथौ पारणे मरणे नृणां तिथिस्तात्कालिकी स्मृतेति तस्मादा-
त् तिथिरैकैव जायत इत्यादि वचनञ्चेति मदनरत्न पारिजातस्थवीचंद्रादयः अन्येतु तस्याः प्रतिमरणे नमृतं प्रायत्यात् सहाग्र-
तोऽष्टनोवातदन्त्याभियनेयदि तस्याः आर्द्धप्रदानं सथक्पत्कः क्षयेह नीतिस्मृत्यंतगतं अग्रतः सप्तनोवापिनं द्रुत्स्याभि-
यनेयदि तस्याः आर्द्धस्मतेः कार्यपत्करेव क्षयेह नीतिपुराणसमुच्चयाच्च भर्तृतिथावेदेत्याहुः अत्रमूलं वित्तम् अत्रविशेषो हे-
माद्रोस्मृत्यंतरे मानासंगलस्मृत्वेणाभिप्रयनेयदि तदिने उद्दिश्य विप्रपंडितेनां भोजयेच्च स्फवासिनीम् अथ आर्द्धसंपाती निर्णयः
अत्र पित्रोर्मृत्योः कले मरणक्रमेण दर्शय चर्गद्वयचर्त्तत्रेण आर्द्धं कुर्यात् पौर्वापर्याज्ञानेन पितृपूर्वकं कुर्यादिति हेमाद्रिः मा-
धवादयस्तः पित्रोः आर्द्धसमं मासेन चैपयुधितेपि वा पितृपूर्वस्मृतः कुर्यादन्वयासतियोगन इति काष्ठां लिनि स्मृतः स-
र्वत्र पितृपूर्वं भिन्नप्रयोगमाहुः पार्वणिकोद्दिष्टयोः संपाते माधवीवेजावालिः यद्येकत्र भवेयानामेकोद्दिष्टं च पार्वणम् पा-
र्वणं त्वभिनिर्वर्त्य एकोद्दिष्टं समाचरेत् ग्रहदाहादिनायुगपन्मरणे भृशुः एककाले गता सूनां बहूनामथ चादयोः तत्रेण अ-
पणं कृत्वा कुर्याच्छ्राद्धं सथक् सथक् पूर्वकस्य मृतस्यादौ द्वितीयस्य नतः पुनः तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपाते षयं क्रमः क्र-
व्यभृगः भवेद्यदिसपिंडानां युगपन्मरणंतदा संबंधासतिमालोच्य तत्र क्रमाच्छ्राद्धमाचरेत् गार्गडे एकेनेव तु पाकेन
आर्द्धानि कुरुते त्रिहि विकिरं लेकतः कुर्यात्पिंडान्दाहस्यथक् सथक् अत्राहुगमने च दाहसपिंडनादौ विशेषं चक्ष्यामः अ-
त्रैः बहूनामथ चादापय आर्द्धं चेत्यासमेहनि तत्रेण अपणं कृत्वा सथक् आर्द्धानि कारयेत् प्रलस्यः महालये गमाया

कृपिंडं समावपेत् दृष्ट्वा चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च नध्ये न्यदिने स्त्रीभरणे पतिमरणादि न गणनया शौचपिंडदानैकाद
शाहादिकायम् भर्तृपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमनुब्रज्य पत्नीचेदनलंगता नतत्र पक्षिणी कार्यापेतृकादेव शक्यति पु
त्रो न्यायाग्निदत्तस्या स्तावदेव शक्यत्वयोः नव आहं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीतिमतात् यदानारीविशे
दग्निं प्रियस्व प्रियवांछया तदा शौचं विधानव्यं भर्त्रा शौचक्रमेण हीनितलघुहारीनौ केचन भर्त्रा शौचोत्तरमन्वारो हणोतु
अहमाशौचं ऋग्वेदादात्माधीस्थीनमवेदात्मघातिनी आहा शौचे तु निर्दने आहं प्राप्नोति शास्त्वत इति आहो कैरिति
दृष्ट्वा चंद्रापराको एतदन्यारोहणे एव न त्येकचित्तौ ऋग्वेदवादः इमानारीरविधवेत्यादि एतदसंपूर्णोपरमित्यन्ये स्मार्त-
गोत्रात्क देशांतरमृते पत्नौ स्ताध्वीनत्पादुकाद्वयमित्युपक्रम्य ब्राह्मे आहा शौचे तु निर्दने इत्युक्ते भर्त्रा शौचोत्तरमन्वारो ह-
णे व्यहः सहगमने तु पूर्णदशाहादि पिंडास्तदशापि सहेव तथा च जनकशूलपाणि शतद्वितत्वं धृतव्यासः संधितं प-
तिमालिङ्ग्य प्रविशे चाहुताशनं तस्याः पिंडादिकृतं यं क्रमशः पतिपिंडवत् अन्येनापिंडदानं तथा भर्तुर्दिते दिने तदर्थी
रोहिणीयस्मान् स्मात्तानास्मघातिनी निविण्णूके च दृष्ट्वा क्वचित्तौ भर्त्रा शौचमभ्येत दूर्ध्वं वा सत्यां च्यहेण दशपिंडाः भन्वि
तायाः प्रदातव्या दशपिंडास्त्यहेण तु स्वाभ्यशौचे व्यतीते तु तस्याः आहं प्रदीय तदति तत्रैव पेदीनसिस्मृतैः भर्त्रा शौचोत्तरं
मृते तु चतुर्थे न्दि आहं शूलपाणिना त्विदमग्निपुराणीयत्वेनोक्तम् युद्धहतस्य सद्यः शौचे त्वन्यारोहणे त्रिरात्रम् एकचि-
नौ तु संधितं पतिमिति प्रागुक्तव्यासोक्तैः सद्यः शौचमित्याहुः अन्यसपिंडाशौचमध्ये विदेशमृतान्वारोहणं त्वनाशक्यमेव
शक्यं विनायाजंगत्वात् अन्येतुस्त्रो वत्याः सूतिकायाश्च गमननिषेधादितराशौचस्या निषेधः अन्यथा प्रत्यक्ष भर्तुर्मरणोकागति

रित्याहुः तन्मूलवचनविनाचिंत्यमेव स्मृत्यर्थसारे. सहगमने सर्वत्र आह पिंडादोपाकैश्चकाले क्वचं क्वचेति यातुपतिमुद्दि-
श्यान्यकाले न्यतिथावन्यारूढानस्याः आहृतस्य निधौ कार्यम् न भर्तुनिधौ पारणे मरणे नृणां तिथिस्मात्कालिकी स्मृतेति तस्मादा-
नृतिथिरेकैव जायत इत्यादि वचनाच्चेति मदनरत्नपारिजानसृष्टीचंद्रादयः अन्येतुनस्याः पतिमरणेन मृतप्रायत्वात् सहाय-
ताः सृष्टतोचातद्रक्त्याभियतेयदि तस्याः आहृतप्रदानव्यसृथकृपत्कः क्षये ह नीति स्मृत्यंतरात् अग्रतः सृष्टनोवापितेद्रक्त्याभि-
यतेयदि तस्याः आहृतस्मृतेः कार्यपत्करेव क्षये ह नीतिपुराणसमुच्चयाच्च भर्तुनिधावेवेत्याहुः अत्रमूलंचित्वम् अत्रविशेषोद्देशो
माद्रोस्मृत्यंतरे मातामंगलसूत्रेणाश्रियते यदि तर्हिने उद्दिश्य विप्रपंडितैर्भोजयेच्चकालासिनीम् अथ आहृतसंपातैर्निर्णयः
अत्र पित्रोर्मृतनिधौ कले मरणक्रमेण दर्शवर्गद्वयवर्तनेण आहृतं कुर्यात् पौर्वापर्याज्ञाने तु पितृपूर्वकं कुर्यादिति हेमाद्रिः मा-
धवादयस्तु पित्रोः आहृतसमं प्राप्तेन वेपथुर्निधौ पित्रा पितृपूर्वकतः कुर्यादन्यत्रासति योगन इति कालार्णो जिनि स्मृतेः स-
र्वत्रापितृपूर्वैर्भिन्नप्रयोगमाहुः पार्वणे कोद्दिष्टयोः संपाने माधवीये जाबालिः यद्येकत्र भवेयानामेकोद्दिष्टं च पार्वणम् पा-
र्वणं त्यभिनिर्वत्यैकोद्दिष्टं समाचरेत् ग्रहदाह्यादिनायुगपन्मरणे षष्ठ्युः एककाले गतासूनां बहूनामथवा द्वयोः तंत्रेण अ-
पणं कृत्वा कुर्याच्छ्राद्धं सृथक् सृथक् पूर्वकस्य मृतस्यादौ द्वितीयस्य ततः पुनः तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपाते षयं क्रमः क्र-
व्यभृंगः भवेद्यदि स पिंडानां युगपन्मरणं तदा संबंधासतिमालो न्यतन्क्रमाच्छ्राद्धमाचरेत् गारुडे एकैनेव तु पाकेन
आह्वानिकुरुते न हि विकिरत्वेकतः कुर्यात्पिंडान्द्रासृथक् सृथक् अत्रानुगमनेन च दाहसपिंडनादौ विशेषं चक्ष्यामः अ-
: बहूनामथवा द्वाभ्यां आहृतं चेत्स्यात्समेहनि तंत्रेण अपणं कृत्वा सृथक् आह्वानिकारयेत् पुलस्त्यः महालुयोगयात्रा

देयतासूनांक्षयेहनि तत्रेणअपणंकृत्वाआर्द्धकुर्वीत्यथकृत्पथक इदंचपृथक्पाकेनभिन्नआर्द्धशक्तौपृथक्पाकेनसंबंधास-
 त्याआर्द्धभेदस्तुमुख्यःपक्षः एकत्रैवदिनेआर्द्धद्वयंप्राप्तयदानदा चरेदेवपुरावर्षासितुर्मतिश्चयत्कृतः एकस्मिन्यः क-
 रीत्यन्दिदयोः आर्द्धयदादिजः तदापूर्वमृतस्यादौ कृत्वास्नात्वायथाविधि पश्चात्पश्चादभ्यासमाचरेत् भूतस्यैवपृथक्पाकेः समाचरेत्
 नैकस्मिन्दिनसेआर्द्धचयाणांकुत्रचिद्विजः एकः कुर्वान्तिथ्याग्राप्तेअन्योभवातासमाचरेत् भूतस्यैवविद्यमानेतुतत्परेहिस-
 माचरेत् अन्यथाआर्द्धहंनस्याच्छाद्धसंकरकृत्वेत् इत्यारथेलायनोक्तेरितिपृथ्वीचंद्रः कात्यायनः देवहूतिनिमित्ता-
 निजायेरन्नेकयासरे नैमित्तिकानिकार्योणिनिमित्तोत्पत्यनुक्रमात्जाबालिः आर्द्धकृत्वानुतस्यैवपुनः आर्द्धनतद्दिने नै-
 मित्तिकंनुकृर्त्तव्यानिमित्तानुक्रमादयम् कालादर्शं नित्यदर्शिकयोश्चोदकुंभंमासिकयोरपि दर्शिकस्यपुगादेवदर्शिका-
 लभ्ययोग्योः दर्शिकस्यचमन्वादेः संपातेआर्द्धकर्मणः प्रसंगादितरस्यापिसिद्धेरुत्तरमाचरेत् अस्यदेवताभेदेपचादमा-
 हसएव नित्यस्यचोदकुंभस्यनित्यमासिकयोरपि दर्शस्यचोदकुंभस्यदर्शमासिकयोरपि नित्यस्यचाब्दिकस्यापिदर्शिका-
 ब्दिकयोरपि पुगाद्याब्दिकयोश्चैवभन्याद्याब्दिकयोस्तथा प्रत्याब्दिकस्यचालभ्ययोगेपुविहितस्यच संपातेदेवताभेदान-
 आर्द्धपुर्गसमाचरेत् निमित्ताभियतश्चात्रपूर्वानुष्ठानकरणम् पित्रोस्तपितृपूर्वत्वसर्वत्रआर्द्धकर्मणि माधवोयेस्मृतिभंग-
 हे काम्यतत्रेणनित्यस्यर्त्तंचआर्द्धस्यसिद्ध्यति अथआर्द्धांगतर्पणम् पारिजातेपृथ्वीचंद्रोदेचगर्गः पूर्वतिलोदकंदत्वाअ-
 माआर्द्धतुकारयेत् प्रत्यवेदनभयेत्पूर्वपरेहनिमित्तिलोदकम् पक्षआर्द्धेहिरण्येवअनुव्रज्यनिलोदकम् नचनित्यतर्पणस्याय-
 परेऽनुकल्पः नतुआर्द्धांगतर्पणमस्तीतिवाच्यम् यस्यसर्पयतिताम्रिभ्रः आर्द्धकृत्वापरेहनि पितरस्तेनतृप्यंतितनचेत्कुर्वन्ति-

वैभृशमितिगोणप्रलनिंदाथचादाभ्यांअंगत्वेनोक्तेः आह प्रक्रममाहृषिकं बृहन्नारदीयेव्यादिकं प्रक्रम्य परेद्युः आह कुरु
 मर्त्यो योनतर्पयतेपितृन् तस्यनेपितरः कुन्दाः शापं दत्वा ब्रजंतिहि पितृशब्दश्च आह ज्यवर्गपरः तेन तर्पणस्य पशुपुरोडी
 शयागवस्रस्तरमहरणयच्चेष्टदेवतासंस्कारकृतातेनादिकोदेनेनित्यं स्वपिनादितर्पणं कार्यमेव आह्वांगभूतस्येव परेद्युः
 क्तैः तदुक्तं प्रत्यब्दांगं तिलं दद्यात् निधिद्वेषि परेहनि वर्गेकस्य चोयेषा मन्येपांतुविवर्जयेत् कचिद्विशेषमाहर्गः कृष्णे
 गद्रपदेमासि आह्वांगं प्रतिदिनं भवेत् पितृणां प्रत्यहं कार्यं निधिद्वहेपितर्पणम् तर्पणं तिलतर्पणं निधिद्वहेपीत्युक्तेः सकृन्मह
 लयेश्वरः स्यात् अष्टकास्वेतएवहि अत्र सप्तमीनिर्देशात् अंगितासु देव तत्र जयात् जुहुयात् मंद्रं प्रायणीयायां मंद्रं भानः
 सवने इत्यादिवत् अस्थापवादो बृहन्नारदीये वृद्धिश्चाह संपिड्या च प्रेत आह तु मासिकं संवत्सरविमोके च न कुर्व्यां तिल
 तर्पणम् तदयमर्थः दर्शविप्रनिमंत्रणोत्तरं पाकारं भोत्तरं वा आह प्रयोगस्यार्थत्वात् ब्रह्मपक्षोत्तरं नित्यतर्पणं नैव
 आह्वांगतर्पणस्य तत्रैण प्रसंगेन वासिद्धिः ततः पूर्ववैश्वदेवोत्तरं वा ब्रह्मयज्ञकरणे आह्वांगतर्पणं इत्युक्तं कार्यम् पित्रोर्वाषि
 केन नित्यतर्पणं तिलवर्ज्यं कार्यम् नैव आह्वादिने कुर्व्यां तिलेस्तु पितृतर्पणम् आहं कृत्वा पराहे च न तर्पणं तिलैः सहेतिव
 चनात् सप्तम्यां भानुचारं च माता पित्रोर्मतेहनि तिलैर्यस्तर्पणं कुर्व्यां तस्य भवेत् सितृयातक इति स्मृतिरलावल्यां वृद्धमनूक्ते
 श्वअत्र नित्यतिलतर्पणं तिलमात्रनिपेधो ननु तर्पणस्य तिलैरित्यस्य वैध्यापत्तेः यत्तु कानोयं उपरागे पितुः आह्वेपाने
 मायांच संक्रमे निधिद्वेषिहिसर्वत्र तिलेस्तर्पणमाचरेदिति तत्परं द्युः आह्वांगतर्पणविषयमिति केचित् आह्वाशक्तस्य
 तत्स्थानापन्नतर्पणविषयमिति युक्तम् सकृन्महालयै परेद्युस्तर्पणम् अष्टकास्तु सप्तम्यष्टमी आह्वयो रंते तेन देववर्ग

हृपस्य अन्यद्वयेतुगानुवर्गस्यापि तीर्थं आह्वयेदशचिन्तयाथादिषष्टकावदन्ते अनेकथाहसं पानेतु यदित्यसंगमसिद्धिः तदात
 दीपमेतत्तर्पणम् तंचत्वेतु आह्वसमसंख्यत्वे आदावनेया विषमसंख्यायां चिह्ननुरोध इति तस्मात् आह्वाङ्गनर्पणं भिदम् तदिह
 पिः संधे स्नात्वा तीरसमागत्य उपविश्य कुशासने संतर्पयेत्तत्पितृन्सर्वान् स्नात्वा च स्नानं धारयेत् तर्पणोत्तरं नित्यस्थानं कृत्वे
 त्यर्थः अपसव्यं ततः कृत्वा सव्यं नान्यव्यभूतले नाम गोत्रस्वधाकारेर्द्वितीयां तेन नर्पयेत् अत्रयस्त्वादित्स्वरूपतोक्ता स्मृत्य-
 र्थसारे वस्तरुद्रादिति स्तुतान् आह्वायेत्तर्पयेत्सितून् तत्र च कृत्वा नां दक्षिणेनैव अनादेशो दक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रान् अत्र
 प्रसंजलिगंगादृष्टिः निर्वपिष्यत्तत्संध्यार्घ्यदानपञ्चद्रव्यभेदान् अवधानं वैदिप्रोक्षणादौ तु द्रव्यैकत्वान्मभंवाद्यन्तिः केचि
 तुपरिव्याणमंत्रवत्क्रियमाणाः नुवादित्वेन करणत्वाभावात्सह्यदिच्छति तन्न तत्र प्रूपद्रव्यैक्यात्परचारसीति करणीभूतमं-
 ज्ञानं रसत्वादप्यनरेण व्यचधानापत्त्यो भयोः कारणत्वायोगात् कर्तुं भेदेन विकल्पायोगाच्च क्रियमाणाः तु वादित्स्वं न त्वत्र त-
 थैति बौधायनादिवचनात्करणत्वमेव तेनाद्यन्तिरेव युक्ता एवं नित्यैषि यत्तु संयद्देनाम्नापठंति पिचोः क्षपाहं संभ्रामेयः कु-
 र्यान्नित्यतर्पणम् आस्तरनं द्रवेत् आहूतं तोयं रुधिरं भवेत् सर्वदा तर्पणं कुर्याद्ब्रह्मयज्ञपुरःसरं मृताहं नैष कर्तव्यं कृतं च
 निष्फलं भवेत् तत्समूखत्वे सति फलविषयम् यच्च पठंति कपिलः मन्वादिषु युगाधारसु दर्शसंक्रमणेषु च पौर्णमास्यां व्य-
 नीषाते रक्षासूर्वतिलोदकम् अर्धोदये गजछाये पक्षीषु च महाक्षये भरण्यां च मघा आहूतं दत्ते तर्पणं विदुः शौनकः मा-
 ता पित्रोर्भूताहं च परे हनि तिलोदकं कारुण्यं आह्वयिष्ये सद्यो दद्यात्तिलोदकम् एतन्निर्मूलम् अथ निलतर्पणनिषेधः गा-
 र्ग्यः भानो भो मे त्रयोदश्यां नंदाभृगुभयास्तत्र पिब दानं मृदास्थानं न कुर्षीत्तिलतर्पणम् स्मृत्यर्थे सारं विचाह्वनचूडा

सर्वपमर्पनिदपेकम् अर्धमंदेव दृष्टौ सत्यान्तन्मासिनेत्याहुस्त्रिलतर्पणम् हे माद्रौमरीचिः समम्यांरविचारेच गृहेजन्मादिनेतथा निशासंध्य
सप्तुवायीनिर्गुर्पात्रिलतर्पणम् यत्तुसंप्रहे नंदायांभार्गोचरिनेरुचिवास्तमधास्तुच भारण्याभानुचारेनगजछायाकृपेतथा अयनदिनयैवेचम
न्नादिषुगोदिषु पिंडदानंमृदास्वाननकुर्वातिलतर्पणमिति नचिंत्यम् पानीयमप्यत्रनिर्लेर्विमिश्रं दद्यात्सितुभ्यः प्रयत्नोगनुत्थ इत्यादिग्रोधा
नृजबापवादः सन्धीचंद्रोदये तीर्थतिथिगशेषेनगयायांपेतपक्षके विपिद्वेपिदिनेकुर्वातिलमिथ्यतं स्मृत्यर्थसारेपि निश्चितीथोविशेषे
शुक्लपंचमेतच्चसर्वेतिगोभिलः तिलाभावेनिषिद्धा हे मरणंरजतान्वितम् तदभावेनिषेत्तुदर्भयंत्रेणवापुनः पतितस्यमिल्लोदकं व-
क्ष्यामः अपचद्विआहम् तन्निमित्तं सुधीचंद्रोदयेचाहो जन्मन्यथोपनयनेविवाहेपुत्रकस्यच पितृन्नादीमुरवान्नाम तर्पयेद्विधिपूर्वकं
म् देवव्रतेषुचाधानयज्ञपुंसवनेषुच नवान्नभोजनेस्नानंरुदायाः प्रथमार्तवे देयारामतडागादिप्रति षासूत्सवेषुच राजाभिपेके-
बालान्नभोजनेचद्विर्दसंरुफान् वनस्याद्यान्यंगच्छन्पूर्वैद्यः सदएववा पितृन्यूर्वीक्षविधिनानर्पयेत्कर्मासिद्धये विष्णुपु-
णे यत्तौ द्वाहप्रतिष्ठासुमेखत्यार्चधर्मोत्सयोः पुत्रजन्मद्युत्सर्गेहृदिआहंसमाचरेत् तत्रैव नामकर्मणिबालानांचूडा-
कर्मादिके तयेत्कर्त्तुं निर्द्रमान्नप्राधान्योर्नआहमितिभेदित्याः पूर्वोक्तविरोधात् नानिस्वेनिविरोधात् कृतोत्सत्तोतया
आहंजन्मप्राशनिर्कृतयेतिराजमार्तडाच्च धनुच्छंदोगपरिशिष्टम् सूर्येदोः कर्मणीचेवतयोः आहंनविद्यते इतिनत्तेपामेवे-
तकल्पतक्तः बह्वचवारिकायाम् स्यादाभ्युदधिकंआहं हृदिपूतेपुर्गस्त पुंसः सचनसीमंतचौ लोपनयनेस्त्रिह विवाहेच
नसाथेयप्रभृतिभ्योतकर्मणि इदंआहं प्रकुर्वेति ह्रिजाहृदिभिभितकम् अन्यैः षोडशसंस्कारश्चावग्यादिष्वपीष्यते वात्या
द्युद्यापनादौतु कुर्युः पूर्तानिभितकम् वोपदेयचत्वादर्थो सीमंतत्रयचौलनामकरणान्नप्राधान्योपायनस्तानाधानविवाह-

यत्तन योऽपि प्रतिष्ठासु च पुंस्तुत्वावसथप्रवेशनसुताद्यास्यावलोकाश्च यस्तीक्ष्णरक्षिति णाभिप्रेकदधिताद्यनौचिनादीसुखम्
यत्तुक्रामयेन्नो अलाशयप्रतिष्ठायाद्योत्सागीदिकर्मस्तु वत्सगण्यन्तरोपिचोद्वेषस्योत्सर्गकर्मणि हृद्धिश्चाङ्गनकुर्नोत्तनदन्यत्रसमाच
रोदति तत्रजलाशये हृद्धिश्चाङ्गस्यनिषेधोननुकर्मो गस्योत्तिकचित् अन्येतलस्यानिर्मूलतामाहुः आङ्गकोमुद्याभिर्णयामृतेचमान्
स्ये अन्नप्राशोचमीमंनेपुत्रोत्पानिमित्तके पुंसवेचनिषेधेकेचनववेशमप्रवेशने देवदक्षजल्मादीनां प्रतिष्ठायां विशेषतः तीर्थ-
यात्राद्योत्सर्गे हृद्धिश्चाङ्गप्रकीर्तितम् इदंचावश्यकं हृद्धौनलार्पितायेवैपित्तरोगृहमेधिभिः तद्धौनमफलं ज्ञेयमासुरोविधि
रेवस इति शातातपोक्तेः अत्र आङ्गव्ययं स एवाह मातृ आङ्गं तु पूर्वस्यासि तृणांतदनंतरम् ततो मातामहानां च हृद्धौ आङ्ग-
यं स्मृतम् तत्कालमाह धृत्वीचंद्रोदये गार्ग्यः मातृ आङ्गं तु पूर्वैकः कर्माहिनि तु पेनृकम् मातामहं चोत्तरे च हृद्धौ आङ्गव्ययं स्मृ-
तम् अशक्तौ च शान्तपः पूर्वाणहेमानृकं आङ्गं मध्याह्ने पेनृकं तथा ततो मातामहानां च हृद्धौ आङ्गव्ययं स्मृतम् अत्राप्यश-
क्तौ स एव दधकृदिनेषु शातत्वे देकस्मिन् पूर्ववासरे आङ्गव्ययं प्रकुर्वन्ति वैश्वदेवं तु तां चिकमिति हृद्धमनुरापि अलाभो भिन्नका-
लानां नांशो आङ्गव्ययं बुधः पूर्वैकं वैषकुचीतपूर्वाणहेमानृकम् अत्र महत्सु पूर्वैकं स दहरत्येधिति गृत्वा परिशिष्टाब्धवस्था
ज्ञेया तच्च प्रातरैव पार्वणापराणहेतु प्रातर्हृद्धिनिमित्तकमिति शातातपोक्तेः अत्र प्रातः शब्दः सार्धं ग्रहरपरः ग्रहोऽप्यर्थसं-
युक्तः प्रातरित्यभिधीयत इति गार्ग्योक्तेरिति स्पष्टीचंद्रः इदंच पुत्रजनमातिरिक्तविषयम् तदाहात्रिः पूर्वाणहेवैभवे हृद्धिर्वि-
नाजन्मनिमित्तकम् पुत्रजनमभिपुर्वीत आङ्गं तात्कालिकं बुध इति एतदनियतनिमित्तपरम् नियतेषु निमित्तेषु मातर्हृद्धिनि-
मित्तकं तेषामनियतत्वे तु तदानंतयमिष्यत इति लौगाक्षिस्थितेः आधानां गंगादीं आङ्गं त्वपराणह एव आम आङ्गं तु पूर्वाणहे

सिद्धमेतत्तु मेध्यतः पार्वणं रापराण हेतुवृद्धिश्चाद्वन्तथाग्निहोमिनिनिर्णयामृते गालवोक्तैः नादीमुखवाहूयं प्रातः साविद्विहस्य पराण हन
 विष्णूक्तेश्च इदं च मानुषित्वमानामहादिकमेणनयेदवस्यकार्यम् तत्र मानामहाः सपत्नीकाः वृद्धप्रभातामहप्रभातामहमानामहाना
 सपत्नीकानां इति वृद्धी च द्रोदये गारुडे गद्यरूपेण पाठान् हेमाद्रौ शांखः नादीमुखवेसस्य च सूक्तकीर्त्यै विश्वदेविके वृद्धपराशरः
 नादीमुखवेभ्यो देवेभ्यः प्रदक्षिणकुशासनम् पितृभ्यस्तन्मुखवेभ्यश्च प्रदक्षिणामिति स्मृतिः यत्तु वृद्धवसिष्ठः नादीमुखवे विधा-
 ने च प्रपितामहपूर्वकम् नामसंकीर्तयेद्दिहानन्यत्र पितृपूर्वकम् यच्च स्मृत्यर्थसारे वृद्धमुख्यास्तपितरो वृद्धिश्चाद्वेषुभुञ्ज
 त इति यच्च गारुडं व्युत्क्रमप्रतिपादनं च शाखांतरविषयम् पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्य इति च कृत्वपरिशिष्टे का-
 त्यापनेन चानुलोम्याम्मानात् वृद्धी च द्रोदये व्येवम् यत्तु केचिद्वृद्धिपदं पित्रादिषु प्रयुज्यते तन्न अनस्मद् वृद्धशब्दानामरूपा
 णामगोत्रिणाम् अनान्नामिति लाघेन च नादीश्चाद्वन्तु सव्यवदिति वृद्धी च द्रोदये संग्रहोक्तैः न च निषेधादेव विधिः कस्य न इति
 वाच्यम् श्रोत्रपदोश्चाद्विप्रपितामहासरेयां वृद्धपित्रादीनां देवतात्वान्नादीश्चाद्वत्त्वसाम्येनेह पितृप्राप्तौ निषेधात् गोत्रनामा
 दिनिषेधस्तु श्रमार्थी प्रथमानेन वृद्धौ संकल्पमाचरोदित्स्वपक्रमानस्य वृद्धशब्दानामित्युक्तैः संकल्पश्चाद्वपरः सपिंड-
 केतुसर्वभ्रवतीति प्रयोगपारिजातः गोत्रनामभिरामंत्र्यपितृभ्योऽर्थं प्रदापयेदिति छंदोगपरिशिष्टे न द्विधाना
 त् यत्तु ब्राह्मे पितापितामहश्चैव न थैव प्रपितामहः त्रयोऽव्युत्तरात्येते पितरः परिकीर्तिताः तेभ्यः पूर्वतराद्ये च प्रजावं-
 तः सार्वभृताः तेनुनादीमुखानां दीप्तमृद्धिरिति कथ्यते इति यच्च मार्कंडेयपुराणे येस्युः पितामहादूर्ध्वं तेनुनादीमुखस्मृता
 इति तज्जोवत्पित्रादित्रिककर्तृक वृद्धश्चाद्विषयम् तेन तस्यैव मावशपकम् यत्तु विष्णुः पितरिपितामहे प्रपितामहे च न

यजनन योऽपि प्रतिष्ठासूत्रं पुंसूत्यावसथप्रवेशनसूताद्यास्याचलोकाश्च यस्वीप्सरश्चित्पाणिषेकदयिताद्यनौचिनादीमुत्तमम्
यनुत्तमपथेनौ जलाशयप्रतिष्ठायाद्योत्सर्गादिकर्मसु वत्सराभ्यन्तरेणोर्द्ध्वस्योत्सर्गकर्मणि हृदि आर्द्धं न कुर्वीत न तदन्यत्र समाच
रेदिति तत्र जलाशये हृदि आर्द्धस्य निषेधो न तु कर्मयोगस्येति केचित् अन्ये त्वस्याभिपूर्वतामाहुः आर्द्धकोमुद्योनिर्णयामृते च मान्
स्ये अन्नप्राशे च सीमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके पुंसवे च मिषे केचन ववेषमप्रवेशने देवदत्तजलादीनां प्रतिष्ठायां विशेषतः तीर्थ-
यावाद्योत्सर्गे हृदि आर्द्धं प्रकीर्तनम् इदं चावश्यकं हृद्धो न तर्पिता ये वेपितरोगग्रहमेधिभिः तद्धीनमफलं ज्ञेयमासुरो विधि
रेव स इति शान्तातपोक्तेः अत्र आर्द्धं न यंस एवाह मानु आर्द्धं तु पूर्वस्यास्ति तृणांतदनंतरम् ततो मानामहानां च हृद्धो आर्द्धं न
यं स्मृतम् तत्कालमारुह्य धीचंद्रोदये गार्ग्यः मानु आर्द्धं तु पूर्वैकः कर्महिनि तु प्रेतृकम् मानामहं चोत्तरैर्द्यैर्हृद्धो आर्द्धं न यं स्मृ
तम् अशक्तौ हृद्धशान्तपः पूर्वाणहेमानुक्तं आर्द्धं यथाहं पैतृकं तथा ततो मानामहानां च हृद्धो आर्द्धं न यं स्मृतम् अत्राव्यश
क्तौ स एव दधकृदिनेषु शक्त्येदेकस्मिन् पूर्ववासरे आर्द्धं न यं प्रकुर्वीत येष देवं तु नानि क्रमिति हृद्धं न नुरपि अलाभो भिन्नका-
लानां नदी आर्द्धं न यं बुधः पूर्वैकं वै मकुर्वीत पूर्वाणहेमानुपूर्वकम् अत्र महत्सु पूर्वैकं स दहरस्ये धिति गृह्यपरिशिष्टाब्धवस्था
ज्ञेया तच्च प्रातरं य पार्वणं चापराणहेतु प्रातर्हृदि निमित्तकमिति शान्तातपोक्तेः अत्र प्रातः शब्दः सार्धं प्रहरपरः प्रहरो व्यर्थ सं-
युक्तः प्रातरित्यभिधीयत इति गार्ग्योक्तेरिति पृथ्वीचंद्रः इदं च पुंजनमांतिरिक्तविषयम् तदाहात्रिः पूर्वाणहेवे भवे हृद्धिर्वि-
नश्नश्नमिति न कम् पुत्रजन्मनि पुर्वीत आर्द्धं तात्कालिकं बुध इति एतदनि यतमिति परम् नियनेषु निमित्तेषु मान हृद्धिनि
मित्तकं तेषामपि यजते तु तदानं न र्पमिष्यत इति लौगाक्षिस्मृतेः आधानां गंगादी आर्द्धं त्वपराणह एव आम आर्द्धं तु पूर्वाणहे

मिश्रान्नेन तु मध्यतः शर्वणं रापराण हेतुं हृदि आह्वयं ध्यायित्वा भिन्नकर्मिणि निर्णयामृते गालवौक्तैः नादीमुखवाह्यं प्रातराब्दिकं स्पर्श
 विष्णुं तैश्च इदं च मानुषित्वमात्महादिक्रमेण न वेदवत्संकार्यम् तत्र मातामहाः सपत्नीकाः हृद्ममातामहप्रभातामहमातामहानां
 सपत्नीकानां इति सृष्ट्वीचंद्रोदये गारुडे राक्षसेषु पाठान् हेमाद्रौ शंखः नादीमुखे सत्यवत्सूक्तं कीर्त्यै विश्वदेवके हृद्पराधारः
 नादीमुखे भ्योदेवेभ्यः प्रदाक्षिणकुशासनम् पितृभ्यस्तन्मुखे भ्यश्च प्रदाक्षिणमिति स्मृतिः यत्तु हृद्वासिष्ठः नादीमुखे विवा-
 हे च प्रपितामहपूर्वकम् नाम संकीर्तयेद्दिहानन्यत्र पितृपूर्वकम् यच्च स्मृत्यर्थसारे हृद्मुख्यास्तपितरो हृदि आह्वयेषु मुंज
 त इति यच्च गारुडं व्युत्क्रयप्रतिपादनं तच्च शाखांतरविषयम् पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्य इति बह्वचपरिशिष्टे का
 त्यापनेन चानुलोम्याम्नानात् एधीचंद्रोदयेष्वेवम् यत्तु केचिद्दृष्टिपदं पित्रादिषु प्रयुज्यते तन्न अनस्म हृद्दशब्दानामरूपा
 णामगोत्रिणाम् अनान्नामतिलाद्यैश्च नादीभ्यश्च न तु सव्यचदिति सृष्ट्वीचंद्रोदये संग्रहोक्तेः न च निषेधादेव विधिः कल्प्यत इति
 वाच्यम् त्रीक्षपदोऽहं प्रपितामहात्तरं शं हृदि पित्रादीनां देवतात्वान्नादीभ्याहृत्त्वसाम्येनेह पितृत्वात्सौमिषेधान् गोत्रना
 दिनिषेधस्तथापि प्रथमानेन हृद्वीसंकल्पमाचरोदित्वा प्रक्रम्या नस्म हृद्दशब्दानामित्युक्तेः संकल्पमाह्वयः सपिंड-
 केतु सर्वभूतनीतिप्रयोगपारिजातः गोत्रनामभिरामं व्यपितृभ्योऽर्थं प्रदापयेदिति छंदोगपरिशिष्टे तद्वि-
 त् यत्तु आहो यिनापितामहश्चैव नथैव प्रपितामहः ययोराश्रयमुखात्वेन पितरः पारकीर्तिनाः तेभ्यः पूर्वमराये च प्रजावं
 तः सरेव शिनाः तेन नादीमुखानां दीसमृद्धिनिमित्तकथ्यत इति यच्च मार्कण्डेयपुराणे येसुः पितामहादूर्ध्वे ते तु नादीमुखा स्मृता
 इति तज्जीवत्सिध्दादित्रिककर्तृकं हृद्दशब्दविषयम् तेन तस्येदमावश्यकम् यत्तु विष्णुः पितृशिपितामहे प्रपितामहे च जीव

निनेचकुर्मादिततद्दर्शादिविषयाभिनिकल्पनरुः मृदजपाभिजानेव्येवम् हेमाद्रिस्तनादीमुखानां आर्द्धतु कन्याराशिगतैरवौ षोर्णा
 मास्यातु कर्तव्यं वराहवचनं यथेति शोषपदोऽर्द्धकवाक्यत्वान् तत्रैव पूर्वेषां देवतात्वमित्याह अत्र सत्यवस्तु विषवेदेवागिस्त-
 क्तमाग्यन् यनुशान्तातपः मानुः आर्द्धतु युग्मैः स्याददेवं प्राङ्मुखैः प्रथमिति तद्विन्नप्रयोगमानु आर्द्धपरम् यच्च मार्कंडेयपु-
 राणो विश्वेदेवविहीनंतु केचिदिच्छन्निमानराशितितम्भिन्नप्रयोगमानु आर्द्धभिन्न आर्द्धद्वयेविषवेदेव विकल्पार्थं प्रयोगे वेत्यु-
 देयनियम इति हेमाद्रिः एतच्च मानु पूजापूर्वकार्यम् अकृत्वामानुयागं नुयः आर्द्धपरिवेषयेत् तस्य क्रौधतमाविष्टा हिंसा मि-
 च्छन्निमानर इति शान्तातपोक्तेः कौर्मिपि पुण्ये धूपैः सनैवेद्यैर्गंधाद्यैर्भूषणैरपि पूजयित्वामानुगणं कुर्याद्भस्मद्वयं बुधद-
 निच्छंदोगपरिशिष्टे कर्मादिषु तु सर्वेषु मानरः भगणाधिपाः पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयंति ताः प्रनियामस्तच्च-
 शब्दास्तु त्विनायापदादिषु अपि याक्षतपुंजेषु नेवेद्यैश्च एतान्विधैः कुड्यलगां वसोऽर्थां समधारां धृतेन तु कारयेत्सं-
 धारां वानिनीचां न चोद्धृतां आयुष्याणि च शांत्यर्थं ज स्वातंत्र्यसमाहितः षड्भ्याः पितृभ्यस्तदनु आर्द्धदानमुपक्रमेत् ॥
 अत्र सर्वेष्विति ग्रहणात् मरुप रुतदिक्कारेष्वपि नित्यं आर्द्धम् नानिह्वातुं पितृन् आर्द्धे कर्म किं नित्यमाचरेदिति शान्तातपो-
 क्तैश्च इयं च यतो धरानच्छास्त्रीयानां नियतता वक्ष्यं वाथ स्वगृह्योक्तमित्युक्तेः करणे त्वभ्युदयः य-
 न्नाम्ना तं स्वशगरवायामित्युक्तेः आयुष्याणि आनोभद्रा इत्यादीनि षड्भ्यश्च निमात्रादित्रिकोपलक्षणमिति दृष्ट्वा चंद्रो-
 दयः छंदोगानां षड्दैवत्यमन्येषां न च दैवत्वमित्याचार्यैः समतु मंतं को किल मतानुसारिणां मानुमानां महप्रभालामहा-
 इति मात्रासंज्ञेयमात्रा मह आर्द्धकरणात् तद्विषयमिदं षड्भ्य इति मानरस्तत्रैवोक्ताः गोरीपद्माशचीमेधासावित्रीवि-

जयाजया देवसेनास्वधा स्वाहामानुरो लोकमातर इति सर्वा विशेषणम् तेन चतुर्दशलं यदा षोडशेति पाठस्तदा देवतांतरंचंद्रिकायां च नुर्विंशतिमिते खन्या उक्ताः तिस्रः पूज्याः पितुः पक्षेति स्म मातामहे तथा इत्येतामातरः प्रोक्ताः पितृभानुः स्वसाष्टमी आस्ता जीवने मत्स्यक्षपूजनम् मृतानां त्वक्षन् पुजे धिति हेमाद्रिः ब्राह्मण्याद्यास्तथा सप्तदुर्गाक्षेत्रगणाधिपान् दृष्ट्यादीपूजाधितानुपश्चान्नादिमुखान् पितॄन् मातृपूर्वनिपितॄन् पूज्यततो मातामहानपि मातामहीस्तनः केचित्पुग्माभोज्यादि जातय इति अत्र द्वादशदेवतस्य देशान्तरान्वयस्था ब्राह्मण्याद्याः ब्राह्मीमाहेश्वरी चैव कोमारिवैष्णवी तथा वाराही-चतथेंद्राणीचा मुंडाः सप्तमातर इत्यपरा र्के उक्ताः अत्र चोलादीनां योगपद्येतन्नोक्ता छंदोगपरिशिष्टे गणशः एकानेकपुत्राणानां मातृभ्यः पूजनं सकृत् सकृदेव भवेच्छाद्दमादौ न एतथा हि सु प्रतिप्रयोगेनैव सुखां संस्कारेष्वेकादिने एकदेशकाल कर्त्तव्यत्वादित्यर्थः तथा असकृद्यानिकर्मणि क्रियेरनकर्म कारिभिः प्रतिप्रयोगेनैव सुखां गर्गणाधिपाः कर्मदत्ता वापि कुत्र आर्द्धकार्यं कर्त्तव्यं नैसुक तत्रैव आधारते होमयोश्चेव वैश्वदेवतथैव च बलि कर्मणि दर्शचिपूर्णभासेतथैव च नवयज्ञे च यज्ञज्ञावदंत्येवं मनीषिणः एकमेव भवेच्छाद्दमेने पुनस्तथ कृष्टार्थः क्वचिदादाय पि निषेधमाह स एव नागं नावर्त्तने किं त्वादौ एतद्विन्ने सोमयागादौ तु प्रतिप्रयोगमावर्त्तत एव आर्द्धमित्यर्थः क्वचिदादाय उक्तो गर्भाधारः श्रुकास्त भवेच्छाद्दन आर्द्ध अभिष्यते न सोप्यंती जानकर्म प्रोषितागत कर्मसः विवाहादिः कर्मगणाय उक्तो गर्भाधारः न शश्रुमो यस्य चांते विवाहादा चेकमेवात्र कुर्याच्छाद्दनादौ कर्मणः कर्मणः स्यान् सोप्यं त्या आसन्न प्रसवायाः सोप्यं तीमभ्युस्थेत्कृत्कृत् कर्म कात्यायनोक्तस्य आर्द्धस्य पाक प्राधान्यात्तस्य च ज्ञान आर्द्धेन दद्यात्पुक्कानं ब्राह्मणे प्रथीतिनिषे

धान्नजानकर्मणिनांदीश्रद्धमित्याचार्यैः आपान्नेनवाकार्यमित्यापितेनैवोक्तम् गौडास्तु जातकर्मण्येवनिषेधः पुत्रजन्यनि-
 मित्तकृतकार्यमेव जन्मन्यथोपनयनेदत्तकैः नैमित्तिकमथोवक्ष्ये श्रद्धामप्युदयात्मकम् पुत्रजन्यमित्तकार्यजनकर्मसमं
 नरेभिर्मार्कण्डेयपुराणाच्चेत्याहुः हारलनायांश्रद्धाविषेवेवेवम् एतेनजानकर्मणिकाळांतरे श्रद्धानिषेधोनजन्मदिनेरति-
 वाचस्पतियनंपरास्तम् अत्रनिषेकफाले इतिवचनात् गर्भाधानेननिषेधः निषेकफाले सोमेचसीमंतोन्नपनेतथा ज्ञेयंपुं-
 सवनेश्रद्धाकर्मनिंविधिर्वैरुतमितिपारस्करः श्रौतैर्नार्ति श्रेष्ठेत्यशृहानुपतिष्ठते पुत्रहस्वाजपतीतिविहितं कर्म विवाहादि-
 गर्भाधानानोयोगुहप्रवेशाच्चतुर्थीकर्मोदिकर्मसमूहउक्तः सूत्रकारेण तत्रापिप्रतिकर्मनंत्यर्थः अन्येपिहलाभियोगाद्व्यो-
 पवादविषयास्तत्रैवज्ञेयाः अप्रचारान्नोच्यंते अत्राधिकारिणोऽविष्णुपुराणे जातस्यजानकर्मोदिक्रियाकोडमशेषतः पिता
 पुत्रस्यकुपीनश्रद्धास्वादयात्मकंअत्रकोचित् जीवात्पुतुःसाग्नेरैववृद्धिश्रद्धेधिकारः ननुभिरग्नेः नजीवात्पितृकःकुपी-
 च्छाश्रद्धमग्निमृतेहिजः येभ्यएवपितादद्यात्तेभ्यःकुर्वतिसाग्निकः पितामहव्येवमेवकुप्योज्जीवतिसाग्निकः साग्निकोपि-
 नकुपीतन्जीवतिप्रपितामहे इतिचंद्रिकायांस्मृतकैरित्याहुः अयोग्यपारिजातेष्वनाहिताग्निर्नकुप्योदितोदव्याख्यातम्
 नन अनग्निर्कोपिकुपीतजन्मादौवृद्धिकर्मणि येभ्यएवपितादद्यात्तानेवोद्विश्रुतपर्वयोदितिहारीतोक्तैः सोमंतवंतुवृद्धिश्रद्धा-
 भिनश्रद्धपरमित्युक्तंमदनरत्ने श्रद्धपदंविंडपितृयज्ञपरमितिश्रुत्वाचंद्रोदयः निर्णयामृतेतुहारीतोयेनाग्निर्कोनाहिताग्नि-
 रभिप्रेतः पूर्ववचनेननुसाग्निः श्रौताग्निःस्मात्तान्निश्च्योच्यते तेनोभयाग्निहीनस्यनेत्तकम् तन्न पूर्वोक्तदिशागतिरसंभवेन
 ग्निपदस्यस्मात्तान्निपरत्वेमानाभावात् तस्यभाषानित्यानित्यसंयोगनिरोधान् पितरोजनकस्येज्यायाचद्वतमनाहितम् समा-

हितव्रतः पश्चात्त्वान्यजेत पितामहान् इति एवञ्चन्द्रोदये यमवचो विरोधाच्च अपवाकौ पिसमावर्तनेन ब्रह्मचारी स्वयमेव नानादी व्याहृ-
 योदित्याहुः अतः पूर्वमेव साधुवोपदेवोप्येवमाह यत्तु मतं जीवसितुः पुत्रनामकमर्मादौ न दृष्टिश्चाहम् हारीतीये जन्मदौ इत्यादि
 शब्देन न त्यागाच्चापि उदाहरेत् पुत्रजनने पित्र्येष्ट्यासौ भिके मत्वे तीर्थे ब्राह्मण आयाते षडेते जीवतः पितुरिति मेव परिशिष्टे उ-
 हे एव तस्योपसंहारात् एवं यत्र तु संस्कारादिपदं तदप्युदाह्रादिपरमे वेति तल्ल उदाहृ पदस्य स्वविवाहपरत्वस्यापि संभ-
 त् पुत्रविवाहपरत्वे मानाभावात् नाम कर्मणि चालानां चूडाकर्मादिकेन ये त्यादिभिर्न स आहृत्य चोलाद्यंगत्यावगतौ नि-
 नित्यसंयोगविरोधाच्च अतो जन्मादाविति सर्वसंस्कारसंग्रहः तथा कात्यायनः स्वपितृभ्यः पितादद्यात्कृतसंस्कारकर्मस-
 पिंडानोद्ग्रहनात्तेषां तस्याभावे तु न अभ्यात् कृतानां चोलादि संस्कारेषु पिता स्वपितृभ्यः पिंडान् आहृत्य पिंडदोशहर्त्यैषा मिति द-
 र्शनात् औद्ग्रहनादिवाहपयंतं दद्यात् विवाहश्च प्रथमः नादी आहृत्य पिता कुर्यादाद्येषाणि त्र्यहं बुभुः अत ऊर्ध्वं प्रकुर्वीत स्वयं-
 मेयतु नोदिकमिति स्मृतेः तस्य पितुरभावे तत्र भावः असंस्कृतास्तसंस्कार्या भ्रातृभिः पूर्वसंस्कृतैरिति यः कर्तृक्रमः नैनं क-
 मेण ज्येष्ठभ्रात्रादिर्दद्यादिति चंद्रिकादयः हेमाद्रिस्तुतस्य पितुरभ्रावेयः पितृव्यमातुस्त्रादिः संस्कार्यस्ततश्च मातुस्कार्यपि-
 तृक्रमोद्ग्रहान्तु स्वपितृभ्यश्च निव्याच रज्यो समावर्तनस्यापि विवाहप्राचीनस्ततसंस्कारत्वात्तिने व नोदी आहृत्य कुर्यात् तद-
 ये ज्येष्ठभ्रात्रादिभिः तदभावे स्वयमेव कुर्यात् उपनयनेन कर्मोधिकारस्वज्ञानत्वात् एवमाद्यविवाहेषु भीतिद्वीचंद्रोदय
 चंद्रिकादयः मदनरत्नेष्वेवम् यदा तु पितरि सन्यस्ते प्रोषिते पतिर्नैवाधर्मो यत्तु नु ब्रमन्यः संस्कार्या न दासं स्कार्यपितुः पि-
 त्रादिभ्यो दद्यात् पितरो जन्मकस्येव्यायाच द्रुतमनाहितं समाहितवतः पश्चात्त्वान्यजेत न पितामहानिति पृथ्वीचंद्रोद-

यमोक्तेः जीवत्पितृकस्य विशेषमाह कात्यायनः ब्रह्मोनीर्थे च सन्यस्तेनानेचपनिनेसति येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यात्स्वयं सं-
तइति यच्च वक्तृचपरिशिष्टे जीवत्पितास्तनसंस्कारेषु मातृमातामहयोः कुर्यात् तस्यां जीवत्यां मातामहस्येवेति तन्नच्छा-
स्तीयानायेवेति दत्तं स्मृतिनित्यादिगोडग्रंथेषु जीवन्मातृकः पितामहादिभ्यो ब्रह्मो दद्यात् जीवन्तमपि दद्याद्वा प्रेतायान्नोदके
द्विज इति कात्यायनोक्तेः जीवेन स्मिन्कृताः कुर्युः पितामहस्यैव तु तस्यां चैव तु जीवत्यां तस्याः श्वश्र्वेति निश्चय इति हारी-
तौक्तेऽदेः फक्तम् तस्मिन्मर्तरि दक्षिणा स्यात्पूर्वेक्तस्य पिंडीकरणादिविषयत्वात् जीवे तु यद्विपर्गाद्यस्तं वगं तु रित्यने दि-
तियचनान् तद्गर्गस्य लोप एवेत्याहुः यत्तु चंद्रिकायां पारस्करः नियेककाले सोमे च सीमंतीन्मथने तथा सौयंपुंसवने आहुः
कर्मैर्गृह्णित्व च्चन इति तत्र गभाधानादौ कर्मैर्गं जानकमर्मादावुक्तं तु ब्रह्मि आहुः पृथगेव विधिवदित्युक्तैः गोडनिबंधमा-
त्स्ये अन्नमाशोचसीमंते पुत्रोत्पत्तिमिभिनके पुंसवे च निषेके च न वयेश्ममवेशने वेदव्रतजलादीनां प्रतिष्ठायां तथैव च नी-
र्थयात्रादयो तर्गे ब्रह्मि आहुः मर्त्तर्ति तम् अत्र भूतनिमित्तानां ब्रह्मत्वम् भाविनिमित्तानां गत्वम् ब्रह्मि शब्दस्त्वहर्मादिदेशा-
र्थ इति गोडाः अन्येतु निषेकादौ कर्मैर्गृह्णित्व आहुः समुच्चयमाहुः नां दी आहुः संज्ञातू भयानुगता अथैति कर्तव्यता घृ-
थीचंद्रोदये ब्रह्मपराशरः मालत्याः शतपत्रावा महिष्ठा कुक्जयोरपि केनध्याः पाटलायावा देयामालानलोहिताः आहुमा-
ला निषेधस्यायमपवादः तथा ऋषेयभूपणैस्तत्र सालंकारैस्तथानरैः कुंकुमाद्यनुष्ठितांगैर्भावं अनुब्राह्मणैः सह स्त्रियो-
पितृसुस्तथा भूता गीन नृत्यादि हर्षिताः हेमादौ त्रह्मांडे कुशस्थाने च दूर्वासुर्मगलस्याभिष्टब्धे कुशा अपि वक्ष्यते छंदो
गपरिशिष्टे ज्ञानरामं त्रिजानुविभान् कर्मावुभयतस्तथा उर्ध्वयनः देवैः पित्र्ये च वैश्वदेवे द्वौ विभो पित्रादीनामैकैः कस्य द्वौ द्वा

विनिर्दिशतिः विकेराद्भवित्यष्टौविधाः अत्रविप्रात्याभोस्त्रियोपिभोज्या इत्याहाशांकेदृक्वासिष्ठः मान्वादेतुविप्राणामत्यक्तो
 पूजयेदपि पतिपुत्रान्विनाभय्यायोषितोष्टोकलोदवाः मान्त्रिकेचतस्त्रः मातामहोत्रिकेचेत्यष्टाविति हेमाद्रिः अत्रापिभ्यो
 प्राङ्मुखविप्राः यादोपिभ्योचमुस्त्रमंडलमितिजयंतः हेमाद्रौब्राह्मणैः विमान्प्रादक्षिणावर्तं प्राङ्मुखानुपवेशयेत् छंदो
 गपरीशिष्टे गोबनामभिरामंभ्यपितृभ्योर्ध्वंप्रदापयेत् नात्रापसव्यकरणंनपिर्ध्वनीर्धर्मिष्यते ज्येष्ठोन्नकरात्युगमान्कराद्या-
 ग्रपविचक्रान् कृतार्धसंश्रुतव्यंनैर्कैःकस्यात्रदीयते पिबादेहोहोविश्रोनयोर्दक्षिणहस्तोर्सज्योज्यप्रथमोपवेशितविभ्रकरोप
 रितंत्रेणइयोरर्ध्वंदद्यादित्यर्थः बहुचकारिकायांनु दत्तार्ध्यादेकदेशः स्यादर्थ्यदानं प्रतिद्विजम् आहानिरपिमंत्रस्यप्रतिब्राह्म
 णमिष्यते प्रतिद्विजंष्टथक्कुर्यान्निर्वात्यर्ध्यानुमंत्रणमित्युक्तम् मधुमध्वितियस्तत्रविजिषाशितुमिच्छताम् गायत्र्यानंतरंस्तौ
 त्रंमधुमंत्रविचर्जितम् नचाश्वं सुजपेदत्रकदाचिसितृसूक्तम् तथा संपन्नमितिनुताः स्थप्रश्नस्थानेविधीयते सू
 संपन्नमितिभोक्तेशोपमन्ननिवेदयेत् अस्योदकदानंचअर्घ्यदानवदिव्यते षष्ठ्येववियतंकुर्यान्नचतुर्थ्याकदाचन चंद्रोदये
 ब्राह्मे पठेच्छकुभिसूक्तंस्तिस्रसूक्तंशक्रमंतथा नादीमुत्वाभितृन्भक्त्यासांजलिश्चसमाकुर्येत् तथा शाल्यन्नंदधिमध
 त्तैवदराण्ययोसाया मिश्रीकृत्वातुचतुरःपिंडान्मयीफलसन्निभान् दद्यान्नादीमुखेभ्यश्चपितृभ्योविधिपूर्वकम् द्रा
 लकसूलाभियवांश्चविनियोजयेत् नान्येवदक्षिणार्थेनुदद्याद्विप्रेषुसर्वद्य तत्रैवचतुर्विंशतिमते होहोचाभ्युदयेपिंडावेक
 कस्मैविमिक्षिपेत् एकंनान्नापरंतूष्णींदद्यात्सिंहान्ष्टथकुर्यक् वसिष्ठः प्राङ्मुखोदेवतीर्थेनपाक्कुलेषुक्षेत्रेषुच दत्त्वापि
 दान्भुक्वतिपिंडपात्रमधोमुखम् नादीमुखेभ्यःपितृभ्यःस्वाहेतिवापिंडदानमचदतिहनिः अत्रापिंडाः कृताकृताइत्युक्तम्

तत्रैव भविष्ये पिंडनिर्वपणं कुर्वातु न वा कुर्वाहि च सप्तः हस्ति आदे म हा वा हो कुलधर्मानवेक्ष्य तु छागलेयः अग्नौ करणमर्घ्यं वा
 वाहनं च वने जनम् पिंडं आदे प्रकुर्वीत पिंडहीने निवर्तते तेनात्र भोजनस्येव प्रधानत्वाद्यादि विप्रस्य बभनं तदा तस्यैव पार्वणस्य-
 पुनराह निरिति सिद्धम् अत्र सांक्रुत्ये विशेषः प्रयोगपारिजाते संग्रहे श्रुत्वा र्थी प्रथमं तेन हृदो सां कल्पमान्वरेत् न पृथ्वा यदि
 वा कुर्यान्मत्तान्देपो भिजायते नाम गोचादि निषेधो व्यत्रे व न तु सापिंडक आदे इति स एव अत्रायं क्रमः नां दी आहूदे वे स्याः क्रियता
 मिति दोषु गपन्मिर्मन्त्रं अन्तर्यामि विप्राम्नां युगपदुक्ते प्राप्नुवां भवन्ती प्राप्नुवा च इति वैश्वदेव वत् पित्र्ये च द्विवचना तेन विप्र हूये प्रयोगं कु-
 र्यात् आहिताग्निस्तु हेमाद्रौ ब्राह्मे यो नैतु विद्यमानोपि हृदो पिंडान् निर्वपेत् पतंति पितरस्तस्य नरके स च पच्यन्ते बहु च परिशि-
 ष्टे ह्रौदोर्भोपि विप्रैः पित्राणि च त्वारिशान्नो देवी त्सु मां त्रितास यवाना च पति यवोऽसि सोम देव त्सो गोसु वेदे व निर्मितः प्रलवद्भिः प्र-
 ताः पुष्ट्या नां दी सुरवान् पितृनिमान् लोका न्धीणा यार्हा हि नः त्वा होति स्वाहार्घ्या इति पृच्छति विश्वेदेवा इदं बोध्यं नां दी सुखाः पितर इ-
 तियथालिङ्गमर्घ्यं दानं गंधादि दानां हृदिः पाणो हो भोग्नये कव्यवाहना य स्वाहा सोमा य पितृमते स्वाहेत्यतीदेवा अचनु न इत्यंशु
 षग्रहणं पातमानीः शं वमीरे प्रतिरथं च आवयेन्मधुवा वाक् च स्थाने उपाले गायतेति पंचमधुमतीः श्रावयेत् क्षन्मभीम दत्ते-
 ति च पथीं भुङ्क्ते शेषेणैकस्य ह्रौदोऽपि ण्डो दद्यादिति चंद्रिकायां दृष्टव्यमिषः तृप्तिप्रश्ने तु संपन्नं देवेरु चितमि त्यपि दधिकर्क-
 धुमि आश्व पिंडाः कार्या यथाक्रमम् काल्यायनः त्समूषु गाजिनमिति विप्रान्श्च विसर्जयेत् नां दी सुरवाः पितरः प्रीयंता मि-
 त्यस्य स्यान्ते संधां वा च यिष्यत्स्य स्थाने नां दी सुरवान् पितृनुवा च यिष्ये इति न स्वधां प्रयुजोतेति अत्र साग्नि रनग्नि-
 यो दो वैश्वदेव कुर्वात् आदौ हृदोऽपि स मेना ते मध्ये आहूदे नुपार्वणे एको द्विष्टे निचक्षे नु वैश्वदेवो विधियम इत्याद्या केशां स्वाय

नपभिषिषान् हेमाद्रौ तु शेषमन्मनुजान् शेषवैश्वदेवक्रियांततः श्रान्दं शेषेण वैश्वदेवं समाचरोदिति चतुर्विंशतिमता
नान्दीश्रान्देव्यन्ते वैश्वदेवउक्तः बहुचानामपि दृष्ट्या लोचनान्ते च पृथोर्नंतु ये पांपारिशिष्टं तद्द्विपयमन्यविषयं वाजियम् अ-
नश्रान्दंगतर्पणं नेरुक्तं प्राक् इति श्रीजगद्गुरुनारायणभट्टात्मज रामकृष्णभट्टसूत्रकमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ
हृदि श्रान्दम् अथ जीवसितृकश्रान्दं तत्रानेके पक्षादृश्यन्ते जीवन्तपितरं भोजयित्वा परयोः श्रान्दं कुर्यादित्येकः होमांतमे
व कुर्यादित्यन्यः होमांतः पितृयज्ञः स्याज्जीवपितरिजाननः पितरं भोजयित्वा वा पिंडानि दण्ड्यात्पराविति यज्ञशाश्वो-
क्तैः यदि जीवसितानां दद्यादाहोमास्तृत्वा विरमेदित्यापस्तंबोक्तेः जीवन्तपिंडान्गोहृत्वा परेभ्यो देयमित्यपरः जुहुया
ज्जीवेष्वइत्याश्वलायनोक्तेः जीवनामजीवन्तपिंडदानमतीतरः जीवनामजीवन्तवादेयमेवेति हिरण्यकेतुरिति नि-
गमात् तस्माज्जीवसितृकुर्याद्वाभ्यामेव न संशय इति भविष्योक्तेर्होभ्यामेवेत्यन्यः एते पक्षाः कलौ निषिद्धाः प्रत्यक्षमन्त्रे
न श्रान्दे निषिद्धं मसुरब्रवीत् पिंडनिर्वपणं चापिमहापातकं संभितमिति दृष्ट्वा चंद्रोदये भविष्योक्तेः चंद्रिकाव्येवम् तस्मा
सितरिजीवति श्रान्दानारंभ एवेत्येकः पक्षः सपितुः पितृकृत्येषु अधिकारो न विद्यत इति कात्यायनोक्तेः जीवपितरि चेंद्रु-
नः श्रान्दकालं विवर्जयेदिति हारीतोक्तेः पितुः पित्रादिभ्यो दद्यादिति सिद्धांतः प्रियमाणेन पितरि पूर्वेषामेव निर्वपे-
दिति मनूक्तेः पितुः पितृभ्यो वा दद्यात्सपितृस्य पराश्रुतिरिति कात्यायनोक्तेः अयं बृहस्पतिः पक्षः अन्ये शास्त्राभेदेन
ज्ञेयाः एवं जीवन्मातामहेनाप्यूहेन कार्यं मातामहानामय्येवं श्रान्दं कुर्यादित्यन्येषां शेषाणां भवत्वं
र्जितमिति विष्णूक्तेः एवंमात्रादिकस्यापि तथा मातामहादिके इति दृष्ट्वा चंद्रोदये निपुणं चापि न रिजीवति तु स्वमान

रमृतायामपि पितुरेवमातृभानामहयोः कुर्यात् येभ्यएवपितादद्यादिति वक्ष्यमाणवचनादिनिपितामहचरणाः मदनरत्नेषु
 जीवसिनास्वमातामहयोर्दद्यादित्युक्तम् कालादर्शव्यवम् मृतेतुपितरिजीवन्मातृकः पितामह्यादिभ्यो ह्रस्वोदद्यादिति स्मृ
 तिनत्वादिगोडग्रंथाः दक्षिणात्यास्त्रपितृचर्गेमातृचर्गेतिथामातामहस्यच जीवेत्युपदिवर्गाद्यस्तवर्गलुपरित्यजेदिति वच
 नान्नद्वर्गत्यागएवेत्याहुः एवंपनिनसन्त्यपितृकादेरपि होयम् ह्रस्वोतीर्थेचसन्त्यस्तेतातेचपतिनेसति येभ्यएवपितादद्या
 नेभ्योदद्यात्स्यंस्तइति षड्विंशन्मतात् सन्त्यस्तेजीवतीत्यर्थः मृतेतुसन्त्यस्तेतदाद्येवदेयम् मृतेपितर्येभ्यएवैनिगोडाः
 कात्यायनोपि ब्राह्मणादिहर्तृनातेप्रतिनेसंगवर्जिने युष्मच्चमृतेदेयंयेभ्यएवददात्यसौ अयंचसन्त्यस्त्रपिआदेर
 पिशेषात्सर्वव्याद्धेधिकारः एतन्निर्दिष्टपरं एकादशाहपार्वणवर्गापिकाद्यपितस्येव अहन्येकादशेप्राप्तेपार्वणलुविधीयते
 इत्युक्ता त्रिदंडग्रहणादेप्रेतत्वंनैकजायते इत्युक्तं शनसाविशेषोक्तेः ब्राह्मणादिहते इत्यादिनिषेधस्त्वेकदंडादिपरः अतः
 परमहंसानां वार्षिकदिकमपिनकार्यमिनिधूलपाणिश्राद्धतत्वादयोगोडग्रंथाः इदमेवतुयुक्तम् यत्तु हेमाद्रिकोऽन्यः
 दर्शश्राद्धंगयाश्राद्धंश्चापरपक्षिकम् नजीवसितृकः कुर्यात्तिलेस्तरपणमेवचेति तस्मन्त्यस्त्रपिआद्यनिरिक्तविषयम्
 मेनायणीयपरिशिष्टे उद्वाहेषुत्रजननेपित्र्ये स्वांसौभिकेमखे तीर्थे ब्राह्मणआयानेषडनेजीवतः पितुः तत्रैव महान
 दीपुसर्वास्मृतीर्थेषुचगयामृते जीवसितापिकुर्वीतश्राद्धं पार्वणधर्मवत् गयाभृते इति मातृव्यनिरिक्तविषयम् अन्वष्ट
 क्यंगयाप्राप्तौ सत्यायचभृतेहनि मातुः श्राद्धंस्तः कुर्यात्तिनर्यपिचजीवतीति तत्रैवोक्तेः गयाप्राप्तौ प्राप्तांगिया गया
 प्रसंगतो गत्वा मातुः श्राद्धं समाचरेदिति वचनात् तेन भृतमातृको गयायां तत्पार्वणमात्रं कुर्यात् तज्जीवनेतुतीर्थं श्राद्धम

पिनेति कालादर्शस्मृतिदर्पणादयः अन्ये तु गत्वा आह्वेति निषेधार्थः सामान्यनः प्राप्तं नीर्थ आह्वं भवत्येव गथायामित्याहुः
 दातुपितुः प्रतिनिधित्वेन गथां याति तदा यजमानस्य पितृपितामहप्रपितामहा इत्येवं आह्वं तत्र स्वमानुः पितृपत्नीत्वेनैकोद्दिष्ट-
 कृत्वा भानृत्वेन पुनः पार्वणं कुर्व्यादिति त्रिस्थलीसेतो तच्च फल्गुविष्णु पदा क्षथ्य च देवेष्वेति केचित् आद्यानि एते सन्त्ये मध्य
 माने इत्यपरे संकोचे हेत्वभावात्तत्रत्य सर्व आह्वानि मानुः कार्यणीनियुक्तं प्रतिभाति यत्तुमदनपारिजाते नजीवसितृकः कु
 र्याच्छ्रद्धमग्निमृतेऽह्वजः येष्व्य एव पिता दद्यात्तेभ्यः कुर्यान्नि सामिग्निक इति कर्मनृक्तैः साग्नेरेव जीवसितृकस्य नीर्यादि आह्व
 मुक्तम् साग्नेरपि मैत्रीयणीयशास्वीयस्यैव नान्येषां षडेते जीवतः पितुरिति तत्स परिशिष्टे एवोक्ते रितिरत्वावलीदिबोदासा
 द्याः तदयुक्तं सौमंतर्वापिंदापितृयज्ञविषयम् सन्त्यस्तपि आद्यतिरिक्तविषयं वेति पृथ्वीचंद्रोदयोक्तेः वृद्धोतीर्थे चैत्यादेः
 धारण्येनास्यापितथात्वाच्च तथा निरग्नेरपि नादी आह्वमुक्तं प्राक् एवं पितामहजीवने पिशेयम् विशेषः पितृकृत्तनजीवसि
 तृकनिर्णयैः शेषः अथ पितामहे जीवति मृते च पितरियथापि पितामहो वा तच्छ्राद्धं सुंजीतेत्यत्र बीभन्तुरिति मनुना जीवतः पि
 तांमहस्य भोजनमुक्तम् तथापि त्रत्यस्त्वा च नस्य पूर्वनिषिद्धत्वासिनामहं विहाय पितृप्रपितामह इह प्रपितामहेभ्यो देयं पिता-
 यस्य तु वक्तः स्याज्जीवे चापि पितामहः पितुः सनामसंकीर्त्यकीर्तयेत्यपि नामहं धितिमनृक्तैः अयमेव सर्वसंमतः पक्षः यत्तु
 दोगपरिशिष्टे पितामहे धियमागोपितुः प्रेतस्थानि र्वपेत् पितृस्तस्य च वृत्तस्य जीवे चैस्तपिनामह इति एकपुरुषो द्विपुरुषं चापि
 र्वेणमाह तत्तोर्यपितृयज्ञपरं वृद्धो पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव
 नामहादिभ्यो सेयम् जीवतं मनि दद्याद्वा प्रेतायान्नोदकोद्भज इति आत्मायगोक्तेः एतत्सर्वं न भिक्त्या हहेमाद्रो विष्णुः पित

[illegible]

भाष्येतुमासिकस्याद्जीवसिन्नादिना कञ्चयमृतापि चादिना त्वकार्यमेवेत्यक्तम् मदनरत्नेकतुः अष्टकादिषु संक्रान्तौ मन्वादिषु पुगादि-
 पु चंद्रसूर्यग्रहेषु नेस्तेच्छया पूज्ययोगिनः जीवसिन्ताने च कुर्याद्भ्रूदं काभ्यंतथास्वित्तम् अन्यो विशेषाः श्रीपत्नृकृतजीयसिपृक्तमि
 ण्ये भद्रकृतत्रिस्थलीसेनोत्तरेयाः इति श्रीभद्रकृतगलाकरकृते निर्णयसिधौ जीवसिपृकादिभ्याम् अथ विभक्ता विभक्तनिर्ण
 यः दृष्टव्यं चंद्रोदये मरीचिः बृहवः स्फुर्यदपुत्राः पितुरेकत्रयासिनः सर्वपातुमर्तकृतान्यैश्चैनेवतुयत्कृतम् द्रव्येण चाविभक्ते
 न सर्वेरेव कृतं भवेत् ज्येष्ठस्य कर्तुं लेपि सर्वे फलभागिन इत्यर्थः तेन ये ब्रह्मचर्यादिभियमास्ते फलि संस्कारत्वानुसर्वे कार्याः
 एवं संसृष्टिनामपितुस्य त्वान् मिताक्षरायां नारदः भ्रातृणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोपि भवेत्तेषां दृ-
 थकृष्टयक् बृहस्पतिरपि एकपाकेन च सतां पितृदेवदिनार्चनम् एकं भवेद्विभक्तानां तदेव स्यात्तृहे गृहे अत्र यद्यप्यवि
 षयवणान् ब्रह्मयज्ञसंख्यादिष्वप्यविभक्तानां दृष्टकृतिष्वेधः प्राप्नोति तथापि द्रव्यसाध्यभ्रातृवैश्वदेवादिष्वेव सः द्रव्य-
 स्यानेकत्वाभिकल्पेनैकस्य व्ययेन धिकारात् यानि तु द्रव्यासाध्यानि मंत्रजपोपवाससंख्या ब्रह्मयज्ञपारायणादीनि नित्यनैमित्ति
 कक्राम्यानि नैषु दृष्टयैर्वाधिकारः द्रव्यव्ययाभावे तु मत्स्यनपेक्षणात् द्रव्येण वा विभक्तेनेत्यस्या विषयत्वात् दृष्टयैकपाकानां
 ब्रह्मयज्ञोद्दिष्टातिनाम् अग्निहोत्रं सार्वार्चनं च संध्यानि त्वं भवेत्तथेति प्रयोगपारिजाते आश्वत्थायनस्मृते च अग्निहोत्रश
 साध्यश्रौतस्मार्तनित्यकर्मपरः तेष्वप्यन्यानुमत्येवाधिकारेण व्यायसाभ्यान् पितृभ्रातृदिषु तुल्यफलेषु नित्येषु भुमतिर्विना-
 व्यक्तस्याधिकारः एकोपि स्यात्तरे कुर्याद्दानाध्ययनविश्रमम् आपत्ताले कुटुंबार्थे धर्मार्थे च विशेषत इति वचनात् धर्मार्थे च
 श्रमकृतव्येपि पितृभ्रातृदाविनिविशानेष्वपरः केचित् विभक्तानामपि दृष्टयस्याकले देशांतरे च दाशिकादि कुर्याः दृष्टकृतमाहुः

भ्रान्त्यामविभक्तानां पृथग्याकोभवेद्यदि वैश्वदेवादिकं श्राद्धं कुर्युस्तैवै पृथक् पृथगिति हारीतोक्तेः अविभक्तेन पुत्रेणापितृभेधो-
 मृताहनि देशान्तरे पृथक् कार्यादर्शादत्र श्राद्धं तथैव चेति यमोक्तेऽन्वेति तत्र मूलां विलयनदयमर्थः पञ्चमहायज्ञमध्ये देवभूतपितृभ्यस्तु
 यज्ञानन्यानुमत्याज्येष्वेव कुर्यात् होमाद्यदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन अविभक्तेषु संसृष्टेष्वेकेनापि कृतं कृतं भिन्नं व्यसो
 क्तं यस्य तु ज्येष्ठेनाकृतं वैश्वदेवेन्न सिद्ध्येनेन तूष्णीमग्नौ किं विस्मिन्नाभोक्तव्यम् यस्य त्वेयामग्रतोन्नं सिद्ध्येत्स नित्युक्त
 मग्नौ कृत्वा यन्नाह्मणाय दत्त्वा मुञ्जीतेत्यविभक्ताधिकारे पृथ्वीचंद्रोदयोगोभिलोक्तेः आश्चर्याय न स्तुपाकपार्थक्ये पृथक् पृ-
 देकत्वे पृथक्त्वाह वसतामेकपात्रेन विभक्तानामपि प्रभुः एकस्तत्तुरो यज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् अविभक्ताविभक्ता-
 वापृथक्याक्राडिजातयः कुर्युः पृथक् पृथक् यज्ञान् भोजनान् प्राग्दिनेन इति ब्रह्मयज्ञसंख्यास्नानतर्पणदिद्वत्तु हेतोः पृथ-
 गेव देवपूजातूक्तवचनद्वयादेकत्र पृथग्वा दर्शगृहणश्राद्धादित्वेकस्यैव तीर्थश्राद्धाद्यपि युगपत्सर्वेषामविभक्तानां प्राप्ताये
 कल्पेव भेदेन प्राप्नोभित्तं गयाश्राद्धे व्येवम् एष्टव्या बहवः पुत्राशीलवन्तो गुणान्विताः तेषां तु समवेतानां यद्येकोपि ग-
 यां व्रजेत् तारितास्मो वयं तेन स्यान्ति परमांगतिमिति हेमाद्रौ कोभोक्तेः काम्येपि दानहोमादावन्यानुमत्यैवाधिकारः द्रव्य-
 साध्यजपादौ तां विनापि अपराकैर्पैठीनसिः विभक्तेस्तृपथक्कार्यप्रति संवत्सरादिकम् एकैनेवाविभक्तेषु कृतं सर्वैस्तत्कृतम्
 सांवत्सरात्सूचीमासिकान्येकैव तदा हलपुहारीतः सपिंडीकरणान्तानि यानि श्राद्धानि योडश पृथङ्नेव स्तुतोः कुर्युः पृथ-
 क्द्रव्या अपि क्वचित् सपिंडनं मासिकोपलक्षणम् अर्गविसंवत्सराज्येष्ठः श्राद्धं कुर्यात्समेत्यतु ऊर्ध्वसापिंडीकरणात्सर्वैकु-
 र्युः पृथक् पृथगिति व्यासोक्तेः उच्यते नवश्राद्धसपिंडत्वं श्राद्धान्यपि च षोडश एकैनेव तु कार्यणि सौविभक्तयनेनैवपि म-

याचयोदशी आर्द्धस्वविभक्तानामपि पृथगित्युक्तं प्राक् यत्तु हृदयसिद्धः यासिकंचंद्रशोत्सर्गसिद्धीकरणं तथा ज्येष्ठेनेयम-
कृतं व्यमाद्धिकं प्रथमं नथेति निर्मूलम् बहुचपरिशिष्टेन व आर्द्धसहृदयः अथतीर्थआर्द्धं तत्र यद्यप्यस्मत्सिद्धतामह क-
तत्रिस्थली सेतुरेयजागर्तिनाथाभिर्द्धिबुद्धयेन तत्र यात्रायां सहाग्निर्वासापत्नीको गच्छेतीर्थानि संपन्नः प्रायश्चिनीव्रजे-
तीर्थेपत्नीविरहितोपि वा यस्तेष्वनधिकारी वायुश्चामंत्रसाधक इति कौर्मो दिवचनात्साग्नेः सपत्नीकस्यैवाधिकारः
भारते ब्राह्मणाः क्षत्रियोर्वैश्यः शूद्रो वाराजसन्नम नवियोनिं व्रजं त्येते स्नानार्थे यहासनः स्नांदेविधवाधर्मेषु स्नाने
दानं तीर्थयात्रां विष्णुनामग्रहं मुहुः एतत्पुत्राद्यनुमत्यैव सधवायाः पत्यासहैवेति प्रागुक्तं काशीखंडे मालुः पित्रुः क्षेम-
मनास्तथास्थिस्तनस्तकुर्यात्त्वलुतीर्थयात्रां तद्विधिः स्नांदे तीर्थयात्रांचिकीर्षुः प्राग्विधायोपोषणं गृहे गणेशं च पितृन्
विभ्रातृसाधून् शक्त्या प्रपूज्यंच कृतपारणकोत्तृष्टो गच्छेन्नियमं धृक्पुनः आगत्याभ्यर्च्यंच पितृन् यथोक्तफलभागभवेत्
उपयासात्सादः मुंडनंच कार्यं प्रयागे नीर्थयात्रायां पितृभान् विरयोगतः कृत्वा नां च पनं पुण्या ह्यथानविकचो भवेदिति विष्ण-
क्तैः प्रायश्चित्ताथ यात्रायां गंगयांचेत्तदित्येके केचित्तु हेमाद्रौ भारते केशश्मश्रुनखादीनां च पननं च शास्यते अतो न कार्यं वपनं गंगा
आर्द्धार्थेनासदा ये भारते स्म न्वित्फलं न तस्यः संधार्य केशान् नितिमक्तिभाविताः ऋणक्षयार्थं पितृतीर्थभागता स्तेषामृणं संस्त-
य मेष्यति प्रज्ञामिति विधानं गंगायात्रां च पननं कार्यमित्याहुः वस्तुतस्तु गंगायाधिकरणकस्यैवायं निषेधः न तु यात्रांगस्य आ-
र्द्धार्थेनेत्युक्तेः विशालं विरजंगयामित्यनेनैकवाक्यत्वाच्च आर्द्धं न षट्पदं न वद्वा दशोदयत्तं वा घृतेन कार्यं गच्छेद्देशांतरं यस्तु आर्द्धं
कुर्यात्समपि धेति विष्णुपुराणान् यात्रांगं च हृदि आर्द्धेति च आर्द्धं च पारणादिन एव उपोष्य रजनीमेकां प्रातः आर्द्धं विधाय च ग-

पेशं त्राह्यणान्नत्वा पुच्छामस्थितवान्स्वथारिति स्कांदहिं गात गौडनिचं पेशोत्तमः तीर्थयात्रासमारंभे तीर्थयात्रागमेपि
 च वृद्धिश्चादुं प्रकुर्वन् बहुसर्पिः समान्निभम् वृद्धिपदं न ह्यभार्ये आहो न रं यात्रासं कृत्य इति भट्टाः वायवीये उच्यन्तस्ते
 गयांगतु आदृक्त्वा विधानतः विधाय कार्यदोषे प्रामां कृत्वा प्रदक्षिणम् ततो ग्रामांतरगत्वा आह्वशेषस्य भोजनम् घृतं
 समीजनं तच्च कोषामध्ये आहो न रं क्रोश गमनमिवे धात् ततः प्रतिदिनं गच्छेत् प्रतिग्रहविवर्जितः गयाया मेवेतन्नाभ्य
 भ्रैतिके वित् हेमाद्रिस्त गम्यायां आह्वदिन एव प्रस्थानं तीर्थान्तरे तु आहो न रं दिन इत्याह प्रभासरकंडे यच्चान्यं कारये
 च्छुत्नया तीर्थयात्रां नरेश्वरः स्वकीयद्रव्ययानाभ्यां न स्पृणयं चतुर्गुणम् यात्रामध्ये आशौचैरजसि वा श्रद्धिपर्यंतं स्थि
 त्वा तदने गच्छेत् मार्गविषम्ये त्वदोषः यात्रामध्ये तीर्थान्तरप्राप्तौ आह्वदि कारयमेव वाणिज्याद्यर्थं गतेन तु मुंडनोपवा-
 सादिन कार्यमिति प्रयागे सेतौ भट्टाः वस्तुतस्तु तत्रापि मुंडनोपवास आह्वदि कार्यम् अर्धतीर्थफलं तस्य याः प्रसंगेन गच्छ
 तीर्त्ति त्राहोक्तैः स्कांदे हिर्भोजनं तूनीयां शंहरे तीर्थफलस्य च वाणिज्यं स्वीं स्तथा भागान् हं निसर्वं प्रतिग्रहः यानं धर्मच-
 तुर्थांशं छत्रोपानहमेव च स्तनपार्थपाठानरम् अत्र न दीपु विशेषः मार्गे तरानदी प्राप्ते स्नानादि परपारतः अर्वांगे वसर
 स्वत्या एष मार्गगतो विधिः यत्तु पितृनुतर्पयित्वा तु नदी स्तरतियोनरः तस्या स्तृक्ष्णान कामास्ते भवन्ति भृशदुःखिता इति तु
 समस्ती परम् शंसवः तीर्थं प्राप्यानुषंगेण स्नानं तीर्थे समाचरेत् स्नानं फलमाप्नोति तीर्थयात्रा कृतं न तु स एव न स्तव
 तीमतिक्रामेद न वसिष्य तीर्थं प्राप्तौ तु प्रभासरकंडे यानानि तु परित्यज्य भाव्यं पादचरैर्नरैः दुग्धित्वा लोठनीं तत्र कृत्वा कार्य
 रिक्ता कृतिम् कृत्स्नेत गृहानिर्गम समये करणे इदं प्रथमं चालयेत् तीर्थं प्रणयेन्न जलं शक्ति अवगाधनतः स्नायाद्यथा वन्मं-

त्रयोगतः मंचश्चभ्रामरवंदे नमोस्तदेवदेवायशितिकंठाघदंदिने रुद्रायचापहस्तायचक्रिणेवैधसेनमः सरस्वतीचस्य
 विधीचेदमातागरीय सी सन्निधात्रीअपल्वचनीर्थेषापप्रणालिनीतिमंत्रवन्स्नानंचवपनोत्तरंकार्यम् पूर्वमावाहनंतीर्थेषुडनंनद
 नंतरम् ततः स्थानादिकंकुर्यात्सञ्चार्द्धसमाचरेदित्कर्त्तुः यत्तु गत्यास्नानंप्रकुर्वीतवपनंदनंनरमिति तस्यु शलस्थानपर-
 म् काशीरवंदे तीर्थोपवासः कर्त्तव्यः शिरसोऽमुडनंतथा उपवासेनैवोक्तम् यदन्वितीर्थप्राप्तिः स्थानदन्हः पूर्ववासर उप-
 वासः प्रकर्त्तव्यः यामेन्वि श्राद्धदोभवेन् अत्र उपवासंततः कुर्यान्निस्मिन्नहनिष्कघत इति प्राप्तिदिनेषूपवासोक्तैर्विकल्पः सु-
 दनेषु स्त्रोददेवसौ सुडनंचोपवासस्य सर्वतीर्थेष्वर्थविधिः वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालं विस्जं गयीं विस्जं स्त्रोणारप्रसिद्धमहाती-
 र्थपरः सर्वतीर्थशब्दः अत्रविशेषः स्मृत्यन्तरे ऋग्वेदमव्याहृमासोनामुनस्तीर्थेष्वेवेद्यादि सुडनंचोपवासंचनतोपलेनकार-
 येत् तदा तदपनं शास्त्रं भाष्यञ्चिन्मृतैर्द्विजेभिर्वापाठः अयागेमतिपाचंतु योजनत्रयद्रव्ये सौरं कृतानुविधिवन्नतः स्नायात्
 सिनासिते तथा च सहस्रपातः सौरं नैमिषात्तिकांकार्येभवेथे सत्यापि भूवम् पिवादिमृतिदोक्षास्तत्रायाध्वितेथतीर्थके अपराके
 स्नादे उदक्सुरवः प्राहुर्मुरवोवाचपनंकारयेत्सूधीः केशश्मश्रुलोमनखास्युदकसंस्थानि वापयेत् इदं प्रथमे सध्वानामपि
 समूलं भवतीति भैरवाः युक्तुं सर्वोक्तेशानामुदत्त छेदयेदंगुलद्वयम् एवमेव हि नारीणां शस्यते वपनं क्रियेति तच्चाकृतं पूजा
 नोभक्ष्यपीभितिकैचित् तलंतु नैमिषात्कालिचादिमृतिवत्कार्यमेवेति तदपि प्रयागेनित्यं नान्यत्र तच्चयातिभिस्तीर्थेषु पिक्तु
 संधिष्वेव कार्यं नान्यदा कसौपस्थशिराकर्जं मृतुसंधिपुत्रापयोदिति स्मृतेः इदं जीवसि मृक्रेणापि तीर्थे कार्यम् न च सुडनं
 पिडयानं वेति दक्षवचनेन निषेधः विनानीर्थो विनायज्ञं गतापि नोभूतीति विना योवापयति लोमानि सपुत्रः पितृघातक इति स्मृ-

[illegible]

न् आहूताः पितृरस्तीर्थैरुताः सति वैयतः अग्नौ करणं च नेति रत्वा च त्वास् अत्र षट् देवते आद्धे पिमाचादीनां पिंडमात्रं
 देयम् हविः शेषं ततो मुष्टि यादयैकैकमाहृतः क्रमशः पितृपत्नीनां पिंडानि चरणं च रोदानं तीर्थोपक्रमे देवलोके रिति पृथग्वीचं
 द्रुः ततः सामान्यपिंडं दद्यात् ततः पिंडमुपादाय हविषः संस्कृतस्य च शान्तिवर्गस्य सर्वस्य सामान्यं पिंडमुत्सृजेदिति तेनैवो
 क्तैः पाच्ये तीर्थं आर्द्रं प्रकुर्वीत पक्वान्नेन विशेषतः आमाम्नेन हिरण्येन कंदमूलफलैरपि पिंडं द्रव्याणि देवीपुराणे हेमाद्रौ
 ब्राह्मे च सजुभिः पिंडदानं चरुसंयाचैः पायसेन वा कर्तव्यमृषिभिः प्रोक्तं पिण्या केन गुडेन वा पिंडानां तीर्थप्रक्षेप एव ना
 न्यामिति पतिरिक्तं प्राक् एतच्च विधयथा पुनया कार्यं न सपुत्रये त्कृतं प्राक् सपुत्रयान कर्तव्यं सतुः आर्द्धं कदाचनेति स्मृ
 तैश्च अनुपनीतेनापि कार्यम् एतच्चालुपनीतोपि कुर्यात्सर्वेषु पर्वस्तिपाद्ये तीर्थं आर्द्रमुपक्रम्योक्तैः एतज्जीवा सिनृकेणा
 पिक्कार्यमिक्तं प्राक् यमिना तु न प्रार्थयन् न कुर्यात्सूतकं भिक्षुः आर्द्रं पिंडोदकक्रियाम् त्यक्तं सन्यासयोगेन ग्रहधर्मादिकं
 व्रतं गोत्रादि चरणं सर्वं पितृभानु कुलं धनमिति स्मृतैः गयायां तु च्छं वायवीये दंडग्रं दर्शयिष्येः दक्षर्गं यांगत्वन पिंडदः दं
 डं स्पृष्ट्वा विष्णुपदं पितृभिः सह मुच्यते गयायां मुंडं दृष्ट्वेव कूपे यूपे च तथा दंडं प्रदर्शयन् भिक्षुः पितृभिः सह मुच्यते कल
 रत्ने प्रभास रण्डे तीर्थे चैत्यनिगृह्णाति ब्राह्मणो दृष्टि दुर्लभः दर्शांशमर्जितं दद्यादेवं कुर्यान्न ह्यन्यत इति विशेषान्नराणि भ
 दृक्षान्निस्थलीसेतो ज्ञेयानीति दिक् इति कमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंथोतीर्थं आर्द्रविधिः समाप्तः

इति निर्णयसिधौ नृनीयपरिच्छेदे व्याख्येयकरणसमाप्तम् ॥

अथ निर्णयसिंघुततीयपरिच्छेदप्रारंभोऽयम्

श्रीगणेशाय नमः अथ प्रकीर्णकनिर्णयः श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरसंज्ञितः निरूप्यति धिक्कृतं प्रकीर्णं वक्तुमु-
 द्यतः १ तत्रादौ संस्कारपुर्णार्थाधानं तत्र प्रथमरज्जोदर्शने दुष्टमासग्रहणसंक्रमादिफलं तत्र शांत्यादिचिपितृकृतं भट्टकृतप्र-
 योगरत्ने ज्ञेयं किंचित्तुल्यते भट्टनरत्ने नारदः अमारिकाष्टमीषष्ठीद्वादशीप्रतिपत्स्यपि परिघस्य तु पूर्वार्थे व्यतीपाते-
 च वै धृतौ संध्यासूर्यपूर्वो विंश्यामश्लेषप्रथमातर्वम् रोगीपतिव्रतादुःखीपुत्रिणीभोगभागिनी पतिव्रताकुशाभागीसूर्य-
 वारादिपुक्रमात् वेधव्यंक्ततलापश्चमैत्रेशुविघर्धनम् मित्रलाभः शत्रुहृदिः कुलधिर्विधुनाशनम् मरणवंशहृदिः
 श्वनिग्रहाराकुलक्षयः तेजश्चसतनाशश्चकुलहानिस्तिथिक्रमात् गर्गः सप्तगात्रैवदुःशीलावध्यापुत्रसमन्वि-
 ता धर्मयुक्ता व्रतघ्नीचपरसंतानमोदिनी सप्तुत्रात्रैवदुःपुत्रापितृवेशमरतासदा दीनाप्रजावतीचैवपुत्राद्या चित्रकारि-
 णी साध्वीपतिप्रियाभित्यं सप्तुत्राकृष्टचारिणी स्वकर्मनिरताहिंसापुण्यपुत्रादिसंयुता निर्यधनचयासक्तापुत्रधान्य-
 समन्विता मूर्खानां शाण्ड्यवतीदस्त्रक्षदिः क्रमात्फलम् नारदः कुलीरवृषचापांत्यनृत्युकृत्यातुलाघटाः राशयः श-
 भदाज्ञेयानारीणां प्रथमार्तवे गर्गः सप्तगात्रैवतवस्त्रास्याहृदवस्त्रापतिव्रता क्षीमवस्त्राक्षितीशास्यान्नवयस्त्रा-
 स्त्रस्वान्विता दुर्भगाजीर्णवस्त्रास्याद्रोगिणीरक्तवाससा नीलांबरधरानारीपुष्पितायिधंवातनः वस्त्रेस्युर्विषमार-
 क्तविंदवः पुत्रमाप्नुयात् समाश्चैत्कन्यकाश्चैतिफलं स्यात्प्रथमार्तवे अत्रस्त्रीसंसर्गवर्जनमाह वसिष्ठः प्रभूतदो-
 षो यदिदृश्यते तत्पुण्यं तदा शांतिकर्मकार्यम् विवर्जयेत् देवतैकशाख्यां यावद्भजोदर्शनमुनमेन्दिभ्योतिनिर्वंधेचसि-
 ष्टः आद्यर्तौ पोषशुक्लज्जोर्जमधुशक्चि न भस्त्राः कुशुकृपापवारारिक्तापर्वीष्टवस्त्राः पितृपरसदने रात्रि संध्यापराण्डे भि-

श्रोत्रामूलतीक्ष्णां विवरयनरुणात्साधिकास्त्रंगराष्ट्रोत्तानः प्रापस्यलननसदरुणजर्न्नीलरक्तो वरंच आद्यतौ दुर्भंगा नारी
 स्कंधे चैव द्रजस्वला वंध्या चैवातिगंडे च शूलैः शूलवती भवेत् गंडेतु पुंश्चली नारी व्याघाते चात्सधातिनी वज्रचैव चिरि-
 गोमोक्ता पाते च पतिधातिनी परिधे मृतं च ध्यात्वे धृतो पतिमारिणी शेषाः शक्रभावहायोगा यथानामफलप्रदाः शा-
 माहप्रयोगपरिजाते शौनका सार्तवानां तु नारीणां शांतिं वक्ष्यामि शौनकः पंचमेहि चतुर्थे वायव्ये हस्तपुरः सरस्-
 णप्रमाण धान्ये न व्रीहिराशित्रयं भवेत् कुंभत्रयं न्यसेद्राशौ तं वृक्ष्यादिवेष्टितम् सूक्तेनाथनवत्वेन प्रसूय आपइ-
 थ कचायाः प्रयत्नस्तद्वद्वायव्या च ततः क्रमात् मध्यकुंभे क्षिपेद्वा न्यगौषधा नि तु हेमन्च उदुंबरः कुशोद्वयं राजीव-
 वदबिल्वकाः विष्णुकांताथ तुलसी चार्हिषं शंखपुष्पिका शतावर्यं श्वगंधान्च निर्गुंडो सर्षपद्वयम् अपाभागपलाशश्च
 गनसो जीवकस्तथा प्रियंगवश्च गोधूमा व्रीहयोश्च तथा एव च क्षीरं दधि च सर्पिश्च पद्यपत्रं तथोत्पलम् कुरंदकत्रयं गुं-
 वचा भद्रकमुस्तकाः द्वात्रिंशदौषधानी हयथासंभवमाहरेत् मृत्तिकाश्चौषधादीनि तन्मंत्रेणाक्षिपेच्छ्रमात् कुं-
 गोपरिन्यसेत्पात्रं कांस्यं मृदेणुताम्रजम् भुवनेश्वरी न्यसेत्तत्र इन्द्राणी च त्रिपुरंदरम् जयेद्वायविमाहो माच्छीसूक्तं च जपे-
 तः स्थशन्वेदक्षिणं कुंभं कलिंगे कोजपेदथ चत्वारिकद्रसूक्तं निचतुर्मेत्रोत्तराणि च संस्पृशत्तु तं कुंभं श्रीरुद्रं रु-
 संरव्यया शन्न इन्द्राग्नीसूक्तं च तत्रैवं संस्पृशान् जपेत् कुंभस्य पश्चिमे देशे शांतिहोमं समाचरेत् दूर्वाभिस्तिलगोधू-
 ः पायसेन घृतेन च तिसृभिश्चैव दूर्वाभिरेकैकाचाहुतिर्भवेत् अष्टोत्तरसहस्रं वा पातमष्टोत्तरं तु वा गायत्र्ये च तु हो-
 व्यं हवि रचचतुष्टयम् ततः सिष्टं कृतं हुत्वा समुद्रादूर्भिः सूक्ततः संततामाज्यधारं तां पूर्णां हविमथाचरेत् अथा

भिषेकं कुर्वीत प्रतिकुंभस्थितोदकैः आपोहिष्ठेति न वभिः सूक्तेन च ततः परम् इन्द्रो अंगतुचेनैव पावमानैः क्रमेण तु
 उभयं शृणुवन्त न स्वस्तिदाविषा एकया त्रेयवकेन मंत्रेण जातवेदस एकया समुद्रज्येष्ठा इत्यादि त्रयं तां च त्रिभिः
 क्रमात् समा आपस्तुचेनैव देवस्य त्वेति मंत्रतः मंत्रेणाथ तमीशानं त्वमग्ने रुद्र इत्यथ तमुष्टुहीति मंत्रेण भुवनस्यपि
 तनंतया याते रुद्रेति मंत्रेणाशिवसं कल्पयंततः इन्द्रत्वाद्युपसंपन्नमग्नेश्चैवाभिषेचयेत् धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्या
 यच्च भूषणैः सदक्षिणमनद्वाहं प्रदद्याद्द्रुजापिने महाशांतिं प्रजप्याथ ब्राह्मणाम्भोजयेत्तदिति नारदः तत्र शांतिं
 प्रकुर्वीत घृतदूर्वातिलाक्षतेः प्रत्येकाष्टशतं चैव गायत्र्या जुहुयात्ततः स्वर्णगोभूति लान्दद्यात्सर्वदोषापनुत्तये प्रका
 रांतरं मदनरत्ने ज्ञेयम् विस्तरभयान्नोच्यते ग्रहणैरजोदशानेतु जानकमप्रस्तावेशांतिं च श्यामः प्रथमतो विंशो
 षः स्मृतिचंद्रिकायाम् प्रथमतो तु पुष्पिण्याः पतिपुत्रवतीस्त्रियः अक्षतैरासनं कृत्वा तस्मिंस्तामुपवेशयेत् हरि-
 द्रागंधपुष्पादि दद्युस्तां धूलं कस्तूरजम् दीपैर्निराजनं कुर्यात्सदीपे वा सयेद्गृहे लवणापूपपुसुद्धादि दद्यात्ताभ्यः स्वशक्तिन इ
 ति द्वितीयाद्यतुषु ततस्त्रियमानाह पाश्चात्तेदक्षः अंजनाभ्यंजने स्नानं प्रवासं दंतधावनम् न कुर्यात्स्तार्तवानारीम
 हाणामीक्षणं तथा अत्रिरपि कर्जयेन्मधुमांसं च पात्रे सर्वे च भोजनम् गंधमाल्येदिवा स्नापंतां धूलं चास्यशोधनम्
 दग्धेशरावेष्णुजीतपेयं चांजलिना पिबेत् मदनरत्ने हरीतः रजः प्राप्तावधः शचीतस्मृभोकाण्या ये से पायो मृन्मये वा
 श्रीयादिति विष्णुधर्म आहारं गौरसानां च पुष्पालंकारधारणम् अंजनं कंकतं गंधान् पीठशय्या धिरोहणम् अ
 ग्निसंस्पर्शनं चैव वर्जयेत्सादिनत्रयमिति तथा च प्रथमतोः धूर्त्वं स्त्रीसंगमनं न कार्यम् प्राग्भोजो दर्शनं अल्पीनेयात्

गलापतस्यः व्यर्थीकरणशक्तस्य ब्रह्महत्यामवाप्नुयादिति तत्रैवाश्वलायनोक्तेः एतत्तुदशवर्षालाकश्लेयम् प्रथमं तैत्ति-
 मनेयीतमेन विशेषोदर्शितः गौरीमपि चरत्यर्थं गच्छेत्पुरुष आकुलः अन्यथा वीर्यपातो हि सहस्रकुलपातकः अन्यथा
 पितृद्विच्छया मवतीति विज्ञानेश्वरः तत्र त्रैलोक्यगमनमाह याज्ञवल्क्यः षोडशतुर्निशास्त्रीणां तस्मिन्नुभ्याससंविशोदिनि
 अनृतावप्याह गौतमः कृतावुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिपिद्वर्जमिति मनुः ऋतुः स्वाप्ताविकः स्त्राणां रात्रयः षोडशस्मृताः
 तासां साध्याश्चतस्रस्तन्निर्दिता द्वादशी तथा त्रयोदशी च शोषाः स्युः प्रशस्ता दश रात्रयः मदनरत्ने देवलः तस्मान्निरावं-
 चां डाढीं पुथितां परिवर्जयेदिति तत्र तिथ्यादीनाह श्रीधरः षष्ठ्यष्टमी पंचदशी चतुर्थी चतुर्दशी मय्युभयत्र हिता शो-
 षाः श्रुताः स्युस्तिथयो निषेकवाराः शशांकार्पसिर्तेदुजानाम् उभयत्र पक्षद्वये आर्यो गुरुः सिंभः शक्रः इंदुजो बुधः
 विष्णु प्रजेशरविभिन्नसमीरणैष्ठा मूलोत्तरावरुणभा निनिषेककार्ये पूज्यानि पुष्यचक्रशीतकराश्विचित्रादित्याश्च मध्य
 मफलाविकर्ताः स्फुरन्त्ये विष्णवादि देवल्यगक्षत्राण्युक्ता निरलमालायाम् तैशादस्वयमग्निधातुशशिनः शर्वोदिनि-
 र्वन्मतिः कङ्कजाः पितरो भगोर्यमरवीतश्चक्रयो मारुतः शक्राग्नीत्वथभिन्नद्वैत्रचिर्कृती तोयं च विश्वे विधिर्गोविंदो च-
 सर्वो बुधः प्रजचरणाहिर्बुध्या पूषा मिथाः उत्तराशब्देनोत्तराचरयाम् अनमूलस्य पूज्यत्वमुक्तम् याज्ञवल्क्येन तु एवं-
 च्छत्रस्त्रियं क्षात्रां भामूलं च वर्जयेदित्युक्तम् तेन पूर्वत्र मूलं चित्यम् अवसमासपुत्राः विषमासकन्यकेति श्लेयम् यु-
 ग्मासपुत्रा जायन्ते स्त्रिया युगमासपुत्रा इति हेमाद्रौ शर्वोक्तेः तत्राभ्युत्तरोत्तराः प्रशस्ताः वदाहापस्तंबः तत्राभ्युत्त-
 रोत्तरा प्रशस्तोति तत्रैव व्यासः रात्रौ चतुर्थ्योऽपुत्रः स्यादल्पायुर्धनवर्जितः पंचम्यां पुत्रिणी नारीषध्यां पुत्रस्तमध्यमः

कंयीनिस्पृस्वात्रिभिर्ब्रती गर्भाधानंततः कुर्यात्तत्प्रभोजायते भ्रूवम् अगमने दोषमाह पराशरः अतुस्मातां तु यो भ्राथी सं
 न्यथेनोपगच्छति यो राश्यां भ्रूणहत्यायां पच्यते नात्र संशयः अस्याप वा द्वाह मदनरले व्यासः व्याधितो बंधनस्थो वा प्रवा
 से च यः पर्वसू क्तु काले पि नारीणां भ्रूणहत्याममुच्यते दृष्टां वंथा मंसं दृत्तां मृतापत्यामपुष्पिणीम् कन्यां च बह्वपुत्रां च
 वर्जयन्मुच्यते प्रयात् दृष्टां गतरजस्काम् गर्भाधानां गहोमा करणी प्रायश्चित्तमाह पारिजाते आश्वत्थार्यनः गर्भा-

स्या करणात्तस्याजातस्तदुच्यति अकृत्वा गां द्विजेदत्वा कुर्यात्सुं सवनं पतिः गर्भाधानं गलभासगुरुश्रुत्वा स्नादाव
 णिकार्यम् उत्सवे पुच सर्वेषु सीमंते कृतुजनासु सुरासुरेज्ययोश्चैव मौद्गदोपो न विद्यत इति ज्योतिर्निबन्धे भृगूक्तैः क्र
 तुगमने पराशरः ऋतौ तु गर्भशं कित्वा तन्मनैः शुभिनः स्मृतम् अरुतौ तु यदा गच्छेच्छे चं सूत्रपुरीषवत् स्त्रीणां तु न स्था
 नम् उभाप्यशुची स्यातां दंपती शयनं गतौ शयनादुत्थितानां रीशमिचिः स्वादरुचिः पुमानिति दृष्टशालातपोक्तैः अत्र
 कश्चिद्विशेष उच्यते तत्र रात्रौ रजसिजननादौ च रात्रिं त्रिभागां कृत्वा आद्यभागद्वये नैतू र्वदिनं ग्राह्यम् परतस्तत्तर
 दिनमिति मिनाक्षरायाम् यत्तु प्रागर्धरात्रा आग्वास्वर्यो द्यातू र्वदिनं ग्राह्यमित्युक्तम् तत्र देशाच्चाग्राह्यस्थी तथास
 त्तदशदिनपर्यंतं पुनरजी दर्शने स्नानमात्रम् अष्टादशे एकरात्रम् एकोनविंशे द्यहः विंशतिमं भृति त्रि रात्रिमिति त
 त एव शेषम् यत्तु चतुर्दशदिनादूर्वा रात्रि च त्वं न विद्यत इति तत्र स्नानमभृति त्वमभिप्रेतम् एतच्च यस्यां विंशतिदि
 नोत्तरं प्राप्य शौरजस्तत्रैव यस्यास्तूर्वा रात्रि यो रजस्तत्रोक्तं स्मृत्यर्थं सारे त्रयोदशदिनादूर्वा रात्रि यो रजो वतीनामेका
 दशदिनात्प्रागश्रुति त्वं नास्ति एकादशदिने एकरात्रम् द्वादशे द्विरात्रम् ऊर्ध्वं त्रिरात्रमिति प्रयोगापाभिजातेष्वेवं

रोगजेतुतत्रैवविशेषःसायद्वे रोगेणयद्रजःस्त्रीणामन्वहं हिप्रवर्तते नाशुचिस्तभवत्तेनयस्याहोकारिकंमत्तमिति क
 मोंशिकारस्तरजोनिवृत्तावेव साआचारानतावत्स्यात्स्नातापिस्त्रीरजस्वत्या यावत्प्रवर्तमानं हिरजोनेवनिवर्तत इ
 निश्चाद्देहादोशंरतोक्तः तत्रापिस्वकालेअशक्तिरेवेत्याहअथप्रहंगः रोगजेवर्तमानेपिकालेनिर्यातिकालजम्
 तस्मात्कालेप्रमेत्तास्यादन्यथासंक्रोभवेत् तथारजंस्ववायाःरजस्वत्वांतरस्पर्शेअकामतःस्नानकामतःउपवासःप
 चगव्यादानंच असवर्णानांनुग्राह्यण्याःसत्रियादिस्पर्शेक्रमेणकृच्छार्थपादोनकृच्छ्रकृच्छ्राःसत्रियादीनांतुकृष्टपाद
 एव सत्रियादीनांहीनवर्णोस्पर्शेधिरात्रमुपवासः वेश्याभ्योःपूर्वयास्पर्शेहोरात्राद्विश्रानंच एतच्चक्रमतःअका
 मतस्तत्राकृच्छ्रहेरनशनम् अकामतःचांडालादिस्पर्शेप्यनशनमेवमाकृच्छ्रः कामतस्तत्रथमेन्हिभ्यहः द्वितीये
 द्याहः तृतीयाएकाहः श्वस्पर्शेनुब्रह्मैकाहोवा शुजानायाश्चांडालादिस्पर्शेपडात्रम् उच्छिष्टयोःस्पर्शेनुकृष्टइत्यादि
 मिताक्षरायांज्ञेयम् स्मृत्यर्थसारेषु सर्वत्रवात्तापत्यायाःस्पर्शेस्नानेकृतेभुक्तिःपश्चादशनमत्याम्नायइति स्ना
 नमपिचाहपराशरः स्नानेनेमिन्निकेमातेनारीयदिरजस्वत्या प्रात्रांतरिततोयेनस्नानंकृत्वात्रतंचरेत् सिक्तगा
 त्रामवेदक्षिःसांगीपांगाकयंचन नवस्वपीडनंकुर्यान्नाम्यद्वासश्चधारयेत् अथरजस्वलास्नानम् देवशवल्ल
 भः ब्रह्मानुरापाशिवनसोममेयुहस्तानिलारवंडलवासवेषु विश्वार्यमक्षोत्तरमाद्रभेयुवरांगनास्नानविधिःप्रदि
 दः ज्वरेक्षणाः ज्वराभिप्लूतायानारीनजसाचपरिपुता कयंतस्याभवेच्छौचंशक्तिः स्यात्केनकर्मणा चतुर्थेहमि
 संधामेस्त्वशेद्व्यानुतांस्त्रियम् सामवेलावगास्यापःस्नात्वास्नात्वापुनःस्मृयेत् दशहोदशाकृत्वोवाआचामेच्च

पुनः पुनः अन्ते च वाससां त्यागस्ततः श्रद्धाभावे तु सति इदं चातुरमात्रे ज्ञेयं आतुरे स्नान उत्पन्ने दशाह्नत्वोत्थनातुर इति
 पराशरोक्तेः रजसो ज्ञाने तु पराशरमाधवीये प्रजापतिः अविज्ञाने मल्ले सा च मलवद्वसना यदि कृतं गृहेषु दुष्टं स्याच्छुद्धिस्त
 स्यात्स्त्रिरात्रतः देवजानीये कारिकायाम् उच्छिष्टानुद्धिजानीनां रजः स्त्री यदि पश्यति उपवासमधौ छिष्टेऽर्घ्यो छिष्टेऽय
 हं क्षिपेत् इति अथ पुंसवनम् प्रयोगपरिज्ञाने जातूकर्ण्यः हितो ये वातृतीयवामासि पुंसवनं भवेत् व्यक्ते गर्भे भवे
 त्कार्ये सीमंते न सहायवा बृहस्पतिः तृतीयमासिकर्तव्यं गृष्टेरन्यत्र शोभनम् गृष्टेऽत्र तु र्ये मासेषु षष्ठे मास्यथवा ह्ये
 सकृत्प्रसूता गृहिः एतेन प्रतिगर्भमपि भवतीति विज्ञायते बह्वचकारिकापि कर्त्ता स्याद्देवरस्तस्यायस्याः पतुरसं
 भवः आवर्त्तत इदं कर्म प्रतिगर्भमिति स्थितिः ब्राह्मे गर्भाधानादि संस्कृता पिताश्रेष्ठतमः स्मृतः अभावे स्वकुलो न
 स्याद्वांथवीवान्यगोत्रजः मदनरत्ने सत्यव्रतः मृतो देशांतरगतो भर्ता स्त्रीयद्य संस्कृता देवरो वारुरुर्वापि वंश्यो वापि
 समाचरेत् हेमाद्रौ यमः प्रयमे मासि द्वितीयं वायदा पुन संज्ञेण चंद्रमायुक्तः स्यादिति वराहः हस्तो मूलं अश्विः पुन
 र्बुधश्च शिरस्तथा पुष्यः पुंसं च केपुकार्ये धेतानि शुभानि धिष्यानि अनूराधापि पुन संज्ञम् अनूराधान्द विषाक
 र्धयंत इति श्रुतेः गर्गोपि पुन माश्रवणस्मिथ्यो हस्तश्चैव पुन र्वसुः अभिजित् श्रेष्ठपाञ्चैव अनूराधा तथा श्रवणं
 च सिंहः रिक्तां पर्वचनवमीत्युक्ता पुंसवने शुभाः ज्योतिर्निचंधे वसिष्ठः मृत्युश्च सौरः स्नानहानि रितोर्मृतमजा पुंसव
 ने बुधस्य कर्कची च वंध्या भवती हस्तके स्त्री पुत्रत्वाभोरविभो मजीवैः अनवल्लोभनस्याथयमेव कालः दीपिकायां तु
 चतुर्थेऽनवल्लोभनमित्युक्तम् अथ सीमंतः हेमाद्रौ वैजवापः अथ सीमंतो नयनं चतुर्थे पंचमे पष्ठे चेति वसिष्ठः

चतुर्थसप्तयेमासिपष्ठेवाप्यथचाष्टमे हेमाद्रौशंखं गर्भस्पंदनेसीमंतोन्नयनंवाचद्वानमसकः काष्ठाजिनिः गर्भलंभा
 नगारस्पयावभ्रमसयस्तदा सीमंतोन्नयनं कुर्याच्छंखस्यवचनं यथा मासश्चात्रसौरः सावनोवाकालविधाने चतुर्थेव
 घ्राष्टमगासभाजिसौरेणगर्भेप्रथमंविधेयम् सीमंतकर्मद्विजभाभिनीनांमासेष्टमेविष्णुवल्लिचकुर्यात् वसिष्ठः च
 तुर्येसावनेमासिपष्ठेवाप्यथचाष्टमे ज्योतिर्निबंधेनारदः अरिक्तापर्वरिवसेकुजजीवार्कवासरे कालविधाने सीमं
 तैर्निर्यहस्तादिनिहरिश शभृत्योष्णावियुत्तराख्याः पक्षच्छिद्रं चरिक्तं पितृतिथिमपहायापरासुः प्रशस्ताः अदितिः
 पुनर्वसुः पक्षच्छिद्रं चाहवसिष्ठः चतुर्दशीचतुर्थीचअष्टमीनवमीतथा षष्ठीचद्वादशीचैवपक्षच्छिद्राः प्रकीर्तिताः क
 मादेतास्मतिथियुवर्जनीयाश्चनाडिकाः ऋता ५८ ८ मनु १४ तत्तां २५ क ९ दश १० शेषास्तुशोभनाः कालनिर्णये क
 भ्रसंस्थेभिश्चानाथेचतुर्थीचचतुर्दशीम् फोर्णमासीप्रशंसंतिकेचित्सीमंतकर्मणि दृढस्पतिः पूर्वपक्षः शुभः प्रोक्तः क
 ष्याभ्रांत्यनिकंविना चतुर्दशीचतुर्थीचशक्रूपक्षेऽश्वभयदे नारदः विप्रस्तत्रिययोः कुर्यादिवासीमंतकर्मतत् वैश्य
 शूद्रकयोरेनत्तद्वानिशयधिकंचन वाराः पूर्वोक्ता एव एतच्चसकृत्कार्यमिति विज्ञानेश्वरः सकृच्चसंस्कृतानाशीसर्व
 गर्भेषुसंस्कृतेतिदेवलोक्तः सकृत्प्रातिगर्भवाकार्यमितिहेमाद्रिः सकृच्चकृतसंस्काराः सीमंतैर्नाद्विजस्त्रियः यथंग
 र्भेप्रसूयंतिससर्वः संस्कृतोभवेदितिहरिोक्तः सीमंतोन्नयनं कर्मनस्त्योसंस्कारइत्येते केचिद्गर्भस्य संस्कारास्त
 तिगर्भेप्रसूजतदितिहेमाद्रौविष्णुवचनाच्च सएव स्त्रायद्यकृतसीमंताप्रसवेतु कथंचन गृहीतपुत्राविधिवत्सु
 नः संस्कारमर्हति सीमंतेभोजनेप्रायश्चित्तमुक्तं पराशरमाधवीयेधोम्येन ब्रह्मोदनेचसोमेचसीमंतोन्नयनेतथा

ज्ञानकर्मनवआन्देभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ऋग्विधानैतु अग्निकेजोपेन्मंत्रशतवारंनसंशयः सीमंतेचयदा मुंक्तेमुच्य
 तेकिन्विषात्तेदिति अथगर्भिणीतत्पतिधर्माः वराहः साभिषमशानंयत्नात्ममदापरिवर्जयेदतःप्रभृति गृह्यकारि
 का अंगारभस्मास्थिकपालचुलीप्रह्मपादिकेधूपविशेषेन्नारो सोऽक्षतल्लघ्नेदृषदादिकेवायंनेतुषाघेनतथोपविष्टा
 नोभार्जनीगोमयपिंडकोदौकुर्यान्नवमिणथवगाहनंसा अंगारभूत्वाननखेर्दिवेत्स्मां कलिवपुर्णगमथोनकुर्वीत्
 नोमुक्तेकेशीविवशाधवास्याहुंक्तेनसंभ्यावसेरेनशोते नामंगलंवाक्यमुदीरयेत्सारहल्यलयं हस्तलंनयायात्
 विष्णुधर्मोत्तरे कटुतीक्ष्णकषायणिप्रस्कण्डवणानिच आयासंचयवाधंचगर्भिणीवर्जयेत्सदेति हेमाद्रो-
 क्येर्दित्यः मुंडनंपिंडदानंचमेतकर्मवसर्वशः नजीवस्तिनकःकुर्याद्विर्धिणीयतिरेवच भिनाक्षरायाम् उदन्वर्तोभ
 सिस्त्वानंनरवकेशादिकर्तनम् अंतर्वत्याःपतिःकुर्यान्नप्रजाजायतेध्रुवम् पृथ्वीचंद्रोदयेगारुडे गयार्थोपिंडदा
 नस्यनफदाचिन्निराक्रिया अत्रकालेदाप्रत्ययस्यतेर्निषिद्धकालस्येवापवादोनतुजीवत्पितृकगर्भिणीपत्याशौचादि
 निमित्तस्य निमित्तसंयोगस्यकालसंयोगाद्रेनापवादाभावात् अग्निहोत्रवत्यावज्जीवपरत्वाभावात् अन्य-
 षाऽशौचेपिगयायाआश्रद्धंचस्यात् यत्रनिमित्तसंयोगस्यापवादोयथाऽशौचेऽग्निहोत्रादेर्यथावाजीवसितृकस्या
 पवादीभानुर्गयान्वहकादौतदेवभवतिनान्यदितिसंक्षेपः प्रयोगपारिजातेकश्यपः गर्भिणीकुंजराश्वादिशैलहर्षा
 दिरोहणम् व्यायामंशीघ्रगमनंशकदारोहणंत्यजेत् शोकरक्तविमोक्षंचसाभ्यसंकुक्कुदासनम् व्यवसायंदिवास्वाप-
 नंश्रीजागरणंत्यजेत् मदनरत्नेस्त्रादे हरिद्रांकुंकुमंचैवसिंदूरकज्जलंतथा कूपसिकंचलांबूलंमांगत्याभरणंशु

भग् केशसंस्कारकचरोकरकर्णविधूषणस्य भर्तुर्गन्धुष्यभिच्छन्तीवर्जयेद्गर्भिणीनाहि बृहस्पतिः चतुर्थमासिषष्ठेव
 दमेगर्भिणीयदा याचानित्यं विवर्ज्यास्थादाघातेषु विशेषतः याज्ञवल्क्यः दोहदस्याप्रदानेन गर्भोदोषमवाप्नुयात्
 तैत्तिरीयं मरणं वापि न स्मात्कार्यं प्रियं स्थियाः दोहदं गर्भिणीप्रियम् तत्रैवाश्वलायनः वपनं भैशुनं तीर्थं वर्जयेद्
 गर्भिणीपतिः श्राद्धं च सप्तमात्मासादूर्ध्वं चान्यत्र वेदवित् श्राद्धं तद्भोजनमिति प्रयोगपरिज्ञातः कालविधाने सुहृत्
 दीपिकायां च क्षौरं शवानुगमनं न वक्तव्यं च युद्धादि वास्तुकरणं तत्तिदूरयानम् उद्धाहं भोपनयनं जलधेः श्रगा
 हगायुः क्षयार्थमिति गर्भिणीकापतीनां रत्नसंज्ञं हेगालवः दहनं वपनं चैव चोत्तं वैगिरिरोहणम् नावआरोहणं चै
 व वर्जयेद्गर्भिणीपतिः अन्यत्रापि प्रव्यक्तगर्भापतिरधि यानं मृतस्य वा हंस्तरकर्मसंगम् तस्यानुयलेन गयादितीर्थे
 प्रागादिकं चास्तुतिपि न कुर्यात् प्रव्यक्तगर्भाविनिता भवेन्मासत्रयात्परम् षण्मासात्परतः स्त्रुतिर्न च मेरिष्ठवासिनी
 अथ स्मृति कागृहप्रवेशः गर्गः रोहिण्येन्दवपौषोषु स्वातीवरुणयोरपि पुनर्वसौ पुष्यहस्तार्थनिष्ठा तृत्तरासुव
 मेमेन्नाड्रेतथाश्विन्यास्मृति कागारवेशनम् एतच्च संभवे प्रसूतिसमये काले सद्य एव प्रवेशयेदिति वसिष्ठोक्तेः तच्च
 नेर्ऋत्यां कार्यम् वारुण्यां भोजनगृहं नेर्ऋत्यां स्मृति कागृहमिति वसिष्ठोक्तेः विष्णुधर्मैर्दशाहं स्मृति कागारमायुधैश्च वि
 शेषतः वक्षिणातिदुकालात्तैः पूर्णकुम्भैः प्रदीपकैः सुमलेन तथा वारिवर्णकैश्चित्रितेन चेति अथ जातकर्म
 परिज्ञाने विसिष्ठः युत्वा जानिदु कालात्तैः सुमलेन तथा वारिवर्णकैश्चित्रितेन चेति अथ जातकर्म विधायते व
 र्द्धनं छेदनम् हेमाद्रौ वैजवापः जगानो नंतरं कार्ये जातकर्म यथाविधि देवादतीतकालं चेदतीते स्म न के भवेत्

पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुर्धर्मं अठिन्यनाभिकर्तव्यंश्रद्धैवपुत्रजन्मानि पुत्रपदेनकन्यापिगृह्यते तदाहतत्रैवकार्षाणिजनिः प्रा
 दुर्भाचेपुत्रपुत्र्योर्ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः स्नात्वा नंतरमात्मीयान्वित्वृन्श्रद्धेनतर्पयेत् एतच्चरात्रावपिकार्यम् पुत्रजन्यनिना
 त्रायांशर्वर्षीदत्तमशुभमिति तत्रैवव्यासोक्तं वैजवापः जातमात्रकुमारस्यजातवर्त्मविधीयते स्नानमाशनतः पूर्वनाभिकर्त
 ननोपिया एतेननेभिक्तिकयपीदंजातेदिवदाशौचांतैक्यमितिशांकापरास्ता जातेकुमारैषितृणामामोदात्सुपुण्यंतदहरिति
 हारीनोक्तेश्च अत्रश्रद्धामेनेहस्वावाकार्यमित्यक्तं पृथ्वीचंद्रोदयेआदित्यपुराणे जातश्रद्धेतुपक्कान्नंनदद्याद्वास्त्राणैश्च
 षीति हेमाद्रिस्त पुत्रजन्मानिकुर्वीतश्रद्धादंहेमेचबुद्धिमान् नपक्केनचामेनकत्याणान्यभिकामयन्नितिसंचर्तौकेहेमे
 रेत्याह एतच्चजननाशौचेमरणशौचेचकार्यमित्याहमिताक्षरायांभ्रजापतिः आशौचेतुसमुत्पन्नेपुत्रजन्मयदाभवेत्
 कर्तुंस्नात्वालिकीकृदिः पूर्वशौचीचेनकृत्यति केचित्तु मृताशौचस्यमध्येतुपुत्रजन्मयदाभवेत् आशौचापगमेकार्यंजात
 कर्मयथाविधीतित्युतिसंग्रहोक्तैराशौचांतैक्यमित्याहुः मृत्युर्यसारेषिविकल्पउक्तः मृदुभ्रवचरस्त्रिभवेवेषामुदयेषुच
 गुणैशुक्रैयवाकैंद्रजातकर्मचनान्च मृह्यादिलक्षणस्नाहश्रीधरः रोहिण्युचरभंस्थिरंशिरिशमूळेंद्रेशगादारुणंक्षिप्रंवा
 विविदिनैरापुष्यमनलेंद्राग्नीतुसाधारणम् उग्रंपूर्वमघांतकंमृदुगतिताश्राल्यमेचचरंविष्णुस्नातिशतोलुवस्वदितयःकु
 र्युःस्वसंज्ञाफलम् अत्रसर्वत्रजातकर्मनायकमोदावुक्तकालातिक्रमेनक्षत्रादिकंजेयम् देशकालोपयांतौःकाल्य
 तिक्रमणंयदि अनस्तगेज्येंदुसितेतत्कार्यंचोत्तरायण इतिमदनरत्नेनारदोक्तेः बृहस्पतिरपि सूरव्यालभैविधि
 ज्ञेनविधिभिस्तोप्रमादतः नक्षत्रनिधिलध्यानांविचार्यैवपुनःपुनः स्मृतकेसंध्यादौविशेषंवक्ष्यामः अयजन्वा

निदुष्टकालाः तत्रगंडांतः ज्योतिर्निबन्धेनारतः पूर्णनिंदास्वयोस्तिथ्योः संधिर्नाडीद्वयंतथा गंडांतंमृतकंदंजनायात्रो
 द्वाहव्रतादिषु कुलोत्तरसिंहयोः कीदृशापयोर्भाभिनिमेषयोः गंडांतंमंतारालस्याचघटिकार्धेमृतिप्रदम् सार्पेद्रपोष्ठाभिघ्नस्य
 योडशांशाभिसंध्यः तदग्रमेवाद्यपादुभांगंडांतं संसृकाः रत्नमालायाम् पौष्णाशिवन्योः सार्पपित्रक्षयोश्चयञ्ज्येष्ठा
 मूलयोर्नतरालम् स्याद्गंडांतंस्याच्चतुर्भाटिकं हि यात्राजन्मोद्वाहकालेष्वनिष्टम् रत्नसंग्रहेनवनीतारिष्टे सर्वेषांगंडजानां
 नांपरित्यागोविधीयते वर्जयेद्दर्शनं श्रावंतच्च पाण्मासिकं भवेत् तिथ्यर्क्षगंडे पितृमातृनाशोच्येतु संधौ तनयस्य नाशः
 सर्वेषु नांजीवति हंति बभूवूजीवत्युनः स्याद्दुहवारणाश्वः अथैषां दानमुत्तरगार्गे तिथिगंडे त्वन्द्वाहं नक्षत्रे धेनुक
 च्यते कांचनं लङ्गणं गंडलोपो विनश्यति उत्तरे तिलपात्रं स्यात्पुण्ये गोदानमुच्यते अजाप्रदानं त्वाष्ट्रे स्यात्पूर्वापादे च
 कांचनम् उत्तरापुण्यं चित्रासुपूर्वायादोद्भवस्य च कुर्याच्छान्तिं प्रयत्नेन नक्षत्राकरजांबुधः अथाम्ले वा फलम् सूधी
 स्वनेत्रगलकांस्युगंच वाहुत्तज्जानुगुल्फपदमित्साहिदेहभागः याणादिनेत्रहुतमुक्नुति नागरुद्रपणनंदं पंचशिरसः क्र
 मशस्कुनाड्यः राज्ञं पितृक्षयो मातृनाशः कामक्रियारतिः पितृभक्तो बलीस्वधस्त्यागीभोगी धनी क्रमात् अथ ज्येष्ठा
 फलं ब्रह्मयामले ज्येष्ठा दो जननी माता द्वितीये जननी पिता तृतीये जननी भ्राता स्वयं भ्राता च तुर्यके आत्मानं पंचमेहं
 निषष्ठे गोत्रक्षयो भवेत् सप्तमे चोभयकुलं ज्येष्ठभ्रातरमष्टमे नवमेश्वरहरं हंति सर्वं हंति दशांशक इति अथ मूलफ
 लम् भस्मातः अमुक्तमूलसंभवं परित्यजेत् सुबालकम् समाष्टकं पिताथवानतनुं खं विलोकयेत् तदाद्यपादकै पिता-
 द्वितीये के जनन्यथ धनक्षयस्तृतीये के चतुर्यकः शुभावहः प्रतीपमंस्यपादतः फलंतदेव सार्पभे अमुक्तमूलं त्वाहं च-

द्रवसिद्धः ज्येष्ठांतेघटिकाचैकामूलार्दोपटिकाद्वयम् अयुक्तमूलमित्याहुस्तत्रजातेशिशं सजेन् केनिज्येष्ठांस्मूलार्धचपा
 दममुक्तमूलमाहुः कश्यपसंहितायां त्वन्ययोक्तम् मूलार्धपादजोहंतिपिनरं तु द्वितीयजः मातरं स्वद्वितीयो यथानुसृष्टदंत
 तुरीयजः फलंतदेवसार्पदेशं प्रती पंतं त्यपादनः अथमूलद्वयः जयाणवे मूलं स्तंभस्त्वचाशारवापत्रं पुष्पं फलं शिरवा
 वेदाश्च सुनयश्चैव दिशश्च वसवस्तथा नंदाबाणारसारुद्रामूलभेदः प्रकीर्तितः मूले मूलविनाशाय स्तंभे हानिर्धनक्षयः त्व
 विभ्रातृविनाशाय शारवामातृविनाशरुद्र पत्रे सपरिचारः स्यात्पुष्पे पुनृपवल्लीभ्रः फले पुलभने राज्यां शिरवायामल्पजी
 वितम् अन्यच त्वन्ययोक्तम् मूलं समघटीषु मूलहनंस्तंभेष्टगुत्व क्षयं तद्विदितं च विदये कद्रुहंती मानुलः
 पत्रैर्केः सुकृती तु बाणकुसुमे मन्त्री फले सागरे राजा च नृदिशि स्वात्यमायुरिति सन्मूलार्द्रिपे स्यात्फलं भ्रूपालवल्लीभ्रः
 वृषालि सिंहेषु पदे च मूलं दिवि स्थितं सुगन्धतुलांगनाये पातालगंगे मेघपधनुः कुलीरनकेषु मर्त्ये धितिसंस्मरंति संगं मूले-
 भवेद्राज्यं पाताले चैव नृभागमः मर्त्यलोके यदा मूलं तदा शून्यं स मादिशेव वसिष्ठः मेर्कल्यमोक्षतुभः सुनावाक्षिप्रादयश्च
 करं निहंति तदंतपादे जनिती निहंति तस्योक्तमेणाहिभवे कलत्रम् सुरेशता राजनिताथवाग्रजं हि देवताराजनिता तु
 देवरम् पुरंदरर्सेजनिनः सुतस्तथा स्वस्याग्रजं हंति नपुत्रिकायादि प्रयोगपारिजाते मूलजाश्वशरं हंति व्यालजा च तदं
 गनाम् माहं द्रजाग्रजं हंति देवरं तु द्विदेवजा वृसिंहप्रसादे धवाग्रजं हंति सुरेंद्रजाता तथैव पल्याभगिनीं पुमांश्च द्वि
 देवजा देवरमाश्रुहन्त्या द्रार्यानुजामाशुनिहंति स्रजुः पत्यग्रजामग्रजं वाहंति ज्येष्ठर्सेजः पुमान् तथा भार्योस्वसारं वा
 शालकं चाहिदेवजः कन्यका देवरं हंति विशाखां ससमुद्रवा आद्यपादत्रये नैव आधमे तु पुमान् भवेत् नहन्त्या द्वेवरं

कन्यानुनाभिआहिदेवजा तदक्षांतोद्गनावज्योदुष्टाक्षिकपुच्छवत् त्रिआद्यर्थेषुष्यमध्योद्विपादेपूर्वापादाधिष्ययंपादेतृतीये
 जानपुत्रश्चोन्नराद्येविधत्तेमानापित्रोभ्रातरंवालनाशम् द्विगामंचोत्तरादोपःपुष्येचैवत्रिमासकः पूर्वापादाष्टमेभासिनि
 त्रापाणमाशिकंफलम् नवमासंतथास्त्रेप्राभूलेचाष्टकवर्षकम् ज्येष्ठापंचदशेभासिपुत्रदर्शनवर्जिता वभिष्ठः व्यतीपा
 तंगानभिःस्यात्परिपेयमृत्कभादिरोत् वेधूतौपितृहानिःस्थान्दंदावंधतांम्रजेत् मूलेसमूलभाशःस्यात्कुलभाशोधुतोभवेत्
 विरुतांगश्चहीनश्चसंध्योरुभयोरपि पर्वण्यपिप्रसूतौचमवीरिष्टमयप्रदः तद्वत्सदंतजातश्चपादजातस्तथैवच वि
 पथिनप्रसूतौतुनासिनालेनचैहितः राष्ट्रस्यनुपतेश्चैवस्वस्यापिचविनाशकः तस्माच्छांतिंप्रकुर्वीतग्रहाणांकूरचेतसां
 गर्गः कृष्णाचतुर्दशीघोडांशुःर्यादोशकमंस्वतम् हिनीयेपितरंहंतितृतीयेहंतिमातरम् चतुर्थेमातुलंहंतिपंचमेवंश
 नाशनम् पृष्ठेधननाशःस्यादात्मनोवंशनाशनम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनशांतिंकुर्वीद्विधानतः अथपित्रोर्नक्षत्रजन्यदो
 षः तत्रदेवकीर्तिः यद्येकस्मिन्नधिष्येजयायंतेदुहितरोथयापुत्राः पितुरंतकशब्दतेयथपरंपरीतिरनुत्तास्यात् गर्गः
 एकस्मिन्नेवनक्षत्रेभ्रात्रोर्वीपितृपुत्रयोः प्रसूतिश्चतयोर्मृत्कर्मचैदेकस्याभिश्चितम् शोचकः ग्रहणेचंद्रसूर्यस्यप्रसूतिर्यदि
 जायते व्याधिपीडातदास्त्रोणा मादौतुक्त्रुदर्शनात् इत्थंसंजायतेयस्यतस्यमृत्कर्मसंशयः शांतिस्तु तदस्साधिपते
 रूपैस्सुवर्णेनप्रकल्पयेत् सूर्यग्रहेस्तूर्यरूपंहेमंचंद्रंतुगजतम् ग्रहरूपंप्रकुर्वीतनागेनैवविचक्षणः नागः सीसम् अ
 याणांचैन्नरूपांस्थापनंतत्रकारयेत् आकृष्योनाप्यायस्वस्वर्णोशिरिपूजामंत्राः नस्तत्रदेवतायास्तन्मंत्रेण सं
 पूज्यतुयजेत्सूर्यसामिद्विश्वार्कसंभवेः चंद्रग्रहेचपात्ताशौटूर्वाभीराहुमेवच समिद्धिर्ब्रह्मक्षस्यभेषायाजुह्वयाहुधः

आज्येन चरुणा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः पंचगव्यैः पंचरसैः पंचत्वयं च पल्लवैः जलैरोषधिकल्केनैश्च अभिषेकं समाचरे
 त् मंत्रैर्वोरुणसंघृतैरापोहिष्ठादिभिस्त्रिभिः द्रुमैर्मैर्गोपेरतस्तत्तायामीति मंत्रकैः यजमानस्ततो दद्याद्रत्नया प्रतिद्व
 तित्रयमिति मात्सेये अकालप्रसवानार्यैः कालानीतप्रजास्तथा निरुतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसवकास्तथा अगानुया अ
 मुंडाश्च अजातव्यं जनास्तथा हीनांगा अधिकांशाश्च जायंते यदि वा स्त्रियः पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरोस्तथाः विना
 शं तस्य देशस्य कुलस्य च विनिर्दिशेत् निर्वासयेत्तानगरात्ततः शांतिं समाचरेत् पासे उपरि प्रथमं च स्य जायंते च शि
 शोर्हिजाः दंतैर्वांसि हयस्य स्याज्जन्मभार्गवसत्तम द्वितीये च तृतीये च तुर्ये पंचमेतथा यदा दंताश्च जायंते मासे चैव
 महद्भयम् मातरोऽपि तत्र वाथरवादे दात्मानमेव च राजपृष्ठगतं बालं नोत्स्य वास्थापयेद्ब्रह्म तदभावे तु धर्मज्ञकाचने
 नावरासने सर्वेष्वधैः सर्वगंधैः बीजैः पुष्पैः फलैस्तथा पंचगव्येन रत्नैश्च पताकाभिश्च भागैश्च स्थालीपाकेन पातारं दुज
 येत्तदंतनरम् ससाहं चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मणभोजनम् भद्रासने निवेशयेत् नमूद्विमूलैः फलैस्तथा सर्वेष्वधैः सर्वगंधैः
 सर्वबीजैस्तथैव च स्नापयेत् पूजयेच्च त्रिवर्हिंसो मंसभीरणम् पर्वतांश्च तथा रत्यातान्देवदेवं च केशवम् एतेषामेव जुहुया
 दृतमद्योयथाविधि ब्राह्मणानां तु दातव्या ततः संपूज्य दक्षिणा ब्रह्मयामले प्रथमं दंतमिमुं तत्तुर्ज्वलस्य चैव द्वेत्
 क्रेषाय मातुलस्ये हतदाप्रोक्ता मनीषिभिः सोवर्णराजतं वापि तांबकास्य मयंतु वा दध्योदनेन संपूर्णं पात्रं दद्याद्विशोः
 करे समं च भाजनं दत्त्वा स पश्येन्वातुल्यशिशुम् सालंकारं स बस्त्रं च शिखरमालिं गमसादरम् तत्र मंत्रः रक्षमां भागिनेयत्वं
 रक्षमे स कलं कुलम् गृहीत्वा भाजनं सान्नं प्रसन्नो भव सर्वदा निर्विघ्नं कुरु कल्याणं निर्विघ्नं च स्वमातरम् मय्यात्मा-

नमपिष्ठायाचिरंजीवमयासह एवंप्रकृतेविधानेनुविध्नः कोपिनजायतइति अथत्रिकशांतिः शांतिसर्वस्यै सुतत्रयेसुता
वेत्यातत्रयेवासुनोयदि मातापित्रोः कुलस्यापितदाभिष्टंभहृद्वेत् ज्येष्ठनाथोयनेहानिहंतुर्ववासुमहद्वेत् तत्र
शांतिमकुर्वन्वित्तशाक्यविवर्जितः आनस्येकादशाहेवाद्वादशाहेश्वरोदिने आचार्यमृत्विजोवृत्तायहयज्ञपुरःसरम्
ब्रह्मविष्णुमहेशैन्द्रप्रतिमाः स्वर्णनः कृताः पूजयेद्भान्वराशिस्थकलशोपरिशक्तिः पंचमेकलशैरुद्रं पूजयेद्भुद्रं सरव्य
या रुद्रयुक्ता निचत्वारिंशतिं सूक्तानि सर्वशः द्विज एकोजपेदोमकालेशचिसमाहितः आचार्यो जुहुयात्तत्र समिदाज्या
तिलांश्चरुम् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वा विशतं वा देवताभ्यश्चतुर्व्यंक्रादिभ्यो ग्रहपुरःसरम् ब्रह्मादिभ्यो रैन्द्रस्य यत इन्द्र
मयामहे ततः सिष्टकृतं हुत्वा च लिपं पूर्णाहुतिं ततः अभियेकं कुटुंबस्य कृत्वा चार्यं प्रपूजयेत् हिरण्यं धेनुं रैकाचं त्विजां द
क्षिणाततः आज्यस्य वीक्ष्य गृह्णत्वा शांतिं यावत्तु कारयेत् प्रतिमागुरवे दत्त्वा उपस्कारसमन्विताः ब्राह्मणाभोजयेत्तथा दि
नानायांश्च तर्पयेत् एवं शांतिविधानेन सर्वो रीहं प्रलीयतइति अन्येषु मूलाद्युक्तेषु शांत्यादिप्रयोगपारिजाते मत्कृतेशा
तिरले च ज्ञेयम् मिताक्षरायां मार्कंडेयः रक्षणीया तथा षष्ठी निशातत्र विगोषतः शत्रो जागरणं कार्यं जन्मदानं तथा वलिः
पुरुषाः शस्त्रहस्ताश्च नृस्य गीतेऽप्युपि तः शत्रो जागरणं कुर्षुर्देशस्यान्वेषस्तर्कं व्यासः स्तुतिं कावासां निलया जन्मदाना
मदेवताः तासां यागनिमित्तं तु शस्त्रैर्जन्मभिक्षां तैः प्रययौ रिव सेषधेः शमो वै च सर्वदा त्रिधेतेषु न कुर्वीत स्तुतं पुत्रज
नानि अपराकृत्राहो कन्याश्च तस्मो राकाद्यावातघ्नं चैव पंचमी काठनार्थं च वालानां पक्षी च शिशुरक्षिणी स्वैर्भु
पूजनीयां चैवैर्येत्रां लोई जातिभिः राक्षसभूतिः सिनीवाली कुहू भित्ति च तस्यः कल्याणस्यर्थः अथ दत्तपुत्रपरिग्रहविधिः

पारिजातेशीनकः अपुत्रोमृतपुत्रोवापुत्रार्थेसमुपोयच वाससीकुंडेदत्ताउष्णीषं चांगुलीयकम् बंधून्नेनसंभोज्य
 ब्राह्मणांश्च निशेषतः अन्वाधानादियत्तंत्रकृत्वाज्योत्पन्नोतकम् दत्तुः समसंगत्वालुपुत्रं देहीनित्याचयेत् दाने समर्थो दाता
 सौम्येयज्ञेनेति पंचभिः देवस्य त्वेति मंत्रेण हस्ताभ्यां परिहृत्वा अंगादंगे लुचंजस्ता आग्राय शिशुमूर्धनि गृहमभ्येतमायाय
 चं कुरुत्वा विधानतः यस्ताह दालुचं चतुर्थमभ्यर्चयेत् कथा सोमो दददित्येताभिः प्रत्युचं पंचभिस्तथा स्विष्टकृदादिहोमं च
 कृत्वा शेषं समापयेत् सच ब्राह्मणानां सापिंडेषु कर्तव्यः पुत्रसंग्रहः तदभ्राविसापिंडो वाभ्यर्च्य तु न कारयेत् मिताक्षरा-
 दीनुव्याहृतिभिराज्येन होमउक्तः सच होमोत्तरजलपूर्वकं देयः नवाध्यात्रेण व्याहृतिभिर्हुत्वा प्रतिगृह्णीयादिति वसि-
 ष्ठोक्तेः मातापितावादधातोयमङ्गिः पुत्रमापदि सहशं प्रीति संयुक्तं ससेयोदधिमः स्तुत इति मनूक्तेः तत्रैव वसिष्ठः न
 त्वैवैकं पुत्रं दद्यात्प्रणीयाद्दानस्त्रीपुत्रं दद्यात्प्रणीयाद्वाभ्यर्चनानुज्ञानाद्गृहीति इदं च भर्तृसत्वे अन्यथा
 दद्यान्मातापितावायं सपुत्रोदधिमः स्मृत इति वत्सव्यासवचोविरोधः स्यात् दानं प्रतिग्रहोपलक्षणम् यत्तु समंत्रकहो-
 मस्य पुत्रप्रतिग्रहां गत्वा त्व्याहृत्यादि मंत्रयोऽन्वयेन अधिकारात् तयोर्दत्तकः पुत्रो न भवत्येवेति शङ्कद्विवेकेरु-
 द्धरेणोक्तम् वाचस्पतिश्चैव मेवाह तन्न भर्तुर्मुच्यताम्त्रिया अपि प्रतिग्रहोक्तेः यद्यपि मेधातिथिना भार्यात्ववदृ-
 द्धरूपं दत्तकत्वं होमसाध्यमुक्तम् स्त्रियाश्च होमासंभवस्तथापि व्रणादिवदिग्रहाराहोमादिकारयेदिति हरिनाथादयः
 संबंधतत्त्वेऽप्येवम् एवं शूद्रस्यापि स्त्रीशूद्राश्च सधर्माण इति स्मृतैः अतएव शूद्रकर्तृकहोमो विप्रहारे वपराशोऽप्यो-
 क्तः दक्षिणार्थेतुयो विप्रः शूद्रस्य शुहुयादविः ब्राह्मणस्तु भवेच्छूद्रः शूद्रस्तु ब्राह्मणो भवेत् अत्र माधवाचार्यः

गोविप्रः शूद्रदक्षिणामादाय तदायं हविः शान्तिपुण्यादिसिद्धये वोदि के भवेत्तु होतितस्य विप्रस्यैव दोषः शूद्रस्तु ह्योमफलं ल
 भेते ये निव्याचसते दत्तके विदोषः कालिकापुराणे पितृगोत्रेण यः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीपते आचूडांतं न पुत्रः स पुत्रतोया
 निव्याचतः चूडोपायनं संस्काराणि जगोत्रेण विदुः दत्ताद्यास्तनयास्ते स्मरन्त्यादास उच्यते उर्ध्वतुपंचमादूर्ध्वान्न दत्ता
 द्याः सुता नृप गृहीत्वा पंचवर्षं यिं पुत्रोऽष्टिं प्रथमं चरेत् पंचमोर्ध्वतुसदानेच्छो देवदानं नान्यथा विक्रयं चैव दानं च न
 नियास्युरनिष्ठवः दद्यात्पुत्राश्च सर्वस्वभावा नैव तु योजयेदिति हेमाद्रिमाधवधृतव्यासदक्षादिवचनात् पञ्चयाज्ञवल्क्यः
 स्वकुंदुर्वाविरोधेन देयं दारकृता हृत इति तदूर्ध्वस्वदानानि क्षुपुत्रपरम् तेन सर्वस्वदाने स्वदाने क्षुदारपुत्रदानं सिद्धम् यस्तु-
 विश्वजिह्वाधिकरणं पृष्ठे तत्र पुत्रादीनां ज्ञानित्वेन स्वशाब्दवाच्यत्वात्सु भूत्वेन दानभाशं क्व निराकृतम् अन्यपुंस्त्वस्य दानेनानि
 ष्युतेः दासत्वेन दानं भवत्येव तस्माद्यथेष्टविनियोगार्हत्वं स्वत्वं भवत्येव पुत्रे स्वत्वाभावं वदन् पुत्रकपयविक्रयादिशक्यः शो-
 पविक्रयादिश्चोत्तलिंगादासक्तयविक्रयादित्यवहारायोगात् मूर्ख एव न हि भ्राम्यारणः सुशो वोन्योदर्पो मनसा भन वा उद-
 तिमुनो रत्तकनिविधः साप्योरसातिशयार्थः अन्यथा क्रुः शोयादिमतिग्रहश्चोत्तलिंगविमोधापत्तेः उपेयांतवपुत्रतामि-
 स्तुक्तेः इदं च श्रोतलिंगं स्वयंदत्तकीतपरम् न दत्तकपरम् द्वादशविधपुत्रमभ्येदत्तात्सु स्वयंदत्तः क्रीतश्च ताभ्यां विक्री-
 तश्चितियाज्ञवल्क्येन तयोर्दत्तकान्देतोक्तेः तयोश्च दत्तोरसेतरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रह इति कलौ निषेधात्तेन संस्कारोत्तरं स्वयं
 क्रीतौ न भवतः तदुत्तरं दत्तको न भवत्येवेति सिद्धम् अथ यमलयोः संस्कारक्रमार्थेऽप्येष्टकनिष्ठभावं उच्यते मनुः
 पुत्रः कनिष्ठोऽप्येष्टायां कनिष्ठायां च पूर्वजः कथं तयोर्विभागः स्यादिति चेत्वंशयो भवेत् सदृशस्त्रीप्रजातानां पुत्राणामविशे

षतः नमाचृतोज्यैश्चमस्तिजन्मज्यैश्चमुच्यते तेन कनिष्ठायां पूर्वजातएव ज्येष्ठो न ज्येष्ठायां पश्चाज्जात इत्यर्थः स एव आ-
 द्यधिकारी जन्मज्येष्ठेन चादानं सूत्रप्रत्युपास्य स्मृतम् यमयोश्चैव गभैषु जन्मज्येष्ठतामता देवकः यस्य जातस्य यमयोः
 पश्येति प्रथमं सुरवम् संतानः पितरश्चैव तस्थिज्यैश्च प्रतिष्ठितम् भागवते तु द्वौ न दाभवतोगभैस्त्वितिर्विशविपर्ययादिक्र-
 क्तेः पश्चादुत्पन्नस्य ज्यैष्ठ्यमुक्तम् अत्र देशाचारतो व्यवस्था पूर्वमेव तु युक्तम् गर्भाष्टमदत्त्वादौ विशेषाभिर्देशे एव गर्भग्रह-
 णं नान्यत्र अन्यथा न ह्येयं आत् अयस्त्वितिकात्मानम् ज्योतिषे करेद्राग्यानि लवासांस्त्यमैत्रेन्द्रवाशिवक्रवभेद्रिपुंसां
 निथावरिक्तेः शुभमामनेति प्रस्मृतिकात्मानविधिं युजोद्गाः अयनामकर्म मदनरत्नेष्टहस्पतिः द्वादशेदशमेवापि जन्मनो
 पित्रयोदशे षोडशे विंशतोचैव द्वात्रिंशे वर्णतः क्रमात् याज्ञवल्क्यः अहन्येकादशेनाम हेमाद्रौ भागिये नामभेयं दश-
 म्यां तु द्वादश्यामासिकेचन भद्रादशेहनि तथा वदंस्त्येमनोपिणः दशम्यामतीतायामिति ज्ञेयम् आशौचापगमेनामभेय-
 मिति विष्णुहर्तुः गृह्यपरिशिष्टेपि जननाद्दशरात्रेच्युद्देशत रात्रे संवत्सरेवानामकरणम् व्युत्पत्तीने ज्योतिर्भिवधे गर्गः
 अमासंक्रान्तिविष्वदौ प्राप्तात्कालेपि नाचरेत् श्रीधरः मित्रादित्यमयोत्तराशतमिषवस्वातीधनिष्ठास्तुतम्राजे शाशिवशाशां-
 कपोष्णादिनक्षत्रेषु राशौ स्थिरे छिद्रांपंचदशीं विहाय न वमीं शङ्खेष्टमेभार्गवज्ञाचार्योऽस्तुतपादभागदिचसेनामानिद्रु-
 र्याछि शोः मनुः शर्मोत्तं ब्राह्मणस्य स्याद्दूर्गांतं क्षत्रियस्य तु वैश्यस्य पनंसं सुक्ते शूद्रस्य त्रेथ्यसं युतम् मदनरत्नेनामभेये
 स्तुतकांतेनामकर्मविधेयं तत्कुलोचितम् नामपूर्वतु मासस्य मंगलं सुसमाक्षरैः तत्रैव गार्ग्यः पासनामगुरोर्नामदद्या-
 द्वास्त्यैवैपिना स्मृतिसंग्रहे कृष्णो नंतोच्युतश्च श्रीवैकुण्ठो यजनार्दनः उपेंद्रो यज्ञपुरुषो नासुदेवस्तथा हरिः योगेशः पुंडरी-

आसोमासनामान्यनुक्रमान् अत्रगार्गशोपादिर्वैश्वदेवोऽतिमदनरत्ने तन्मासनामप्रथमं दद्यात्संबुध्यैषिद् देवा
 लयगजाश्वानां च साणां वापि दूषयोः सर्वापणानां पठ्यानां चिद्वाथैषोऽपि तां नृणाम् काव्यानां च कवीनां च पशूनां च स
 र्वशः राजप्रासादयास्तनानामरुमर्माधि शायते नाक्षत्रमपि नाम कार्यम् अभिवादनीयं च समीक्षेत तन्मातापितरौ विद्या
 तामोपनयनारित्याश्च त्रयोक्तैः कुलदेवतानक्षत्रसंबद्धं पितानामकुर्वीदिति मदनरत्ने शंखोक्तेः तच्च नक्षत्रपादाक्षराद्यास्त
 रं कुर्वीदित्युक्तं परिशिष्टे तदक्षरादिकं नाययस्मिन्धिष्येयदाक्षरमिति सूदर्शनमाच्येतु गेरेममृज्यैषिष्टुष्टिदादोवात्ये
 च वां त्यश्च वशाश्च युक्तं शेषेषु नान्योः कपरः स्वरोत्सु स्वावारदीर्घः सवित्सर्गदृष्टः इत्युक्तं ठाल्येति प्रोष्ठपदे
 त्यत्रादौ वात्यरेचदृष्टिः प्रोष्ठपाद इति अंशमपमरणीशब्दः मुनाबुक्तः तत्र अत्रवादादौ च वादिदृष्टिः अपमरणा आपम
 रणा इत्यादि मदनरत्ने वसिष्ठः जन्माहेद्वा दशाहेवा दशाहे वा विशेषतः उग्रगते कृताहस्तमूलपुण्याः सवारुणाः श्रवणादि
 तिमैत्रं च स्वातोमृगशिरस्तथा प्राजापत्यं धनिष्ठा च त्रशस्तानामकर्मणि अथ दोलारोहः पारिजाते ह्यहस्पतिः दोला
 रोहस्तु कर्तव्यो दशमे ह्यदशोपि वा षोडशोदशमे ह्यदशोपि वा ओमिर्निबंधे करत्रये चैष्यावरेवती शुदिदिद
 ये वा शिवन कर्त्रेषु कुर्याच्छिरः शूलं पतेन्न तद्दं दोलनं चैस्त्रिषु नो भवति तत्रैव आंदोलाशयने पुंसो ह्यदशोदिव
 सः शक्रः त्रयोदशस्तु कन्यायाननक्षत्रविचारणा अन्यस्मिन् दिवसे चैत्स्यातिर्यगास्ये प्रशस्यते अथ दुग्धपानम् नृसिं
 हः एकत्रिंशदिमैत्रे च वपयः शरेवेन पाथयेत् अन्नप्राशननक्षत्रे दिवसोदयरात्रिषु अथ कर्णवेधः मदनरत्ने वसिष्ठ
 श्रीपथे मासेषु सप्तमे वाष्टमे वा वैधोक्तो ह्यदशोषोडशोऽङ्गि मध्ये नाहः पूर्वभागे नराजो न सन्नेद्देहेति शीर्षज्जित्वा

अत्रजन्ममासोवर्ज्यः ज्योतिर्निबंधगर्गः मासेष्वेससप्तमेवाप्यष्टमेमासिवत्तरे कर्णवेधंप्रशंसंतिपुल्यायुःश्रीविद्वद्भ्ये म
 दनरत्ने प्रथमेसप्तमेमासिअष्टमेदशमेथचा द्वादशेचनथाङ्कुर्योत्कर्णवेधंशुभाबहू हेमाद्रौव्यासः कार्तिकेपोषमासेवा
 नैवेवाफाल्गुनेपिवा कर्णवेधंप्रशंसंतिशुक्लपक्षेशुभोदिने श्रीधरः हरिहयकरचित्रासौम्यपोषोत्तरार्योदितिवस्तु
 घटालीसिंहवर्ज्यैस्तन्मे शशिशुक्रबुधकाव्यानांदिनेपर्वरिक्तारहिततिथिषुशुद्धेनैधनेकर्णवेधः मदनरत्नेष्टहस्पर्तिः
 द्वितीयादशमीपक्षीसप्तमीचनवयोदशी द्वादशीपंचमीशस्तातृतीयाकर्णवेधने सौवर्णराजपुत्रस्वराजतीविप्रवेश्ययोः
 श्रद्धस्यचापसीस्त्वामथमादांगुल्यस्मिका हेमाद्रौदेवलः कर्णरंभ्रेरयेच्छायानविशोदग्रजन्मनः तंष्टस्त्राविलयंयांतिपु
 ण्यौयाश्वपुरातनाः शंखः अंगुष्ठमात्रसुपिरोक्कणौनभवतोयदि तस्मैआर्द्धंनदातव्यंदत्तंचेदासुरंभवेत् अथतांबूल
 भक्षणम् वंङेश्वरः सार्धमासद्देदधानांबूलंप्रयमंशिशीः कर्पूरादिकंसंभिश्चविआसायहितायन मूळार्कविचक्र
 निष्पहरोद्रमेपुपोषोतयामृगशिरोदितंवासवेपु अर्कंदुजीवहृगुबोधनवासरेषुतांबूलभक्षणविधिर्मुनिभिःप्रदिष्टः
 अथनिक्रमणम् ज्योतिर्निबंधयमः तृतीयेवाचतुर्थेवायासिनिक्रमणंभवेत् यमः ततस्तृतीयेकर्तव्यंमासिस्त्र
 र्यस्यदर्शनम् चतुर्थेमासिकर्तव्यंशिशीश्वंद्रस्यदर्शनम् अत्रसूर्येहोःकर्मणीयेनतयोःआर्द्धंनविद्यतइतिछंदोगपरि
 शिष्टान् छंदोगानांनिक्रमणेष्टद्विआर्द्धंनास्तीतिकल्पतरुः व्यासः मैत्रेयुष्यपुनर्वस्तुप्रथममेपोषेणुक्रलेविधीहस्तेनै
 वस्तरेश्वरेचमृगभेतारासशस्तास्त्व कुर्वोन्निक्रमणंशिशीर्बुधगुरोश्चनेविरिक्ततथोक्त्याकुंभतुल्यमृगारिभवनैसाम्य
 ग्रहालोकिने मदनरत्ने अन्यप्राशनकालेवाकुर्योन्निक्रमणक्रियाम् विष्णुधर्मे दिगीशानांदिनेतत्रतथाचंद्रार्कयोर्द्विजः

मृत्तमं चान्तेन गगनस्य नकारयेत् । वह्निर्निकासयेद्रेहात्तरं तु ण्वाहनिःस्त्रैः । चन्द्रकियोर्दिगीशानां दिशां चैव गङ्गां न स्यं न
 भिदो पार्थम्यं दायिते न रसं तु स नैवा । अमृतं भग्नं चार्दिवा न्नमथापि वा । रसं तु स तंतं सर्वे देवाः शक्रपुरोगगाः
 माधवीयैः सार्कंडैः । अमृतो यमनिन्यस्य शिल्पशाब्जानि सर्वशः शक्लाणि चैव वल्काणि ततः परयेत्तु तक्षणम् । प्रथमं यत्न
 स्वरोद्धानस्तनो ग्राहं संयतदा । जीविकान्तमग्नान्दस्य तं नैव तु भविष्यतीति । अथोपवेशनम् । प्रयोगं पारिजाते पाशे -
 विष्णुपंथेन । पंथेन गतं यामासि मृगोत्तुपवेशयेत् । तत्र सर्वे ग्रहाः शक्लाभोगोप्यत्र विशेषतः उत्तराश्रितयं सौम्यं पुष्य
 क्षराकंदं गतम् । नाजापत्यं च हस्तश्च शस्तगाशिवनमित्रमम् । वाराहं पूजयेद्देवं शृथि वीचतया द्विजम् । रक्षेन्न वसुधेदयि स
 द्यमर्न गतं ग्रहो । आतुः प्रगणं सार्कण्डं निक्षिपत्सहस्रप्रिये । अचिरादायुषं स्तस्य ये केचित्पारिपथिनः । जीविनारोग्ययिते
 मुनिर्दं दृत्ता निरेणतान् । नरेण्यारोपं भूतानां गानां तमासिका मधुक् । अजरत्वा प्रमेया च सर्वभूत नमस्कृता । चराचरा-
 णां च तानां प्रतित्थानान्ययात्पसि । कुमारं पादि गान्त्वं त्रक्षान् दनुमन्यताम् । अथान्नप्राशनम् । पारिजाते नारदः
 जगत्तो मासि यत्रेऽस्त्यं त्रैरण्णान् प्राशनं परम् । तदप्रावेष्टमेमासि न व मेदशयेयिना । द्वादशोवापि कुर्वीति प्रथमान्नाशनं परं
 मंगलमेव । गान्धर्वेर्नेति दिक्षंति पंडिताः । मदनरत्नं न्नो ग्राक्षिः । पंडं न्नप्राशनं जाते पुदंते पुचैति शंखः । संवत्सरे न्नप्राशनम्
 द्रुमं न तारं वेति । आनिर्निर्वपे नारदः । यत्तेनाप्यष्टमेमासि पुंसां स्त्रीणां तु पंचमे । सप्तमेमासि वा कार्यं नवान्नप्राशनं शुभ
 म् । स्त्रिंशदिनसायं नंदं शंखं । शीघ्रं गीममाम् । लुक्कन्यमिथयः प्रोक्ताः सितजीवन्नवासराः । चंद्रनारं प्रशंसंति कृष्णेनैव
 चिन्तं निना । श्रीधरः । आदिगतिव्यसुं सौम्यं नानि न्नाग्निवाजयिष्णुवरुणोत्तरयोषा मित्रम् । अजान्नभोजनविधौ

दशमेविशतद्देलिद्रोनिहयनचमोतिथयःशुभाःस्कः वसिष्ठः बालान्मनुचोब्रतबंधनेचराजाभिषेकेरवलुजन्मधिष्ययम् अ
 भंत्वभिष्टसततंविचाहेसीमंतयात्रादियुगंगलेषु मार्कंडेयविष्णुधर्मयोः ब्रह्माणंशंकरंविष्णुवंद्रोकोचिदिगीश्वरान् ह्रुवोद
 शश्चसंपूज्यहुत्वाग्रहोतथाचरुम् देवतापुरतस्तस्यपाच्युत्संगतस्यच अलंकृतस्यदातयमन्नंप्रात्रिसकांवनम् गंधाज्यद
 पिंसंपुक्तंप्राशयेत्सायसंतुवेति अथाब्दपूर्तिः व्यवहारनिर्णये नवांवरधरोभूत्वापूजयेच्चचिरायुषम् मार्कंडेयनरोमस्त्या
 पूजयेत्यथतस्तथा ततोदीर्घायुषंव्यासंरामंद्रौणिंकंपवल्लिम् प्रह्लादंचरुहसूयंतंविभीषणमथार्चयेत् स्वनस्रंजन्मति-
 थिंप्राप्यसंपूजयेन्नरः षष्ठींचदधिभक्तेनवर्षेपुनःपुनः तिथितत्वेरतन्नामभित्तिलहोगोयुक्तः आदित्यपुराणे स
 र्वैश्वजन्मादिवसेस्नातैर्गलवाशिभिः गुरुदेवाग्निविभाश्चपूजनीयाःप्रयत्नतः स्वनस्रंनपितरोतथादेवःप्रजापतिः
 प्रतिमं वत्सरंयत्नात्कर्तव्यमहोत्सवः कृत्यचिंतागणौ गुडदुग्धमित्थान्द्राहृस्तेग्रंथौचंधयेत् गुग्गुलुंनिंबासिद्ध
 र्थद्वौगोरोचनादिकम् संपूज्यभानुविघ्नेशौगर्हापंप्रार्थयेदिसम् चिरंजीवीयथात्वंभोप्रविष्यामि तथासुने रूषवान्वित्त
 वांश्चैवश्रियासुक्तश्चसर्वदा मार्कंडेयनमस्तेस्तसप्तकत्पांतजीवन आयुरारोग्यसिस्त्वर्थंयसीदभगवन्मुने चिरंजीवीय
 थात्वंतुमुनीनांप्रवरद्विज कुरुधर्मुनिशार्दूलतयाभान्चिरंजीविनम् मार्कंडेयमहाभागससकल्पांतजीवन आयुरारोग्य
 मित्त्वर्थयस्माकंचरदोभव सनिलगुडसंभिश्चगंजन्यर्थमितंपयः मार्कंडेयाहूरलब्ध्यापिचाम्यायुर्विष्टुड्यइतिपयःपि
 वेत् तिथितत्वेस्कांदे स्वडनंनरवकेशानांमैथुनाध्यगमोतथा आभिमंफलहंदिंसावर्षस्त्रेहोविचर्जयेत् तत्रैवदोषिकायां
 कृतानंकुजयोर्वोरयस्यजन्मतिथिर्भवेत् अनृक्षयोगसप्राप्तौविघ्नस्तस्यपदेपदे कृतानशनिः तस्यसर्वौषधिस्मानंगुरुदेवा

रूजगं नास्तु देवस्य गगनस्य चकार येन वह्निर्निकासयेद्देहाल्लंखं पुण्याहनिःस्वभैः चंद्रार्कयोर्दिगीशानां दिशो च गंगानस्य च
 निरीपार्थमिदं दयितं मे रसं सुसर्वादं अममं प्रमग्नं वादिचारान्नमथापि वा रसं तु संततं स वेदे वाः शक्रपुरोगगाः
 माधवीये गार्कडेयः अमनोयप्रविन्यस्य शिल्पभांडाभिसर्वशः शस्त्राणि चैव वल्लागिततः पश्येत्तुलक्षणम् प्रथमं पञ्च
 स्यूरोद्गानस्तनो गांडुं स्वयंतदा जीविका तस्य वा न्नस्य ते नैव तु भविष्यतीति अथोपवेशनम् प्रयोगं पारिजाते पात्रे -
 पिण्डपुष्पैश्च पंचमेव तथा मासि मृगौतसु पवेशयेत् तत्र सर्वे ग्रहाः शस्ता भोगीष्यन् विरोषतः उत्तरात्रितयं सौम्यं पुष्य
 क्षीराक्षं देवतम् राजा पत्स्यं च हस्तश्च शस्तगा शिवगमित्रम् वाराहं पूजयेद्देवं शृथि वीच तथा द्विजम् रक्षेन्न वसुधेदेविस
 द्यसर्गगतं शसौ आसुः प्रमाणं सकलं निक्षिप स्वहारी प्रिये अचिरादासुषं स्तस्य ये केचित्पारयं धिनः जीविना रोग्यविने
 पुनिर्दहस्तां चरेणतान् करेण्यारोपं भूतानां भानां तमसि कामपुक् अजराचा प्रमेया च सर्वभूतनमस्कृता चराचरा-
 णां भूतानां प्रनिश्चानान्यया ह्यसि कुगारं पाहिमानं स्तं व्रतान् दनुमन्यताम् अथान्नप्राशनम् पारिजाते नारदः
 जननी गार्गस पठेत्सां त्वां रं प्राज्ञानं परम् तदग्रा वेष्टमे मासिन व मे दशमे पिवा द्वादशो वापि कुर्वीति प्रथमान्नाशनं परं
 संचत्सरे वा संपूर्णे केचिद्विहंति पंहिताः मदनरत्ने लोगांक्षिः पठेन्न प्राशनं जातेषु दंतेषु वेति शंखः संचत्सरेन्न प्राशनम्
 द्विसंवत्सरे वेति जीति निर्वपे नारदः पठेवाथ यष्टमे मासि पुंसां स्त्रीणां तु पंचमे सप्तमे मासि वा कार्यं नवान्नप्राशनं शुभ
 म् रिक्तोरिनक्षपं नंदं राहदशीमष्टमीमामाम् त्यक्तान्यतिथयः प्रोक्ताः सितजीवन्नवासराः चंद्रनारं प्रशंसंति कृष्णोच्चाल्य
 त्रिकं विना श्रीधरः आदित्यतिथ्यवसुसौम्यकरानित्वा डिग्चित्राजविष्णुवरुणोत्तरयोष्णिमित्राः वालान्नभोजनमिष्टौ

दशमेविशकद्वैच्छिद्रांविहायनचमौतिथयःशुभाःस्कः वसिष्ठः बालानमुक्तोन्नतबंधनेचराजाभिषेकेरवलुजन्मधिष्यन्म ३६
 भंतमिष्टसत्तंतंविवाहेसीमंतयात्रादिशुभंगलेषु मार्कण्डेयविष्णुधर्मयोः ब्रह्माणंशंकरंविष्णुचंद्राकौंचिकौचिदिगीशिवान् शुबंदि
 शश्वसंपूज्यहुत्वागह्नोतथाचक्रम् देवतापुरतस्तस्वधाश्रुतंगतस्यच अलंकृतस्यदातव्यमनंपत्रेसकांचनम् मध्याज्यद
 धिसंयुक्तंप्राशयेत्प्रायसंतुवेति अथाब्दपूर्तिः व्यवहारनिर्णये नवांबरधरोभूत्वापूजयेच्चित्रायुषम् मार्कण्डेयंनरोभक्त्या
 पूजयेत्स्वयतस्तथा ततोदीर्घायुधं व्यासंमार्गेंद्रोणिंरूपंवल्लिम् प्रह्लादंचहनुमंतंविभीषणमथार्चयेत् स्वनक्षत्रंजन्मति-
 थिंप्राप्यसंपूजयेन्नरः षष्ठींचिदधिभक्तेनवर्षेचर्थेपुनःपुनः तिथितत्वेननामभित्तिलहोगोप्युक्तः आदित्यपुराणे स
 वैश्वजन्मादिवसेस्नातेर्गलवारिभिः गुरुदेवाग्निविभ्राश्रपूजनीयाःप्रयत्नतः स्वनक्षत्रंचपितरोतथादेवःप्रजापतिः
 प्रतिंसंवत्सरंपलात्कर्तव्यश्चमहोत्सवः कृत्यनिंतामणौ गुडगुग्धनिलान्दद्याद्भस्तेग्रंथौचबंधयेत् गुगुलुंनिंबसिद्ध
 र्थद्वार्गोरोचनादिकम् संपूज्यभानुविघ्नेशौमहर्षिंप्रायर्वेदिदम् निरंजीवीयथात्वंभोप्रविद्याभितथासुने रूपवान्वित्त
 वांश्चैवभियायुक्तश्चसर्वदा मार्कण्डेयमस्तेस्तसप्तकत्पांतजीवन आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थमसीदभगवन्मुने निरंजीवीय
 थात्वंतुमुनीनांमवरद्विज कुरुधमुनिशार्दूलतथामांविज्जीविनम् मार्कण्डेयमहाभागसप्तकत्पांतजीवन आयुरारोग्य
 सित्थर्थमस्माकंवरदोभ्रव सतिलंगुडसंभिश्रमंजत्वर्थमिंसंपयः मार्कण्डेयाद्भूलब्ध्वापिवास्यायुर्विष्टद्वयइतिपयःपि
 वेत् तिथितत्वेस्कांदे स्वडनंनरवकेशानांमैथुनाध्वगमौतथा आभिवंकलहर्हिंसावर्षेच्छेदोविवर्जयेत् तत्रैवदापिकायां
 कृतानंकुजयोर्वीरेयस्यजन्मतिथिर्भवेत् अनृक्षयोगसंप्राप्तोविघ्नस्तस्यपदेपदे कृतानंशानिः तस्यसर्वोषधिंस्नानंगुरुदेवा

मिष्टजन्मम् हृदमनुः द्युतेजन्मनि संक्रान्तीं श्राद्धे जन्मनि चेन्नैव न क्वायादुष्णवारिणा अत्र जन्मनि तिथिरो
दधेति ग्राह्यः युगाद्यावद्विद्वत्सममीपावर्ततीप्रिया रवेरुदयमीक्षते न तत्र तिथियुग्मतोति कृत्यत त्वार्णविवचनात् विशेषो
मन्तुत इह धर्मजैः अथ क्रतिस्त्रयम् मयोगपरिजाते ज्ञाते प्रति संवत्सरांते क्षेपस्ये नृणां विधिपरम् दत्वा गोप्सु हि
प्रादिनयात्सर्णादि निर्भिनम् गभीयात्कटिस्त्रुचं चोसः संगृह्य नूतनम् दुर्वोक्तुरेखाद्येन चरुणावापि नाकिनम् आयुष्य
होमं कृत्वा च न पयैस्तिवदेवताः अथ चोत्तम् मयोगपरिजातेषु रुशिष्यः जाताधिकराज्जन्मादिद्वतीयेद्वेत्तु चोत्तकं
आद्येदेकवर्तने केचित्पंचमेद्वेद्वितीयके उपनीत्यासहेयेति विकल्पाः कुरुधर्मतः तद्वहस्पतिः तृतीयेद्वेदिशिशोर्गर्भाज्जन्म-
नोयाविशेपतः पंचमेसममेवापि क्रियाः पुंसोपि वासमम् तत्रैव नारदः जन्मतस्तत्तृतीयेद्वेद्वेष्टमिच्छंति पंडिताः पंच
मेसममेवापि जन्मतो मध्यमं भवेत् अधर्गं गर्भतः स्यात्तु न वमैकादशेपि चेति पारिजातैरुहस्पतिः उत्तरायणगेस्त्रैवि
गेयात्सोम्यगोर्लके कुरुपक्षैश्च भंभोक्तं कृष्णपक्षेयुक्तेतरत् अशर्मात्त्रिभागः स्यात्कृष्णपक्षे त्रिधाकृते तत्रैव व-
सिष्ठः द्वित्रिपंचमसमन्यामेकादश्यांतयेव न दशम्यांच च योदश्यां कर्षसो रं विजानता दृसिंहीये पञ्चममीचतुर्थीचिन
वमीचचतुर्दशी द्वादशीदर्शपूर्णे द्विप्रतिपच्चैव निर्दिताः वसिष्ठः रवेरंगारक्से च सूर्यपुत्रस्य चैव हि निर्दिता दिवसाः क्षौरे
शोयाः कार्यकराः स्मृताः ज्योतिर्निबंधे तद्वहस्पतिः पापग्रहाणां चारादौ विप्राणां शुभदंरं च क्षत्रियाणां क्षमास्तेनो विद्वद्ब्रह्म
जांशो नोशुभम् हस्ताशितविष्णुषोष्णाश्च अविष्टादित्यपुष्यमम् सौम्यचित्रेन वक्षोरे उत्तमानवतारकाः औष्ण्युत्तराणि वाय
व्यं रौहिणी वारुणं तथा क्षौरे पृष्णमथ म्याः प्रोक्ताः शोवाद्वा रशर्गाहिताः मिथने जन्मनक्षत्रे वेनाशे चंद्रमेष्टमे विपत्करे व

धेदोरं प्रत्यरेच विवर्जयेत् अत्र लघुशक्तिरन्ये च योगाज्योतिर्विद्ध्योः अन्त्ये च विशेषाः शमश्रुकर्मनिर्णये वक्ष्यन्ते एतच्च
 शिशोर्भातिरिगभिण्यां न कार्यम् तदा हज्योतिर्विधेयमदनरत्ने च दृग्गान्यः पुत्रचूडाकृतो मातायादिसागभिणी भवेत् शस्त्रे
 ण युक्तमात्रो नितस्मात्क्षोरं विवर्जयेत् अस्त्रापवादमाह तत्रैव नारदः स्त्रुनोर्भातिरिगभिण्यां चूडाकर्मनकारयेत् पञ्चा-
 ब्दात्सागर्थोर्ध्वं तु गभिण्यागपि कारयेत् यदि गर्भविपत्तिः स्यात्क्षिशोर्वीसरणं यदि सहोपनीत्याकुर्व्यञ्चिन्नदादोषो न विद्यते
 दृढस्पतिः गर्भिण्यां मातारिशिशोः क्षोरकर्मनकारयेत् इनाभिर्वेकेत्येवं स्यात्कालोर्वेदव्रतैर्धौप अतिवेकः समावर्तनम्
 गर्भिण्यामपि पञ्चमासपर्यन्तं न दोषदृश्यते मुहुर्न दीपिकायां गर्गेण पञ्चमासादूर्ध्वमातुर्गर्भस्य जायते मृत्युरिति मदनरत्ने
 दृढस्पतिः पुत्रचूडाकृतो मातागभिणीयदि चाभवेत् विपद्यते गुरुस्तत्र दंपती शिशुरद्वतः गर्भमातुः कुमारस्य न कुर्वञ्चिन्न
 कर्म तु पञ्चमासादूर्ध्वं कुर्यादतर्द्धं न कारयेत् गर्गः ज्वरस्योत्पादनं यस्य उग्रं तस्य गं कारयेत् दोषभिर्गमनात्पश्चात्तत्स्योप-
 र्मसमाचरेत् लघुमिति मंगलोपलक्षणम् आनिर्गर्गः विवाहोत्सवयज्ञेषु मातायादिरजस्वला तदा ससृक्तमाभ्रानिपं
 चमोदवसंविना वसिष्ठः यस्य मांगलिकं कार्यं न स्य मातारजस्वला अर्धेति देवं तत्रैव दृष्टस्पतिः प्राप्तमभ्युदयश्राद्धं पुत्र
 संस्कारकर्मणि पत्न्यारजस्वला चेत्यान्वक्तव्यं तत्सिता तदा धिते नितिकर्तव्योपलक्षणम् संकटे तु वाक्यसरे उक्तम् अला
 भे ससृक्तमुहूर्तस्य रजोदोषे क्लृप्त्यति श्रियं संपूज्य विधिवत्ततो मंगलमाचरेत् एतच्च मंडनोत्तरं न कार्यम् न मंडनाच्चापि हि
 मुंडनं च गोत्रैकतायां यदि नादभेद इति मदनरत्ने वसिष्ठोक्तैः तत्रैव कात्यायनः कुले कृतुत्रयादौ वाङ्मंडनान् पुंसु उग्रम्
 प्रवेशान्निर्गमो नैष्टो न कुर्यान्मंगलत्रयम् तथा दृढमनुः एकमातृजयोरैकवत्सरैरुपुरुषस्त्रियोः न सप्तमानक्रियां कुर्यान्मा

[illegible]

ये निवर्त्तन्ते नृहोमे नु भ्राङ्गाग करणात्तथा चरेत्तांतपनं शुक्लाजातकर्मणि चैव हि अतो न्येषु तु संस्कारेषूपवासेन श्रूयन्ति
 एते संस्काराः स्त्रीणाममंत्रकाः कार्यौ होमस्तु स मंत्रक इति प्रयोगपारिजाते आश्वत्थाय नोपि होमकृत्यं तु पुंवत्स्थाल्नीणां च
 डाकृतावपीति मनुरीप अमंत्रका तु कार्यं यं स्त्रीणां माह दशेष न इति होमेषु मंत्र इत्येके संस्काराः स्त्रीणामहोम
 कास्तूष्णीं स्फारितमृत्युर्यसारे होमो नैति वृत्ति कृत् अथ विद्यारंभः मदनरले नृसिंहः अक्षरस्वीकृतिं
 कुर्यात्साने पंचमहायने उत्तरायणगे चूर्ध्वे कुंभमासं विवर्जयेत् दीपिकायां वर्षे पर्जन्यके काले षष्ठीं रित्तांशानि कुञ्जम्
 अनध्याया विनानत्तादेवं ग्रंथकृतं शुरुम् आधरः हस्तारित्य समीरमित्रपुरुजित्योष्णाश्विचित्राच्युते धारावर्षे शदि नोदया
 दिरहिते राशौ स्थिरे चोभये पक्षे पूर्ण निशाकरे प्रतिपदं रित्तां विहाय ऋषी मष्टमश्रद्धाजिभवने प्रोक्ता सप्त स्तीकृतिः
 विष्णुधर्मोत्तरे पूजयित्वा हारिं लक्ष्मीं तथा देवां सरस्वतीम् स्वाविद्या सूत्रकारं च स्वीं विद्यां च विशेषतः एतेषां मेव देवा
 नाना न्मानुशुहुयाद्भुतम् दक्षिणाभिर्द्विजैर्द्विजाणां कर्तव्यं चात्र पूजनमिति अथ धनुर्विद्या दीपिकायाम् अदिति
 शुरुयमार्कस्वति निचित्राग्निप्रियं भ्रवहरिवस्तु क्लृप्तिं विदुः प्रागां त्यग्नेषु शनिशशिशुधवारिविष्णुबोधे विधौ ये सुसमयानि
 वियोगोचापविद्याप्रदानम् अथानुपनीतस्या विशेषः गौतमः प्रागुपनयनात्कामचारवादभाक्षा इति भक्षणं क्लृप्तु
 नादेरपीति हरदत्तः अपरा र्के वृद्धातातपः शिशोरसुक्षणं प्रोक्तं बालस्थानमनं स्मृतम् रजस्वलादि संस्पृश्योत्सानमे
 व कुमारके प्राक्चूडाकरणाद्बालः प्रागन्नभाशनाच्छिः कुमारकस्तीग्निशो योयावन्नौजीनिबं धनम् आपस्तंबोपि
 अन्नप्राशनात्प्रयतो भवसा संवत्सरादित्येके इति गौतमोपि नन्दुपस्पर्शनादाशौचम् तस्यानुपनीतस्य चंडादि

स्पृष्टस्यापि स्पर्शान्निस्त्वनम् इदं च पठ चर्षात्प्राक् ऊर्ध्वं तु स्नानं भवत्येव बालस्य पंचमाहर्षाद्रप्तार्थे शौचमाचरोति स्मृ-
 तैः कामचारानादिकेन नम् ऊर्ध्वं कदशावर्षस्य पंचवर्षात्परस्य च रेडुरुः स्रुद्धैव प्रायश्चित्तं विशुद्धये अतो बालतरस्या
 स्यात्परापीनपालकमिति स्मृतेरिति हरदत्तः स्मृत्यर्थसारेणैवम् अथोपनयनम् आश्वलायनः गर्भाष्टमेष्टमे
 बाले पंचवर्षे सप्तमोपवा द्विजलं प्राप्नुयाद् द्विग्रीवर्षे त्वेकादशे नृपः मनुः ब्रह्मवर्षे सकामस्य कार्यो विप्रस्य पंचमे राज्ञो ब-
 लार्धिनः षष्ठे वैश्यस्यार्थार्थिनोष्टमे विष्णुः षष्ठे लुपन कामस्य विद्या कामस्य सप्तमे अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कांतिमि-
 ठनः जापस्तयः गर्भाष्टमे पुत्रा लुण सुपनयीत बहुवचनं गर्भं षष्ठगर्भं सप्तमयोः प्राप्त्यर्थमिति स्मृतिं दर्शनप्राये के-
 चिन्नुविप्रस्य पठनमन्यन्ते आपस्तयः अथ काम्यानि सप्तमे ब्रह्मवर्षे सकाममष्टम आयु कामं नवमे तेजस्कामं दशमे
 न्नायकागमेकादशा इन्द्रियकामं द्वादशे पशुकाममुपनयेत् गोणकालमाह मनुः आषोडशा द्वा लुणस्य सावित्रीना
 निवर्तते आह्वावं शास्तत्र चंधोराचतुर्विंशतेर्विशः ज्योतिर्निबंधे अग्रजावाहुजावैश्याः स्वावधेरूर्ध्वमब्दतः अरु-
 तोपनयाः सर्वेष्टवला एव ते स्मृताः गर्गः विप्रं वसंतैश्चिति पानिदाघे वैश्यं घनांते ब्रतिनं विदध्यात् माघादि शुक्ला
 तिकपंचमासाः साधारणा वासकल द्विजानाम् हेमाद्रौ ज्योतिषे माघादिषु च मासेषु मोंजी पंच सुशस्यते कालाद-
 शं ह्रद्वर्गागर्ग्यः माघादिमास पट्के तु मेखलाबंधनं मतम् ब्रूजाकरणमन्त्रं च श्रावणादौ विवर्जयेत् मेघेयसूत्रेपि
 वसंतो ग्राष्ठाः शरीरित्युत वो वर्णानुभूतेर्बर्णमासा वा सर्ववर्णानामेतेषु तदुदगयनमनयोर्विकल्प इति अत्रैतत्वं
 नात्र वसंतं नोत्तरायणस्य संकीचः आहृदशे स्यात्पराण्विधिने वाधाने वसंतादेः कृत्तिकादिने वसायं प्रातर्विधिना याव-

स्त्रीविविधैरिवयुक्तः आद्ययोः परस्परव्यभिचारात्नियमः अंत्येभिभिन्नेसांगकगोक्तेः कालापेक्षा इहतृप्तरायणंविना
 न संतस्याभावात्नियमः नवानिभित्तत्वं नचैकं कृणीत इति वदयुत्यानुवादः तद्वद्वाक्यभेदापरिहारात् उत्तरायणवि
 धिवैयर्थ्यात्वनुकल्पोयमिति माघआदिर्येषांपंचानां एवंषट् पारिजातेष्टहस्पतिः श्रवचापकुलीरस्योजीवोप्यश्रभगो
 चरः अतिशोभनतांदद्याद्विचाहोपनय्यादिषु हतशने नजन्मपिष्येयनचजन्ममासेनजन्मकान्नीयदिनेविदध्यात् ज्येष्ठे
 नमासिप्रयमस्यसूनोस्तथास्तथाअपियंगलाभि राजमार्तडः जातंदिनं दूषयतेवसिष्ठोत्यष्टौचगर्गिनियतंदशात्रि
 जातस्यपक्षं किलभारुरिष्वशेषाः प्रशस्ताः खनुजन्ममासि जन्ममासेतिथौभेचपिपरोतद्वेसति कार्यमंगलमित्या
 हुर्गर्गभार्गवशीनकाः जन्ममासनिचैपेपिदिनानिदशवर्जयेत् आरभ्यजन्मादिवसाहुभाः स्युस्तिथयोपरे ग्रथांतरे
 वनेजन्मत्रिवारिस्थोजीवोपीष्टोर्वनात्सकृत् शुभोत्तिकालेतुर्ग्याष्टव्यस्थोद्दिगुणार्चनात् श्रद्धिर्देवगुरोर्यस्यवर्धेनासिष्टः
 भेयदि चैत्रमीगगनेभानेतस्योपनयनंश्रभम् जन्मभारदभेसिंदेनीचेवाशत्रुभेगुरो मौजीबंधः श्रभः प्रोक्तश्चैत्रमीनग
 भेर्बो नारदः बालस्यबलहीनोपिशांत्याजीवोबलप्रदः यथोक्तवर्तरेक्ययमनुक्तेचोपनायनम् शांतिश्चाग्रवक्ष्यते
 अथोतिनिर्वंधेनसिंहः वृनीथापंचमीपष्टोद्द्वितीयानापिसप्तमी पक्षयोरुभयोश्चैवविशेषेणस्तूप्रजिताः धर्मकामोभित्ति
 पक्षेकृष्णोचप्रथमा तथा शुक्लत्रयोदशीकेचिद्विहंमिमुनयस्तथा दोडरागंदेवसिष्टः नैमित्तिकमनध्यायंकृष्णोचप्रतिपदि
 नम् मेखत्वावंपनेशस्तंचौलेवेदव्रतेष्वपि प्रशस्ताप्रतिपत्कृष्णेनपूर्वापरसंयुता एतदतीतकालस्यार्त्तस्यबदोरुपनयनवि
 धयम् प्रशस्ताप्रतिपत्कृष्णोक्तदाचिह्नुभगेविथो चंदेबलसुतेलेपेवर्षाणामपिलंघनइभिव्यासोक्तेरित्याहुः एवंसप्तम्यपि

तस्यानुपपत्तौ केः दृढस्मृतिः शक्रपक्षः शम्भोक्तः कृष्णश्रौत्यन्निर्दिष्टा नया मिथुने संस्थिते भानौ ज्येष्ठमासो न
क्षयः पदमन्त्रेणारदः विनर्तुमानवसन्तेन कृष्णपक्षे गन्तव्ये अपराण्हे चोपनीतः पुनः संस्कारगर्हति अपराण्हे
स्वभाविना कर्त्तुं नृणां गार्हपत्यं तत्रैव वसन्ते गन्तव्ये न दोषा येत्यर्थः नारदः कृष्णपक्षे न तु यथैतन्मन्त्रादिदिन
प्रत्ययं यथा दृष्टान्तं पुनः भक्षणं तेन गन्तव्यं वाः वशिष्ठः पापांशकगते चन्द्रे अरिनीचस्थितेऽपि च अनध्याये चोपनीतः पु
नः संस्कारगर्हति अग्न्यायस्य पूर्वोक्तस्य नैवापरे हनि व्रतबंधं निसर्गं च विचारं भनकारयेत् राजमार्तदः आरंभान्न
रं गन्तव्यं नारदोऽपि गार्गादिभ्यः गर्गं तेनैवाहुर्गन्तव्यं हन् ज्योतिर्निर्वंधे अष्टकारुचसर्वासु पुगमन्तं न रादिषु
अनध्यायं प्रकुर्वन्ति ताथातोऽपपदास्तपि सोऽपपदास्तस्मैत्यर्थं सारे मितान् ज्येष्ठे द्वितीया च आश्विने दशमीसिता च
तुर्थादि दृष्टान्ताः सोऽपपदाः स्मृताः एवं प्रदोषादि न कर्त्तव्यं प्रदोषस्य स्वरूपमाह गोभिलः पक्षी च द्वादशी चैव अपरा
तोननादिका प्रदोषादि न कर्त्तव्यं तृतीया नृनयागिका ज्योतिर्निर्वंधे व्यासः यत्तत्रैवैशाखीसिता तृतीया माघस्य सप्तम्य
दशम्यनुनस कृष्णतृतीयापनये प्रशस्ता प्रोक्ता भद्राजमुनीन्द्रशुक्लेः अत्रापि कृष्णप्रतिपद्वत्तत्वेयम् यजुर्द्वे द्वादश्याः
प्रगध्याये प्रकुर्वन्ति यस्तर्त्तने भिन्नो भवेत् सप्तमीमापयत्तु तृतीया नानाशयातया बुधत्रये तु वाराश्वशस्ता निव्रतबंध
नरतिनत्प्रागश्चिन्ता योऽपनयन निषयम् साध्याय विद्युजोऽपस्त्राकृष्णप्रतिपदादयः प्रायश्चित्तभिभिन्ते तु मेरुवलां धने
मत्तार्त्तनने नोत्तरांशनिर्णयामृतमन्त्रादौ यद्यप्यथोपेन पूर्वस्यैकत्वा अभिक्तं परिदानं कालश्चेत्सा भगलायने न
नरपनयने न मन्त्राभियगप्रकृत्यापि भिन्नान्तरमेव राः नदानीय करणे तु पूर्वोक्तकालोत्तरेयः प्रतिवेदमुपनयेनेका

लानियमशतितुयुक्तम् गर्गः ग्रहेरवांक्षोरविभ्रमकंपेकेत्स्नूह्मोन्वगपतनादिदोषे वनेदशाहाभिवर्धनितन द्वास्त्वयोदशा
 हागिवदतिकेचित् संकटेतुच्छेश्वरः दाहोदशांचैवधराप्रकंपेवज्जप्रपानेयविदारणेच केतोतथोल्कांशप्रकणप्रपाने-
 व्यहंनकुप्याद्व्रतमंगलाभि नत्रैव चेद्व्रतोपनयनेस्वाध्यायाध्ययनेतथा नदोषोयजुषांसोपयदास्त्वध्ययनेपिच हेमाद्रौ
 ज्योतिषे हस्तत्रयेपुष्यधनिष्ठयोऽप्योष्णाश्विसोम्यादितिविष्णुभेषु शस्तेतिथौचंद्रवलेनयुक्तेकार्यैर्हिलानां व्रतबंधमो
 क्षौ ज्योतिर्निबंधेभरदः श्रेष्ठान्यर्कत्रयांतेज्यचंद्रादित्युत्तराणिच विष्णुत्रयाश्विमित्राब्जयोनिभान्युपनायने बृह-
 स्पतिः त्रिषूत्तरेषुतोहिण्यांहस्तेमैत्रेचवासवे त्वाष्ट्रसौम्यपुनर्वस्वोरुत्तरंगत्सपनायनम् ज्योतिर्निबंधे पूर्वाहस्तत्रयेसा
 प्यश्रुतिमूलेषुबहुचाम् यजुषांपोष्णामैत्राकर्कदित्यपुष्यमृदुध्रुवैः सायगानांहरीशार्कवसुपुष्योत्तराश्विनैः धनिष्ठादिति
 मैत्रार्कैर्द्विदुषोष्णधर्यणाम् राजमार्तदस्त ब्राह्मणस्यपुनर्वसुर्नक्षत्रेधति ताराचंद्रानुकुलेषुग्रहाब्देषुशभेषापि पुन
 र्वसौ कृतोविप्रःपुनःसंस्कारमर्हति ज्योतिर्निबंधेभरदः सर्वेषांजीवशृक्कृत्तवाराःमोक्ताव्रतेषुभाः चंद्रार्कैर्मध्यमोक्षे
 यौसामबाहुजयोःकुजः शास्त्राधिपनिवारश्चशास्त्राधिपबलंतथा शास्त्राधिपतिलग्रचंद्रुर्लमां व्रतयंत्रते शास्त्राधि
 पाश्चरत्नसमूहे ऋगथर्वसामयजुषामधिपागुरुसौम्यभोगमिताः जीवसितोविभाणांक्षत्रस्यारोष्यागूविशांचंद्रशति
 पारिजानेबृहस्पतिः बह्वचानांगुरोर्वरियजुर्वेदुषांबुधे सायगानांधरासूत्रोत्तरार्थविदुषांरवेः अचलग्नशुल्कादिदेवसे
 भ्योक्षेत्र्याविस्तरमपानोच्यते लक्षः वनेदिपूर्वसध्यायांवाारिदोयदिगर्जति तद्दिनेस्पादनध्यायोव्रततत्रविवर्जयेत्
 ज्योतिर्निबंधे नांदीआर्द्धकृतंचेत्पादनध्यायस्तकालिकः तदोपनयनंकार्येवेदारभंनकारयेत् एतद्बहुचतिभिरक्ता

गाम् तेषां तद्दिने वेदार्ं प्राप्तावात् अतस्तेषां सुपनयनं न भवत्येव ऐतरेयोपनिषदि मृगारिष्येष्टान्तं वर्धतुः तं विना वर्षादौ
 त्रिरात्रमनध्यायइति वेदं प्राप्ये उक्तम् एतच्च प्रातस्तनिते सायंस्तनिते तु दिवैव च संश्रययित्वा सायं संश्रयोत्तरं होमं कुर्यात्
 न संश्रयागर्जिते काले न मृशुत्पानदूषिते ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भिन्नं ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भिन्नं ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भिन्नं
 शितं प्रयोगरत्ने मृद्वरणाः अत्र शांतिरस्युक्ता दृष्टिं सह प्रसादे ब्रह्मोदनविधेः पूर्वं प्रदोषे गर्जितं यदि तदा विघ्नकरं ज्ञेयं बरो
 रध्ययनस्य तत् तस्य शांतिप्रकारं तु वक्ष्ये शास्त्रानुसारतः प्रधानं पायसं साज्यं द्रव्यं शांतिर्यजो भवेत् सूक्तं हृदस्पतीर्बिद्वा-
 न्मठेलज्ञा विहृदये गायत्री चैव मंत्रः स्यात्पायश्चिचं तु सर्पिषा धेनुं सवत्सकान् दद्यात्तदार्थाय पयस्विनीम् ब्राह्मणान् भोज-
 येत्सम्प्राप्तनो ब्रह्मोदनं चरेत् उपनयेन चाधिकारिणः माधवीये वृद्धमनुनोक्ताः पितापितामहो भ्राता भ्रातृभ्यां गोब्रजाय
 जाः उपायने अधिकारी स्यात्पूर्वमावेपरः परः प्रयोगरत्ने पितैर्वोपनयेत्पुत्रं तदभावे पितुः पिता तदभावे पितुः भ्राता
 तदभावे तु सोदरः पितेति विप्रपरां न सन्निधादेः तेषां पुत्रो हित एव उपनयनस्य दृष्टार्थत्वात् तेषां चाध्यापनेन अधिकारात्
 अत्र पितृव्यस्य ज्येष्ठभ्रात्रभावे अधिकारः असंस्कृतास्तसंस्कार्या भ्रातृभिः पूर्वसंस्कृतैरिति याज्ञवल्क्योक्तेः तेनेदमविप्र
 क्तपरम् पूर्वतु निभाक्तपरम् भानू रजो दोये तु भ्रातृकम् अथ षट्मूकादीनां विशेषः प्रयोगपारिजाते ब्राह्मे ब्रा
 ह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातो ब्राह्मणः स इति श्रुतिः तस्माच्च षट्वधिरकुडावागनपंगुषु जडगद्गदरोगार्तशूलकांगविकलां
 गिषु मत्तोन्नतेषु मूकेषु शयनस्थेभिर्गिरीये धस्मपुंस्तेषु चैतेषु संस्काराः सुपर्ययोचितम् मत्तोन्नतोन्नसंस्कार्यो वि
 निक्ते वित्त्रनसने कर्मस्वनधिकाराच्च पारित्यं नास्ति चैतन्योः तदपत्यं च संस्कार्यमपरेत्वाद्दुरन्यथा संस्कारं यंत्रहोमादेशम्

करोत्याचार्यएवतु उपनेयांश्चविधिवदाचार्यस्यसमीपतः आनीयामिसमीपंवासावित्रीस्मृशयवाजयेत् कन्यास्वीकर
 णादन्यत्सर्वविप्रेणकारयेत् एवमेवाह्लैजनिनोसंस्कार्योऽकुंडगोल्लोइति स्मृत्यर्थसारेणैवम् कुंडगोल्लकन्योःसंस्कार्य-
 त्वंश्चाह्लैजनिवेषश्चक्षेत्रजपुत्रविषयः अन्यस्यविन्नास्वेवविधिः स्मृतदतिवचनादत्राह्लैज्येनोपनयनाद्यप्राप्तेरित्यपरा
 कः उपनयनचक्रुमारंभोजयित्वाकार्यम् प्रागेवैतन्नदहर्भोजयंतीतिमदनपारिजातेगोभिलोक्तेः गायत्र्युपदेश
 श्रोनारतोयोः कार्यः उत्तरेणाग्निमुपविशतः प्राह्नुस्वआचार्यः प्रत्यह्नुस्व इतरोधोहिभोइतिशारवायनसूत्रोक्तेः
 यद्यपिकात्यायनेनाथस्मैसावित्रीमन्वाहोत्तरतोन्नेः प्रत्यह्नुस्ववायेत्कत्कादक्षिणनस्तिष्ठतआसीनायवैकेदतिविकल्प
 उक्तस्तथापि कतीयानामेवसः बहुचानांछूत्तरएववेदेन्यात् भिक्षायांविशेषपगाहकालापनः मानरमेवाग्नेमिक्षेत्
 पराशरमाधवीये मानरं वास्वसारं नामानुर्वाभगिनीं निजाम् भिक्षेतभिक्षां प्रथमं याचैर्ननविमानयेत् अथ
 संस्कारलोपे शौनकः आरभ्यापानमानौलात्पलेतीनेतुकर्मणाम् व्याहृत्याग्निं स्तु संस्तु लुत्वा कर्मयथाक्रमम् ए
 तैवेकैकलोपेनुपादकृष्टं स मानरेत् दूढायाअर्धकृष्टं स्यादापरितलेवगीरितम् अनापदितु सर्वत्रद्विगुणं द्विगुणंचेत्
 पारिजातेकालापनः तृप्तेकर्मणि सर्वत्रमायश्चित्तं विधीयते प्रायश्चित्तेकृतेपश्चात्तुसकर्मसमाचरेत् स्मृत्यर्थ
 सारेचैवम् कारिण्यांनुमायश्चित्तेकृतेतीतंकर्मकृताकृतमित्युक्तम् प्रायश्चित्तेकृतेपश्चादतीतमपिकर्मचै कायं
 भित्येकआचार्यनैत्यनेनुविपश्चित्तं शनि त्रिकांडमंडनेननु कालातीनेषुकार्येषुप्राप्तवत्त्वपरेषुच कालातीतानि
 कृतेचविदध्यादुत्तराणि तु इत्युक्तम् तत्रसर्वेषांतंत्रेणनांशेप्रादुर्कुर्यात् देशकालकर्त्रेक्यात् गणशः क्रियमाणा

नांयानृणां पूजनं सकृत् सकृदेव भवेच्छाह्मसादीन पृथगादि क्षितिर्लदोगपरिशिष्टाच्च एतद्बहुनामपत्यानां युगपि तसंस्कार-
रकरणाविषयमिति वौपदेवः अतीतसंस्काराणां युगपत्करण इत्यन्ये तत्रापि चोक्तस्योपनात्यासहेति यस्मिन् उपनीतिदिने
एवानुष्ठानं पूर्वादिने सह त्वस्य दिवंसेवेत्यसि निरुद्धतरत्वात् ह्येवाचारोप्येवम् उपनीतिदिने मध्याह्नसंध्यामाह पारिजा-
तैर्जोगिभिः यावद्ब्रह्मोपदेशस्तु तान्तां ध्यादिकं च न ततो मध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्म समाचरोदिति ब्रह्मगायत्री यजुर्व-
चनम् उपायनेतु कर्तव्यं सायं संध्ये उपासनम् आरभेद्ब्रह्मयज्ञं मध्याह्ने तु परे हनीति तच्छास्त्रं विषयमिति पारिजातः
निरुक्त्यदर्शितं पुष्पस्थामः उपनयनाभिस्त्रिराचं धार्यः अहमेतमग्निं धारयतीत्यापस्तंबोक्तेः वौपायनस्त्रे तु सदाधारण-
मप्युक्तम् उपनयनादिरभिस्तमौपासनमित्याचक्षते पाणिग्रहणादित्येकैर्नित्यो धार्यो नुगतौ निर्मथ्य इति इदं जातार-
णिपक्षे अन्यथा मंथनासंभवात् ब्रह्मयज्ञे विशेषमाह तत्रैव जोगिभिः अनुपाकृतवेदस्पर्कतव्यो ब्रह्मयज्ञकः वेद-
स्थाने तु सावित्री गृह्यते न तस्मात्पतनश्च नियेपांताद्दिन एव वेदार्भस्तेषां नेदमिति दिक् अथ ब्रह्मचारिधर्मोः याज्ञवल्क्यः
गयुगांसां जनीच्छिदं शक्रस्त्रीप्राणिहिंसनं भास्करालोकनाम्नीलपरिवादिरवर्जयेत् यजुः अभ्यंगं मंजनं चाक्षो-
रुपान्छत्रधारणं वर्जयेदिति मरुतं पारिजाते कोर्म नादर्शयेत्तत्रैव वाक्षेत नाचरेदंतथा वनम् गुरुच्छिदं तेषां जार्ये प्र-
सृजनीनकामतः एतन्निषिद्धमध्यादि विषयम् अन्यस्य गुरुच्छिष्टस्य सर्वदा प्राप्तेः सचेद्यापीयातकामं गुरोरुच्छिष्टं-
भेषजार्पणम् सर्वमाग्नीयादिति वसिष्ठोक्तेः ज्येष्ठभ्रातुरित्यादि ज्ञेयम् पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातुर्गुरुच्छिष्टं भोज्यमित्यापस्त-
ंबोक्तेः गुरुपुत्रे तु स्मृतं तरे उक्तम् गुरुचतुर्दशभोजनोच्छिष्टं भोजनात् प्रचेताः तांबूलाभ्यंजनं चैव कांस्पपा-

चभोजनम् यन्निश्च ब्रह्मचाराचविधवाचविकर्जयेत् यमः मेरुव्यामजिनंदं सुपवीतंच नित्यशः कौपीनं कटिस्तूतंच त्रह्म-
 चारीतुधारयेत् अर्गोपनभैस्तनूर्यामधः शय्यांशुरोर्हितम् कुन्यादिनिशेषः मेरुवलाभाह्मश्वलायनः तेषां मेरुवलागो-
 जीत्राद्वणस्य धतुर्न्याक्षत्रियस्मावीवेश्यसेति आचार्यः त्रिहस्तांगेरुवलाकार्योत्रिवारं स्यात्समादृता तद्रथयस्त्रयः
 कार्यः पंचवासस्तवापुनः मनुः गौजोत्रिहस्तांगस्तृणाकार्योत्रिप्रस्यमेरुवला त्रिहस्तांगेथैकेनात्रिभिः पंचभिर्देववा
 मौज्यभावेतु कर्तव्याकुशाभ्यांतकचत्वजैः अत्रप्रवरसंख्ययानियमश्चित्तद्वयः अथदंडाः मनुः ब्राह्मणोर्वैत्वपा
 लाशौक्षत्रियोचारवर्गादेशो पेष्यलोतुंवरोवैश्योदंडानर्हतिधर्मतः एवामभावेगौतमः यज्ञियोवासर्वेषांमूर्धत्तिलाट
 नासाप्रगाणदति अजिनमाहाश्वलायनः अहतेनवाससासंवातमेणेयेनवाजिनेन ब्राह्मणरोरवेणक्षत्रियमाजे
 नवैश्यमिति यद्यथेणेथशब्देनमृगीचर्मैवोच्यते एण्यादजितिपाणिनिस्तृतीः ऐवेयमेण्याश्चर्मोद्यमेणस्त्रेणसुभे-
 त्रिधिनि अमरकोशाच्च तथापि कृष्णारुरुवस्तान्यजिनानीतिशंसोक्तेः सर्वेषांवारोरेवभितियमोक्तेःश्चमृगचर्मण्या
 सहविकल्पोद्देश्यः वस्त्राजिनयोस्तुविकल्पः कार्पासंवाविक्रतभितिगौतमोक्तेः अथयज्ञोपवीतम् मनुः
 कार्यससुपवीतंस्याद्द्विप्रस्योर्ध्वद्वतं त्रिहत् पारिजातेदेवलः कार्पासस्त्रोमगोवालशणवल्वत्तृणादिकम् यथासं-
 भवतोधार्यगुपवीतं द्विजातिभिः शुचौदेशे शक्रविः सूत्रसंहतांगुलिमूलके आनस्येषणवत्यातत्रिगुणं कृत्ययत्न-
 तः अत्रिगं कौत्सिभिः सम्यक्प्रसात्त्योर्ध्वद्वतं त्रिहत् अत्रदक्षिणमावृत्य सावित्र्यात्रिगुणीकृतम् ततः प्रदक्षिणाव-
 न्नीसमं स्थानवस्त्रकम् त्रिरावेश्य दृढं बध्ना ब्रह्मविष्णीश्वरानमेतत् तन्नावतनुकार्यम् सावित्र्यात्रिगुणं कुन्यानिव-

स्तुतं तद्भवेत् इति तेनेवोक्तेः छंदोगपरिशिष्टे त्रिवर्द्धनं कार्यं तं सत्रयुगमपोहतम् त्रिवर्तं चोपवीतं स्यात्त-
 मेवैकार्यं धारयते उर्ध्ववर्तं दक्षिणं करमूर्ध्वं कृत्वा वलितं धनुः वामावर्तं वलितं त्रिगुणं कृत्वा दक्षिणावर्तं वलितं त्रिगुणं कार्यं सः
 एकस्तं तुरेवं त्रितनुकर्मित्यर्थः कृत्यायनः पृष्ठदेशे च नाभ्यां च धृतं यद्विदते कटिम् तद्वद्वार्यमुपवीतं स्यान्नाति लंबं न चो-
 द्रितम् वसिष्ठः नामैरूर्ध्वमनायुष्ययथोनाभेस्तपः क्षयः तस्मान्नाभिसमंकुर्यादुपवीतं विचक्षणः पारिजाति-
 देवलः उपवीतं वतीरेकं हूतयेत योः स्मृते एकमेव यतीनां स्यादिति शास्त्रस्य निश्चयः स एव बहूनि वायुक्रामस्य
 तत्र मंत्रमाहुः स एव यज्ञोपवीतमिति वा व्याहृत्यावापि धारयेत् हेमाद्रौ यज्ञोपवीते द्वैधार्थे औने स्मार्ते च कर्म-

तृतीयमुत्तरीयार्थे वस्त्राभ्रावेत इत्यनेन देवलः सावित्र्या दशकृतौ द्विर्मंत्रिना भिस्तदुत्सयेत् विच्छिन्नं चाप्य-
 यातं मुक्ताभिर्मितमुत्सजेत् मनुः मेरवलाभमजिनंदं डमुपवीतं कर्मंडलुम् अस्मिन् प्रास्य विनष्टा निगृण्हीतान्या-
 निमं नतः अथैतल्लोपे प्रायश्चित्तं मनुः अकृत्वा भैक्षचरणमसमित्यन्तपावकम् अनानुरः सप्तरात्रमवकीर्णित्रि-
 चरेत् अमला आपादित्यागे तु याज्ञवल्क्यः भैक्ष्याभिकार्ये तस्कातु सप्तरात्रमनानुरः कामावकीर्ण इत्याभ्यां जु-
 हुयादाहुतिद्वयम् उपस्थानं नतः कुर्यात्सामासि च तनेन तु मंत्रास्त्वग्निना क्षरायां शेषाः सकृद्वोपेतुं क्रियधाने
 मानस्तोके जपे नमंत्रं शतं संख्यं शिवालये अग्निं कार्यं विना मुक्तो न पापं ब्रह्मचारिणः स्मृत्यर्थं सारे तु संस्थाभिना
 र्यतोपे स्नात्वा ए सहस्रं जपः भिक्षालोपे दशतम् अथवा सोह्येष्टुणम् पुनः संस्कारश्चेत्युक्तम् अपरां कें संवर्त-
 यः संध्यां चैव नोपास्ते अग्निं कार्यं यथाविधि गायत्र्यष्टसहस्रं तु जपेत्स्नात्वा समाहितः अग्निं कार्यं संध्याद्वये कार्यं

अभिकार्यनतः कुर्यात्संध्ययोरुभयोरपीति याज्ञवल्क्योक्तेः सायमेव वा सायमेव वापिभिंधीतेत्येकद्वितीयोक्तौः

पारिजातेष्टद्वशात्तातपः ब्रह्मचारीतु योश्चीयान्मधुमांसं तथैव च प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं व्रतशेषं समापयेत् ऋषिधाने
तं यो धियज्जपेन्मंत्रं लक्ष्मं चैव शिवालये ब्रह्मचारी स्वधर्मेषु न्यूनं चेत्पूर्णमेति तत् स्त्रीसंगे तु मनुः अवकीर्णलुका मेन गर्द
भेन च तृष्ये स्थास्त्रपाकविधानेन यजेद्देविर्क्रान्तिं निशि विस्तरस्तु मिताक्षरादौ श्रेयः उपवीतनाशे तु ह्यशतः मनो
व्रतपत्नीभिश्च तस्मिन् आख्यादुतीर्हुत्ता पुनः प्रतीयात् तत्रैव मरीचिः ब्रह्मसूत्रं विना सुक्ते विष्णुं च कुरुते यथा गायत्र्यष्ट
संहस्त्रेण प्राप्ताया मेन शक्यमिति मनुः श्लोशब्दं कीर्तयेदं तेन स्वस्य नाम्नो भिवादाने आयुष्मान्मवसोम्येति वाच्यो विप्रो भिवा
दाने आकारश्चास्वनाम्नो ते वाच्यः पूर्वोक्षरः पुनः शर्मीन्निनिनकारात् पूर्वैर्दस्यर्थः अभिवादनप्रत्यभिवादानादौ विशेषः
स्मृत्यर्थसारे पारिजातादौ श्रेयः यमः ज्यायानपि कनीयांसं संध्यायायभिवादयेत् विना शिष्यं च पुत्रं च दौहित्रं दुहि
तुः पतिम् अयं पुनरुपनयनम् पारिजाते शतातपः लक्ष्मं गृजं गन्धपापकांडुं च तथा शुनम् उष्ट्रमानुबकैश्चा
श्वरासश्रीं सौरभोजनात् उपायनं पुनः कुर्यात्तत्कृच्छ्रं चरेत्सुहुरिति हेमाद्रौष्टद्वमनुः जीवन्मरिदिसमागच्छेद्वनकुंभे
मिमज्य च उद्धृत्य स्नापयित्वा स्यात्तत्कर्मादिकारयेत् तत्रैव पादौ प्रेतशय्याप्रतिग्राही पुनः संस्कारमर्हति चंद्रिका-
यांबौधायनः सिंधुसौवीरसौराष्ट्रान्तथाप्रत्यंतवासिनः अंगवंगकलिंगाश्च गत्वा संस्कारमर्हति हेमाद्रौ प्रायश्चित्त
कांडेष्टद्वगौतमः स्वरसुष्टं च महिषमनद्वाहमर्जं तथा वस्तमाकृत्य मुखजः कोशोच्चांद्रिभिर्निर्देशोत् यार्कंडेयः
स्वरमारुत्य विप्रस्तो जनेन यादिगच्छति तत्कृच्छ्रं त्रयं प्रोक्तं शरीरस्य विशेषधनम् पुनर्जन्मप्रदुर्वाचं नृनगर्भविधानतः

पदनरत्नेभिन्नासरायोवस्मान्मात्रमुक्तम् पुनः अज्ञानात्वाशयविष्णुनंस्तरासंख्यमेव न पुनः संस्कारमर्हति तत्र योग्यार्थिभूजा
 तयः भिन्नाक्षरायांपराशरः यः प्रत्यवसितो विप्रः प्रभ्रज्यातो विनिर्गतः अनाशक निवृत्तश्च गार्हस्थ्यं चेच्चिकीर्षति सत्त्वे
 श्रीणि कृष्णविधिनिर्वाणानि च ज्ञानकर्मादिभिः सर्वैः संस्कृतः शुद्धिमाप्नुयात् तौ धाय नमस्त्रे अथोपनीतस्य त्रयानि भवन्ति
 नाम्नस्योष्ठं पुंजीतान्न पितृज्येष्ठास्यां न स्त्रियासह पुंजीत मधुगां स आहूत कान्ना नि दशाहसंधिनी क्षीरं छत्रा कनि
 र्यसौ विलापनं गणानं गणिकान् भित्ते तेषु पुनः संस्कारः प्रतिषिद्ध देशगमनमित्येकं अथाप्युदाहरति स्तराष्ट्रसिंधुसौवी
 रमवर्तं दक्षिणापथम् एता नि ब्राह्मणोगत्वा पुनः संस्कारमर्हति अथ पुनः संस्कारं व्याख्यास्यामो देवयजनं प्रभृत्याग्नि
 दुरवाकृतापाताशौंसि पिथमाज्येनाङ्गुष्ठापायवाचयति पुनस्तादित्यारुद्रावसव कामाः स्वाहेत्यथा ब्रतं प्रायश्चित्ते जुहोति यन्मया
 त्सुनोभिर्दायत्सुनरग्निश्चक्षुरदादिति द्वाभ्यामयपकाज्जुहोति समतेजग्ने वृतेन स्वाहेत्यथा ज्योतीरुपयजुहोति येन देवाः परिवर्त्ते
 णेति तस्थिपरनुच्छंदांसि पृक्तस्य मृत्तिसिद्धमाधेनुवरदनादथा परमापरिधानात्कृत्वा पाताशौंसि मिधमाधायाथा ब्रतस्य प्रायश्चि
 त्ते जुहोत्ययव्याहृतीं जुहोति अथापरो ब्राह्मणवननादेव सावित्र्याशनकृतौ भूतभिमंज्यत्राश्वरुतभायश्चित्तो भवति शुभेर्वा
 युच्छिच्छं कंजीता धासुदाहरोति वपुर्नंदक्षिणादानं गेचलाद्वहजिनमेष्य चर्वाव्रतानि च निवर्त्तते पुनः संस्कारकर्मणीति आश्वत्थ
 यजगृह्येपि अयोपेतपूर्वस्येत्यादिना पुनः संस्कार उक्तः तथापि त्रादित्यतिरेकेण ब्रह्मचारिणः भेतकर्म करणे पुनरुपनयनमित्य
 पराकीदया निश्चली सन्तौ कर्मनाशाजलस्य शक्तिरतोया विलंघनात् गंडकादाहुन रणात्पुनः संस्कारमर्हति गोडासु
 करतोयाजलस्य शक्तिर्यनाशा विलंघनादिति पठेति तन्न दानधर्मेषु करतोयास्तानि माशास्त्योक्तेः करतोये सदानीरे सारि

कुंठेतिविश्रुते आप्लावयसिपोराणांपापंहरकरोद्भवेदतिस्मृतिदर्पणचंद्रिकास्त्रितस्नानमंत्राच्च पराशरः अ
 जिंनमेखलादंडोभैक्षचर्याव्रतानिच निवर्त्ततेद्विजातीनांपुनःसंस्कारकर्मणि हरदत्तस्त यः एकंवेदमधीत्यान्यंवे
 दमथ्येतुमिच्छति तस्यपुनरुपनयनंनप्रतिवेदमुपनयनंकर्तव्यमित्याह अन्येनैतन्नान्यंते सर्वेस्योवेदेप्रयःसा
 विअनूच्यतइत्यापस्तंबोक्तेः तद्विधिःकारिकायाम् वेदान्तरमधीत्येवअवेदयेत्वधीयते उपनीतिरियंतेषामल्लंका
 रणवर्जिता यद्वैतदुपनीतस्यप्रायश्चित्तंयदाभवेत् कृताकृतंचपवनंमेधाजननमेवच मेधाजननसद्भवेद्वनच
 र्याप्तवेदिह अनुमयचनीयश्चतदभावेद्वयंनहि परितानंनकार्यस्यान्निमित्तानंतरंतिदस् पूर्वस्यावाचयेत्स्थानेन
 त्सचिपुर्वणीगहइति यत्तुहारीतः द्विविधास्त्रियः ब्रह्मवादिन्यः सद्योवध्वश्च तच्चब्रह्मवादिनीनांउपनयनमग्नौध
 नंवेदाध्ययनंस्वगृहेचभैक्षचर्येति सद्योवधूनासुपनयनंकृत्वाविवाहः कार्यइति तद्युगांतरविषयम् पुराकल्पे
 बुनारीणांमौजीबंधनमिष्यते अथापनंचवेदानांसावित्रीयाचनंतयेतियमोक्तेः अथानध्यायाः पारिजा
 तेहारीतः प्रतिपत्सुचतुर्दश्यामष्टम्यांपर्वणोर्द्वयोः श्वेनध्यायेद्यशर्वर्यानाधीयतकदाचन नारदः अयनेवि
 शुवेवैवश्रयनेबोधनेहरेः अनध्यायस्तकर्तव्योमन्वादिसुयुगादिषु निर्णयामृते चातुर्मास्यद्वितीयास्तमन्वादि
 सुयुगादिषु अनध्यायस्तकर्तव्योयाचसोपपदातिथिः गर्गः क्षत्रावूर्जेतपस्येचयाद्वितीयाविशुक्ष्ये चातुर्मास्य
 द्वितीयास्ताःप्रवर्दंतिमनीषिणः स्मृत्यर्थसारेपि आपादोकार्तिकोफाल्गुनीसमीपस्थद्वितीयास्तचेति मनुः उ
 पाकर्मणिचोत्सर्गेत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् अष्टकास्तत्तहोरात्रमृत्वंनास्तचरात्रिषुइति उत्सर्गेतुमनूक्तपक्षिण्य

होतानायां व्याहृतस्य विक्लप इति विज्ञानेश्वरः अष्टावक्रशब्देन सप्तम्यादित्रयं इत्म् नित्योष्ठकास्त्रिरात्रमंत्यामेके
 तिगोतमोक्तेः ऋत्वंतात्स्वितिसोरऋत्वंतात्स्वितिसर्वत्वेनेव निषेधसिद्धिरिति सर्वज्ञनारायणः एतेनित्याः नेमि
 नित्कानप्याह याज्ञन्यः अहंमेतेष्वनध्यायः शिष्यर्तिसुखं धुषु उपाकर्माणि चोत्सर्गस्वशास्त्रात्रोत्रियेतया सं
 ध्यागर्त्तिननिर्घातमृदुं पोल्का निपातने समाप्य वेदं धनिशमारण्यकमधीत्य च पंचदश्यां चतुर्दश्यामध्यायं राहु
 मृतके ऋतुसंधिषु मुक्तानां आदिकं प्रतिगृह्यत पञ्चमं बुकनकुलशवादिमार्जारिसूषकेः कर्तते तरेल होरात्रं शक्र-
 पातेतथोदये ग्रहणेषु निशोक्तावपि यस्ता स्ते च ह्यमृत्युक्तमाक स्मृत्यर्थसारे तु रात्रौ च हेति स्मोरात्रीः दिवा च च्य
 ह्यमित्युक्तम् ऋतुः सौरः शुक्लेत्सर्वविषयम् उर्ध्वमोजनादुत्सवे इति गोतमोक्तेः आदिकं यदेकोद्दिष्टमिन्नम्
 न च तुत्र्यहमिति मनुः स्मृत्यर्थसारे चैवम् यत्तु पञ्चाद्यंतरा ये च्यहसु पञ्चासौ विप्रवासाश्चेति गोतमोक्तं तस्य थमा
 ध्याने याज्ञवल्क्यः श्वक्रोद्गर्दभोलूकसामवाणार्त्तिनिःस्वने अमेध्यशवधूद्रां त्यश्मशानपलितोक्तिके दे
 शोश्चावात्मानि च विद्युत्तन्निनतसंभूवे शुल्काद्रपणि रंभोतरर्धरात्रैति मारुते पांसुप्रवर्षे दिग्दाहसंध्यानीहा
 रभीतिषु धावतः प्रतिगंभे च शिष्टे च गृहभागते खरोद्भयानहस्त्यश्वनौ वृक्षगिरिरोहणे सप्तत्रिंशदनध्या
 यानेतां स्तात्कालिकान्विदुः बाणोर्वंशः शननंतुर्वीणेति हरदत्तः अमेध्याः स्तिकादयः स्तनितं गर्जः वर्षानो
 न्यत्र गर्जदृष्टि विद्युतां यौगपद्ये आकालिकः वर्षास्तत्कालिकं दूतिनारायणः संध्यागर्जे तु हारीतः सायं स-
 ध्यास्तनि ते रात्रिः मानः संध्यास्तनि ते होरात्रं रात्रौ विद्युत्पराश्रयवर्षिः विद्युतिनक्तं चापरात्रादिति गोतमोक्तेः

दिनतृतीयांशोत्तरंतुविद्युतिसर्वपात्रमित्याहसएव त्रिभागादिप्रवृत्तौसर्वमिति अर्धरात्रेमध्ययामह्यइतिविज्ञानेश्वरः म
 ध्यरुडचतुस्यइतिनिर्णयामृते मनुः नविवादेनकलहेनसेनायांसंगरे नभुक्तमात्रेनाजीर्णेनवमितानसूतके रुधिर
 चक्षुतेगात्राच्छ्रेणचपरिक्षते कोर्मं स्तेघातकस्यछायायांशाब्बलेभभुकस्यच कदानिदपिनाथ्येकोविदारकपित्तयोः
 मनुः शयानःपौटपादश्रकृत्वचैवावसक्थिकाम् नाधीयातामिषंजग्ध्वासूतकान्नाद्यमेवच प्रौढपादःपादोपरिपाद
 दाता असनाकूटपादोचेतिहरदत्तः सोपपदास्वपिप्रागुक्तम् स्मृत्यर्थसारेश्रवणद्वादशीमहाभरणयोःप्रेतद्वितीयायां-
 रणसप्तम्यामाकाशेशवदर्शनेचाहोत्रम् असपिंडेगुरोश्चूतत्रिरात्रम् आचार्येउपाध्यायेचपक्षिणी आचार्येभार्यापुत्र
 शिष्येघहोरात्रम् अभुत्पातेगोविप्रमृतौत्रिरात्रम् अयनेविषुवेचपक्षिणी अकालदृष्टेच आरण्यमार्जारसर्पनकुलपं
 चनरवादेरतरागर्भेत्रिरात्रम् आरण्यप्रवस्तुगाल्दिवानरजकादौद्वादशरात्रं स्वरवराहोद्वांङ्कालसूतिकोदक्याशवाहोमासं
 गौगवयाजानास्तिकोदौत्रिमासम् शशमेघश्वपाकादौपण्मासम् गजगंडसारससिंहव्याघ्रमहापापिकृतद्वादचब्दमन
 ध्यायः शोभनदिनेवानध्यायः विवाहप्रतिष्ठायापनादिद्यासमासेःसगोत्राणामनध्यायः उदयेस्तमयेचापिमुहूर्तत्रय
 गाभियत् नदिनतदहोरात्रंचानध्यायविदोविदुः केचिदाहुःकचिदेशेयावच्चहिननाडिकः तावदेवत्वनध्यायोनतन्नि
 भेदिनानरे प्रदोषंलाहप्रजापतिः षष्ठीचद्वादशीचैवअर्धरात्रोननाडिका प्रदोयेनत्वधीयाततृतीयानवननडिका नि
 र्णयामृतेगर्गः रात्रौयामत्रयादर्वक्सप्तमीवात्रयोदशी प्रदोषःसनुविज्ञेयःसर्वविद्याविगर्हितः रात्रौनवसुनाडोपुचतु
 र्थायदिदृश्यते प्रदोषःसनुविज्ञेयःसर्वविद्याविगर्हितः कोर्मं अनध्यायसुनांगेषुनेतिहासपुराणयोः नधर्मशास्त्रेद्व-

नोपुपर्वण्येता निवर्जयेत् शोनकः नित्येजपेचकाम्येचक्रतोपारायणोपिच नानध्यायोस्तिवेदानां ग्रहणे ग्राहणे स्मृतः
 इत्यनध्यायाः अथ गहानात्मादिब्रह्मम् आथरः तिथिनक्षत्रवारंशवर्गोदयनिशस्त्रणम् चोलवत्सर्वमारव्यातस-
 मोदानत्रतेपुत्र एते बांलोपे शोनकः व्रतानि विधिना कृत्वा स्वशास्त्राध्ययनं चरेत् अकृत्वा भ्रष्टस्य ते येन स पापी विधियात्
 कः प्रत्येकं कुरु मे कं चरित्वा ज्याहुतीः शतम् हुत्वा चैव तु गायत्र्या स्थायादित्या ह शोनकः स्मृत्यर्थं सारितु आन्य इद्वा दश
 वाक्येन कृत्वा पुनर्ब्रतं चरेदित्युक्तम् अयमसा चर्तनम् सुरेश्वरः भोगभानुजयो वीरे न स ने च व्रतोदिते तारा चंद्रवि-
 शुद्धौ च स्यात्समावर्तनक्रिया औपायनसूत्रेण रोहिण्यां तिथेः उत्तरयोः फाल्गुन्यो हस्ते चित्रायामेन्द्रो विशारवयोर्वस्मायादित्युक्त
 म् पश्चिच्छः स्नानं माथ्यान्द्काले तु होरायां कारयेत्तु भ्रमम् पूर्वाण्डे तदभावे तु कुर्यात्स्नानं यथाविधि सर्वकृतवो विवाह
 सेति सूत्राद्यदादक्षिणायने विवाहस्तदा समावर्तनमपि तत्रैव अत्यथोदगयने समावर्तने अनाश्रमीनिति छेतेति विरोधः
 दित्युक्तं सुदर्शनभाष्ये एतच्च त्रत्सु परिब्रतलोपप्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यम् तदाह बौधायनः शौचसंभ्यादर्भमिक्षाधिकार्यप
 हित्येकोपीनोपवीतमेव त्वा दं जाजिनाधारणो दिवा स्वापछत्रपादुकास्त्रविधारणां गौर्द्वर्तनानुलेपनं जनधूतचृत्य गीतवाद्य
 भिरतौत्रहाचारीकृच्छ्रत्रयं चरेत् महाव्याहृतिहोमं पाहित्रयो दशहोमं च कुर्यात् समावर्तनोत्तरं पृथ्व्युतानां भिदात्रमाशौ
 चं कार्यम् आदिधीनो रंकं कुर्यादात्र तस्य समापनात् समाप्ते त्वदंकं दत्वा त्रिनात्रमशुचिर्भवेदिति मन्त्रैः आदिधीब्रह्म
 चारीति निजानेश्वरः त्रत्सु चर्येयदिकश्चिन्नमृतस्तदा त्रिरात्रमध्ये विवाहः कार्यो न्ययानेति सित्यथिति जनने तु सत्यपि नत्रि
 त्रम् तत्रातिक्रान्ता शौचाभावाद्दुदंकं दत्वेति च नानाञ्चेति दिक् तत्रार्थोपगृते नैषां दोषो भवति कर्हिचित्

आशौचं कर्मणीं तेऽस्मात्प्रहं वात्र ह्यचारिणां भित्तिर्द्वे गोपरिशिष्टात् स्नातकव्रतान्याह व्यासः यज्ञोपवीताद्विद्यं यो सोदकं च क
 मंडलम् छत्रं चोष्णीषमभ्यङ्गादुके चायुपानहौ शैवे च कुण्डले वेदः कृतकेशनखः शुचिः वेदो दर्पवदुः मनुः उपानहौ
 च वासश्च धृतमन्त्रैर्नधारयेत् उपवीतमलंकारस्नानं करकर्मैव च अन्यान्यपि बहुचतुष्टयस्मृत्यादिभ्यो ज्ञेयानि अथ कुरि
 काबंधः ज्योतिर्विधेनारदः कुरिकबंधं न वक्ष्येष्टपाणां प्राक्करयद्वात् विवाहोक्तेषु मासेषु शक्यपक्षेऽप्यनस्मिन् जीवे
 शक्ये च मृत्युश्चैवं दत्तावलांतिने भोजीनं प्रार्थयितुं पुकुजवर्जितवासरे संग्रहे श्रद्धां गाराजपुत्राणां भोज्यभावे रूतबंधं
 भोजीबंधोक्तित्थादौ कार्यं भोमदिनं विना अथ विवाहः अविपुतव्रतसचर्यो लक्षण्यं स्त्रियमुद्देहत् अ
 नन्यपूर्विकां फांतामसपिंडाय वीयसोम् अरो गिणी भ्रातृमतीमसगानार्पणोत्रजाम् लक्षण्यं वाद्याभ्यंत रलक्षणैर्युक्तं
 वाद्यानि काशीरवंडोदोभसिस्त्रिभि आंतराण्याश्वलायनोक्तान्यंष्टोपिंडान्कलेत्यादीनि मनुः असपिंडाचयाभातुरसगोत्रा
 चयापितुः सामयस्ताहिजातीनां दारकर्मणि मैथुने दत्तममातुर्गृहीता असपिंडापि सगोत्रा तत्कुलनिवृत्तये च कारा
 न्यातुरसगोत्रादत्तकस्य पितुर्जनककुलेऽपि नुरसगोत्रापि सापिंडत्वान्निषिद्धे तस्य श्वकारः असपिंडां सापिंड्यारहितानां चै
 कशरीरावयवान्वयेन भवति एकस्य हि पितुर्मृतुर्वाशरीरस्यावयवाः पुत्रपौत्रादिषु साक्षात्परपरयावाशुक्रशोणता
 दिरूपेणानुस्यूताः यद्यपि पत्न्याः पत्या सह भ्रातृपत्नीनां च परस्परं नैतत्संभवति तथापि आधारत्वेनैकशरीरावयवा
 न्वयोस्त्येव अस्थिभिः अस्थीनीनि यंत्रलिङ्गात् एकस्य हि पितृशरीरस्यावयवाः पुत्रहारातास्मादितादतिमदनरत्नपरिज्वा
 तविज्ञानेश्वरादयः वानस्पतिशद्धिविचैकशद्वलपाण्यादिगौडमैथलादयो वेचम् श्रुतावपि एतत्पादोऽंशिकं शरीरम्

श्रीणिपितृत्तत्त्वोणिमात्त्वतोस्थिरासुप्रज्ञानः पितृत्तत्त्वत्त्वांसक्राधिगणितान्नदति प्रजामनुप्रनायसदतिच चंद्रिकापरार्के
 मेपातिचिगायथादयस्तएकपिंडदानक्रियान्वयित्वंसापिंड्यम् त्वेपमालिअनुयार्थाद्याःपित्राद्याःपिंडभागिनः पिंडदःसप्तमस्ते
 भांसापिंडांसासुपौरुषमितिमात्त्वयोक्तेः नचपितृव्यादिधेतवन्नास्तीतिवाच्यम् तत्कर्तृकआद्धेदेवतेत्येनतत्सत्वात् देवदत्तक
 र्तृकआद्धेहिदेवताभूतास्तेषांमध्यैयःकश्चिदन्यकर्तृकआद्धेनुप्रविशति तैवांसापिंड्यम् तद्व्यार्थोणाभपिभर्तृकर्तृकआ
 द्देसहाधिकारित्वेनतदन्वयात् एकत्वंसागतामनुःपिंडोत्रेचस्वतृकेशितस्मृतेश्च श्रुतीनांचवेराग्यार्थत्वान्तस्यसापिंड्यमि-
 भिज्जत्वेमानाभावात् नचमातृत्वादिवेतन्नास्तीतिवाच्यम् मातामहूरूपदेवतेक्यात् ननुगुरुशिष्यादिरपिआद्धेदेवतात्वात्स
 पिंडत्वंस्यात् किंवहुनासर्वाभावेतुनृपतिः कारयेत्तस्यैरिक्थतइतिमाकंडेयपुराणाद्राज्ञोपिआद्धकर्तृत्वात्सापिंड्यमसंगः
 सत्यम् पंचमात्सप्तगादूर्ध्वमात्तनःपितृत्तत्त्वयतिथात्रवत्स्यवचनेनमातापितृत्वंबंधएवतत्सत्वात् उर्ध्वसापिंड्यंनिव
 र्तेतइतिशेषः ननुपंचमत्वाद्यन्ननियम्यतेनमात्तनइत्यादिवाक्यमेदात् भवम् मातृकुलेपंचमत्वस्यापितृकुलेसप्तमत्व-
 स्यचबोधनेतुन्यत्वात् पौरुषेयत्वादोषइतिचेत् न तुल्यमन्यत्रापि अन्यकर्तृकेरासत्तत्पितृणांवादेवतात्वाभावाच्च
 किंच अवयवान्वयपक्षेयथायोगरूढ्यापरिहारस्तथेक्षापिनेनमातृकुलेपितृकुलेचैकपिंडदानक्रियान्वयित्वंसापिंड्य-
 भित्याहुः तेनेकस्यापित्रादयः षट्पुत्रादयश्चषट्सापिंडाभवन्ति अत्रकेचिदुभयतः सापिंड्यमिद्वत्तावेवोद्गहोनान्यये-
 त्याहुः श्रद्धाचिंतामणिवाचस्पतिहरिदत्तादयस्त सगोत्रत्ववत्सापिंड्यमस्यप्रतियोगिकत्वेनसंयोगवदुभयनिरूप्यत्वा
 त एकतोभिद्वत्तावन्यतोनिद्वत्तेरावशेषकत्वान्गूलपुरुषमारप्याष्टभोवरोमुखपुरुषमावस्थितोयातृतीयादिकंकन्या

पुद्गेहेरित्याहुः शिष्टास्त नयधूवरयोः स्वतः सापिंड्यं किंतु कूटस्थसंततितात्तत्सापिंड्येनेव अतोष्टमवरं प्रतिकन्यायाभस्ता
 पिंड्योपिकन्यायाः कूटस्थेन सापिंड्यात्तत्संततिस्थत्वात्वरस्तां प्रनिसापिंड्यं एवेत्यविवाहः सापिंड्यासापिंड्ययोः प्रतियोगि
 श्रेदेनाविधोपादित्याहुः इदमेव च युक्तम् आशौचेत्येवं सापिंड्यं ज्ञेयम् यत्र तु मध्यो विच्छिन्नमपि सापिंड्यं मंडूककुटुंब
 तु नरनुवर्तते यथा कूटस्थत्वं च म्योः कन्ययोः पुत्रौ तत्र निवृत्तिः तदपत्ययोस्त्वनुवर्तितस्तत्रापि न सापिंड्यासापिंड्ययो
 र्दोषः संबंधिभेदात् तैत्तन्न विवाहः अत्र कूटस्थमारभ्य गणना कार्या तदुक्तम् वधावरस्य वा तान्तः कूटस्थाद्य
 दिसप्तमः पंचमीचेत्तयोर्माता तत्सापिंड्यं निवर्तत इति कूटस्थो मूलपुरुषः विश्वरूप निबंधे एव सुक्तप्रकारेण पि
 तृवंधुसप्तमात् ऊर्ध्वमेव विवाह्यत्वं पंचमान्मात्वं धुनः गंतानो भिर्यनेयस्यात्सर्वजादुभयत्र च तमादाय गणोद्धेमा
 न्नं रयावच्च कन्यकाम् स्थितिं तत्वेनारदः आसत्समात्पंचमाच्च वंधुभ्यः पितृमातृतः अविद्यासगोत्राच्च समानप्रवरात्
 था अत्र वंधुभ्य इति पंचमीनिर्देशात् पितुः पितृवश्च पुत्रात्सप्तमीमातुः पितृवश्च पुत्राच्च पंचमीभित्यजेत् एवम
 न्यवंधुषु ज्ञेयम् तत्रापि त्रिगोत्रात्सर्वेषां गणविवाहं कुर्यात् वक्ष्यमाणवचनात् त्रिगोत्रगणानाच्च मातामहगोत्रापेक्ष
 या ननु सापेक्षया अन्यथा पितुः पितामहदुहितुर्दोर्होत्रापुत्रोपरिणोयास्यात् वधाः मातामहगोत्रापेक्षया तु त्रि
 गोत्रांतर्गतेन विवाहमसंग इति संबंधतत्त्वादयोऽग्रंथाः संबंधविवेकेऽसंख्यपाणिन्याह पंचमात्मसमाच्चावर्गे
 पि त्रिगोत्रांतरिता विवाह्या असंबद्धाभवेन्मातुः पिंड्येनेवोदकेन वा साविवाह्याद् विजातीनां त्रिगोत्रांतरितान्ये
 ति ह हन्मनूक्तैः सन्निकर्षोपकर्तव्यं त्रिगोत्रात्परतो यदो निर्देवलोक्तेऽर्थेति एतच्च दाक्षिणात्यानयन्यते यजुर्वसिष्ठः

पंचमीं समींचेवमावृतः पितृतस्तथेति यच्च विष्णुपुराणम् पंचमीं मानृपक्षाच्च पितृपक्षाच्च सप्तमीं गृहस्थ उद्धरे
 त्तन्यां न्यायेन विधिनानृपेति न त्वं च गीसप्तमी मतीत्येति व्याख्येयम् पंचमे सप्तमे चैव येषां वैवाहिकी क्रिया क्रियाप
 रा अपि हि ते पतिताः शूद्रतांगता इत्यपरां के मरीचिक्वनात् हारलतायां शंखलिखितो सपिंडता नुसर्वेषां गोत्रतः सा
 सपौरुपी पिंडश्चोदकदानं च आशींचनदानुगम् गोत्रसंतानम् आशींचनानभिवाप्य गच्छतीत्यर्थः शुद्धिर्विवेके
 शुद्धिचिंता मणीचव्राह्मे सर्वेयामेव वर्णानां विज्ञेया सा सपौरुषी सपिंडता ततः पश्चात्समानोदकधर्मता ततः काल
 वशात्तत्र विस्तृतो नाम गोत्रतः समानीदकसंज्ञानुतावनात्त्रापि न श्रयति समीर्ध्वत्रयः सोदकास्ततो गोत्रजाः तत्रै
 व ब्राह्मे अपि सक्तधर्मास्ते ते सपिंडाः परिकीर्तिताः तेनाविभक्तधनाभावे विभक्तः सपिंडो धनहारी नान्यथेत्यर्थः
 तेन विवाहे आशींचेन ग्रहणी च त्रिधा सापिंड्यां सिद्धम् यत्तु पंचमीमावृतः परिहरेत्सप्तमीं पितृतस्मीन्मावृतः पंचपि
 तृतीवेति पेंधानि ससृतोत्रा नित्येन कल्प इति माधवोक्तेः पंचमीं सप्तमीं चैव मावृतः पितृतस्तथा दशभिः पुरुषैः ख्याता-
 श्रौत्रियाणां महाकुलान् उद्धरेत्सप्तमादूर्ध्वतदभावे नुसप्तमीम् पंचमीं तदभावे तु पितृपक्षे व्ययं विधिः सप्तमीं च तथा-
 यधीं पंचमीं च तथैव च एवमुद्गाहयेत्कन्यां नरोयः शाकटायनः तृतीयां चानुर्थीं वा पक्षयोरुभयोरपि विवाहयेन्मनुः
 प्राह पाराशर्यो गिरायमः यस्मिन् देशानुरूपेण कुलमार्गेण चोद्धरेत् नित्यं स व्यवहार्यः स्याद्देशे तत्तदुच्यते इति चतुर्विं-
 शतिमताम् चतुर्थीमुद्धरेत्कन्यां चतुर्थ्यः पंचमीपि वा पराशरमते पष्ठीं पंचमीं ननु पंचमीमिति पराशरोक्तेः श्वानुकल्पते
 नापि पंचम्यादिपरिणयनं कार्यमिति प्रतीयते अत्र हितदभावे इति स्पष्टमेवानु कल्पत्सुकम् तत्र यथाश्रुतं ज्ञेयं

पूर्वोक्तमरीचिवचोरोधात् वस्तुनिविकल्पासंभवात् पंचमात्सगद्गोनांयः कन्यासुहृद्द्विजः शुक्रतल्पीसविज्ञेयः स
गोत्रांचिवसुहृद्गन्धिनिति विष्णुक्तेः पराथारस्यभूत्वाभावाच्च तस्मान्नादनपरिजातादुक्तदिशादत्तकसापलसंबंधाद्यनु
प्रवेशोच्चाहणादीनां क्षत्रियादिसंपिंडविषये चापूर्वोक्तमिनेयानि न त्वनुकल्पइति श्रमिनव्यम् यत्तु स्थितिचोदिकामाध
नादयथाहुः तृतीयसंगच्छावहेचतुर्यसंगच्छावहाइति शतपथश्रुतेः तस्माज्जहर्मातुलस्येवयोषाभागस्तेपैतद्वधसेयीव-
पाभिर्वेति गर्भे सुनोजनितादपतीकभित्तमंत्रवर्णात् मातृधस्तृस्ततो केचित्पितृधस्तृस्ततां तथा विवर्हं निष्क्रान्तिश्चेद्देशो
संक्रोचापिसंपिंडतामिति शातानयोक्तेश्च यातुलकन्योद्वाहः कार्यः यद्यपि पितृधस्तृकन्योद्वाहोऽपि प्राप्तस्तथाप्यस्वर्ग्यं
लोकविद्विद्वंथर्ममप्याचरेन्न त्विति नियेधाद्वचनांतरेण तदुद्वाहस्याविधानाच्च न कार्यः अयं तु दाक्षिणात्यशिक्षाचारात्
कार्यइति न च पूर्वोक्तश्रुतीनामथर्वोदमात्रता मानांतरेणासिद्धौ उपरिहेदेवेभ्यो धारयतीति वदन्नुवादानुपपत्त्या वि-
धिकल्पनात् यत्तु शातानपः मातुलस्यसंज्ञासूद्रामातृगोत्रांतयेव च भयानमवरांचैव तत्सत्त्वाचां द्रायणांचरेत् यच्च
मनुः पैतृधसेयीभगिनीं स्वस्तीयां मातुरेव च मातुश्च भ्रातुरासस्य गत्वाचां द्रायणंचरेत् एतास्ति स्मस्तु प्राथम्येनोपय-
तेन बुद्धिमान् यच्च व्यासः मातुः संपिंडायत्नेन कर्जनीयाद्विजातिभिरतितद्गांधर्वादि विवाहोदमात्तद्विषयम् तत्र वि-
तृगोत्रा निवृत्तेः अतएव मार्कंडेयपुराणम् गांधर्वादि विवाहेषु पितृभोजेण धर्मो विदिति ब्राह्मादि विवाहे तु परिणे-
येवेति भट्टसोमेश्वरोपितृतीये ध्यायेवाक्यपादे मातुलकन्योद्वाहगुदात्तस्य स्मृतिविरोधेनाचारप्राप्तस्यास्य वार्तिके
बाधोक्ता विषयपूर्वोक्तभ्रौतलिङ्गबलीयस्त्वादस्य कर्तव्यतामाह तदेतदत्तकस्य पालकदन्निभमातृसोदरकन्या-

विषयत्वेनासन्नार्णगानुलकन्याविषयत्वेनसुगांतरपरत्वेनचोपपन्नमपिअविचारितरमणीयंयथातथास्तु तथापिक
ल्लोनावन्निषिद्धमेव गोत्राणांतुःसपिंडाच्चविवाहोगोवपस्तथेत्यादिसुशणात् माधवीयेबौधायनोप्यस्यनिंदामाह
नंधाविप्रतिपत्तिर्दक्षिणनस्तथोत्तरतर्जुर्णाविक्रयोनुपेतेनस्त्रियान्नसहभोजनंपर्युषितभोजनंमातुलपितृष्वसदु
हितपरिणयनमिति अथोत्तरतःसीधुपानादिकमुत्काइतरइतरस्मिन्कुर्वन् दुष्यतिइतरइतरस्मिन्निति भ
द्रोर्नैश्वरेणापिस्मृतिविरुद्धानांमातुलकन्योद्वाहादिनामस्माद्वचनादत्रामाण्यमित्युक्तम् बृहस्पतिरपि उदूह्य-
तेदाक्षिणात्यैर्मातुलस्यसक्तोद्भिजैः मत्स्यादाश्चनराःपूर्वव्याभिचाररताःक्रियः उत्तरेमद्यपाश्चैवस्तृथानृणांरजस्व
लाइत्यनान्धारत्वमाह अतएवहेमाद्रौमाल्ये कर्नाटकादीनांतत्कारिणांआह्नेनियेयः योपदेवेनाप्रिलिखितंग्राह्यं
यनमातुलजोद्वाहायत्रवेष्टवलीपतिः श्राद्धंनगच्छेत्तद्दिवाःकृतंयच्चनिरामिधमिति तस्मान्मातुलतः पंचपितृतःसप्त
सत्कोद्वाहेदितिसिद्धम् संबंधविवेकेसुभंतुः त्रासृणानामेकपिंडस्वथानायादशमाद्धर्मोविहितिर्भवति आसप्त
मादित्यविच्छिन्निर्भवति आतृतीयासिंडविछित्तिरन्यथापिंडशौचक्रियाविछेदाद्रसहस्रतुल्योभवति अस्यार्थ
माहश्रुलपाणिः जीवत्स्त्रिणादिनेकस्यबृद्धपितामहादयस्त्रयः श्राद्धदेवतात्वात्पिंडभाजोभवन्ति तदूर्ध्वत्रयोन
नपुरुषपर्यन्तालेपभाजः श्राद्धकर्त्ताचदशमइतिदशमादूर्ध्वेसापिंड्यनिवृत्तिः दशमादित्कपलक्षणाद् तेनपितृ
पितामहजीवनेनपपुरुषपर्यन्तपितृजीवनेचाष्टपुरुषपर्यन्तंसापिंड्यामितिज्ञेयम् अपुत्रधनग्रहणोसन्निहिता-
भावसप्तपुरुषपर्यन्तमधिकार धनग्राहिणमारभ्यतृतीय पौत्रःतदूर्ध्वेआहविछेदः अन्यथायनहारित्वेऽपुत्रश्चा

द्वायकरणेऽत्र हेत्यर्थः आनृतीयादित्यनूदकन्याविषयम् . अप्रत्तानांतुस्त्रीणां निपुरुषीविज्ञायत इति वसिष्ठोक्तेः
 एतच्छाशौचविषयं सापिंड्यननुधियाहोदौ तत्र पूर्वोक्तवचनैः पंचमत्वसममलनियमादिति गोधातिथिप्रसुरवादाक्षिणा
 स्थाः वान्दानोत्तरमेतदिति श्रद्धाविषेकः भानुकुलविषयं कानीनकन्याविषयं चेत्तत् अन्यथाऽप्रत्तानांतयास्त्रीणां सा
 पिंड्यं रासमयोरुपम् प्रत्तानां सप्तसापिंड्यं आह देवः प्रजापतिरिति केर्गेण विरोधः स्यादिति रत्नाकरस्मृतितत्वादिगोडग्रंथाः
 युक्तं चेत्तत् अन्यथा कन्योत्पत्तौ पुरुषत्रयपर्यंतमेव सूतकं स्यान्नोर्ध्वम् सापलमात्तामहकुलेत्वाद्भिमताक्षरायां शंखः
 यद्येकजातावहवः पृथक्क्षेत्राः पृथक्क्षेत्राः एकपिंडाः पृथक्क्षेत्राः पिंडस्तावर्तने त्रिषु पृथक्क्षेत्राः भिन्नजातीयस्त्रीषु
 जाताः पृथक्क्षेत्राः सजातीयभिन्नमातृषु जाताः अत्र निपुरुषं सापिंड्यमिति विज्ञानेश्वरो व्याचरद्व्यौ पृथ्वीचंद्रोदये
 सापिंड्यदीपिकायांचैवम् भदनपारिजाते तु पृथक्क्षेत्राः भिन्नमातृजाः पृथक्क्षेत्राः भिन्नजातीयाः एतद्विजानीय
 सापत्नमातृकुलविषयम् सवर्णसापलगातृकुलेचतुः पुरुषं सापिंड्यं पंचमीसप्तमीचैव मातृतः पितृतस्तथेति व
 सिष्ठोक्तेः सप्तमीमिति त्रासणादीनां क्षत्रियादिदारोत्पन्नपितृकुलविषयं चेत्कृत्तम् तत्सकपोलकल्पितत्वाच्च
 धांतरीधरोधाच्च निर्मूलम् . पितृपत्न्यः सर्वाभानरइत्कृत्तास्तु संतुनातदपत्यानि सागिनियानीति पृथग्निषेधाच्च अ
 न्यथा सापिंडत्वेन निषेधात्सपलमातृकुलत्वादिनिर्देशोऽव्यर्थः अतएव तेन स्मृतिकोमुद्यांसवर्णसापलमात्तामहकुलप
 रत्वेन तथैव शंखवचनं व्याख्यातम् तेन वा सिद्धं पंचमीसप्तमीसजातीयोत्पन्नान्येयम् तस्मात्वाच्येव व्याख्यायुक्ता
 प्रयोगरत्नेऽसद्वैः स्थितितत्वादिगोडग्रंथेषु च सपलमात्तामहकुलेयावदुक्तं वाचनिकमेव सापिंड्यमुक्तम् यथा

हस्तमंतुः मातृपितृसंबन्धआसप्तमादविवात्स्याभवन्ति आपंचमादन्येषां पितृपत्यः सर्वाभातरस्तद्भातरस्तद्भातुलस्तद्भा
ग्नियोगात्तद्वधसारस्तदुहितरश्चभगिन्यस्तदपत्याभिभागिनेयानि अन्यथासंकरकारिणः स्फुस्तथाधायापयितुरेतदेवेति
आपंचमादितिमान्कुलेत्रिगोत्रांतरितिशिष्यंवेतिप्राच्याः मास्त्ये समानप्रवरचैवशिष्यसंततिरेवच ब्रह्मदातुर्गुरो
श्चैवसंततिः प्रतिपिह्यते तद्भगिन्योमातृधसारइतितुभाकरेनप्रहितं कविद्वचनादविबाहुः यथागृह्यापरिशिष्टे अवि
रुद्धसंबंधागुपयछेनेस्तत्सर्विरुद्धसंबंधः स्वयमेवोक्तः यथाभार्यास्वसुर्दुहितापितृच्यपत्नीस्वसाचेति वौधायनः मा
तुः सपत्न्याभगिनीतत्सत्तांचविवर्जयेत् पितृच्यपत्न्याभगिनीतत्सत्तांचविवर्जयेत् अतोमातृधसुः सापत्न्युत्रकन्याप्य
विवात्स्या सापत्न्यामातृकुलजागितिमदनपारिजातोक्तेरिति केचित् केचिनुज्येष्ठोभ्रातापितुः समइतिमनूक्तेस्तस्य
ल्याः मातृत्वान्नितुर्मातामहत्वात्ज्येष्ठभ्रातृपत्नीभगिनीनविवात्स्या तथा उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान्ब्रह्मरः
पितेतिमनूक्तेर्गुणानिपुरुषंसापिंड्यंसरवापिर्निवाप्यः अनस्तीषांकन्यानोहात्याः गायत्र्याउपदेष्टुश्चकन्यार्नचोद्देहे
द्विजः गुरोश्चकन्यांशिष्योवातत्संतत्यापिनेष्यते पुरुषत्रयपर्यंतंभ्रात्रादेर्नैतदिष्यते वाक्संबंधकृतानांतुस्मेहसंबं
धभागिनाम् विवाहोत्रनकर्तव्येत्सोक्तगर्होप्रसज्यतइतिवचनाच्चेत्याहुः तत्रभूलंचित्सम् दत्तकविषयेतच्च्यते
तत्रगीतमः उर्ध्वसप्तमात्पितृवंशुभ्योवीचीमिश्रमातृवंशुष्यः पंचमादितिबहुग्रहणान्नदत्तकमात्रपरमिदंकिंतु-
संतानेपि एतत्क्षेत्रजादिसर्वव्यामुत्थायणपरमितिहरदत्तः अत्रसृष्टिर्नचंद्रिकानियोगाद्यउत्पादयतिनस्माद्वाजि
नोप्यूर्ध्वसप्तमादिसर्पइति दत्तकस्यजनकविषयमेतदिति सापिंड्यमीमांसायाग् तेनदत्तकस्यजनककुलेसाह

पौरुषं जननीकुले पांचपौरुषं सापिंड्यम् दत्तक्रीतादिपुत्राणां बीजवस्तुः सपिंडता सप्तमीपंचमीन्वेव गोभित्वं पालक
 स्य चेति ब्रह्मनूक्तेः बीजिनश्चेति गीतमोक्तेश्च पालकपितृकुले तु पंचपुरुषम् पालकमातृकुले त्रिपुरुषम् तथा
 नापरां केपे धामसिः श्रीन्यातृत्तः पंचपितृत्तः पुरुषानतीत्योद्गहेदिति एतत्सा एव व्याचरेव्यो दत्तकादीन् पुत्रान् पितृप-
 क्षतो निवृत्तपिंडगोत्रार्थे यान्त्रत्येतदुच्यते पंचपितृत्त इति नान्यान्वतीति यत्तु दृढगीतमः स्वगोत्रेषु कृतायेत्युदे
 त्तक्रीतादयः सुताः विधिना गोत्रमायां तिनसापिंड्यं विधीयते यच्च वसिष्ठः अन्यशाखोद्भवो दत्तः पुत्रश्चेवोप
 नायितः स्वगोत्रेण स्वशाखोक्तविधिना स्यात्स्वशाखभाषागिति यच्च नारदः धर्मार्थे वर्द्धिताः पुत्रास्तत्तद्गोत्रेण पुत्र
 वत् अंशपिंडविभागित्वेनैषु केवलगीरिति तत्पालककुले साप्तपौरुषं सापिंड्यं नैत्येवं परं न तु सर्वथा सापिंड्य-
 नियधपरमिति सापिंड्यमीमांसायाम् 'भट्टनपारिजातादपि दत्तकानुप्रवेशेऽपि त्वं सापिंड्यं प्रतिभाति तथाहि तेन
 बीनतीत्येत्कदात्त्यस्य माता दत्तपुत्री प्रतिगृहीता पुत्रीकृता तस्याः प्रतिगृहीतुः कुले बीनतीत्येति पंचपितृत्त इ
 तियस्य दत्तपुत्रः पिता तस्य दत्तस्य यज्जनककुलं तद्विषयमित्युक्तम् एतत्तत्पूर्ववचसां महाभिवंधेषु काव्यनुपलं
 भादपरां कर्मादिलिखनाभावात् पूर्वोक्तव्यवस्थायाम् प्रतिभाज्ञानगुल्यत्वाद्यैरेतल्लिखितं तेषामेव शोभते मम तु
 पालककुले एकपिंडदानक्रियान्वयित्वरूपं साप्तपौरुषमेव सापिंड्यं बीजिनश्चेति गीतमोक्तेर्जनककुले पिता व
 देव श्रीन्यातृत्त इत्यादि तु संवर्णसापलमान् कुलपरं यद्येकजाता बहव इति शांख्यैकवाक्यत्वादिति युक्तं प्रतिभाति अ
 तएवास्मद्व्यासुत्थायणत्वं हेमादिप्रवरमंजरीवृत्तिरुक्तं नारायणादिभिरुक्तम् भट्टसोमेश्वरेणापि पृथायाः कृति-

भोजस्य पात्न्य ककुत्सेऽपि उर्ध्वं सप्तगात्पितृबन्धुभ्यो वीजिनश्चेति गीतमोक्तेर्द्विभागाः पृथायाः जनकस्य शरसेनस्य कुले-
 पि रासयोरुपपात्न्य ककुत्सेऽपि तावदेव सापिंड्यं उक्तमपि वाकारणाथ हर्षे इत्यत्र सापिंड्यदीपिकायां तु दत्तक्रीतादीनां ज-
 नकगोत्रेणोपनयने ककुत्सेऽपि सासयोरुपसापिंड्यम् पात्न्य ककुत्सेऽपि तत्कुले त्रिपुरुषम् पिंडं निर्वापान् निर्वाप्य ल-
 क्षणं त्रिपुरुषं सापिंड्यम् पात्न्य ककुत्सेऽपि नयने तत्कुले सासयोरुपपत्तकृत्तम् नन्व चूडोपायनसंस्कारा निजगोत्रेण
 वैकृताः दत्ताद्यास्तनयास्तेस्युरन्यथा दास्यन्त्यत इति कालिकापुराणादुपनयनीत्तरं दत्तकनिषेधात् त्रिपुरुषमि-
 त्यत्रापि सूक्तं गृह्यमित्यन्तं बहुना मातापित्रद्वारकसापिंड्यवतीनां कन्यानां भयं संस्वाराम्बां जपेयिनोक्ता उद्बोदुः
 पितरौ तौ पितुश्च पितरौ तज्जन्म कुरुदं पतिदं हंतस्य चतुष्कमष्टचततोप्यस्य क्रमात्त्वोडश वंशारंभकदंपती प्रभितिरित्या-
 सप्तकसंरदा एकैकान्वयकन्यकाः पितृकुले त्वांसप्तकक्षं भुवे यद्यप्येकस्य बहुवः संताः स्फुटतदपीह तु संबंधसाम्या-
 देकैव गणितेत्यवधार्यताम् एकस्माभिश्चुनात्स तौ थदुहि तादृहद्वयं तद्व्यात्तस्माद्वद्वचलुक्कमष्टचततीतः षोडशा-
 तौरदाः यावत्सप्तमकक्षमभिः क्रतवः कन्याद्वैकान्वयेनादत्तैर्युगितारसेकस्वदशो वंशे सपिंडाः पितुः मातुर्जन्मद-
 दंपती च भिश्च न हंततयोः सागरास्तस्याः पंचमकक्षमष्टमिति रित्येकान्वयः पुंसु ते द्वाद्वद्वयं गंतो व्यय इतीक्षेपं
 चकक्षं शरक्षोण्यः सप्तगुणाः शरात्रविधवो मानुस्सपिंडाः कुले कुलद्वयस्य कन्यकायुता मिथः सपिंडकाः हि मां
 शतद्व्यधरादृशो विवाहकर्मवर्जिना इति एतच्च सर्ववर्णसाधारणम् सर्वत्र सापिंड्यसद्भावादि तिविज्ञानेश्वरोक्तेः पत्र-
 मात्सप्तमादूर्ध्वमात्ततः पितृनः क्रमान् सपिंडता निवर्त्तत सर्ववर्णे भिधिति हरनाथधृतदेवलवचनाच्च सं-

एकस्य दृश्यते यत्र तद्गोत्रं न स्थक्यते भृग्वंशिरोगणेऽनुभाधवीयेऽस्य तन्तरे पञ्चानां त्रिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु
द्वयोः भृग्वंशिरोगणेऽप्येवं शेषेऽपि वारयेत् शेषगोत्रेषु एकौपि समानः प्रवरो विवाहं वारयेदित्यर्थः यो धायनो
पि भृग्वंशिरासाच्चिह्नतया र्पयसन्निपाते विवाहं र्पयसन्निपाते विवाहः पञ्चार्पेयाणामिति
भृग्वंशिरोगणेऽपि जमदग्निगोत्रमप्यसन्निपाते विवाहं र्पयसन्निपाते विवाहः पञ्चार्पेयाणामिति
अथ गोत्राणि प्रवराश्चोच्यन्ते तत्र यो धायनः गोत्राणां तु सहस्राणि प्रयुज्यमानोऽस्ति तत्र ऊनपञ्चाशदे

वैपां प्रवराऽभिदशमात्रं तत्र सप्तभृगवः वत्सा विदा आर्षिषेणा यस्का मित्रयुवा वैभ्याः शतनका इति कस्ता
नां भार्गव्या वनाप्रवानोर्वजामदग्न्येति भार्गवोर्वजामदग्न्येति वा भार्गवच्या वनाप्रवानेति वा विदानां पंच
भार्गवच्या वनाप्रवानोर्वजैरेति भार्गवोर्वजामदग्न्येति वा एतोर्हो जामदग्न्यसंज्ञौ आर्षिषेणानाम् भार्गव
च्या वनाप्रवानां र्षिषेणानूपेति भार्गवार्षिषेणानूपेति वा एपां त्रयाणां परस्परमविवाहः वात्स्यानाम् भा
र्गवच्या वनाप्रवानेति वत्सपुरीथसयोः पंच भार्गवच्या वनाप्रवानात्समपोरोधसेति वैजयनिमतिथयोः पं
च भार्गवच्या वनाप्रवानेति एते त्रयः क्वचित् एवामपि पूर्वैर्विवाहः अत्र तत्तद्गोत्राणां
योन्यश्च विशेषोक्तते प्रवरदर्पणेऽज्ञेयः यस्कां भार्गवैरेतहव्यसावेतसेति मित्रयुवानाम् भार्गववाध्र
प्रवदिवोदासेति भार्गवच्या वनाप्रवानोर्वजैरेति वा वाध्रयैरेत्येको वा वैभ्यानां भार्गवैरेत्यपार्थेति एतएव शैयेनाः
शतनकानां शतनकेति वा गार्त्समदेति वा भार्गवगार्त्समदेति होवा भार्गवशोन होत्रगार्त्समदेति त्रयोवा वेद

विश्वज्योतिषां भार्गवचेदेवैश्वज्योतिषेति शाठरमाठराणाम् भार्गवशाठरमाठरेति एतेद्वौकचित् यस्कादेशनांस्व
 गणंस्वत्कमसर्वविवाहः तदुक्तंस्तृत्यर्थेसारं यस्काभिचयुषेर्वैद्याः शक्रनकाः प्रवरैक्यतः स्वस्वंहित्वागणं संपीविवद्भ्युप
 त्वैरेति अथोगिरिसः - तैयोगिनयाः भरद्वाजाः केवलांगिरसश्चेतित्रिधा अत्रगोनमादश आयास्याः शरद्वंताः
 कौमंडादीर्घतमसः औशनसः करेणुपालयः राहूगणाः सोमरजकाः वामदेवाहदुक्थाश्चेति तन्नायास्थानां भान-
 गिरसायास्यगीतमेति शरद्वंतानां आंगिरसगोतमशरद्वंतंति कौमंडानां आंगिरसोतथ्यकाक्षीवंतगोतमकौमंडेति
 वा आंगिरसायास्योशिजगोतमकाक्षीवतेतिवा आंगिरसोतथ्यगोतमोशिजकाक्षीवतेतिवा आंगिरसोशिजका-
 क्षीवतेतित्रयोवा दीर्घतमसां आंगिरसोतथ्यकाक्षीवतगोतयर्देर्घतमसेति आंगिरसोतथ्यर्देर्घतमसेतित्रयोवा ओ
 गुनसां आंगिरसगोतमोशनसोतित्रयः करेणुपालानाम् आंगिरसगोतमकारेणुपालेतित्रयः राहूगणानाम् आं
 गिरसाराहूगणगोतमेति सोमराजकानाम् आंगिरससोमराजकगोतमेति वामदेवानाम् आंगिरसवामदेव्यगोत
 मेति हहदुक्थानाम् आंगिरसवार्हदुक्थगोतमेति आंगिरसवामदेववार्हदुक्थेतिवा उत्तथ्यानामांगिरसोतथ्यगोत
 गति औशिजानामांगिरसोशिजकाक्षीवतेत्यापस्तंबः आंगिरसायास्योशिजगोतमकाक्षीवतेति कात्यायनः एते
 द्वौकचित् रघुवानाम् आंगिरसराघुवगीतमेतिकेचित् तत्रमूलं चित् एधांसर्वेपांगोतभानामविवाहः अथप्ररद्वा
 जाः तैचत्वारः भरद्वाजागर्गाक्रशाः कपयद्वति भरद्वाजानामांगिरसवार्हस्पत्यभरद्वाजेतित्रयः गर्गाणामांगिरसवार्ह
 स्पत्यभारद्वाजेत्येन्यगार्ग्येतिपंच आंगिरससैन्यगार्ग्येतिवा अंत्यगोर्व्येत्योवा भारद्वाजं गार्ग्येतिवा गर्गमेदानां

आंगिरसतोत्तरकापिपुवेति ऋक्षाणां कपिलानां चांगिरसबाह्वस्पत्यभरद्वाजवांदनमातवचसेतिपंच आंगिरसवांदनमा
 तवचसेतित्रयोवा कपिलानां चांगिरसामहीयवोऽक्षयसेति आत्मसुचाम् आंगिरसभारद्वाजबाह्वस्पत्यभं त्रवरात्मपु-
 वेतिपंच अयं क्वचित् भरद्वाजानां सर्वेषामपि बाहः अथैकैवल्यंगिरसः हरितानामांगिरसंच शययौवनशवेति आ-
 द्योमां धानावा कुत्सानामांगिरसमां धातुः कैलेति कण्वानामांगिरसजमीटकाण्वेति आंगिरसघोरकाण्वेति या रथीतरा
 णां चांगिरसर्वैरूपराथात्तरेति आंगिरसर्वैरूपपाश्वदेति वा अद्यादं द्रुपार्षदशर्वैरूपेति वा अंसयौर्व्यस्योवा सुइला
 नामांगिरसभाम्यां श्वमौद्रुत्वेति आद्यस्तास्थीवा आंगिरसतापिमौद्रुत्येति वा विष्णुहृद्धानामांगिरसपौरुकुत्सत्रासद
 स्यवेति एपांस्वर्गणैर्विहाय सर्वैर्विवाहोभवति हरितकुत्सयोस्तनभवति अथात्रयः तैत्तवारः आत्रेयाः वाहुतकाः ग
 विष्ठिराः सुइला इति आद्यानामात्रेयार्चनानशश्यावार्येति वाहुतकानां आत्रेयार्चनानशवाहुतकेति धनंजयानामात्रेयावै
 नानशधानं जयेति क्वचित् गविष्ठिरानामात्रेयार्चनानशगविष्ठरेति आत्रेयगाविष्ठरपौर्वतिथेति वा सुइलानामात्रेया
 र्चनानशपौर्वतिथेति वामरथ्यसुगंगलवैजवापानामात्रेयार्चनानशतिथेति आत्रेयार्चनानशगाविष्ठरेति वा स्तमं
 गलानां अत्रिस्तमंगलश्यावार्येति क्वचित् अत्रेऽपुत्रिकापुत्राणां आत्रेयवामरथ्यपौर्वतिथेति अत्रिणां सर्वेषामपि बाहः
 अथविश्वामित्राः नेदश कुशिका लोहितार्योक्षकाः कामकायनाः कृताधनंजया अघमर्षणाः दूरणाः इन्द्रकोशिक
 इति कुशिकानां विश्वामित्रे देवरातोदलेति लोहितानां विश्वामित्राष्टकलैर्हितेति अंसयौर्व्यस्योवा वैश्वामित्रमापु
 चं दसादकेति वा विश्वामित्राष्टकेति ह्येना. रोसकानां वैश्वामित्रगाधिनेरेवणेति वैश्वामित्रे रोसकरेवणेति वा

कामकायनानां वैश्वामित्रदेवश्रवसे देवतरसेति वा अजानां वैश्वामित्रमाधुछंदसाजिति वैश्वामित्राश्रमरथवाधूलेति वा
 अधमर्षणानां विश्वामित्राधमर्षणकोशिकेति पूरणानां वैश्वामित्रपौरणेति द्वौ वैश्वामित्रदेवरातपूरणेति वा इन्द्रको
 शिकानां विश्वामित्रेन्द्रकोशिकेति द्वौ धनंजयानां विश्वामित्रमाधुछंदसधानंजयेति वैश्वामित्रमाधुछंदसाधमर्षणे-
 ति वा कतानां वैश्वामित्रकात्याक्षीलेति एतेनैवोपायनोक्ताः रोहिणानां वैश्वामित्रमाधुछंदसरोहिणेति रेणूनां वैश्व-
 मित्रगाधिनेरेणवेति वेणूनां वैश्वामित्रगाधिनेरेणवेति जङ्गनां वैश्वामित्रशालंकायनकोशिकेति आश्रमरथ्यानां
 वैश्वामित्राश्रमरथ्याधुलेति उदवेणूनां वैश्वामित्रगाधिनेरेणवेति एते आश्रवलायनामाह्वयेक्ताः अन्येस्त्वन्येपि
 षट्गणादक्ताः तैन्मित्रमत्कृतौज्ञेयाः एयां विश्वामित्राणामविवाहः अथकश्यपाः तेषां च निभ्रवाः कश्यपाः
 शंडिलारेभाः लोगाक्षयश्च निभ्रवाणां कश्यपावत्सारनेभ्रवेति कश्यपानां कश्यपावत्सारसितेति रेभाणां का-
 श्यपावत्साररेभ्येति शंडिलानां कश्यपशंडिल्येति अंत्यस्थाने देवलोवासितो वा शंडिल्यासिते देवलेति वा कश्य-
 पासिते देवलेति वा अंत्ययोर्व्यत्ययो वा देवलासितेति द्वौ वा लोगाक्षीन्वस्यामः एषां कश्यपानामविवाहः अ-
 त्वमित्राः तेषां च वसिष्ठाः कुंडिनाः उपमन्यवः पराशराणां वासिष्ठेन्द्रप्रमदाभरद्वस्ति
 वासिष्ठेत्येको वा कुंडिनानां वासिष्ठेन्द्रावरुणकौंडिन्येति उपमन्यूनां वासिष्ठेन्द्रप्रमदाभरद्वस्ति वासिष्ठाभरद्व-
 सिंद्रप्रमदेति वा आद्ययोर्व्यत्ययो वा पराशराणां वासिष्ठशाक्यपाराशर्येति जातूकर्णानां वासिष्ठान्त्रिजातूकर्णे-
 ति वासिष्ठानां सर्वेषामविवाहः अंत्यस्यान्त्रिभिश्च अथांगस्याः तेचत्वारः दध्वावाहाः सांभवाहाः सोमवाहा

यत्तया द्वायेति आद्यानामागस्त्यदाद्युत्तेयावाहेति आगस्त्येत्येकोवा सौमवाहानामागस्त्यदाद्युत्तसौमवाहेति सौ-
भनाहानांसांभवाहोत्सः यत्तवाहानांयत्तवाहोत्सः आद्यौपूर्वोक्तवेव सारवाहानांतंतास्त्रयः द्रुमवाहानांतंतास्त्र-
यः अगस्त्येनामागस्त्यवाहोदृमायोक्तवेति पूर्णमासानांआगस्त्ययौर्णमासपारणेति हिमोदकानामागस्त्येहेमचर्वि-
हेमोदकेति पाणिनानामागस्त्यपेनायकपाणिकेति एतेषट्कृत्वित् अगस्त्यानांसर्वेषामविवाहः अथद्विगोत्राः
शोंगयोशिरीषामांगिरसवार्हस्पत्यभारद्वाजकात्याक्षीलेतिपंच कात्याक्षीचर्योःस्थानेशोंगयोशिरीषा आंगिरस-
कात्याक्षान्नेतित्रयोवा एषांभरद्वाजैर्विश्वामित्रैश्चाविवाहः एवंकपिलानांकतानांच संस्कृतिवृत्तिमावादीनांआंगि-
रसगैरिर्वातसांस्कृत्येति शात्तयगौरिर्वातसांस्कृत्येतिवा एषांस्वगणस्थेर्वसिष्ठैःशोंगयोशिरीर्लेगाक्षिभिश्चाविवाहः
करयंपरपीतित्रययोगपरिजाने लोकाशाणांकाश्यपावत्सारचासिष्ठेति काश्यपावत्सारचासितीतिवा एतेहर्बसिष्ठानत्त-
करयपाः एषांवसिष्ठैःकरयपैःसंस्कृताद्यैश्चाविवाहः देवरातरयजामदेभ्यैर्विश्वामित्रैश्चाविवाहंइतिप्रयोगपरि-
जाने यदसुक्तं बह्वच्युतौ ययैर्वांगिरसःसन्नुपेयांतवपुत्रताम् आंगिरसोजम्बनात्याजीगर्तःश्रुतःकविः इत्थं
गिरोगणस्थत्वंभार्गवजामदग्यत्वस्मृतेर्वाधात् तेनप्रत्यक्षश्रुत्याहरिंशादिसृतेश्चवाधात् तेनद्वोदेवरातौ
एकभ्रांगिरसःसुक्तः अन्योभार्गवःनयोःकल्पभेदेप्यांगिरसेनदेवरातेनजमदनेर्भवत्येवविवाहः भार्गवे-
णनुनेतितत्वम् धनंजयानांविश्वामित्रैरत्रिभिश्चाविवाहः जादृकुर्ण्योनांवसिष्ठैरत्रिभिश्चाविवाहः एवंदत्तक्री-
नरुत्रिमस्सयंदत्तपुत्रिकापुत्रादीनांउत्पादकपालकयोःपित्रोर्गोत्रप्रचरावज्यौइतिप्रवरसंजरानारायणवृत्ति-

प्रयोगपारिजातादयः अत्र सर्वत्रोपपत्तयः मूलं च मरुते प्रवरदपणे ज्ञेयमिति दिक् क्षत्रियवैश्ययोस्तु पुरोहितगोत्र
 प्रवरावेवेभिसर्वसिद्धांतः यद्यपि बहुचपरिशिष्टे कपिभरद्वाजयोर्विवाहउक्तस्तथापि भरद्वाजाश्वकपयोगगरीक्षा
 यणादिति चत्वारोपि भरद्वाजगौत्रैक्यान्वान्वयुर्मिथः कपिगर्गभरद्वाजाभिद्योरोक्षा यणाद्विजाः नोद्वहेयुः संगोत्र
 त्वात्प्रवरैक्याच्चकुत्रचिदिनिस्मृत्यर्थसाराधुक्तेरविवाहएव तयोरिति प्रवरमंजरीयद्यपीदमुक्तम् तथापि भृ
 म्बंगिरोगणेषु भुभचलेव तथा बहुचपरिशिष्टे बौधायनः एकएव ऋषिर्यावत्प्रवरैधनुवर्तते तावत्समानगोत्र
 त्वमृते भृग्वंगिरोगणात् माधवीयेस्मृत्यंतरे पंचानां भिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु द्वयोः भृग्वंगिरोगणेष्वेवं शेषे
 श्वेकोपिवार्योदिति देशाचाराच्च सोप्याभारदेशोप्रसिद्धः चतुर्विंशतिमते यस्मिन् देशे शत्रुरूपेण कुलमार्गेण चोद
 हेत् नित्यं सव्यवहार्यः स्याद्देशे दान्तस्मृत्यत इति दिक् तथा च भृगुः यस्मिन् देशे शत्रुरेव ग्रामे चैव विद्येनगरेपि वा
 योयत्र विहितो धर्मस्तर्धमनविचालयेदिति पुनश्चतुर्विंशतिमते यस्मिन् देशे यथाचारः पारंपर्यक्रमगतः च
 र्णानां किल सर्वेषां ससदाचार उच्यते स्वगोत्राद्यज्ञाने तु सत्यापादः अथानाज्ञानबंधोः पुरोहितप्रवरैरपान्चार्यप्र
 वरेण वेति आचार्यगोत्रप्रवरानभिज्ञस्तद्विजः स्वयम् दलात्मानं तु कस्मै चिन्नज्ञोत्रप्रवरो भवेत् यद्वा स्वगोत्रप्रव
 रविपुरोजामदग्निजः विवाहं च न तेनैव गोत्रेण तु समाचरेदति कश्चित् दिवोदासीयेपि स्वगोत्रप्रवराज्ञानेन जमद
 ग्निमुपाश्रयेत् अथ मातृगोत्रनिर्णयः शातातपः मातुलस्य सुतामूढा मातृगोत्रांतथैव च समानप्रवरांचैव
 गताचां द्रायणं चरेत् यद्यपि संगोत्रां मानुरप्येकेनेच्छुद्वाहकर्मणि जन्मनाम्नोरविज्ञानेऽप्युद्वहेदविशंकित इति

द्यासोक्तं रत्ताननामलेन सगोत्रत्वदोषस्तथापि नेदं कलौ प्रवर्तते गोत्रान्मातुः सपिंडाच्च विवाहो गोवधस्तथैतिक
 लिङ्गवर्जितोक्तेः इदं मातृगोत्रवर्जनं माध्यंदिनीयानामेव मातृगोत्रं माध्यंदिनीयानामपुत्रायाश्चेति सत्याघादो
 क्तेरिति कश्चिन्महाराष्ट्रकल्पितं तन्निर्गूलम् अन्यथा गुर्जरादेः कर्तायं स्य कुतो न निषेधः अतएव प्रवरमंज
 शीकारः दोषस्यातिगुरुत्वात् सर्वेषां मातृगोत्रवर्ज्यमिति यत्तु गुर्जरादीनां माध्यंदिनीयानामप्याचरणञ्च एकस्मि
 त्रवरे तुल्ये मातृगोत्रे च तस्य च तस्य दाहं न कुर्वीत सा कन्या सभिनी स्मृतं तिगात् कुले प्रवरं च तं न सुक्तं तं दासुरादि विवाहे
 दापराभितिदिक् विस्तरक्तग्रंथान्तरैर्यो सौयः सगोत्रादि विवाहे प्रायश्चित्तं स्मृत्यर्थं सारं इत्थं सगोत्रसंबंधविवाहवि
 षये स्थिते यदि कश्चिदज्ञानतस्तां कन्यामृद्वोपगच्छति गुरुतत्त्वत्रताद्युत्प्रेक्ष्यैर्भस्मज्जोत्यतां न जेतु भोगतस्तां परि
 त्यज्य पालयेज्जननीमिव अज्ञानोदेंदवैः शुद्धोन्निभिर्गर्भैः कृशपः एवं सापिंड्येपि सपिंडापत्यदारैः सुप्राण
 सागैर्विधोपतदिति दृश्यमोक्तेः तिथितत्वेवौपायनः सपिंडांसगोत्रांचेदमत्योपयच्छेन्मातृचदेनां बिभृयात्
 कन्याविवाहकाल उक्तो ज्योतिर्निर्वंधे यदुद्धमधेनो ह्यहा कन्या वर्षद्वयं यतः सोमोर्भुंक्ते ततस्तद्वद्र्धर्वश्च तथान
 राजमानंदः असुगमेदुर्गगानाशियुग्मे तु विधवा भवेत् तस्माद्गर्भां न्विते युग्मे विवाहे सापतिव्रता मासत्रयाद्दूर्ध्वमयु
 ग्मवर्षे युग्मेपि मासत्रयमेव यावत् विवाहशक्तिं प्रवर्दति संतीचात्त्यादयः स्त्रीजनिजनमासात् पराशरमाधवीयेतु
 जन्मनो गर्भाधानाद्वापंचमाद्यत्संश्रुतम् कुमारविरणं दानं गैरतलाबंधनं तथैकं सम्बंधं तत्तैयमः कन्या
 ह्यदरावर्षाणि यामरत्तावसेद्वहे त्रस्य हत्यापितुस्तस्याः सा कन्या वरयेत्सयम् भारते त्रिंशद्वर्षः षोडशाब्दाभ्यर्थी

विंदेत न भिनिकां दशवर्षोऽष्टवर्षो वा धर्मोऽसीदति सत्वरः अतोऽप्रवृत्ते रजसि कन्यां दद्यात्पिता सकृत् तत्रैव सप्तसंय-
 त्सरा इर्ध्वं विवाहः सार्ववर्णिकः कन्यायाः शस्यते राजान्नन्यथा धर्मगर्हितः राजमार्जडः राहुग्रस्ते तथा युद्धेऽपि तृणां प्रा-
 णसंशये अतिमो दाचया कन्या चंद्रलनवलेन तु चकारादतिबालाः प्राणसंशय इत्लक्तेः मनुः अंशुद्वयोर्वैवहे कन्यां
 कृत्वा द्वादशवार्षिकीं द्वादचयोऽष्टवर्षो वा धर्मोऽसीदति सत्वरः यद्यपि विवाहस्त्वष्टवर्षायाः कन्यायाः शस्यते तु धैर्यशितिसं-
 वतोऽक्षैरतर्द्धै रजस्वलेत्यादेः च दशवर्षोऽर्ध्वं विवाहो निषिद्धस्तथापि दातुरभावे द्वादशषोडशाब्देऽप्येव श्रीणि वर्षाण्यु-
 तु मतीकां क्षेत्तपितृशासनमिति पराशरमाधवीयैवोपायनोक्तेः च मनुः स्त्रीसंबंधे देशे तानि कुलानि परिवर्जयेत्
 हीनक्रियं निःपुरुषं निश्छंदो रोमशाशंसम् क्षय्यामग्राव्यपसारीं स्वित्रिकुच्छिकुलानि च नक्षत्रक्षनदीनां लोनां त्वप-
 र्वतनाभिकाम् नपश्याद्भ्रम्रेष्य नाल्मो न विभीषणनाभिकाम् यमः तस्मादुद्वाहयेत् कन्याया वनतु गती भवेत् तथा मूल-
 जादीनां फलं प्रागुक्तं तथा वर्णवश्यग्रहमेत्यादि घटितविचारो ज्योतिर्विद्भ्यो ज्ञेयः विस्तरास्तु नोच्यते अथ गुरुर्वै-
 बल्यं ज्योतिर्निबंधे गर्गः स्त्रीणां गुरुबलं भ्रंशं पुंशु कयाणां रवेर्वैबल्यं तयोश्च बलं भ्रंशं मिनिगोर्गोणभाधितम्
 जन्मत्रिदशमारिस्थः पूजया शक्रभेदो गुरुः विवाहेऽथ चतुर्थोऽष्टादशस्थो मृतिप्रदः देवलः नष्टात्मजाधनवती विधवा
 कुशीला पुत्रान्विता हनयवास्तु भगाविपुत्रा स्ताभिप्रिया विगतपुत्रयवाभनादुत्थावंध्या भवेत्तरु रौकमशोभिजन्म-
 दृढस्पतिः सप्तपकुलीरस्थो जीवोप्यशक्रगोचरः अतिशोभनतां दद्याद्ब्रवाहोपनयादिषु लक्षः द्वादशदशमचतुर्थे
 जन्मनिषष्ठाष्टमे तृतीये च प्राप्ते पाणिग्रहणे जीवे वैधव्यमाप्नोति गर्गः सर्वत्रापि शक्रभेदद्याद्द्वादशाब्दात्परं गुरुः

पंचपद्यादयोरेव यथा भगोचरतामना समयात्यं च वर्षे पुस्तोत्रसप्तसर्गतोयादि अरुहभोपिशभ्रमंदद्यालुभदक्षेपुकिंपु
 नः रजसलायाः कन्यायायुरुक्षहिं चिंतयेत् अटमेपि न कर्तव्यो विवाहस्त्रिगुणान्वनात् अर्कशूर्वोर्वलंगोयोरहि
 पयंकनान्मृता कन्याचंद्रगलाप्रोक्ताष्टपलीलनतोवत्वा अष्टवर्षाभवे द्वैशानववर्षाचरोहिणी दशवर्षाभवे कल्या
 अत ऊर्ध्वरजसत्वा अथ बृहस्पतिशान्तिः शौनकः कन्यकोद्वाहकाले तु भ्रातृकुल्यं न विद्यते ब्राह्मणस्योपनय
 ने गुरोर्निषिक्तदाहृतः स्रवणेन गुरुं कृत्वा षीतवस्त्रेण वेदयेत् ईशान्यां धवत् कुंभं धान्योपरि निधाय च दमनं भुषु
 ष्यं च पत्नारानैव रापपान् मांसी गुरुदूच्य पासागो विडंगो शंखिनी वचा सह देवो हरि कान्ता सर्वोपाधिशानायरी बलाव
 सह देवचिनिगाद्वितयमेव न कुलाज्यभागपर्यंतं स्वशास्त्रोक्तविधानतः ग्रहोक्तमंडलेभ्यर्च्य पीतपुष्पाक्षतादिभिः
 देवपूजोत्तरे काले ततः कुंभानुमंत्रणम् अश्वत्थसमिधश्चाज्यं पायसं सार्पि प्रायुनम् यवत्रोद्दिनिलाः साज्यामंत्रेणैव ह
 हस्यतेः अष्टोत्तरशतं सर्वहोमशोयं समापयेत् पुत्रदारसमेतस्य अभिषेकं समाचरेत् कुंभाभिर्मंत्रणोक्तेभ्यः समुद्भवे
 व्रतं प्रतः प्रतिमाकुंभवत्संनधाचार्योयनिवेदयेत् ब्राह्मणान्मोजयेत्पश्चात् लुभदक्ष्यान् संशयः इति बृहस्पति
 शान्तिः शौनकः गुर्वोदित्येव्यनीपाने वक्रातीचारोगुरो नष्टशशिभिक्षक्रेवावाले च्छेद्यवागुरो योवे चैत्रे यवर्षास्त
 शरयधिकमासके केतूद्भगे निरंशोर्केसिं हस्ये मरमंत्रिणि विना हव्रतयात्रादिपुरहर्म्यगृहादिकं क्षौरं विद्योपविधानं
 मलतः परितर्जयेत् मदनपादिजाते ज्योतिः सागरे बाले शक्रे च्छेद्य शक्रे च्छेद्य जीवेन हृजे जीवे बाले जीवे जीवे सिंहे
 सिंहादि ज्ये जीवादि ते तथा मलिम्लुने पासिस्तराचार्ये निचारणे वापीकुपविवाहादि क्रियाः प्रागुदितास्त्यजेत्

सिंहस्थं सकरस्थं च शुक्रं फलेन च र्जयेत् नृद्धः अतिचारगतो जीवत्संराशिर्नैति चेत्पुनः शुभः संवत्सरो ज्ञेयः सर्वकर्मब-
हिष्कृतः सिंहस्थगुरोरपवादमाह प्रसाधारः गोदाभागीरथीमध्ये नोद्वाहः सिंहगुरो गयास्थे सर्वदेशेषु तथा मीनग-
तेरवौ वसिष्ठेऽपि विवाहोदक्षिणे कूले गौतम्यानेतरत्र तु भागीरथ्युत्तरे कूले गौतम्यादक्षिणे तथा विवाहोद्वतव-
धश्च सिंहस्थे ज्येष्ठे न दुष्यति कन्यादातृः क्रममाह याज्ञवल्क्यः पितापितामहो भ्राता सकुल्यो जननी तथा कन्याप्रदः
पूर्वनाशो प्रकृतिस्थः परः परः अग्रयच्छसमाशोति भ्रूणहत्याभृतावृत्तौ गम्यत्वां भावेदातृणां कन्याकुर्यात्स्वयं वरम्
भातृणां संस्कृतानामेवाधिकारमाह सरवयाज्ञवल्क्यः असंस्कृतास्त संस्कार्यो भ्रातृभिः पूर्व संस्कृतैः अगिन्यश्च नि-
जादशाहत्वांशं तु गुरोरीयकम् अत्र चकारेण पूर्व संस्कृतैरित्यस्यानु हतेर्विवाहपर्याप्तद्रव्यदाने स्वांशसमांशचतुर्थ्य-
भागदाने वा संस्कृतग्रहणं व्यर्थं स्यात् अतः कर्तव्यं नियमोऽयम् तेनानुपनीत भ्रातृमात्रादिसत्त्वे मात्रादेरेवाधिकारो न
भ्रातुरित्युक्तं संबंधतत्वाद्वा कन्यास्वयं वरे भ्रातृर्दानृत्वे च ताभ्यामिव नां दीश्राद्धं कार्यम् तत्र च स्वयं प्रधानं संकल्प-
मात्रं कृत्वा न्यद्राक्ष्णद्वारा कारयेदिति प्रयोगपारिजाते वरस्तु संस्कृत भ्रात्राद्यभावे स्वयमेव नां दीश्राद्धं कुर्यात्
नमाना पुत्रेषु विधमानेषु भान्यं वैकारयेत्स्वभाभिनिर्वेषादुपनयनेन कर्मोधिकारस्य जातत्वाच्चेति पृथ्वा चंद्रोद-
यः माधवीये परार्कचनारदः पिता दद्यात्स्वयं कन्यां भ्राता वानुमतेऽपि तु मातामहो मातुलश्च सकुल्यो बांधवस्तथा
मातात्वभावे सर्वेषां प्रकृतौ यदि वर्तते तस्यामप्रकृतिस्थायां कन्यां दद्युः सजातयः सकुल्यः पितृपक्षीयः बांध-
वो भ्रातृवंश्यः मदनपारिजाते कात्यायनः स्वयमेवौरसीं दद्यात्पित्रभावे स्वबांधवाः मातामहस्तनोभ्यां हिमा

तावाधर्मजांस्तानम् तन्नोन्यामोरसीभिर्नाधर्मजांनियोगात्सेवजांभातामहोभातामातुलोवाद्यात् तन्नोरसीदानेपि
 त्वयंपुसस्तम्भानागहादीनांनाधिकारः अनुमतिंविना अस्यापवादस्तत्रैव दीर्घप्रवासयुक्तेषुपौर्ण्डेषुचबंषुषु
 मानानुसमयेदद्यादोरसीमपिकन्यकाम् भतुः यदानुनेवकश्चित्थात्कन्याराजानमात्रजेत् यरकीयकन्यादा
 विशेषोमदनरलेस्कांदे आत्मीकृत्यसुवर्णेनपरकीयांतुकन्यकाम् धर्मेणविधिनादानमसगोत्रेपियुज्यते अत्रप्र
 छतिस्थग्रहणादप्रकृतित्येनकृतमकृतमेव स्वतंत्रोयदितत्कार्यकुयादप्रकृतिंगतः तदप्यकृतमेवस्यादस्वानं
 त्रयस्यहेतुतदत्यपराकैन्नारदोक्तेः यदितुसप्तपदीविवाहहोमादिप्रधानंजातंतदगवैकल्येपिमाद्यन्निर्विवाहस्य
 गोडाभ्येवमाहुः तत्रैवमरीचिः गोरशंददन्नाकपृष्ठवैकुण्ठरोहिणीददत् कन्याददद्रुमलोकरौरयंतुरजस्वला

अयमासनिर्णयः तत्रजन्यमासेविशेषः प्रागुक्तः ज्योतिःप्रकारोव्यासः माघफाल्गुनेवैशाखेयधृतामार्ग
 शीर्षके ज्येष्ठेवाषाढमासेचस्रगागवित्तसंसृता श्रावणेवापिपौषेवाकन्याभाद्रपदेतथा चैत्राश्वयुक्तातिकेषु
 यातिवैधव्यतांलसु नारदः माघफाल्गुनेवैशाखेयधमासाःश्रमप्रदाः कर्तिकोमार्गशीर्षश्चमध्यमौर्भिर्दिताः
 परे वसिष्ठः पौषेपिकुर्यान्मकरस्थितेर्केचैत्रेभ्रमेवेषगतोयदास्यात् प्रशस्तमाषादकृतंविवाहंवदंतिगर्गमि
 युनस्थितेर्के आचार्यनूडामणोज्योतिर्गर्गराजभार्तेडौ मांगल्येषुविवाहेषुकन्यासंचरणेषुच दशमासाःप्रश
 स्यंतैत्रेचपौषविजिताः आपस्तंबः सर्वत्रतत्रोविवाहस्य शैशोरोयासौपरिहाथ्योत्तमंचने दापं अत्रमा
 घफाल्गुनाषाढवर्जनवमासासुरव्यः कालइतिसुदर्शनभाष्येडविलायात्रत्यविद्यातीर्थेश्रोक्तम् बोधायनसू

पि सर्वमासाविवाहस्य श्लक्षितपस्तपस्तपस्य वर्ज्यमित्येके तेन पूर्वोत्तरोशि शिरसंबन्धिनौ मासौ षोषचेत्त्रौ विवाह इति निर्ण
 यामृतव्यारव्यानं भोर्य्यकृतमित्कपेक्षम् निश्चितसर्वेषु द्वादश स्वीपमासेषु हेतुहेतुनिकासादर्शः येतुज्योतिषेमाप्रा
 दिविषयस्ते गृह्यसूत्राणां द्विजपरत्वेन प्राबल्याच्छूद्रादिपराः ज्योतिषे वात्स्यो वर्षमनूनमिच्छति तथारैभ्यो यनंचो
 तनंश्चैवासांतमृतं विहाय सुनयो मांडव्यशिष्याजगुः चैत्रं प्रोद्गमपराशरः परिणये पौषं च दोर्भाग्यदं त्याधादादि
 ननुष्टयं न हितं दं कैश्चित्त्रादिष्टं बुधैः चंडेश्वरः मार्गमासितथा ज्येष्ठे क्षौरं परिणयं व्रतम् ज्येष्ठपुत्रदुहित्रौस्तु
 यत्नेन परिचर्जयेत् कृत्तिकास्यं रीवंत्यत्काज्येष्ठपुत्रस्य कारयेत् उत्तवारिषु कारयेत् बुदिना निदशवर्जयेत्
 रत्नकोशे जन्मर्क्षे जन्मादि वसे जन्ममासे शशभंसजेत् ज्येष्ठे मास्याद्यगर्भस्य शशभं यज्यं स्त्रिया अपि पराशरः अज्येष्ठा
 कन्यकापञ्च ज्येष्ठपुत्रो वरो यदि अत्ययो वा तयोस्तत्र ज्येष्ठो मासः शुभप्रदः मिहिरः ज्येष्ठस्य ज्येष्ठकन्याया विवाहो
 न प्रशस्यते तयो रन्यतरे ज्येष्ठे ज्येष्ठमासः प्रशस्यते द्वौ ज्येष्ठौ मध्यमौ मोक्षावेकं ज्येष्ठं शुभा वहम् ज्येष्ठत्रयं लघुकुर्वति
 विवाहे सर्वसंमतम् यजुसार्वाकालमेके विवाहमिति तदा सुशदि विवाहा विषयम् धर्म्येषु विवाहेषु कालपराक्षणना
 धर्म्येषु विनिगृह्य परिशिष्टात् रत्नमालायामप्येवम् तेनास्तरादयो माघचैत्रादिभिर्घट्टकालेषु भवन्ति मासाः सौ
 राः सौरो मासो विवाहादावित्युक्तेः स्रष्टेन निर्दोषादि फाल्गुने स्यादजस्तचैशाखगतौ न निर्द्यदिति तत्पयादः अथ
 दशदोषाः व्यवहारोत्रये वैधश्चलत्तान्तथैव पातः तज्जूरवेधो दशायोगचक्रम् तुतिश्च जाभिन्नमुपग्रहश्च वाणां त्य
 वज्जेचदशौवदोषाः एषां लक्षणं ज्योतिषे ज्ञेयम् अतिचारगेगुरोरो तु वसिष्ठः अतिचारगे तेजो विचर्जयेत्तदन्तरं

निवाहादिपुकार्येषु अष्टविंशतिवासरान् खलमालायाम् एकपंचनवसुग्मपट्टशत्रीणि सप्तचतुरस्रलाभगः द्वादशा
 जट्टमादिशतो घातचंद्रइति कर्तितो बुधैः नारदः घृवाणनंदहस्ताश्चरसदिग्वक्षिशैलजाः वेदाचक्रशिवा
 दिल्याघातनंद्रायथाक्रमम् यात्रायाम्युद्धकार्येषु घातचंद्रविचर्जयेत् विवाहे सर्वमांगल्ये चोलादौ प्रतबंधने घा
 तचंद्रानेयचित्यइति पाराशराब्रवीत् ज्योतिर्निबंधे विवाहचोलप्रतबंधयज्ञोपवृष्टिभिर्जेकेचतथैव राज्ञाम् सीमं
 तयात्रासुतथैव ज्ञानेनोचितनीयः खलु घातचंद्रः नारदः अकालज्जाभवेयुश्च द्विदन्वीहारवृष्टयः प्रत्येकपरिवे
 रेंद्रन्नापाभ्यधनयो यदि दोषाय संगले नूंगं न दोषायैव कालजाः अकालवृष्टिस्वरूपमाह लक्षः पौषादिचतुरो
 मासाः प्रोक्ताष्टिरकालजेति शार्ङ्गधरः भिर्यतो ह्यिति च तनेग्रहयुद्धं राहुदर्शने चैव आपंचदिमात्कन्यापरिणीता
 नाराहुपयाति उल्कापातं द्रचापमवलयनरजोधूमनिर्यानि विद्युद्दृष्टमत्यर्कदोषादिषु सकलबुधैस्साज्यमेवैकरा-
 त्रं दुःस्वनेहुर्निमित्तैत्यशक्तमफलदृशो दुर्मनोभ्रातृबुद्धौ नोले मोंर्जा निबंधं परिणयनविधौ सर्वदा त्याज्यमेव स्मृतिः
 प्रकाशे अर्वाक्योदशनाड्यः संक्रांतेः पुण्यदाः परतः उपनयनग्रनयात्रापरिणयनादौ विवर्ज्यास्ताः गर्गः दि
 ग्दाहेदिनमेकंच ग्रहे सप्तदिनाभितु भूकंपे च समुत्पन्नेऽप्यहमेव तु वर्जयेत् उल्कापातोऽत्रिदिचसंधूमे पंचदिना निच-
 वज्रपाते चैकदिनं वर्जयेत्सर्वकर्मम् दर्शनादर्शनाद्राहुकैतोः सप्तदिनं त्यजेत् घातके तूष्णमस्तावदशतमः समयोप
 वेत् अस्यापवादोऽनुनसागरे अथदिनसत्रयमध्ये मुहूर्तान् यंच दामभवति उत्पातदोषशमनं तदेव संभ्राहुरा
 चायोः संबंधतत्वे भूकंपादेर्न दोषोऽस्ति ह्दिन्याहं कृते सति अथामरिहो र्यैकन्यायावेधययोगे विशेष उच्यते

मारुतेयपुराणे बालवैधव्ययोगेतु कुम्भेद्रुप्रतिगर्भादिभिः कृत्वा न संततः पश्चात्कन्यो ह्यत्येति चापरे अत्र पुनर्भूदोषा
 भावरुज्जोविधानरवंडे स्वर्णोवुषिप्यलानां च प्रतिभा विष्णु रूपिणी तया सह विवाहे तु पुनर्भूलं न जायते सूर्यो
 रुणसंवादे विवाहात्पूर्वकाले च चंद्रतारावलान्विते विवाहे कौत्सेनां कन्या कुम्भेन सह चोद्धते सूत्रेण वेष्टयेत्पश्चा
 द्दशतंतु विधानतः कुंकुमात्कृतं देहं तयो रंकांतमंदिरे तमः कुम्भं च निःसार्य प्रभृत्य सलिलाशये न तोभिषेचनं
 कुर्वात्येव पल्लववारिभिः कुम्भप्रार्थना तत्रैव वरुणांगस्वरूपाय जीवनां समाश्रयं पतिं जीवय कन्यायाश्चि
 रं पुत्रसुखं कुरु देहि विष्णो यं देव कन्यापालय दुःखिनः ततो लंकारवस्त्राद्यां वराय प्रतिपादयेत् इति कुम्भवि
 चारः भूतिदानमपि तत्रैवोक्तम् ब्राह्मणं साधु मामंथ्य संपूज्य निविधाहर्णोः तस्मै दद्याद्द्विधानेन विष्णोर्भूतिं च तु
 भुजाम् शक्रवर्णं सुवर्णेन विनशक्त्या यवापुनः निर्मितां रुचिरां शंखगदाचक्रासंयुताम् दधानां वाससोपीनि
 कुसुंदोत्यलमालिनीम् सदक्षिणां च नानां दधानां भ्रमेन सुदारयेत् यन्मया प्राचजनु पिञ्चत्सा पतिसमागमम् विषो
 पविषशस्त्राद्यैर्हलोवातिविरक्तया प्राथमानं महायोरं यशः सौख्यधनापहम् वैधव्याद्यतिदुःखौघनाशाय शु
 भलब्धये बहुसौभाग्यलब्धये च महाविष्णो रिमांतनुम् सौवर्णो निर्मितां शक्त्या तुभ्यं संप्रदेहि ह्यनघाद्याहम्
 स्मृतिविचारं प्रजपेदिति एवमस्ति नित्यं सां किं गृहीत्वा स्वगृहं विधेत् ततो वैवाहिकं कुर्याद्द्विधिं दातामृगो ह
 शः अन्येष्वथ विवाहसूक्ष्मसेचनानां दयस्तत्रैव ज्ञेयाः विस्तरमयान्नोच्यते अथ प्रति कूलो दिव्योतिर्निबं धे
 गर्गः कृते तु निश्चये पश्चात्भूत्सर्पवतिकस्य चित् तदानमंगलं कुर्यात्कृते वैधव्यमाप्नुयात् ज्योतिर्मेधातिथिः

चक्षुर्वार्यपदितैस्मिन्निश्चितेवरस्यगेहेप्यथकन्यकायाः मृत्कार्योदस्यान्मनुजस्यकस्यचित्तदानकार्यैरवलुमंगलंबुधैः
 मंगलंविवाहः स्मृतिर्चांद्रिकायाम् कृतेवाङ्मित्रयेपश्चात्मृत्कर्मत्यस्यगोत्रिणः तदनमंगलकार्येनारीचैधव्यदंभ्रुव
 म् षट्शुः नागदानानंतरपत्रकुलयोःकस्यचिन्मृतिः तदोदाहोनेवकार्यःस्ववंशक्षयदोषतः शौनकः वरबध्नोःपि
 नामात्तापितृव्यश्चसहोदरः एतेषांप्रतिकूलचमहाविप्रप्रदंभवेत् पितापितामहश्चैवमाताचैवपितामहो पि
 तृव्यह्नीस्ततोभ्राताभगिनीचाचियाहिता एभिरत्रविपन्नेश्चप्रतिकूलंबुधैःस्मृतम् अन्येरेरपिविपन्नेस्तकेचि
 दनुर्नतद्वेत् मांडव्यः वाग्दानानंतरंभातापिताभ्राताविपद्यते विवाहोनेवकर्तव्यःस्ववंशस्थितिमिच्छता संक
 र्तेषुमेधातिथिः नागदानानंतरपत्रकुलयोःकस्यचिन्मृतिः तदासंवत्सराद्धैर्विवाहःशुभदोभवेत् स्मृतिरत्ना
 यन्याम् पितुरद्वयमशौचंस्यान्तर्दधमानुरेवच मासत्रयंनुभार्यायास्तदधैर्भ्रातृपुत्रयोः अन्येषांनुसपिंडाना
 माशौचंमासमोरितम् तदंतेशांतिकंकृत्वाततोलंभविधीयते ज्योतिःप्रकाशे प्रतिकूलैपिकर्तव्योविवाहोमा
 सतःपरः शांतिविधायगांदत्त्वावाद्यानादिचरेत्पुनः शांतिविनायकशांतिम् तथाचमेधातिथिः संकरेसमनु
 प्रासेयाज्ञवल्क्येनयोगिना शांतिरुक्तागणेशस्यकृत्वातांशुभमाचरोदिति प्रतिकूलेनकर्तव्योगच्छेद्यावदनुत्र
 यम् प्रातिकूलैपिकर्तव्यमित्याहुर्वहुर्विष्णवे प्रतिकूलैसपिंडस्यमासमेकंविबर्जयेत् ज्योतिःसारे दुर्भिक्षे
 तादृग्भगेचपित्रोर्वीप्राणसंशये त्रौदायामपिकन्यायांनानुकूल्यप्रतीक्ष्यते मेधातिथिः पुरुषत्रयपर्यंतंप्र
 तिकूलंस्वर्गोन्नयनाम् भवेत्शांतिर्गमस्तद्वत्तथामंडनसुंडने प्रेतकर्मोपनिबर्त्यचरेन्नाष्टुदयक्रियाम् आचतुर्थे

ततः पुंसिपंचमेशभदं भवेत् अथ रजोदोषे निर्णयः माधवीये प्रारंभात्प्राग्निवाहस्य मातायदिरजस्वला निवृ-
त्तितस्य कर्तव्या सहत्वश्रुतिचोदनात् आरंभात् नान्दीप्राद्धात् नांदीमुखं विवाहादगवित्यादिना तस्यैव प्रारंभोक्तेः
मेधातिथिः चोक्ते च त्रतदेषे विवाहे यज्ञकर्मेणि भार्यारजस्वलाय स्य प्रायत्तस्य नशो भनम् वधूवरान्यतमयोजं
तनीचेदजस्वला तस्याः श्रद्धः परं कार्यं भांगल्यं मनुब्रवीत् वृद्धमनुः विवाहव्रतचूडासु मातायादिरजस्वला
तदानमंगलं कार्यं श्रद्धो कार्यं श्रुमैकमभिः गर्गः यस्योद्वाहादि भांगल्ये मातायदिरजस्वला तदानतत्स कर्तव्यमायुः क्षा-
यकरं यत्नः नांदीप्राद्धोत्तरं रजोदोषे तु कपर्दिकारिकास्तु स्मृति कोट्ययोः श्रुत्यैवांगदद्याद्धोमपूर्वकम् प्राप्ते कर्मेणि
श्रद्धिः स्यादितरस्मिन्नरुह्यति अज्वाभे सुमुहूर्तस्य रजोदोषे च संगते श्रियं संपूज्य तत्कुर्यात्पाणिग्रहणमंगलं
हेमीमाषमिनां पद्मांश्रीसूक्तविधिनार्चयेत् प्रलूचं पायसं हुत्वा अभिषेकं समाचरेदिति सूतकादिसंकटे तु कृपां
ङाभिर्धृतं हुत्वा पयस्विनीं गांचदत्त्वा विवाहादिकुर्यादिति च प्रागुक्तम् अथैकाक्रिया निर्णयः ज्योतिर्निबधेह
द्धमनुः एकमातृजयोरैकवत्सरे पुरुषस्त्रियोः न स मानक्रिया कुर्व्यान्मातृभेदे विधीयते एतेन एकस्य पुंस्तो
विवाहद्वयमेकदिने निषिद्धं मातृभेदाभावात् नारदः पुत्रोद्वाहात्परं पुत्रीविवाहो न क्रतुत्रये न तयोर्ब्रतमुद्वा-
हान्मंडनादपि मुंडनम् वराहः विवाहस्ते कजातानां षण्मासाः प्यंतरे यदि असंशयं त्रिभिर्वर्षेस्तत्रैकविधवाभ-
वेत् मदनरत्ने वसिष्ठः न पुंविवाहोर्ध्वमनुचयेषु विवाहकार्ये हि हितुः न कुर्यात् न मंडनाच्चापि हि मुंडनं च भोजैक-
तायां यदि नाद्भेदः एकोदरभ्रातृविवाहकृत्यंस्तसु न पाणिग्रहणं विधेयम् षण्मासमप्येवमुनयः स सृत्तुर्न मुंड-

ः मउनतोपिकार्यम् एतदपवादस्तत्रैव कतुत्रयस्यमध्येचैदव्यादस्यप्रवेशनम् तदाद्यैकोदरस्थपिप्रिवाहस्तुप्र
 गस्यते सारावल्यान् फाल्गुनेचैत्रमासेतुपुत्रोद्वाहोपनायने नैसरथस्यकुर्वतितनुत्रियविलंबनम् संहिताप्र
 दोषे ऽर्ध्विषिवाहात्मनयस्यनैवकार्योविद्याहोदुहितुःसमार्द्धम् अत्राप्यकन्याश्वशरात्तयंचवधूप्रवेप्रयास्वगृ
 तंचनादौ भदनरत्नोवसिष्ठः द्विगोभगत्वेकगृहपिनेष्टंशक्तुपुत्र्यान्नवभिदिनैस्त आवश्यकशोभनमुत्सवो
 याद्वारेथवाचाचार्यविसिद्धोचा एकोदरप्रसूतानानाग्निकार्यत्रयप्रवेत् भिन्नोदरप्रसूतानानैभिशातातपोत्रवीत्
 ज्योतिर्नियंथेकत्सायनः कुलंक्रतुत्रयादवास्त्रुङनान्तुमंडनम् प्रवेशान्निर्गमोनेष्टोनकुर्व्योभंगलत्रयम् कुर्व
 तितुनयःकैनिदन्यस्मिन्त्वत्सरेलपु तपुवारुत्तुवाकार्येप्राप्तंनैमित्तिकंतुयत् पुत्रोद्वाहःप्रवेशाख्यःकन्योद्वाहस्त
 निर्गमः सुठनंवोत्समित्तक्तंत्रतोद्वाहोतुमंगलम् योलंसुंडनमेवोक्तंवर्जयेन्मंडनात्परम् मौंजीचोपयतःका
 र्मयनोमौंजीनमुंडनम् अभिनेयत्सरोपिस्थालदहस्तत्रमेदयेत् अमेदेतुयिनाशःस्यान्नकुर्व्यादेकमंडपे संक
 देतुकपर्दिफारिकासुवराहमिहिरश्च उद्वाहपुत्रीनपिताविदध्यालुभ्यंतरस्योद्वाहनंकदाचित् यावज्जलुर्ध्वदि
 नमत्रमूर्त्तसमाप्यन्वायोद्वाहनांविदध्यान् कश्यपः मौंजीबंधस्तथोद्वाहःषण्मासाभ्यंतरेपिवा पुत्रुद्वाहनंकुर्वीत्
 विभक्तानानंदोपकृत् ज्योतिर्निबंधे विवाहभारभ्यचतुर्थिमध्येआर्द्धदिनंदर्शादिनंयदिस्थात् वैधव्यमाप्रोतिन
 दाशकन्याजीनेत्यतिथेदनपत्यतास्यात् तथा विवाहमयेयदिचेत्सयाहस्तत्रस्वसुन्याःपितरोनयाति हत्तैरे
 नाहेपरतस्तकुर्याद्वाहंसंधामिर्ननुदूषयेत्तम् येवाभद्रदूषयंतस्वधामिभितिश्रुतेश्च मासिकविवयेकालेहेमा

शीशाव्यायनिः प्रेतश्चाद्भानिसर्वोणिसपिंडीकरणंतथा अपरुक्थापिकुर्वीतकर्तुर्नादीमुखं द्विजः हृदि विना पकर्षे
 दोषमाह तत्रैव उशनाः हृदि श्चाद्भविहीनस्तत्रेतश्चाद्भानियश्चरेत् सश्चाद्भिनरकेधोरोपितृभिः सह मज्जतीति मे
 धातिथिः प्रेतकर्मण्यनिर्वर्त्यचरेन्नाभ्युदयक्रियाम् आचतुर्यंततः पुंसि पंचमेशभदं भवेत् स्मृत्यंतरे सपिंडीक
 रणादवो गप्यकृतान्यपि पुनरप्यपरुक्थं नेष्टुन्नरनिषेधनात् स्मृति सारावल्याम् भ्रातृयुगे स्वसृयुगे भ्रातृ
 स्वसृयुगे तथा एकस्मिन्मंडपे चैव न कुर्यान्मंडनद्वयम् सोदरविषयमेतत् यमः एकोदरप्रसूतानामेकस्मिन्वासरे
 पुन विवाहं नैव कुर्वीत मंडनोपरिसुन्दनम् गार्ग्यः भ्रातृयुगे स्वसृयुगे भ्रातृ स्वसृयुगे तथा न कुर्यान्मंगलं किंचिदे
 कस्मिन्मंडपे हनि एकस्मिन्वासरे प्राप्ते कुर्याद्यमलजातयोः क्षौरं चैव विवाहं च मोंजीबंधनमेव च ज्योतिर्विवरणे
 एकोदरयोरैकदिनोद्धने भवेन्नाशः नद्यंतरएकदिने केप्याहुः संकटे च शक्रम् उर्ध्वं विवाहाक्षुभदोनरस्य नारी-
 विवाहो न ऋतुत्रयं स्यात् नारीविवाहान्नदहोपि शस्तं नरस्य पाणिग्रहमाहुरार्योः भिन्नमातृजयोस्त एकवासरे
 विवाहमाहमेधातिथिः पृथक् भ्रातृजयोः कार्यो विवाहस्त्वेकवासरे एकस्मिन्मंडपे कार्यः पृथग्वेदिकयोस्तथा
 एव्यपट्टिकयोः कार्यदर्शनं न शिरस्थयोः भगिनीभ्यामुष्माभ्यां च यावत्सप्तपदं भवेत् यमयोस्तविशेषः ऋतु
 कारिकायाम् एकस्मिन्वत्सरे चैकवासरे मंडपे तथा कर्तव्यं मंगलं स्वस्तीभर्त्रोऽर्थमलजातयोः ज्योतिर्निबंधेना
 रदः प्रत्नद्वारे नैव कार्यो नैकस्मैदुहित्द्वयम् नैवैकजन्ययोः पुंसोरेकजन्येतु कन्यके नैवैकदा चिदुद्वाहो नैक
 दासुन्दनद्वयम् नैकजन्येतु कन्ये द्वेपुत्रयोरैकजन्ययोः नपुत्रीद्वयमेकस्मै प्रदद्यात्तु कदाचनेति कन्यायारजोद

शनितुअपराकंसंवर्तः मातचैवपिताचैवज्यैष्ठभानातथैवच त्रयस्तेनरकंयांतिदृष्ट्वाकन्यारजसलाम् हारीनः
 पितुर्गेहेतुयाकन्यारजःपश्यत्यसंस्कृता साकन्यादृषलोज्ञेयानतत्पतिर्दृषलीपातिः देवलाभिकश्यपाः पूर्वार्द्धितदेव
 भूणहसापितुस्तस्याःसाकन्याहपलीस्मृता यस्तासमुद्धेत्कन्यां ब्राह्मणोज्ञानदुर्वलः अश्राद्धेयमपांक्तेयंतविधादृष
 लीयतिम् मायवीचेनोभायनः ग्रीणिवर्षाण्युतुमतीकांक्षेतपितृशासनम् विष्णुः ऋतुत्रयमुपास्यैवकन्याकु
 र्यात्त्वयंवरम् अत्रवरस्यदोषाभावाद्दयमः कन्याद्वादशवर्षाणि याप्रदत्तावसेद्गृहे भूणहसापितुस्तस्याःसाक
 न्यावरयेत्त्वयम् एवंवोपननांपलीनावमन्येत्कदाचन ननुतांवंधकींविद्यान्मनुःस्वायंभुवोब्रवीन् मनुः अळंकार
 नाददीनपितृदत्तंस्तयंवरे पितृदत्तंमातृदत्तंस्तेयीस्याद्यदितंहरेत् वरंप्रत्याह पित्रेनदद्यात्कुंतुकन्यामृतुमतीह
 रन् सहित्त्वाम्यादतिक्रामेदृत्तूनांप्रतिबोधनात् अत्रप्रायश्चित्तमुक्तमाश्वलायनेन कन्यामृतुमतीश्रद्धां कृत्वा
 निष्कृतिमात्मनः श्रद्धिंचकारयित्वातामुद्धेदानृशंस्यधीः पिताऋतृत्स्वपुत्र्यास्तगणयेदादितःसुधीः दानावधिष्ट
 हेयलात्पालयेच्चरजीवतीम् दद्यात्तदनुसंख्यागाःशक्तःकन्यापितायदि दातव्येकापिनिःस्वेनदानेनस्यायथावि
 धि दद्याद्ब्राह्मणेष्वन्नमतिनिःस्वःसदक्षिणम् तस्यातीततुंसंख्येषुवरायप्रतिपादयेत् उपोष्यत्रिदिनंकन्या
 रात्रौपीत्वागवांपयः अट्टपरजसेदद्यात्कन्यायेरत्नभूषणम् तामुद्धहन्वरश्चापिकूर्शमोर्द्धुहयाद्विजरीति मदनपा
 रिजातेयज्ञपार्श्वः विवाहेवितनेयज्ञेहोमकास्तुपस्थिते कन्यामृतुमतीदृष्ट्वाकथं कुर्वतियाज्ञिकाः स्नापयित्वा
 नुतांकन्यामर्चयित्वायथाविधि गुंजानामाहुतिंहुत्वातनस्तंत्रप्रवर्तयेत् बोधायनसूत्रे अथयादिकन्योपसा

द्यमानाचोत्थमानाबारजस्वत्यासातामनुमंत्रयेत् पुमांसौ भिन्नावरुणौ पुमांसावश्विनावुभौ पुमानिन्द्रश्चसूर्यश्चतु
 मांसंच दधाति यमिति अथ द्वादशरात्रमलंकृत्य प्राशयेत्पंचगव्यमथ श्रद्धां कृत्वा विवहेत् अत्र गांधर्वाद्यैश्चि विवाह
 स्नद्धवस्थाचारैरेतेषां मनुः षडानुपूर्व्या विप्रस्यक्षत्रस्य चतुरो वरान् विदुश्शूद्रयोस्ततानेव विद्याद्धर्म्या नराक्षसा
 न् चतुरः आसुरगांधर्वराक्षसं पेशाचान् तान् राक्षसवर्जान् वैश्यशूद्रयोः स एव आसुरं वैश्यशूद्रयोः हेमाद्रौ पेशो
 नसिः राक्षसो वैश्यस्य पेशाचः शूद्रस्य प्रचेताः पेशाचो संस्कृतप्रसूतानां प्रतिलोमजानां च मनुः राजस्तथासुरो
 वैश्यशूद्रैर्चात्यस्तुर्गर्हितः क्षत्रियादेः संकटे पेशाचमाह गांधर्वीये वत्सः सर्वो पाथैरसाध्या स्यात्सुकृत्या पुरुषस्य
 या चौर्येणापि विवाहे न स विवाह्यारहस्यता गांधर्वादि विवाहे षण्पुदकपूर्वकं दानमाह तत्रैव यमः नोदकेन न वा
 वाचा कन्यायाः पतिरुच्यते पाणिग्रहणसंस्कारात्पतित्वं सप्तमे पदे पराशरमाधवीये देवलोपि गांधर्वादि विवाहेषु
 पुनर्वैवाहिको विधिः कर्तव्यश्च त्रिभिर्वर्णैः समर्थेनाग्नि साक्षिकः त्रैवर्णोक्तेर्गांधर्वादौ विप्रवर्जमधिकार उक्तः
 तत्रैव परिशिष्टे गांधर्वास्करे पेशाच विवाहाराक्षसाश्च यः पूर्वपरिचरयस्ते पुपश्चाद्धोमो विधीयते अतो ह्योमादाव
 कृते भार्यात्वाभावाद्दुरांतरायदेया तयाच तत्रैव वसिष्ठबोधायनौ बल्लादपहृता कन्यामंत्रैर्यदि न संस्कृता अ
 न्यस्मै विधिवद्देया यथा कन्या तथैव सेति अत्र मंत्रसंस्काराभावेऽन्यस्मै दानस्य सर्वविवाहेषु साम्याद्बल्लादपहारे
 राक्षसं पेशाचयोर्विशेषवचनं व्यर्थं तेन तयो र्यदि न संस्कृता संस्कृता वेत्याहृत्या कन्यानुभृत्या भवेत्यस्मै देयेति च्या-
 रयेयम् मदनपारिजातेभारदः पाणिग्रहणिकामंत्रानियतं दारुरुक्षणम् तेषांच निष्ठाविज्ञेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे

मृत्तिर्वाद्रिकायामपराकंचैवम् आशीचेतुयाज्ञवल्क्यः दानेविवाहेयज्ञेचसंग्रामदेशविप्लवे आपद्यपिचकाष्ठा
 गंसद्यः शौचविधीयने केषामित्यपेक्षितेन ह्यपुराणे उक्तम् दातुः प्रतिगृहीतुश्च कन्यादानेन च नो भवेत् विवा
 हविष्णोः कन्यायालाजाहोमादिकर्मणीति व्रतयज्ञविवाहेषु आर्द्धहोमे च न जपे आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे
 तु सूतकमिति विष्णुवचनाच्च प्रारंभस्तर्जनेनैवोक्तः प्रारंभोवरणं यज्ञे संकल्यो व्रतसत्रयोः नादीमुखं विवाहादौ श्रा
 द्देयाकपरिक्रियेति वरणमिति मयुपकंपरम् गृहीतमयुपकंस्यजमानाश्च त्विजः पश्चादशौचेपनि ते न
 त्र नैदिति निश्चय इति ब्राह्मणेः मयुपकर्तृत्वं तु भवत्येवाशौचमिति श्रुतिविवेकः रामांडारप्राप्येयवम् नां
 शसुरतावधिश्च स्मृत्यन्तरे एकविंशत्यहयज्ञे विवाहे दशवासराः त्रिषट्चोत्तोरपीति अत्र प्रायश्चित्तमाहमदन
 भाभावेऽपि लग्नान्तराभावेऽपि विष्णुः न देवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोरपीति अत्र प्रायश्चित्तमाहमदन
 न्ते विष्णुः अनारब्धविश्रुत्यर्थं कूश्मांडीभिर्घृतं तु त्वागांच दद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 संकटे समनुप्राप्ते सूतके समुपागते कूश्मांडीभिर्घृतं तु त्वागांच दद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 ादिकमाचरेत् यदेव सूतकप्राप्तिस्तदेवाभ्युदयक्रिया अन्नादिषु विशेषः षट्त्रिंशन्मते विवाहोत्स
 ागगतसूतके परैरन्नप्रदानं व्यभोक्तव्यं च द्विजोत्तमैः परैरसगोत्रैः भुंजाने तुषु विभ्रेषु त्वं तं रासुतम्
 कावाताः सर्वे तु शक्यः स्मृताः एतदशौचात् पूर्वमप्युक्तं तान् विषयम् तत्र शेषमनं त्या
 हतेषु तु च हस्यति राह विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वं तं रासुतम् सूतके पूर्वसंकल्पितान्नेषु न दोषः परिर

कर्त्तुमिति धर्मार्थविवाहकरणेफलमुक्तं महाभारते ज्ञात्वा स्ववित्तसामर्थ्यादेकचोद्वाहयेद्विजम् तेनाप्या-
 श्रौतितत्त्वानां शिवभक्तो नरो भवम् अपरार्केदक्षः मातापितृविहानं तु संस्कारोद्वाहनादिक्रिः यः स्थापयति तस्य ह
 पुण्य संस्थानविद्यते मदनरत्ने भविष्ये विवाहादिक्रिया काले तन्क्रियासिद्धिकारणम् यः प्रयच्छति धर्मज्ञः सोऽश्व-
 मेधफलं लभेत् कन्यायुद्देशे अभिनिवेशोऽपि न त्रैव अप्रजायां तु कन्यायां न सुंजीत कदाचन दोहित्रस्य सुखं दृ-
 ष्वा किमर्थं मनुशोचति अपरार्केऽपि पुत्राणे विष्णुजामातरं मन्येत तस्य कोपं न कारयेत् अप्रजायां तु कन्याया
 नाश्रियात्तस्यैवैगृहे ब्रह्मदेयां न वै कन्यां दत्त्वा श्रियात्कदाचन अथ सुंजीत मोहाच्चैतूयाशेन रकेवसेत् तत्रैव
 कश्यपः अहतं यत्र भिमुक्तं वासः प्रोक्तं स्वयं भुवा शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा यंत्रनिमुक्तं चूतन
 म् विवाहमध्यस्थित्वा स ह भोजनेऽपि न दोष इत्याह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकांडे गालवः विवाहकाले यात्रायां पवि-
 त्रौ रसमाकुले असहायो भवेद्विद्वस्तदाकार्ये द्विजस्माभिः एकयानसमारोह एकपात्रे च भोजनम् विवाहे पथिया
 त्रायां कृत्वा विप्रो न दोषभाक् अन्यथा दोषमाप्नोति पश्चाच्च द्रायणं चरेत् भितासरायामप्येवम् रत्नमालायां
 मूलमैत्रमृगरोहिणी करैः पौष्णमारुनमयोत्तरा न्वितैः भौमसौरिराविवारवर्जिते पाणिपीडनविधिर्विधीयते
 अत्रा निष्ठनश्चादौ दानमुक्तं ज्योतिषे विपत्तारे गुडं दद्यान्निधने तिलकांचनम् प्रत्यरे लवणं दद्याच्छागं दद्या
 त्रिजन्मास चंद्रे च शंखलवणं च तारे तिथौ विरुद्धे तथानंदुलाश्च धान्यं च दद्यात्करणे च वारे योगे विरुद्धे कनकं प्रदे-
 यम् विवाहमंडपमाह वसिष्ठः षोडशारत्निकं कुर्याच्चतुर्द्वारोपशोभितम् मंडपं तोरणेऽपि मुक्तं तत्र वेदिप्रक-

मृतिर्नद्रिकाया मपराकैचैवम् आशौचेतुयाश्वल्क्यः दानेविवाहेयज्ञेचसंग्रामेदेशविप्लवे आपद्यपिचका
 योसद्यःशौचंविधीयते केषामित्यपेक्षितेनत्रहपुराणेउक्तम् दातुःप्रतिगृहीतुश्चकन्यादानेचनोभवेत् विवा
 हविष्णोःकन्यायात्ताजाहोमारिकर्मणीति व्रतयज्ञविवाहेषुआर्द्धहोमेर्ननेजये आरब्धेस्मृतकंस्यारनारब्धे
 गुह्यतकमितिविष्णुवचनाच्च प्रारंभस्तेनैवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्योत्रतसत्रयोः नादीसुरवंविवाहादौश्रा
 द्देपाकपरिक्रियेति वरणमितिमधुपर्कपरम् गृहीतमधुपर्कस्ययजमानाञ्चक्रत्वजः पश्चादशौचेप्रतिनेन
 भावोदितिनिश्चयइतिब्राह्मणेः मधुपर्कात्पूर्वमुभयत्वेवाशौचमितिशुद्धिविवेकः रामांडारभाष्येयैवम् मां
 रीसुरत्वावधिष्वस्मृत्यंतरे एकविंशत्यहर्यज्ञेविवाहेदरावासराः त्रिषट्चैलौपनयनेनांशोआर्द्धविधीयते आर
 भाभावेपितृग्नान्तराभावेगधविष्णुः नदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोरपीति अत्रप्रायश्चित्तमाहमदन
 पारिजातैविष्णुः अनारब्धविशुद्ध्यर्थंकूरमांडेर्छुहयाऋतम् गांदद्यात्पंचगव्याशीतनः शक्त्यतिसूतकी
 संग्रहेऽपि संकटेसमनुप्राप्तेस्मृतकेसमुपागते कूरमांडीभिर्धृतंहुत्वागांचद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 प्रतिष्ठादिकमाचरेत् यदेवस्मृतंक्रामिस्तदेवाभ्युदयक्रिया अन्नादिषुविशेषः षट्त्रिंशन्मते विवाहोत्स
 वयज्ञेषुअंतरामृतस्मृतके परैरन्नंप्रदानव्यंभोक्तव्यंचहिजोत्तमैः परैरसगोत्रैः मुंजानेतुषुविशेषेषुतंतरामृतस
 तके अन्यगेहोदकाचानाःसर्वेनुशक्त्यःस्मृताः एतदाशौचात्पूर्वमष्टयकृतान्निविषयम् तत्रशेषमन्नंत्या
 ज्यमित्यर्थः पृथक्कृतेषुतृहस्पतिराह विवाहोत्सवयज्ञेषुत्वंतरामृतस्मृतके पूर्वसंकल्पितान्नेषुनदोषःपरि

कर्तित इति धर्मार्थविवाहकरणे फलसुक्तं महाभारते ज्ञात्वा स्ववित्तसामर्थ्यादेकचोद्वाहयेद्द्विजम् तेनाप्या-
 श्रितितत्त्वानां शिवभक्तो भरो भ्रवम् अपरार्केदक्षः मातापितृविद्वांस्तु संस्कारोद्वाहनादिभिः यः स्थापयति तस्यैह
 पुण्यसंख्या विद्यते भद्रनरलेभनिष्ये विवाहादिक्रियाकाले तत्क्रियासिद्धिकारणम् यः प्रयच्छति धर्मज्ञः सोऽश्व-
 मेधफलं लभेत् कन्यायुद्देशे भोजननिषेधोपपन्नैव अप्रजायां तु कन्यायां न पुंजीत कदाचन दोहिन्नस्य सुखं ह
 स्वाकर्मार्थमनुशोचति अपरार्केऽपि पुराणे विष्णुजामातरं मन्येत तस्य कोपं न कारयेत् अप्रजायां तु कन्याया
 नाश्रीयात् तस्यैवैहै ब्रह्मदेयां न वै कन्यां दत्त्वा श्रिया त्कदाचन अथ पुंजीत मोहाच्चैतूयाशेन रकेवसेत् तत्रैव
 कश्यपः अहनं यत्र निरसुं क्त्वा सः प्रोक्तं स्वयं भुवा शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा यत्र निरसुं क्तं नूतन
 म् विवाहमध्यै स्त्रिया सह भोजनेऽपि न दोष इत्याह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकांडे गालवः विवाहकाले यात्रायां पवि-
 चौरसमाकुले असहायो भवेद्दिप्रस्तदा कार्यं द्विजव्याभिः एकथानसमगरोह एकपात्रे च प्रोजनम् विवाहे पवित्रा
 त्रायां कृत्वा विप्रान् दोषभाक् अन्यथा दोषमाप्नोति पश्चाच्च द्रायणं चरेत् भिताक्षरायामप्येवम् ग्लमालायां
 मूलमैत्रमृगरोहिणीकेशैः पौष्णमारुनमघोत्तरान्वितैः भोमसौरिरविवारवर्जिते पाणिपीडनविधिर्विधीयते
 अत्रानिष्टनक्षत्रादीदानसुक्तं ज्योतिषे विपत्तारेऽगुहं दद्यान्निधने तिलकांचनम् प्रत्यरेत्त्वणं दद्याच्छागं दद्या
 श्रिजन्मास चंद्रे च शंखलवणं च तारैरिति यौविकुद्धे त्वं यत्तुल्यं धान्यं च दद्यात्करणे च वारे योगे विकुद्धे कनकं प्रदे-
 यम् विवाहमंडपमाह वसिष्ठः षोडशारत्निकं कुर्याच्च तु द्वारोपशोभितम् मंडपं तोरणेऽयुं क्तं तत्र वेदिमक-

त्वयेत् असहस्रं तुरनयेनाडपं वादिष्वद्वयम् देवयज्ञसमनोहरः चित्रविशारवाशतनारकाश्विनीज्येष्ठाभरण्ये
 शिवमाच्चतुष्टयम् हित्वा मशस्तं फलते लवेदिकाप्रदानकं कंडनमंडपादिकम् हेमाद्रो व्यासः कंडनदलनयवा
 रकमंडपमृद्वेदिवर्णकाद्यखिलम् तत्संबंधिगतागतमृक्षेवैवाहिक्कुर्यात् यवारकंचिकसादिति प्रसिद्धम् वैवा
 हिके तु दिवसे श्रमैचायनियोगश्रमे चतुर्थिकं प्रकुर्वीति विधिदृष्टेन कर्मणा वेदिमाह नारदः हस्तोऽष्टिनांचतुर्ह
 स्तेऽश्वतुरस्त्रांसमंततः स्तंभैश्चतुर्भिः सुस्तल्लक्ष्णां चामभागैस्तु सयनि समांतथा चतुर्दिक् सोपानैरतिशोभिताम्
 प्रागुदकुप्रवरणारंभ्रांस्तंभहंसशकादिभिः एवं विधायारुस्तंभानुनं सान्निवेदिकाभिति सप्तविंशते मंग
 लेषु च सर्वेषु मंडपो गृहमानतः कार्यः योऽशाहस्तो वा द्यूनहस्तो दशावधि स्तंभैश्चतुर्भिरेवात्र वेदीमध्ये प्रतिष्ठा
 ता हस्तो वधाः सोपानं पश्चिमतः उपरि भागेऽुक्तपरिमाणोऽद्भिन्मम् अथ मृदाहरणम् ज्योतिर्निबंधे नारदः
 कर्मव्यंगले वा दोमंगलायां कुरारपणम् नवमे सप्तमे वापि पंचमैरिव सेषिवा तृतीयबीजनसत्रेश्च भवारे श
 मोदये सम्यक् गृहाण्यलं कृत्य वितानधजतोरणैः सह वादित्रमृत्वा घैर्गत्वा प्रागुत्तरां दिशम् तत्र मृत्सिकतां
 श्लक्ष्णां गृहीत्वा तु नरागतः मृनयेष्वथ चावैणवेषु पात्रेषु योजयेत् अनेकबीजसंयुक्तो येषु पात्रेषु शोभिताम्
 शौनकः आधानं गर्भसंस्कारजातकर्मचिनामच हित्वा न्यत्र विधातव्यं मंगलं कुरवापनम् दृढस्पर्तिः
 आत्यंतिकेषु कार्येषु कार्यस्यो कुरारपणम् तत्रैव वाग्दानं हरिद्रावदनं च कार्यम् ज्योतिः प्रकाशे चतुर्थे मंडपः
 श्रेष्ठः सप्तमः पंचमस्तथा नवमे कारशौक्रेष्ठो नेष्टोऽष्टतृतीयको विवाहमेस्तोदये वाकन्यावरणमाचरेत्

वरस्यापिवरणमाहचंडेश्वरः उपर्वति फलं पुष्पं वा सांसि विविधानि च देयं वराय वरणे कन्या भ्रात्रा द्विजेन चेति वाग्दानो
 त्तरं वरमणे परा कस्मृति चंद्रिकायां वर्गसिष्ठः अद्रिर्वाचा च दत्तायां स्मियेतोर्ध्वं वरो यदि न च मंत्रोपनीना स्यात्कुमारी
 पित्रो वसा यजु नारदः उद्वाहितापि सा कन्यानचेत्संभ्रासं भेषुना पुनः संस्कारमर्हेतयथा कन्या तथैव सेति य
 च्च कात्यायनः वरो यद्यन्यजातीयः पतितः क्लीब एव च विकर्मस्थः स गोत्रो वा दासो दीर्घाभयोपि वा उदापि देया सा
 न्यसे सहा वरणभूषणेति इदं कलौ निषिद्धम् देवरेण सुतोत्यतिर्दत्ता कन्यानदीयत इत्यादित्यपुराणे कलौ निषेधा
 त् दत्तायाश्च उदापरः उदायाः पुनरुक्त्वा ह भितिर्ह माद्राहुक्तैः अतएव स गौत्रासपिंडादि विवाहेऽपि भोगतस्तां परि
 त्तज्यपालयेज्जननीमिवैत्तुक्तम् देशांतरगमने तु कात्यायनः वरयित्वा तु यः कश्चित्पुणश्चेत्पुरुषो यदा क्रुल
 गां स्त्रीं नतीत्य कन्यान्यं वरयेद्हरम् अपरा कर्कनारदोऽपि प्रतिगृह्य तु यः कन्यां वरो देशांतरं व्रजेत् स्त्री नृनूत्स-
 मति क्रस्य कन्यान्यं वरेद्हरम् शुल्कदाने तु मनुवसिष्ठो कन्यायां दत्तशुल्कायां स्त्रियेतयदि शुल्कदः देवराय च
 दातव्यायदिकन्यानुमन्यते चंद्रिकायां कात्यायनः प्रदाय शुल्कं गच्छेद्यः कन्याया स्त्री धनं तथा धार्वासावर्षमे
 क्तु देयान्यस्यैव विधानतः अनेकेऽप्येहि दत्तायामनूदायां तु तत्र वै पूर्वागतश्च सर्वेषां लभेताद्यवरस्तुताम् प
 श्चादरेण यद्दत्तस्याः प्रतिलभेत सः अथा गच्छेन्न चोदायां दत्तं पूर्ववरो हरेत् याज्ञवल्क्यः सकृत्प्रदीयते क
 न्या हरं स्तौ चौरदंडभाक् दत्तामपि हरेत्पूर्वाश्रेयांश्चैद्दर आ व्रजेत् पूर्वस्य दीपसत्वे इदमिति विज्ञानेश्वरः सं
 बंधतत्वेन सिष्ठः कुलशीलविहीनस्य पश्चाद्विपतितस्य च अपस्मारिविधर्मस्थरो गिणां वैषधारिणाम् द

सामीपिहरत्कन्यांसगोत्रोदांतयेवच मनुः पंदांधवधिरादीनांविवाहोस्तिथ्योचितम् विवाहसंभवेतेषांक्रान्तिश्चो
 विवहेत्तदा पितृव्यपुत्रेसापत्येपरदारसूतेषुच विवाहाधानयज्ञादोपरिवेदोनदूषणम् अन्यद्वृत्तव्यंविस्त
 रभीतिर्नोच्यतेइतिदिक्क अत्रनांदीश्राद्धेविशेषतदधिकारिविशेषचाग्रेवक्ष्यामः इदंचाधिवाहोपताकुर्या
 द्वितीयादौवररव नांदीश्राद्धंपिताकुर्यादायेपाणिग्रहेपुनः अतर्द्धप्रकुर्वीतस्वयमेवतु नोदिक्रमितिस्मृ
 तैः त्रिकंडमंडनोप पित्रोस्तृतीवतोःकुर्यात्पुनःपाणिग्रहंयदा पितुर्नांदीमुखंश्राद्धंनोक्तंतस्य सनीषिभि
 रिति वैष्णुकाकारिका उक्तेकालेविवाहांगंकुर्यान्नांदीमुखंपिता देशान्तरेविवाहश्चेत्तत्रगत्वाभवेदिदम्
 लग्नघटीस्थापनमाहनारदः षडंगुलमितोत्सेधंद्वादशांगुलमायतम् कुर्यात्पातालवत्ताम्रपात्रंतद्वा
 षिःपलैः ताम्रपात्रैर्जलैःपूर्णेनृत्यात्रेवाथवाक्शोभे मंडलाद्दोदयंवीक्ष्यरवेस्तत्रविनिक्षिपेत् तत्रमंत्रः
 मुखंत्वमसियंत्राणांब्रह्मणामिर्मत्तंपुरा भवसोवायदंपत्योःकालसाधनकारणमिति वरस्यमधुपर्कमाह
 याज्ञवल्क्यः प्रतिमंवत्सरत्वर्च्याःस्नातकानार्यपार्थिवाः प्रियोविवाद्यश्चतथायज्ञंप्रत्यूत्विजःपुनः अत्रवि
 शीयोगृह्यपरिशिष्टे वरस्ययाभवेच्छारवातच्छास्वागृह्यचोदितः मधुपर्कःप्रदानव्योद्यन्यशाखोपदानरि अ
 नवरदाहशब्दोऽस्तिगाद्युपलक्षणम् तदाहुः अर्च्यशाखयामधुपर्क इति अर्थस्यपछारवायंकर्मतच्छा
 खयामधुपर्क इतियाज्ञिकाः जयंतस्तत्वरणवत्सर्वत्रयजमानशाखयेवमधुपर्क इत्याह यजुर्नाद्रियंतेदृशः
 अत्रपंचाशताभवेद्भूतान्तर्धेनलुनिदरदत्त्वादिगृह्यपरिशिष्टादेर्विद्वरादिलक्षणंमधुपर्कोदिविधिश्चस

गृह्यादेर्ज्ञेयः कन्यादानेनप्रपितामहपूर्वकमित्युक्तम् स्मृत्यर्थेसारं नांदीसुरवेविवाहेचप्रपितामहपूर्वकम् नाम
 संकीर्तयेद्विद्वानन्यत्रपितृपूर्वकम् नांदीसुरवेइतिवह्नुचाद्यातिरिक्तविषयम् गृह्यपरिशिष्टे पित्राद्यालुलोम्या
 म्मानात् व्यासः फल्कासमुद्गहेत्कन्यासावित्रीग्रहणंतथा उपोषितः सतांदद्यादर्वितायद्विजायतु शुक्लेतिमधु
 पकेवैधभोजनपरम् गृह्यपरिशिष्टे कन्यांचरयमाणानामेषधर्मोविधीयते प्रत्यङ्मुखारवंतिप्रतिगृण्हति
 प्राङ्मुखः मदनरलेचरथ्यभृगः वरगोत्रंसमुच्चार्यप्रपितामहपूर्वकम् नामसंकीर्तयेद्विद्वान्कन्यायाञ्चैवमेव
 हि निष्ठेतूर्वसुरवोदातावरःप्रत्यङ्मुखोभवेत् मधुपर्कोर्वितायैनातस्मैदद्यात्सदक्षिणाम् उदपात्रंततो गृह्यं
 त्रेणानेनदापयेत् गौरीकन्याभिर्मांविप्रयथाशक्तिविष्मूषिताम् गोत्रायशर्मणेनुभ्यंदत्तांविप्रसभाअय मू
 षिं गांश्चैवदासींच्चिन्वासांसिचस्त्वशक्तिः महिषांवाजिनश्चैवदद्यात्स्वर्णमणीनपि ततःस्वगृह्यविधिनाहो-
 माद्यंकर्मकारयेत् यथाचारंविधेयानिमांगल्यकुतुकाभिच एतत्कन्यादानंत्रिः कार्यमितिशौनकः गृह्य
 वैशानीयहोमेषिशेषमाहाश्वत्थायनः अर्धरात्रेव्यतीतेनुपरेद्यः प्रातरेवहि गृह्यप्रवेशनीयः स्यादितियद्दवि
 दौविदुरिति ओपासनहोमेषिशेषमाहशौनकः यदिरात्रौविवाहग्निरुत्पन्नस्त्यात्तथासति उपक्रम्योत्तर-
 स्थान्दः सायपरिचरेदमुष्म यदिरात्रौनवनाशिमथ्येत्युत्पत्तिस्तदातदेवहोमारंभः तदुत्तरंचैत्परदिनेसायमा
 रंभइतिस्मर्शनभाष्येउक्तम् अथदेवकोत्थापनम् समेचदिवसेकुयादेवकोत्थापनंबुधः षष्ठंचवियमं
 नेष्टमुत्कापचमससमौ निर्णयदीपेगार्ग्यः नांदीश्राद्धेकृतेपश्चाद्यावन्मातृविसर्जनम् दर्शश्राद्धंक्षयश्राद्धं

स्नानंशीतोदकेनच अपसव्यंस्थाकारंनित्यश्राद्धंनयेवच ब्रह्मयज्ञंचाध्ययनंनदीसीमातिलंघनम् उपवासव्रतंनै-
 वश्राद्धभोजनमेवच भैवकुरुःसपिंडाश्रमंढपोद्दासनावधि बृहस्पतिः तीर्थविवाहेयात्रायांसंश्रामेदेशविभूवे
 नगरग्रामद्येहचस्थष्टास्सृष्टिर्नदुष्यति योगयाज्ञवल्क्यः नस्नायादुत्सवेतीतेमंगलंविनिवर्त्यच अनुग्रज्यसूह
 दंधून्नाचंथित्नेष्टदेवताम् ज्योतिषे स्नानंनचैवंतिलमिअक्रमंप्रेतासुयानंकलशप्रदानम् अपूर्वतीर्थामरद-
 र्शनंचविचर्जयेन्मंगलतोद्धमेकम् मासपद्धंविवाहादोग्रतप्रारंभणेनच जीर्णभांडादिनत्वाज्यंगृहसंमार्जनंन
 था ऊर्जविवाहास्तुनस्वतथाचग्रतचंपनात् आत्मनोसुदुर्जनैकवर्षवर्षार्धमेवच अभ्यंगेसूतकैचैवविवाहेपु-
 व्वजन्मनि मंगल्येषुचसर्वेषुनभार्यगोपित्वेदनम् ज्योतिर्निबंधे उद्वाहात्प्रथमेकचौयदिवसेद्भुतुर्गृहेकल्पका-
 हन्या तज्जननींक्षयेनिजतनुंज्येष्ठेपतित्येष्टकम् योषेचशवशरंपतितंचमलिनैचैत्रेस्वपित्रालयेनिष्ठंतीपितर-
 निहंतिनभयंतेषामभावेसवेत् निबंधे विवाहात्प्रथमेयोषेआषाढेचाधिमासके नसाभर्तुर्गृहेतिष्ठेच्चैत्रेपि
 तृहेतया हेमाद्रोस्मृत्यंतरे विवाहग्रतचूडाकवर्षमर्धतदर्थकम् पिंडादानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणम्
 तथा अर्धपूर्ववत् सपिंडानिवकुर्वीरन्नाद्रिःस्नानमनुश्रये तीर्थेसंवत्सरेप्रेतेपितृयज्ञेमहालये कृतोद्वाहो
 पिकुर्वीतिपिंडनिर्वपणांसदा अथबधूप्रवेशः जयंतुंगे मार्गशीर्षेतथाभाघेमाघवेज्येष्टसंज्ञके सप्तशस्ते
 भवेद्दशप्रवेशो नवयोधिताम् नारदः आरभ्योद्वाहरिवसात्संषेवाप्यष्टमेदिने बधूप्रवेशः सपत्येष्टशमेथस
 मोदिने संग्रहे विवाहमानभ्यवधूप्रवेशेऽष्टौशुभेतिथौषोडशवासरांतात् ऊर्ध्वततोद्धेयुज्जिपंचमांतादतः पर-

स्तान्नियमोनचास्ति नारदः समेयर्षेसमेमासेयदिनाशिरुहं व्रजेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानाशिराणं व्रजेत् प्र-
 योगरलेतु वधू प्रवेशः प्रथमे लुनीये शक्रप्रदः पंचमकेयवाङ्नि द्वितीयकेनाथचतुर्थकेवाषष्ठे वियोगामयदुःस्वदः
 स्यादित्कृत्ततत्रमूलं चिंत्यम् दृढवसिष्ठोपि षष्ठाष्टमेवा दशमेदिने वा विवाहमारभ्य वधू प्रवेशः पंचांगसंक्र-
 द्दिनिं विनापि विधावसद्भोचरगोपिकार्यः रुद्रः स्वधुवनपुरवेशे देशानां विप्लवेन योद्वाहे नववध्वागृहगमने प्र-
 ति शक्रविचारणानास्ति मांडव्यः नित्ययाने गृहे जीर्णेषां प्राशानां ते लुसससू वधू प्रवेशे मागस्येन मीढ्यं गुरुशुक्र-
 योः ज्योतिः प्रकाशे वागे शक्रेन चोदायाः सत्त्वहानिश्च दक्षिणे धनं धान्यं च पृष्ठस्ये सर्वनाशः पुरस्थिते नवीदा-
 यास्तु वैधव्यं यदुक्तं संसुरे भृगौ तदेव विबुधैर्ज्ञेयं केवलं तु द्विरागमे पूर्वतो भ्युदिते शक्रे प्रयाया दक्षिणापरे प-
 श्चादभ्युदिते चैव याया पूर्वोत्तरे दिशो व्यवहारतत्वे षोष्णात्कराश्च अवणाच्च युग्मे हस्तत्रये मूलमघो नरास्त-
 पुष्ये च मेने च वधू प्रवेशे शीरिक्तं तरे व्यर्ककुजं च शस्तः गर्गः व्यतीपाते च संक्रांतो ग्रहणे वैधृतावपि श्राद्धविनाश-
 संने वप्राप्तकालेऽपि मानवः तथा अमासंक्रांतिविष्यादौ प्राप्तकालेऽपि नाचरेदिति अथ द्विरागमनम् क्रस्त्रो-
 चये माघफाल्गुने वैशाखे शक्रपक्षे शक्रमेदिने सुर्वादित्यविशक्रद्धौ स्यान्नित्यं पल्लो द्विरागमः बादरायणः ना-
 हांशं शक्रदिनोत्तरादिनिशुक्रब्रह्मासुराधाशिवनीशक्रे मास्तनवायुविष्णुवरुणत्वाष्ट्रे प्रशस्ते त्रियो कुंभाजालिगते र-
 वीशक्रमकरे प्राप्नोदये भागे चैव जीवज्ञास्तु नितांदिने नववधू प्रवेशः शक्रमः अथ पुनर्विवाहः श्रीधराय-
 पुनर्विवाहवक्ष्यामि दंपत्योः शक्रमष्टाद्विदम् लभेदुलभयोर्दोषे ग्रह तारादिसंभवे अन्येष्वशक्रमकालेषु दुष्टरोगा

रिसंभवे विवाहेचापिदंपत्योवाशीचादिससुद्धवे तस्यदोषस्यशांत्यर्थपुनर्वैवाह्यमिथ्यते याज्ञवल्क्यः स्मरा-
पान्याधिनाधूर्तवंध्यार्थश्चप्रियंवदा स्त्रीप्रसूश्चापिवेत्तव्यापुरुषद्वेषिणीतथा मनुः वंध्याष्टमेधिवेत्तव्यादशमे
नुमृतप्रजा एकादशेस्त्रीजमनीसद्यस्त्वप्रियवादिनी संग्रहेण अप्रजादशमेवर्षेस्त्रीप्रजां द्वादशेत्यजेत् मृत
प्रजांपंचदशेसद्यस्त्वप्रियवादिनी आज्ञासंपादिनींदक्षावीरस्तूप्रियवादिनीम् तस्यन्दायातृतीयाशमद्रव्योभरणंस्त्रियाः
पूर्वोदामपराव्रजेत् आज्ञासंपादिनींदक्षावीरस्तूप्रियवादिनीम् तस्यन्दायातृतीयाशमद्रव्योभरणंस्त्रियाः
मनुः अधिविन्नातुयानारीनिर्गच्छेद्रोषितागृहात् सासद्यःसनिरोद्धव्यासाज्यावाकुलसन्निधाविति हेमाद्रौका-
त्यायनः अग्निशिष्टादिशुश्रूषांयहुभार्यःसवर्णया कारयेत्तद्वहुत्वंचेज्जेष्टयागर्हितानचेदिति याज्ञवल्क्यः
सत्यामन्यांसवर्णयांधर्मकार्येनकारयेत् सवर्णास्तविधौधर्म्येज्येष्टयानविनेनरा द्वितीयविवाहहोमेग्निसा-
हकात्यायनः सदोतोन्न्यानुनदारातुहोदुंकारणातरात् यदिच्छेदग्निगान्कुंक्षहोमोस्यविधीयते स्वेग्नवेवम
वेद्धोमोत्सौकिकेनकदाचन त्रिकांडमंडनोपि आद्यायांविद्यमानायांद्वितीयायामुद्धेद्यदि तदावैवाहिकंकर्म
कुर्यादावसथेग्निसान् स्तददर्शनभाष्येणुद्वितीयविवाहहोमोत्सौकिकेनकारयेत्तद्वैवाहिकंकर्म इदंचासं-
भवे तत्रचाग्निद्वयसंसर्गः कार्यस्तदाहशौनकः अथाग्न्योर्गृह्योर्गंगसपत्नीभेदजातयोः सहाधिकारसि-
ध्यर्थमहंवक्ष्यामिशौनकः अरोगामुद्धहेत्कन्याधर्मलोपमयात्सयम् कृतेतत्रविवाहेचव्रतांतनुपरेहनिष्ट-
यवस्थांडल्योरग्निसमाधाययथाविधि तत्रकृताज्यभागांतमन्वाधानादिकंततः जुहुयात्पूर्वपत्यग्नौतयान्वाग

अग्निमीडेपुरोहितंस्त्रेकननवचनतु सभिद्येनंसमारोप्य अयंतेयोनिंरित्युवा प्रसवरोहेत्सनया क
निष्ठाग्नौनिधायनम् आज्यभागानंतंआदिकृत्वारभ्यनदादितः समान्वारब्ध एताभ्यांपत्नीभ्यांजुहुयात्रशृणु चतु
र्गृहीतमेताभिर्ऋग्भिः षड्विपर्याक्रामम् अग्नावग्निश्चरतीत्याग्निनाग्निःसमिध्यते अस्तीदमिति तिसृभिः पाहि नो
अग्न एकया ततःस्विष्टकृदारभ्य होमशेषं समापयेत् गोसुगंदक्षिणादेयाश्रोत्रियायाहितांगनये पत्न्योरेकायदिदम्
तादृग्वातेनैव तांपुनः आदधीतान्यथासार्धमाधानविधिनागृहीति वीधायनसूत्रेण अथयदिदं गृहस्थो द्वेभार्ये
विदेतं कथं न च कुप्यादितियस्मिन्काले विदेतो भावग्नौपरिवरेद पराग्निमुपसमाधाय परिस्तीर्योज्यं विलाप्य स्क्रन्वि-
चतुर्गृहीतं गृहीतान्वारब्धयांजु होति नमस्तऋषेरादाव्यधायैतास्त्वधायैतास्त्वधामंतस्त्वह स्वादिष्टांस एव ब्र-
ह्मन्वेदस्तस्वाहेत्यथायंते योनिर्ऋतिय इति सभिधिसमारोपयेत्सुवर्वाग्निमुपसमाधायानुद्गान उहुय स्वाग्न इति
सभिधममाधाय परिस्तीर्य स्क्रन्विचतुर्गृहीत्वा ह्योभार्ययो रन्वारब्धयोर्यजमानो भिमृशति यो ब्रह्मा ब्रह्मण इत्येतेन स्-
क्तेनैकं चतुर्गृहीतं जुहोतीत्याग्निमुखात्कृत्वा पकांशु होति सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं सभिधं
याज्ययाजु होत्ययाज्याहुतीरुपजुहोति पुरीष्यमस्तमित्यांतादनुवाकस्य स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरं दानादथा
येणाग्निं दर्भस्तंबे हुतशेषां निदधाति ब्रह्मजज्ञानं पिता विराजमिति द्वाभ्यां संसर्गविधिः कार्यः द्वितीयादि विवा
हे कालउक्तः संग्रहे प्रमदाभृति वासरादितः पुनरुद्वाहविधिर्वरम्य च विषमे युगवत्सरे शत्रो युगलेचापि मृत्ति
प्रदो भवेत् तृतीयविवाहे निषेधोमात्स्ये उद्धहे इति सित्थर्थे तृतीयानं कदाचन मोहादज्ञानतो वापि यदिरगच्छेत्

मानुषीम् नश्यत्येव न संदेहो गगनं च न यथेति संग्रहे तृतीयांयादिचोद्वाहेनाहिसाविथवाभवेत् चतुर्थ्यादिविवाहार्थं
नृतीयेकसमुद्गहेत् तद्विधिस्तु रविशान्यो हस्तेवावरः संकल्प्य स्वस्तिवाचनं नदीश्राद्धं कृत्वा चार्थं कृत्वा आकृष्योर्नेति
छायायुनं सूर्यमर्के संपूज्य गुडोदनं दत्वा वस्त्रेण तंतुभिरावेष्ट्य त्रिलोकवासिनां साधवच्छायायां सहितोरवे तृतीयांयाद्वा
हजं दोषं निवारय स्मरं कुर्वीत संप्रार्थ्य जलं नम्रिः सिंचेत् मम प्रीति करारयेयं मया स्तृष्टा पुरातनी अर्कजा ब्रह्मणा
सृष्टा जस्माकं प्रति रक्षतु नमस्ते मंगले देवि नमः सवित्रात्मजे आहिमां कृपया देवि पत्नी त्वं मे इहागता अर्कत्वब्रह्मा
णा सृष्टः सर्व प्राणि हिताय च वृक्षाणां मादिभूतस्त्वं देवानां प्रीतिवर्धनः तृतीयांयाद्वा हजं पापं मृत्कृत्वा भूविनाशयेति
तत आचार्यः कश्यपगोत्रा मादित्यप्रयौत्रां सवित्रुः यौत्रां मम पुत्री मर्कं कन्याममुं कंगोत्राय वराय दास्ये इति वाग्दानं कृत्वा
वरस्य मधुपर्कं कृत्वा तः परं धृत्वा स्वस्ति न इति स्तुतं जप्त्वा पूर्ववत् कन्यां दत्वा अर्कं कन्याभिस्तूहेन कन्यादानं मन्त्रमु
क्त्वा दक्षिणां दद्यात् ततो गायत्र्या वेष्टितं सूत्रेण वृहत्सामेति मंत्रेण कंकणं च ध्यात्वा नयेत् स्वस्तं समस्तं व्याहृतिभिराज्यं हुत्वा च
ग्निं प्रतिष्ठाप्याचारं तं संगोभि रिति वृहस्पतये यस्मै ताकाम कामायेत्युच्चा नयेत् स्वस्तं समस्तं व्याहृतिभिराज्यं हुत्वा च
र्यय गोसुगंदत्वा मया कृतं भिदं कर्म स्थावरं सुजरायुणा अर्कापत्यानि नो देहि तत्सर्वं क्षंतुमर्हसीति नममेति दिक्
इति निर्णयं सिधौ विवाहः अथाध्यानम् रत्नमालायाम् प्राजापत्ये पूषभे सहिदेवे पुथ्ये ज्येष्ठे स्वास्वे च वेकृति
क्तास्त अन्यथा धानं त्कनराणां त्रयेषु त्रिचालये कीर्तिनं गर्गसुख्यैः आश्वलायनः अग्न्याधेयं कृत्वा निकास्तरोहि
ण्यां मृगशिरसि फाल्गुनीषु विशाखयोः कृत्तरयोः प्रोष्ठपदयोरेते पांकांस्त्रिंश्विदं संते पर्वणि ब्राह्मण आदधीत ग्रीष्म

[illegible]

सौम्यायेनेयथाकालंविदधुर्गृहमेधिनः अत्रविशेषःपूर्वमुक्तःअग्निहोत्रकलउक्तः छंदोगपरिशिष्टे उदि
तेनुरितेनैवसमयाधुषितेतया सर्वथावर्तनेयज्ञादतीयैर्वैदिकीश्रुतिः एषास्वरूपंतत्रैव गृत्रेस्तृषोडशेभागेऽत्र
हनक्षत्रपूषितै कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्याद्विचक्षणाः तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमंडले रविर्यावन्नदृश्येतस
मयाधुषितंवतत् रेखाभात्रंप्रदृश्येतरश्मिभिश्चसमन्वितः उदितंताद्विजानीयात्तत्रहोमंमकल्पयेत् आश्वला
यनः उपोदयंधुषितउदितेवा सायंतुसाएव अस्तमितेहोमइति गोणकालमाह सएव प्रदोषांतोहोमकालः
सगवानःप्रातरिति छंदोगपरिशिष्टे यावत्सम्यङ्प्रभावंतेनभस्मृक्षाणिसर्वतः नचलोहिंतिमापैतितावत्सा
यंतुहूयते औपासनेयेवम् तस्याग्निहोत्रेणप्रादुकरणहोमकालोव्याख्यातावितिआश्वलायनोक्तः अथ

गान्मू
द्वनरलेचास-

हाभिंयुद्धस्य इति गम्यते अन्ततस्त्यनभोक्तव्यं यथापाकोहसाः स्मृतः ज्येष्ठभातरिपितरि वासाग्नौ कनिष्ठस्य पुत्रस्य
 यान्यभागे पि न दीपः तदाह तत्रैव गार्ग्यः पितृपाको पत्नीचीवाभ्रातृपाको पजीवकः ज्ञानाध्ययनभिष्ठोवानुष्ठेता-
 ग्निभाग्निना ग्रहस्थस्याप्यध्ययनयाह सत्यव्रतः अनधीत्यहिजो वेदं स्नातो द्वास्तथा तथा अधति ब्रह्मचर्येण सांगवे
 दंगुरोर्गृहे इदं चाधानं ज्येष्ठेष्ठकृताधानेन कार्यम् दाराभिहोत्रसंयोगं कुरुते योज्ये स्थिते पारवेत्तासविज्ञेयः प्राशिष्य
 तिसृक्तपूर्वज इति गनुशातातपीक्तेः स्यात्तयेनम् सोदर्येति छति ज्येष्ठेन कुर्याद्द्वारसंग्रहम् आवसथ्यं तथा धानं प
 तितिसृक्त तथा भवेदिति तत्रैव गार्ग्योक्तेः आसायां त्वदोषभाह सक्तमनुः ज्येष्ठोभ्राता यदा भिक्षुं दद्यान्नेवं चाश्रयेत्
 अनुज्ञातस्त्वकुर्वीत शरत्तस्य वचनं यथा वृद्धवसिष्ठः अयजस्तयदानगिरादध्यादनुजः कथम् अयजो तु मत्कुप्य
 दग्निहोत्रं यथाविधि हरितः सोदराणां तु सर्वेषां यदिवेत्ता कथं भवेत् दारैस्तु परि विद्यंते नानि होत्रेण नेज्यया
 अधिकारिणोऽपि भ्रातुरनुज्ञया कुर्यादिति मदनपारिजातः विवाहस्त्वनुज्ञयापि नेत्यर्थः सोदरोक्तेरसोदराणां सा
 पत्न्यदत्तकादीनां न दीपः दत्तकस्यापि सोदरविवाहाभावो वै दीप एव तदाह हेमाद्रौ वसिष्ठः पितृव्यपुत्रास्तापत्मान्यरा
 नारीस्तनांस्तथा दाराभिहोत्रसंयोगेन दीपः परिवेदने परनारास्ततादत्तकादयः देशान्तरे वैशेषमाह स एव अ
 होदश द्वादश वर्षाणि नाज्येष्ठभ्रातरमभिविष्टमग्रतीक्ष्णमाणः प्रायश्चित्ताभावतीति क्लृबादावप्यदोषमाह कात्याय
 नः देशान्तरस्थस्त्री त्रैकृत्पणानसहोदरान् वेश्यानिष्ठांश्च पतिनश्रद्रसुत्यानि रोगिणः जडभूक्तो धवि रकुञ्जवा
 यनखंजकान् अनिष्टदानभार्याश्च क्लृषसक्तान् पस्यन् धनवृद्धिप्रसक्तोश्च कामतो कारिणास्तथा कुरित्तेनान्न

चोरांश्चपरिवन्दन्तुयति आशार्क्येण उन्मत्तः किल्बिषाकुक्षीपति तः क्लृबएववा राजयस्मामयावीचनन्यायः स्यात्स-
 नीक्षितुम् एवंज्येष्ठेछिन्नहस्तादावपिनपरिवेष्टत्वम् तदाहत्रिकांडमंडनः दर्शेष्टिंपोर्णमासेष्टिंसोमेज्यामग्निसंग्रहम्
 अभिन्नहोत्रंविवाहंचप्रयोगेप्रथमेस्थितम् नकुप्योज्जनकेज्येष्ठेसोदरेचाप्यकुर्वति क्षेत्रजादावनीजानेविद्यमानोपि
 सोदरे नाधिकारविययातोस्तिभिन्नोदर्योपचोरसे पंग्वथमूकबधिरपतितोन्माददूषणे सम्यस्तछिन्नहस्तादोयद्वाष-
 टादिदूषणे जनकेसोदरेज्येष्ठेकुप्योदेवेतरः क्रियामिति आरोहणंदशानंशक्रोरामेत्याधानेमंत्रवर्णाच्च शक्करीरंशु
 क्षीःतंत्ररत्नेषुक्तम् अंगवैकल्यात्पूर्वगाहिताग्नित्वेधिक्रियेतैवबिलेषु आधानंतुनकुर्यात्तस्यनैमित्तिकत्वादिति
 एवंचसुरगुलेपि षडंगुलकाणविवर्णादेस्तस्यैवाधिकारः एकादशस्कंदशांतर्गतेः शरीरकार्प्यंवाविप्रतिषि-
 न्दमितिहिरण्यकेशिस्त्रैकर्माशक्तिहेतौरेवांगवैकल्यस्यनिषेधात् अतएवज्ञात्वायनसूत्रेयाज्यश्चप्रथमैस्त्रिभि-
 र्गुणैरितिन्यूनांगस्याप्यधिकारउक्तः अपरांर्केउग्रानाः पितापितामहोयस्यअग्रजोवाथकस्यचित् तपोग्निहो-
 त्रमंत्रेषुनदोषःपरिवेदने पितुराशायामप्यदोषमाह मदनरत्नेस्तमनुः पित्रायस्यतुनापानंकथंपुत्रस्तकार-
 येत्वा अग्निहोत्रेधिकारोस्तिशंखवचनंयथेतिनाधानंकृतमित्यर्थः एतदाज्ञायामेवेतिहेमाद्रिः यत्पितुः
 सत्यप्यनुशानेनादधीनकदाचनेति तत्सत्यधिकारोऽयम् अथयज्ञसंस्काराः ययः शूद्राण्येवंविधः का-
 र्योविनामंत्रेणसंस्कृतः नकेनचित्समस्तजलंदसातंप्रजापतिः छंदसामंत्रेण व्यासोपि गर्भोधानंपुंसवनंसी-
 मंतोजातकर्मच नामक्रियाभिप्रमोन्नप्राशनंवपनक्रिया कर्णविधोव्रतादेशोवेदारंप्रक्रियाविधिः केशांतस्ता

नमुद्राहोविवादाग्निपरिग्रहः त्रेताग्निमंत्रग्रहश्चैव संस्काराः षोडशस्थिता इत्युक्ताह नवेताः कर्णवेधांतामंत्रवर्जं
क्रियाः स्त्रियाः विनाहोगंजनस्तस्याः श्रद्धस्यामंत्रनोदशेति मदनरत्नेहिरण्यगर्भदानेतु गर्भाधानं पुंसर्वमंसीमं
नोन्नयनंतया कुक्षीर्हिरण्यगर्भस्यततस्ते द्विजपुंगवा इत्युक्ता जातकर्मादिकाः कुर्याद्विद्याः षोडशावापरा इत्यत्र
स्त्रिया जातकर्मनामकरणमिष्टक्रमान्भाशनचूडाविवाहाः षट् श्रद्धाणांतु षडेते पंचमहायज्ञाश्चेत्येकादशेत्युक्तम्
रूपनारायणहरिहरभाष्ययोरप्येवम् शाङ्गीपरस्त द्विजानां षोडशैवस्युः श्रद्धाणां द्वादशैव हि पंचैव मिश्र-
जानीनां संस्काराः कुलधर्मनः वेदव्रतोपनयनयनयहानाम्नीमहाव्रतम् विना द्वादशश्रद्धाणां संस्कारानाममंत्रतत इ-
त्याह अपराकंस्त गर्भाधानमृतौ पुंस इत्यत्राह एतच्चातुर्वर्ण्यपरम् न हि जातिमात्रपरम् तथा सत्कपनयनं वि-
धायवाच्यं स्यादिति तेन तन्मतेष्टौ भवंति द्वादशेतु विवाहमात्रं संस्कारं श्रद्धोपिलभतं तं स देत्युक्तम् अत्र सदस-
श्रद्धगोचरत्वेन देशभेदाद्व्यवस्था यलुमनुः न श्रद्धेपातकं किंचिन्नच संस्कारमर्हतीति तदर्थमाह मेधातिथिः
यत्सामान्यतो निषिद्धं स्तेयानृत्यादिनतदतिक्रमेऽस्य पापं यथा द्विजानाम् उपनयनरूपं संस्कारं च नार्हतीति
तैचत्पर्णीकार्याः श्रद्धोवर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद्वर्ममर्हति वेदमंत्रस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्वर्णेनैति व्यासोक्तेः
अमंत्रस्य तु श्रद्धस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति मगीच्युक्तेश्च दयंपारभाषासर्वार्थी तेन श्रद्धधर्मं पुंसर्वत्र विप्रेण मंत्रः
पठनीयः सोपपोराण एवेति श्रुत्युत्पाणिः एवं स्त्रीणामप्येति दक् इति रामकृष्णभट्टात्सजकमलाकरमिदं
कृते निर्णयसिंधौ संस्कारनिर्णयः अथ स्रद्धाकाः तत्र जलाशयस्य चराहः हस्ते चानुपपोषाके शच

मद्याभिन्नोत्तारोहिणीदेवेज्येषु चक्रसौम्यशशष्टद्व्यशीशवारांशके प्रिक्तोच्छिद्रतिथिर्विहाय वृषभेन केकुलीरे
यटेभीनेकूपतडागकर्ममुनयः शंसति श्रद्धेष्टमे हस्तो मघानुराधापुष्यधनिष्ठोत्तराणि रोहिण्यः शतभिषगित्यारंभे
दूपानां शस्यते भगणः हेमाद्रौ भविष्ये तस्मिन्सलिलसंपूर्णकार्तिके तु विशेषतः गुनयः केचिद्विच्छन्ति व्यतीते चो-
त्तरायणे न कालनियमस्तत्र सलिलं तत्र कारणम् दीपिकापि मार्तण्डे द्दुह्यन्ते मुरजिदशयने माघषष्ठस्य शक्र-
सूत्यायादोत्तराभिश्च न गुरुकरे पौष्णाशक्राजचंद्रे भेजे त्राह्मे च पूर्णो मदन १३ रवि तिथौ १२ सद्वितीया तृतीये कार्योत्तो
यप्रतिष्ठाज्ञा गुरुसितदिने कालश्रद्धेः कलने वराहः आग्नेये यदि कोणे ग्रामस्य पुरस्य वा भवति कूपः नित्यं सकरोति
भयं दाहं च समानसंप्रायः नैर्ऋत्ये बालभयं वनिताक्षयं च वायवे दिक् च यमेतस्य त्काशेषा स्तश्च मावाहाः कूपाः
वास्तुशास्त्रे भूतिं पुष्टिं पुत्रहानिं पुरंध्रानां शमृत्यं संपदं शत्रुबाधाम् किंचित्तो रव्यं शसुकोणादिदुर्गार्थात्कूपो मध्ये-
गेहमर्थक्षयं च उत्सर्गं निधिश्रोतौ गृहं च परिशिष्टे अथातो वापीकूपतडागयज्ञं चारव्यास्यामः पुण्येत्युदकसमी
पेभिः समाधाय वारुणं च रुद्रपयित्वा ज्यभागे ते आज्याहुतीर्जुह्यात् समुद्रज्येष्ठेति मत्स्यं च ततो हविषाष्टो न त्वाया
मीति पंचत्वन्नो अग्ने इति द्वेदं ममेव कुर्यात्तच्च सिष्टकृतं नवमम् मार्गनां ते धेनुं तारयेत् अवतीर्य माणामनुगम्ये
त इदं सलिलं पवित्रं कुरुष्व शब्दाः पूता अभूताः संतु नित्यम् यां तारयंती कुंरुतीर्याभिषेकलोकास्तो कंत रते तीर्यते-
चेति पुच्छाग्ने नारय उनीर्यापो अस्मान्मातरः शंध्यत्येति यापराजिता र्यादि सुत्यापयेत् सूयवसाद्गवतीति हिं क
तं चेद्विंशं प्वतीत्यलंकृतं विप्राय दद्यादिति तं वा शक्त्या दक्षिणां तत उत्सृजेद्देवपितृमनुष्याः प्रीयंतामिति ब्राह्मणा

भोजयित्वा स्वस्य यनं वाचयति विस्तरस्कृतात्स्योक्तोऽस्वत्कृतजलाशयोत्सर्गविधौ ज्ञेयः कृपादेरुत्सर्गकरणोदोषउ-
 क्तोऽभिगच्छे स दजलं यवित्रं स्यादप्रवित्रमसंस्कृतम् कुशाग्रेण पिभाजं द्रवरसं दृढव्यगमं संस्कृतम् तथा वापीकूपत
 डागादौ यज्जलं स्यादसंस्कृतम् अपेयं तद्भवेत्सर्वपीत्वा चांद्रायणं चरेत् अथ वृक्षारोपणम् चंडेश्वरः आदि
 स्ववां द्रपितृतिथि विशाखपौष्णभूलोत्तरात्रयतुरंगमवारुणाश्च एतेषु तारकगणेषु हितं नराणां वृक्षादिरूपेण
 मिहोपदिशति धीराः अथ मूर्तिप्रतिष्ठा यमिष्ठः हस्तत्रयेभिर्ब्रह्मरिचये च यो ध्याद्वा दित्यस्मरेत्यमेषु ति
 स्तेजसा धातुशशांकभैषु सर्वा मरस्थापनमुत्तमं स्यात् मात्स्ये चैत्रे वा फाल्गुने वा पिज्येष्ठे वा माघवेतथा माघे वा
 सर्वदेवानां प्रतिष्ठा शक्रभद्राभवेत् नारदस्कृते चैत्रं निवेदयति विचैत्रे चैव मासेषु माघादिषु च पंचस्विति तेनात्र-
 विकल्पः अत्र माघमासौ विष्णुप्रतिष्ठा व्यवतिरिक्तविषयः माघे कर्तुं विनाशाय फाल्गुने शक्रमदासवेदिति विष्णु-
 धर्मे क्तिरिति हेमाद्रिः मात्स्ये दृढाधनकरीस्फीता तया प्रतिपदि स्मृता द्वितीयायां धनोपेता तृतीयायां धनप्र-
 दा चतुर्थ्यानां शमाप्नोति यमस्य स्यात्स्वावहा विनायकस्य देवस्य तथा तत्र हितप्रदा पंचम्यां श्रीयुता कर्तुं च र-
 दाचतथा भवेत् पछ्यां लक्ष्मीयुतानि त्यं सप्तम्यारोगशिली अष्टम्यां धान्यबहुलानवम्यां च विनश्यति भद्रका-
 ल्याः कृता तत्र कर्तुं भवेति नृपत्ये धर्मद्विंदकरी ज्ञेया दशम्यां तु तथा तिथौ एकादश्यां तथा युक्ता द्वादश्यां सर्वकाम
 दा त्रयोदश्यां तथा ज्ञेया चतुर्दश्यां विनश्यति कृष्णपक्षे पंचदश्यां कर्तुं सप्तम्यां भवेत् पंचदश्यां तथा शक्रस-
 र्वकामकरी भवेत् आपादे हेन तथा मूलमुत्तरात्रयमेव च ज्येष्ठाश्च वनारोहिण्यः पूर्वो माद्रपदा तथा हस्तो शिव-

भीरेवतीचपुण्योमृगशिरस्तथा अनूराधातथासातीप्रतिष्ठासुप्रशस्यते श्रीपतिः सौहिण्युत्तरपौष्णवेद्यावकरादि
साश्विनीवासवानूराधैदवजीवभोगैदुगदितंविष्णोःप्रतिष्ठापनम् पुण्यश्रुत्यभिजित्करेश्वरकयोर्विन्नाधिपस्कंदयो-
र्मन्त्रेतिगमकचैः करेनिर्ऋतिभेदुर्गादिकानांशुभम् गणपरिदृढरक्षीयसुप्रतासुराणांप्रमथफणिसरस्वत्यादिका
नांचयोणो अचसिस्तगतनाम्नोवासवेत्लोकपानांनिगदितमश्विस्तानांस्थापनंचस्थिरेषु तेजस्विनीक्षेमकृदग्नि
दाहविधायिनीस्यान्धनदादृढाच्च आनंदकृत्कल्पविनाशिनीचसूर्यादिवारेषुभवेत्प्रतिष्ठा माधवीयेवैश्वानसः

मातृभैरववाराहनरसिंहत्रिक्रभाः महिषासुरहंच्यश्वस्थाप्यावेदक्षिणायने वैशाखेयर्थेलिंगप्रतिष्ठायां
विशेषः हेमाद्रौलक्षणसमुच्चये उत्तराशागनेमानौलिंगस्थापनसुचमं दक्षिणेत्वयनेपूज्यत्रिवर्षार्द्धेमायावह
म् स्वयुहस्थापननेष्टतस्माद्देदक्षिणायने स्थापनंतुप्रकर्तव्यंशिशिरादाद्युत्रये ग्राहयिस्थ्यापितंलिंगंभवेद्द
रदयोगदम् हेमंतेज्ञानदंचैवलिंगस्यारोपणंभुतम् ग्राहयित्वा माघफाल्गुनेवैशाखज्येष्ठाषाढेषुपंचसु
मासेषुशुक्लपक्षेपुल्लिङ्गस्थापनसुचमम् विष्णोरप्याहतेत्रैववैश्वानसः मार्गशीर्षादिमासोद्दोभिंदितौब्रह्मणा
पुरा मासेषुफाल्गुनःश्रेष्ठश्रैत्रौवैशाखएवच दृष्टेवाप्याश्वयुज्ज्मासेआवर्णेमासिवाप्तवेत् बोधायनसूत्रेवि-
ष्णुप्रतिष्ठासुपक्रम्यद्वादश्यांश्रीपायांवायानिचान्यानिपुण्यनक्षत्राणीति कृतिकादिविशाखांतोषित्यर्थः स
र्वदेवेषुमासविशेषोहेमाद्रौविष्णुधर्मे माघेकर्तुर्विनाशायफाल्गुनेशुभदाप्तवेत् लोकानंदकराचैत्रेवैशाखे
वरसंयुता आत्रायुतासदाज्येष्ठेआषाढेधर्मवृद्धिदा आवर्णेयनहीनास्यात्पौष्णदेविनश्यति आश्विनेनाश

माभ्रीनिनद्रिनान्नातिनेतथा सोम्येसोप्राग्यमतुल्योपेपुष्टिरनुत्तमा दोषान्विताधिमासेस्यात्कतुंरात्मानएवचेति
 अत्रआवणाश्विनगोर्नयेयोगार्गशीर्षाधिश्चविष्णुव्यतिरिक्तविषयः पूर्वोक्तवचनादितिहेमाद्रिः माघप्राव
 णमाद्रपदनिषेधःशिवव्यतिरिक्तविषयः तत्रनस्योक्तः देवोत्थापनेनत्रैवविशेषोदेवीपुराणे देव्यामाघेश्विने-
 मासेउत्तमासर्वकामदा तथा नतिथिर्नचनक्षत्रंनोपवासोन्नकारणम् सर्वकालंभक्तनैव्यंकृष्णपक्षेविशेषतः अ-
 न्यत्रात्रविचारोद्देशाद्रिज्ञेयः नारदः हतयर्थहीनाकर्तारमंत्रहीनातुक्तलिजम् स्त्रियंलक्षणहीनातुनप्रतिष्ठासमो
 रिपुः अत्राधिकारिणउक्ताः कृत्यकल्पनैरेवीपुराणे वर्णाश्रमविभेदेनदेवाःस्थाथातुनान्यथा ब्रह्मातुब्राह्म
 णोःस्थाप्योगायत्रीसहितःप्रभुः चतुर्वर्णैस्तथाविष्णुःप्रतिष्ठाप्यःसुस्वार्थिभिः भैरवोपिचतुर्वर्णैरंस्तजानांतथाम-
 तः मातरःसर्वलोकैस्तस्यायाःपूज्याःसुरोचमाः लिंगंगृहायतिर्वापिसंस्थाप्यतुजयेत्सदा शिवसर्वस्वमविष्ये

यस्तूजयतेलिंगेदेवादिंगाजगत्पतिम् ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवामत्परायणः तस्मिन्तःप्रदास्यामि
 शक्रभ्रान्तोकागनुत्तमान् निधिनत्वेस्कांदे शूद्रःकर्माणिनित्यंस्वायानिकुरुतेप्रिये तस्याहमर्चोगृह्णामिचंद्रवं
 उभिस्तपिते ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थश्चसन्नने एवंदिनेदिनेदेवंपूजयेदंबिकापतिम् सन्यासीदेवदेवेशं
 णवेनेचपूजयेत् नमोतेनशिवेनैवस्तोषांपूजाविधीयते एतच्चपुराणप्रसिद्धजीर्णलिंगपूजाविषयम् यामिनु
 त्रिस्थलीनेतीनारदीये यःशूद्रंणाचिंतलिंगंविष्णुंवाप्रणमेन्नरः नतस्थमिच्छतिहेष्टाप्रायश्चित्तायुतेरपि नमे
 द्यःशूद्रांसृष्टंलिंगंवाहिरमेववा ससर्वयत्ननामोगीयावदाचंद्रतारकम् पार्वतंशुक्रिन्तंलिंगंनत्वापाखंडतांघ्न-

जेतुं आभीरपूजितं लिंगं तलानरकमश्नुते योधिभिः पूजितं लिंगं विष्णुं वापिनमेत्युयः सकोरि कुलसंयुक्तमाकल्प्य
 रौरवं मेदितादीनि तानि नूतनस्थापितं लिंगादि विषयाणि यदा प्रतिष्ठितं लिंगं मंत्रविद्विर्यथाविधि तदा प्रभृ-
 ति शूद्रश्च योषिद्व्यापिनसंस्पृशेदिति तत्रैवोक्तेः प्रतिष्ठायां तु शूद्रादीनां अधिकारः स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां
 च नरेश्वर स्थापनेनाधिकारोस्ति विष्णोर्वाशंकरस्य वा यः शूद्रसंस्कृतं लिंगं विष्णुं वापिनमेत्नरः इहैवायं तदु-
 र्वाभिपश्यत्यामुषिके किं सु शूद्रो बानुपनीतो वा स्त्रियो वापितोऽपि वा केशव वा शिवं वापि स्मृत्स्नानरकमश्नुते
 इति ह हन्नादौ ये स्नादोक्तेरिभिश्चिस्थलासेतोपितामहचरणाः चतुर्वर्णैरिति पूर्वोक्तवचनाद्विषयादिप्रतिष्ठायां
 शूद्रस्यैविकल्प इति तु युक्तं पश्यामः तत्रैव गौतमः शिवान्वनं सदाप्येवं शक्तिः कुर्यादुदङ्मुखः वाचस्पतिमतम्
 प्राक्यमश्विमीदगास्यस्तु प्रातः सार्यं निशास्तु चेति प्रयोगपाणिना ने गृह्यपरिशिष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखीरुदङ्मुखी

यजेतान्यनप्राङ्मुखः एतच्च स्थिरप्रतिमाविषयम् अन्यत्र च लार्च्यम् अथ प्रतिमाः मार्गवार्त्तनदोषिका-
 यां भविष्ये सौवर्णाराजतीताम्रीमृन्मयी च तथा भवेत् पाषाणधातुयुक्ता वागीतिकां स्य मयी तथा शक्तिः पित्त
 लम् शूद्रदारुमयी वापि देवतार्च्यप्रशस्यते अंगुष्ठपर्वदारभ्य वितस्ति यावदेव तु गृहेषु प्रतिमाकार्यानां धि
 काशस्य ते बुधैः पंचरात्रे तु मृदा कलासागोमेदमधूच्छिष्टमयी न तिति निषेध उक्तः भागवते शैलीदारुमयी
 लोहीलेप्यालेख्या च संस्कृता मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता काष्ठं मधुकर्सेयं तत्र काष्ठं मधुक
 मानीय च वस्तुधरे कृत्वा तत्प्रतिमां चैव प्रतिष्ठाविधिनान्वयेदिति वाराहोक्तेः देवीपुराणे सप्तगुलं सभारभ्य

यावच्चक्षुरांगुलम् एहैवर्चासमाख्याताभ्रासादेवाधिकाशमा तिथितलेकालिकापुराणे प्रतिमायाःकपो
 ओहोस्पृष्टादक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठांकुर्वन्नितस्यदेवस्यवाहुरः अन्येषामपिदेवानांप्रतिमासूच्यार्थिव प्राण
 प्रतिष्ठाकर्तव्यानस्यादेवत्वसिद्धये वासुदेवस्यवोजेनतद्विष्णोरित्यनेनच तथैवदृश्यंशुष्ठदत्वाशश्वच्चमंत्रवित्
 एभिर्मन्त्रैःप्रतिष्ठातुद्वयेपिसमाचरेत् असेप्राणाःप्रतिष्ठातुअसेप्राणाःसुरतुच असेदेवत्वमर्चयेमाम
 हेतिचकचन ह्यशीर्षपंचरात्रे अर्चकस्थतपोयोगादर्चनस्यातिशायनात् आभिरूयोज्ज्विविबानादेवःसोमि
 ध्यमृच्छति प्रयोगपारिजानेव्यासः प्रतिमापटयंत्राणांनित्यस्नानंनकारयेत् कारयेत्पर्वदिर्वसेयदावाभल
 धारणम् लिंगेविशेषास्तिथितलेमविष्ये मृद्भस्मगोशकृत्पिष्टताम्रकास्यमयतथा कृत्वालिङ्गसकृत्सूज्यवसे
 कृत्यायुतंदिगि वाक्षीवित्तप्रदंलिंगंस्फाटिकंसर्वकामदम् कृत्वापूजयविभ्रंद्रलक्ष्यसेवांछितंफलम् तत्रैव
 कालकौशुद्यास्कांदे अक्षादस्यपरीमाणंनलिंगंकुत्रचिन्नरः कुर्वीतंगुष्ठनोद्वसनकदाचित्समाचरेत् अ-
 शोशीतिगुंजारुजाःपंचास्यमाषकःतेषोडशाक्षन्कषोस्त्रोत्पुमरकोशान् प्रयोगपारिजानेक्रियासारे नवा
 ससमांगुनिकंलिंगंश्रेष्ठमिहोच्यते षट्पंचकचतुर्गतिमध्यमंत्रिविधंस्थतम् त्रिद्वीकांगुलमानंयन्त्रिविधंतत्कनोः
 यसम् एवंनचविधंभोक्तंचरलिंगंयथाक्रमम् अथपंचसूत्रनिर्णयः गौतमीतंत्रे लिंगमस्तकविस्तारोलिं
 गोद्वायसमोमतः परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठंव्यवस्थितम् प्रवालिकान्तयेवास्यासंपंचसूत्रविनिर्णयः अत्रे
 तत्तल्लिंगमस्तकविस्तारंनिगोचतासमंकृतानत्रिगुणसूत्रवेष्टनार्हलिंगस्येत्यंकृत्वातत्सममृत्तंचतुरत्नंवापीठ

विस्तारमपथ्योर्ध्वनकुर्यात् पीठोच्चतातुलितोच्चतातोद्दिगुणापीठमथ्योलिंगाद्दिगुणस्यूतं पीठोत्रतात्पर्याशेन-
कंदंकृत्वा तस्योर्ध्वअधश्च समवप्रद्वयं वा कृत्वालिंगविस्तारषष्ठांशेन पीठोपरि बाह्यमेव बुलांकृतानंदतः संलग्नं
तत्समरवातंकृत्वा पीठाद्दहिलिंगसमदोर्घ्यापीठार्धदीर्घावामूलैर्दोर्घ्यसमविस्तारं दृतीयांशेन मथ्ये रवातां पीठव-
त्समेखलां प्रनात्सिकां कुर्यादिति अत्र मूलं सिद्धांतरवरे शौवागमे च ज्ञेयम् मिथितत्वे ग्राहे सर्वत्रैव प्रशस्तो अः
शिवस्यार्चनं विना तत्रैव वाराहपादयोः गृहे निगद्वयं नार्च्यं शालग्रामद्वयं तथा द्वे चक्रे द्वारकायास्तु नार्च्य-
सूर्यद्वय तथा शक्तित्रयं तथा नार्च्यं गणेशत्रयमेव न द्वौ शंखौ नार्चयेच्चैव भग्नां च प्रतिमां तथा नार्चयेच्च तथा म-
त्स्यकूर्मादि दशकं तथा गृहे निगद्वयं भग्नाश्च नार्च्याः पूज्या व संभरे एतासां पूजनानि त्समुद्देशं प्राप्नुयाद्गृही शा-
लग्रामाः समा पूज्याः समेषु द्वितयंगहि विषमानेव पूज्यास्तु विषमेषु एक एव हि शालग्रामशिला भग्ना पूजनी-
या सचक्रका खंडिना स्फुटिता वापि शालग्रामशिला शक्रा वाराहे दद्याद्भक्तार्थो देवि शालग्रामशिला भग्ना पूजनी-
स्तु वर्णसहितं दिव्यां पृथ्वीदानफलं लभेत् तत्रैव य-पुनः पूजयेद्भक्त्या शालग्रामशिला शतम् तत्फलं नैव शक्नोह-
वक्तुं वर्षशतैरपि विष्णुपुराणे ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव पृथिवीपते स्वधर्मतत्परो विष्णुभारा धयति ना-
न्यथा अविभक्तानामपृथक् देवपूजा माह प्रयोगपरिजाते आश्वलायनः पृथगर्थे कपाकानां ब्रह्मयज्ञोद्दिजा-
तेनाम् अग्निहोतं स्मरानां च सत्यानि त्संभवेत्यथक् तत्रैव विष्णुधर्मे शालग्रामशिलां वापि चक्रां कित शिलां त-
था ब्राह्मण पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेत् इदं स्पशं संहितपूजाविषयम् शूद्रो वा नुपनीतो वा स्त्रियो

नापि. त्रिपया केशवंनाशिवंवापिस्पृष्टानरकमभ्रुते ब्राह्मण्यपिहरैर्विष्णुंनस्पृशेद्वैयइछती सनाथामृतनाथा
 नातस्यानास्तीहानिकृतिः स्त्रीणामनुपनीतानांशूद्राणांचजनेश्वरं स्पर्शनेनाधिकारोस्तिविष्णोर्वाशंकरस्यचेति
 स्कांदात् स्पर्शरहितानुनयोर्भवत्येव शालग्रामंनस्पृशेनुहीनवर्णोवस्त्रंधरे स्त्रीशूद्रकरसंस्पर्शोवज्रस्पृशोधि
 कौमत्तः गोहायः सस्पृशेदूद्रोयोपिद्वापिकदाचन स्वपतेनरकेघोरियावदाभूत्संप्लवम् यदिभक्तिर्भवेत्तस्यस्त्री
 णांपापिनस्त्रंधरे दूरादेवास्पृशन्पूजांकारयेत्कसमाहितइतिवाराहोक्तेः शालग्रामशिलामात्रेनिर्वर्धोनप्रतिमा
 दो सर्ववर्णैस्तत्संपूज्याःप्रतिमाःसर्वदेवताः लिंगान्यपिपुज्यानिमणिभिःकल्पितामिचेति तत्रैवोक्तेः चत्वा
 रोत्राक्षणैःपूज्यास्त्रयोरान्यजातिभिः वैश्वेदीवेवसंपूज्योत्तथैकःशूद्रजातिभिरितिस्कांदात् अन्यैस्तु दोक्षित
 विषयत्वेनव्यनस्यामाहुः विष्णुपुर्गे तयोरसंभवेचर्वैसाचेहनवधास्मृतां रत्नजाहेमजाचेवराजतीतात्मजात
 था रेतिक्यर्चनयालोहीशैलजाद्रुमजानथा अधमाधमाचविज्ञेयासृन्मयाप्रतिमाचया एषाफलानितत्रैव
 ज्ञेयाणि नार्चागृहेभजामूर्तिश्चतुरंगुलतोपिका नवितस्त्यपिकाधातुसंभवाश्रेयइछता एवंलक्षणसंपन्नापारंपा
 र्यक्रमागता उत्तमासानुविज्ञेयागुरुदन्नापितत्समा तत्रैवपादो शालग्रामंप्रक्रम्यतत्राप्यामलकीतुल्या पू
 ज्यास्त्रैंगवयाभवेत् यथायथाशिलासूक्ष्मानथास्यानुमहफलम् तथा यवमात्रंतुर्गतःस्याद्यवाद्द्वैलिंगमु
 न्यते शिननाभिरितिरव्यातस्त्रिपुल्लोकेपुदुर्लभः तत्रैव शालग्राममयीसुद्रासंस्थितायत्रकुत्रचित् वाराणा
 म्मायनाधिकसंरागतायोजनत्रयम् योभूतस्तत्समीपेनुमृतोवानीयतेनिकिम् सर्वोमोक्षमवाप्नोतिसत्यसत्य

नचान्यथा तत्रैव चक्रांकमिथुनं पूज्यं नैकं चक्रांकं कर्म चयेत् चक्रांकमिथुनात्सार्द्धं शालग्रामं प्रपूजयेत् तत्रैव वा
 राहे स्तेछदेशे शक्रौ वापि चक्रां कौ यत्र तिष्ठति योजनानां तथा त्राणि मगसे त्रैव संधरे तत्रैव शालग्रामं प्रक्रम्य
 क्रयक्रीतापरिज्ञेयामध्यायाचिता धमा प्रयोगयारिजाते वाराहे एवं लक्षणसंपन्नाथारं पर्यक्रम्य गता उत्तमा
 सातु निज्ञेयाशुरुदत्तापित्तत्समा अथ पार्थिवपूजा नंदीपुराणे आयुष्यान् वलवान् श्रीमान् पुत्रवान् धन
 वास्तुस्वी वरमिष्टलभे द्विगं पार्थिवं यः समर्चयेत् तस्मान् पुपार्थिवं लिङ्गं ज्ञेयं सर्वार्थसाधकम् तत्रैव गोमूहि
 ण्यवस्त्रादिबलिपुष्पनिवेदने ज्ञेयोनमः शिवायेति मंत्रः सर्वमंत्राधिकश्चायमोकाराद्यः यत्तदस्य
 भविष्ये मूर्तयोऽपि शिवस्यैतापूर्वादि क्रमयोगतः आग्नेय्यं ताः प्रपूज्यास्तवेष्वां लिङ्गे शिवं यजेत् अत्र न प्राची
 मग्रतः शंभो भित्तिरुद्रयामले निषेधात् नान्तरालं प्राची किंतु प्रसिद्धं व तिथितत्वे देवीपुराणे मृदाहरणसंघट्टे
 प्रतिष्ठाह्वानमेव च स्नपनं पूजनं चैव विसर्जनमतः परम् हरो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् शिवः प
 श्रपतिश्चैव महादेव इति क्रमः स्कां दे शक्राण्यपि च पत्राणि श्रीदृष्टस्य निवेदयेत् तत्रैव भविष्ये धत्तूरकैश्च
 यो लिङ्गं सकृत् पूजयेत् नरः स गोलसफलं प्राप्य शिवलोके भवति यत्ने यौगिनी तंत्रे शिवागारे मल्लुकं च सूर्यागा
 रे च शंखकम् दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरांगं च वादयेत् स्फुट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं सवास आहुतः
 शक्तिः प्रयोगपारिजाते क्रियासार मथ्यमाना भिक्कामध्ये पुष्पसंगृह्य पूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां निर्माल्य
 मपनोदयेत् अपनीतं च निर्माल्यं चंडेशाय निवेदयेत् अशून्यमस्तकलिङ्गं सदा कुर्वीत पूजकः शूलपाणे लिङ्गे

वरप्राणपरित्यागः शिरसोऽपि कर्तव्यम् न चैवापूज्यभञ्जो न शिवलिङ्गो महेश्वरम् सूतके मृतके चैव न त्याज्यं शिव
 पूजनम् निधित्वे लङ्गे विना भस्माग्निपुङ्डेण विनारुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः त
 स्मान्मुदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुङ्गवम् रुद्राक्षधारणे विशेषः शिवरहस्ये एकवक्त्रः शिवः साक्षात् ब्रह्म इत्याव्यपो
 हति अर्वाथत्वं प्रतिस्नोतो वद्विस्तम्भं करोति च द्विवक्त्रो हरगौरास्याद्गोचराद्ययनाशकत् त्रिवक्त्रो द्युभिजन्माथ
 पापराशिचक्रप्रणाशयेत् चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहस्याव्यपोहति पञ्चवक्त्रस्तु कालाग्निरगम्या भस्थपापसुत् प
 द्भक्तगुहो ज्ञेयो भ्रूणहत्यादिनाशयेत् सप्तवक्त्रस्त्वनतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् विनायकोऽष्टवक्त्रः स्यात्स
 र्वानृतविनाशकत् भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्मृतमेतभयापहः एकाद
 शसुरवोरुद्रो नानायज्ञफलप्रदः द्वादशास्थस्तथादित्यः सर्वयोगनिबर्हणः त्रयोदशसुरवः कामः सर्वकामफल
 प्रदः चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठी वंशोद्धारकरः परद्रति तथा विनामन्त्रेण यो यथैरुद्राक्षं श्रुविमानवः स याति नरका
 न्यौरान्धावदिन्द्राश्चतुर्दश पञ्चामृतं पञ्चगव्यं तान् कालैः प्रयोजयेत् रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रपञ्चाक्षरं तथा त्रि
 यं चक्षुःसं त्रयं च तथा तत्र प्रयोजयेत् यद्वा ओं अयोर ओं क्लं अयोरतर ओं क्लं नमस्ते रुद्ररूपे देवाहा
 अनेनाभिर्मन्त्र्यभारयेत् तथा अष्टोत्तरशतं कार्योचतुः पञ्चाशदेव वा सप्तविंशतिमाना वा ततो हीनाथमास्मृ
 ता प्रजापतिः मोक्षार्थं पञ्चविंशत्याधनार्थं त्रिंशताजपेत् पुद्गलार्थं पञ्चविंशत्यापञ्चदश्याभिचारके सप्तविं
 शतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया यत्करोति नरः पुण्यं सर्वे कोटिगुणं भवेत् यो ददाति हि ज्ञेयश्च रुद्राक्षं श्रुविमानुरा

तस्यप्रीतोभवेरुद्रः स्वपदंचप्रयच्छतीति पदार्थादर्शो बोपदेवः रुद्राक्षान्कंठदेशेदशनपरिमितान्भस्तत्रैविंशति
द्वेषदृषद्वर्णप्रदेशेकरगुगलकृतेद्वादशाक्षरीव बाह्येभिंदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्यष्टा
धिकं यः कलयति शतकंसः स्वयं नीलकंठः तत्रैव हेमाद्रौ शिवधर्मं स्नानं पलशतं ज्ञेयमप्यंगरपंचविंशतिः पला
नां द्वे सहस्रे तु महात्मानं प्रकीर्तितम् पंचविंशत्यलंलिङ्गे अभ्यंगं कारयेद्य शिवस्य सर्पिपास्नानं प्रोक्तं फलशते
नच तावतामधुना चैव दध्ना चैव ततः पुनः तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानामे
क्षवेण च रसेन कारयेत्स्नानं भक्त्या चोष्णां बुनानतः विष्णवादींस्तुस्कां दे क्षीराद्दशगुणं दध्ना द्यूतैर्नैव दशोत्तर
म् द्यूताद्दशगुणं क्षौद्रं क्षौद्राच्चैस्सर्वजंतया ब्राह्मे देवानां प्रतिमायत्र द्यूताभ्यंगक्षमाभवेत् पलानितत्र देयानि
श्रद्धया पंचविंशतिः इदं कौडीकृताभिप्रायेण तत्रैव संग्रहे विक्रमेनायदातव्यं नैवेद्यस्य शतांशकम्
पादौ दंकप्रस्मदंच लिङ्गे चंडेश्वराय तु पंचायतनसन्निवेशमाह बोपदेवः पदार्थादर्शश्च शंभौ मध्यगते हरीन
हरभूदेव्यो हरीशंकरे भास्येनागस्तनारकौ हरगणेशाज्जांबिकाः स्थापिताः देव्यां विष्णुहरेभ्यो वक्रवयोर्लंबोदरे
जेश्वरे नाबाः शंकरभागतीति स्मरदाव्यस्तास्तु हानिप्रदाः शंकरभागतः ईशानकोणादारभ्य प्रदक्षिणमित्य
र्थः अत्र दिक्स्वरूपमुक्तं प्रयोगपरिजाने मंत्रशास्त्रे देवस्य मुखमारभ्य दिशं प्राचीं प्रकल्पयेत् तदादिपरिवा-
राणामंगाद्यावरणस्थितिः तत्रक्रमः पादौ रविर्विनायकश्चंडी ईशो विष्णुस्तपंचमः अनुक्रमेण पूज्यं तेषु
क्रमेण तु महद्भयम् तथा पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीं प्रोक्ता विचक्षणैः अथ केशादिमूर्त्यः बोपदेवः

केविगोवादापुद्गलपञ्चजात्युक्तममात्रिणा वाधोनृहसामिन्श्रीपशाञ्चगोविगपेचपे अत्रकेविदित्याद्यैः केशवविष्णवा
 दिचतुर्विंशतिगृन्थोभिधीयते शात्तशंखात्तचगेचक्रगदेशेयेइत्यर्थः शिष्टेभ्रजेपद्मेत्यर्थतः सिद्धं अत्रदक्षिणाधः
 करक्रमेणज्ञेयम् दक्षिणोऽधःकरक्रममादिनिहेमाद्रौचचनात् तेनहेमाद्रिणासंवादः विशब्देनविपरीतंगचैइ
 त्यर्थः अत्रापिशालित्यनुवृत्तिः शंखाद्भराचकेइत्यर्थः गपेइत्यत्रापिशालित्यनुवर्तने शंखाद्भरापद्मेइत्यर्थः ते
 विपरीतेपद्मगदेशेत्यत्रापिशंखाद्भराचके चपेचक्रपद्मे शंखाच्चक्रपद्मेइत्यर्थः विइत्यत्रापिपद्मचक्रेइत्यर्थः ते
 नचगेइत्यष्टौमूर्तयः गपेइत्यष्टौमूर्तयः चपेइत्यत्रच अत्रसूत्रंहेमाद्रौज्ञेयम् अथबौधायनसूत्रत्रैविक्रमीचा
 नुसृत्यल्लिगाचाप्रतिष्ठोच्यते यजमानः पूर्वोक्तकालेपूर्वधः दशद्वादशपौडशान्यतेरहस्तंमंडपंरुक्तांगेयेहस्त
 मात्रंचतुरस्त्रकुंडस्थंडिलंवापूर्वतोहस्तमात्रावेदानेऽर्कतेवास्तुगंडुलमध्येवेदीतदुपरिस्सर्वतोभद्रंरुक्ताप्राणाना
 यम्यास्यांमूर्तेर्देवस्यसान्निध्यसित्यर्थेदीर्घायुलक्ष्मीसर्वकामसंसृध्यक्षय्यस्तृकामोमुक्तमूर्तिप्रतिष्ठांकरि
 ष्येऽरुनिसंकल्प्य गणेशपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजानांदीर्घाद्भानिरुक्ताचार्यंचतुरोक्तत्विजश्चतृत्वावस्त्रा
 द्यैः पूजयेत् अथाचार्यः यदत्रसंस्थितमिति सार्वपात्रिन्विकार्यापोहिष्ठेति कुशोदकेनभूमिप्रोक्ष्य देवा आयां
 तु यानुधानाअपयानुविष्णोर्देवयजनंरसस्वेति भूमौप्रादेशंरुक्तासाम्बतनुलापड्मतिमार्गेणमंडपप्रतिष्ठां
 रुक्तांरुक्तावापूर्वरात्रौहिरण्योपधानं देवंपंचगव्यहिरण्यवद्बोशक्त्यपलाशयर्णेरापोहिष्ठेतिस्मिन्निर्हिर
 ण्यवर्णादितिचतसृप्तिः पंचमानः सत्तर्पयन् देसनुवाकैनाभिषिच्यव्याहृतिभिरिदंविष्णुरितिफलयनद्रव्यैः समर्थ

रक्षोहणमिति हस्ते कंकणं बध्नावाससाच्छाद्य अवनेहेऽउडुत्तमभित्तिजलेऽपियासयेत् इदं गौधायनोक्तम् ततश्च
 ललिंगे चार्चायां अत्राग्निं प्रतिष्ठाप्य गौक्षीरे नीवारचरुं कृत्वा विष्णुश्चेत्कसरमपि अत्र पयित्वा ज्यभागांते पलाशोद्वराश्व
 त्यशम्यपा मार्गसमिद्धिः आल्येन चरुणातिर्द्धे च प्रत्येकमष्टाविंशतिमष्टौ वाहुतीर्ह्यो कपालभूर्निभूर्तिपतिभ्यो हु-
 त्वा स्थाप्य देवमंत्रेणा पूर्वोक्तसमिन्लभैवारचर्वज्यैरष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिं वाहुत्वा अग्निर्धनुर्भिरित्य
 सुवाकेन दशाहुतीर्शुहुयात् मतिद्रव्यं होमांते देवंपादनाभि शिरः स्रस्पर्शोत् आज्यहोमे चोत्तरतः सजलकुं-
 भे संपातान्नयेत् तेषां मन्त्राः इन्द्रयेंदो इतीन्द्रस्य स्योनेति पृथिवीभूतैः अयोरेभ्य इति नत्पतेः सर्वस्य अ-
 न्न आयाहीत्यग्नेः अग्निं दूतमित्यग्निभूतैः नमः शर्वाय च परशुपतये चेति परशुपतैः यमाय सोमं यमस्य अ-
 सिह्वीरिति यजमानभूतैः स्तुहि अक्रतंतत्पतेः उग्रस्य अस्मन्वंतं निर्ऋतैः आकृष्यो न सूर्यभूतैः योरुद्रो अ-
 ग्नौ इति नत्पते रुद्रस्य इमं मे यरुणस्य शंभो देवीजलभूतैः नमो भवायेति यवस्य आनो निभुर्द्विरिति वायोः
 वान आवा लुवायुभूतैः तमीशानंतत्पते रीशानस्य आप्यायसे तित्कुबेरस्य वयं सोमेति सोमभूतैः तत्पुरु-
 षायं महादेवस्य अभित्वा ईशानस्य आदित्यलस्येत्याकाशस्य नमउग्राय चैति नत्पतेर्भीमस्य ततो देव-
 स्य पादौ स्पृशेत् एवं द्वितीये हुत्वानाभितृतीये मथ्यं च तुर्ये उरः पंचमेशिरः स्पृश्या प्रतिपर्यायं संपातजलेन
 देवं अभिधंचेत् ततः स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्या चर्चा शोधयेत् स्थिरछिं गार्वादी तु नेदानीमग्निस्थापन
 होमादिकार्यम् नतीदेवं नत्वा स्वागतं देवदेवेश विश्वरूपमोस्तुते श्रद्धेयित्वदधिष्ठाने शक्तिं कुर्मः सह-

स्वतामिति संप्रार्थ्य उन्निवत्रक्षणास्पते इति सन्नतिगुत्थाप्य पूर्वमकृतेभ्युत्तारणे अशुनावाकार्यम् अग्निः सति
 भिमिस्तूक्तमग्निपदहीनं पठित्वा तं त्स्मिहं तं पुनः पठेत् एवमष्टमहस्रमष्टशतमष्टविंशतिं वा पठन् जलं पात
 येत् न ततोर्चाद्वा दशावारमुदाजलेन च प्रक्षाल्य मंत्रवर्त्यै च गच्छेत् कलाभयः प्रथिव्या मावोराजानमिति च संस्थाप्य

आप्यायन्वदधिक्काया स्तेजोसि मधुवता आयंगोरिति पंचासृतेः संस्थाप्य लिङं चेत् नमस्तै रुद्रमन्यव इत्य
 दग्भिः संस्थाप्य द्युतेनायज्योद्वर्तने नोद्वर्त्योणोदकेन प्रक्षाल्य गंधं दत्वा संपातोदं कनाभिपिच्य स पछ्वैः चतुर्भिः
 कुंभैरापोहं द्वैति त्रिभिः राकलशेषे चित्च प्रत्येकं समद्व्येष्टा इति चतुर्भिराकलशेषैश्चित्चमीलितैः संस्थाप्योदुंब
 रादिपीठैर्चासुपवेश्य परितोष्टादि हस्तजलकुंभान्संस्थाप्य तेषु गंधपुष्पदूर्वाः स्थित्वा द्यौः सप्तसमृद्धः द्वितीये पुष्कर
 पर्णशमीविकंकताशमंतकत्वचः पल्लवांश्च तृतीयादिषु सप्तधान्यपंचरत्नफलपुष्पाणि कुशदूर्वागोरौचनसं
 पातोदकगंधफलसर्वेष्वधीः स्थित्वा क्रमेणापोहिष्ठेति त्रिभिर्हिरण्यवर्णा इति चतुर्भिः पवमानानुवाकेन
 त्रिपिच्यै ककुंभैः शमीपलाशावटखदिरवित्वा प्रवत्यै विकंकतपनसाम्नशिरोषोडुंबराणां पछ्वान्कषायांश्चः
 स्थित्वा अश्वत्थे वेति अत्रिपिच्यपंचरत्नोदकेन हिरण्यवर्णा इति संस्थाप्य वाससीदत्वा उपवीतादिदापातं कृत्वा

हिरण्यगर्भः यज्जातदा यः प्राणतः यस्य मे येन द्यौः यं कंदसी आपो हयन् यश्चिदापो इत्यष्टौ पिष्ट्वा दी
 पान् दत्वा सूतवर्णशलाकया तेजसपात्रस्थं मधुघृतं च गृहीत्वा चित्रं देवानां तेजोसीति मंत्राभ्यां ॐ नमो भगव
 ते गुम्यं शिवाय हरये नमः हिरण्यरेतसे विष्णो विश्वरूपाय ते नम इति च दक्षिणसंख्ये देवनेत्रे मंत्रादृत्वा लिखेत्

अंजं नित्वेत्यंजनेन मधुना चाङ्गु देवस्य त्वेति मध्वाज्यशर्कराभिरङ्गुतेनेवांजनेन पुनरंजयेत् अत्रानज्जीति शेषः
 स्थिरलिङ्गे तु स्वर्णसूच्याङ्गधेन ऋणमोभगवत्तेरुद्राय हिरण्यरेतसे पराय परमात्मने विश्वरूपायो मा प्रियाय नमः
 इत्यङ्गं जनादिनां जयेत् ततः आदर्शभस्थ्यादिदर्शयेत् ततः कर्त्ता आचार्याय गामृत्यग्न्यश्वदक्षिणां दद्यात्
 अथाचार्यः प्रत्यृचयादौ प्रणवंचदन् पुरुषसूक्तेन स्तुत्वा वंशपात्रे पंचवर्णोदनेन देवस्थनी राजनं कारयित्वा रुद्रा
 यचतुष्पथादौ दद्यात् मंत्रस्त ऋणमो रुद्राय सर्वभूताधिपतये दीप्तशूलधरायो मा दधिताय विश्वाधिपत
 ये रुद्राय वै नमो नमः शिवमर्गर्हितं कर्मास्तस्वाहेति अथ वत्सपणे भूतेभ्यो नमदति कैचिदेतद्वात्रौ स्थिरम
 तिष्ठाया भिच्छंति अथाचार्यः सर्वतोभद्रदे वानावाहयेत् मध्ये ब्रम्हाणम् पूर्वोदिदिक्षु इन्द्रादिलोकपाला
 न् ईशानं द्वाघं तरालेषु च सूत्ररुद्रान् आदित्यान् अश्विनी विश्वान् देवांश्चान्नागान् स्कंददृष्टौ ब्रह्मेशानांघ्रं
 तरालेषु दक्षविष्णुदुर्गास्वधाकारसृक्षरे गान् सुशान् स्वरितः मरुतः गणाधिपंचेति मध्ये एव पृथिवी मरुतं सं
 स्थाप्य वैवचावात्स्य प्रागादिक्जं शक्तिंदंडं रवङ्गपाशं अंकुशं गदां शूलं तद्वात्स्ये गौतमं भरद्वाजं विश्वामित्रं कश्य
 पं जमगिं वसिष्ठं अत्रिमं रुंधतींच तद्वात्स्येन वग्रहान् तद्वात्स्ये ऐं श्रीं कोमारां ब्राह्मीं वाराहीं चामुंडां वैष्णवीं माह
 ष्वरीं वैनायकीं मिति एतानां भगवत्सं पूज्याचार्या देवं तन्मंत्रेणावात्स्य मंडलमध्ये चोक्तं मतिद्वोभवेति
 निवेश्य सं पूज्य वक्रो मंडलं देवतानां भक्तिस्तिलाज्येन दशदशाहुतीर्हुत्वा शय्यायां देवमारोप्य पुरुषसू-
 क्तोत्तरनारायणाभ्यां स्तुत्वा देवेभ्यो संकुर्यात् यथा पुरुषात्मने नमः प्राणात्मने नमः प्रकृतितत्त्वाय नमः

बुद्धितत्त्वायनमः अहंकारनत्वायनमः मनस्तत्त्वायनमः इतिसर्वीगो प्रकृतितः बुद्धिः त्वादि शब्दतः शिर
 सि स्पर्शनलायः त्वचि रूपतलायः त्वादि एवैरसंगंधओन्नत्वक्रस्फजिक्काप्राणवाक्याणिपादपाथूपस्थप्रा
 यसेजोगाध्वाकाशसत्वरजस्तमोदेहतत्वाविबिन्ध्यसेत् नतः पुरुषसूक्तस्याद्यमृद्ध्यंकरयोः तदुत्तरंजान्वाः
 तदुत्तरंफट्टयोः तंयज्ञमितिस्त्यः नाभिहृत्कंठेषु तस्यादशैवेतिहृद्यंवाक्कोः ब्राह्मणोऽस्येतिहृद्यंनासयोः नास्येति
 हृद्यमक्षोः अस्यांशिरसि केचित्तत्त्वान्यासमन्यथा माहुः पुरुषप्रकृतिमहदहंकारतत्त्वानि शब्दस्पर्शरूपपर
 संगंधतन्मात्राणि आकाशावायुतेजोऽपृथिवीओन्नत्वक्रस्फरसनप्राणवाक्याणिपादपाथूपस्थमनसस्तत्त्वानि
 ति केचिदेतानिस्विरलिंगादावेवेच्छंति ततः स्फुरवशायीभवेति राख्यायां देवं स्वापयित्वा मंडलशय्ययोरंतराले
 नगंतव्यमिति नैयंदत्ता मंडलदेवताभ्योनामभिः पायसेनचरुणावावलीन्दद्यात् नीवारचरुशेषेणादिवलिभ्य
 नेदंस्थिरमनिष्ठायाम् स्थिरलिंगार्चादौ त्वयं विशेषः अग्निस्थापनहोमवर्जं सर्वपूर्ववत् कृत्वा इदानीं
 मग्निस्थापनं कृत्वा पूर्वोक्तहोमं कुर्यात् नात्र नैवारश्चरुः विष्णुश्चैत्यूक्तहोमं कृत्वा पुरुषसूक्तेन प्रत्युच्यमा
 ज्यं हुत्वेदं विष्णुरिति पादौ स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा विष्णोर्नुक्तमिति नाभिं स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा तोदेवेति शि
 रः स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा पुरुषसूक्तेन सर्वो गं स्पृशेत् स्थिरलिंगं चेदग्निस्थापनादि पूर्वोक्तसमिदाज्यमिति लाहु तीर्हु
 त्वा यानि त्रपुरित्यनुवाकान्तं द्रापे स हस्वाणीत्यनुवाकाभ्यां च प्रत्युच्यमाज्यं हुत्वा सर्वो वै रुद्र इति मूलं स्पृशेत् पुनस्ता
 एव हुत्वा कद्रुद्रायेति मध्यं पुनस्ता एव हुत्वा नमो हिरण्यवाहव इत्यथ म् पुनस्ता एव हुत्वा सर्वं रुद्रेण सवीं गं स्पृशे

तत् ततोऽधामंत इति पूर्णाहुतिं जुहुयान्वा एवमधिवासनं कृत्वा परेष्कः सद्यो वा पीठिकां स्थापयित्वा महीभूधित्या
वात्स्यादिति द्यौरिति स्तुत्वा द्वां नम इति संपूज्य तेनैव पूर्णाहुतिं जुह्वोतिष्ठ ब्रह्मणस्पत इति देवमुत्थाप्य पुष्पाञ्जलिं द
त्वा पुरुषसूक्तेन स्तुत्वा जुह्वयित्वा त्वाप्य कभिः क्रदति सूक्तेन विष्णुं सद्योजातमिति पंचानुवाकैर्लिंगं गृहं प्रवे
श्य पीठिकायां इंद्रादिनामभिरष्टरत्नानि क्षिप्त्वा ससथान्यरूपमनःशिलाः क्षिप्त्वा पायसेन संलुप्य प्र
णवेनांगन्यासं कृत्वा सूक्तावर्णशलाकामंतरितां कृत्वा ओं सकलने प्रति तिष्ठ परमेश्वरेत्कृत्वा तो देवेति विष्णुं
रुद्रेण च लिंगं स्थापयेत् ततः प्राणप्रतिष्ठां च लान्चोदौत्वधिवासनांते परेष्करुतिष्ठ ब्रह्मणस्पत इति देवमु
त्थाप्य पुरुषसूक्तेन तत्तना रायणाभ्यां स्तुत्वा घृते त्रीहि चं कृत्वा तद्देवतामन्त्रेण दशाहुनीं हुत्वा नामभिर्जुहु
यात् अग्नये स्वाहा सोमाय० धन्वंतरये० कुक्के स्वा० अनुमत्ये० प्रजापतये० परमेश्वरिने० ब्रह्मणे० अग्नये०
सोमाय० अग्नये न्नादाय० अग्नये न्न पतये० प्रजापतये० विश्वेश्वरो देवेभ्यः० सर्वेभ्यो देवेभ्यः० भूर्भुवः स्वः
अग्नये स्विष्टकृते इति ततः ससने पुनस्त्वेत्याभ्यां पूर्णाहुतिः ततः आचार्यो याओषधीरिति सर्वोषधीः स
मर्थ्य संपातोदकं देवमन्त्रेण शतवारमभिमन्त्र्य तेनैवाभिधिंचेत् ततः उत्तिष्ठेति देवं उत्थाप्य विश्वतश्चक्षुरि
त्युपस्थाय देवं द्यात्वा जपेत् ब्रह्मणे नमः एवं विष्णवे रुद्राय० इंद्रादीनेष्टोचस्तुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्योऽ
श्विभ्यो मरुद्भ्यः कुबेराय गंगादिमहानदीभ्यो ग्नीषोमाभ्यामिंद्राग्निभ्यां द्यावापृथिव्यां धन्वंतरये सर्वेभ्यो वायवे
श्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे नम इति ततः संपातोदकेन यजमानमभिधिच्य देवं द्यात्वा प्रति तिष्ठ परमेश्वरेति पुष्पांज

त्रिनिवेयसन्निधानेन देवदेवेन प्रकृताशुग्रहाय गृहीतविग्रहं करचरणाद्यवयविनें शंखचक्राद्यां पुष्पवंतं निजवाहनापु
 षेत्तं निजतुल्यकर्मके वस्थितं सर्वलोकसाक्षिणमणीयांसं परमैश्वर्यसि परमांश्रियं ग्रामयेति मंत्रेण पुष्पांजलावागतं
 विभाज्यार्चायां विन्यस्य प्राणभृतिं ह्यो कुर्यात् यथा प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्रा क्रमयः ऋग्यजुः सामानि
 छंदोऽसि क्रियामय चतुः प्राणारब्धा देवता आंबीजम् कौशक्तिः प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः ततोऽनृथादीन् क्र
 मेण शिरसि सुखत्वं देयं गुह्यपादे बुविन्यस्य ओं करवं गं वृं अं पृथिव्यं तेजो वाय्वाकाशात्मने आहृदयाय नमः ओं
 नं छंजं द्यं अं ईं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मने ईं शिरसे स्वाहा ओं टं ठं डं णं उं ओन्नतत्वक्स्पर्शनिद्रा प्राणात्मने ऊं शिरयो
 वपट् ओं तं यं दं धं नं एं वाक्पाणिपादपादू पस्थात्मने ऐं कं चत्वाय हुय ओं पं फं बं भं मं ओं वचनादानविहरणोत्स
 र्गानं दक्षाने ओं नेत्रत्रयाय वीपट् ओं यं रं कं वं शं पं संहं कं स्तं अं मनीषुत्य हं कारचित्तात्मने अं भस्त्राय फट् एवं
 आत्मभिर्देवैश्च कृत्वा देवं रमृस्त्राजयेत् ओं आं ह्रीं क्रौं यं रं लं वं शं बं संहं सः देवस्य प्राणा इह प्राणाः ओं आं ० हंसः देव
 स्य जीव इह स्थितः ओं आं ० हंसः देवस्य सर्वेन्द्रियाणि ओं आं हंसः देवस्य वाङ्मनश्च स्तः ओन्न प्राण प्राणा इहागत्य
 स्वस्तये स्मरन्नेन मन्त्रिणं निष्ठं तु स्वाहेति ततोऽर्चाहं यं गुष्ठं दत्वा जयेत् अस्म्ये प्राणाः प्रतिष्ठं तु अस्म्ये प्राणाः स्मरं तु च
 अस्म्ये देवत्वमर्चयेन्मामहेति च कञ्चनेति ततः प्रणवेन संरुध्य मजीवं ध्यात्वा भ्रवाद्यो रिति तत्तु चंजत्वा कर्णे गायत्रौ
 देवमंत्रं च जप्त्वा पुरुषसूक्तेनोपस्थाप्य पादनाभि शिरः स्तस्मृत्वा इहे वैधातिभिर्जपेत् ततः कर्ता स्वागतं देवदेवे-
 न्नायन्नाग्यात्सिंहागतः प्राकृतं तमदृष्ट्वा गंगां च त्वत्परिपाक्य धर्मार्थकामसिद्ध्यर्थं स्थिरो भवन्नभ्यायनः

सान्निध्यं तु सदा देवस्वार्चायां परिकल्पय यावच्चंद्रावनीसूर्यास्तिष्ठत्यप्रतिघातिनः तावत्त्वयात्र देवेश स्थेयं भ-
 क्तानुकंपया भगवन्देव देवेश त्वपिता सर्वदेहिनाम् येन रूपेण भगवंस्तया व्याप्तं चराचरम् तेन रूपेण देवेश
 त्वाचीयां सन्निधौ भवेति न मेत् एतदंतं सर्वदेवानां समानम् देवमंत्रं श्रमूलमंत्रौ वैदिको वा ग्राह्यः अथाचार्यः
 कर्त्तव्यं लिंगमर्चो वा ओम्स्त् पुरुषमावाहयामि ओम्सुवः पु० ओम्स्त् वः पु० ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषमावाहयामि
 त्यावाह्यं प्रणवेनासनं दत्वा तेनैव दूर्वा श्यामा कविष्णुक्रांता पद्ममिअं पादयन् इमा आपः शिवतमाः पूताः पु-
 ततमा मेध्या मेध्यतमा अमृता अमृत रसाः पाद्यास्ता जुषतां प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान्महाविष्णुर्वि-
 ष्णवे नम इति पादयन् भगवान्महादेवो रुद्राय नम इति लिंगे इमा आपः आचुमनीयास्ता जुषतामित्या च म-
 नोयम् अर्घ्या इत्यर्घ्यम् ततो वेदमंत्रैः संस्त्राप्येदं विष्णुरिति विष्णो नमो अस्तनील ग्रीवायेति लिंगे प्रतिसर-
 विस्तस्य इमे गंधाः श्रमा दिव्याः सर्वगंधे रलंकृताः पूता ब्रह्मपवित्रेण पूताः सर्वस्य रश्मिभिः पूता इत्यादि पू-
 इति गंधम् इमे माल्याः श्रमा दिव्याः सर्वमाल्यै रलंकृताः पूता इत्यादि माल्यं इमे पुण्याः श्रमा इत्या-
 दपुष्पम् वनस्पदिरसो धूपो गंधा द्यो धूप उत्तमः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् प्रतिगृह्णा-
 त्वत्यादि धूपम् ज्योतिः शक्रं च तेजश्च देवानां सततं प्रियः प्रभाकरः सर्वभूतानां दीपो यं प्रतिगृह्यतामि-
 ति दीपं दत्वा विष्णोः संकर्षण वासुदेव प्रध्मन्मनिरुद्ध पुरुषोत्तमाधोऽक्षज नृसिंहाच्युत जनार्दनोऽपेन्द्र ह-
 रिरुष्णोति हादशानामभिः केशवादि हादशानामभिर्वा पुण्याणि समर्प्य तेरेव तर्पणं कृत्वा पायसगुडोदन

निग्रोदनाभिपवित्रंतेचिनतीमितिनिवेद्यकृसरंपूर्वोक्तनामभिर्हृत्वातेनेवशार्ङ्गिणेश्चिथेसरस्वत्यैविष्याने इतिहु
 त्नाविष्णोर्नुकं० तदस्यप्रि० प्रतद्विष्णु० परोमात्र० विचक्रमे० त्रिदेव० इतिद्वादशनामभिश्चासुधोस्वाहेति
 जुहुयात् लिङ्गेतुदीपांतं कृत्वा मवाय० देवाय० शर्वाय० ईशानाय० पशुपतये० रुद्राय० उत्राय० श्रीमाय०
 महतेदेवाय नम इतिपुण्याणिदत्वातेरेवतर्पणंकृत्वापवित्रंते इतिपायसंगुडोदनंचनिवेद्यपूर्वोक्तनामभिः
 कृसरंहुत्वाभवस्यदेवस्यपत्यैस्वाहेत्याद्यष्टभिः गुडोदनंहुत्वाभवस्यदेवस्यसक्तताय स्वाहेत्याद्यैर्होमोदोदनंहु
 त्वाव्यंयकं० मानोमहात० मानस्तोकं० आरात्तेगोम्र० विकिरिदविलोहि० सहस्राणिसहस्रश इतिद्वादशापते
 हुत्वाशिवायशंकराय सहमानाय शितिकंठाय कपर्दिने ताम्नाय अरुणाय अपगुरमाणाय हिरण्यवा
 हवे सस्यंजराय वस्तुशाय हिरण्यायेतिचक्षुहुयात् ततःस्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य पूर्वोक्तसर्वहवि
 र्भिर्विष्णवोर्लिङ्गायवावलिंदद्यात् मंत्रस्त त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुरातनं नारायणं विश्वसृजं यजामहे त्वमे
 वयं ज्ञो विहितो विधेयस्त्वमात्मनात्मन् प्रतिगृणहीष हव्यमिति लिङ्गेतु नारायणपदेरुद्रश्चिवमिति च देत् ततो
 श्वस्य पर्पो भूर्भुवः स्वरोमिति हुतशेषं निधाय त्रदक्षिणीकृत्य विश्वभूजे आत्मने परमात्मने नम इति नत्वा च
 र्याय शतंतर्पेतदूर्द्धद्वादशतिस्मरं कां वागं दत्वा क्रत्विभ्योपि दक्षिणां दत्वा शतं द्वादशवा द्वाभ्दं णान्मोजये
 दिति संक्षेपः प्रासादमात्रेनूतनेतु गार्ह्योक्तजलाशयप्रतिष्ठाविधिमेषवकुर्यात् गोरुत्तारणपात्रीप्रक्षेपादितु
 नमचतिह्यरत्नोपात् वारुणहोमस्थानेवास्तुहोमः अन्यत्तद्देव इति भट्टकमलाकरकृते लिङ्गाचार्याप्रति

ष्ठाविधिः अथपुनःप्रतिष्ठा तामधिकृत्यहयशीर्षपंचरात्रे चांडालमद्यसंस्पर्शदूषितावक्रिनाथ
 वा अपुण्यजनसंस्पृष्टाविप्रक्षतजदूषिता संस्कार्येतिशेषः पदार्थादर्शब्राह्मे रवंडितेस्फुरितेदग्धेभ्र
 ऐमानविवर्जिते यागहीनेपशुस्पृष्टेपतितेदुष्टभूषिषु अन्यसंनार्चितेचैवपतितस्पर्शदूषिते दशस्वेतेषुनोच
 कुःसन्निधानादिचौकसः यागःपूजा पशुगर्दभादिः पंचरात्रे रवंडितास्फुरित्तादग्धायस्मादर्चाभयावहा त
 स्मात्समुद्धरेत्तातुपूर्वोक्तविधिनानरः अर्चाभंगादलपवासःकार्यः नराज्ञोविक्ष्वेवश्रीयात्करार्चोविक्ष्वेनथे
 तिषिष्युधर्मोक्तेः सिद्धांतशेखरे चौरचंडालपतितश्वोदक्यास्पर्शनसमिति शिवाद्यपहतीचैवप्रतिष्ठापुनरा
 चरेत् पंचरात्रे अंगादंगादिसंस्थानेप्रतिष्ठापुनराचरेत् जलाधिवासविहितनेत्रोन्मीलनवर्जिताम् श्रद्धावि
 वेकेविष्णुः द्रव्यवत्कृतशौचानां देवतार्चानां भूयः प्रतिष्ठापनेनश्रद्धागिति अर्चाःप्रतिष्ठाः तद्रव्यस्यत्वा
 न्नादेरुक्तशौचं कृत्वापुनःप्रतिष्ठांकुर्यादित्यर्थः स्मृत्यर्थसारेयेंवम् तद्विधिलोभायनसूत्रे पूर्वप्रतिष्ठितस्य
 बुद्धिपूर्वमेकरात्रीद्विरात्रमेकभासं द्विभासं वार्चनादिविच्छेदे शङ्करजस्वलाद्युपस्पर्शनिर्धूवोक्तेकालेपुण्याहवाचयि
 त्वाद्युगमान्ब्राह्मणान्मोजयित्वा निशायांजलाधिवासंकृत्वाश्वोभूतेकलशपूर्णेनपंचगव्येनतत्तन्मंत्रैः स्नापयित्वा
 अन्यंकलशंशुक्लीदकेनापूर्यतास्मिन्नवरक्षानिप्रक्षिप्यतंकलशंतत्तद्वायव्याऽष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशति
 वारंवाभिमंत्र्यतेनोदकेनदेवंस्नापयेत्ततःशुक्लोदकेनस्नापयेदष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिवापुरुषसूक्तेन
 मूलमंत्रेणच ततःपुष्पाणिदत्त्वा यथासंभवमर्चयित्वागुडोदनंनिवेदयेदिति बुद्धिपूर्वमुविच्छेदेदपूर्वोक्ताप्र-

निभांपुनः कुर्यात् पूर्वोक्तविष्णुवचनत् इदं यलमासशक्रास्नादावीपिकार्यमिति मदनरत्ने हेमाद्रौ च देवाचो
 प्रासादभेदेनेतु इत्यप्योक्तशेषः वापीकूपारामसेतुसम्प्रातडागचप्रदेवतायतनभेदं न प्राप्यश्चित्तं च तस्मात्
 इतीर्जुह्यात् इदं विष्णुर्मानस्तोत्रे विष्णोः कर्मणि पादोस्येति यादेवतामुत्सादयति तस्येदेवताये ब्राह्मणाभ्यो-
 जयेदिति शंखलिखिते प्रतिगारागदूषसंस्कारः पुनः प्रतिष्ठा अष्टशतपणादंष्ट्रैत्यर्थः अथ जीर्णोद्धारः
 नितानामिति समुत्थानं प्रतिक्रियाप्रतिस्कारः पुनः प्रतिष्ठा अष्टशतपणादंष्ट्रैत्यर्थः अथ जीर्णोद्धारः
 सचलितगादौदगधेनने चलिने चकार्यः अयंचानादिसिद्धप्रतिष्ठितलिङ्गादौ भंगगादिदुष्टेपिनकार्यः तत्र पुन ह्यभि-
 पेकं कुर्यादिति भिन्निक्रमः कर्माभ्युक्तदेवस्य जीर्णोद्धारं करिष्य इत्युक्त्वा पुण्याहं वाचयित्वा चार्यं ऋत्विजश्च हत्वा
 लिङ्गे ओं व्यापकेश्वरत्वं दयायनमः ओं व्यापकेश्वरशिरसे स्वाहेत्येवं षडंगं कृत्वा घोरमंत्रं शतं जप्त्वा भिन्निक्रमं प्रतिष्ठा
 व्याधारेण धृत्वा संघर्षैः सह संहुत्वा इन्द्रादिभ्यो नाम्नावलितं दत्वा जीर्णदेवं प्रणवेन संपूज्य ब्रह्मादिमंडलदेवतानां हो-
 मं पूर्वोक्तं कृत्वा देवं प्रार्थयेत् जीर्णो भगवन्मिदं वैवसर्वदोषावहं नृणाम् अस्योद्धारं कृते शांतिः शास्त्रेऽस्मिन्कथिता
 लया जीर्णोद्धारविधानं च नृपराष्ट्रहितावहम् तदर्थं स्तिष्ठतां देवप्रहरामितवाज्ञयेति ततः क्षीराज्यमधुदूर्वा-
 समिद्धिभ्यादौत्तरसहस्रं शनं वा देवयज्ञे णहुत्वा गानादंशां शोनालिङ्गत्वा लनार्थं सहस्रं शतं वा पायसेन हुत्वा लिङ्गे
 प्रार्थयेत् लिङ्गरूपं समागत्य येनेदं समर्थं स्थितम् यायास्त्वं संमितं स्थानं संत्यजेव शिवाज्ञया अत्र स्थाने च-
 यानि चासर्वविधैश्चरैर्युता शिवेन सह संतिष्ठेति गंत्रिजलनाभिषिच्य विषसर्जयेत् ततोऽस्त्रमंत्रितेन रत्न-

त्रेणरवात्वालिंगमादायनद्यादोवामदेवेनलिंगं प्रणवेनमूर्तिंक्षिपेत् दारुजंतुमधुनाप्यज्याघोरैणदहेत् हेम
 रत्नादिमयंतुदग्धंचलितंवापुनस्तत्रैवस्थापयेत् ततः शाल्यैअघोरैणतिलैः सहसंहुलाप्रार्थयेत् भगवभूतः
 व्येशलोकनाथजगत्पते जीर्णलिंगममुद्धारः कृतस्तवाज्ञयाभया अग्निनादारुजंदग्धंक्षिप्तंशैलादिकंजले प्रा
 यश्चिन्नायदेवेशअघोरास्त्रेणतर्पितं ज्ञानतोज्ञानतोवापियथोक्तंनक्तंयदि तत्सर्वपूर्णमेवास्तत्वत्प्रसादान्म
 हेशवरेति ततोयजमानः प्रार्थयेत् गोविप्रशिल्पिभूतानामाचार्यस्यचयज्वनः शान्तिर्भवतुदेवेशअच्छिद्रंजा-
 यतामिदम् मूर्तौतुविशेषः त्वत्प्रसादेननिर्विघ्नं देहं निर्मायत्यत्सौ वासंकुरुकरश्चैष्ठतावत्त्वचात्यकेगृहे
 वसन्क्लेशं सहित्वैह मूर्तिं वैतवपूर्ववत् यावत्कारयतेभक्तः कुरुतस्य च वांछितमिति ततो नवांमूर्तिं लिंगं वा क
 त्तोक्तविधिनास्थापयेत् मूलं त्वग्निपुराणे स्पष्टम् इति जीर्णोद्धारः अथ तुलसीग्रहणम् देवयाज्ञिक क
 ते स्मृतिसारे वेधुतौ च व्यतीपाते भौममार्गवभानुषु पर्वद्वये च संक्रांतौ द्वादश्यां सूतकद्वये तुलसीयैर्वि
 न्वंति नैच्छंति हरेशिरः विष्णुधर्मोत्तरे रविवारविनादूर्वातुलसीं द्वादशीं विना जीवितस्याविनाशाय प्रवि
 चिन्वीत धर्मं विन् तया संक्रांतावर्कपक्षाने द्वादश्यां निशिसंध्योः येच्छिन्नं तुलसीपत्रं तैच्छिन्नं हरिमस्त
 कम् पाप्मे द्वादश्यां तुलसीपत्रं धात्रीपत्रं च कार्तिके लुनातिसनरोगछेन्निरयानतिर्गहितान् रुद्रयामले
 द्वादश्यांचदिवास्वापस्तुलस्यवचयस्तथा विष्णोश्चेदिवास्तानं वर्जनीयं सदाबुधैः विष्णुधर्मे न छिंद्यात्तुल
 सांविप्रो द्वादश्यां वैष्णवः क्वचित् देवार्थे तुलसीछेदोद्दोमार्थे समिधांतथा इंदुसयेन दुष्येत गवार्थे इंदुतृणास्य च

ग्रहणमंत्रस्तथाद्यौ तुलस्यमृतजन्मासिसदात्वंकेशवप्रिये केशवार्थविविन्वाभिवरदाभवशोभनेदति पारिजा
तेदक्षः समित्पुष्पकुशादीनांहितीयः अथपुष्पादेःपयुषितत्वम् भार्गवार्चनेभविष्ये प्रहरंतिष्ठतेजा
तीकरवीरमहर्निशम् तुलस्याविल्वपत्रेषुसर्वेषुजलजेषुच नपयुषितदोषोस्तिमालाकारगृहेपिच बृहन्ना
रदीये वर्ज्येपयुषितंपुष्पंवर्ज्येपयुषितंजलम् नवर्ज्येतुलसीपत्रंनवर्ज्येजान्दवीजलम् तत्रैवपाद्ये तुलसी
पयुषितानेवविल्वंलुत्रिदिनां वधि पद्मंपंचदिनात्तुल्यंशेषंपयुषितंविदुः स्कांदे पालार्शदिनयेकंतु पंकजं
चदिनत्रयम् पंचाहविल्वपत्रंचदशाहंतुलसीदलम् पंदांथादर्थेवोपदेवस्त्वन्यथाह विल्याभार्गजातीतुल
सिशमिशनाकेतकीभृंगदूर्वायंदांभोजाहिदग्भासुभितिलतगरत्रह्नाकल्हारमर्त्यैःचंपाश्वारातिकुंभीदमनम
रुक्काविल्वनीहानिशस्तात्रिशत् ३० ज्येष्ठा १० दधि ४ निधि ९ वस्त ८ भू ८ यमा २ भू ८ एवम्
अस्यार्थः शताशतावशं मंदः मंदारः अहिर्नगकेशरः सुभिरगस्त्यः अश्वारातिः करवीरः कुंभीपादलेति
केदेवनिपंतुः अरयः षट् ईशाः एकादश उदयश्चत्वारः निधयो नव वसवोष्टौ भूरेकः यमोद्वौ विल्वमारभ्या
हिपर्यंतंगणयित्वादर्भमारभ्यपुनस्त्रिंशदादिगणयेदित्यर्थः एतद्दिनोत्तरंपयुषितानीत्यर्थः दौडुरानंदेस्कांदे
दमनसुपक्रम्य तस्यमालाभगवतः परमश्रीतिकादिणी श्रुक्कापयुषितावाधिनदुष्टाभवतिक्वचित् तिथितत्वे
मात्से विल्वपत्रंचमाध्यंचतमालामलकीदले कल्हारंतुलसीचैवपद्मंचसुभिपुष्पकम् एतत्पयुषितंनस्यात्
कुशाश्चकलिकास्तथा स्मृतिसारावल्याम् जलजानांचसर्वेषांपत्राणामहतस्यच कुशपुष्पस्यरजनसुवर्णक

नयोरपि नपयुधितदोषोस्तितीर्थनोयस्यचैवहि मुकुलेनार्चयेद्देवचंपकैर्जलजैर्विना अथाशिवनिर्मात्यनिर्णयः सिद्धन्तः
शेखरे धराहिरण्यगोरत्नताम्ररोव्यांशक्रादिकान् विहायशेषनिर्मात्यं चंडेशायनिवेदयेत् अन्यदन्नादिपानीयं तांबू
लंगंधपुष्पकम् दद्याच्चंडायनिर्मात्यं शिवभुक्तं तु सर्वशः आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभंगेतुलक्षकम् धनस्यभक्षणो-
त्तेषां पादोनलक्ष्मीरितम् निर्मात्येभक्षितेन लक्ष्म्यादतः शुद्धिरिति दातुं च भक्षणसमं तदर्थं तु येषु क्षणे अकामा-
द्रक्षणयद्वा निर्मात्यस्य जपे स्तुतिः ब्रह्मपंचकुसाहस्वधर्मेण सहितं ततः कामतो भक्षणे दीक्षा प्रायाश्चिन्तनचान्यतः
निर्मात्यं लंघने योरं प्रजपेदुत्तमतः स्वर्गश्च लंघनसमो विष्णो भक्षणे न च स्मृत्यर्थसारेपि शैवसौरनिर्मात्यने
वेद्यभक्षणो चांद्रम् अभ्यासे द्विगुणमत्याभ्यासे पतनम् अन्यनिर्मात्ये व्यनापदेवमिति इदं कज्योतिर्लिगाद्यति
रिक्तविषयम् तथा च पुरुषार्थप्रबोधे भविष्ये ज्योतिर्लिगं विना लिंगं यः पूजयति स तमः तस्य नैवेद्यनिर्मात्य
भक्षणान्नमृच्छकम् शालग्रामोद्भवे लिंगे वाणालिंगे स्वयं शुवि रसालिंगे तथा र्वे च सरसिद्धप्रतिष्ठिते हृदये च
द्रकानं च स्वर्णरोव्यादिनिर्मिते शिवदीक्षावताभक्तेनेदं मध्यममितीयते तथा बाणालिंगे स्वयं भूतं चंद्रकाने हृदि
स्थिते चांद्रायणसमं ज्ञेयं शंभोर्नैवेद्यभक्षणम् लिंगे स्वयं शुचे वाणे रत्नजे रसमिति ते सिद्धप्रतिष्ठिते चैव न च
डाधिकृतिर्भवन् यत्र चंडाधिकारोस्ति तद्रोक्तकृत्यं न मानवेः चंडाधिकारो नो यत्र भोक्तव्यं तत्र भक्तिः त्रैविक्
प्यां बाणालिंगे च लोहे च सिद्धलिंगे स्वयं शुवि प्रतिमास्तु च सर्वास्तु न चंडाधिकृतो भवेत् अत्र ब्रह्महापिशचिर्भू-
त्वा निर्मात्यं यस्तु धारयेत् तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रते इति स्कांदादशतचिन्तनग्राह्यं शिवनिर्मात्य-

किं नु स्यात्तेति स्मार्तोः अनुपनीतेन न ग्राह्यापि ति श्रीदत्तः शिवदीक्षाहोत्रेन ग्राह्यापि ति शोवाः तिथितत्वे हेमाद्रौ परिशि-
 ष्टे अथाद्यं शिवेने वेद्यं पंच पुष्पं फलं जरुम् शालग्रामशिला संगान् सर्वयानि पवित्रताम् पंचायतनपूजायां तत्रेण च
 निवेदितमित्यर्थः शिवपुराणे येथारभद्रशमिताः शिवभक्तिपराऽऽसुराः शंभोरन्यत्र देवेषु ये पक्ता ये न दीक्षि-
 ताः तेषां मनहर्मी शस्यतस्त्रसादत्तुष्टयम् काशीरवंडे जरुस्वयोरणं मूर्ध्नि विश्वेशस्नानजन्मनः एष जालंधरो
 वंद्यः समस्तस्तरुहूभः तथा स्नापयित्वा विधानेन यौलिंगस्तपनोदकम् विःपिबैन्निविधं पायंतस्येहाशुविनश्यति
 लिंगस्तपनचारिर्भ्यः कुर्यान्मूर्ध्नि भिषेचनम् गंगास्नानफलं तस्य जायते च विपाप्मनः इदं पूज्याय वशाद्विष्वेश्वर-
 विपयामिनि केचित् काशीस्थपुराणप्रसिद्ध सर्वलिंगविषयम् काशीरवंडेरलेश्वराख्याने तथैव दर्शनादित्यन्ये अ-
 यरुपिः राजमार्तेडः ऋक्षेषूत्तरपौष्णं वैष्णवमधामूलानुराधाशिवनी प्राप्तापत्यकरद्विंदेवनशुक्राक्षेयपादेषु च नि-
 देयिष्टपभैहले श्वस्तमनोमालाभिरभ्याचि तेर्दलाक्षेत्रपतेर्बलिहलधरः क्षेत्रं नतः कर्षयेत् प्राज्ञेश्वरपुत्ररादिनि-
 मघामार्तेडानित्याशिवनीपौष्णानुप्यामरीचयः शतभिषक् स्वातीविशाखा तथा जीवाक्कुसितेन्दुनंदनदिने लगेन च सो-
 म्योदये सस्यानां वपने तथैव लवने शस्तास्त्रथारोपणे चंडेश्वरः हस्तचित्रादिनिस्वातीरेव त्रयोश्रवणत्रये स्थिरल-
 म्नेगुरोचरि वीजं धार्य ज्ञाशक्तयोः ७० धनदाय सर्वलोकाहिताय देहिमेधान्यं स्वाहा लखयित्वा इमं चंधान्यागारे नि-
 धापयेत् सस्यवह्निं परांकुर्यात्सृजितं प्रनिपूजयेत् दक्षिणदिङ्मुखगमनं गमनमभिनवास्तनारीषु व्ययमपि सस्य
 धनानां ननु धातुधवासरे कुर्युः शनिवारचनौ कार्थोधनधान्यव्ययौ बुधैः अथ वस्त्रं श्रीपतिः शोहिणी शुक्रपंचके

भैः शुनरास्तत्पुनर्वस्मद्दये रेवतीपुनर्वस्मदेवतेचभेनव्यवस्वपरिधानमिष्यते जीर्णैरेवोस्ततमं तु भिराद्रिपिंदोभोभेः शूचे-
 बुधादेनेतु भवेद्धनाय शानायमंत्रिणि भृगोऽप्रियसंगमायमदेमलायचनवांचरधारणं स्यात् रोहिणीयुरुपुनर्वस्मदेऽप्य-
 विभर्तिनचवस्वभूषणे सानयोधिदवलंबतेपतिस्तानमाचरनिवास्तोपिया अथातं कारचलयादि देवज्ञयद्भुभः गो-
 सत्यपूषयस्मभिः करपंचकेनमातंहोमयुरुदानवमंत्रिचारे शुक्लसूचर्णमणिचिद्रुभशरंवदंतरत्नाजराणि निधत्तानिभ-
 वंतिसिद्धेऽप्योतिर्निबंधे हस्तपुराधमृगपूषधनिष्ठपुक्चित्रोत्तरास्तत्पुनर्वस्मरोहिणीपु लनेस्थिरैरयिस्ततेंदुजजी-
 ववारिहैमादिधारणविधिः कथितोनराणां तत्रैवभीषतिः पौष्णाशिवनीयस्तकरादिषुपंचकेषु कौस्तुभहममणिचिद्रुम-
 काचशरवाः नार्याधृताः स्तुतस्वरवार्थकराभर्षेतिवा ह्योनरादितिगुरुष्वस्तवायभर्तुः तत्रैव शरवादिवररत्नानिपु-
 ष्यादित्कनरास्तुच रोहिण्यांनेवगृण्हीनभर्तुर्शीविनकाक्षिणी अथसूचीकर्म वामयादिभिभत्वाष्ट्रमेचचंद्राशिवनी-
 पुच सूचीकर्मतनुत्राणमेभिर्ऋक्षैः प्रशस्यते अथशय्या हस्तादितिब्रह्मगुरुस्तराणिपौष्णाशिवसूतेंदुभचित्रभा-
 नि वरिषुजीवेदुसितेंदुजानांशय्यासनारंभणमुत्तमं स्यात् अथशस्त्रधारणम् पुष्येच्चादितिचित्रयद्यतनयेऽशक्रो-
 नरांरेवनी स्वातीचाजिगिषास्वमित्रसहिनेभानोगुरोभार्गवे कुंभेकीटयुहे वृषेभृगपतोचेंदोषु भेर्वाक्षितेसन्नाहः श-
 रवइकृतं छुरिकाधार्यानुपाणांहिताः अथस्वामिसेवा चंडेश्वरः रोहिण्युत्तरपौष्णेषु वस्मवारुणयोरपि सेयेनस्वा-
 मिनभृत्यः शभचारोदयेतथा ज्योतिर्निबंधे दासीदासादिभृत्यानांकुर्यात्संग्रहणंबुधैः स्थिरलनेशभैर्हृष्टेमंदवारै-
 विषोषनः अथगंजाश्वदोलाः सएव पौष्णाप्रज्ञेशादिनिभद्वयानिहस्तादिषड्कृत्ययणोत्तराणि दोलादिमातंगतुरंगमा

पापानोहणे श्रीष्टपूजप्रदानि अथ नृत्यम् हस्तः पुण्योवासवरोहिणी च ज्येष्ठा शोभां गुरुणं चोन्नराश्च पूर्वा चार्धः कीर्तित
 श्वक्रवर्ती नृत्यारंभे शोभनीयं भवर्गः अथ राजदर्शनम् श्रीपतिः मृगाश्विपुष्यश्रवणश्रविष्ठा हस्तध्रुव व्याघ्रभापूषभाभि
 भेद्रेण युक्रानिनेषवराणां विलोकने भाभिप्रशस्तप्रदानि अथ क्रयविक्रयो भाद्रपदश्रविष्ठाश्रमं निदि वाकरे पुमूलानिलोत्तरतु
 रंगमरेचनीपु सारंगयाणिस्जमीकरमेचमेपुलाभः संदेवभवति क्रयविक्रयापयाम् वस्तेषु चित्राशतभिषास्वातीरेवती
 नाश्विनीशरुक्ता श्रवणश्चतथापोक्ता वस्त्राणां क्रयणेशरुभः अथ सेतुः स्वातीयुक्ते मंदगरेषु पलगने शरुमेदिने सेतूनां
 बंधनं कार्यं भ्रवभ्रैचार्कजीवयोः अथ पशुकृत्यम् श्रीपतिः निभोन्नरावेणावरोहिणी पुचतुर्दशीदर्शदिनाष्टमीषु
 स्थानपवेशोगमनं विदध्यन्तुमान् पशूनां कदाचिदेव चंडेश्वरः हस्तमूलविशाखास्तिरेवत्यां श्रवणे तथा मेनेचवा
 रुणे श्रेष्ठं पशुक्रयणमुच्यते पूर्वात्रयामृतमयूरगुहनाशनैषु इंद्राग्निवाजिवस्कराणशंकरेषु एतेषु गोमाहवदंति
 गमादिनाना प्रकारपशुजातिगतिः प्रशास्ता अथ गजदंतच्छेदः ज्योतिर्निबंधे स्वाष्ट्रैवेष्वावअश्विन्यामादित्येचस्तदे
 दंतिनां शरुभदं कर्म पुष्ये हस्ते च कीर्तितम् अथ निक्षेपः भरणीत्रीणि पूर्वोणि आर्द्राश्लेषा मघा तथा चित्रा ज्येष्ठा विशा
 खा चमूळं मृगश्रवस् एभिर्दंतं प्रयुक्तं च यद्यन्निक्षिप्यनेधनं सृष्टतो धावमानस्य निधनो नोपपद्यते अथ क्रणयोक्षः
 श्रीपतिः वागीशमंददियसां शकलग्नयुक्ते रिक्तास्मंददिवसे कुलिकोदये च मैत्राह्नीयपदमैत्रमुहर्तयुक्ते राशकृद्मे
 च क्रणमोस्तमुशानि संतः अथ राजसुद्रा मृदुभ्रवक्षिप्रचरे शरुभेषु योगे प्रशस्ते शानि चंद्रयर्जम् यारेति शोपूर्णजया
 रूपे च सुद्राप्रतिपदाशरुभदाहिराज्ञाम् अथ नौः चंडेश्वरः पोष्णाश्विनीतुलगावारुणमित्रा चित्राशीतोष्णारविषवसवो-

नलवंत्यमूनि वारेचजीवभृगुनंदनकेप्रशस्तेनौकादिसंघटनवाहनमेषुकुर्याम् अथभोगः गुरुभरविभानुराधाविधानृपो-
ष्णाशिवरोहिणीसुस्थान् स्वात्कत्तरासक्तुर्याच्छयनासनभोगभोगादि अथशमश्रुकर्म श्रीपतिः पुण्येपौष्णेचाश्विनी-

शाक्रेहस्ताद्येविकेभेव्यदिस्थाः क्षौरंकार्यंवेष्णावादित्रयेचमुक्तासौमादित्यपातंगिवारान् नस्नातभुक्तोत्कटभृ-
षतानामभ्यक्तयात्रासमरोत्सुकानाम् क्षौरंविदध्यानिशिसंध्ययोर्वीजनीविषूणांनवमेनचान्हि त्रिस्थलीसेतोहृद्-
गार्यः रथ्यारसौरपातेपुरात्रौपातेजनाहनि आद्वाहःप्रतिपद्रिक्ताभद्राःक्षौरेषुवर्जयेत् गार्ग्यः षष्ठ्यमापूर्णिमापान-
चतुर्दश्यष्टमीतथा आसप्तसन्निहितंपापंत्रयतेलेभगेक्षते राजमार्तंडः देवकार्येपितुःश्राद्धेरेवंशपरिक्षये क्षौरक-
र्मनकुर्वीतजन्ममसेचजन्मभे बृहस्पतिः राजकार्येनियुक्तानांनराणांभूपत्नीविनाम् शमश्रुलोभनस्वच्छेदेनास्तिकालवि-
शोधनम् तथा क्षौरंनैमित्तिकंकार्यंनिषेधेसत्यापिभ्रवम् पित्रादिमृतिदीक्षासप्तप्रायश्चित्तेत्त्वतीर्थके केचिन्नूनरार्धम-
न्यथापठन्ति सुंदनस्यानिषेधोपिकर्तनंतुविधीयतइति नारदः नृपविप्राज्ञयायज्ञेमरणेबंधमोक्षणे उद्वाहेऽश्विलशार-
क्षेतिथिपुसौतमिष्टदम् भारते ग्राड्ःसुरवःशेषश्रुकर्मणिकारधीतसमाहितः उदःसुखोवाधभूत्वातथायुर्विंदतेमह-
त् अपरार्के उदङ्ःसुखःग्राड्ःसुखोवायपनंकारयेत्स्तधीः केशशमश्रुलोभनस्वान्युदकंसंस्थानिवापयेत् दक्षिणंकर्ण-

धर्मार्थपापसंक्षये शिरवाद्यंनवसंस्कारेशिखाद्यंतंशिरोवपेत् गतीनांतुविशेषोनिगमे कक्षोपस्थशिरवावर्ज-
कृतं धिषुवापयेदिति अन्येपिविधिप्रतिषेधाःप्राशुक्ताः अप्येधनसंग्रहः ब्रह्मानिलार्कमघमूलत्रिपूर्वैरोद्गोष्णा-
नुराधयगुरुपिण्डविशारवयुक्ते वारेकुजार्कभृगुनंदनसोमजानांश्रेष्ठधनस्यकरणांभवतिप्रशस्तम् अधनधानं श्रीप-

तिः रेवतीशुभ्रिपुनरुक्त हस्तत्राह्मणः पृथगापि क्षितये च शुचरेषु गदितं पृथक् चानां प्राशनं न वनवान् विधानम् अथ नये भो
 जनपात्रं ज्योतिर्निचये भोज्यपात्रं संध्यासिधौ घटयेद्वासमाहरेत् तत्रान्नप्राधान्योक्ते काले भोजनः भाचयेत् अथात्रैव
 पूर्णफलदिभक्षणम् चंडेश्वरः मूलाशिवमेव करतिष्य हरिद्रोक्षेषु योणोत्तरे दक्षिणवर्षे वासवेषु वारिषु श्रुतिनया
 केन वारकेन सांख्यसूनुन फलदायकानि हिनाय अथ होमे आहुतिपातः ज्योतिषे तदृश्यादिद्रुभास्करिचंद्रमः कुलसरे
 ज्यविधुनुदफेनचः रविभक्तो दिनभंगणये च्छमाश्रित्य गंत्रिजपं न्यसेत् दिनकरार्कितमः कुजकेतवौ हुन शुभे
 नक्षत्रास्तिसरे शक्राः हवनचक्रपिदं प्रविलोक्य तौ हवनकर्मणि सवें समृद्धये अन्नशोतेन रुक्तावेषु धर्मैः स्फुरय-
 हयुरये चैव संजाने हवनैश्च शोभितं विधाय गां दद्याद्वा ह्मणाय कुटुंबिने आयसोऽर्पितं मां छत्वा भिक्षये नाम धो सुखी
 गोमूत्रमधुगंधां ये रविर्वा प्रतिमांततः स्वस्थानि धाय संपूज्य तत्र होमो विधीयते अत्रापचादः क्रियासारे नित्ये नि
 मिनि के दुर्गा हो मादौ न विचारयेत् अथ ज्वरादौ फलम् श्रूयतिः स्वात्मा श्लेष्मरो द्रव्योऽस्मात् शक्रो रोगोऽस्मिन् जायते य
 स्मपुंसः तद्वैपश्यं व्यापृत्तौ निः प्रयत्नः स्यादुपधाव्ये लब्धजन्मा विधेयः ज्यायुस्ततिर्यस्य योयोसं मेने प्राणत्राणजा-
 यनेन स्य रुच्छात् वैश्वेसोम्ये रोगमुक्तिस्तुभासादि शत्यास्थाद्वा सराणां मयास्त पक्षादस्ते वासये सदिदेवे मूलाशिव-
 न्योरग्निधिष्ये नवाहात् वाम्ये त्याष्ट्रैवेणावेवाक्तो नैरुज्यं स्थान्नमेकादशाहात् अहिबुधेति ब्यसं ज्ञेयमास्ते
 नृजापत्यादि स्य योः सप्त रात्रात् ज्योतिषे रोगान्मुक्तिर्जायते मानवानां निः संदिग्धं जल्यितं गर्गं मुख्यैः ज्योतिषे
 एकादो निधनं दशाहमभिलादाणा विधयत्येताः सखांगा विलयश्च यामायु पुं मासो मृतिः पक्षकः क्षेमासा च धावि

शतिर्दशनिशाः पक्षांतपक्षानस्वान्वासोपक्षदशांतपक्षवकुभ्रः पीडादिगान्धाविषभात् देवज्ञः उरगवरूपगौरीद्रावांसवंद्र
 त्रिपूर्वायमदहनविशारवापापचारेणयुक्ताः तिथिपुनर्वमिषष्ठीद्वादशीवाचतुर्थीभवतिमरणयोगोरोभिणांकालहेतुः
 अत्रकुंभेहमीनक्षत्रदेयताप्रतिमांसपूज्यद्वादशदशलेषुसंकर्षणादिद्वादशमूर्तीर्द्वादशादित्यान्वासंपूज्यदूर्वासमिन्निल
 मीराज्यैर्गायत्र्यान्तद्देवतायेअष्टोत्तरशतंहत्वादध्मोदगंवलंदत्वाचार्यायगाप्रतिमांचदत्वाविप्रान्भोजयेदिति संक्षे
 पः विशेषस्तत्रनहेमाद्रौपदार्थादर्शचक्षेयः अथभेषजम् चंडेश्वरः मूलानुराधमृगतिष्यपुनर्वसौचपौष्णाश्विनी
 अरवणशक्रकरचयेच वारेषुवाच्यप्रतिमितेदुदिनेप्रशस्तंभेषज्यभक्षणमभीपुहिनंनराणां अथारोग्यस्नानम् श्री
 प्रतिः इंदोवरिभागवैचक्रवेषुसार्पादित्यस्वानित्युक्तेः कृष्णेषु पित्र्येचांतेवापिकुर्यात्कदाचिन्नेवस्नानंरोगनिर्मुक्तंजनुः
 चरेविलग्नैरविभौमवारैरिक्तेतिथोस्त्याद्बहुलेचपक्षे धिष्येचरेरोगनिपीडितानांस्नानंनराणांनिरुजस्वकारि अथ
 दंतधावनम् इत्थीचंद्रोदयेविष्णुः प्रतिपदशर्षष्ठीपुचतुर्दश्यष्टमीपुच नवम्यांभानुवारेचदंतकाष्ठंविवर्जयेन्
 नारदः चतुर्दश्यष्टमीयोर्णमासीसंक्रमणेपुच नंदास्तचनवम्यांचदंतकाष्ठंविवर्जयेत् श्राद्धेयज्ञेचत्रिगमेतथाप्रो
 षितभर्तृका व्यनीपातेचसंक्रांत्यांनंदाभूताष्टपर्वका तेत्वंक्षोरंरतिमांसंदंतकाष्ठंचवर्जयेत् वसिष्ठः शान्यर्कशुक्र
 वारेषुकुजाहेत्रतवासरेजन्माहेश्राद्धदिवसेदंतकाष्ठंविवर्जयेत् हेमाद्रौस्कांदे अभ्यंगेजलधिस्नानेदंतधावन
 मेयने जानेचनिधनेचैवतत्फलव्यापिनीतिथिः संवर्तः रवौविवाहआशौचेवर्जयेदंतधावनम् व्यासः अला
 भेदंतकाष्ठानांनिषिद्धायां तथातिथौ अपांद्वादशगंडूषेर्निदध्यादंतधावनम् अथामलकस्नानं व्यासः श्रीका

मः सर्वदा स्नानं कुर्वन्तामलं केनरः सप्तमीनवमीचैव पर्वकालं विवर्जयेत् चंद्रसूर्योपरागे च स्नानमा मलं केस्यजेत् ॐ
तुः पृथीच सप्तमीचैव नवमीचत्रयोदशी संक्रांतोरविवारे च स्नानमा मलं केस्यजेत् यत्तु नवमीदशमीचैव तृत्त
याचत्रयोदशी प्रतिपद्वादशी कृष्णा स्नानं तांस्तु विवर्जयेत् यच्च दशो स्नानं न कुर्वन्ति मातापित्रोः स्नानीयतोः
कुर्वन्ति राचष्टे पित्रोस्तु न निजीविते रति कृण्वय माद्यैः स्नानमात्रं निषिद्धम् तद्गोपार्थं स्नानपरम् न नित्यं नैमित्तिक
परमिति हेमाद्रिः अथ तैलस्नाननिषेधः कार्त्तयायनः पक्षादौ च रवौषष्ठ्यां स्नानायां च तथा तिथौ तैलेनाभ्यज्य-
मानस्तु चतुर्भिः परिह्रायते गर्गः पंचदश्यां च तुर्दश्यामष्टम्यारवि संक्रमे द्वादश्यां सप्तमीषष्ठ्योस्तैलस्पर्शं विवर्ज-
येत् न च कुर्यात्तृतीयायां त्रयोदश्यां तिथौ तथा शाश्वती गतिमपि न्विच्छन् दशम्यामपि पंडितः नत्रैवायुर्वेदे
षष्ठ्यां दिनक्षयेष्टम्यामेकादश्यां च पर्वस्तु द्वादश्यां च तुर्य्यां पंचम्यां प्रतिपत्तिथौ मन्त्रे आर्द्धदिने जन्मत्रितये श्रवणा
र्द्रयोः ज्येष्ठोत्तराफाल्गुनीषु व्यतीपाते च वैधृतौ विष्टियोगे च संक्रांतौ मन्वादिषु युगादिषु नोप्यंगं तत्र चालानां दृष्ट्वा
नां तु न दोषकृदिति व्यपहारतस्तै संक्रांतिभद्राव्यतिपाते वैधृतिषष्ठ्याष्टमीपर्वस्तु नार्कभूस्तने स्नानोद्दिताया दशमी च
गार्हिताः षष्ठ्यादिमाघारदथावनेधमाः अस्यापचादमाहृतैत्रेयप्रचेताः सार्वपंगंधनैलं च यत्तैलं पुष्यवासिनम् अन्यद्-
व्ययुतं नैलं न दुष्यतिकदाचन आयुर्वेदे निषिद्धतिथिवारक्षग्रहणेष्वपरात्रिषु किंचिद्गोघृतयुक्तं वा विप्रपादर-
तम् भानौ दूयान्वितं भीमेभूयुक्तं पुष्ययुगौ सर्वेषां सर्वदा तैलमभ्यंगे पुन दुष्यति मंगलेष्वप्यदोषः मांगल्यं विद्य-
ते स्नानं दृष्टिपूर्वैस्तैवे पुन स्निहमान्नमायुक्तं मध्याह्नात्कृतं दिष्यते इति मदनपास्त्रिजाते कात्यायनोक्तेः हेमाद्रौ दृष्टव्य-

नुः तेषां गौनार्कचारेन भोमेनोसंक्रांतो वै धृतो विष्टिप्रज्योः पर्वसहस्र्यां न चेष्टः सदृष्टः प्रोक्ता लुक्ता वासरे सूर्यसूक्तोः
 तिलस्ताननिषेधस्तपदत्रिंशच्यते तथा सप्तम्यभावास्यासंक्रांतिग्रहजन्यसहस्रधनपुत्रकलत्रार्थतिलपिष्टं न संस्पृशेत्
 अथ गृहारंभः ज्योतिर्निषेधे वा दरायणाः वैशाखे फाल्गुने यौषे आचणे मार्गशीर्षके सूत्रारंभः शिलान्यासः सांभारंभः
 प्रशस्थने नारदः सौम्यफाल्गुने वैशाखमाघश्रावणकार्तिकाः मासाः स्फुटहनिर्माणे पुत्रारोग्यधनप्रदाः अत्र दृष्टसिंहद्व
 श्रिकाः वैशाखश्रावणकार्तिकाः सौराद्रयादतिफालादर्शः तत्रैव कारणतत्रै स्थिरमासे स्थिरेशो स्थिरेशेन ववेषमनाम
 कुर्वति स्थापनं शंकोः शंभुस्थापनमेव वा कार्तिकनिषेधस्तलापरः कुंभे माघे पितृसर्वेषां भद्रिराणां सुपक्रमं महर्षयः प्र-
 शंसन्ति धान्यागारं विहाय च निषेधो धान्यगृहपरः पाकभोजनशालादौ मार्गशीर्षे अफाल्गुनः रथ्यागे ह्महादो च सह
 स्यः क्वचिरेव तु पौषाघादनिषेधस्तत्र प्रधानगृहपरः न प्रधानगृहपरं भं कुर्वालो येष शतचावपीतितत्रैवोक्तैः ज्योतिस्तत्वे पूर्वा-
 परास्पलुनभोल्यौ यौषेयास्म्योत्तरास्यं सहसिद्धितीये कायं गृहं जीवबुधसंक्रांतीनां चास्तगो जीवसितौ च हित्वा रत्नमाला-
 याम् कर्कनक्रहरिकुंभगतैर्के पूर्वपाश्विभममुरवा निगृहाणि तौलिमेषदृष्टश्चिद्विद्वत्कयातेदस्मिन्नेतरसुखा निवदंति देवज्ञ-
 वल्लभाः शोकं धान्यपंचर्तानिः पशुत्वं स्वार्तिर्नैस्त्वं संगरं पृत्य नाशम् स्वर्वाप्राप्तिं बन्दिभीतिं च लक्ष्मीकुपुंश्चैवाद्या गृहारं-
 भकात्ते गर्गः स्युननामृगशो हिण्यां पुष्ये भैत्रेकरत्रये धनिष्ठादितये पौष्णी गृहारंभः प्रशस्यते रोहिण्यां अचरात्रवेदिति
 युगे हस्तत्रये मूलके रेवत्युत्तरफाल्गुनीषु रगभैर्भौत्रे नराघादयोः शस्त्रं वा स्तुक्कुजा कंच वलितदिने गोकुंभसिंहे सुरवे कन्यायो
 मिथने नभः शतविसहोराधोर्जके फल्गुने कालादर्शे मनकुमारः आदित्ये श्रीमन्वर्जं तु सर्वे वापाः शक्रप्रदाः वास्तुशास्त्रे

मार्गशीर्षेनयापोये चेशारये आचयेनया फाल्गुनेचरुतं चैश्वसर्वसंपरमदं भवेत् कान्तिकेमाघमासेच चैत्रे ज्येष्ठे तथा शिवने
मास्याद्यदेभाद्रपदेन कुर्पात्सर्वथा गृहम् द्वितीयाचतृतीयाचपंचमीसप्तमीतथा त्रयोदशीचदशमीपूणीचैकादशीतथा
वैश्वारंभे गुरुभायस्पर्कविशेषाच्छुक्लपक्षगाः अवहारसारे शिलान्यासः प्रकर्तव्योगृहाणां श्रवणेभृगौ पौष्णे हस्ते च रो
हिष्णोपुष्याशिवन्युत्तरात्रये चास्तमदीपे अथोपुरे वैभेर्विदधानरवानां शिलान्यासे योर्ध्वमुनेश्च पट्टम् तिर्यङ्मुनेर्वेदी
रकपाटयानं गृहप्रवेशोभृदुभिर्भवेच्च लहः स्नानं च या कंशायनं च भोज्यं गजालयं वा निगृहं धनस्य देवस्य पूर्वो
दिदिशि क्रमेण मध्ये सभासु पनिवेशनाय शिल्पघास्त्रे कन्यासिंहे तु लायां भुजगपतिमुगवंशं शुकोणो ग्निरवातं
वायव्ये स्यात्तदास्यं स्वसिधनमकरे ईशरवानं वदंति कुंभे मीने च भवे निर्ऋतिदिशि सुखं रवानायव्यकोणे चाग्नेः क्रौ-
णे सुखं वै वृषमिथुनगते कर्कटे रश्मिरवानं तत्सचिंतामणौ घंत्रं देध्यं गृहादीनां द्वात्रिंशच्छततोधिकम् नतत्राचिं-
तयेद्दीमान् गुणानां व्ययथादिकान् राजमानंदः आयव्ययोमासशङ्खितृणागारेन विंशतयेत् शिलान्यासादिनो-
कुर्यात्तथागारे पुरातने व्यवहारतत्वे निषिद्धेष्वपि कालेषु स्वानुकूलेशभेदिने तृणकाष्ठगृहारंभे मासदोषो न-
विद्यते चंडेश्वरः पूर्णोदितश्चमीयावत्पूर्वास्यं वर्जयेद्गृहम् एतेन रास्यं न कुर्वीत न च भ्यादित्चतुर्दशीम् अमाचा
स्याष्टमीयावत्पञ्चिमास्यं विवर्जयेत् नवम्यादौ न तथायास्यं यावत्कृष्णचतुर्दशी भ्रवं हृत्वा तथा स्पृत्वा कर्तव्यं वा
स्तरोपणम् सायान्द्वर्जं विवर्जयेत् रात्रौ तत्कामहानिशाम् वराहः दक्षिणपूर्वे कोपो कृत्वा पूजां शिलान्यसेत्प्र
थमाम् शोभाः प्रदक्षिणेन स्तुभाभ्येवं समुत्थाप्याः कालादर्शं चारुकास्त्रे खाने चैव शिलान्यासे वृषचक्रं प्रधास्य-

ते तच्चोक्तं शांतिरत्ने चतुर्हस्ताग्रभाणानुरागत्यागर्नसमंनतः कुंभोदकैः सेचयेयुः शांतिपाठपुरःसरम् ततर्इशानदि-
 भागे साक्षनं रत्नपंचकम् सान्यं कुंभं स्थिरं भुक्त्या वा स्तूपं जनपूरुचकम् कुंभोपरिशिला न्यासः कर्तव्यस्तदनंतरम्
 अथ गृहप्रवेशः बृहस्पतिः नंदायां दक्षिणं द्वारं भद्रायां पश्चिमेन तु जयाया मुत्तरं द्वारं पूर्वायां पूर्वतो विशेषत् वसिष्ठः
 कुर्यात् शक्रं दक्षनो वामतोर्कं विभ्राभूज्या नग्रतः पूर्णकुंभं हर्म्यं रम्यं तोरणं सन्निवोनेः स्त्रोभिः स्वर्गीयगीतवाद्यैर्विशो
 चं अथ हारनले सौम्यायने आचया मार्गं येषे जन्मक्षल्लग्नोपचयोदयांशो वामं गनेर्कं गृहवास्तूपूजां कृत्वा विशेषे
 श्मभ्रकूटशृङ्गं वास्तुशास्त्रे लग्नात्यागादितोदिदं दक्षद्वारं द्वोराशी नियोजयेत् एकमेकं न्यसेत् कोणे सूखं चामं शिचिंतये
 त् वसिष्ठः चंद्रजार्ग्यं सितवासरेषु च आर्कं रक्तमहार्यलाभदम् सूर्यस्तु दिवसे स्थिरमदं किंतु चौरभयमच निर्दि-
 शोत् रत्नकोशो पुष्ये धनिष्ठा मृगशारुणो सुस्वायं भुवक्षेभिषु चोत्तराक्तं अक्षिणचंद्रं शक्रभद्रौ नृपस्य निथाचरिक्तं च गृ-
 हप्रवेशः नारदः प्रवेशो माध्यमो दीयः सौम्य क्वार्तिकमासयोः माघफाल्गुने वैशाखज्येष्ठमासेषु शोभनः अकपाद-
 मनाछन्नमदत्तबलिभोजनम् गृहं नम्रप्रविशेद्दीमानापदं माकरोहितत् ज्येष्ठः क्षुद्रग्रहपरः वृद्धगार्ग्यः भानो
 श्वसौमस्य विहाय वारोशूलादियोगानश्रुभान्वापि रिक्ता निधिश्चापि मृदु भ्रवक्षे सौम्यायने च मृगशिरशे दृहाणि रत्न-
 मालापाम् स्वाष्ट्रमित्रशाशिपुष्यदेवतान्यामर्न निमुनयो मृदून्पथ मेनेग्रे हरति भूषणांबरोही तमंगल विधानमेषु च
 रोहिण्युत्तरानयं च ध्रुवाणि प्रवेशं श्ववास्तूपूजां कृत्वा कार्यः जीर्णोद्धारं तथोद्याने तथा गृहनिवेशने नवमासादभव
 ने मासादपरिवर्तने द्वा राभिवर्तने न हतमासादेषु गृहेषु च वास्तूपशमनं कुर्यात् पूर्वमेव विचक्षण इति मात्स्योक्तेः तत्रैव

कृत्वा घृतोद्भिज्जपरानयपूर्णकुंभं दध्यक्षनाभ्यदलपुष्पफलोपशोभम् दत्त्वा हिरण्यवसनानितथा द्विजेभ्यो भांगल्यशो-
 नितिलयं स्तगृहं विशेच गृह्योक्तहोमविधिनानाबलिकर्मकुर्व्यात्प्रासादवास्तुशामनेच विधिर्युक्तः संतर्पणोद्भिज्जचरान-
 यभक्ष्यभोज्यैः शर्कुरावरस्वभवनं त्रिविशोक्तत्पम् अथ कलिकर्ज्यानि बृहन्नारदीये समुद्रयातुः स्वीकारः कर्मण्डलु-
 गिधागणम् द्विजानामसवर्णस्स कन्यासूपयमस्तथा देवराचस्सतोस्तनिर्मधुपर्कपशोर्वधः मांसदानं तथा श्राद्धेवान-
 प्रस्थात्रयमस्तथा दत्तास्तितायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्वच दीर्यकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधाध्वमेधको महाप्रस्थानगमने-
 गोमेधश्च तथा मत्स्यः इमान्धर्मान्कलियुगे वज्यानाहुर्गर्भोधिणः कर्मण्डलुः सौदकं च कर्मण्डलुमित्कक्तः वृन्मयोवा व-
 ताऊदो ऊदायाः पुनरुद्वाहं ज्येष्ठांशं गोवधस्तथा कलोपंचनकुर्वन्निष्पानृजायां कर्मण्डलुमिति हेमाद्रौ वचनान् ऊदा-
 याः पुरा पुरुषसंयोगान्मृते देयेतिकेचनेत्यादिभिर्विवाहानोक्ता हेमाद्रौ ब्राह्मे गोत्राभ्यातुः सपिंडाच्च विवाहो गोवध-
 स्तथा नराध्वमेधोमयंचकलौवर्ज्यैर्द्विजातिभिः गोत्राद्रोत्रजायाः पितृषक्तः मातृसपिंडात् मातृसप्तकन्याया विवाहः क-
 भोनृत्तयः तेन यानि तद्विधाय कानि तानियुगांतरविषयाणि तथा व्यासः तृतीयं मातृतः कन्यां तृतीयं पितृतस्तथा
 शुक्लेन नौद्रहिव्यं निवित्राः पापविमोहिता इति कलौ तन्निर्दामाह मातृतस्तृतीयं मातृतल कन्यामित्यर्थः उक्तं चैतन् प्रा-
 क् मयं स्थीभ्यश्च स्मरामाचामभित्यादिना विहितमपि कर्ज्यम् हेमाद्रौ आदित्यपुराणे विधवायां प्रजोत्पन्नो देवस्म-
 न्नियोजनम् याज्ञायाः क्षतयो न्यास्तु वरेणान्येन संस्कृतिः कन्यानामसवर्णानो विवाहश्च द्विजन्यभिः आतनाधिद्वि-
 जाभ्याणो धर्मगुणैर्नाहं सनम् द्विजस्यान्येभ्यो नूनो भ्यातुः शोधितस्यापि संग्रहः सच दीक्षाच सर्वेषां कर्मण्डलुविधारणम्

महाप्रस्थानगमत्रयोगोसवे सौत्राप्रव्यापिस्तुग्रहणस्यवसंग्रहः अग्निहोत्रहवन्याश्वलेहोत्तीतापरिग्रहः
वृत्तस्वाध्यायसापेक्षमद्यसंकोचनंतथा प्रायश्चित्तावधानंचविप्राणांमरणांतिकम् संसर्गदोषस्तेयान्यमहापातक-
निवृत्तिः संसर्गदोषस्तत्संगीचिपंचमइत्तक्तः स्तेयंच नन्दन्यामिमहापातकाभि ब्रह्महत्यासूरापगुरुभस्यानिनीणि
नेषीकामकृतानांयरणांतिकेप्रायश्चित्तंविप्राणांकलौनेत्यर्थः मरणांतिकेहिजातिवधानिमित्तंहादशाब्दद्विगुणं ब्रह्म
वधनिमित्तंचद्विगुणंभवति तच्चतुर्थेनास्तिभिक्षुनिमित्तिनिषिद्धम् नचात्सहत्याविधिनातद्वाध) तेनद्यात्सहत्यानि-
मित्तस्येवलाघोनेनजातिवधानिमत्तस्याभिन्यविषयत्वाच्च संसर्गिणस्तुकायतोपि व्रतस्येवोक्तेर्मरणांतिकम् नापिस्ते
ये ननराज्ञोचधकर्तृत्वाच्च तेनतयोर्मरणांतिकाभावाच्चयोरैवनिष्कृमिर्नान्येषांचयाणाम् युगांतरेतुक्लौनिषेधव-
लादेवप्रवृत्तिः एतद्विप्रपरम् नस्तुचियादेः तदुक्तंविप्राणांमरणांतिकमिति विशेषोस्त्वक्तैमायश्चित्तरत्नेसेयः वरा
तिथिपितृभ्यश्चपथूपाकरणाक्रिया दत्तोरसेतरेपांतुपुत्रत्वेनपरिग्रहः सवर्णीन्यांगनादुष्टैः संसर्गः शोधितैरपि अयो-
भोसंग्रहे हतैरित्यागौगुरुस्त्रिग्रहः प्रोद्देशान्यसंत्यागउद्दिष्टस्यापि वर्जनम् प्रतिमाभ्यर्चनाधार्मिकसंकल्पश्चसधर्म-
कः अस्थिसंचयनादूर्ध्वमंगस्यशनिमेव च ग्रामिचंचैवविप्राणांसोमविक्रयणंतथा षड्भक्तानशनेचान्नहरणंहीन-
कर्मणः माधवीयेष्टध्वीचंद्रोदयेन धृद्देशसगोपालकुलमित्रार्थसिरणाम् भोज्यान्नतागृहस्थस्यतीर्थसेवानिदु-
रतः शिष्यस्यगुरुदारेषुगुरुवद्वनिशीलता आपहतिहिजाश्रणाग्रशक्लनिकृतातथा प्रजायतुहिजाश्रणां प्रजारणि
परिग्रहः ब्राह्मणानांप्रवासित्वंसुखाग्निधमनक्रिया बलात्कारादिदुष्टस्वीसंग्रहोविधिचोदितः यतेश्वसर्वचयेषुभि-

धावर्थाविधानतः नरोदकेदशाहंचदक्षिणागुरुचोदिता ब्राह्मणादिषुशूद्रस्यपचनादिक्रियापिच भृग्वग्निपतनेश्वैवहृद्वा
 दिमरणंतथा गोनृमिशिष्टेपयसिशिष्टेराचमनक्रिया पितापुत्रविरोधेषुसाक्षिणांदंडकल्पनम् यत्तेसायंगृहत्वंचसूरि
 भिल्लत्वदर्शिभिः एतानिलोकगुप्त्यर्थकलेरादोमहात्मभिः निवर्तितानिविहृद्विर्व्यवस्थापूर्वकंबुधैः स्मराग्रहणस्यनत
 क्रतुः संग्रहोव्यवहारकः नचमद्यंचेतिस्मात्मान्येननिषिद्धस्यानेनोपसंहारइतिचाव्यं निषिद्धस्यनिवृत्तिमात्रफलत्वेनवि
 शेषानपेक्षत्वात् नहिस्यादित्यस्यनब्राह्मणहन्त्यादित्यनेनोपसंहारोहिंसांतरस्यादोषत्वापत्तेश्चनिरूपितत्वेनद्धेमाद्रिणा
 न्यत्रैतत्परम्यते स्मराग्रहस्योद्देश्यस्यसौचामणिविशेषणाविवक्षयावाजपेयेपिनिषेधः सौत्रामण्यांतुपयोग्यहावास्तुरि
 त्यापस्तंबोक्तैर्वैकल्पिकपयोगेग्रहैरव्यधिकारः वाजपेयेतुतस्मासौमानाभावात् सौमस्वरयोःसहस्यगेनांशेस्मराद्रव्यत्वा
 नस्यसाक्षनयागानामत्वेनताविनासंज्ञायोगान्कलौनाधिकारइतियुक्तंप्रतीमः त्रिकांडमंडनादिलिखनंतुनिर्मूलम-
 नाकरंच वृत्तैर् एकाहात्ब्राह्मणः शक्येत्योग्निवेदसमन्वितइतिउक्तः आद्यस्याशौचस्यसंकोचोनतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाश्रु
 त्वग्निपतनादनेइत्युक्तस्यप्रायश्चित्तस्यविधानउपदेशः कलौकर्तव्यलिव्यतेइतिव्यासोक्तैः पतितसंसर्गेदोषसत्त्वेष्विष्या-
 नित्यनेत्यर्थः अन्यथा संसर्गः शोधितैरपीनिविरोधापत्तेः स्तेयभिन्नेमहापापेग्रहस्यकृतेप्रायश्चित्तनेत्यर्थः सवर्णान्या
 असवर्णाक्षत्रियादिस्तयादुष्टेअथोनौशिष्यादौचनस्वस्तपरित्याग्याः शिष्यगागुरुगाचयेत्युक्तंस्यागः परोद्देशेनब्राह्मणा
 द्यर्थेआत्मत्यागः यद्वापरोद्देशात्स्यागौगोदानंमनसापात्रमुद्दिश्येत्युक्तम् उद्दिष्टस्यत्यक्तस्यवर्जनं प्रतिग्रहसमर्थोपि
 एकम् वेतनग्रहणेनप्रतिमापूजा स्वाशौचकालादिसंप्रत्यर्शनंतुत्रिभागनइत्युक्तंस्पर्शः षडिति उपोषिनस्यहंस्थित्वा

धान्यमब्राह्मणाद्धरोदित्कृत्तमन्त्रचौर्यम् आपदिधात्रादिवृत्तिः सुरवेनैवधोमेदग्निमित्यक्तं धमनं दशाहैर्नैवशाब्दात्तद्धूमिस्थं च
नवोदकमित्यक्तोदशाहः सुरवेतुवरंदत्वेत्यक्तत्वादसिणाश्रद्धेषुदासगोयालेति कंदूपकंस्नेहपक्वंच्चदुग्धेनपाचितम् एतान्य
श्रद्धान्यभुजोभोज्याभिमनुरबर्वात् इत्यपराकंस्नमंतूक्तश्रद्धस्यपाकक्रिया पितापुत्रविवादेतुसाक्षिणांविपणोदमइत्यक्तः
सायंगृहत्संविधूमेसन्नमुसलेइत्यक्तम् सृष्ट्वीचंद्रेणतु अदंतित्वसूत्रांविषाःस्थिवीदर्शनायच अभिकेताद्यनाहारायत्र
सायंगृहास्तृतेदनिविष्णुपुराणोक्तोनिषिद्धः तेनाज्ञानशीलपांथादेः श्राद्धोदोचिनियोगोनकार्यः कलावित्यर्थउक्तः एतांभि-
र्यज्यंतीत्यर्थः निगमाः अग्निहोत्रंगवालंवेसन्यासंपलेपेत्तुक्रमं देवराच्चसक्तोसन्तिः कलौपंचविकर्जयेत् अग्निहोत्रंतदर्थः
साधानं एतच्चसर्वाधानपरम् अर्धाधानंस्मृतंशेनस्मार्तग्न्योस्तृथ्यह्रुतिः सर्वाधानंतयैरेक्यह्रुतिः पूर्वपुगाय्ययेति लौगाक्षि-
वचनादिनिस्मृतिर्चांद्रिकायाम् एतेनचत्वार्यब्दसहस्राणिचत्वार्यब्दशतानिच कलेर्द्यदागमिष्यंतितदाचेतापरिश्रमः सन्या-
सस्त्वनकर्तव्यो ब्राह्मणेनविजानतेतिव्यासवचनं व्याख्यातम् सर्वाधानेपिविशेषमाहदेवलः यापदूर्णाविभागोस्ति यावद्देहः प्र-
वर्तते सन्यासंचाग्निहोत्रंचनायकुर्व्यास्तृतेयुगेइतिअत्रपूर्वपुगाय्यनेनिलौगाक्षिवाक्येपूर्वपुगाभिरुतादानीत्येकोर्थः अन्ये
तुपुगस्यपूर्वकलैः पूर्वोभागाः सत्त्वार्यब्दसहस्राणीनिपूर्वोक्तवाक्याच्चतुमत्वारिशच्छतवर्षावच्छिन्नः तस्मिन्भागेसर्वा
धानंकार्यम् तदुत्तरंतुयावदूर्णविभागोस्तीतिवाक्यादूर्णविभागपर्यंतमर्धाधानमित्याहुः सन्यासस्त्रिदंडः इतिस्मीमन्नाशा-
यणभट्टस्मृतिस्सूत्रामरुष्णभट्टास्मजदिनकरभट्टास्सुजकमलाकरभट्टकृतेनिर्णयसिंधौतृतीयपरिच्छेदेकालिकज्याभिस

माप्तानि ३ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

प्राप्तानि

इति निर्णयसिंघोनुनीयपरिच्छेदप्रथमप्रकरणसमाप्तं

अथ निर्णयसिधौ तृतीयपरिच्छेदे आशौचप्रकरणं प्रारभ्यते

श्रीगणेशाय नमः अथाशौचप्रकरणं प्रारभ्यते नारायणात्मजः श्रीमद्रामकृष्णस्य मनुना कमलाकरसंज्ञेनाशौचं निणी
 यते पुना १ मरीचिः आचतुर्थदिने त्वावः पातः पंचमषष्ठयोः अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्याद् दशाहं सूतकं भवेत् द्वादशाराश
 रः गर्भं स्वावेतु नैरुक्ता रात्रयो मास संमिताः सार्वगर्भस्थविद्वांसो मासादर्वाक्यतुर्थकात् पानमूर्ध्वं वदं त्येके तत्राधिकं तु
 सूतकम् स्यायेमातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिंडाशौचं नर्जनम् प्राते मातुर्थं था मासं सपिंडानां दिनत्रयम् अत्र सर्वत्र मूलं भिना
 क्षरायां ज्ञेयम् अत्र मासत्रये त्रिरात्रं स्यादित्यनुवादः राजस्वलात्वेनैव तत्सिद्धेः यद्यप्यनेन चतुर्थमासेऽपि त्रिरात्रमासेति
 तथापि षण्मासाभ्यन्तरं यावत् गर्भस्त्वावो भवेद्यदि तदा माससंभेत्ता सां दिवसैः शतद्विरिष्यते इत्यादि पुराणात् रात्रि
 मांसतुल्याभिर्गर्भस्त्वावेवि शब्दानीति मन्त्रेः गर्भस्त्वावेपथा मासमन्त्रिरेतून् मेत्रय इति भरिच्युक्ते च तून् रात्रं ज्ञेयम् अत्रि
 रेत्रिमासमध्ये उत्तमे ब्राह्मणे अत्र सपिंडानां स्नानम् सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सतीति तत्रैवोक्तेः एतदाचतु
 मासात् प्राते त्रिदिनस्योक्तेः अकारणायाः शब्दे रसंभवात् सद्यः पदं स्नानपरम् एवमत्रेऽपि गर्भस्त्वावेत्स्नानमात्रं पुरुषस्ये
 निवृद्धवसिष्ठोक्तेः पुरुषस्येति सपिंडोपलक्षणम् पूर्वोक्तवचनात् आननुर्थमासं सपिंडानां न स्नाने किंतु पुंस एव प्राते
 त्रिदिने निर्गुणपरम् गुणवत्तस्तु अजातदंतेन नये शिशो गर्भं च्युतेन या सपिंडानां तु सर्वेषामेक रात्रमशौचकमिति यमो
 क्तेरेकाहं इति मदनपास्त्रिजातः सप्तमासादि दशाहम् एतत्सर्वं चर्णाविषयम् तुल्यं ययसि सर्वेषामिति कान्तेन थैव चेति व्या
 सोक्तेः पराशरः जाते विमोदशाहेन द्वादशाहेन शूद्रो मासेन शक्यति संवर्तः जाते पुत्रेऽपि तुः
 स्नानं सर्वैलं तु विधीयते माता शक्ये द्दशाहेन स्नानात् स्वर्शनेन पितुः पुत्रपदात्कन्यो संतो न पितुः स्नानमिति हारलवायाम्

तन्न पुत्रपदस्पर्शोन्नीमातामहस्तेनेनिकन्यायामपिप्रयोगात् यच्चतत्रैवौकम् सूत्रकेतुमुखंवदस्त्वानातस्यजनकस्तनः कस्या
संचैतस्मान्तुशब्दोभवतितत्क्षणात् इत्यादित्यपुराणानुरवदर्शनोचरमेवपितुः स्नानमिति तन्न विदेशोमुखदर्शनाचध्यस्य
भ्यतापत्तेः मुखदर्शनोचरपुनः स्नानार्थमिदमिति स्नानगोडाः तन्न मूलैवेन ज्ञानमात्रपरत्वात् इदं सर्ववर्णसमं सूत्रिका
सर्ववर्णेषु दशरात्रेण शब्दमिति ऋतौ च न पृथक् शोचं सर्ववर्णेष्वयं विधिरिति हारलतायां प्रचेतसोक्तेः यत्तु ब्राह्मे ब्राह्मणी
क्षत्रियवैश्या प्रसूता दशमिदिनेः गतेः शूद्रा च संस्पृश्यात्रयोदशभिरेव चेति प्रयोगपाठिजाने पारस्करः द्विजानेः सूति
कायाः स्यात्सा दशाहेन शब्दानि त्रयोदशोहिसंप्रासे शूद्रा शब्दात्स सशय इति तदस्पृश्यत्वपरम् अंगिराः सूत्रके सू
तिकावर्जं संस्पृशेन्निति विध्यते संस्पृशेत्सूतिकायास्तस्नानमेव विधीयते नाशोचं सूतके पुंसः संसर्गचेत्तगच्छति रजस्तत्रा
शुचि होयंत च पुंसिन विद्यते संसर्गमिथुनम् स्पृशेत् इत्यन्ये यातुरेव सूतकं तां स्पृशतश्चेति हारलतायां सूतकं रिति तन्न सं
स्पृशेत्सूतिकायास्तस्नानमेव विधीयत इति स्नानमात्रो क्तैः सौमं तव च नस्य स्नानयंतमस्पृश्यत्वमात्रबोधकत्वात् एवका
री बालस्पृश्यत्वार्थः माधवस्त यस्तेः सहस्रपिंडोपि प्रकुर्याच्छयनाशनम् बोधवो वापरो वापिस दशाहेन शब्दमिति बृह
स्पतिस्मृतेः शयना सनादि रूपं संसर्गमाह पराशरः यदि पत्न्यां प्रसूतायां द्विजः संपर्कं कृच्छति सूतकं तु भवेत्तस्य यदि विप्रः
फडंगवित् पितृवत्सापत्न्यमातुः प्राकृत्स्नानादस्पृश्यत्वम् सूतिकास्पृशेत्तु यावदाशौचं अन्यास्तमातरस्त दत्तं हूं न व्रजंति चे
दिति ब्राह्मोक्तेरिति शब्दद्वितत्वादयः तन्न तद्देहं गत्वा सूतिकां यदि न स्पृशति तदा स्पृशः अन्यथा चेति तस्यार्थः कर्मनिधि
कारमाह पठेन्नसिः सूतिकां पुत्रवतीं विशतिरात्रेण कर्मणि कारयेन्वासेन स्त्रीजननी इदमाशौचोत्तरं अन्यथा श्रद्धाः

सपिंडानामाशौचेतदभावः स्यात् विध्यनुवादविरोधश्च एतच्च सोमयागादिश्रौतभिन्नपरम् प्रजातायाश्च दशरात्रादूर्ध्व-
स्तानादितिकात्यायनोक्तेः व्यासः प्रथमोदिवसेषवेदशमेवैवसर्वदा विशेषेणुनकुर्वीतसूतकं पुत्रजन्मनि पुत्रशब्दोपपत्त्य
मात्रपरः ब्राह्मो देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते हि जन्मना आर्यानि तस्मान् दहः पुण्यं षष्ठं सर्वदा जनने विशेषः प्रागुक्तः
अत्र प्रयोगपारिजातः पुं प्रसवे दशाहः स्त्र्यपत्ये तु च्यहः पुं जन्मनि सपिंडानां दशाहाच्छुद्धिरिष्यते अहादेकोदकानां
च एकहं सूतकं क्वचित् स्त्रीजन्मनि सपिंडानां सोदकानां अहाच्छुचिः स्त्रीषु त्रिपुरुषं ज्ञेयं सपिंडत्वं हि जौनमा इह
स्मृतेरित्याह मेधातिथिरपि अप्रतानांतु स्त्रीणां त्रिपुरुषी विज्ञायते इति वासिष्ठमुक्ताशौचे एवेताद्विधा हेतुविधिर्दर्शित
एषेत्याह अन्ये तु त्रिपुरुषसापिंड्यस्य कानीनकन्यापरत्वमाहुः अप्रतानांतथा स्त्रीणां सापिंड्यसमपौरुषं प्रतानां
भर्तृसापिंड्यं ग्राहदेवः प्रजापतिरिति कैर्मनिरोधाच्च अत्रेदंतत्वं पंचमात्ससमान्दीभानुयः कन्यासु द्वे हो द्विजः गुरुतत्प्री
सगिरये इत्यादि विरोधाच्चिपुरुषं प्रकरणान्मरणाशौचपरम् वासिष्ठे तदये उदकदानोक्तेः तेन कन्याप्रसवेऽपि सप्तपौरु
पंदशरात्रमेव न च कन्यापुत्रकृतं प्रसवे बलाबलं काप्युक्तं अग्निस्मृतिस्त्वनुकल्पो विगीतायेति सर्वसिद्धान्तः अन्य
त्रिपुरुषं सपिंडानां अष्टमादिसोदकानां च च्यहसाभ्यायोगात् चतुर्थीदिसममातानां च किमपि न स्यात् तेन कन्याप्रसवे
दशाहा एव किंच स्त्रीजन्मोद्देशेन त्रिपुरुषं सापिंड्यतेषां च त्रिरात्रमित्यनेकार्थं विधिः कथं स्यात् वाक्यभेदापत्तेः न च
चतुर्थोदीनां सोदकत्वं कापिसिद्धम् तेन त्रिपुरुषं चतुर्थीदीनां च स्त्रीजन्मनि सोदकत्वं विधाय पुनस्तेषां त्रिरात्राशौचवि
धौ न च अनुवादविरोधो वाक्यभेद इत्यनेत्यसंवादा र्थाग्निस्मृतिर्हेया अथ भृताशौचं हारीतः जातमृते मृतजाने वा सपि-

डानां दशाहमिति स्वाशौचपरम् जानभृतेनालच्छेदोर्ध्वं यावन्नाच्छिद्यतेनालंतावन्नाभोतिसूतकम् छिन्नेनालेततः पञ्च
 सूतकं पुविधीयत इति जेभित्युक्तेः गाल्यां छिन्नायामाशौचमिति हारीतोक्तेष्व गालोच्छेदात्पाकमातुः स्वर्षोपिन दोष इति श
 द्विन्त्वोक्तिः परास्ता नाभि छेदात्पाकमृतेतु हहन्मनुः जीवन्जानोयदित्तोभृतः सूतक एव तु सूतकं सकलमातुः पि
 आदीनां त्रिरात्रकं इदं च प्रसवाशौचमेव शावनिमिचं स्नानमात्रम् प्राङ्नामकरणात्सद्यः शौचमिति शंखोक्तेः अ
 नकश्चिदाह नामकरणमाशौचांतकालोपलक्षणम् आशौचव्यपगमेनामथेयमिति विष्णुक्तेः आशौचे च व्यवतिक्त
 तेनामकर्मविधीयते इति मनूक्तेः श्वनाम्नो नियतकालत्वात् न च नामधेयं दशम्यांतु ह्यदश्यां वापि कारयेत् पुण्येति
 थोमुहूर्तेवानक्षत्रे वा गुणान्वित इति मनूक्तेरभियनकालत्वम् दशम्यामतीतायां विप्रः ह्यदश्यामतीतायां क्षत्रिः यः
 वैश्यः षोडशे शूद्र एकां निशे इत्यपि ज्ञेयम् पुण्य इत्याद्यनुक्त्यः तेन गान्तः कालोपलक्षणम् एवं दंतजननेषि दंतज
 न्यससमेमासीत्कपनिषदिभियतकालत्वात् चोलेतुनकालोपलक्षणम् प्रथमे ब्देतृतीयैवाकर्तव्यं श्रुतिचोदनादि
 तेमनूक्तेः ततः संवत्सरे पूर्णे चूडाकर्म विधीयते द्वितीये वान्तृतीये वा कर्तव्यं स्मृतिदर्शनादित्यमोक्तेः तस्यानिय
 तकालत्वादिति तन्मदं चोत्तवन्नामदंतजनमयोरपि स्वरूपेण निमित्तत्वोपपत्तेस्तद्विशिष्टकालानुवादे वाक्यभेदा
 त् सप्तममासादर्वाकृतं तजननेतदभावप्रसंगाच्च यस्तूपनिषद्दर्शनेन निर्णयंकुर्यात् सन्तुं शतायुः पुरुष इति श्रु
 तेः र्वायितृमरणे तदत्यकर्म पितृजे च ननु कालानुपलक्षणेनामोक्तर्षे तदभावे वा स्नानमात्राच्छुद्धिः स्यान् ततः
 कम् अस्तु अत एवोक्तं आदंतजननः सद्य इति साच विष्णुवचनाद्वाहाभावविषयेति वक्ष्यामः त्रिवर्षादवपि स्या

दितिचेत्तदाहंलादिभिन्नैर्विशेषाशौचैः पूर्पस्यवाधात् तदुक्तम् पूर्वाबाधेन नोत्पन्निरुत्तरस्य हि सिध्यतीति जनना
 शरात्रेज्युषे शनरात्रेसंवत्सरेचेतिपरिशिष्टे द्वादश्यामपरेरात्र्यांभासे पूर्णतथापरे अष्टादशौहमितथाचदत्यन्येभनी
 पिणइतिभाविव्येचं नाम्नः कालाभियमाच्च नचप्राथम्याद्दशरात्रेतीतिइतिमुख्यः कालः अन्यस्त्वनुकल्पइतिबाध्यं
 चोलेपितथापत्तेः नचदनजननकालापलक्षणोसदंतजातमृतस्य दोहेकाहप्रसंगः दशाहेनबाधात् नामकरणोत्तर
 मेवदाहप्रवृत्तेः दशाहाभ्यंतरेबाले प्रगीतेतस्यर्वाधेयैः शावाशौचनकर्तव्यं सूत्याशौचं विधीयतेइतिष्टहम्भनूक्ते
 आशौचंदाहोपलक्षणम् सूत कयदिनिपारस्करोक्तेः यत्तुविष्णुः अनिहतेदशाहेतुपंचत्यंयदिगच्छति सचइवविश्व
 ङ्किः स्यान्नप्रेतंनोदकक्रियेति तदपिप्रेताशौचनिषेधार्थं ननुसद्यस्त्वपरम् वाक्यभेदात्किंचनामकालात्प्राकृभृतस्यस्म
 नं तदुत्तरंत्वेकाहादिनामकालेत्वेकादशाहेमृतस्यनकिमपिस्यात् अथशरंववचनेत्यबुलोपपंचमीतदाप्रागितिनीपप-
 दोत् नास्मिवापि कृतसतीति मन्वादिविरोधात् हस्तनाम्नइतिमाधगमिताक्षरादिविरोधाच्चनकालोपलक्षणंक्षणीतिदि
 कृ नामोत्तरंदंतोत्ततेः प्राग्दाहेसत्यहः अदंतजातेमनये शिशोगर्भं व्युत्तेतया सपिंडानांतुसर्वेषामहोरात्रमशौचकमि
 तियमोक्तेः दाहाभावेतुस्मानमात्रम् अदंतजातेप्रेतसद्यएवनास्याग्निंस्कारइतिविष्णुनादाहाभावेनदुक्तेः आदंत
 जन्मनः सद्यइतिमातृवल्कीयाच्च दाहविकल्पंचाहलोगाक्षिः तूष्णीमेवोदकंकुर्यात्तूष्णींसंस्कारमेवच सर्वेषांकृतचू-
 डानामन्यत्रापीच्छयादुपम् अन्यत्रारुतचूलेअचनूडाकरणंतृतीयवर्षरूपकालोपलक्षणार्थमितिमेधातिथिहरदत्ता
 मसुरपि नत्रिषर्वस्यकर्तव्यावोधैवेरुदकक्रियाजातक्षस्यवाकुर्यनीतिनवाविकृतेसतीतिउदकंदाहोपलक्षणम् दंतोत्पत्य

नंतं मां कृत्रि वर्षीता न्युते हः दंतजाने प्यकृतचूडेत होरात्रेण श्रद्धिर्निषिष्णुकेः त्रिवर्षीर्ध्वं कृतचूडोः कृतचूडो वा प्रागुपयनयनाश्रयः यद्य
प्यकृतचूडो वैजानंदनस्तस्मात् स्थितः तथापि दाहयित्वेन भाशौ च न्यहभाचरो रितो गिरसोक्तेः अकृतायामपि चूडायां त्रिवर्षीर्ध्वं दाहादि नियतं
ना त्रिपर्वस्येति वचनात् कृतायां वर्षयया आगपितं निरयतं तूष्णीमेव अत्र जानंदनं त्वमुद्देश्य विशेषणत्वाद विवक्षितं दाहयित्वेत्यनुवा
दः उभयविधौ वाक्यमेवात् त्रिवर्षीत्याक्चूडाभावे गिनदने न्यहस्तदभावे विष्णुक्तेरेकग्रह इति माधवः यस्तु कश्चिदाह उन्नत्रिवर्षी विषयादस्म
देवार्थाच्चिवर्षीर्ध्वमपि तस्मिद्धिः विज्ञानेश्वरोक्तं च त्रिवर्षीर्ध्वमकृतचूडा विषयत्वाच्चित्यम जानंदनं पदवैयर्थ्यादिति तनुच्छं दाहस्या
विषयेयत्वात् नृणामकृतचूडानामश्रद्धिर्नै शि कीर्त्तयतेति मन्त्रकेः त्रिवर्षीर्ध्वमेकग्रहापत्तेरर्थाच्च हासिद्धेः त्वयाप्यमेतयांगीकारात्पदवैय
र्थ्यस्य सास्मादाव्यार्थज्ञानाच्चेत्यलम् मिनाक्षरार्थानि भिन्नदूषणेन प्रथमवर्षादौ कृतचूडस्य सदाश्रयः निवृत्तचूडकानां त्रिरात्राच्छु
द्धिर्षिष्यत इति मन्त्रकेः एतत्सर्वं प्रागुक्तं सपिडानां गानापि नोक्तं दशाहोर्ध्वं मृते सर्वत्र विराजं बाष्पानामजानंदनं तानां त्रिरात्रेण श्रद्धि रितिक
श्योक्तेः वैजिकादभिसंबंधादनुक्तदशार्धव्यहमिति मन्त्रकेः श्रद्धितत्वादयो गौंडास्त अजानंदनं भरणोपचारे कदाहमिष्यते दंतजाने त्रि
रात्रं स्याद्यादि स्यातां तु निर्गुणा विनिर्गोर्मात्काशयं श्रद्धपरं अनूदानां तु कन्यानां तथा चैशूद्रजन्यनामिति न्यहानुवृत्तौ शस्त्रोक्तेः त्रिरात्रं भु
वेच्छूद्रेष्वमासेषि शोभुत इति मत्स्यसूक्ताच्च दंतजानेशूद्रतुल्यं वाहः यथाहो गिराः शूद्रोऽत्रिवर्षी न्युते नृमृते श्रद्धिस्तु पंचभिः अत ऊर्ध्वमृते
शूद्रे द्वादशाहो विधीयते षड्वर्षी नमनीतोयः शूद्रः संधियते यदि मासिकं तु भवेच्छोचमितां गिरसभाषितमिति यस्तु अनूद्रभाष्यः शूद्रस्त्व
तिशं रोगोक्तं मासाशौचं तत्सगुणशूद्रपरं निर्गुणैस्तनूद्रभाष्ये शूद्रे त्रिवर्षीर्ध्वं दशाहः षडब्दोर्ध्वमासः षडब्दस्यागपि कृतोद्वाहमास इत्याहुः ए
तनुत्यं वयमिसर्वेषां भिति विरोधाच्छिष्टविगानान्नादंतं व्यभिति विज्ञानेश्वरादयः दाक्षिणात्यानां सथैव अन्यदेशे प्रागुक्तमिति षोडाः एवं

कन्यास्वपि नास्वप्यजानंदताम्स्रपित्रोरेकरात्रभिनिमाधवः यत्तुविज्ञानेश्वरेणोक्तम् ऊनद्विवर्षउभयोः स्मृतकं भानुरेवहीतियाश
 वन्त्योक्तेः गर्भस्येपेनेमानुदेशाहंजातुभयोः कृतेनास्मिसोदराणांचेतिपेंग्योक्तेःश्च यित्रोः सोदराणांचदशाहमस्पृश्यत्वमिति
 तन्नेदानींप्रचरति अतएवस्मृत्यर्थसारेतन्नाहर्तं कन्यासूक्तोत्सास्त्राद्-मृतोस्मानम् अचूडायांतुकन्यायांसदाः शोचंविधीयन्-
 इत्यापस्त्वोक्तेः इदंभिपुरुषमध्येअप्रजानांतुस्त्रीणांभिपुरुषीविशायतइतिवसिष्ठोक्तेः इदंवाग्दानोत्तरमितिगोडाः अप्रजानां
 नयास्त्रीणांसापिंडयंसास्योरूपमितिबचनान् चौलोत्तरंवाग्दानासूचंवासेकाहः अविशेषेणवर्णानामवधिंसंस्कारकर्मणः त्रि
 रात्रानुभवेच्छुद्धिः कन्यात्वन्हाविधीयतइत्यंगिरसात्रिवाविषयेहोविधानान् अतःशूद्रस्योपनयनस्थानीयविवाहासूचंवित्रा
 बंविवाहोर्त्तुषेत्तुषोडशाब्दमध्येत्रिरात्रमेवेत्यपराकांशाः शूद्रेतुनिर्गुणेव्यद्वोर्ध्वपंचाहः षड्वद्वोर्ध्वविवाहाभावेद्वादशा हृदतिगोडाः स
 गुणानांषोडशाब्दोर्ध्वहोविवाहाभावेपिपूर्णांशोचंबक्ष्यते तदुत्तरंप्राग्विवाहादूर्त्तुकुलेचसप्तपुरुषावधिचिरान्नंअचारिपूर्वंप्रजानुशोने
 चप्रतिपादिता असंस्करानांतुसाज्ञेयान्निरात्रमुभयोः स्मृतमितिगरीच्युक्तेः त्वाकरेशकृद्धितत्वेचशंखः पितृवैश्वमनियानारीरज
 पश्यत्यसंस्कृता तस्यांमृतायांनाशोर्त्तुषेत्तुषोडशदिपिशाम्यति याचज्जीवमाशौचमितिवाचस्पतिमित्राः अथानुपनीतेकिंचिदुच्यते
 नाम्नःपूर्वतननमेव तदूर्ध्ववर्षनयासूचंनौलाभावेभ्युदकदानविकल्पः नात्रिवर्षस्यकर्तव्याबोधैरुदकक्रिया जातदंतस्यचाकुरुः
 नीप्त्रिचापिकृतेसनीतिगमूक्तेः उदकक्रियासाहचर्योद्वाहोपलक्षणंखननेनान्यदोर्ध्वदिहंऊनाद्विर्षेभिरपेनेन कुर्यादुदकंतनरनितया स-
 वत्स्योक्तेः उदकमंत्यकर्मपरगित्यपराकः यमः ऊनद्विवर्षमनुस्मरन्मुग्धा
 धनीयेन्नाहोपि स्त्रीणांतुपतितोगर्भः सद्योजानातोमृतोथवा अजानंदंतोमासेर्वामृतः षड्विंशतिर्वीहः वस्त्राद्यैर्हृषितंकृतानिश्चि-

पेचंतुकाश्रवत् स्वमित्वाशानकैर्भूमोसद्यःशोचंविधायते अलंकरणमपिपक्ष्यते हतचूडस्यतुनिवर्षाल्पागूर्ध्ववाग्युदकदानंनि
 यतम् यत्तुयसिष्ठः ऊनद्विवर्षेमेतेगर्भपतनेवासपिंडानांचिरात्रमिति तत्प्रथमाब्दचूडापरम् वर्षत्रयाद्द्विभक्ततचूडस्यापि
 नियते वर्षत्रयोर्ध्वउपनयनापूर्वंचतूष्णीमग्न्युदकदानं तूष्णीमेवोदंकुर्याचूष्णीसंस्कारमेवचेनिपूर्वोक्तलोगाक्षिस्मृतेःपि
 उदानमपिकार्यम् असंस्कृतानांभूमोपिंडं दद्यात्संस्कृतानांकुशोधितिप्रचेतसोक्तेः उदकदानंसापिंडैः कृतचूडस्येतिगौत
 मोक्तेः उदकग्रहणमौर्ध्वदेहिकमितिहरदत्तः द्वादशादत्तरादवोक्तेगोण्डंमरणेति सपिंडीकरणंनस्यादेकोद्विष्टानिकार
 येदितिहरदत्तधृतदेवलोक्तेःश्च मरीचिरपि मेतापिंडंवाहिर्दद्याद्दर्भमंत्राविवर्जितमिति एतदनुपनीतपरमितिपिज्ञानेश्वरः
 अत्रचूडेवपूर्वाविधिः दूर्ययास्येतुगृहणात् उदकग्रहणस्योपलक्षणत्वाद्वाहः पूर्वोवाधिशिवैकचित् द्वादशाहत्सरादि
 त्सुपनीतद्विज्ञानद्वैतद्विषयम् अहाशेचेपिंडदानविधियाहपारस्करः प्रथमेदिवसेदेयास्त्रयःपिंडाः समाहितैः
 द्वितीयेचतुरोदद्यादस्तिसंचयनंतथा त्रींस्तदद्यात्तृतीयेन्हवस्त्र्यादिकालयेत्तत इति अत्रदेवयास्तिकनिबंधविशेषः शिशु
 रादत्तजननाह्वालः स्याद्यायदाशिशवः कथ्यतेसर्वशास्त्रेषुकुमारोमौजिबंधनात् आपंचवर्षीत्कोमारपेगंडोनवहायनः तथा
 गर्भेनक्षेत्रिकयानास्तिदुग्धदेयंशिशोभृते परंचपायसंक्षीरंदद्याह्वालपिपत्तितः एकादशंद्वादशाहं दृष्योत्सर्गविधिविना तथा य
 द्वाप्रधीयतेबालस्तत्रप्रायःप्रदीयते किंचित्समानवयसांसंस्कृत्यान्नयथाविधि भक्ष्यंभोज्यंचदानव्यंतथाचक्रस्वभक्षिका
 नहस्त्र्याणिप्रदेयानिसोपानत्कानितस्तमे कुमारगणोचबालानांभोजनंवरुचेश्चनम् यच्चोपजीवतेबालस्तत्तद्विधायदीयतेन
 था भूमिनिक्षेपणंबालेआवर्षद्वयमाशितवम् तनःपरंरवगम्येष्टदेहदाहोयथाविधि अचूडेयूर्ध्वंरवननीमसत्यर्थमावर्षद्व

यमिति प्रागापि कृतचूडस्य तन्निवृत्त्यर्थमाशिरवमिति तथा चूडाकर्मणि संजाते विपत्तिस्तद्यदा भवेत् सूतकान्ते प्रकृतं व्यं द्यप-
स्योत्सर्जनं तथा तत्र दाहः प्रकृतं व्यउदकं तत्र निश्चितम् आद्या निषोडशापि स्फुरः सपिंडीकरणं विना इदं पंचवर्षे न रंज न्यतः पंच-
वर्षाणि मुंद्रे दत्तमसंस्कृतम् पंचवर्षाधिकेनेवाले विप्रतिग्रहि जायते दयोत्सर्गादिकं कर्म कृतं व्यमुदकं नतः अहत्य हनि संप्राप्ते कुयोत्
आद्या निषोडश पायसेन शुडेन च पिंडं दद्याथाक्रमम् उदकुं भप्रदानं च पददानं निया निच दीपदानं निया किंचित् चित्पंचवर्षाधिके स-
दा कर्तव्यं तु स्वगम्ये सन्नता र्वा कृमेतनु मये स्वाहाकारेणैव कार्याण्येको द्विष्टानि षोडश कजुदर्भे स्मिलेः शरङ्गैः प्राचीना वीतिना नयेति
तत्रैवोक्तेः अन्नमूलं चित्सम् वार्षिकादि तु न भवत्येव सपिंडनाभावे पितृत्वा योगात् वचनाभावाच्च दिवोदासीये अन्नने निध-
नं मांसे विमादौ शूद्रजातिवत् क्रियाः सर्वाः समुद्दिष्टाः सपिंडीकरणं विना उदकं पिंडदानं च कृतं नूडे विधीयत इति स्त्रीणां तु हाहा
लाङ्ग उदकं पिंडदानं विकल्पः स्त्रीणां चैके प्रचाना मिति गौतमोक्तेः स्त्री शूद्राश्च सभर्माणा इति वचनात् शूद्रद्वये वम् एतं द्वयो-
र्निमित्ता शौचं सर्ववर्णसमं तुल्यं वयसि सर्वेषामिति कर्तते नयेव चेति व्याघ्रपादोक्तेः यानि तु निर्वृत्त चूडका विप्रैश्चिरात्वाच्छुद्धि-
रित्यने इति न हने क्षत्रिये पङ्क्तिर्वैश्येन वा भिरुच्यते शूद्रैश्च सर्वे न्यूनं तु मृते शरदि स्तपंचाभिः अत ऊर्ध्वं मृतेशूद्रे दाद-
शाहो विधीयते षड्वर्णान्तमतीते तु शूद्रे मासमशौचक भित्यां गिरसा दीनिता निविधिस्थविगाना न्नादत्तं व्यानीति विज्ञाने श्वर-
मुद न पा रिजातादयः तेनेन दृशाच्छूद्राणां व्यवस्था प्रागुक्ता हैयेव तुल्यं वयसि सर्वेषां मिनिदां स्तिगात्य परम् अन्यदेशे-
कोमोक्ता व्यवस्थे निशब्दितत्वे अथ जात्या शौचम् तच्चाह जपुं सामुपनयनोर्ध्वं प्रवर्तने चिरात्रमा व्रतां द्विशा द्विशरात्रम-
तः परम् क्षत्रस्य हादशाहानि विधाः पंचदशैव त्रिंशदिनानि शूद्रस्य तदर्धे न्यायवर्तिन इति याज्ञवल्क्योक्तेः यत्तु स-

एव त्रिरात्रं दशरात्रं वा शापमाशौचं भिष्यन् इत्याह तत्र दशाहे त्रिरात्रमस्पृश्यत्वं एकदिनोत्पन्ने आशौचं दूये दशाहमस्पृश्य-
त्वं मरणं यदि तुल्यं स्यान्मरणेन कथं च न अस्पृश्यं तु भवेद्भोत्रं सर्वमेव सवां धर्माभिर्त्यं गिरसोक्तेः दशाहाशौचपरत्वे दशरात्र-
मतः परमिष्यनेन पौनरुक्त्यापत्तेरिति श्रद्धिर्विवेकादयः स्मृतिभेदादन्विरात्रं दशं रात्रं वैतिविकल्पायोगाच्च यस्तु पुत्राणां वेदा-
नभ्याप्यवृत्तिर्विदधाति तत्राहा श्वलायनः द्वादशरात्रं महागुरुस्तु दानाध्ययने वर्जयेदिति अत्र याचदुक्तं भिषेधो वा स्पृश्य-
त्वमात्रं चान्तुकर्मानधिकारः एकादशाहाने चैश्वदेवोक्तेः एकादशाहं कुरुत्कातत्र त्वं ते विधीयत इति श्रद्धितत्वे तु त्रयः
पुरुषस्यातिगुरोर्भवन्ति मातापितृनाचार्यश्चेति विष्णूक्तेः पित्रादयो महागुरवः भर्ताप्युक्तो रामायणे पनिर्वैधुर्गतिर्भर्ता
दैवतं गुरुरेव च शानातपः पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः एकपदं सूदानां पितृमानृनिषेधार्थं सौदकानां
त्रिरात्रम् अथाह तूदकदायिन इति मन्त्रोक्तैः अग्निपुराणे सपिंडता तु पुरुषे सप्तमे विनियतं ते समानोदकभावस्तु निव-
र्तनं चतुर्दशे जन्मनामस्मृतैर्वैकेतत्परं गौत्रमुच्यते बृहस्पतिः दशाहेन सपिंडास्तु श्रद्धांतिप्रेतसूतके त्रिरात्रेण सकु-
ल्यास्तु स्मृत्या श्रद्धांतिगोत्रजाः स्त्रीश्च द्रुणोस्तु विवाहोर्ध्वनात्ताशौचं वैवाहिको विधिः स्त्रीणां भोगप्रमादनिवृत्तः दत्ता-
नां भर्तुरेव हि स्वजातुक्तमशौचं स्यान्मृतकैजान्तकेन योतिमाचवीयेनाह्लाच्च शूद्रस्य विवाहाभावे पिण्डशवर्षोर्ध्वमासः अनु-
दभार्यः शूद्रस्तु षोडशाह त्परात्परम् मृतसंसमधिगच्छेच्चैन्मासान् स्यापि बांधवाः श्रद्धिसमधिगच्छन्ति नात्र कार्या विचारणे
त्यपरांशोः श्रौतेः निर्णयामृतमदनपारिजातादौ तलन्यथोक्तम् हारीतः आमोर्जीवंधनाद्दिप्रः क्षत्रियश्च धनुर्गृहान् आप्र-
तोदयद्वाद्देश्यः शूद्रो वस्त्रद्वयगृहान् धनुः प्रनोदावष्टमे ब्दे द्वादशो वस्त्रद्वयमिति मेधा निथिस्तु त्रिरात्रमात्रतादेशादित्य-

ननु गणोपनसणार्थम् मन्त्राहुः स्वकीयः सर्वेषां चाष्टमवर्षरूपः तेनचतुर्णामपि वर्णानामुपनयनाभावेऽप्यसमाहृत्यैव
गर्भेनाथो नम नचापिमागदभाच्छिशयः भोक्ता इति स्मृत्यन्तरादूर्ध्वसंपूर्णमर्वाकृत्रिात्रम् येव्यायोऽशब्दवेद्वाल इत्याहुः
तेषामप्यसमाहूर्ध्वगृहेमासएव ऊर्ध्वमष्टमयोर्वर्षभ्याः श्रुतिः शूद्रस्य मासि कीतिवचनादि स्याद् हारलताश्च द्वितत्यादिगोड
प्रोधेऽप्युक्तम् अनुपनीतोऽपि प्रदत्तत्वाच्चियते पञ्चतवस्याद्योऽन्यहमेव हीनि हि जन्मना मयं कालस्त्वशणानुषडाब्दिं कं
इत्यादिपराणोक्तेरुपनयनं कालोपलक्षणम् षडब्दपदं मासत्रयाधिकपरम् गर्भसमयेऽप्येवाब्दरसुक्तेः यजुजाबालः मत-
तद्वादिनां न प्रतीतिमुपयथाक्रमम् दशाहच्यह एवैहैः शब्दस्यपि हि निर्गुणादिति द्विजादंताः इदं प्रतीत्युक्तेः पंचाब्दोप
नीतपरमिति तदेतन्नादियते वृद्धाः यानितु पराशरः एकाहा द्वाह्रहः श्रद्धोद्योगिनिवेदसमान्वितः श्रद्धात्कचलयेदस्तदि
हीनोदगाभिर्दिनेः केचन वेदः केचल श्रोतान्तेरप्युपलक्षणम् अयं संकोचो होमाध्ययनपरएव ननु संख्यावा विनिहारलतायो
अंगिराः सर्वेषामेव वर्णानां सूतके भृतके तथा दशाहाच्छुद्धिरेतेषामिति शातानपोन्नवीन् देवलः आश्रव्यं दशरात्रं तु स
र्वेषामपरोचिद्दुः निधने प्रसवेनैव पश्यंतः कर्मणः क्षयम् अत्यंतोक्तस्य कर्महानौ पीडावती विप्रपरिचर्यापरम् शूद्रे
दशरात्रमिति द्वारलतायां दक्षः सयः शौचं नयैकाहस्य हव्यतुरहस्तथा षट्दशहादशाहव्यपक्षो मासस्तथैव च म
रणांतं नयान्यदशपथास्तुतं के वितासरायां स्मृत्यन्तरे चतुर्थे दशरात्रं स्यात्सपिशाः पुंसि प नमे पष्ठे चतुरहा-
च्छुद्धिः सप्तमे नक्षत्रे चतु इत्यादीनि तान्यापदनापद्रुणावदगुणवद्विषयाणि देशान्तरभेदाहानेयानि सद्यः शौचादिष-
नदंताः पसायायावरादिपराः भवमरणांतं जननादिनामिच्छाद्विन्नम् शिष्टविगानान्नादन्तं व्यानीति विज्ञानेश्वरः

अस्मात्वाचाव्युहत्वाच्च अदस्तात्रं स्तथा हि जः एवंविधस्य विप्रस्य भर्त्तुं दासूतकं भवेदिति दक्षोक्ता अन्यपूर्वायस्य गेहेभ्यार्था-
 स्यात्तस्य नित्यशः आशौचं सर्वं क्रोत्रेषु देहे भवति सर्वदेहि ब्राह्मणश्चैव त्वय परार्कं मदनपारिजातादयः माधवस्त-
 दनस्ता आयासापेक्षमद्यसंकोचं न तथेति कालिकवर्ज्यपूक्तेः दशाह एव विप्रस्य सपिंडं मरणोऽस्मिन् कल्यांतराणि कुर्वाणः कलो
 भवति किल्विधीति हारीतोक्तेऽथ न्यूनाशौचपक्षादुगातरविषयाः मरणांतादिपक्षास्तन्निर्दार्थवादं अन्यथा नामधारक-
 विप्रस्त दशाहं सूतकी भवेदिति विरोधः स्यादित्याह यत्तु देव लः दशाहोऽदिति भागेन कृते संचयने क्रमात् अंगस्पर्शेन
 भिच्छंति वर्णानां नैव दशिन इति पूर्णशौचे स्मर्यनामाह यच्चानुपनीता निष्क्रान्ता शौचे चित्राच्चादौ तेनैवोक्तम् स्वाशौच-
 कालादिज्ञेयस्य शान्तु विभागत इति तदपि युगांतरेषु अस्थिसंचयनादूर्ध्वमंगस्पर्शनेमेव चेति साधवीये कलो तन्निवे-
 धात् यत्तु हारलतायाम् चतुर्थे हनि कर्तव्यः संस्पृशो ब्राह्मणस्य तिति प्रचेतसोक्ते स्म हे क हाशौ चेपि चतुर्थ्याह एवांगस्य
 श इति तन्म देवलादिव शोनास्य दशाहगोचरत्वात् ये तु वर्णसंकरजाभूय विस्मिताद्यास्तेषा माशौचविशेषः कलो नोप-
 क इति नोच्यते प्रतिलोभजानां नाशौचं मलापकर्षणार्थं नुस्नानमात्रमिति विज्ञानेश्वरः साधवस्त शौचाशौचे प्रकुर्वरि-
 न् शूद्रवर्णस्य संकरा इति ब्राह्मणेः शूद्रवद्वाहः हारलताव्येवम् दत्तकीनाक्षत्रिमादिपुत्रेषु अहीनवर्णागास्तस्त्रीषु
 च सपिंडत्वेऽपि प्रसवे मरणे च पूर्वापरपित्रोर्भर्तुश्च भिरात्रमेव न दशाहोऽदिति अंगो रसेषु पुत्रेषु कुजातेषु च मृतेषु च परपूर्वा-
 १ आर्यास्त प्रसूतास्तमृतास्त चैति भिरात्रानुवृत्तौ विष्णूक्तेः सपिंडानां त्वेकाहः परपूर्वास्त भार्यास्त पुत्रेषु कृतकेषु च भर्तु-
 र्गोस्त्रिरात्रं स्यादेकाहस्त सपिंडत इति साधवीये हारीतोक्तेः मृतके मृतके चैव चित्रात्रं परपूर्वयोः एकाहस्त सपिंडा ना

धिरात्रंगत्रयैः पितृरिति मरीच्युक्तेऽथ शंसवः अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वन्यगतास्तत्र परपूर्वास्तत्र स्त्रीषु त्रिरात्रास्तु द्विरिष्यते
 परपूर्वापुनर्धुः इदं सगर्णास्तु हीनवर्णास्तु शंसवलिखितौ परपूर्वास्तु भार्यास्तु पुत्रेषु कृतकेषु च नानाध्यायो भवेत्तस्य ना
 शोचं नोदकक्रिया ग्राह्येऽपि आशौचं तु त्रिरात्रं स्यात्समवर्णेऽपि निश्चितम् यत्पुत्रदशमीतौ अन्यपूर्वाविरुद्धास्तु त्रिदिनाच्छुद्धि
 दिष्यते तास्तेवानन्यपूर्वास्तु पंचाहोभिर्विशदयतीति तत्र पंचाहं मूलं चैत्यम् यत्पुत्राग्रवल्क्यः अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्व
 न्यगतास्तनेत्येकाहमाह तदसन्निधौ शेषम् यदा पितुरेकाहस्तदा सपिंडानां स्थानं अन्याश्चित्तेषु दारेषु परपत्नीसमेतेषु च
 गोविणः स्थानशब्दाः स्फुटित्वरात्रेणैव न स्थितेति प्रजापत्युक्तेः पितृतिवोदुरुपलक्षणम् तथोपक्रमात् यत्पुत्रदत्तकेपालक-
 प्रतियोगिकपुत्रत्वात् पूर्वापितुर्न त्रिरात्रं पूर्वसंबंधनिवृत्तेऽन्यदशाहादीति कश्चित् तन्न जनकैः पितृबेजिकादभिसंबंधा-
 दनुक्त्यादयं व्यहमिति वाचनिकाशौचस्यानिवार्यत्वात् पितृमरणेऽपि दत्तकादीनां त्रिरात्रं शुद्धित्वेऽत्राहो दत्तकश्च स्व
 यदत्तः कृत्रिमः कीत एव नैकपुत्रस्य दत्तकस्य भगिन इत्युक्तेः स्मृतिर्कोसु घातारलतायामप्येवम्
 दत्तकस्य पुत्रपौत्राणां जनने मरणे वा सपिंडानामेकहः बीजिनश्चेति गौतमेन सासपौरुषसापिंडयोक्तेः सपिंडानां चैक
 कत्वात् सपिंडेऽनुपुत्रीरुते सपिंडं दत्तोरसयोर्भ्रात्रोस्तु पुत्रयोर्दशाह एव तत्राकांक्षाभावात् सपिंडत्वेन दशाहमावल्या
 च पूर्वापरयोर्भनुरुत्सन्नयोः पुत्रयोस्ताहमाधवीये मरीचिः मानुरेक्याद्विपितृको भ्रातरावन्यगोत्रजौ एकाहं सूत-
 केतत्र त्रिरात्रं मृतकेतयो रिति दिक् ऊदकन्यानां तु विष्णुग्राहं संस्कृतास्तस्त्रीषु नाशौचं पितृपक्षे तत्प्रसवमरणे च त्रि-
 तृगृहे स्थानांतदेकरात्रं त्रिरात्रं चेति प्रसवेऽप्येकरात्रं मरणे त्रिरात्रं धितिविज्ञानेऽवरापराकौ माधवस्तु प्रसवेऽपि त्रिरात्रं

पेत्रोः एक रात्रं प्रात्रादिवंधुवर्गस्य दत्ताभारीपितुर्गेहिस्सूयेतांयस्मियेतवा तहंधुवर्गस्त्वेकेनशत्रुचिस्तज्जनकस्विभिरितिआ-
 केरित्याह यत्तुफश्चिदाह पक्षपदेनभ्रातरोगेगृह्यते वाक्यांतरेणभगिनीभृतौत्रिरात्रोक्तेरितितत्त्वित्यम् तदभावेतद्द्विरोधा
 भ्रातुः प्रसवेएकाहः भृतौत्रिरात्रमिति केचित् युक्तानुपक्षिणी परस्परंभृतौभ्रातृभगिन्योः पक्षिणीभवेदितिआह्यान्भ्रा-
 तृभिन्यानामेकाहः वर्गोक्तेः इतरैर्यानुपयथाविधिति वक्ष्यमाणान्वचनाच्च यत्तुप्रधानमृहेभृतौपित्रोः पूर्णंभ्रातृरुग्रहइतिक-
 नेतानिर्मुलत्वाभ्याशौचं पितृपक्षेइत्येताद्द्विरोधाच्चभ्रांतः दत्ताभारीपितुर्गेहिप्रधानेसूयनेयथा म्रियतेवाभदानस्याः पिताशब्देअ-
 दिर्नैरितिकल्पतरोरुद्धितत्वेन पतिगृहे प्रसवेतुपित्रादीनामाशौचं नास्ति भृतौपित्रोस्त्रिरात्रमस्यैव प्रनाप्रजास्तयोपि
 रुसंस्कृतासंस्कृतास्तु मातापित्रोस्त्रिरात्रस्यार्दितरथायथाविधि अजातदंतास्तपित्रोरेकरात्रमितिमाधवीयेशंरवकाव्याजि-
 स्मृतौ वैजिकादभिसंबंधादित्युक्तेष्व स्मृत्यर्थसारेयेवम् माधवस्तद्दंवित्रात्रंजातदंतापरम् दंतौत्यक्तेः प्रागेकरात्रं पित्रोः सद्य-
 स्त्वप्रीटकन्यायांमौढायांवासरास्तुचिः प्रदत्तायांत्रिरात्रेणटन्नायांपक्षिणीभवेदितिपुलस्त्योक्तेरन्यत्रकन्याभृतौपित्रोः पक्षि-
 णीत्याह षडशीतावपि पितुर्गेहादोन्यत्रयदिपुत्रिप्रमीयते पक्षिणीतत्रपित्रोःस्यान्यान्येषामितिनिश्चयइति आभांतरेइयमि-
 तिस्मृत्यर्थसारे भ्रातृरुक्तपक्षिणी धवशरयोर्भगिन्यांचभ्रातृलाभ्यांचमातुर्ले पित्रोः स्वसापिनहृच्चपक्षिणीक्षिपयेन्नशाभितिहृदहृस्प-
 तिसमृतेः शब्दितलेकोर्मि आदंतात्सोदरेसद्यश्चाचूडदेकरात्रकम् आमदानात्रिरात्रस्याहशरात्रमतः परमपित्रोर्भृतौस्त्रीणांत्रिरात्रम्
 पितोरुपरमेस्त्रीणामूढानांतु कथंभवेत् त्रिरात्रेणैवशब्दिः स्यादित्याहभगवान्चयमर्दतिमाधवीयेहृदमभूक्तेः इदंइत्याहांतः ऊ-
 र्ध्वंतुपक्षिणी भ्रातृभगिनीगृहेतस्यावानहृहेभृतौत्रिरात्रमन्यत्रतुपक्षिणीनिषडशीतातुक्तम् ब्राह्मेपि परस्परंभृतौभ्रातृभगि-

न्योःप्राक्षिणीभावेन मानुसाशौचगपुत्र्याः पितृव्याशौचमिष्यतरति शिष्यास्तस्यभिर्मूलत्वासितृब्येस्नानमात्रमाहुः त्रिंश
द्भ्योऽप्यां मेनेषोत्तार्यमानाभरुदुहिनुक्तनश्रोत्रियत्वंकसयाज्यस्वस्तीयेषुत्रिरात्रंत्रिदिवसमशक्तचिःसौदकस्तूभयत्र प-
क्षिपयाशौचमृत्विक्कदुहितृक्तसहाध्यापिवंधुचयानेनासिश्वशूनुभिन्नश्चशरभगिनिकाभागिनेयप्रयाणे मातामत्या
चपित्रोः समरिचविरतेनोमानुलेयातुलान्यांचाथोसज्योनिरेचस्वावयनपतोग्रामनाथेचनये शिष्योपाध्यायबंधुचयगु
रुतनयाचार्यभार्यासगोत्रानूचानथोत्रियेषुस्वगृहपरमृतोमानुलेचैकत्राम् रात्रिसंब्रह्मचारिण्यथनुकथमपिस्वत्ससंब
धयुक्तेस्नानंवासोयुक्तंस्यादिदमपिसकलंसर्वणेषुतुल्यमिति अत्रमूलंमिताक्षरादोस्मष्टंदोहित्रभागिनेययोरुपनीत-
योत्त्रिरात्रम् अनुपनीतयोःप्राक्षिणी संस्थितेप्राक्षिणीरात्रिंदोहित्रेभागिनीसूते संस्कृतेनुरात्रस्यादितिधर्मोव्यवस्थि
तरतिवद्भूमनूक्तेः संस्कृतेदाहेन तेनदाहेत्रिरात्रंनान्यथेतिगोडाः तन्न विशेषेवैव्यर्थ्यात् मानुलादोसन्निधिविदेशाभ्या
प्राक्षिण्येकाह पौर्व्यवस्था मनुः त्रिरात्रमाहुराशौचमाचार्ये संस्थितेसति तस्यपुत्रेचपत्यांचदियारात्रमितिस्थितिः
त्रियेस्वगृहेमृतेत्रिरात्रम् श्रोत्रियेत्पसंपन्नेत्रिरात्रमशक्तचिर्भयेदितिसमृतेनोरतिमाधवः एकग्राभीणेत्वेकाहः कत्विक्षब
कृत्यकालश्रोतस्मार्तयाजनपदेत्रिरात्रेकान्त्रेज्ञेये यद्यपिकर्मकुर्वणवान्वकः शब्दोभवतीतिशौचरात्रार्थैः कर्ममध्येक
त्वित्कमुक्तम् तथापिकर्मण्याशौचनिषेधान्दुर्जरमेवैतत्ज्ञेयम् गोडास्तसमानोदकाचांअहोगोत्रजानामहुः स्मृतम्
मानुवंथोगुरोभिन्नेगंडलाधिपतेनयोतिजावालोक्तेर्मातृबंधुषेकाहमाहुः शिष्येस्वोपनीतेज्यहः शिष्यसनीथसब्रह्मत्वा
परपुत्रमेपत्रिरात्रमहोरात्रमेकारुद्रतिमाधवीयेचोपायनोक्तेः अन्यत्रतुमनुः मानुलेप्राक्षिणीरात्रिशिष्यत्वंकुर्वांधवेपुत्रे

निबंभुचयं आत्मपितृष्वसृमान्धसृमानुलपुत्राः पितुःपितृष्वसृमानुधसृमानुलपुत्राः भानुःपितृष्वसृमानुधसृमानुलपु
 त्राश्चेति निज्ञानेश्वरः अत्रपक्षिणी पितृष्वसृमादिकन्यानामृदानां त्वेकाहः तद्धुचवर्गस्त्वेकेनेति पूर्वोक्तब्राह्मणं यत्तु षडशी
 त्वां एवोपेन्द्रोर्ध्वगिन्योचयेपितामहयोस्तथा येमातामहयोश्चेव भगिन्योतल्लजाश्चयाः मातुलाः स्वस्थपित्रोश्चपत्न्यश्चे
 वोप्रजाश्चयाः भानुरश्चेति सर्वेषु पक्षिणीस्वगृहेभ्यहं एवंश्च शरजामातृदोहित्रविपदिस्मृतम् यच्चयमः जामात
 रिमृते श्रद्धित्विरात्रेणोभयोः स्मृता पक्षिणीशालकानां स्यादिति शानातपोब्रवीदिति निर्मूलत्वाभ्यन्ताक्षरादिविरो
 धाच्चोपेक्ष्यं मदनपारिजातेधिष्णुः अस्मिपिंडेस्त्वेवं समिमृते एकरात्रम् अत्रहरदत्तोतः शचेत्चेत्यापस्तंबस्मृततः शचेन्नामे
 धनुः शनादर्वागन्नमभोज्यं दीपसुदुर्भवंोपनिधायतु मुंजीतयदि समानवशं न गृहमेवं सृति कायामित्याह प्रधानगृहः
 मृतौ न गृहे यस्य मृतः कश्चिदसपिंडः कथं न च तस्याप्यशौचं चित्तेयं त्रिरात्रं न च संशय इत्यंगिरसोक्तमिति माधवः एतेन
 विरात्रमसपिंडेषु स्वगृहे सांस्थितेषु चैति कोर्मं व्याख्यातम् श्रद्धितत्वे हृहन्मनुः श्वशूद्रप्रतिताश्चां त्यामृताश्चेद्भिज्जमं दिरे
 शौचं तत्र प्रवक्ष्यामि मनुना भाषितं यथा दशरात्राच्छुनिमृते मासाच्छूद्रे भवेच्छुचिः द्वाभ्यां नुपतिनेगेहमं त्येमासं चतुष्ट
 यात् अत्यंतैर्जयेद्देहमित्येवं मनुरब्रवीत् अंत्योस्ते छः अत्यंतः श्वपाकदतिवाचस्पतिः तत्रैव यमः द्विजस्य मरणे चेश्व
 विश्रद्ध्यातिदिनत्रयान् संवर्तः गृहश्रद्धिप्रगस्याभिअंतस्थ शवदूषिते ओत्सृज्य मृन्मयं भांडं सिद्धमन्नंतयेव च गोमयेनो
 पलिव्याथ छागेन घ्रापयेदुधः ब्राह्मणेर्मंत्रपूतेभ्यहिरण्यकुशावारिभिः सर्वमभ्युक्षयेद्दशमततः श्रद्ध्यं त्यसं शयम् बृह
 द्विष्णुः ग्राममध्यगतो यावच्छनस्ति क्षतिकस्य चित् ग्रामस्य नागदाशौचं निगते शक्तिनामियात् गृहे पशवादीमृते येवम् य

नुमाधगीयेप्रचेतसामानुषस्मादिषुत्रिरात्रमुक्तम् मातृधसामानुलयोः श्वश्रू श्वशरयोर्गुरोः मृनेचर्त्विजियाज्येचत्रिरा
 णविश्रुत्यतीति गुरूराचार्यः कल्किंकुलागतः तत्त्वगृहयूतौज्ञेयम् श्वशरयोरन्यत्रमृताचपिसन्निधौधिरात्रं असन्नि
 धौपक्षिणी देशान्तरेएकरात्रं वक्ष्यमाणविष्णूक्तेरिति माधवगोडादयः अन्यत्रतु मानूषस्मादिषु पित्रोः स्वसरिनद्वचप
 क्षिणीसपयेन्निशाभिति हृद्मनूक्तम् यतुच्छमनुः भगिन्यांसंस्कृतायांतुभ्रानतर्यपिचसंस्कृते भिन्नेजामातरिमेनेदो
 हिन्नेभगिनीसुते शालकेतत्कृतैवैवसद्यः स्नानेनशरुथ्यतीति तत्प्रातृदोहत्रादोदेशान्तरे शालकसुतजामात्रोः स्वदे
 ज्ञेयम् शालकेतुस्वदेशेएकाहः आचार्यपत्नीपुत्रोपाध्यायभानुलश्चशरश्वश्रूश्वशरसहाआधिशिष्येष्वेकरात्रमिति
 माधवीयेविष्णूक्तेः हरदत्तीयेदशश्लोक्यामयेवम् श्वशर्यः शालकः देशान्तरेस्नानम् श्वशरयोर्देशान्तरेएकाहः जा
 बालः एकोदकानातुव्यहोगोत्रजानामहः स्मृतम् सर्वत्रमूल्याभावेपिक्रियाकर्तुं देशाहः गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तपितृ
 मेधंसमाचरेत् प्रेताहारैः समन्तत्रदशरात्रेणशरुद्धतीतिमनूक्तेः शिष्यइत्युपलक्षणं निरन्ययेसपिंडेतुमृतेसमिदया
 न्तिनः तदशौचंपुराचीर्त्वाकुर्यान्नुपितृवश्रियाभितियाधवीयेब्राह्मणेः दिवोदासीये सगोत्रोवासगोत्रावागोर्गिनंदय
 त्सरेनदः सोपिकुर्यान्नवश्राद्धं शस्त्रीच्चदशमेहनियत्रैकविषयेपक्षिण्येकाहादिपक्षद्वयमुक्तम् तत्रसन्निधिविदेशमे-
 न्यादिकृताव्यवस्थानिंशच्छ्लोक्याम् वानप्रस्थेयतौचोपरमतिकुलजेषटकेवापूवः स्याद्योषिद्भोगिप्रगुप्त्येभृतयतिपु-
 दिनंपुद्गविदेवसद्यः अत्रमूलमाकरेस्पष्टम् युद्धसूभिर्मृतस्यस्नानं उद्यनेराहवेशस्त्रेः क्षत्रधर्महतस्यच सद्यः सं-
 निधनेयज्ञस्तथाशौचमितिस्थितिभितिमनूक्तेः यज्ञोत्पकर्मसर्वतदेवैस्वर्गः यस्तुभारतेराजधर्मेषु अशौच्योहिहतः श्रु

रः सर्गलोके महीयने नरद्वयमुदकं तस्य नरानां नाप्यशौचं कृमिनिश्चादादि निषेधः सपुत्राद्युभावपरः अतएव न च कर्णोदीनां
आन्दमुक्तम् अन्येषु दशापि निषेधया हुर्यनिवन् यत्तु पराशरः आह वेपि हतानां च एकत्र स शौचकमिति तद्ग्रहस्तनेन
कालान्तरस्य तेर्जयम् असन्निधौ स्नानमिति माधवः श्रद्धितत्वे निपुराणे दंष्ट्रिभिः शृंगिभिर्व्यापि हतामैर्दुष्टैश्च तस्करैः ये
स्वाम्यर्थे हतायां विराजन्सर्गं स शयः सर्वेषामेव वर्णानां सन्निधौ स्थित्यविशेषतः यत्तु ग्रहस्पतिः डिबाहवे विद्युताचराशा
गोविप्रपालने सद्यः शौचं भूतस्याहुर्यपंचान्ये महर्षयः तच्छस्त्रं विना परादुस्वहते च त्रिरात्रम् रात्रौ च ध्ये हते सद्यः शौचमन्यत्र त्रि
रात्रं तथैव व्याघ्रः क्षनेन भ्रियते यत्कृतस्याशौचं भवेद्द्विधा आससाहात्रिरात्रं स्याद्दशरात्रमतः परम् शस्त्राघाते च हातू र्ध्वयदि
कश्चिद्व्यसमीयते आशौचं प्राकृतं तस्य सर्ववर्णेषु नित्यशः शस्त्राघाते क्षतं विना शयस्पर्शं तु हारीतः शयस्पर्शो ग्रामं न भविष्ये
युरानक्षत्रदर्शनाद्गोत्रे च दादित्यस्य यत्तु मनुः अन्तर्नैकेन रात्र्या च त्रिरात्रे च च त्रिभिः शयस्पर्शो विप्रस्यति च्यहा
नूदकदाधिन इति अन्तारात्र्या चेत्यहोरात्रमित्युक्तम् त्रिभिस्त्रिरात्रे रिति न च रात्रमेवं दशरात्रमित्यर्थः तत्तदन्त
शनेन न दृहयासेनापदि चेत्यम् आंगिराः आशौचं यस्य संसर्गादापतेद्ग्रहमेधिनः क्रियास्तस्य मज्जुव्यंते गृह्याणां
च न न द्रवेत् अथानिहाराद्याशौचं स्नेहेन सवर्णनिहारे तदन्वाशनेन दृहवासे च दशाहः तदन्वाशनेन दृहवासे
व्यहः दृहवासे न्नाभक्षणैर्चैकाहः भूतिग्रहणेन निहारे द्वाहे च तज्जात्याशौचं यदि निहरेति त्रेन प्रत्नो भाक्कांतमा
नसः दशाहेन द्विजः शरूढो द्वादशाहेन भूमिपः मासाद्धेन तु वैश्यस्तथ द्वादशमासेन शूद्रातीति कोर्मिनेः विजा
नीयनिहरेत्तु शकजानीयमाशौचं अत्र भूतिग्रहे दिगुणम् अवरश्चैर्गवणं वरो वाप्यवरं यदि च हेच्छ च न दशौ

चंद्रिद्यार्थे द्विगुणं भवेदिति व्याघ्रोक्तेः कोर्ममिति दिति गोडाः दाहेव्येवम् यत्तु ज्ञाहो योऽसवयोर्यत्तु मूल्येन नीत्वा चैव द
हेन्नरः आशौचं तु मचेनस्य प्रेनजाति समं नृपेति न दापदिक्षेयम् सोदकमिह रितु दशाह इति माधवः अलंकरणे
शक्तः रुद्धपादोऽपि ङस्य प्रेनालंकरणे कृते अज्ञानादुपवासः स्यादधोक्तो स्नानमिष्यते धर्मार्थं अनाथसवर्णो ह
रणो क्रियाकरणे त्वद्विजस्यांति न यज्ञफलम् स्नानं प्राणायामोऽग्निस्पर्शश्चैति माधवीये अग्निदेव्येवम् प्रेनसंस्पर्शस्य
स्कारे ब्राह्मणो नैव दुष्यति वोदांचैवाग्निदाता च सद्यः स्नात्वा विश्वस्यतीत्यपरा कर्तृहृद्दपराशरोक्तेः मानुषत्वादिसं
बंधे त्रिरात्रं असंबंधिद्विजान्वहितादीहत्वा च सद्यः शौचं संबंधे त्रिरात्रमिति पैठीनसिस्मृतौः गौतममिताक्षरा
पां च द्वात्रिंशत्तु का द्विगुणं शाचं शाचा द्विगुणमातवम् आर्तवा द्विगुणा सूतीतनोऽपि शवदाहकः अन्नपूर्वेणोत्तरमि
द्वानिरित्यर्थः विष्णुः मृतं द्विजं नैशूद्रेण हारयेन्न शूद्रं द्विजेन देवलः ब्रह्मचरी न कुर्वीत शपवाहादिकं क्रियाम्
यदिकुप्यं चिरेच्छं पुनः संस्कारमेव च याज्ञवल्क्यः आचार्यपित्रुपाध्यायान्निर्हत्यापित्रतोन्नवी अनुगमने तु
सपिंडेन दोषः विहितं हि सपिंडानां मेतनिर्हरणादिकम् तेषां करोति यः कश्चिन्तस्याधिक्त्वन निवद्यत इति देवलो
क्तेः दोषः स्यात्त्वसपिंडस्य तत्र नाध्याक्रियां विनैति हारीतोक्तैश्च स योऽत्कृष्टवर्णेनुमाधवीये कृत्वः अनुगम्य शवः
बुध्यास्मात्वा स्पृष्ट्वा हुताशनम् सर्पिः प्राश्य पुनः स्नात्वा प्राणायामैर्विशुद्ध्यतीति हीनवर्णे तु क्षत्रियैः वैश्वेयैः क्षि
णी शूद्रे चिरात्रम् क्षत्रियस्य वैश्वेयैः शूद्रे पक्षिणी वैश्यस्य शूद्रे हरिति विज्ञाने श्वरः माधवस्तु विप्रस्य वैश्ये
व्यहः क्षत्रस्य शूद्रेव्येवम् अन्यत्तु प्राग्वत् स्नानाग्निस्पर्शं द्युताशनानि सर्वचित्रेत्याह हीनवर्णस्य दाहोऽर्धदेहि कक

रणेतु ब्राह्मे ब्राह्मणो हीनवर्णस्य न कुर्व्यादौर्ध्वदीहकं कथमाहो भान्तथा गोहात्कृत्वा न ज्ञानितां ब्रजेत् मनुः ब्राह्मणा-
याननं कृत्वा परेषामं त्यक्तयेच अभीचारमहीनं च त्रिभिः कृद्भैरव्योहति परेषां सर्ववर्णानां हीनेषु तद्गुण्यं त्रैगुण्य
चानुगुण्या द्यूतं अथ रोदने समोत्तमवर्णयोः संचयनात्पूर्वसंचैल्लानमूर्ध्वमाचमनं हीनवर्णेषु तु संचयत्वा कृ
संचैल्लमूर्ध्वं स्नानमात्रम् विप्रस्य क्षत्रवैश्यविषये तु ब्राह्मे अस्थिसंचयने विप्रैरौ निचैः क्षत्रवैश्ययोः न दास्यातः स
चैल्लस्तु द्वितीये हि शतस्य नि कते तु संचये विप्रः स्नाने नैव शक्तिर्भवत् क्षत्रस्य वैश्ये व्येवम् शूद्रे तु संचयत्वा कृ वि
प्रस्य त्रिरात्रम् क्षत्रवैश्ययोर्द्विरात्रम् ऊर्ध्वं तु द्विजानामेकाहः शूद्रस्य शूद्रेऽस्पर्शविना संचयत्पूर्वमेकाहः ऊर्ध्वं स
ज्योतिरिति साधयोषेजेयम् शतद्वितत्वे पारस्करस्तु अस्थिसंचयनात् ऊर्ध्वं मासं यावद्द्विजातयः दिवसे नैव शक्यं नि
वाससाक्षालनेन च सज्जानो दिवसे नैव च त्र्यहस्तचि यै वैश्ययो रित्कृत्सपिंडानं रोदने निर्हा रादावदोष इत्कृत् माक् विज्ञाने श्वरस्तु सु
तस्य बांधवैः सार्धं कृत्वा तु परिदेवनम् पूजयेत्तदहोरात्रं दानं च आहोदि कर्म चेति पारस्करोक्तैः सर्वत्रैकान्तमाह अथाशौचान्नभं-
क्षणीविष्णुः ब्राह्मणादीनामाशौचे यः सकृदेवान्नमभ्यातितस्य तावदाशौचम् यावत्तेषामाशौचव्यपगमे प्रापश्चित्तमि
ति अज्ञाने त्वंगिराः अनंदशाहे भुक्त्वा न्नसूतके मृतके पिपा अस्याशौचं भवेत्तावदावदन्नं व्रजत्यधः प्रायश्चित्तं त्व
मस्याधिप्रस्य वर्णक्रमेणैकाहत्र्यहपंचाहसंज्ञाहोपवासाः दशविंशतिः षष्टिः शतं च प्राणायामाः पंचगव्याशनं च
अभ्यासे दिगुणं आपदितु प्राणायामशतं पंचशतमष्टशतमष्टसहस्रं गायत्रीजपश्चमस्त्यापदितु सवर्णाशौचे विप्र-
धमर्षणं गायत्र्यष्टसहस्रं च क्षत्रियाशौचे उपवासस्तु च वैश्याशौचे त्रिशत्रोपवासश्च शूद्राशौचे कृच्छ्रः क्षत्रवैश्य-

योः पञ्चशतपञ्चशतं गापत्रीजपउत्तयेषु शूद्रस्यसर्वत्रस्नानम् मत्स्यानापदिविप्रस्यवर्णेषु सांतिपनकृद्महासानप-
 नचांद्राणि अभ्यासेनुभासिकद्वेयामिकत्रेमासिकषाणमासिकानीत्यादिमाधवीयादोज्ञेयम् अथ दासस्यस्वदा-
 स्युत्पन्नस्यसपिंडं मृतोत्स्नानमात्रेण स्वाभिकार्ये स्पृश्यत्वम् भक्तदासस्य त्र्यहोर्ध्वं सद्यः स्पृश्ययोगर्भदासो भक्तदा-
 सस्त्यहाच्छु चिरिनि स्मृत्यंतरोक्तेः मृत्युत्तर्मकराः शूद्रा दासी दासास्तथैव च स्नानेशरीरसंस्कारे अहकर्मण्यदूषि-
 तादतिशयानपेक्षेत्र एतच्चानन्यसाध्यतत्कार्यमात्रे अन्यत्रमासाद्याशौचमस्त्येव एवं दास्यामपि स्मृतिकायास्त-
 त्या अस्पृश्यत्वमपि मासमात्रम् दासी दासश्च सर्वे चैयस्य वर्णस्य यो भवेत् तद्वर्णस्य भवेच्छौचं दास्यामासस्तस्मै
 नक्तमित्येगिरचोक्तेः षडशीतावपि स्वामिशोचैवेन दासाद्याः स्पृश्यामासानुक्रमेण योग्याः स्क्रमसितो दासी स्मृतीचेत्
 स्पृश्यतामियात् दत्तदासादीनां स्वसपिंडमरणादौ स्वाभ्याशौचमसंख्यदिनोर्ध्वं सत्यापि मासाद्याशौचैवेत्याभिकार्ये
 स्पृश्यनेतिहरदत्तः दासांतेवासिभृतकाः शिष्याश्चैकत्रवासिनः स्वामितुल्येन शौचेन शब्दंति मृतस्मृतक इति बहस्य
 तिस्मृतैः दासश्चात्र गृहजातस्तथात्रीनो लुब्धो दायादुपागतः अन्नकाष्ठभृतस्वददाहितः स्वाभिनाचयः मोक्षि-
 तौ महत्तत्त्वार्णोक्तप्राप्तः पणोजिनः तथाहमित्कपगतः प्रज्ज्याऽवंसितः कृतः भक्तदासश्च विशेषस्तथैव च डबा
 इतः विक्रेताचात्मनः शास्त्रे दासाः पंचदश स्मृता इति नारदोक्तेषु गर्भभक्तदासो विनाज्ञेयाः वडवा दासी तया द-
 तः तामुद्धार्य दासो जात इत्यर्थः अने वास्यपितृने चोक्तः स्वशित्यभिच्छन्ना हर्तुं बांधवानामनुज्ञया आचार्यस्य
 वसेदंते कृत्वा कालं स्तनिश्चनम् आचार्यः शिष्येयेदेनं स्वगृहे दत्तभोजनमिति शिष्यस्तनुल्यो विद्यार्थी दासादेः स्वा-

भित्तत्सपिंडमरणेतुविष्णुः पत्नीनांदासानामनुलोम्येनस्वामितुल्यभाशौचंभृतेस्वामिन्यामीयमिति प्रतिलोभदा-
 सानामाशौनाभावः वर्णानामनुलोम्येनदास्येनप्रतिलोभनइति याज्ञवल्क्योक्तैः अथरात्रौजननेमरणेचारात्रिभिर्भा-
 गांकृत्वाद्यभागद्वयेचैतत्सर्वदिनं अत्येनूनरयिनिधिताक्षरायाम् यतुप्रागर्धरात्रास्त्राकृवास्तुर्योदयात्पूर्वदिनमित्युक्तं
 तत्रदेशाचारतोव्यवस्था सर्वेचाशौचमाहिताग्नेर्दाहंतद्दिनस्यग्रणमारभ्यशेषम् अनग्निमतउक्तांतेराशौचादि
 द्विजातिषु दाहादग्निमतोर्विद्यादिद्वेशस्थेभृतेसतीतिपैरीनासिस्मृतेः साक्षिराहिताग्निआहिताग्निश्चेत्यपसन्मोचयेत्तपु-
 नाः संस्कारकृत्वाशचयदाशौचमिवाप्तिसिद्धेविशेषोक्तैः दाहादेवतुर्कृतव्यंग्यस्यवेतानिकोविधिरिति ब्राह्मण्यं यतु धू-
 र्त्स्वामिनारागमांडारेणचोक्तम् आहिताग्नेरपिमरणाद्येवदशरात्रंदशाहंशावमाशौचमितिमरणा निमित्तत्वात्तस्य
 यतुदाहादेवतस्याशौचमुक्तम् तत्संस्कारनिमित्ताशौचंपृथगेव तेनगृह्याग्नेः संस्कारांगंत्रिरात्रम् श्रोतारंनेस्तदशरा-
 त्रम् मरणनिमित्तंनृभयोर्दशाहंदाहात् प्रागपीनितद्वचनविरोधात्पूर्वस्यैवोत्कर्षान्मूलकत्वात्लाघवाच्चत्तित्यम् अ-
 थानिर्क्रान्ताशौचं तत्राशौचमध्येजननादौज्ञानेनतच्छेषेणशुद्धिः विगतंतुविदेशस्थंशृणुयाद्योदयनिर्देशम् यच्छेषं
 दशरात्रस्यतावदेवाः श्रुचिर्भवेदितिमतुक्तैः अत्रकेचिदेतत्पुत्रातिरिक्तविषयम् तेषांत्वाशौचमध्येअवरोपितदाद्येवद-
 शाहादि पितरौचैन्मृतौस्यातांदूरस्थोपिहिपुत्रकः श्रुत्वातद्दिनमारभ्यदशाहंसूतकीर्णवेदित्यस्यसर्वोपवादत्वादित्या-
 हुः तन्न ज्ञानमरणस्यनिमित्तत्वात् अनग्निमतउक्तांतेरित्यादिनिरोधाच्च स्मृत्यर्थसारेपि जननेमरणेवाप्रथम-
 दिनादूर्ध्वंज्ञानेपुत्रादीनांशौचेणैवशुद्धिरिति षडशीतावपराक्तैर्नैवम् दशाहादूर्ध्वंज्ञानेतुसुद्धयसिद्धः मासत्रयेन्नि-

रात्रं स्यात्पणमासेषां क्षिणीतथा अहस्तनवमाद्वर्गोर्ध्वस्नानेन शक्यमिति जनने त्वत्क्रान्तां शोचं नस्त्येव नाशकं हिः प्र
 स्या शोचं व्यनीतेषु दिनेषु शीतिदेवलोकेः पितुः स्नानं तत्रापि भवत्येव निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्य च
 वा समाजलमाप्नुत्य शक्यो भवति मानव इति मन्त्रोक्तैः तच्चा निष्क्रान्तां शोचं दशाहादि स्नानमात्रेण विषयं न त्वसुपनीतादि
 निमित्तान्तरादौ उपनीतेषु विषयमंतस्मिन्नेवाति कालजमिति व्याघ्रोक्तैः निर्देशं ज्ञातिमरणं भक्तिं क्रान्तेरशाहेत्विति
 मन्त्रोक्तैश्च माधवीयेदेव लस्त आत्रिपक्षाचिरात्रं स्यात्पणमासात्पक्षिणीततः परमेकाहमावर्षादूर्ध्वस्नानो विषेक-
 ह्यतीत्याह तत्रापदनापदिषयत्वेन व्यवस्था इदं चेकदेशे देशांतरं तु स्नानमात्रम् देशांतरं मृतं श्रुत्वा ह्येवैव रणा-
 नसेपनी मृते स्नानेन शक्यं निगमं स्नावेव गोत्रिणा इति पराशरोक्तैरिति विज्ञानेश्वरः स्नानं च त्सरात् अर्चोक्तं त्रिप-
 क्षात्रिभिर्षोपणमासाच्च दिवा निशा अहः संवत्सरादवो देशांतरं मृतं घृणीति विष्णूक्तैरिति माधवः इदं सपिंडानां दे-
 शांतरं स्नानं सोदकानामित्युक्तम् उक्षणं त्वाहं हस्यतिः महानघं तरं यत्र गिरिर्वा व्यवधायकः वाचो यत्र विभि-
 द्यंते तद्देशांतरं मुख्यतः देशांतरं यदस्यैकेषां स्थियो जनमायतम् चत्वारिंशद्दस्यन्ये त्रिंशदस्ये तथैव चेति एतत्संयमा-
 तापितृभिर्न्यायिपयम् तयोस्तापितरोचेति पूर्वपेक्षानां सिवाक्यात्सदा पूर्णमेव दशाहादि स्मृत्यर्थं सारोपि मातापि
 तु मरणे दूरदेशेपि संवत्सरोर्ध्वमपि पुत्रो दशाहादिकं पूर्णमाशोचं कुर्यात् स्त्रीपुंसयोः परस्परं सपत्नीषु नैवमिति
 शक्तित्वाद्येगोलास्त ऊर्ध्वं संवत्सरादाद्या ह्युभ्यश्चेच्छ्रुयते मृतः भवेदेकाहमेवात्र तच्च संन्यासिना न त्विति देवलो-
 क्तैः पितरोरब्दमध्ये त्रिरात्रमूर्ध्वमेकाहः बंधुभोतापि नाभर्तान च पूर्वोक्तदशाहस्तकालिगादिदेशपर इत्याहुः तैव-

धुपदस्थपुत्रादिपरत्वेमानाभावाद्दुपेक्ष्याः सापत्न्यशतुक्तदक्षः पितृपत्न्यामपेक्षायांमातृवर्जो ह्येजोतभाः संवत्सरेव्यतीतेपि
 विराजन्मशक्तचिरसिवेत् हीनवर्णमानूषुसपत्नीषुचैवमितिस्पृश्यर्थसारे केचिसितुःपत्न्यांप्रभीतायामौरसेतनयेतथेतिश्राहो
 केसेरसेपीदृमाहुः षडशीतावव्येवम् एतत्सर्ववर्णतुल्यम् तुल्यं वयसि सर्वेषामिति कर्तते नथेवचेतिव्याघोक्तेः अथाशौच
 म्पाते उच्यते तत्रशाने शान्तकेतुन कम् शान्तेस्मृतकेतुन कम् शान्तेस्मृतकेतुन कम् शान्तेस्मृतकेतुन कम् शान्तेस्मृतकेतुन कम्
 भेदाः यदेकदिनेसमन्वूनमधिकवाशौचहस्यतत्रतत्रेणान्यसिद्धिः हयोरैककालत्वात् यदातु द्वितीयादिदिनेपुनरं स-
 ज्ञातीयं शावेजननवासमकालं न्यूनकालवापरस्यात्तदा षड्स्फुटेषु पूर्व शेषेणशक्तिः अंतराजन्यमरणेशेषाहोभिर्विश्र-
 द्यानीमियाशवत्वयोक्तेः अंतराज्ञाते इत्यर्थः ज्ञातस्यैवजननादेर्निमित्तत्वात् पूर्वशौचोच्चारंतन्मध्योत्पन्नेजातेतूत्तरमेवका-
 र्यम् शक्तिरित्येत्युक्तम् पूर्वशौचांनरुत्पन्नं समानं लघुयानिमित्तं तत्कालादुपरिश्रुतं स्वाशौचहेतुरेव अज्ञातं तु न अविज्ञा-
 तेन दोषः स्याच्छ्रद्धादिषु कथं वनेत्यस्याशौचस्मां कथं येषु प्रवृत्तेः तेनाज्ञातहोत्सर्गादो ह्युत्पन्नत्वात् ज्ञानेपि नादृशिरिति
 माधवीयेयमपि जननेजननं चेत्याचार्येण मरणंतथा पूर्वशेषेणशक्तिः स्यादुत्तराशौचवर्जनम् अत्र केचिदंतर्दशाहेत्या-
 तां चेशु न परंपरजन्य नी तावत्स्यादश्रुतिर्विप्रोयावत्तस्यादभिर्दशमिति मनुप्रशशराद्येर्दशाहप्रहणात्पूर्णाशौच एव पूर्व
 शेषेणशक्तिः अथाद्यस्याशौचसंपातेतूत्तरं शेषशक्तिरित्याहुः हरदत्तोव्येवमाहु गोडाअप्येवम् तन्न यास्यत्वम्यादिब-
 शेन दशाहस्यनुत्थकालाशौचोपलक्षणात् तान् समानाशौचसंपाते प्रथमेन समापयेत् असमानो द्वितीयेन धर्मराजयचो
 यथेतिमाधवीयेशस्वीक्तेः अपरार्कमिताक्षरादिविशोधाच्च यदानुसृतकेशावंसमन्वूनमधिकं वातदानपूर्वशेषाच्छु-

ऋदिः तदा हांगिराः सूतक्रेमृतकंचेत्यानृतकेत्तथसूतकम् तत्राधिकृत्यमृतकं शोचंक्तुः र्यान्सूतकम् षट्त्रिंशन्व्यते श
 गशोचैसमुत्सन्नेसूतकनुपदाभवेत् शाचेनशक्रुतेसूतिर्नसूतिः शावशोधिनी चतुर्विंशतिमतेपि मृतेनशक्रुदनेजानं
 नमृतंजातेकेनतु अनोयदादशाहजननमध्येतदंतवाच्यहादिशापंतदापूर्वेणशक्रुदावपितन्निमित्तमस्पृश्यत्वंभवत्येव
 मरणोत्पन्नियोगेनुगरीयोमरणंभवैदितिकोर्माच्च गोनमव्यारब्धायांनूद्वात्रिवपि सूतकाद्दिगुणंशावंशावाद्दिगुणभार्त
 वम् आर्नवाद्दिगुणास्तितस्ततोपिशचदाहृफः अचपूर्वपूर्वेणनोत्तरोत्तरमिदृन्निरस्पृश्यत्वाधिक्य्यादित्यर्थः षड्शीत
 वपि स्वभाववहुसूतिस्तन्यूनशावचिशोधिनीतिरात्रिशोधादीनर्धितदिनिर्दिनेरागतुकेः सूतेर्बहुत्वंनस्वभावेनअतस्त
 त्रन्यूनशावस्थापिनपूर्वेणशक्रुदिरनिवक्तुंस्वभावैत्सक्तम् त्रोत्स्येपि नागतुकेरथाहोभिराशौचमपनुद्यते नचपातनि
 मिनेनशावस्यान्यस्यशोधनमिति एवंनचपक्षाः यदातुव्यहाद्यस्याशौचमध्येसजानीयंविजानीयंवादीर्घकालसुत्तरं
 तदापुत्तरपूर्णकार्यम् नपूर्वेणशक्रुद्धिः स्वल्पाशौचस्यमध्येनुदीर्घाशौचंभवद्यदि नपूर्वेणविशक्रुद्धिः स्यात्स्वकालेनेव
 शुभ्यनीसुशानसोक्तैः तेनच्यहादिशावमध्येदशाहादिस्तुनैकेपिनपूर्वेणशक्रुद्धिरित्यपरार्कः शावनिमित्तमस्पृश्यत्
 त्रभवत्येव शक्रुदिविकेतेनु शाचेनशक्रुद्व्यनेसूतिरितिपागुक्तैः तत्राप्युत्तराशौचनिवृत्तिरुक्ता नन् उत्तरस्थकालाधि
 नवत्तवत्वात् माधवीचयेयमपि अद्यद्यद्विभदाशौचंपाश्विमेनसमापयेत् यथात्रिरात्रेभ्रान्तेदशाहंप्रविशेद्यदि
 शौचंपुनरागच्छेत्तत्समाप्यविशक्रुद्धानि हारीतोपि गुरुणालघुशक्रुदोत्तुलधुनानेवतदुर्विनि गुरुत्वंलघुत्वंचका
 तमेव पूर्वोत्तरोधान् एतच्चहरदत्तेनसप्तमुक्तम् भिताक्षराव्येवम् यत्तु आद्यानांयोगपच्येनुस्तेयाशक्रुद्धिर्गरीयसा

मरणोत्पत्तिशोभेन गरीयो मरणं भवेदिति हारीतकोर्मादितत्रास्पृश्यत्वाभिप्रायं शावस्यगुरुत्वं ज्ञेयम् कचिदत्यकालेनापि-
दीर्घकालाशौचनिवृत्तिमाह देवलः परतः परतोऽश्रद्धिरघटद्वौ विधीयते स्थाचेत्यं च न मादन्हः पूर्वणो वात्रा शिष्यते अ-
स्यार्थः अद्य हृद्भेदी र्घा शौचे परतोऽश्रद्धिः परमा शौचं यद्विपूर्वाशौचमुत्तरस्य पंचमदिनात्परतोऽनुवर्तते तदा पू-
र्वणे च श्रद्धिः पूर्वस्योत्तराशौचादूर्ध्वधिककालव्यापित्वे पूर्वशेषाच्छ्रद्धिरित्यर्थः यथा बहुमासे गर्भपातनिमित्त-
षडहाशौचमध्यदशाहपाते पूर्वणोत्तरमिहतिः यथा वा अहमध्यस्थावपातनिमित्तं चतुरहपंचाहयोरितिकश्चि-
त् तन्न दशाहावधिपूर्वशेषशुद्ध्या वेदकपाक्यचिरो धात् षष्ठादिदिने पूर्णाशौचमस्य रात्रौ तु च्छदइत्यनौचित्या-
च्च अस्मद्वरवस्तुपंचनमादन्ह आतनो न्यूनं च हादिचेत्स्यादस्मिन् विषये पूर्वणे वा श्रद्धिः शिष्यते दशाहादिरान्नि-
शेषे च्यहादिपाते च्यहाद्यल्पाशौचानां परस्परं रात्रिशेषे संपाते च न च्छहादिहृद्धिरित्यर्थमाहुः कचित्पूर्वशेषेण-
श्रद्धैरपवादमाह गौतमः रात्रिशेषे सति द्वाभ्यां प्रभाते निसृभिरिति प्रभातेत्ययामे रात्रिशेषव्यवहान्छुद्धिर्यामशे-
षे श्रुतिरुच्यहादिनिशातात्पोक्तेः इदं शागंते सूतकपाते सज्जातीये वा तुल्यं अन्नं चित् रात्रिशब्दः अहोरात्रप-
रः अहः शेषे द्वाभ्यां प्रभाते निसृभिरिति शंखलिखितोक्तेः अथ यदि दशरात्र्याः सन्निपते गुराद्यं दशरात्रमाशौचमान-
यमादियसादत ऊर्ध्वं द्विरात्रेण युष्ट्यायां त्रिरात्रेणेति बोधायनोक्तेः पुनः पाते दशाहात्मा क्रुपूर्वेण सहगच्छति दशमे-
न्हिपते च स्याहर्दयात्तानि श्रुत्यनीनि प्रभाते नु विरात्रेण दशरात्रे ष्ययं विधिरिति देवलोक्ते च नवमदशमशब्दोच्ची-
पांत्यां त्यादिनपरो तेन स्रजियादावपितथेत्याहुः माधवीयेष्वेवम् अन्ये त्साहुः अतदंशा हे स्वातां चेतु न भरणज-

जन्मिनी नावत्स्यादशहविर्विप्रोयाव चत्स्यादनिर्देशमिति मनुपराधाराद्येर्दशमदिनेनोत्तरस्य कर्त्तव्यत्वात् विशेषः स्यन्
एव निरोधे च यदेकैचनमनुरवदनद्वेषजम् क्लोपाराशरस्मृतिरत्यनेन पूर्ववत्सांवाधः अतएव चान्व स्यति नानेषा
मना करत्वमुक्तं साकरत्वे पिजानिमान्न विप्रादि विषयम् देशान्तरविषयं वा यद्वा माधवस्तु अनिर्गतदशाहमि
न्दोना होरात्रपरः रात्रिमात्रावशिष्टे इति मिताक्षरोक्तेऽत्र न कुर्वति कृते रित्या न्यथा व्याख्यायुक्ता माधवस्तु अनिर्गतदशाहमि
ति पूर्वस्वग्रंथविरोधादुपेक्ष्य इति अस्मात्सिन्धुचरणस्तु बोधायनीये आनवमाह्निसादिति द्वितीया शोचस्य नवमदिनं प्रथमस्य दशः
ममेवाह द्यहादि दृष्टेः पूर्वशेषापवादत्वात् न स्य च न्यायतो द्वितीयादिना देवग्रहैः अत ऊर्ध्वमिति दशमरात्रिपरं शंख
क्षितिर्नोक्तो देवलोक्तो चाह शेषे दशमे न्निचाने रात्रौ पतेदित्यर्थः दशम्यापि नानाम कुर्वादि नित्यत् तै नमन्वाद्ये वि
रोधो नापि मिताक्षराद्यै रित्याहुः अपरा र्के निर्णयामृतस्वरसोप्येवम् यत्तु नत्रैव ब्राह्मे आद्यं भागद्वयं यावत्स न कस्य तु
सूतके द्वितीये पतिते त्वाद्यात्सूतकाच्छुद्धिरिव्यने अत ऊर्ध्वं द्वितीया नुसूतकांताच्छुद्धिः स्मृतः एवमेव विचार्य स्यान्मृ
कैः सूतकांते मृतकस्यान्तरे यत्र सूतकं ग्रनि पद्यते सूतकस्यान्तरे वाथ मृतकं यत्र विद्यते मृतकांते भवेत्तत्र शुद्धिर्वर्ते
धुसर्वश इति अस्वार्थस्तत्रैवोक्तः पूर्वाशोचचरमाहोरात्रस्य दिनस्तुपे आद्यभागद्वये न्याशोचपाते पूर्वैर्णशुद्धिः १
गह्वोर्ध्वरात्रौ सूतकांते रित्तीयास्तूर्वाभिन्नास्तूतकांताच्छुद्धिरिति अपरा र्के त्वाशोच कालं त्रैधा वि
भज्य निर्गुणविषयत्वेन दमुक्तम् अस्ववचनस्य निर्मूलत्वोक्ति रज्योक्तिरेव अतः पूर्वाशोचोत्तराचाम न्याशोच
चे होरात्रद्वयमधिकं रात्रेरत्ययामे तु दिनत्रयमिति भाट्टचरणोपादृष्टः पंथाः एतत्संपूर्णाशोचसंयातेत्यत्र रात्रिशेषे

त्रिरात्रादि संपाते तु पूर्वशेषयोगैव शकृदिः द्विरात्रादि वृद्धेः पूर्ववाक्येयदर्शा हविषयत्वादपवादाभावे शेषशकृद्वैवसा मान्यतः
 प्रवृत्तौः षडशीतौ तु दशाहान्तैर्व्यहपानेपि द्वित्रिदिनवृद्धिरुक्ता रात्रिशेषेयदशौ च पूर्वानाधिकमापनेत् ऊर्ध्वदिनद्वयं पू-
 र्वाद्यामशेषे दिनत्रयमिति अनधिकं समन्वृत्तानुच्छन्निर्मूलत्वादनेपाक्षिण्यादिपानेपि द्विरात्रादि वृद्ध्यापनेत् च पू-
 र्वाशौचांतर्वर्धितदि द्वित्रिदिनमध्ये भिकाशौचांतरपाते तु वर्धितस्यात्यत्वादधिकेनैव शकृदिः न च वर्धितस्य पूर्वशेषत्व्यंश
 क्रीयिम् रात्रिशेषपूर्वशेषशकृत्पचादेनेमितिकारतिन्यायोज्जीवनात् अपवादाभावे उत्सर्गस्य प्राप्तेः अपवादां
 तरमाह शरवः मातर्पद्ये प्रमीतायामशकृद्वोधिपानेपिता पितुः शेषेण शकृदिः स्वान्मातुः कुर्यात्तु पक्षिणीम् पादत्रयं स्प-
 र्ष्टुं तु र्यस्य स्वयमर्थः पित्राशौचमभ्येमानुमृतौ पित्राशौचं नैमातुः पक्षिणीमधिकं कुर्यादिति अत्राशकृद्वायि त्कृत्तरा-
 त्यहादः पितुराशौचाभावाभ्यानुभरणेन पक्षिणी किं तु पूर्णमेवाशौचं इयं न च पक्षिणी तृतीयादि दिनपरानाद्यादि न द्वये म-
 तिनिमित्तनैमित्तिकारतिन्यायापवादपूर्वशेषापवादत्वादिति पितृचरणाः सपिंडाद्याशौचेन मातापित्रोराशौचापगमा-
 नास्तेव एवं भर्तुं रपि इयं च पक्षिणी दशमदिनात्पूर्वमातृभरणेनेया दशम्यां रात्रौ तत्प्रभाते वामानुभरणे बध्यहभ्यहसमुच्चि-
 ता पक्षिणी तिकाश्वित् तन्न संख्यांतरोपजननापत्याभ्यहदि श्रुतिबाधापानेः अतएवैकादेयाषट् देया इत्यादौ श्रुतसंख्या
 बाधापानेः समुच्चयोनिरस्तोहादशे गुरुणिलघोरंतरगतिः गुरुणालघुशकृद्वेदित्कृत्तैश्च मातृरन्वारो हणे तु न पक्षिणी
 यदानारी विशेषेण प्रियस्याप्रियवांचलया तदाशौचं विधातव्यं भर्वाशौचक्रमेण हीति पृथगीचंद्रोदे ये लघुहारीनोक्तेः त-
 त्रैव षडशीतिमनोपि मृतं पतिमनु क्रज्यपत्नी चेदगलंगता नतत्र पक्षिणी कार्ययेनृक्रमदेव शकृद्वति पुत्रो न्योवाग्निदत्तस्याः

लावदेवाश्रयस्त्वयोः न च आर्द्धं च पिंडं च युगपत्तुसमापयेत् गृहीताशौचानां पुत्राणां पितुः संस्कारेणालुः संपिंडश्च वा भू-
 रणेनार्यं निर्णयः अनिकांतं कालाद्विद्यमानं निमित्तस्य बलवत्वात् द्वादशवर्षेति संस्काराशौचमभ्येसपिंडं मरणोप्य-
 यम् यत्तु अपराकं घ्राणे ऋग्वेदवादात्साध्वीत्स्नीनभवेदात्मधातिनी अहाशौचेन निर्वृतिश्चाह आभोतिशास्त्रावदिति न
 द्रष्टुं राशौचोत्तरमन्वारो हणो विरात्राशौचपरमिति पृथ्वीचंद्रः आसृणादेः क्षत्रियाद्यनुगमनेत्याशौचपरमित्यपराकः
 श्रद्धितत्वादयौ गौडास्तु भर्तुं राशौचोत्तरमन्वारो हणो विरात्रम् सहगमने तु संपूर्णम् शुद्धं हतस्य सद्यः शौचं न्वारो हणे-
 आसौक्ये स्तिरात्रत्वात् भर्तुं रापि न्यह्येण पिंडदानम् एकचित्तौ तु सद्यः शौचमित्याहुः अन्यस्याशुक्तम् पूर्वशेषेण श्रद्धेर
 पयदांतरमुक्तं पडशीत्यो पूर्वाशौचेन याश्रद्धिः सूतके मृतके च सा स्मृतिकामग्निर्देहि त्वाग्नेन स्य च कृतानपि निर्णयामृतै-
 स्मृति संमंहेपि दप्यं विश्रद्धिरुदिता सूतिका मग्निर्देविना इदं मूल्येन दाहकरणे गालुलादिसंबधेन दाहमात्रकरणे तु विरा-
 त्रमेवैत्कृत्तं माकं हृद्यग्निः सूतकाद्विगुणं शाचं शायाद्विगुणमातं वम् आर्तवाद्द्विगुणास्मृतिस्ततोपि षाच दाहकः तथा शौ-
 चसंपातेपि न शावजननं निमित्तकार्यमतिबंधः आशौचे तु समुत्पन्ने पुत्रजन्यदाभवेत् कर्तुं स्तात्कालिकी श्रद्धाः पूर्वा
 शौचेन श्रद्धानीति प्रजापतिस्मृतैः आशौचे तु द्विविधे पिशातातपः अंतर्दाहे जननात्स आत्मान्मरणं यदि भेतमुद्दिश्य
 नैव्यं पिंडदानं यथाविधि प्रारब्धमेतपि देतु मध्ये के ज्ञानं भवेत् तथैवाशौचपिंडांस्तु शेषान्दद्याथाविधि मातुः प्रक्षि-
 मध्ये पितुरेकादशाहं कुर्यात् आद्यं श्राद्धं मश्रद्धोपिकुर्यादेकादशे हनीति स्मृतैः केचित् विदं क्षत्रियादिपरम् विप्रादेस्त्वाशौ-
 चान्तरे एकादशाहं आर्द्धं नैत्याहुः अतएव चित्ताने श्वरेण दशमं पिंडं मुत्सृज्य रात्रि शौचे श्रद्धा निर्वयेदिति श्रद्धचित्त्वमहं कोदि-

शङ्गाविप्रतिमंचणपरमिति वदतातत्र कृद्देरंगत्वं दर्शितम् एवं ह्येषोत्सर्गशब्द्यादावपि देवयाज्ञिकेन त्यागोच्चांतरेऽपि भवत्येवेत्युक्तम् अथाशौचापवादः सचपंचथा कर्तव्यः द्रव्यतः मृतदोषतः विधानञ्च आद्यो ब्रह्मचारियस्यादिषु नोक्षिकानां च न स्थानां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् नाशौचकीर्तितं सद्भिः पतिते च न तथाभूत इति कोर्भक्तेः तुर्यपादेशाच्चेवापिनथेयत्वे निदेव लपादः आशौचमंत्यकर्मोपलक्षणम् ब्रह्मचारी न कुर्वीति शवचाहादिकाः क्रियाः यदि कुर्वाचरेत्कृच्छ्रं पुनः संस्कारमेव चेति देवलोकेः एतस्मिन्नाद्यतिरिक्तविषयम् आचार्यस्वपुष्याध्यायमानरं पितरं गुरुम् निर्हृत्य शुब्रतीये तं न व्रतेन विगुज्यत इति मन्त्रकेः हारीतः आचार्यस्वपुष्याध्यायं पितरं मातरं गुरुं निर्हृत्य तु व्रती प्रेतं न व्रतेन विगुज्यते मान्नापित्रोस्त्वय लोकां व्रतचारी तु पुत्रकः व्रतस्थोऽपि हि कुर्वीति पिह दानोदकक्रियाम् भवत्यशौचं नैवास्य न चाग्निस्तस्य लुप्यते स्वाध्यायं च प्रकुर्यात् पूर्ववद्दिशि देशितम् संवर्तः अन्यगोनोपसंबंधः प्रेतस्याग्निं दद्यात्तथाः पिंडं चोदकं न च सदशाहं समाचरेत् निर्हरणमंत्यकर्म परम् एवं मातामहस्य यथा व्रतस्थोऽपि सक्तः पितुः कुर्यात्क्रियां नृप तथा मातामहस्यापि दोहित्रः कर्तुमर्हतीत्यपरां कर्माविद्योक्तेः मान्नापित्रोऽरुपाध्यायान्चार्ययोरौर्ध्वदेहिकम् कुर्वन्मातामहस्यापि व्रती न भवत्यनेन व्रतादिति कालादर्शाच्च तत्रांत्यकर्मनिमित्तमस्पृश्यत्वम् दशाहमन्त्येव स गौत्रोचासगौत्रोवायोगिन्दद्यात्सदेव नरः सोऽपि कुर्यान्मन्त्रव्याहं श्रद्धेतुं दशमे हारीति द्योदासोक्तं च नान् अनएव ब्रह्मचारिणः शवकर्मिणो व्रतान्निवृत्तिरन्यत्र मान्नापित्रोऽगुरोश्चेति गोतमीये व्रतनिवृत्तेरप्युदासो नाशौचस्य संख्यादिकर्मलोपसक्तनास्ति न त्यजेत्सुतके कर्म ब्रह्मचारी स्वकंचिदिदतिच्छंदोगपदि शिष्टात् पित्रोर्गुरोर्विपत्नौ तु ब्रह्मचार्यीपि यः सक्तः स ब्रह्मचार्यपि कुर्वीति अभिपिंडोदकक्रियाम् तेनाशौचं न कर्तव्यं संध्याचैव न लुप्यते अग्निकार्यं च कर्तव्यं सायं प्रातश्च नित्यं शशदिति

सञ्जीवन्त्यसञ्चवान् मृत्युसञ्चस्यदीक्षिणपदास्तिद्धेः व्रतीअनन्तव्रतादिनियमवान् नव्रतिनां व्रतेदति विष्णुक्तेः प्रचेताः कारवः
शिल्पिनोर्वेद्याः दासीदासास्तथैवच राजानोराजभृत्याश्चसद्यः शौचाप्रकीर्तिनाः कारवः सूपकांघ्राः शिल्पिनश्चेलनिर्णेज
काद्याः आतुरस्यव्याधिनाशार्थेदानादीनुत्तादानादेः भारभोनादीआर्द्धं संकल्पोवा यजननडागोत्सर्गकोटिहोमादिः लघु
विष्णुः व्रतयत्तविवाहेपुश्चाद्धेहोमेर्चनेजपे आरभ्ये सुतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकं भारभोवरणयज्ञेसंकल्पोदनसञ्च
योः नादीआर्द्धंविवाहादौआर्द्धपाकपरिश्रियेति पाकस्यपरिसमंताक्रियापाकप्रोक्षणाभिति श्रद्धिप्रदीपः तन्मदंतीर्थः
तिआशौचेआकस्मिकजीर्णप्रामोविवाहदुर्गपक्षेपुपाचायांतीर्थकर्मणि नतत्रसूतकंतद्वत्कर्मयज्ञादिकारयोदितेपेदीनसि
सृतेः अचयिषोषः प्रालुक्तः अपः पुरश्चरणादिः स्तोत्रपाठः अविच्छेदेनसंकल्पितहरिवंशश्रवणादिश्च अतएवोक्तं ब्रा-
ह्मे गृहीतनियमस्यापिनस्यादन्यस्यकस्यचिदिति एवंदेवपूजादि मदनपारिजानेयमोपि शिवाविष्णवर्चनंदीक्षायस्यचा-
निपारमहः श्रौतकर्माणि कुर्वीत स्नानः श्रद्धिप्रवाप्रुशात् गोडश्रद्धितत्वेमंत्रमुक्तायत्याम् जपो देवार्चनविधिः कार्या
दीक्षान्वितैरैः अस्तिपापंयत्स्नेषांसूतकंवायतात्सनाम् राघवभट्टीयेनारदः अथसूतकिनः पूजावक्ष्याम्यागमचो
दिनाम् स्नात्वानित्यं च निर्वर्त्यमानस्याक्रिययातुये वात्सपूजाक्रमेणोवधानयोगेनपूजयेत् यदि कामानचैत्कामानि
संपूर्णवदानरेत् यत्सुनृसिंहफल्ये सदा मंत्रजपमुक्तायदित्यादश्रुचिर्नरः मनसाचहितस्तत्रस्मरेमंत्रं नमूचरेत् त-
न्मूनाद्यशौचपरम् रामार्चनवदिकायाम् अश्रुचिर्वाश्रुचिर्वापि गच्छंस्त्रिष्वप्यप्यपि मंत्रैकस्मरणोपि ह्यनमनसे-
वसदाभ्यसेत् कालनियमाप्तावेतु हेययेव उत्सवोरथयात्रादिः एषुनाशौचं अयंचाशौचाभायो नन्यगनित्वे आ-

चंद्रिकायांसंबन्धोऽथ अत्रकर्मनिधिकाररूपाशोचनिषेधएव अपराकर्तृमाधवादयस्त एकाहभाशोचभाहुः आचार्यवायुपांथा
 पंगुरुवापितरंचवा मानरंवास्येदंश्चावतस्थसन्नभोजनम् कृत्वापततिनोतस्मात्स्येतान्नंनभक्षयेत् अन्यत्रभोजनं कुप्यन्नच
 नोऽसहसंसेत् एकाहमश्रावचिह्नत्वाद्वितीयेहनिश्राद्धतीतिब्राह्मणेः तदन्नभोजनेतुप्रायश्चित्तं पुनरुपनयनमाशौचंच दिव्यो
 दासादयस्तत्रासौक्तः प्रथमेऽह्नि संध्यालोपः ब्रह्मचारीयदाकुर्यात्सिंहनिर्बणं पितुः तापत्कालमशौचं स्यात्पुनः स्नात्वा विवश्रद्धती
 निम्ननापतिवचनात् द्वितीयाहोदोपिंडदानकाले एवास्त्यत्वमात्रं ज्ञान्यदेत्याहुः दशाहमस्त्यत्वमपि कर्मो गस्मानविधानार्थमे
 तदिदं पुक्तं अत्यकर्मकरणे तु ब्रह्मचारिणः पित्रादिमरणे व्याशौचाभावएव सोपि ब्रह्मचर्यकालएव समावर्तनोत्तरंतु पूर्वभूतानां
 न्याहाशौचंभवत्येव आदिष्टीनोदकं कुर्यादाव्रजनस्य समापनात् समातेतूदकं दत्त्वा निरात्रमश्रावचिह्नं चोदितमिदं कृतैः तत्रापि विकल्पः
 पितर्यपि मृतैर्नैपादोषोभवातिहाहं चित् आशौचं कर्मणोते स्यान्न्यहं वा ब्रह्मचारिणाभिहितं दोगपरिशेषान् तथा कृतजी कच्छादि
 न किमप्याशौचं न कार्यमिति हेत्यादिः श्राद्धित्वेकोर्मे सद्यः शौचं समाख्यातं दुर्भिक्षे चायुपद्रवे हिंसाहवहतो नांचावि कृतापा
 र्थिवैर्दुर्जेः उपद्रवे संतमरकै उपसर्गमृते चैव सद्यः शौचं विधीयत इति पराशरैकैः उपसर्गोत्पत्तमरक इति शूलपापयनिरुद्ध भ
 द्रादयः वासवल्ब्योपि आपद्यापि चकृष्टायां सद्यः शौचं विधीयत इति मरणासमये पिना शौचम् तथा च श्रद्धिरत्मा करेदक्षः स्व
 स्थकाले त्विदं सर्वं सूतकं परिकीर्तितम् आपद्रनस्य सर्वस्य सूतकेऽपि न सूतकं अनः सति वैराग्ये संन्यासोप्यानु रस्य भवतीति केचित्
 अय ऊर्जितः विंशच्छ्लोकां समाह तत्तत्तार्येषु सच्चिद्वितिनृपनृपवद्दोषिततर्त्तिकं स्वदेशकर्मं शापस्त्वप्यनेकं श्रुतिपठनाभिषक् कारुशित्या
 तुराणां संभारभ्ये पुदा नोपनयनजनन आह सुखं प्रतिष्ठा चूडातीर्थार्थं यात्राजपपरिणयना द्यत्सवेधेन दर्शनाशौचमिति शेषः

र्थस्त्वानपि स्पष्टवान्स्वयमिति हाशोनोक्तेः दर्शयित्वा पूर्णभासं च कर्मवैतानि कंच यत् सूत्रके पितृजनेनोहा आयाश्चितीपते हि ज
 इति मरीच्युक्तेः जन्महान्योर्वितानस्य कर्मसागोनविद्यते शालाग्नौ केचलो होमः कार्य एवान्यगोत्रजैरिति जाबालोक्तेः श्वे-
 त्याहुः आशार्क्येवम् याज्ञिकस्येवम् सूत्रपेतुसमुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं चरुं होमसप्तगोत्रेण कार-
 यैदिति जानूक्ययोक्तेः श्व चरुः स्मार्तः स्थालीपाकः श्रवणाकर्मादिश्चेति विज्ञानेश्वरः भारद्वाजस्तु स पिंडेनापि कार्यम् न च
 तत्कर्तृकुर्याणः सनाभ्योप्यश्रुचिर्भवेदिति यत्रुक्तेः छंदोगपरिशिष्टेऽपि होमः श्रोतेतु कर्तव्यः श्रद्धांनेन फलेन वा अकृ-
 तं हा वपेत्स्मार्तेन तदभावे कृताकृतं अकृतञ्जीत्यादि कृताकृतं तंदुलादि स्मार्तहोमादीनु विकल्पो ज्ञेयः शाखाग्नौ वैक इति
 प्राशुक्तेः यदा करणं तदान्यद्वाश्र अनेदंतत्त्वम् येषां बहुचादीनां हादशरात्रमहोमोपि नाग्निविच्छेदः तेन कार्यम् तेति-
 रीयाद्यैः कार्यम् विरात्रमह्यमानो ग्निर्लोकिक्कः संपद्यते इति सूदर्शनभाष्ये वचनात् समाकृते त्वग्नौ तेनापि न कार्यम् मुक्ति-

पुनराधानमेव समारोपप्रत्यचरोहयो राशीचापवादाभावादनन्यकर्तृकत्वाच्च अन्यथा पुनराधानमपि स्यात् यत्वाश्व-
 लायनः तौचापि सूतकेशावे पर्वणीष्टं महापदि पुष्यवत्यां च भार्यायोनिकुर्यातां कृदाचन स्मार्तग्निः सूतकेशावै स्वर्पन-
 सुहृयाद्भिजः श्रोतारिन्स्तु स कृदुलासमाप्तिगतास्वयंहुर्नोदति तदपि सभाकृदपरं तदाह स एव स्मार्ताग्निरात्मनो न्येषात्-
 भावैस्तुलादिषु समारोप्यनदंतेषु विरुदस्य जुहुयात्स्यमिति तथा मनुः प्रत्यहं नाग्निषु क्रिया इति वैश्वदेवस्य त्वग्निं सा-
 धात्वेपि वचना निश्चयः विप्रोदशाहमासीत वैश्वदेवविचर्जित इति सचर्तुक्तेः यद्यपि पंचयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृतजन्म-
 गो रिति तेनैवोक्तेः पूर्वनिषेधो व्यर्थस्तथाप्यापस्तंबादीनां वैश्वदेवस्य पंचयज्ञाभिन्नत्वात् एतद्विषयः हरदत्तस्वाशो-

तैचिनेयः अत्रमूलमाकरेस्पष्टं अत्रदोक्षितस्य अवस्थथापूर्वगेवाशौचाभावः नदादिताशौचमस्त्येव तेनेवतानो
 पासनाः अपादिनिवेतानलेप्यवभृथादिनभवत्येव अतएवोक्तं माधवीयेब्राह्मे तद्गृहीतदीक्षस्यत्रैविद्यस्यमहाम
 रवे स्नानंत्ववभृथेयावभावनस्यनसूतकभिति वेतानोपासनाः कथारित्यनेनेवसिद्धेर्कृत्विजां दीक्षितानांचेति पुनर्दीक्षि
 तग्रहणं यजमानेस्वयंकर्तृत्वाथे स्नानमास्यथेचेति विज्ञानेश्वरः वस्तुतस्तदीक्षणीया संस्तुतस्य प्रागयभृथा कर्म
 प्राप्त्यर्थे दक्षितग्रहणं तेन ततः पूर्वो नियेय एव यलुप्रारंभोवरणं यज्ञे शनितद्वलिकूपरं तथा च छंदोगपरिशिष्टे न
 दीक्षिण्याः परंपरं यज्ञेन रुद्रादितपश्चरन्ति शतद्वितत्वेत्येवम् कृत्विजांचमभुपकैत्तरमाशौचाभावाः गृहीतमभुप
 कस्य यजमानानुक्तजः पश्चादशौचेपनिनेन भवेदिति निश्चय इति आस्तात् अतएव रामांडारः चतुर्णां वरणपक्षे
 न्येयामाशौचेन्य आगमयितव्य इत्याह एवंस्मार्त्तं तु त्वाकोटिहोमादोयधुपकैत्ततिदोषभावाद्योज्ञेयः यनुमार्भोवर
 णं यज्ञ इति तत्रापि मधुपकं तं ज्ञेयम् तेनाधाने विपश्चात्पादोतद्भावादन्ये भवंतीति सिद्धम् अपवादांतरमाह याज्ञो
 वल्क्यः वेतानोपासनाः कार्यः क्रियाश्च श्रुतिचोदनात् तत्रत्यागमाने स्नानो नरं स्वयंकर्तृत्वम् श्रौते कर्मणि तत्काले
 स्नातः शुद्धिवाप्तुयादिति स्मृतः त्यागातिरिक्तेनु श्रौते स्मार्त्ते चान्यस्येव कर्तृत्वम् सूतके भृतके चैव अथानेको आह भोजने प्रा
 नासादिभोजनेषु हावयेन्ननु हापयेदिति बृहस्पत्युक्तेः नित्यानिवर्तेरन्ये तानवर्जं शालागेने चैकेन्य एतानि कुर्तुं शिनेपे
 र्शनसिस्मृते श्रौतिविज्ञानेश्वरः एकग्रहणं पूजार्थं तेन स्मार्त्तं कार्यमेवेति हारलतायाम् दाक्षिणात्यास्तु विकल्पमाहुः
 अपरा कर्त्तुं निचं पास्तु श्रौतं सर्वं स्वयं कार्यं स्मार्त्तं अगगादि विक्तं न्यस्ये च कर्तृत्वम् त्यागमानेनु स्वस्य कर्मचेतानि कंका

यन्तानोप स्पर्शान्तर्यामिनिहारीनोक्तेः दर्शचिपूर्णभासंचकर्मवैतानिकंचयत् सूतकेषित्यजेन्मोहात्प्रायश्चित्तीपतेहिज
 इतिमरीच्युक्तेः जन्महान्योर्वितानस्यकर्मत्यागोनविद्यते शालाग्नौकेचलोहोमः कार्यएगान्यगोत्रजेरितिजाबालोक्ते श्वे-
 त्याहुः आशार्कव्येवम् याज्ञिकेअव्येवम् सूतकेनुसमुत्पन्नेस्मार्तकर्मकथंभवेत् पिंडयसंचरुहोमसगोत्रेणकार-
 येदिनिजानूकृष्योक्तेश्च चरुः स्मार्तः स्थालीपाकः श्रवणाकर्मादिश्वेतितिविज्ञानेश्वरः प्रारब्धंतुसपिंडेनापिकार्यम् नच
 तत्कर्मकुर्वाणः सनाभ्योप्यथहविर्भवेदितिमन्त्रेः छंदोगपरिशिष्टेपि होमः श्रोतेतुक्रतव्यः शक्कान्नेनफलेनया अहु-
 तंहा वयेत्स्मार्ततद्भावे कृताकृतं अकृतंश्रीत्यादि रुताकृतंनंदुत्यादि स्मार्तहोमादेतुविकल्पो ज्ञेयः शालाग्नौवैकइति
 प्रागुक्तेः यदाकरणंतदान्यद्वाश अत्रेदंतत्त्वम् येषांबहुचादीनांद्वादशरात्रमहोमेपिनाग्निविच्छेदः तेनकार्यम् तैत्ति-
 रीयाद्यैः कार्यम् विरात्रमहयमानोनिर्लोकिक्कः संपद्यतेइतिस्तदशनभाष्येवचनान् समाकृतेत्वग्नौतेनापिनकार्यम्किं
 तु पुनराधानमेव समारोपमत्यचरोहयोराशौचापवादाभावादनन्यकर्वकृत्वाच्चअन्यथापुनराधानमपिस्यात् यत्त्वाश्व
 लायनः तौचापिसूतकेशाचेपर्वणीष्टिमहापदि पुष्यवत्यांचभाषार्यायानुकुर्यातांकृदाचन स्मार्ताग्निः सूतकेशाचेस्वयंन-
 द्युहुर्याहिजः श्रौताग्निस्तसकृदुत्तासमासेवास्वयंदुर्नोदिततदपिसमाकृदपरं तदाहसएव स्मार्ताग्निरात्मनोव्येषास-
 भावेसूतकादिषु समारोप्यनदंतेशुनिरुत्त्यसुहृयात्सयमिति तथामनुः प्रस्यूहेनाग्निषुक्रियाइतिवैश्वदेवस्यत्वग्निंसा-
 धत्वेपिचनान्निद्यातिः विप्रोदशाहमासीनवैश्वदेवविजर्जितरतिसंवर्तौक्तेः यद्यपि पंचयज्ञविधानंतुनकुर्यान्मृतजन्म-
 रतिर्तेनैवोक्तेः पूर्वनिषेधोव्यर्थस्तथाप्यापस्तंबादीनांवैश्वदेवस्यपंचयज्ञाभिन्नत्वात्तथङ्निषेधः हरदनस्त्याशौ-

चेपिनहृत्तैर्वैश्वदेवः कार्यः तस्य ह्यनन्यथायोग्यदात्ताशाचिर्यद्देशइति ब्रह्मयज्ञस्यैवाशौचेविशिष्यनिषेधात् संध्यादीनामप्य-
 पवादमाहापराकैः पुलस्त्यः संध्यामिष्टिचरुंहोमं यावज्जीवं समाचरेत् न त्वजेत्सूतकैवाप्रित्यजन्गच्छेदधोहिजः सूतकैः मृत-
 कैश्चैव संध्याकर्म समाचरेत् मनसोच्चारस्येनान्नानुप्राणायाममृतैर्हिलः यजुर्चाद्रिकायां जाबालः संध्यापंचमहाप्रज्ञानैस्त्यक्-
 स्मृतिकर्म च तन्मायेहापयेत्तेषां दशाहाते मुनः कियेति यच्च संवर्तः सूतकैः कर्मणां त्यागः संध्यादीनां विधीयते यच्च वि-
 णुपुराणं सर्वकालमुपसातु संध्योः पार्थिवे व्यते अन्यत्र सूतकाशौचविभगानुरभीनित इति तत्पूर्णासंध्यापरम् अ-
 ध्यांतामानसीसंध्याकुशचारिविवर्जितेति श्रद्धिरीयेच्यवर्ततेः पेशीनसिस्त्वर्ध्वं मंत्रोच्चारणमाह सूतकैः सावित्र्यांज-
 सिं माक्षियसूर्यध्यायन्नमस्तुर्यात् प्रयोगपारिजाते भरद्वाजोऽपि सूतकैः मृतकैः कुर्यात्प्राणायामममंत्रकम् तथा भार्ज-
 नमंत्रांस्तु मनसोच्चार्य मर्जयेत् गापत्रीं रम्यगुच्चार्य सूर्याध्यायं निवेदयेत् भार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं चेव हि श्र-
 द्दणोश्चाद्वादावप्याशौचापवादमाह व्याघ्रः स्मार्तकर्मपरित्यागो राहो रन्यत्र सूतकैः इति लैंगोऽपि सूतकैः मृतकैश्चैव न
 दोषो राहुदर्शने तावदेव भवेच्छ्रद्धिर्यावन्मुक्तिर्न दृश्यते प्रयोगपारिजाते बृहस्पतिः कन्याविवाहे संक्रांतौ सूतकं
 च न हृद्वातातपः यदा भोजनकाले तु अश्विचिर्भवति हिजः भूमौ निक्षिप्य तत्रासंस्नात्वा धिमो विशश्रद्धाति भक्ष-
 तुं न त्रासमहोरात्रेण श्रद्धाति अशित्वा सर्वमेवान्त्रिगत्रेण विश्रद्धाति इदमविशेषात्सूतनभादिपरमणीति श्रद्धितत्वे श-
 लपाणोच अथ द्रव्यतः मरुचिः तत्रणे मधुमांसे च पुष्यमूलफलैश्च शाकसाष्ठतृणे च प्लक्षदधिसर्पिः पयः सूत तिष्ठो-
 पथाजिने चैव च पक्षपापकैस्त्यगं ग्रहः पुण्ये पुत्रैश्च सर्वेषु नाशौचमृतसूतकैः स्वयमेव स्वाभ्यनुज्ञया ग्राह्यं न तद्धस्तादित्यर्थः न

येन तद्भूतादपिन दोषः पङ्कलड्डुकादि अपङ्कतं दुलादि एतदन्वसत्रपरम् अन्वसत्रे प्रवृत्तानां भामभन्मभगर्हितम् शुक्ला
 पकान्ममेतेषां चिरात्रनुम्रतीक्ष्णवेदित्स्यं गिनसोक्तेः पकान्ममोदनादि ननु भ्रंक्ष्यषट्त्रिंशन्मते उभाभ्यामपरिज्ञाते स्मृतकनेन
 दोषकृत् एकेनापि परिज्ञाने भोक्तुं दोषमुपावहेत् विवाहोत्सवश्चेष्टुत्वंतराभृतसूतके परेरन्मप्रदातव्यं भोक्तव्यं चाद्विजोत्त
 मैः शुंजानेषु नुविप्रेष्टुत्वंतराभृतसूतके अन्यगेहोदकाचांताः सर्वेति शक्त्यस्मृताः बृहस्पतिः विवाहोत्सवेत्याहृक्ता पू
 र्वसंस्कृतिना न्नपुत्रदोषः परिकीर्तितः षडशीनो संसर्गाद्यस्य वा शौचं यस्याति क्रांतकालता तदीयस्य पदार्थस्य नाशो न
 विद्यते कचिन् शक्यं तत्वे शक्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः प्रोक्षणेन पुस्तकमिति अथ मृतदोषे हेमदोषद्वित्रिंशन्मते कोर्मन्व
 व्यापादयेद्यज्ज्वात्मानं स्वयमग्न्युदकादिभिः विहितं तस्य नाशो न च नापिकार्योदकक्रिया शवदर्शनम् यावदंशो न च मस्यैव
 हतानां नृपगोविभैरन्यसंचालयानिनामिति याज्ञवल्क्योक्तेः शक्यं तत्वे कोर्मन् सद्यः शौचं सप्तरव्यान्तं शापादिमरणेन तथा आ
 दिशब्दादभिचारकृते भविष्ये स्वेच्छयामरणं विप्राह्मं गिदं द्विसंशस्यैः अंशं रायजविषो हं धैर्यत्मानं वेवनाडनैः पारङ्ग
 माश्रिताश्चैव महापातकिनस्तथा स्त्रियश्च व्यभिचारिण्य आरूढपतितास्तथा नतेषां स्नानसंस्कारेन श्राद्धं न सपिंडनम्
 गौतमः प्रायोनाशकशस्त्राग्निविषोदको ह्यधनप्रपतनैश्चेच्छतामिति नाशो न च भिनिषेधः अंगिराः चंडालादुदकात्सर्प
 त्त्राह्मणां द्वैकतादपि दंष्ट्रिष्यश्च पशुपशुपश्वमरणं पापकर्म्मणाम् उदकोपिंडदानं च प्रेतेभ्यो यत्प्रदीयते नोपनिष्ठातत
 सर्वमंतरिहो विनश्यति षट्त्रिंशन्मते व्येवम् ब्राह्मेऽपि शृंगिदं द्विनस्वव्यालविषवन्दि क्रियाजलेः व्याले गजः स्रद्ध
 पात्यरिहर्तव्यः कुर्वन् क्रीडां मृतस्तपः नागानां विप्रियं कुर्वन् हनश्चाप्यथ विद्वता निगृहीतः स्वयं राज्ञा चौर्यदोषेण कुत्र

चित् परदारान्हरन्तश्च देवान्पतिभिर्हताः असमानैश्च संकीर्णैश्चंडालाद्यैश्च विग्रहम् कृत्वा नैर्निहतास्तद्वचंडाला
 दान् समान्प्रतिताः शस्त्राग्निगरदाश्चैव पारवडाः क्रूरबुद्धयः क्रोधास्त्रायं विषं वह्निं शास्त्रमुद्धनं जलम् गिरिदृक्ष प्रपा-
 तं च ये कुर्वन्ति नराधमाः कुशल्यज्रीविनो ये च सूनालं कारधारिणः सुरलेभगास्तये के विच्छिबभयान्पुंसकाः ब्रह्म
 दंडहता ये च ये चापि ब्राह्मणो हंताः महापाताकिनो ये च पतिनास्ते प्रकीर्तिताः पतिनां न दहः स्यान्ना त्योष्ठनात्थि स च-
 यः न चाश्रुपातः पिंडो याकार्ये आद्धादिकं क्वचित् एतान् पतिनां तु यः करोति विमोहितः तस्य हृद्द्वये नैव तस्थश्च दिने
 बान्यथा एतद्बुद्धिपूर्वसर्वपां करोतु माधवीये च सिद्धः य आत्मत्यागिनां कुर्यात्स्नेहात्येतं क्रियां ह्यजः स तस्य हृद्द्वय-
 हितं च रेचं द्रायणां जतम अज्ञानेन तु कृत्वाग्निमुदकं दानं संस्पर्शं बहने कथां रज्जुच्छेदाश्रुपातं च तस्य हृद्द्वयेण श्रद्धया
 निक्षेपम् प्रत्येकं बुद्धिपूर्वं एतदिति मदनपतिरज्ञातः प्रत्येकं तु स्पृशति शृणोति ताक्षरायां तच्छृणं कंचलं स्पृष्टमश्रुवापतिं तं
 दि पूर्वोक्तानामकारी चैदेकरात्रमभोजनम् एकरात्रं तु नाभियाचिरात्रं बुद्धिपूर्वकमिति माधवीये उन्नयार्थम् अन्येषु तु स-
 वर्तः एषामन्यनमं प्रेतं यो वहेन दहेन वा कथोदकक्रियां कृत्वा हृद्द्वे संतापनं चरेत् अज्ञाने त्वर्धे एतदनाहितान्नैः आहि-
 तान्नैः हृद्द्वयेति माधवः मिताक्षरायाम् आत्मनस्स्यागिनां नास्ति पतिनां न तथा क्रिया तेषामपि तथा गंगानोये सं-
 नं हिनम् आहिताग्नेस्तु विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये येनानं प्राक्षिपेत् पक्ष्वावसं चतुष्पथे पात्राणि तु दहेदग्नेः सानि केषां प-
 कर्मणि छंदोगपरिशिष्टेऽपि महापानकसंयुक्तो दोरात्मा दग्निमान्यादि पुत्रादिः पालयेदग्नीत्युक्त आदोष संक्षयात् प्राय-
 श्चित्तं न कुर्वाचः कुर्यान्वाग्निघने यदि गुत्वां निर्वापयेच्छेत्तमप्यस्वस्येत्सपरिच्छदस्य पात्राणि दद्यादि प्रायदहेदस्वैव वा क्षिपे-

न माधयेयपराधरः आहिताग्निमृतोविग्रश्चंडाले नात्मधातकः दहेतब्राह्मणंविप्रो लोकान्नोभंचवर्जितम् प्राजापत्यंच-
 नेयश्चाद्विप्राणामनुशासनात् दग्ध्वास्थानिपुनर्गृह्यक्षीरेणक्षालयेत्ततः स्वेनाग्निनास्वयंत्रेणघृथगेनंपुनर्दहेत् हेमाद्रौ
 तु दाहयित्वाशर्वतेपांशुर्द्वैरविधिपूर्वकमित्युक्तम् एतदर्पादिनामरणेज्ञेयम् तांस्तेप्रेत्याभिगच्छन्ति ये केचात्सहनो जना
 इतिश्रुतावात्महनने एवदोषोक्तः प्रमादमरणेत्याशौचादिसर्वप्रवत्येव तदाहांगिराः अथकाश्चित्समादेनस्त्रियेतागन्युद-
 कादिभिः तस्याशौचंविधायतव्यं कर्तव्याचोदकक्रिया ब्राह्मेपि प्रगाढादपिनिःशंकस्त्वकस्माद्विधिचोदितः शृंगिदंष्ट्र
 नरिव्यालविषविच्छज्जन्तादिभिः चंडालैरथवाचोरेर्निहतोवापिकुत्रचित् तस्यदाहादिकं कार्यं यस्मान्नपतितस्तस इति
 प्रमादमरणेनिरात्रमाशौचमितिगोडाः श्रद्धितत्वादयः दशाह्यदीतिदाक्षिणात्याः अस्यापचादोहेमाद्रौभविष्ये प्रमादा
 दिच्छयायापिभ्रुकुर्यात्सर्पनोमृते नागपूजांविनानकुर्यादित्यर्थः वौधायनोपि बुद्धिपूर्वात्सहंनृणांक्रियालोपोविधीयते क्रि-
 यांत्यकर्म तत्रदुर्मरणमिन्नदानादिकार्यम् तच्चविषयप्रकाशादोशातातपीयेच व्याघ्रेणनिहतोविघ्नविप्रकस्यांविवाह-
 येत् सर्पदंष्ट्रेनागबलिर्ज्ञेयः सर्पश्चकांचनः चतुर्निष्कमित्रहैमंगजंदद्याद्भजेहते राज्ञोविनिहतोदद्यात्पुरुषं तु हिरण्यं य-
 चोरेणमिहतेधेनुं चौरिणानिहते वृषं वृषेणानिहते दद्याद्यथाशक्त्यानुकांचनम् शय्यामृतेप्रदातव्याशय्यामृलीसमन्विता
 निष्कमात्रं ऋवर्णस्यविष्णुनांसमधिधिता शौचहीनेमृतेचैवदक्षिनिष्कंस्वर्णजंहरिम् संस्कारहीनेचमृते कुमारमुपनापये-
 त् निष्कत्रयस्वर्णमित्रंदद्यादश्वहयाहने शरणाहनेक्षेत्रपालंस्थापयेन्नित्तशक्तिः सूक्ष्मेणहतेदद्यान्महिषं दक्षिणा-
 न्नित्तम् कृषिभिश्चमृतेदद्याद्रोधुमान्यं चस्वारिकाः वृक्षंदसहनेदद्यात्सौवर्णवन्धसंयुतम् शृंगिणानिहतेदद्याद्दृषभं वस्त्र

संयुक्तम् शकतेन हते दद्याद्भ्यं सोऽप्यस्तरान्वितम् भृशुपातमृते चैव यदद्याद्भ्यं पर्वतम् अनित्यमिह ते कार्यमुदयान-
स्यक्तितः दारुणानि हते चैव कर्तव्यासुदने सप्ता शस्त्रेणानि हते दद्यान्महिषीदक्षिणान्विताम् अश्वमगानि हते दद्यात्
वत्सोर्गापयस्विनीम् विषेण च मृते दद्यान्मोदिनीं हेमाम्भिताम् उद्धयेन च मृते कपिकनकनिर्मिताम् मृते जलेन वरुणो
हेमं दद्याद्विक्रजम् विषूचिका मृते स्वादु भोजयेच्च शर्तुं हजात् एतथेत्तुः प्रदातव्या कंठानकवले मृते कासरो रोणाच-
मृते असृक्छं ब्रतं चरेत् आतिसारमृते लसंगायव्याः प्रयतो जयेत् शाकिन्यादि ग्रहयस्ते जपे दुर्दययो रितम् विकृत्या ते-
न निहते विद्यादानसभाचरेत् अन्तरिक्षमृते कार्यवेदपरायण तथा सच्छास्त्रपुस्तकं दद्यादसृषयस्मृते लोभुते पतिते-
च मृते कुर्यात्त्राजापत्यांस्तपोऽद्या मृते चापस्य न हिते कृच्छ्राणां न वतिं चरेत् एवं कृते विधाने तु विदध्यादोर्ध्वं देहिकम् तथा
वैधमरणीयं दोषः तदा हनुर्मनुष्यं दृग्गार्ग्यो हस्तः शौचमृते लुप्तप्रस्थारव्यातमिषा क्रियः आत्मानं धातयेद्यस्तु भृशगन्ध-
नशनांशुभिः तस्याचिराच्चमाशौर्वी हृतीये त्वस्थिसं चयः तृतीये तूदकं कृत्वा चतुर्थे आङ्माचरेदिति हेमाद्रो विष्णुधर्मपि-
नरक्तव्यापि विहितो न तस्यैवात्मनस्तनुम् असूर्यानामग्रे लोकाः अथेन मम साहताः तांस्ते प्रेत्साभिगच्छन्ति ये कैचात्महन्ता
जनाः आरिर्हेरात्मनो सात्वा मृत्कालमुपस्थितम् व्याधितो सिषजात्यक्तः पूर्णेशुपि चात्मनः यथा युगानुसारेण स-
त्येनैवात्मनस्तनुम् भस्मिन्नाले तनुत्वा गाद्यथैव फलमाप्नुयात् आयुषस्तु राहर्षं मरणं ब्रह्मणस्य च नीतिगोडाना-
नपयातः उत्तरार्द्धसंगतेः क्षान्तिरस्य तु संयामे मृते भर्तृरियोषिनः अपरा केचिद्दुर्गर्गः योजीविनुं न शक्नोति मदाव्याप्नुप
पीडितः सौम्युदकं मदायानां कुर्यान्नाच न दुष्पति अनीकवक्ष्यमाणवचो निचया कथा गातिरिक्तैः द्विविकित्त्यरो गाद्युपह-

तानामधिकारः सौपिजीर्णानग्रस्थस्यैवेति विज्ञानेश्वरदेवयाज्ञिकादयः अनएवमिताक्षरादौ भृगुपातानशनादिकम्
वानग्रस्थस्यैवोक्तम् मनुरपि आसां महर्षिर्वयर्थाणां त्यक्त्वा न्यतमयातनुं धातुशोकभयो विप्रो ब्रह्मभूयाय कल्पन इति ते-
नान्यत्रापि तद्विषयैर्वाभूलेक्यादितिकेचित् तन्न वानग्रस्थभरणे आशौचनिषेधात् तेन ब्रह्मस्यादिपरमेव देतेन यनेनो-
धिकारः कास्येऽनधिकाश्च नोमिनिक्त्वेत्वरणे दोषो नित्यतान्वस्यात् प्रयागे त्वरो गिणारो गिणां च यत्तु शूद्राश्चक्षु-
त्रिया वैश्या अंस्य जाभ्यतथाधमाः एनेत्यजैर्युः प्राणान्वैवर्जयित्वा हि जन्तुपपत्तिता ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्महात्वात् महाभवेदि-
ति तन्निर्मूलमिति मद्वाः तत्संतु हेमाद्रौ व्रतकांडेऽलिखनान्निर्मूलत्वं चित्यमेव प्रक्रमानुपत्ति त्वेति भृगुपातमात्रपरं युक्ते-
ब्राह्मणस्याप्यनुज्ञातमिति वक्ष्यमाणविरोधाच्च यस्यादित्यपुराणे अब्राह्मणो वास्वर्गादिमहाफलजिगीषया प्रविशेज्ज्व-
लन्तोर्यं करोत्यनशनं तथेति तत्प्रयागातिरिक्तपरमिनि केचित् हेमाद्रौ त्वेन दग्ने प्रयागवदशाखायादित्युक्ते ब्राह्मणस्य
नयर्गोपनेति प्रतीयते माधवीयेऽपरांके चादित्यपुराणे दुश्चिक्त्वेत्येर्महारोगेः पाडितस्तत्पुमानपि प्रविशेज्ज्वलन्तदीप्त-
करोत्यनशनं तथा अगाधतोयराशिं च भृगोः पतनमेव च गच्छेन्न्यहापथं वापितुधारगिरिमादरात् प्रयागवदशाखाया-
देहत्यागं करोति च स्वयंदेहा विनाशस्य कालेऽस्मिन् महाभूतिः उत्तमान्याभुया लोकागतामघाती भवेत्कृत्वा महापापक्षया
स्वर्गादिव्यान्मोगान् स्वमभ्युते एतेषामधिकारस्तत्सर्वेषां सर्वजंतुषु नराणां यथनारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा ईदृशं भरणं ये-
षां जीवितां कुत्रचिद्देवेत् आशौचं स्नाभ्यहंतेषां क्लान्तलहते तथा वाराणस्यां ध्रियेद्यस्तु प्रत्याख्यातमभिपद्भि यः काष्ठ-
पापाणमध्यस्थो जान्हीजलमध्यगः अग्निमुक्तो नुरवसस्य कर्णमूलगतो हरः प्रणवन्तारकं जूतेनान्यथा कुत्रचित्क-

निन् हेमाद्रौ चैवम् अत्र प्राप्ते काले इत्थं के र प्राप्ता मरण कालायाः स्त्रियाः अन्वारो हणे संपूर्ण मेवाशौ चं घृथी चंद्रस्त्वत्रापि च्यह
 माह श्रद्धितत्वादिगोडग्रथे घृथे चम् एतच्च दृष्ट्वादिभरणं कलौ निषिद्धम् भृगवर्णिपतेनैश्वे व दृष्ट्वादिभरणं नथेति माधवेन पृथ्वी
 चंद्रेण च कलिचर्जे पूक्तेः न चानया वदुक्त निषेधः विशिष्टो देशो वाक्यभेदात् न च कलौ वानप्रस्थाश्रमनिषेधादेव सिद्धे भरणनि
 षेधो व्यर्थ इति याच्यं सर्वघर्षो धित्यादिभिस्तद्रिन्नस्यापि प्राप्तेः काव्यं भवत्येव ये वैतन्वं विस्मृजंतीति श्रुतेः स्मृत्या संकोचा
 योगात् न चैयं स्वाभाविकं मृत्पराधीरपदोक्तेः मात्स्यभारतादिषु न लोकावचनात्ततनवेदवचनादपि मतिरुक्तमणी
 ने प्रपागमरणं प्रतीत्युक्तेः अतएव विष्णुधर्मसूत्रे ग्यादिभरणमुक्ते कंम् यथा युगानुसारेण संत्यजेदात्मनस्तनुमिति का
 श्यामव्युक्तम् मात्स्ये अग्निप्रवेशं ये कुर्षुरविमुक्ते विधानतः प्रविशंति मुरवतं मेभिः संहिं गंधं वरानने हेमाद्रौ विवस्वान्
 सर्वे द्रियविपुक्तस्य स्वव्यापाराक्षमस्य च प्रायश्चित्तमनुज्ञातमग्निपातो महापथाः धर्मा र्जनासमर्थस्य कर्तुः प्रापार्कित
 स्य च ब्राह्मणस्याप्यनुज्ञातं तीर्थे प्राणाविमोक्षणम् अपराकैस्त्वेवं सहगमनं कलौ भवत्येव कलौ नान्या गतिः स्त्रीणां सहा
 नुगमना दत इति ब्रह्मैवैवर्तात् एतेन मरणांतिक प्रायश्चित्तं कशीस्वडादौ चानुवर्ण्यस्य तनुत्यागविधयश्च युगांतरपरा
 एव न यागेपि विस्वलीसेनोस्कांदे यथा कथंचिन्नोर्थे स्मिन् प्राणत्यागं करोति यः तस्यासघातदोषेन प्राप्नुयादीप्सितान्यपि
 पादो विष्णुः देहत्यागं तथा धीराः कुर्यंति मम सन्निधौ मत्तनुं प्राविशं त्येव न पुनर्जननराः केर्मे व्याधितो यदि वा दीनः कु
 र्द्वो नापि भवेन्नरः गंगायमुनमासाद्य यस्तप्राणान्परित्यजेत् ईक्षितान् लभते कामान् वदंति मुनिपुंगवाः तथा यागति
 योगयुक्तस्य सलस्य मनीषिणः सागतिस्त्यजतः प्राणान् गंगायमुनसंगमे वाराहे तत्र यो मुंचति प्राणान् वटशृङ्गे

स्कंदरि सर्वलोकानतिक्रम्य मम लोकां प्रप्रचते तथा अकामो वासकामो वावटमूलेषु संदरि शीघ्रं प्राणान् प्रमुंचे नयदीच्छे
 स्परमांगतिम् तथा पंचयोजनविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मंडले व्यतीतात् पुरुषान्समभिविष्यांश्च तुरदंशं नरस्मारयते सर्वान्
 यस्तप्राणान्परित्यजेत् ब्राह्मे ध्यात्वा विष्णुपदां भोजं प्रयागे विष्णुतत्परः तनुं त्यजति वैभायेतस्य मुक्तिर्न संशयः दुष्कृतोऽपि दु
 राचरो ब्रह्महत्यादिपातकी हरिं ध्यात्वा त्यजेद्देहं प्रायशो मुक्तिगाम्भवेत् भविष्यो नरे समाः सहस्राणि तु सप्त वैजले देशे क
 मन्नोपतनने च षोडश महाहवेषधिरशीतिगोत्रहं अनाशके भारतचाक्षयागतिः इति सामान्यनोपि फलम् एव मन्ये विध
 यो ज्ञेयाः यस्तु गोडाः प्रयागादिमरणं ब्राह्मणाभिन्नविषयपित्याहुस्तदूषणं पितामहचरणैः प्रयागविधौ कृतमिति नात्रो
 च्यते अत्र दशाहमाशौचम् त्रिरात्रस्य त्रासकालगोचरत्वादिति भट्टाः शुक्लं त्रिगत्रम् दिवोदासीयेत्येवम् शकृत्तले
 पिकाश्रयः अनशनमृतानामशानिहत्तानामग्निजलप्रविद्यनां षट्गुसं ग्रामदेशांतरभृतानां जातदत्तानां च त्रिरात्रमिति
 एवं मरणांतर्भायश्चिन्नेपि पूर्वोक्तं स्वात्महादेर्दाही शीचादिनिषेधस्तदानीमेव यत्सर्वं तनुसर्वमौर्ध्वं देहि कुरुष्वीत् गोब्राह्मण
 हतानां च पतितानां तथैव च ऊर्ध्वं संवत्सरात्कुर्यात्सर्वमेवोर्ध्वं देहि क्वमिति हेमाद्रौ षट्त्रिंशन्मतात् एवं मूच्छाकृतानामपि
 गयाब्राह्मणमपि कार्यम् ब्रह्महाचकृतं भक्ष्यं गोधातीपंचयातकी सर्वे ते निष्कृतिं यांति गयार्यां पिंडपातनादित्यग्निपुरायात्
 एवं ब्राह्मेपि क्रियते पतितानां तु गते संवत्सरे क्वचित् देशधर्मप्रमाणत्वाद्गयाकूपे स्वबंधुभिः मार्तंडपादमूले वा ब्राह्महं हरिहरो
 स्मरन् सूर्यपदरत्नार्थः तत्र वर्षमध्ये कृत्य मुक्तमपरां वैवायुपुराणे शकृत्पक्षे तु द्वादश्यां कुर्यात् ब्राह्महं तु वत्सरम् द्वादशाहमि
 चाकुर्याच्छुक्लैश्च प्रथमे हनि छागलेयः नारायणबलिः कार्थोलोकं गृहं भगवान्नरेः तथानेषां भवेच्छोचं नान्यथेत्यत्र वाद्यमः

आसः नातायणं समुद्दिश्य शिवं वायस्पदीयते तस्य शक्तिं कर्मन्तर्द्वेनैतदन्ययेति सचात्मयानादि प्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यः न
 दृक्तेमाद्रोपद्वित्रिभ्योने कृत्वा चांद्रायणं पूर्वैकपाकार्यं यथाविधि नारायणबलिः कार्यलोकागर्हाभयान्नरेः पिंडोदकक्रि-
 याः पञ्चाहपोत्सर्गादिकंचयन् एकोद्विष्टानि कुर्वन्ति संपिंडीकरणं तथा दिवोदासीयेष्टश्च शान्तपस्तु पतिनेचमृते शक्ये प्रा-
 नापत्तांस्तपोऽंशं मृतेचापत्सरहितैरु द्वाणानचतिचरेदित्याह इदं प्रायश्चित्तार्हं पित्रादिविषयम् इन्द्रियैरपरित्यक्त्यायेचमू-
 दाभिषादिनः घातयन्ति स्वमात्मानं चांडालादिहताश्वये तेषां पुत्राश्च योचाश्च दयया समभिपुनाः यथाश्रद्धं प्रतन्वति विष्णुना
 ममतिष्ठिनम् नयाते संप्रयस्यामि नमस्कृत्य स्वयं भुव इति हेमाद्रौ तेनैवोक्तैः तत्रैव बोधायनोपि नारायणबलिं व्याख्यास्यामो
 भिगत्तपति तत्तयात्मत्यागिनां ब्राह्मणहतानां च द्वादशवर्षाणि त्रीणि वा कुर्वन्ति गृह्यपरिशिष्टे तु चंडालादित्याहृक्त्वा द-
 ग्धाशरीरं प्रेतस्य संस्थाप्या स्थीनयत्नतः प्रायश्चित्तं तु कर्तव्यं पुत्रैश्चांद्रायणत्रयमित्युक्तम् मदनरत्नेत्रास्ते प्रभादादपि निः
 शंकत्त्वकस्माद्विधिचोदितः चांडाले त्रीणि वर्षाणि चोदितं तस्य द्वादहादिकं कार्यं यस्मान्नपति तस्तप्साः चांद्रायणं
 तप्तकृद्भूयंतस्य विशद्भूये यद्वा रुद्रभ्यं च दशकृत्वानुविधिनोदहेत् बुद्धिपूर्वमृतानां तु त्रिंशत्कृद्भूसमाचरोदत्तं स्मृति
 रत्नाचन्यानु द्विगुणं प्रायश्चित्तं कृत्वा वा गथ्य ब्दात्सर्वं कार्यमित्युक्तम् आत्मनो घातशब्दार्थे च चांद्रायणद्वयम् तप्तक
 तु भूतत्रिंशत्कृच्छ्राणि वा पुनः अर्वास्मं वत्सरास्तुर्गार्हनादियथोदितम् कृतानारायणबलिमनित्यत्वात्तदा मुष इति इदं चा-
 न्यवधमिति भिन्नं तज्जातिवधमायश्चित्तेन समुच्चितं कार्यम् अतएव बोधायनेनोक्तम् द्वादशवर्षाणि त्रीणि चेति मदनपरिज्ञाने-
 स्मृत्युपमारेन ब्रह्महारीनां तद्योग्यं प्रायश्चित्तं कृतानारायणबलिः कार्यदत्तकम् एवं म्लेच्छीकृतानामपि यजुर्काश्विदाह पु

अकृतेन प्रायश्चित्तेन पितुः पापनाशे यानां भावः आत्मघाते तु वचनादस्त्व महापातके तु कथं स्यादिति सः स्वयमेवात्मवधः प्रायश्चित्त
 स्य ज्ञानिवधः भिक्षेन समुच्चयं वदन् तदयमन्याएव न हि जातिवधः भिक्षेन पुत्रैः कार्यभित्तवचनमस्ति पुत्रकर्तृकसर्वप्रायश्चित्तादि विष्णु
 चापतेः प्रागुक्तं योऽयमवचनाच्चेति दिक् इदं प्रायश्चित्ताहोणा मेव प्रायश्चित्तानर्हणानुपपत्तिनोदकमात्रं कार्यभित्तकेन चित् मदनपारिजा
 त्तादिस्वरसोप्येवम् वस्तुतस्त न दर्शनहोयवचनेन नुपादानादविशेषानत्रापि नारायणवल्लिः गयाश्राद्धं चेति युक्तम् पतितोदकाविधिस्तु पि
 त्वाद्यतिरिक्तविषयइत्यपरे सप्तधाहेमाद्रौ ब्राह्मे पतितस्य तु कर्णपादास्तु भिक्षुर्भिक्षं कर्तुं भिक्षुः सहिदासीसि माहूय सर्वगां दत्तवतनाम् अथ श्रद्ध
 घटहस्तां यथा हस्तं त्रचीत्सपि हेदासि गच्छ भूत्येन निखगानयसत्वरम् नोयपूर्णं घटं चेमे सतिलं दक्षिणासुखी उपविष्टः तु यामेन चरणेन त
 तः क्षिप कीर्तयेः पातकी संज्ञां त्वपि चेति मुहुर्वदेः निशाम्य न स्य वास्वं सालब्धस्य करोति तन् एवं कृते भवेत्तु मिः पतितानां च नान्यथेति
 इदं च मृनाहे कार्यम् पतितस्य दासीभूनां हि यदा घटपुपवर्जयेदेतावता यमुपचरितो भवतीति मदनरत्ने विष्णुक्तेः इदं चात्मत्यागि विष
 यम् आत्मत्यागिनः पतिता स्नेनाशौचोदकभाजः स्फुरित्सपक्रम्य विष्णुना एतस्याभिधानादिति गोडाः यत्तु कश्चिदाह यः पति
 नो घटस्फोटनं बांधवेर्बहिः कृतस्तद्विषयाणि क्रियाविषेधवाक्यानि जीवत्येव तस्मिन्त्यकर्मणाः कृतत्वात्तु नः करणाभावादि
 ति संबंधुः त्यागेन जातवैराग्यस्य कृतप्रायश्चित्तस्याप्यकरणापत्तेर्भिताक्षरादिविरोधमपश्यन् मूर्ख इत्युपेक्षणीयः न च कृतघट
 स्फोटस्य संग्रहविधेर्नैति वाच्यम् मनुना कृतघटस्फोटस्य त्यागमुक्त्वा प्रायश्चित्तेन चरिते पूर्णकुंभमयानवम् तेनैव सार्धं मास्येयुः
 स्नात्वा पुण्ये जलाशयइत्युक्तेः अन्यथा प्रायश्चित्तमात्रे एतत्संगान् अनो घटस्फोटनबहिः कृतस्यापि पित्रादेरब्धाने नारायणबलिः
 निषेधास्तापितृव्यादिपरा इति तत्वं केचित्तु नारायणबलौ कृतेष्वेत्येकं कार्यम् सपिंडनर्जनं कार्यम् गोब्राह्मणाहतानां च पतितानां तथै

वच व्युत्क्रममाच्चप्रमीतानां नेवकार्यसिपिंडतेतिवचनान् ब्राह्मणादिहतेनातेपतितेसंगवर्जितइतिआहप्रकाशेनेत्येत्स्याहुः
 तेहेमाद्रित्यपूर्वेक्तपद्विंशन्मनविरोधान्निर्मूलत्वाद्ब्रह्मप्रकारस्वद्विआहविषयतादुपेक्ष्याः नारायणवलिस्तुहेमाध्या-
 यनुत्तारेणोच्यते तत्रादौक्रियानिर्वधेगारुडेनपणमुक्तं कार्यंपुरुषसूक्तेनमंत्रैर्विवेक्यवेरपि दक्षिणाभिमुखोभूत्वाप्रैतंवि-
 ष्णुमितिस्मरन् अनादिनिधनोदेवः शंखचक्रगदाधरः अक्षय्याः पुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदोभवेति शक्नुकादश्यादेशकालो-
 संकीर्त्यामुक्तगोचस्यासुकस्पदुर्यणात्सद्यातजदोपनाशार्थं और्ध्वदेहिकसंप्रदानत्वयोग्यतासिद्ध्यर्थं नारायणवलिं करि-
 व्यदनि संकल्प्य ब्रह्माणं विष्णुशिवं यमं प्रेतं च पंचकुंभेषु विष्णुः स्वर्णमयः कार्यरुद्रस्ताभ्रमयस्तथा अक्षारोव्यमयस्तत्र
 यमोत्तोहमयोषवेत् प्रेतोदभमयः कार्यदितिदेवप्रकल्पनेति गारुडोक्तास्तसवस्तिहेमीषुवामतिमासुषोडशोपचारैः पु-
 रुषसूक्तेनाभ्यर्च्यग्निं प्रति ध्याप्य चक्रं पुरुषसूक्तेन प्रत्युचं नारायणाद्येदमिति हुत्वा देवानामग्नेदक्षिणामग्नेर्भुविष्णुसू-
 त्रेतं स्मरन् नमगोत्राभ्यां मधुघृतं तिलयुनान् दशपिंडान् यज्ञोपवीत्येवामुक्तगोत्रामुक्तशर्मन् प्रेतविष्णुसूत्राय तोषेड उप-
 वनामिति दत्त्वा पुरुषसूक्तेनाभिमन्त्र्य तेनैव शरीरं देकेनाभिषिच्य अभ्यर्च्य मुक्तशर्मणममुक्तगोत्रं विष्णुसूत्रं तं तर्पयामीति पु-
 रुषसूक्तेन प्रत्युचं तर्पयित्वा एकमामानं ब्रह्मादिपंचस्थोदधान् मंत्रस्तु ब्रह्मविष्णुमहादेवाय मन्त्रेव सकिंकरः बलिं गृही-
 त्वा कुर्वेत् प्रेतस्य च श्राद्धं गतिमिति मिताक्षरायां तु होमवत्यादिज्ञेयम् ततः प्रितिदेवतं त्रिविधं फलं शर्करामधुगुडद्युतानि
 नानि वैद्यपिंडान् भ्यर्च्य नद्यां क्षिप्त्वा रात्रौ नवसप्तपत्तवा विप्रान् निमन्त्र्योपोषितो जागरं कृत्वा शेषोभूते पुनर्विष्णुयमसंपूज्ये को-
 दिद्विपिं नाह्मपंचं करिष्येदत्कृत्वा विष्णुयमं प्रेतान् स्मरन् न विप्रानुपवेश्य प्रेतस्थाने चैकं विष्णुस्मरन् पाद्याचां हनार्घ्यसु

तन्तृप्तिप्रश्नांतं कृत्वो ह्येव नानादि कृत्वान्मशेषेण विध्यावेत्तु ह्यणेशिवाय यमाय सपरिवाराय च तुरः पिंडान्दत्त्वा प्रेतनाम गौत्रे स्मृत्वा विष्णुना न्नापंचमं दत्त्वा भ्यर्च्य चानेभ्यो दक्षिणां दत्त्वेकं प्रेतं स्मृत्वा विशेषतः संतोष्य विधेः प्रेतायेदति लोदकमुपनिष्पन्नामिति स तिलमुदकं दापयित्वा शुंजीतेति अत्र विशेषांतरं भट्टकृतां त्येष्टिपद्धतौ ज्ञेयम् सर्पहते तु वर्षपर्यंतं पूर्वैर्न्येकभक्तपूर्वैश्च कूपं च म्यामुपवासं न कृत्वा पिष्टमयं नागमनंतं वा सुकृति शरवपद्यकं बलफर्कोदकाश्च तत्तर एत राष्ट्रशरवपाल कालियतप्तकक पिष्टेति नासभिः प्रतिमासं संपूज्य पायसेन विभ्रात् संपूज्य वत्सरांतं हेमं नागं च दत्त्वा नारायणबलिं कुर्यात् मूलंतु हेमाद्रौ ज्ञेयम् बौधायनसूत्रे सर्पमृतानां भोक्तृसर्पेभ्य इति स्मृत्वा आहुतीं हुत्वा लोदके मृतानां समुद्राय वयुनायेति हुत्वेति क्रियां कुर्यादिति शेषः व्यासः सौवर्णभारनिष्पन्नं नागं कृत्वा तथैव गां व्यासाय दत्त्वा विधिवत् सितुरानुणयमासवाचं हेमाद्रौ भविष्ये पंचम्यापन्नगंहैमं स्वर्णेनैकं न कारयेत् क्षीराज्यपात्रमध्यस्थं पूज्य विप्राय दापयेत् प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं नागदष्टस्य शंभुनेति अपरार्कं स्मृत्यन्तरं नंदैव शक्यं निप्रेतो नारायणबलोक्तं यो ददानि क्रियापिदं वस्त्रे प्रेताय वैभक्तः तस्यैवाशौचमुद्दिष्टं न्यहमेव न संशयः विष्णुश्राद्धसमाप्तौ तु त्रयोदश्यां दिनत्रयम् आशौचं पिंडदः कुर्यान्न तु तदंधुगोत्रजाः यस्य वैभुत्स्रं काले तु व्युच्छिन्ना संततिर्भवेत् तस्य सेन्नर्कं भित्तिपंकमग्नः करीयुथेत्स पकम्य बलिं नारायणं कुर्यात्तस्योद्देशेन भक्तिमानिति गारुडोक्तेरपुत्रस्यापि पत्न्याद्यैः कार्य इरककंदे वयाजिकेन अथ विधाना दाशौचाभावः यथायमि युद्धमृतादिषु वयाणा माश्रमाणांच कुर्यादाहादिकाः क्रियाः यतः किंचिन्न कर्तव्यं न चान्येषां करोति स इति ब्राह्मात् उशनाः एकोद्दिष्टं न कुर्वीत यतीनांचैव सर्वदा अहन्येकादशे प्राप्तेषां वर्षणं विधीयते सपिंडीकरणं तेषां न कर्तव्यं कृतादिभिः विदंड

ग्रहणादेवमेतत्तन्नेवजायते तत्संस्कारं चक्ष्यामः दत्तात्रेयः एकोहिहृजलं पिंडमाशौचं प्रेतसंक्रियाम् ननु यथा ह्यार्थिकादस्य
इहोष्मतायाभिभवे यार्पिकादिनिपूर्वभाविगासिकादिनिषेधो न तु दर्शादिः सन्यासिनो व्याब्दिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधी
निवाययोयोक्तेः शृजीचंद्रोदयेयज्ञापतिः अह्नयेकादशो मासे पार्वणं तु विधीयते सपिंडीकरणं न स्य न कर्तव्यं कृतादिभिः
एषु सपिंडनादिनिषेधानुवादेन पार्वणोक्तेः तत्स्थानापन्नत्वं पार्वणस्य गम्यते न भिरागिरे निब्रूयादेरं कृत्वोद्रेयमिति व
त् ददवार्पिकादि विधानं च विदं डिनामेव एकदंडिपरमहंसादीनां तु न किमपि कार्यम् पूर्वोक्तो धनो याव्ये त्रिदंडिग्रहणा
दिति शूलपाणपादयोगोद्भाः त्रिदंडिशब्देन गनोरं डारिदंडुत्रयोक्तेः यस्येते नियतादंडाः सान्निदंडातिचो व्यतदिति स्मृतैः बो
धायनः नारायणबलिभ्यास्य कर्तव्योद्वादशो हनि अस्पृष्टार्पणेन समुच्चयोत्तरेयः तंच स एवाह कृत्वा विष्णोर्महापूजां प्राच
संविनिवेदयेत् अग्नौ कृत्वा तु न च्छेषं व्याहृतीभिः समाहितः यतीन् गृहस्थान्साधून्वा निमंश्र्य दादशावरान् अभ्यर्च्य
गंपुष्पाद्यैर्भैत्रैर्द्वादशानामभिः संभोज्य हव्येनान्येन दक्षिणां च निवेदयेत् त्रयोदशं हि जश्रेष्ठमात्मज्ञं संयत्तं द्वियम् वि
ष्णुं च धातयाभ्यर्च्य पाद्याद्यैश्च विधानतः दद्यात्पुरुषसूक्तेन गंधपुष्पादिकं क्रमान् वस्त्रालंकरणं दीनियथाशक्ति
दापयेत् उच्छिष्टसन्निधौ तस्य दर्शनास्तीर्य भूतले भूर्भुवः स्वः स्वधायुक्तैस्तस्मै दद्याद्दलितचयम् अथ वमेधसहस्वस्य
वाजपेयशतस्य च तत्फलं लभते देवयः करोति यति क्रियाम् शौनकस्त शौनको हं प्रवक्ष्यामि नारायणबलिं परम् च
त्रालादुदकात्सर्पद्राक्षणाद्देयतादपि दक्षिभ्यश्च पशुभ्यश्च रज्जुशस्त्रविषादमभिः देशांतरमृतानां च मृतानां चान्य
साधनेः जीवच्छ्राद्धमृतानां च कनिष्ठानां तथैव च यतीनां योगिनां सुसामन्येषां मोक्षकोक्षिणाम् पुण्याया च क्षयाया

द्वादशोहनिस्कारयेत् द्वादश्यांश्वचोव्यतेयं च स्यां पर्वणोस्तु वेत्सुक्त्यपूर्वोक्तसर्वविधिसुक्तातोदेवेति षड्भिः पुरुषसूक्तेन प्रत्युचं
 प्रायसंहृत्या केचादि द्वादशनामाभिस्तद्रूपिणोपित्रे द्वादशांश्विप्रान्संभोज्यतेरेव द्वादशापिंडान् दद्यादित्याधिकमाह युद्धमृतेन
 प्रागुक्तम् कृतजीव द्वादशमृते सपिंडे राशौ चादि कार्यं न वा गदुक्तहेमाद्रौ लेगे मृते कुर्यान्निकुर्याद्वाजीवन्मुक्तो यतः स्वयम्
 कालं गतो दिजे भूमौ रवने द्वापि दहेत वा युवस्तस्य मशेषं च कृत्वा दोषो न विद्यते जीवत्यपि विशेषस्तत्रैवोक्तः नित्यं नैमिजिक्ते
 यत्पुत्रकुर्याद्वासं सजेत वा बांधवोपि मृते तस्य नैवाशौचं विधीयते मृतं कृत्वा न सदेहः स्नानमात्रेण शक्यति एतद्योगि विषयम्
 योगमार्गरेतोपि चैतितस्यायुक्तेः तथा हि ताग्नौ भोधि न मृते न दस्थि दाहात्सर्वपित्रादीनामाशौचं संख्यादि कर्मलोपश्च नास्ति
 अनग्निमत उक्तांते राशौ चादि हजानिषु दाहादग्निमतो विद्यादिदेशस्थे मृते सतीति स्मृतेः आहिताग्नेर्दाहात्प्रागपि दशा
 हः संस्कारां च भिनो दशाह इति धूर्तं स्यात्सामांडारश्च न चित्यम् मृते क्त्वा दूचो विरोधाच्च एतत्प्रागुक्तम् अत्र देहस्यैव
 संभवे दाहः आहिताग्नौ विदेशस्थे मृते सति फले चरम् निधेयं नाग्निभिर्या विनदीयेरपि दत्त्यत इति ब्राह्मोक्तेः तदभावे
 छंदोगपरिशिष्टे विदेशमरणे स्थानि आहृत्याभ्यज्य सर्पिषा दाहयेद्दृष्टिं चाच्छाद्य पावन्यासादि पूर्ववत् अस्थामलाभे
 र्गणनिशकलान्युक्तया हता दाहयेदस्थिसंख्या निनतः प्रभृतिस्तूतकम् हेमाद्रौ षड्वांश्वनाते कुर्याद्दूर्भमयं येन दूर्भैः
 स्त्रिंशतिपट्टिभिः पालाशिभिः सभिर्द्विर्वा संख्या चैवं प्रकीर्तिता भविष्ये चत्वारिंशच्छिरस्थाने ग्रीवायां च दशैव तु
 बाह्वोश्चैव शतं दद्याद्द्विंशतिं च तथोरसि उदरे विंशतिं दद्याद्दिंश नं कटिदेशयो उर्वोश्चैव शतं दद्याद्दिंश नं जानुजं घयोः
 पादां गुलीषु दशैवैषां च मेतकल्पना मदनरत्नैयज्ञपाश्वः शिरस्यशीत्यर्थं दद्याद्ग्रीवायां तु दशैव तु बाह्वोश्चैव शतं द-

द्यादशचैवांगुलीपुत्रः ऽरसिन्धिशतं दद्याद्द्विंशतिं जवरोदरे द्वादशाहं दृषणयो रष्टाहं शिश्न एव तु ऊर्वोश्चैकशतं दद्याद्भिः
तं जघयोर्द्वयोः

पादांगुलीषु द्वे दद्यादेतत्प्रेतस्य कल्पनम् मल्लकेनारिकेरे तु अलावुतालुके तथा पंचरत्नसुखेन्य-
स्य जिज्ञायां कदलीफलं चक्षुषोस्तृप्तेर्द्वौ नासिकायां तु कालकम् कर्णयोर्ब्रह्मपत्राणिकेशो वटप्ररोहकाः नालके कमला-
नां तु अत्रस्थाने धानक्षिपेत् मृत्निकालुवसाधा तु हरीतालकगंधको शक्रे तु पारदं दद्यात्सुरीषे पित्तल तथा संधीषु निलपि
पुंतुमांसं स्याद्यवपिष्टकम् मधुस्याद्यो हिनस्थाने त्वनास्थाने मृगतत्वा स्तनयोर्जर्जरे देयेनासायां शनपत्रकम् कमलनाभि
देशे स्याद्वृताके दृषणाश्रिते लिङ्गे च रक्तमूलं तु परिधानं दुकूलकम् गोमूत्रं गोमयं गंधं सर्वौषध्यादि सर्वत इति इदं निरग्ने
रपितत्रैव दृढमनुः प्रोषितस्य तथा कालो गतश्चेद्द्वादशाब्दिकः प्राप्ते च योदशेशे वर्षे प्रेतकार्याणि कारयेत् बृहस्पतिः प्र
स्य नभ्रूयने वार्ताया वद्वादशयत्सरान् कुशपुत्रकदाहेन तस्य स्यादवधारणा भविष्ये पितरि प्रोषिते यस्य नयार्तं निक्वा
गमः ऊर्ध्वपंचदशाहं पारुत्तान् प्रतिरूपकम् कुर्यात्तस्य तु संस्कारं यथोक्तविधानतः तद्वादीन्ये च सर्वाणि प्रेतकर्मो
कारयेत् द्वादशाब्दं प्रतीक्षा पितृभिन्नविषयेति मदरत्नेऽक्तम् गृहकारिकायां तु तस्य पूर्ववयस्कस्य विंशत्यब्दो
तः क्रिया ऊर्ध्वपंचदशाब्दानुमध्यमेव यसि स्मृता द्वादशाहं साराहूर्जमुत्तरेव यसि स्मृता चाद्रायणत्रयं कृत्वा त्रिषा
त्सु दृष्टाणि यास्तैः कुशैः प्रतिकृतिं दग्ध्वा कार्याः शौचादिकाः क्रिया इत्युक्तम् पराशरः देशान्तरगतो नष्टस्तिथिर्न ज्ञाय
ते यदि कृणाष्टमीत्यमावास्या कृष्णा चैकादशी च या ऽदकं पिंडदानं च तत्र आहूतं च कारयेत् इदं मासज्ञाने तत्राहिता
ग्नेः पूर्णाशी च अनाहिताग्नेस्तत्रात्र अनाहिताग्नेर्देहस्तदास्थो गृह्णाग्निना स्वयम् तदभावे पलाशानां घृतेः कार

प्रमानपि वैदित्यस्तथायत्नात्कृष्णसारस्यचर्मणा ऊर्णसूत्रेणवध्वातुप्रलेप्तव्योयवैस्सथा कृपिहेर्जलसंभिन्नेर्दग्धव्य-
 श्वन्तथान्निना असौस्वर्गायलोकायसाहेत्कच्छासर्वाधवैः एवंपणशिरदग्ध्वात्रिरात्रमशत्रुविभवेदिविब्राह्मोक्तैः इदंम-
 रात्रंनदशाहमध्येदाहे तत्रप्रोषितेकालशेषः स्यादित्कक्तैः किंतुतदूर्ध्वं तत्रपत्नीपुत्रयोः पूर्वमगृहीताशौचयोर्दशाहाद्ये-
 व गृहीताशौचयोस्तत्रिरात्रम् पत्नीमृतौभृत्यैवम् सपत्न्योश्चैवभित्तिस्मृत्यर्थसारे अन्यसपिडानांतुसर्वत्रपर्णशरा-
 दाहेत्रिरात्रम् तदाहागिराः देशान्तरमृतश्रुत्वानाशौचंचैरुक्त्यंचन गृहीतभित्तिशेषः कालात्ययेपिपुर्वीनदारुका-
 लैर्दिनत्रयमिति स्मृत्यर्थसारेतु गृहीताशौचानास्नानमात्रमुक्तम् बहुचपरिशिष्टेपि अथातीतसंस्कारः सचैदतदंश-
 हंस्यानत्रैवसर्वसमापयेदूर्ध्वमाहितान्नेदाहात्सर्वमाशौचंचकुर्यादन्येषुपत्नीपुत्रयोः पूर्वमगृहीताशौचयोः सर्वमाशौचं-
 गृहीताशौचयोः कर्माणांत्रिरात्रमिति षडशीतावयेवम् विशवादर्थेनुप्रति कृतिदहनेत्स्वनिदेश्यात्रिरात्रमित्युक्तम् द्वा-
 दशवर्षादिप्रतीक्षान्तरदाहेतुपुत्रादीनांसर्वेषांत्रिरात्रमिनिकल्पनरुदिवोदासादयः अथप्रेतसंस्कारेकालः हेमाद्रौ-
 गार्ग्यः प्रत्यक्षशवसंस्कारैर्दिनैवविशोधयेत् आशौचमध्यसंस्कारेर्दिनशौध्यंतुसंभवे आशौचं भिन्नहृत्तौचमुनः
 संस्क्रियतेमृतः संशोध्येवदिनंम्रात्यमूर्ध्वसंवत्सराद्यादि प्रेतकार्याणिकुर्वीतश्चेष्टंतनौत्तरायणम् कृष्णपक्षश्चत-
 त्वापिर्वर्जयेत्तुदिनत्रयम् वाराहे चतुर्थ्याष्टमगेचंद्रेद्वादशैचविवर्जयेत् प्रेतकृत्यं व्यतीपातेर्द्वेष्टतौपरिचयेतथा क-
 रणेविधिं संज्ञेचशौचैश्चरदिनेनथा त्रयोदश्यांविशेषेणजन्यनारात्रयेतथा जन्मदशमेकोनविंशानिजन्मतासः भा-
 रते नसन्नेतुनकुर्वीतयस्मिन्नुजातोभवेन्नरः नश्रोष्ठपदयोः कार्येनथाग्नेयेचभारत दारुणेषुचसर्वेषुप्रत्यरेचवि-

नर्जयेत् काश्यपः भरण्याद्रामिधाश्लेषामूर्द्धिचरणानिच प्रेनक्त्येतिदुष्टानिधानिषाद्यंचपंचकम् फाल्गुनीद्वि-
 तयरोहिण्यनूराधापुनर्वसू आषाढेद्वेविशारवाचभानिद्विचरणानिच ज्योतिर्नारदः चतुर्दशीतिथिनंदोभद्रांशुक्रा
 वासरो भित्तेज्ययोरस्तमयर्ध्वद्विभाविषमोद्युभौ शक्रपक्षचसंत्यज्यपुनर्दहनमुत्तमम् वसूत्तरार्धनः पंचमक्षत्रेषु
 विनन्यस्त पोष्णब्रह्मर्क्षयोर्ध्वेचदहनातुलनाशनम् अस्यापवादमाहृतत्रैवेवैजवापः प्रेनस्यसाक्षाद्गृधस्यप्राप्ते
 त्वेकादशेहनि नक्षत्रातिथिचारादिशोभनीयनकिंचन युगमन्वादिस्कांतिदर्शेप्रेवक्रियायदि देवादापनितातचनक्ष
 त्रादिनशोधयेत् विश्वप्रकाशेपि गुरुभार्गवयोगोर्द्वेपौषमासेमलिमुचे नातीतः पितृमेधः स्याद्भयांगोदावशोवि
 ना दानमपितत्रैवोक्तम् भद्रायांभूमिदानंस्यान्निपादक्षीहिरण्यदः वारपुत्तत्तदूर्णतुवाप्तोदानंविधायते धनिष्ठापं-
 चकमृतेपंचरत्नानिदापयेत् एकाशीनिपलंकास्यंतर्धंवातर्धंकम् नचषट्त्रिपलंवापिदद्याद्विषायशक्तिनइत्य
 लंपसंगेन हेमाद्रौलक्ष्मणः अमृतंमृतमाकर्ण्य कृतंयस्योर्ध्वेदेहिकम् प्राप्यश्वत्तमसोस्मातंकृत्वाग्नीनादधीतच-
 जीवन्यादिसमागच्छेत्तत्कुंभौनिमज्जतम् उत्सृज्यत्वापयित्वास्वजातकर्मादिकारयेत् द्वादशाहंघ्नतचर्थोत्रिरात्र
 मथयास्यतु स्नात्वा दूहेततांभार्यामन्यांवातदभावतः अग्नीनांथायविधिचित्रत्वात्सोमेनवायजेत् अथैन्द्राग्ने
 पशूनागिरिगत्याचतत्रतु दक्षिमायुष्मतीकुर्यादोषितांश्वक्तंस्ततः अनाहिताग्नेस्तु चरुः मृतयातींश्वचणोत्वाश्व
 जायनः सूरभयएवयस्मिन्जीवेमृनशब्दइति यस्यनुजीवतएवमृतिवातेश्रुत्वास्त्रियासहगमनकृतं तदानींद्वेध
 मेव भर्तुर्मरणज्ञानस्यैवनिमित्तत्वात् प्रकालस्यगौनवेणायुक्तत्वाच्चेति केचित्त तन्न मरणज्ञानस्यनिमित्तत्वेती

तानागतयोरपि तत्त्वपत्तेः भर्तुर्वेधदाहाभावेन तस्याः सहगमनाभावाच्च तस्मादाशौचवद्भूतमरणस्यैव निमित्तं
त्वेन चात्र तदस्ति परं क्राम्यं मरणमस्तु अत आत्महननदोषोऽस्तीति नातपादाः तथा सर्पसंस्कारे कृतौ त्रिरात्रमाशौचं
तादृधिंचाह शौचनकः अथ यक्ष्यामि सर्पस्य संस्कारविधिमुत्तमम् सीनीवात्यापोऽर्णमास्यां पंचभ्यां चापिकारयेत् कृतं
सर्पवधोविघ्नः पूर्वजन्मनि वा यदि वधप्रव्यापयेत्सापीचरेत्कृद्वा श्रुतुर्दश विप्राय लोहदंडं च तन्मूल्यं वापि दापयेत्
मूल्यमाह निष्कत्रयं द्विनिष्कं चामिष्कमेकं कनीयसं अनुमत्यादिं कर्तृणां निष्कमर्धं तदर्थकम् इदं स्वर्णस्तूपयोः शक्त्या दो
यम् संस्कारमाह श्रियं गुत्रीहि गोधूमतिष्ठ पिष्टेन चापुनः कृत्वा सर्पाकृतिं शूर्पे निधाय आर्ययेदहिम् एहि पूर्वमृतः सर्प
अस्मिन् पिष्टे समाविश संस्कारार्थं महं भक्त्या आर्थयागि स मास्मिन् वत्सोपवीतगंधाद्यैः संपूज्य च हरेब्बहिः कुर्यात्सं
स्कारसंकल्पं प्राणायामपुरःसरम् यत्तोपवीतिना कार्यं सर्पसंस्कारकर्म तु लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य समिदाधानमाचरे
त् ततोऽग्रेऽग्निदिग्भागेऽमूमिंसं प्रोक्ष्य चारिभिः चितं कृत्वाथ संस्तीर्य कुशेश्वराग्नेयकाग्र्यैः पशुभ्याग्निं परिस्तीर्य प
रिषिच्य समर्चयेत् कृते ध्यायानमाधारौ च क्षुषीत्तथाविधि संपशुहीत्वा यत्नेन चित्तिमारोपयेत्क्षुषीः स्तवेषां जु
हुयादाज्यमग्नौ व्याहृतिभिस्त्रिभिः शर्पास्यै जुहुयादाज्यं व्याहृत्या च समग्रया आज्यशेषं सुवेणो व सर्पदेहे निवे
निषेचयेत् चमसस्थैर्जलैः सर्पं व्याहृत्याभ्युक्ष्य पाणिना अग्रेऽक्षणादत्थनया सर्पायाग्निं प्रदाययेत् उपनिष्ठे इदं
मानं नमोऽस्तु सर्पमंत्रनः शान्तोऽज्ञानतो वापि कृतः सर्पवधो मया पूर्वजन्मनि वासपतत्सर्वं क्षंतुमर्हसि क्षीराज्येन तत
श्चाग्निं प्रोक्ष्य व्याहृतिभिर्जलैः नास्ति संचयनं कुर्यात्त्वात्वाचम्य गृहं व्रजेत् ब्रह्मचर्यादिकं कार्यं त्रिरात्राशौचमिव

ते सचेत्तनुचतुर्थे हि स्माल्तापि प्राग्भ्रमन्वयेत् सर्वेनान्तस्तथाशेषः कृषिलोनागएव च कालिकः शरं पालश्च भूधरश्च
 तिनामभिः गंधपुष्पाक्षनेर्धूपदीपाद्यैरर्चयेद्द्विजान् घृतपायसभक्ष्यैश्चाद्विजानद्येतु भोजयेत् एवं कृते विधानेन स
 र्पसंस्कारकर्मणि सर्पाहंसाकृतासायान्मुच्यते नात्र संशय इति इति सर्पसंस्कारः क्वचित्तु जीवतोष्यं त्यक्तमशौचं च
 कार्यम् यथा प्रायश्चित्तानिच्छोः पतिनस्य घटस्फोटं पतितस्योदकं कार्यं सपिंडेर्बाधेऽसह मिदितै ह नि सायान्द-
 ज्ञात्युतिगुरुस्तन्निधौ दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत यत्तदा अहो रात्रमुपासीरन्नाशौचं कांधवेः सहेति मनुक्तैः नि-
 दितैरिक्तादौ अपराकेव सिद्धोपि वेदविद्भाचकश्चूद्रयाजकोत्तमवर्णं वर्गपतितास्तेषां पात्रनिनयनमपात्रसंस्काराद-
 कृत्स्नं पात्रमादाय दासोत्सवर्णपुत्रो वा बंधुरसदृशो वा गुणहीनः सव्येन पादेन प्रवृत्ताग्रान् दर्भान् लोहितान्वापस्तोत्रोपा-
 पूर्णपात्रमस्मे निनयेन्नितारं चास्य प्रकीर्णकेशाज्जातयोन्वालभेरन्नपसव्यंकृत्वा गृहे पुस्त्रैरभापयैरन्नत ऊर्ध्वतेन तैः
 मये पुस्तद्धर्माणस्तद्धर्मयंत इति उत्तमवर्णा ब्राह्मणादयः तेषां वर्गः समूहस्तस्मात्सन्निभान्निभान्नाहादयः अपात्रसंस्का-
 रा कुत्सिनपात्रसमूहः प्रवृत्ताग्राः छिन्नाग्राः सैरं यथेच्छं धर्मादिकार्यं कुर्युः अस्मादून्ननसामर्थ्यात्प्रात्रनिनय-
 त्याकूपतितज्ञातीनाधर्मकार्येष्वधिकारो नास्तीत्यपराकैः तस्य विद्या गुरुयोनि संबंधाश्च सन्निपात्य सर्वाण्युदका
 प्रेतकार्याणि कुर्युः पात्रं चास्य विपर्यस्ये सुदर्शसः कर्मकरो वाचक रादमेध्यं पात्रमानीय दासीघटान् पूरयित्वा दाक्षिणा
 मुरतः पदा विपर्यस्येदमुमनुदकं करोमीति नाम ग्राहं सर्वेन्वालभेरन् प्राचीना गीतिनो मुक्त शिरवा अपउपस्पृश्य ग्रामं प्र
 विशेयु रिति गो नमो क्तैश्च उदकादोत्फक्तेर्दाहनिघ्ननिः प्रेतकार्याण्येकादशाह्वाद्यां तांनि दास्याद्दत्तौ बुधदो दासीघट

तेनोदकेनामेध्यपात्रं पूरयित्वा दासादिभ्युच्चं चामयादेन कुर्वादिति हरदचः अत्र नागया हवचनमुदक्यदिमेतकार्ये तद्दर्जनत्वा
 र्थेति न तन्पूर्णां भवति एतच्च मायश्चित्तानिच्छोः तस्य गुरोर्बांधवानोराज्ञश्च समक्षं दोषानभिरव्याप्य तमनुभाव्य पुनः पुन
 राचारं लभस्तेति स पद्येव मध्यमवस्थितमितिः स्यात्ततोऽप्यपात्रं विपर्ययेदिति शंखोक्तेः जीवने मेवोद्दिश्य पिंडोदकश्चाद्भुनि
 नाभ्यादद्यादित्यपराकः कृतमायश्चित्तस्य घटस्फोटोक्तोपि संग्रहविधिमाह गौतमः यस्तु प्रायश्चित्तेन शब्दोक्तस्मिन् शब्दे शा
 तकुंभमयपात्रं पुण्यद्रुदात्तूरयित्वा स्वचंतीभ्यो वातत एनमुपस्पृशयेत्पुरथा रमेतत्तात्र दक्षस्तत्प्रतिगृह्य जपेच्छाता द्यौः
 शातासथि वीशानं विश्वमंतरिक्षं योरोचनस्तमिह गृणहामीत्येते यजुर्भिः पावमानीभिस्तस्मिन् दीभिः कृष्णान्देव्याज्यं जु
 हुयाद्भिरण्यदद्याद्वाज्ञाचार्याय यस्य तु प्राणांतिकं प्रायश्चित्तं समृतः शब्दोत्सर्गण्येव तस्मिन्नुदकादीनि मेतत्कर्माणि कुर्युः त
 दवशांस्तु दक्षं सर्वेषूपपातके धिति घटस्फोटोत्तरप्राणांतिकं प्रायश्चित्ते कृते तु मृत एव शब्दोक्तं तत्र संग्रहविधिः अतस्तेन
 विनापि प्रेतं कर्म कुर्वादित्यर्थः उपपातकेऽपि घटस्फोटे कृते एवं कार्यमित्यर्थः याज्ञवल्क्यः चरितव्रत आचाने निनयेत्प्ल
 वं घटम् जुगुप्सोऽलनाप्येनं संवसेत्पुनश्च सर्वथाः कृतघटस्फोटस्येवायं परिग्रहविधिरिति मिताक्षरायामपराकं च अन्यथा प्रा
 यश्चित्तमात्रे एतत्संज्ञात् ममुरपि घटस्फोटमुक्त्वा निर्वर्तेरंस्तनस्तस्मात्संभाषणसहासेनैरित्युक्त्वा प्रायश्चित्ते तु च
 रिते पूर्णकुंभमपातनवम् तेनैव सार्धं प्राप्सेयुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये दत्तितच्छब्दं प्रायुक्तं अपराकं वसिष्ठोऽपि पतितानां
 चरितत्रातानां प्रत्युद्धारोऽप्युदाहरति अग्रेषु रुद्रतांगच्छेत्तून् कीडान्निवहसन्निव पञ्चासातयतांगच्छेच्छोचन्निव
 रुदन्निवेत्याचार्यमातृपितृहृत्तारस्तस्मिन्सादादपगत पापा एषानेषां प्रत्यापत्तिः पूर्णद्रुदात्तं प्रवृत्ता ह्यसकांचनं पात्रं मा

हेयं वाङ्मिः पूरयित्वा पोहि शीयाभिरेन मद्भिरभिषिच्येयुः सर्व एवाभिषिक्तस्य प्रत्युद्धारः पुत्रजनना व्याख्यात इति प्रत्युद्धारः
 परिग्रहः न चोद्धारतां हं सन्निवायेसरः स्यात् पातयतां घटस्फोटं कुर्वतां शोचन्निवपंश्चाङ्गच्छेत् मातापित्रादिहंतृणां
 परिग्रहो न स्कार्यः तत्प्रसादसन्निचीर्णव्रतानां कार्यः प्रवृत्तं निर्झरः पुत्रजनन्नेत्यभिषेकोत्तरम् जातकमार्तयः संस्काराः
 पुत्रजन्यवत्कार्ये इत्यप्रसार्थे व्याचरन्त्यो अतएव विज्ञानेश्वरो घटपचर्जिते ज्ञाविमध्यस्थो यवसंगगां दद्यात् प्रथमं गोभिः
 सत्कृतस्य हि सन्निचेत्यत्र गवां भक्षणभावे पुनर्ब्रतं चरेदित्येतत्प्रकृते एव चरितव्रतविधौ विशेषो यमिति वदन् घटस्फो-
 टोत्तरं परिग्रहं एवेतन्मसर्वत्रेत्याह तस्मात्कृते पिघटस्फोटे श्रायश्चित्तं परिग्रहविधिः पुनः संस्काराभ्युपार्जितं सिद्धम् तथा
 जीवच्छ्राद्धे कृते हेमाद्रौ बौधायनः तत्राक्षौ च दशाहं स्यादित्यलं प्रसंगेन एवं सापवादोऽप्युक्तः प्रणिशारवं भिक्षुं व्यं-
 कर्मणि साधारणं किंचिदुच्यते तत्राधिकारिणः प्रागुक्ताः सर्वाभावे धर्मपुत्रो वा कार्यः अपुत्रेण कृतः कार्येण दत्ताह
 कृप्रयत्नतः पिंडोदकक्रियाहेतोर्नामसंकीर्तनाय चैतिव्यासवचनात् गृह्यपरिशिष्टे असंगोत्रः संगोत्रो वा यदि स्त्रीय
 दिवा पुमान् प्रथमेहनियः कुर्यात्स दशाहं समापयेत् दद्यात्सिद्धिमिशेषः भविष्ये यत्राद्यो दीयते पिंडस्तत्र सर्वसमा-
 पयेत् ब्राह्मेण प्रथमेहनियोदद्यात्प्रेतायान्नं समाहितः अन्नं न वक्तव्यं पुंस एव प्रददात्यपि विज्ञानेश्वरादयस्त
 केचित्तु अग्निं दद्यादिति व्याचक्षते संगोत्रो वा संगोत्रो वा यो ग्निं दद्यात्स सेनरः सोपि कुर्यान्न व आर्द्धं शब्दोऽनुदशमेहनी
 तिदिवा रासीयेव च नाच्च तत्रैव दत्त्वा स्थानस्थमा सन्नमर्थोन्नीलितलोचनम् भूमिस्थं पितरं पुत्रो यदि दानं प्रदापये
 त् तदिह शिष्टंगमा आह्लादश्च मेधशतादपि तानियथा योऽर्द्धं देहि तृष्णीकेशमोऽर्द्धं देहि जनार्दन मोक्षयेन्नुप्रदानेन मुकुंदः श्री

यतांमयेति सोक्षधेनुमंत्रः ऐहिभ्रासुष्मिकंयच्चसप्तजन्मार्जितंक्रणम् तत्सर्वशब्दिमायातुगामेतांदत्तौममेति क
णधेनोः आजन्मोपाजितंपापंमनोवाक्कायकर्मभिः तत्सर्वेवाशयायातुगोप्रादानेनकेशवेति पापधेनोः भारते शत
कृपशैदिवाभूगंगायांचोत्तरायणे धन्यात्मानमरिष्यन्तिदृढपस्थेजनादने हेमाद्रौवाराहे व्यतीपातोथसंक्रां-
तिसुथैयग्रहयंत्रवेः पुण्यकालास्तदासर्वेयदाभृत्स्वरूपस्थितः व्यासः आसनभृत्कनादेयागोः सर्वस्तातुपूर्व
वत् तदभावेतुगौरेवनरकोत्तराणाथवे तदाथदिनशक्नोतिदानुवैतरणीतिगाम् शक्नोन्योरुक्तदादत्त्वादद्यादृच्छेयो
मृतस्यतु मदनरत्नैजातूकर्ण्यः उक्तांस्यादीनिदानानिदशदद्याभृतस्यतु गोभूतित्वाहिरण्याज्यवासोधान्यगुडा
निच रोष्यंलवणमित्याहुर्दशदानान्यनुक्रयान् एतानिदशदानानिनराणांभृत्सजन्यनोः कुर्यादभ्युदयार्थेतुप्रेते-
पिहिपरत्रै ब्राह्मे ताभ्यपान्नैलैः पूर्णंप्रस्थयान्नंदिजायतु सहिरण्यचयोदद्यात्तुश्रद्धावित्तानुसारतः सवपापरि
शब्दात्मात्मभतेगतिमुत्तमां ज्ञात्वातैवैतरिण्यौचदशदानानिचैषहि प्रेतेपिहृत्वातंप्रेतंशवधयेणदाहयेत् तत्रैवप
रिशिष्टे स्थिमाणस्यकर्णेतिपुण्यमंत्रान्जपेत्ततः क्रियानिबोधेगारुडेत्वष्टोदानान्युक्तानि तुलसीसान्निध्योक्तत्वा
शालग्रामशिखान्तया तिलालोहहिरण्यचकार्पासंलवणंतथा समधान्यंक्षितिर्गावर्कैकपाचनंस्मृतमिति दश
दानवैतरिणाधेनूक्तांतथेतुदानादिभद्रकृतांत्योष्टिपद्धतौज्ञेयम् कर्तव्यकर्मधिकारार्थंतीनृकृच्छ्रानुकुर्यादितिन
त्रेयोक्तम् अत्रदेवयाज्ञिकेनमुभूषोर्मधुपर्कदानमुक्तम् तदुक्तंवाराहे दृष्ट्वास्तुकिंलंस्त्रेनंयममार्गानुसारिणम्
प्रयाणकालेतुनरोमंत्रेणाविधिपूर्वकम् मधुपर्कत्वनृगृह्यइमंमंत्रमुदाहरेत् ॐमृगहाणंचिमंमधुपर्कमाद्यंसंसार

नाशनकरं तद्यमृतेननुत्यम् गारायणेनचचित्तं भागवत्प्रियाणां दाहे च शांति करणं सारलो क पूज्यम् अनेने वतु मंत्रेण दद्या
चमयुपर्कम् नरस्यमृतकाले तु परलो कस्तथावहम् अथ दुर्मरणो दिवो दासाये चंडालादि मृते विप्रैस्त्वन्तरिक्षमृते पि
ना क छानि क छ्वां द्रेस्त श्रद्धिस्तत्र प्रकीर्तिना देवजानीये जाबालिः शूद्रेण दग्धो यो विमोन लभेच्छाश्वती गतिम् प्रा
यश्चिन्नं प्रकुर्वीत ब्राह्मणः पापशुद्धये चांद्रायणं पशुकं च प्राजापत्यं विशोधनम् गृह्यकारिकायाम् उदक्यास्तिकाया
प्रियादयेनं स्मशानि हि न तस्यैव विधि रादिहो वा तस्येनेव महात्मना एषः सूक्तिकोक्तः भदनरत्ने स्मृत्यन्तरे ऊर्ध्वोच्छिष्टा ध
रोच्छिष्टो भयोच्छिष्टेन येन च अस्मरथस्य शर्शने चैव खडादि मरणे पि च श्वानकव्यादसंस्पर्शो क्मि कीदो द्रवे पि च ए
न हो पा नुसारेण प्रायश्चित्तं समाचरेत् क छ्वां स्तिषट्पंच दशोश्वांद्रचयमथापि वा शूद्रो न दानी सं प्राद्य शवधर्मे ण दा
हयेत् गृह्यकारिकायाम् खड्गायां मरणे नैव त्रीं स्त्रींश्च छानू प्रकल्पयेत् सप्तां त्यजेत्क संस्पृष्टो मृतो देवान् कथंचन
एकत्रिंशता क छ्रेस्त श्रद्धिरुक्ता मनीषिभिः कृणुते तर्धदग्धे तु चिता सखां त्यजादिभिः तत्पशनेन दूषणं च त्रिभिः कः
छ्रेर्निशब्दानि धर्मप्रदीपे चांडालसूक्तिको दक्या स्पृष्टे प्रेतेन येन च तस्य पापविशुद्ध्यर्थं क छान्यं च दशाचरे दि क्तम्
मनुः अस्वर्गात्साहुनिः सास्याच्छूद्रसंपर्कदूषिता अत्रापि क छ्वां चयम् अस्पृश्यस्य शर्शने चैव सुक्तेः तृत्रैव कर्मप्रदी
पे गत्रौ चारा त्रिशोपे चाग्निं यने चैद्विजानयः दाहं कृत्वा यथान्यायं होपिंडो निर्वपेत्कृतः एजस्वलागाभिर्ण्यादि स्मृतो
नुवस्यामः निर्णयामृते पारिजाते च यमः संध्यायां चान्तरात्रो दाहः पाथेय कर्म च न च आहं च नो कुर्यात् कृतं निः
कृतं तोत्रजेत् एतद्दिनमृतस्य रात्रि निषेधार्थं घनस्नाने गच्छेत्

पतिस्त्र्योदकक्रिया दग्धस्यतुनवेकार्यागौजानूदकक्रियेति तन्निर्मूलं रात्रिमुतस्यतुनत्रैवसंग्रहे रात्रौदग्ध्यानुपिडां
 तं कृत्वावपनवर्जितम् वपनं नेष्यते रात्रौ श्वस्तनीवपनक्रियेति वपनंतुप्रातः तच्चसर्वैः पुत्रैः कार्यम् गंगायाभास्करक्षेत्रे
 त्रेमातापित्रोर्गुरोर्मृतौ आधाने सोमयागे च वपनं संसक्तस्मृतमिति भिताक्षरायां स्मृतेः मरणस्यानंगित्वा न्नैमिन्निक-
 मिदम् तदेव संग्रहवचनेन परे द्गुरुत्त्वव्यनेनीर्थवत् तेन कस्यचिद्वा हांगत्वोक्तिश्चित्या मदनरत्ने गौलवः प्रथमे
 हनिकर्तव्यं वपनं चानुभाविनाम् प्रेतस्य केशश्मश्र्यादिवापयित्वा तथा हयेत् अशौचांते तु पुनः कार्यं विधिवत् बलात् म
 दनपारिजातेष्वेवम् तेन सर्वस्यास्य निर्मूलत्वोक्तिरशौकिरेव स्मृतिरत्नावल्याम् शवंगभ्युषितं चेन्नीन् कृच्छ्रान् कृत्वा
 दहेत्कृतः मदनरत्नैर्गिराः ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टैर्यंतरिरिक्षमृतेपि वा कृच्छ्रत्रयप्रकुर्वन्ति आशौचमरणेपि च अ-
 थसाग्नेर्विशेषः कारिकायाम् कृष्णपक्षे प्रमीयेत यद्यदि प्रातराहुतीः शेषास्तज्जुहुयाद्दर्शपर्यंताः पक्षहोमयत् प्रति
 परप्रातर्होमांता इत्यर्थः यद्याहितान्गिरपरपक्षे प्रीयेताहुनिभिरेन पूर्वपक्षे हरेयुरित्याश्वलायनोक्तेः नदानीमेव जु
 हुयात्सायंकालाहुतीरपि सायं न्रियेत चेत्सायमाहुतीर्जुहुयादथ नदानीमेव जुहुयात्सातः कालाहुतीरपि सकृद्गृहीत
 मंत्रेष्टं भिन्नमंत्रं च होमयोः दार्शनापि प्रकुर्वन्तस्थालीपाकं तदेव तु छंदोगपरिशिष्टे हुतायां सायमाहुत्यां दुर्वलञ्चेत्
 गृहीभवेत् प्रातर्होमस्तदेवस्यान्जीवे च सपुनर्नवा इदं शक्यं पक्षपरस् दुर्वलो मुमूर्षुः त्रिकांडमंडनः दर्शोश्चिचन-
 दाकुर्यादिश्चिर्यदि न संभवेत् देवतानां प्रधाना नामैकैकस्य हुनेत्तृथक् पुरोनुवाक्यायाज्याभ्यां चतुरातघ्ताहुतीः न
 या अग्नावरण्योरास्ते प्रमीयेत पतिर्यदि प्रेतं स्पृष्ट्वा मथित्वाग्निं जस्वाचोपावरो हणम् सतं च द्वादशोपा नंतूर्णां हुत्वा

शान्तिः विच्छिन्नश्रोताग्नेर्मृतोनुप्रेताधानं तत्रैवोक्तम् प्रेगंस्वाम्यालयेक्षिप्त्वा मथिताग्न्या नटेरणी सन्निधा
 गीमंथेत्यस्येत्यनुधानतः यस्याग्नयो बुद्धतो मांसकमाः संकृत्ययने यजमानमांसं जायंतु ते हविषे सादिताय स्व
 लोका ममैवेतं नयं त्विति मंत्रः प्राणीयपावकं तूष्णीं द्वादशोपात्तसर्पिषा तूष्णीं हुत्वा नतः कुर्यात्प्रेते मात्या इति क्रिया न
 देखाग्नस्यारण्योर्नाशे स्वाभीप्रियेन चैव आहरेदरणीद्वंद्वमनोज्योतिर्कीचातनः यजुषा र्षवः यजमाने चित्ता रूदेया
 न्यास्ते रुते सति वर्षायाभिहते वन्हौ कथं कुर्वीतियासिकाः नदर्थदग्धकाष्ठेन मथं नतत्र कारयेत् तच्छेषालाभनो न्येन
 दग्धशेषेण यजुनाः हुत्वा ल्यं लोकि कैवन्हौ हुतशेषं दहेजुचा भत्राग्निषु सत्सु पर्णशरैः शरीरोत्पन्निः शरीरे वासति प्रेता
 धानेनाग्न्युत्पन्निः उभयाभावे तु प्रेताधाने नाधिकाराद्वा हादि संस्कारलोपः उदकदानाद्येव कार्यमिति के शबीकारश्च
 यो प्रमुखाः नन्य निवेकाद्याः स्मशानां तास्तेषां यैर्मंत्रतः क्रिया इति विरोधात् क्रिया लोपगताये चेति निषेधात्तदभावे पला
 शानां दंतैः कार्यः पुमानपीत्यभावे विधानस्याग्न्यभावे पि साम्याच्च तेन प्रेता हुत्वभावे पि स्विष्टकृद्द्रव्यांतरोक्ते रदृष्टार्थत्वा
 त् प्रेताधानं दाहोपि भवत्येव प्रति कृते रग्नीनां च प्रेताधानमयोजकत्वाक्षतेः पत्न्या अयं चम् दाहपित्वाग्नि होत्रेण स्त्रिय
 पंचतनवीपाभिर्निद्रिया सच त्वयोक्तेः यजु द्वितीयो चैव गोभार्या दहेद्देताग्निक्वाग्निभिः जीवंत्यां प्रथमायां तु सरापानस
 तं स्मृता भित्तदाधाने सहानधिकृता विषयभित्ति विज्ञाने श्वरः मदनरत्ने त्राहोपि आहिताग्न्योश्च दंपत्यो र्यस्त्वादौ भ्रियते
 भुवि तस्य देहः सपिंडे श्वदग्धव्यस्त्रिभिरग्निभिः पञ्चान्मृतस्य देहस्कृद्दग्धव्यो लोकिक्वाग्निना अनाहिताग्निदेहस्त
 त्यो गृह्णाग्निना दहेतेः त्रिर्लोडमंडनस्तविकल्पमाह ज्यैष्ठ्यां चिद्यमानायां द्वितीयायै स्वयोषिते काम्यग्नि त्याग्नि होत्रे

यानकथंचित्प्रयच्छति स्त्रीमात्रमविशेषेणदग्धान्येर्वैदिकादिभिः विहात्यादथेत्यहाधानमेवास्तिचेद्ब्रूयुरिति अत्रेदंत-
 त्वं साग्नेःपत्नीमृतो होपक्षोपुनर्विवाहे द्वायांपूर्वाग्निभिर्दहेदित्येकःपक्षः भाययिपूवर्वासाग्नेयेदत्वाग्नीनस्यकर्मणि पुन
 दारक्रियांकुर्यात्पुनराधानमेवचेतिमनूक्तेः दाहयित्वाग्निहोत्रेणस्त्वियद्वत्तवनीयमिति याज्ञवल्क्योक्तेश्च पुनर्विवा
 हाशक्तौनिर्मथ्येनतांदग्ध्यापूर्वाग्निषेवाग्निहोत्रे द्वादि कार्यमित्यर्थः आहार्येणाहिताग्निपत्नीचेत्याश्वलायनोक्तेः भरहा-
 जोपि निर्मथ्येनपत्नीमिति पूर्वग्न्येकदेशेनदहेदिति यज्ञपार्श्वदेवयाज्ञिकदयः यानिचतस्मादपत्नीकोव्यग्निहोत्रमाहरे
 दिति श्रुतिःविष्णुः छंदोगप्रश्निशिष्टं च मृतायामपि भार्यायांलोकिकग्निनिहित्यजेत् उपाधिनापितत्कर्म यावज्जीवंसमाचरे
 त् उपाधिर्हमकुशपत्न्यादिः अन्येकुशमयीपत्नींकृतातुगृहमेधिनः अग्निहोत्रमुपासंते यावज्जीवमनुव्रता इत्यपराकैस्मृ
 त्यंतरात् कात्यायनोपि रामोपिकृतासौवर्णीसीतापत्नीयंशस्विनीम् ईजेबहुविधैर्यज्ञैः सहभ्रातृभिरभ्युत इत्यादीनिता
 निपूर्वाग्निषेवाग्निहोनादिपराणिनत्वपत्नीकस्याधानार्थानि कतुविधीनामाधानाप्रयोजकत्वात् अपत्नीकस्याधानाप्रवृ-
 त्तिरितिमानवपरिशिष्टाच्च सोमोनभवत्सेव अपत्नीकोव्यसोमपदतिश्रुतेः यजुभरहाजापत्नंवसूत्रम् दारकर्मणियद्यश
 क्तआत्मार्यमग्न्याधेयमिति अस्मार्थः पुनर्विवाहाशक्तौयदग्न्याधेयंपूर्वरुतमस्तिनदात्मार्यमेव नपत्येदद्यादिति ब्राह्मण
 भाष्यापरार्कशार्करामांङागादितत्त्वमप्येवम् त्रिकांडभंडनस्तपस्यहयमाह अन्येयपत्नीकस्याधानमाहुस्तदाशयनविदाः
 दृष्ट्याज्ञपत्यः आहिताग्निर्यथान्यायंदग्धव्य स्विभिरग्निभिः अनाहिताग्निरेकेनलोकिकेनागरोजनः कतुः एवंवृत्ता-
 सवर्णास्त्रीर्हिजातिःपूर्वमारिणीम् दाहयेदग्निहोत्रेणयज्ञपात्रैश्चधर्मगत् पत्नीमपिदहेदेवंभर्तुःपूर्वमृता-

यदि अनग्निस्त्वं देहं देवं कपालेन हविर्भुजा आशौचप्रकाशोक्तुः विधुरा विधवा नैव कपालस्याग्निना दहेत् ब्रह्मचारिण्यंति
 नैव देहे दुनपनाग्निना तु पाग्निना च दग्धव्यः कन्यका बाल एव च अग्निवर्णं कपालं तु कृत्वा तत्र विनिक्षिपेत् करीषा दित-
 तो वन्हिर्जानोयः सकपालजः अनुपनीते पथपि जानारण्यं निःकैश्चिदुक्तं स्तथापि तस्य कलौ निषिद्धत्वेनैरयमेव ज्ञेयः स्मृ-
 त्यन्तरे गृहस्थो ब्रह्मचारी च विधुरो विधवाः स्त्रियः ओपासनश्चोत्तपनस्तृष्णाग्निस्तृष्णा लजः उत्तपनस्तृष्णाग्निस्तृष्णा
 प्रजात्यपुनर्दभैस्तृप्तसंयुतः पुनर्दभैस्त्रितीये गिरेषु उत्तपनं स्मृतः यमः यस्यानयति शूद्रोऽग्निं तृणाकाष्ठहवीषि च ये
 न त्वंच सदा तस्य स चाधर्मेणालिष्यते देवलः चंडालाग्निरमेध्याग्निः सृष्टिकाग्निश्च कर्हि न्वित् पतिताग्निश्चिताग्निश्च न
 शिष्टयह्णोचितः मनुः दक्षिणेन मृतं शूद्रं पुरदारेण निहरेत् पश्चिमोत्तरपूर्वे स्तथा स रव्यं द्विजातयः अत्र प्राति लोम्ये
 न क्रमः पूर्वमुखं वत्सनेन व्योत्राह्मणो वांधवे गृहान् उत्तराभिमुखो राजा वैश्यः पश्चात्मुखस्तथा दक्षिणाभिमुखः शू-
 द्रो निहर्तव्यः त्ववांधवैरित्यादि पुराणादित्यपराकः तेन त्रिंशच्छ्लोक्सु को नु लोमं क्रमो हेयः आश्वलायनः ज्यैष्ठ्येयः
 कनिष्ठजघन्या गच्छेयुः आपानोत्तरं द्वितीयविवाहे कृते यजमानमरणे औत्तस्मान्ताग्न्योः संसर्गः बोधायनसूत्रे अथ यथा
 हिताग्निर्दभार्ये विंदेन प्राक् संयोगान्भार्ये नोपासनं संपरिस्तीर्य ज्यं विलाप्य चतुर्गृहीतं गृहीत्वा समिधस्य नौ सुहोति सं-
 मितं संकल्पे यथा भित्तिं पिंदाहुती व्याहृतीश्च हृत्वाथैतमग्निमप्येतं यो निर्ऋत्य इति समिधिसंभारोप्य गार्हपत्ये समिध
 मभ्यादधाति भवतं नः समनसा विनिगार्हपत्य आज्यं विलाप्य चतुर्गृहीतं गार्हपत्ये जुहोत्यग्नां वग्निश्चरति प्रविष्ट इत्यपरं
 ननु गृहीता विनिःस्फुगित स ग्रहं जुहोत्यथ गार्हपत्ये सुचाहुतीर्जुहोति ब्राह्मण एव देवोति दशाभिरथ प्राचीना वात्यन्वाहार्य

णेजुहोतियेसगानायेसज्जानादतिद्विष्यामथतत्रैव स्तुवाहुतिंयुहोत्यग्नयेक्यवाहनायस्विष्टकृतेस्वधानम्ः स्वाहेत्यथयज्ञो-
 पवीतीद्वादशागृहीतेनस्तुचंपूरयित्वापुस्तव्यूक्तेनाहवनीयेजुहोत्यथस्त्रवाहुतीजुहोत्यग्नयेविवचयेस्वाहाययेवतपतयेग्न-
 येपवपातायाग्नयेपावकायाग्नयेशतचयेस्वाहाग्नयेननुमनेग्नयेवैषवानरायेत्यथचतुर्गृहीतंजुहोति-
 मनोन्योतिरित्यनऊर्ध्वपेनृकं कर्मप्रतिपद्यतेइति आहिमान्नोविदेशमृतेप्रथिकृतीष्टिर्भूताग्निहोचंतद्वाहः पात्रयोजनचक्र-
 त्यसूत्रादिभ्योस्मृत्यिनामहकृतपद्मेत्यवशेयमितिचहुवक्तव्येपुपरम्यते स्मार्ताग्निस्त्रयंयदनवलेछंदोगपरिशिष्टेच दुर्ब-
 लंस्वापपित्वातुशतृचैलाभिसंचतम् दक्षिणाशिरसंभूमौबर्हिषात्यांनिवेशयेत् एतेनाभ्यक्तमाप्ताव्यशतृद्वयस्योपवीति-
 नम् चंदनोक्षितसर्बोर्गस्ममनोभिर्विभूषयेन् हिरण्यशकलान्यस्यक्षिप्वाछिद्रेषुसमस्त सुरवेष्टयापिधायेमंत्रिद्वरेषुः सूता-
 दपः आमपात्रेग्निभादायमेतमग्निपुरःसरम् एकोनुगच्छेत्तस्याहर्गर्भपथ्युत्सेदुवि ऊर्ध्वभादहनंकार्यमासीन्नोदक्षिणा-
 मुरवः सव्यंजान्वाच्यशनकैः सतिलांपिंडदानवत् अथपुत्रादिरापूत्यकुर्याद्द्वारुचयंमहत् तत्रोत्तानंनिपात्येनदक्षिणाशिरसं-
 मुरवे अन्यदूर्णस्करुचंदद्यादक्षिणामांनसिस्तुचं पादयोश्चभोमावीमरणीसुरसीतयाम् पार्श्वयोः शूर्पेचमसौसव्यदक्षिणा-
 योः क्रमात् स्तसमेतुन्यसेन्पुब्जमंतर्कुर्यैरुत्तरवलम् चात्रोर्विलीढमत्रैवभगनयेरप्यर्थाग्निः अपस्तव्येनकृतेनद्वारुच-
 तःपितृदिङ्-मुरवः अथाग्निंसव्यमासुत्वेदद्यादक्षिणतःशनैः अस्मात्समभिजातोसिस्तदयंजायतांपुनः असौस्वर्गय-
 त्तेत्यस्माहेतिपरिचीर्तयेत् तथा एवमेवाहिताग्नेमध्यपात्रन्यासादिकंभवेत् कृष्णातिनादिकंवात्रविशेषोध्ययुचोदितः
 त्रिव अमर्षेनाहतानारीदग्ध्रव्यायाज्यवस्थिता अग्निप्रदानमत्रोस्यानग्रयोव्यदितिस्थितिः इदंछंदोगानामेव पात्रन्यासे

केरुत्तानदेहत्वं राग्निपरम् निरग्निस्तपुमानधोमुखः स्त्रीतूत्तानादात्था स्रगोज्ज्वेर्गृहीत्वानुचितामारोप्यते शवः ३५
 थोमुत्वोदक्षिणादिक् चरणस्तपुमभिनि उत्तानदेहानारीतुसपिंडेरपिबंधुभिरित्यादिपुराणादिति शब्दितत्वं
 तादयः उत्तरशिरस्त्वं सामगेतरपरं वाराहेत्वग्निदानेन्योमंत्रः कृत्यानुदुष्टतर्कमजानतावाप्यजानता मृत्युका-
 लयशंप्राप्य नरपंचत्वभारात्तम् धर्माधर्मसमायुक्तं लोभमोहसमावृतम् दहेयं सर्वगात्राणि दिव्यान् लोकान् सग-
 च्छतु ज्वलमानमहावह्निं शिरस्थाने प्रदापयेत् चतुर्वर्णेषु संस्थानमेव भवति पुत्रके अभक्रिया निबन्धे गारुडे
 षट्पिंडदानमुक्तम् मृतस्योक्तांति समये षट्पिंडान् क्रमशो ददेत् मृतिस्थाने तथा द्वारि च त्वरे ताक्ष्यं कारणात् वि-
 श्रामे काष्ठचयने तथा संचयने च षट् तथा आदौ देयास्तु षट्पिंडादश देयादशाहिकाः स्थाने चार्धपथेतीति चि-
 तायां शवहस्तके स्मशानयासिभूतेभ्यः षष्ठं संचयनेन तथा ततः त्वंभूतकृज्जगद्योने त्वं लोकपरिपालकः उक्तः
 संहारकस्तस्मादेनं स्वर्गं मृतं नयेत्यग्निं दत्त्वाऽस्मात्त्वमिति मंत्रेणार्धदग्धे आज्याहुतिरुक्ता आहिताग्नेोपराशरः श-
 म्यां शिभ्ये विनिक्षिप्य अरणीमुक्कयोरपि जुह्वं च दक्षिणे हस्ते वामे तूष्पभृतं न्यसेत् विश्वे तूल्खलं दद्यात् षष्ठे च मु-
 सलं न्यसेत् उरसि क्षिप्य दृषदं तंडुलाज्यमिलां नुखे श्रोत्रे च प्रोक्षणीं दद्यादाज्यस्थालीं च चक्षुषोः कर्णेनेत्रे मुखे
 प्राणोद्गिरण्यशकलं न्यसेत् अग्निहोत्रोपकरणमशेषं तत्र निक्षिपेत् प्रचेताः स्नानं प्रेतस्य पुत्राद्यैर्वस्वाद्यैः पूजनं
 ततः नग्नदेहं दहन्नेव किंचिद्दूयं परित्यजेत् ययः प्रेतं दहेच्छुभेर्गंधैः स्नपितं सग्विभूषितम् आश्वक्लायन
 सूत्रे संस्थिते प्रेतालं कारणं कुर्वति कैशश्मस्य लोभमनस्वानि चापयं निनलदेनाहुतिं पतिनलदमा लां प्रति सुचंतीति

माधवीयेब्राह्मे दरिद्रोपिनदग्धव्योनग्नः कस्यांचिदापदि तथा निःशेषस्तनदग्धव्यः शेषकिंचित्स्यजेन्नरः दाहफालेनि
 भाशेतुमदनरत्नेयज्ञपार्श्वः यजमानेनमृतेकापिचिनादौवाप्रवेशिते वर्षाद्यभिहतेनोतुकथंप्रेगविकल्मसा शेषंदग्धा-
 प्रदग्धेषुनिर्मथ्येवतुकारयेत् अथपर्णाशगादिदाहेनार्गिनाशेषश्चानदेहलाभेमदनरत्नेब्राह्मे अथपर्णाशरेदग्धेषा-
 न्नान्मासेरुतेसति गतेष्वग्निषुतद्देहोयद्युर्ध्वलभ्यतेकचित् तदार्धदग्धकाष्ठाभितानिनिर्मथ्यतंदहेत् यद्यार्धदग्धका-
 ष्ठांतुतदीयवैनलभ्यते तदान्नदस्थिरखंडंनुनिक्षेप्तव्यंमहाजलइति दंपत्योरेकदामृतौविशेषमाहापस्तंबः तथैवमेने-
 संहवपितृमेधोद्विचचनलिंगान्भान्नसंधारयति पितृमेधोदाहोतंकर्म दाहोतमेकतंचस्यमितिबौधायनोक्तेः अस्थि-
 संचयनमप्येकंउदकपिंडदानादिपृथगेव सहगमनेष्वेवम् तदाहमदनरत्ने भाव्यार्थसंग्रहकारः एककालम्
 तोभार्याभर्ताचयदिचैवदूयोः तंत्रेणदहनंकुर्यात्पिंडः श्राद्धंयकूपृथक् एककालेमृतौजायांपतीयादितदापितुः
 विभक्त्याग्निंक्रियांकुर्यादितियनदसांप्रतम् दाहोतमेकतंचत्वभितियांसिकसंमतम् मृतंपतिमनुब्रज्ययानारीज्व-
 लनंगता अस्थिसंचयनांतौस्यामर्तुः संस्कारएवहि कीकसानांतुसंस्कारोन्वायसिद्धोपिनोमतः एककालेमृतेव्येवं
 कीकसानांविधिः स्मृतः नवश्राद्धंसपिंडांतंभिन्नकालमृतौयथा कपटिकारिकापि मृतेभर्तूरितदाहात्प्राकूपत्नी
 स्त्रियनेयदि पत्न्यावाशकूप्रमीप्रायोदाहादवर्षमितिमृतः तत्रतंत्रेणदाहः स्यान्मंत्रेषुद्वित्वमूद्यने कीकसानांतुसंस्का-
 रः पृथगेवतयोर्भवेत् एकाहमृत्योयुगपन्नवश्राद्धादिकंतयोः मृतंपतिमनुब्रज्यपत्नीचैदनलंगता तत्रापिदा-
 हस्तंत्रेणपृथगास्थिक्रियाभवेत् अस्थिसंचयनपृथक्त्विकल्पः सहगमनेसर्वत्रपाकेत्यभाहप्रचेताः एकचि-

त्यांसमास्तुलोमीयेनेदंपतीयदि तत्रेणत्रपणंकुर्यात्सुथक्पिंडंसमाचरेत् अथोदकदानंवसिष्ठः शरीरमग्नेोसंयोज
 नवेक्षमाणाअपोभ्यवयंति सव्योन्नराभ्यां पाणिभ्यामुदकक्रियाकुर्वंत्ययुग्मम् आपस्तंबः भ्रातृश्वयोनि संबंधेभ्यः
 पिनुश्चासप्तमात्पुरुषाद्यावतां वासंबंधो ज्ञायते ते वा प्रेतेषूदकक्रियेति याज्ञवल्क्यः सप्तमादशमाहापिज्ञानयो-
 भ्युपपंत्यपः अपनः शोशत्त्वदयमनेनपितृदिङ्-मुरवाः स कृत्यसिचंत्कदकं नामगोत्रेण वाग्यताः सप्तमादशमा
 हादिवसादानदंतमिति विज्ञानेश्वरः कानीयास्तसप्तमादशमाहापुरुषादित्याहुः सप्तमादशमाहापुरुषात्सप्तमान
 ग्रामवासेयावत्संवंधमनुस्मरेयुरिति पारस्करोक्तेः मंत्रस्थानांगमेवेति हेमाद्रिः प्रचेताः प्रेतस्य बांधवायथाष्टष्टमुद
 कगवनीर्यनोद्वर्षयेयुरुदकांते प्रसिंचेयुरपसव्ययज्ञोपवीतवाससोदक्षिणामुखाभ्राह्मणस्योदङ्मुखामाङ्मुख
 राजन्यवैश्ययोः स एव नदीकुलं न तो गत्वेत्युक्ता स चैलस्तततः स्नात्वा शक्चिः प्रयतमानसः पाषाणतत आदाय विभ्रे-
 दद्याद्दशांजलीन् द्वादशाक्षत्रियेदद्यात्तैश्चैपंचदशास्मृताः त्रिंशच्छूद्राय दानव्यातस्तप्रविशेद्गृहम् ततः स्नानं पु
 नः कार्यं गृहशौचंच कारयेत् प्रेतस्नाने विशेषः शक्तिन तले आदिपुराणे आदौ वस्त्रंच प्रक्षाल्य तेनैवाच्छादितस्त
 तः कर्तव्यं तेः स चैलंतु स्नानं सर्वमलापहम् पूर्वपरिशिहतं वस्त्रं प्रक्षाल्य पुनः परिधाय स्नायादित्यर्थः अपन इति मंत्रे
 णयामहस्तानामिर्कयाजलालोडनम् अवतरणे रुद्रपुरः सरत्नोक्तेर्यथा बालं पुरस्कृत्येति बोधायनीयेन लादुत्यानपर
 मिनिहारन्तारयः आश्वलायनः स व्यावृत्तो व्रजं त्यनीक्षमाणा यत्रोदकमवहद्द्रुचयित तस्याप्यसकृदुन्मृज्यैकांजलि
 मुत्सृज्य तस्य गोचं नाम गृहीत्वेति प्रचेतसान्वहमंजलित्रयमप्युक्तं किः प्रसेकं कुर्युः प्रेतस्त्वप्यत्विति तथा दिने दिने ज

लीन्यूर्णान्प्रदद्यात्तेन कारणात् तावद्विभ्रन्नर्नव्याथावसिंहः सयाप्यने एवद्विस्त्रिकवृद्धिर्नैत्यर्थः मदनस्तेभ्यः राजगृहेषु द्विकवृद्धिस्तु
 क्ता आशौनानेप्रदद्यात्तुत्रस्मितांजलीन् प्रथमेन्हिसकृदद्यात्सिंहयज्ञावतादिवा त्रीन्वदद्याद्द्वितीयेन्हितृतीयेनृपंचएवच चतुर्थेसप्त
 संख्यांस्त्रपंचमेनवचोत्सृजेत् षष्ठेन्हिचैकदशकाः सप्तमेतुत्रयोदशः अष्टमेपंचदशकानवमिदशसप्तच एकोनविंशतिंचाग्रेश
 तांजलिमतंस्मृतम् केचिद्दशांजलीन्प्रोत्तुः केचिदाहुः शतांजलीन् पंचपंचाशतंचान्ये स्वशाखीकृत्यवस्थया छंदोगपरिशिष्टे अथा
 नवेक्षयेत्पापः सर्वेचैवशवस्मृशः गोवनामपदानेतुनर्पयाभीत्यनंतरम् दक्षिणाग्रास्तुशान्कृत्वासमितं तु दृथकृष्टथक् विष्णुपुराणे स
 पिहोकरणांयावद्भुजुर्मेः पितृक्रिया सपिंडीकरणादूर्ध्वं द्विगुणेर्विधिवद्भवेत् रामायणे इदं पुरुषशार्दूलविप्लवंदिरव्यमंस्यम् पि
 तृलोकेषुपानीयं मदनमुपनिषत्ताम् दानवाक्येविकल्पाः याज्ञवल्क्यः कामोदकंसर्विभ्रनास्वस्तीयश्वशरर्त्विजाम् कामश्च्छा
 भेतत्तृतीच्छायां देयमन्यथानेत्यर्थः शंसपारस्करे आचार्येचैवम् भातामहयोश्चस्त्रीणां चाप्रचानां कुर्वीरस्तांश्चनेषामिमिद्वि
 चनात्मातामर्या अपिशंखलित्वेनोऽदकाक्रियाकामंश्चशरमातुलयोः शिष्ये सहाध्यायिभिराजनिनैति इदमनुः क्लीबा
 दानोदकं कुपुंसैनावात्याविधर्मिणाः गर्भभर्तृदुहश्चैवसुग्राथश्चैवयोपितः याज्ञवल्क्यः नमस्तु चारिणः कुपुरुदकं पतिनास्तिपा
 पडशीतो स्वीयाचारादपिभ्रष्टाः पतितायेनवदूषिताः न कुपुरुदकं तेनैतेभ्योप्यन्येनैचहि मदनरत्नेहारीतः पतितामपहृष्टानां
 वरंतीनांचकामतः प्रचानोचैवकन्यानां निबल्योऽसलक्रिया अपराके शंखलित्वेनो अपपात्रितस्यारिक्थपिंडोदकानिव्यावर्त
 ते अपपात्रितः कृतघटस्फोटः तस्यापिसंग्रहविधौकृते आशौचोदकादिकुपयदेवेत्याशौचप्रकाशः अथाशौचेनियमाः याज्ञव
 ल्यः रतिसंश्रुत्यगच्छेत्पुर्तुहंबालपुरःसनाः विदश्यन्निबपत्राणि नियताहारिवेषधनः आचम्याग्न्यादिसलिलं गोमयं गौरसर्वपान्

नविशेषः समालम्ब्य त्वाशमनिपदं नैः प्रवेशनादिकं कर्म प्रेनसंस्पृशितामपि चीतलब्धाशानाभूमी स्वपेयुस्ते एथ कृक्षिनो इदं वा-
 द्येन्द्रि गमिष्यः अथ प्रसूरेच्यहमनभं त आसीरन् चीतोत्यनेन वायेरन् शक्तिरतेवेन वापः शमीमालभते शमीपापं शमयंति अ-
 श्मानमशेषे वा स्थिरोधूयासमिनि अग्निमग्निर्नः शर्मयच्छति न्योनित्यनरागमजसुपस्पृशतः कीर्त्तालब्धावाग्यगेहादेकान्ममलव
 णमेकत्राचम् दिवाभुंजीरं स्त्रिरात्रं च कर्मैपरमणं चीताद्यशनमुपवासाशक्तस्य आश्वलायनस्तु नैतस्यान्यामन्नपचैरस्त्रिरात्रम्
 क्षारलवणजिनः स्फर्द्दशरात्रं चैत्याह अशक्तैरत्नाकरे आपस्तंबः भार्यापरमगुरुसंस्थायां चाकालभोजनानि कुर्वीरन् यदा मृतिः
 परदिने तावत्कालमित्यर्थः बृहस्पतिः अधः शय्यासनादीनामलिनाभोगचर्जिताः अक्षारलवणान्नाः स्फुर्लब्धकीर्त्ताशानास्तथा
 भोगोभ्यंगतांबूलादिः क्षाराः परिभाषायामुक्ताः यशुमार्कंडेयपुराणे तेषां भ्यंगो बांधवानामंगसंवाहनं च यत् तेन चाव्यापकेन
 तुर्यं चार्शनं तस्त्वांध्याः प्रथमेन्द्रिहृतीये च सममेन वमेतथा वस्त्यागंबहिः स्नानं कृत्वा दद्यात्तिलोदकमिति तदं सदिनपरम् आन-
 शोचानं तिलकल्कैः स्नातागृहं प्रविशेद्युशितवष्णूक्तैः विष्णुपुराणे तस्त्विसं च योर्ध्वं भोगोऽयुक्तः शय्यासनोपभोगस्तु सपिंडानाम
 पीयते अस्थिसंनयनादूर्ध्वं संयोगस्तु न योषितां भारते नितान् ददतपानीयं दीपं ददत जाग्रतः शान्तिभिः सह भोक्तव्यमेतस्मै ते
 पृदुर्लभम् मनुः मांसाशनं च नाभीयुः शरीरं च एथ कृक्षितो देवजानीये कारिकायाम् लवणक्षीरमाषान्नापूपमांसा निपायसम्
 वर्जयेदाह तान् पुंबालवृद्धातुरैर्विना उपवासो गुरोर्प्रेति पत्न्याः पुत्रस्य चाभवेत् मरीचिः प्रथमेन्द्रिहृतीये च सममेन वमेतथा
 शान्तिभिः सह भोक्तव्यमेतस्मै ते पुदुर्लभम् भोजनं चादिवैव दिवा चैव तु भोक्तव्यमांसां समनुजर्षमिति विष्णुपुराणात् कीर्त्ताल-
 भ्यावादिनाम्नमभ्युषिति पारस्करोक्तेष्व मदनसलेहरीतः पाणिपुमृन्मयेषु पर्णपुटकेषु वा शरीरन् देवजानीये चास्ते श्र-

द्वितले आदित्यपुराणे आशौचमध्यै न भोजयेच्च स्वर्गो न जान् अंस्तदिने तु मदनरत्ने आहो यस्य यस्य तु वर्णस्य यद्यस्यास्य भ्रिमं लहः स तत्र गृह-
 श्राद्धं च वस्त्रश्राद्धं क्रौंस्तपि अंस्तत्कर्म कालीन वस्त्रयोस्तत्त्रेणोक्तम् ग्रामाद्वाहिलतो गत्वा भेत एषे तु वासभि अंस्तानामाश्रितानां च त्य-
 क्तास्नानं कर्तो स्यथेति श्रुतः दानं प्रतिग्रहो होमस्त्वाध्यायः पितृकर्म च प्रेतपिंडा क्रिया वर्ज्यमाशौचे विनिवर्तते काठकृगृह्ये यत्र प्राणो-
 मस्तत्रान्वहं पहावलिकुर्यादिति पारस्करः तदानीमेव वस्त्रं तुलदीपं कांस्थभाजनं प्रेताय दद्यात् आशौचप्रकाशो भरद्वाजः वासो न च
 जत्संजुं प्रेदीपं कांस्थभाजनं न न प्रच्छादने आहो ब्राह्मणाय निवेदयेत् भृगुः तिलोदकं तथा पिंडां न ग्नप्रच्छादमादिफम् रात्रौ न कु-
 र्यात्संध्यायां च दिक्कुर्यान्निरर्थकं अथ प्रेतपिंडः यद्यपि हेमाद्रौ पारस्करेण ब्राह्मणे दशपिंडास्तक्षत्रिये द्वादश स्मृताः वैश्वेपे च दश प्रो-
 क्ताः शूद्रे त्रिंशः प्रकीर्तिता इत्युक्तं तथापि प्रेतैभ्यः सर्ववर्णैभ्यः पिंडान् दद्याद्दशैवास्ति तेनैवोक्तेः सर्वेषां देशेष्वेव होमः मदनरत्ने यो-
 वम् तथा च हेमाद्रौ ब्राह्मणव्ययोः पारस्कराशौचे तु त्यांस्तु वर्णानां कचिदेवाहि देशधर्मान् पुरस्कृत्य प्रेतपिंडान् न पंत्सपिरुक्ता विप्रा-
 न्नेषु दशमपिंडोत्कर्षकः देयस्तदशमः पिंडो रात्रौ वैद्वादशे हनि वैश्यानां चैपंचदशे देयस्तदशमस्तथा शूद्रस्य दशमः पिंडो मा-
 से पूर्णैर्हि दीयते इति युद्धमुनादेः सद्यः शौचे च्य हादौ च तेनैवोक्तम् सद्यः शौचे प्रदानव्यासर्वेषु गप तथा अहाशौचे प्रदानव्यः प्रथ-
 मेन्दो क एवाहि द्वितीये हनि च त्वारस्तृतीये पंचकेवाहि अहं प्रकरांतरं प्रागुक्तम् शानातपः आशौचस्य च ह्रासे पिपिंडान् दद्याद्दशैव तु
 तत्रैकपात्रे स कृत्यन्का दशपिंडान् दद्यात् उत्तरीयशिलापात्रकर्तृश्च्यविपर्यये पूर्वदत्तांजलीन् दद्यात्पूर्वपिंडास्तथेव चेति गृह्यकारि-
 कायां पात्रविपर्यये दोषोक्तेः शिलाविपर्यये घटस्फेरादेर्नास्तिः अक्षाभ्यंजनादिपदकर्मणः एकहाय निमय न वदप्रयोजकत्वात् तद्वत्वात्
 सौकिं न ग्रहणम् केचित्तु न चान्यादाय भांडानि आरुक् चरुं तथेति प्रचेतसोक्तेः पात्रानेकत्वमाहुः क्रिया कर्तुर्नाशेन्येन शेषः समापनी

[illegible]

णिताचं निसंयुक्ता निमित्तादिभि रिति पात्रं कुंभाः अत्राहः पदमहोरात्रपरम् तेन रात्रावपि देय इति गोडाः दिवसपद्माद्रात्रौ नेति मे धित्वाः स ए
 वेत्सुक्तैः सपिंडेन दशपिंडे प्रकृतं पुत्रागमेऽपि सन दद्यात् असगोत्रः सगोत्रो वेति भागुक्तेः दाहकं तैर्वदशाहं कुर्यादिति मिताक्षयायाम् श्रद्धितले
 यायवीयेपि असगोत्रः सगोत्रो वा यदि स्त्रीयदिव्यापुमान् यन्वाग्निदाता प्रेतस्य पिंडं दद्यात्सा एव हीति तत्रैव पूरणं तु पिंडेन देहो निष्पाद्य
 तेपतः कृतस्य कारणायोगात् पुनर्न चर्तने क्रिया शब्दप्रकाशे वा यवीयेपि निवर्तयति यो मोहात् क्रियामन्य निवर्तिनाम् विधिद्वस्तेन भ
 वमिषि नृहचोपजायते तस्मात्तेन क्रियायेन केनपि च कृता यदि न तां निवर्तयेत्प्राज्ञः स तां धर्ममनुस्मरन्निति आदिपुण्ये पितृशब्दस्त्व
 धौ चैव न भ्रंशं जीतकाहं नित् असुशब्दं तथा चैव प्रयत्नेन विवर्जयेत् उपनिषत्तामयं पिंडः प्रेतायेति ससुचरेत् क्रियानिर्बंधे व्यासः प्रे
 ताय पिंडं दत्त्वा तु ततोऽस्तीयादिना स्ये भविष्ये औदनाभिषसक्तूनां शाफ मूलफलादिषु प्रथमे हनि यद्दद्यात्तद्दद्यादु नरे हनि गृहद्वारि
 स्प्रशाने वा त्रीये दिव्यगृहेपि वा यत्राद्ये दीयते पिंडस्तत्र सर्वसमापयेत् ब्राह्मे शिरस्त्वाद्येन पिंडेन प्रेतस्य क्रियते सदा द्वितीयेन तु फणां क्षी
 नांसि काश्च समासतः गर्लांसि भुजवक्षांसि तृतीयेन यथाक्रमम् चतुर्थेन तु पिंडेन नाभिलिंगादुदनिच जानुजं ये तथा पादौ पंचमेन तु स
 र्वदा सर्वमर्माणि पष्ठेन सप्तमेन तु गडयः दंतलोमान्यष्टमेन वीर्येन वमेन च दशमेन तु पूर्णत्वं तृप्ततास्तद्विपर्यय इति याज्ञवल्क्येन तु
 पिंडयत्ताद्युता देयं प्रेतायान् दिनत्रयपित्सक्तम् अत्र फलं तारतम्यं ज्ञेयमिति विद्वाने श्वरः तेन न्यह्यथोच परत्वं देवयाज्ञिकोक्तं चित्तं आशो
 च स्याद्वा सौ पिपिंडान् दद्याद्दशैवास्ति विवचनाच्च दिनत्रयावश्यं कृत्वा र्थागिति निहारलतादयः प्रातातपः अलमेभ्य दशाहमाकाशे स्थाप्यम्
 क्षीरं च मृन्मये पारस्करः मृन्मये तारात्रीक्षीरोदके विहाय सिनिदभ्युः प्रेतात्रत्वाधीत्यदकं पिबन् चेदमिति क्षीरम् इदं रात्रावेवेति गोडाः
 गारुडे तु अपफे मृन्मये पात्रे दुग्धं दद्याद्दिनत्रयमित्युक्तम् हेमाद्रौ पादौ तु दशाहमाकाशे दशरात्रं पयोजलम्

सर्वनापोपशान्त्यर्थमध्यमविनाशनम् देवजातीयेकारिकायाम् तत्र प्रेवोपकृतयेदशरात्रमखंडिनम् कुर्यात्पदीपतैलेनकारिषाचंचभार्ति
कम् भोज्यात्सोजनकावेतुभक्तमुष्टिंचानिवर्षेत् नामगोत्रेणसंबुध्याधिरिव्यापितृयस्रवन् शानानपः भूलोकात्प्रेतलोकंतुगंलुंश्राद्धं
समाचरेत् तत्सायेयंहिमपानिमृत्तस्यमनुजस्यतु अथदशाहमध्येदर्शपतेनिर्णयः अधिव्ये प्रवृत्ताशौचतंचस्तमादिदर्शमपद्यते समा
प्यचोदकंपिंडान्स्नानमानंसमाचरेत् कैथ्यशृंगः आशौचमंतरादर्शोयदित्यात्सर्ववर्णिनां समासंप्रेततंचस्यकुर्यादित्याहगौतमः पे
थीनसिः आद्येदावेवकर्तव्याप्रेतपिंडेदकक्रिया द्विरेंद्रेतुफूर्वाणः पुनःशापंसमश्नुते मातापित्रोस्तश्लोककगौतमः अंतर्दशाहदर्श
त्रयसं समापयेत् पित्रोस्तथाचदर्शोचंदशासिंडान्जत्वाजनीनीन् इदमपिच्यहमध्येदर्शपते तदूर्ध्वेदर्शेनुपिबोरपितंचसमाप्यमेव पित्रोराशौचम
भ्येतुपादिदर्शः समापयेत् तावदेवोत्तरंतंचपर्यवस्येच्यहासराभितियालवोकेः अन्येषांतुव्यहमध्येपिसमाभिरितिपराशरमाधवीयेनिर्णयाप्तौचो
कं कालादर्शोपि दर्शोदशाहमध्यस्यादूर्ध्वतंचसमापयेत् विराचादुत्तरंपित्रोर्मृताभिनिविनिभ्यः षटनपरिजातेतुगालवीचमापदेनोरसपुत्रादि
विषयम् च्यहोर्ध्वमापिचोर्नतंचसमाभिरित्सक्तंभदनस्तेषेवममनुर्देशाचाराव्यवस्थेतिप्रतिभाति अथास्थिसंचयः तत्राश्चलायनेनचक्रव्याप
दोएकादशीचयोदशीदर्शेषुआषाढीप्रात्युनीप्रौष्ठपदाभिनर्क्षउक्तं नदाशौचमध्यैःसंभवेतदूर्ध्वचपागब्दात्तरगेक्षेयं आशौचमभ्येतुमदन
स्तेसंचर्तः षपमेन्दिनुनीयेवासभमेनचयेतथा अस्थिसंचयनंकार्येदितेतद्गोत्रजेःसह छंदोगपरिशिष्टेनु अपरेयुस्तृतीयेवाअस्थिसं
नंभवेदिति हित्तीयेयुक्तम् विष्णुकात्यायनौसंचयनंचतुर्थ्याभिनि मायवीयेयुः प्रोमार्कमंदवारेषुतिथियुग्मेविवर्जयेन् वर्जयेदेकपादक्षेहि
पाददोर्स्थिसंचयम् षटतृजन्मनश्चेत्रिपादक्षेर्विशेषनः ब्राह्मे चतुर्थेआसृणानंतुपंचमेहनिधुभृतौ नयमेवेत्युक्तानीनांशूद्राणांदशमा
सारम् दशमेहनीतिचापादः श्रौतकः पालाशोद्यस्त्वित्यद्वेचसद्याःसंचयनंभवेत् काव्यमरणेतुतस्यात्रिरात्रमाशौचं द्वितीयेस्त्वस्थिसंचयइत्यु

कं अंगिराः प्रेतीभूतंतथोद्दिश्ययः शक्रनिर्गतोनिवेत् देवतानंतुयजनंतंशपत्यथदेवताः तदिधिः स्वस्वसूत्रेभट्टकृतौद्येयः हेमाद्रौनागररबंडं
 श्रीणिसेंचयनस्याथेनानिवेशुसांप्रतं यत्रस्थानेभवेन्मृत्युस्तत्रआर्द्धप्रकृत्ययेत् एकोद्विंशततोमार्गेविश्रामोयत्रकारितः ततः संचयनस्याः
 तृतीयंआर्द्धमिष्यतेअपराहैमदनरत्नेचआहो सद्यः शौचेतथैकाहसद्यः संचयनंभवेत् अहाशौचेतृतीयेन्हिकर्तव्यस्त्वस्थिसंचयः तत्रै
 व स्मशानदेवतापागंचतुर्थोदयसेचरेत् मृत्ययेषुचभांडेषुकुंभेषुरुचकेषुवा सपक्केभैर्यभोज्येश्वपायसेः पानकैस्तथा फलेर्मूलैर्वनो-
 शैश्चपूज्याः क्रव्यादेवनाः धूपदीपस्तथामाल्यमर्घ्येयंत्वचान्वितैः तत्रपात्राणिपूर्णांनिस्मशानाग्नेः समंततः निवेदयद्विर्वकव्यंतैः स-
 र्वैरनहंक्तैः नमः क्रव्यादमुरव्येभ्योदेवेभ्यदत्तिसर्पदा येचस्मशानदेवाः सुभगंनमः सनातनाः तैस्मत्सकाशादृणहंनुबलिगंधांगमस्यं प्रेत-
 स्यास्यश्रभान्लोफान्मयच्छंतुचशाश्वतान् अस्माकमायुरासोगंसारवंचदत्ताविरम् एवंकृत्वाबलीन्सर्वांस्तीरेणाभ्युक्ष्यवाग्यतः एवंदत्त्वा-
 द्याल्लैचैवदद्यासिंदंचपंडुधः एवंस्मशानवांसिभ्यः प्रेतायेवनुमध्यमम् तृतीयंतत्सारिविभ्यश्चदक्षिणासंस्थमादरात् ततोयन्निपद्यशोलां द्रा-
 रवामादायवाग्यतः प्रेतस्यास्थीनिगृणहानिमथानांगोद्भवानिच शिरसो वक्षसोः पाणयोः पाश्र्वाभ्यांचैवपादतः पंचगव्येनसंस्नाय्यक्षौभवस्त्रेणवे-
 द्यच प्राक्षिप्यमृत्ययेभांडेनवेसाच्छादनेश्रभे अरण्येवक्षमूलेवाशूढेसंस्थापयत्यपि गृहीत्वास्थीनिनद्रस्ममीत्वानेयेनिनिक्षिपेत् ततः
 संमार्जनंभूमेः कर्तव्यं गोमयांबुभिः पूजांचपुण्यधूपाधैर्वलिभिः पूर्वचक्रमदिति अथतीर्थेस्थिसेपविधिः तत्रैव तत्स्थानाच्छनकैर्नीत्वा
 कदाचि ज्वाहृधीजले कृश्चिस्त्रिपतिसुत्रोदोहिनोवासहोदरः भानृकुलंषितृकुलंवर्जयित्वानाधमः अस्थीन्यन्यकुलस्थस्यनीत्वाचांद्रा-
 यणंचरेन् तत्रैव ब्रह्मांडपुराणे अस्थीनिभानापिनृपूर्वजानांनयान्गंगामपियेक्यंनित् सद्वांधवस्यापिदयाभिभूतास्तेषांनुतीर्थानिफलप्रदा-
 नि स्मात्ताततः पंचगव्येनसिक्त्वाहिरण्यमज्वाज्यनिलैश्चयोज्य ततस्तप्तृसिंदुपुटेनिधायपश्यन्दिशं प्रेतगणोपकूटाम् नमोस्तुधर्मयवदे-

नदिः फनलं संये प्रीतिक्षिपे च उल्लासप्रभासं तमप्रेक्ष्य सुदुर्लभा विप्रमुखाय दद्यात् एवं कृते मेन पुरस्थितस्य स्वर्गे गतिस्थानु गहं द्रु-
 त्वा यम् गंगानोयेयुयस्यास्थि क्षिप्यते शक्रभर्षणः नतस्य पुनराद्यनि त्रैलोक्यत्सना नगन् तथा अस्मिन्नेतरोरुषक्रेतथाभासे मलि-
 मुत्वे गंगाया मास्थि निक्षेपं न कुर्व्यादिनिगोतमः दशाहस्यांतरेयस्य गंगानोये स्थिमज्जति गंगायां भरण्या द्रुता दृश्य-
 क्लृप्तमगानु प्रादिति मदनरत्ने हृदयमनूक्तेः शोनकः शोनको हंप्रवक्ष्यामि अस्थि क्षेपे विधिं क्रमात् आदौ ग्रामाद्वहिर्गत्या स्नानं कुर्यात्स-
 चैलकम् शौक्षये संचगव्येन शुषुपं मंत्रैर्विचक्षणाः गायत्र्या दैः पंचगव्यमंत्रैर्निश्वाता स्थिषूभिर्मोक्षोदित्यर्थः उपसर्पादिभिर्मंत्रैः प्रार्थ-
 नं वननंतथा मृत्तिकोदरणं चास्त्रांग्रहणं च यथाक्रमम् उपसर्पेति चतुर्भिर्मंत्रैः क्रमेण प्रार्थनां दत्तेयम् स्वात्वा स्थि शक्रिं कुर्वो-
 न एतो निंद्रेति सूक्तः स्पृह्यासृज्वातनः स्नानं पंचगव्येन शक्यति दशस्नानानि कुर्वीत तन्मंत्रैर्विचक्षणाः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिस-
 पिः कृशोदकम् भस्म मृत्पध्ववादीनि मंत्रमस्ताभिर्वैदशा कुशैः संयोजयेदस्थान्यतोर्देविभंजनः एतो निंदं शक्विति न तमं ह इतीति च
 पापमानीर्मयानेन रुद्रसूक्तं यथाक्रमम् एतैः कुशैर्धानि नम्रं हेमया द्रुततः कुर्यात्पितृभृदि हरयत्नतः पिंडदानं प्रकुर्वीत ततश्च निलनपणं
 आस्थि क्षेपां वेदम् अभिनं कं वलादभोगो केशाः शाणमेव च भूर्जपत्रं ताडपत्रं सप्तधा वेष्टनं समृतम् हेमं च भोक्तिं तं रोष्यं प्रवालं नीलकं त-
 था निक्षिपेदस्थिमध्ये तु शक्रिं भर्षति नान्यथा ततो होमं प्रकुर्वीति नाल्येन विचक्षणाः उदीरतेति सूक्तेन हुनेददो नरं शतम् तमोगत्या क्षिप्रे-
 नीर्थे स्पृशं दो योनि विद्यते मूत्रं पुटीया च भर्षन् कुर्वन्वास्थीनि धारयेत् अत्र दशदानं वैतरणीं अणमोक्षपापधेनुदानमुक्तम् दिवौ ह्यसीयेक-
 रीरवंदे धनं जयोपि धर्मात्सामानुभक्तिपरायणः आदाया स्थीन्यथोमानुर्गंगायां स्थितो भवत् पंचगव्येन संस्नाय्य तथाप्ये चामृतेन वै-
 यस्वत्संस्तेपेन क्षिप्वा पुण्यैः प्रपूज्य च आचोष्य नेत्रं च स्वेण ततः पट्टां चरेण च ततः स्मरसवस्वेण ततो मां जिघ्र्या संसा नेपालकं वं लेना-

धमृदात्ताथविशुद्धया नाभ्यसंपुटफेकृत्लामातुंगान्धयोवहेत् व्यासः पट्टवस्त्वंचकौशोयमांनिष्ठंश्वेतचस्वकम् फ्रंखंशाणपट्टं
 अजिनंनचथोनरम् एषोविकृत्यः अन्यथाचविशेषस्त्रिस्थलीसेतोदिवोदासीयेनक्षेयः संचयनीत्तरंआर्द्धमाहाप्रवलायनः आर्द्धम
 स्मेदफरिन्स्मृत्यर्थसारे संचयनेकृतेमनुष्यलोकंगच्छतःपायेयआर्द्धमाभेनकार्यमिति अलुपनीतस्यनसंचयनम् अथनयआर्द्धं स
 धीनंद्रोदयंगिराः प्रथमेह्निहृतीयेचपंचमेसमेतथा नवमेकादशेचैवतन्ववआर्द्धमुच्यते शिवस्वामी नवआर्द्धानिपंचादुरा श्वलायन
 शारिनाः आपसंवाः यडित्याहुर्विभाषालितरेषुह पंचएकादशाहर्कविना मरणाद्विषमेषुदिनेष्वेकैकनवआर्द्धकुर्यादानयमाद्यदि नवमेवि
 च्छिद्येतेकादशोतत्तुर्थादिनिमदनरत्नेवोधायनेकेः भविक्ये नवसप्तविशाराज्ञानवआर्द्धान्यनुक्रमान् आद्यंतयोर्ययोस्तृष्टाडित्याहुर्महर्ष
 यः हेमाद्रौहर्द्धवसिष्ठः अलब्धवानुनवआर्द्धमेतत्त्वामैवमुच्यते अर्थाकृतुर्द्वादशाहस्यलब्धवानरतिदुष्कृतम् अतः षडेच पतान्येप्रविषम
 आर्द्धानीत्युच्यते नागररवंदेतु पंचमेसमेतद्दशमेनवमेतथा दशमेकादशेचैवतन्ववआर्द्धानिनिचेत्कृतम् कालायनस्त चतुर्थेपंचमेने
 वनचमेकादशेतथा यदत्रदीयतेजतोस्तन्ववआर्द्धमुच्यते प्रथमेसमेनेवेत्याद्यपादेव्यासपाठः षड्वचानांतु नवआर्द्धदशाहानिनयमिअं
 तुषट्सूत्रनित्कृतम् नारायणहृत्तौदीपिकायाम् अथततुयादाद्येचतुर्थेदिनेआर्द्धपंचमसमाप्तनवदिमुद्रेषुगमद्भिजेः प्रथमेकितृतीः
 येनहंपंचमसप्तनवस्वपि द्वौद्वौपिंदोप्रदानयोश्चेष्वेकंतुविन्यसेत् एकोविषमआर्द्धेचयवपिंड्यैक रतितद्वावित्यर्थः अत्रशाखाभादाद्यवस्थाः
 अपराकैर्भविक्ये नवआर्द्धत्रिपक्षंचषण्यसंसासिकानिच नकरोतिस्तोयस्ततस्याधःपित्तरोगताः वासाहे गतोसिदिव्यलोकेत्वं कृतंतवित्त
 तथः मनसावायुभूतेनविप्रेत्वाहंनियोजये पूजयिष्यामिभोगैस्त्वा मेचविप्रंनिमंत्रयेत् आवाहनेपितत्रैव इहलो
 कंपरित्यज्यगन्नोसिपरमांगमिम् मनसावायुभूतेनविप्रेत्वाहंनियोजयइति तत्रैवबहुचपरिशिष्टे अर्द्धकमधू

पंनगंधमाल्यावर्जनम् नवव्याह्वमंत्रंचपिंदोदकविर्वर्जितम् उदकमर्थ्यः पिंडोदकं भुंक्तं पितरदत्तवनेजनादि एकोद्दि-
 शेपुसर्वेषु नस्तथानाभिरम्यताम् न्यग्नेोकरणमंत्रश्च एकवायतिलोदकम् अनपत्येषु सर्वेषु नस्तथानाभिरम्यताम् स्वस्त्य-
 स्तनिसृजेद्वंसकृत्प्रणववर्जनम् एकोद्दिष्टस्य पिंडेतु अनुशब्दो न विद्यते पितृशब्दनकुर्वति पितृहाचोपजायते सपिंड-
 नात्प्रागिति हेमाद्रिः तेन स्वधामयुजीनमेतथाद्देशादिके इति ऋष्यशृंगोक्तो दशाहिकोक्तेरेकादशाहस्य धात्र्ययोगएव-
 तिहारलतापरास्ता रत्नावल्याम् आशिषोद्दिगुणादमोजयाशः स्तुतिवाचनम् पितृशब्दः स्वसंबद्धः शर्मशब्दस्तथैव च-
 पात्राळं मौवगाहश्च उल्लुकोल्लेखनादिकम् तृप्तिप्रश्नश्च विकिरः शोपप्रश्नस्तथैव च प्रदक्षिणाविसर्गश्च सीमांतगमनत-
 था अष्टादशपदार्थश्च प्रेतथाद्देविकर्जयेत् अत्र स्वधापितृनमः शब्दानां तिलोसीति मंत्रे तशब्दो हेनत्तृष्णीवानित्त्वाप-
 पनम् तूष्णीमर्थ्यदानम् असुधैस्त्वाहं निम्रेतनाम्नापाणिहोमः नाम्ना एकः पिंडः निनयनमंत्रे ऊहः अनुमंत्रणादित्व-
 मंत्रकम् आभिरम्यतामिति विसर्जनम् एचनवव्याह्वमंत्रं च सर्वमिति नारायणवृत्तिः क्रिया-
 निवंधे उत्तानं स्थापयेत्प्रात्रमेकोद्दिष्टे सदाबुधः न्युच्छंतु पार्वणं कुर्यात्तस्योपरिकुशान्त्यसेत् नवव्याह्वं गृहे कुर्याद्धार्या-
 यत्राप्रयोपि वा सपिंडीकरणं नानि प्रेतथाद्धानियान्वै नानि स्मृत्योक्तिके च ह्यवित्याहत्वा श्वलायनः इदं संभवे न्नैक-
 र्यम् नवव्याह्वं पुनश्चिष्टं गृहपत्युपि न च यत्तदपत्योर्भक्त्योपचननं जुनीनकार्हेनित्यगिरो वचनलिङ्गात् द्वाभ्यां न द-
 तु कृच्छ्राभ्यां शस्तिः स्यात्तु विवेकिनाभिति आहो उक्तम् विधेत्तु निर्णयामृते कण्वः नवव्याह्वं मासिकं च यद्यदंनसितं भवेत्
 तत्तदुत्तरसानं च्यादत्तुष्ठेयं प्रचक्षते हेमाद्रौ गालवः शार्गवं पुस्तकं चेत्यात्तु निशायांचमृतौ तथा नवव्याह्वानि देयानि

यथाकांत्यथाक्रमम् निशायामाशौचांनेद्याहृद्धौ अन्वारोहणेन नवश्रादानिसर्वाणि सापिंडो करणं पृथक् एक एव हृषो
सर्गो गौरे कान्तत्रदीपते आशौचांत्यदिने कार्यमुक्तम् ब्राह्मे यस्य स्य तु वर्णस्य यधुत्सास्यश्चि मंतदः स नवस्त्रादि चि-
गृहशक्तिं करोत्यपि समाप्य दशमपिंडं प्रेतमृष्टे तु वा मसी अत्नानामाश्रितानां च त्यक्त्वा स्नानं करोति च शमश्रु लो मनवा
नां च यस्याज्यं तज्जहात्यपि गौरसर्षपकल्केन नितसकल्केन संयुतम् शिरः स्नानं ततः कृत्वा तोयेनाचम्य वाग्यतः दृषभंगां सु
वर्णं च स्पृष्ट्वा शब्दो भवेन्नरः क्रियानिवर्धे गृह्यकारिकायाम् अत्रापिंडत्रयं दद्युस्तस्मात्विष्यस्तथादिमम् प्रेताय मध्यमं त
द्वृत्तनीयं च यमापचे तथा कर्त्तव्यं प्रार्थिताः संतो ज्ञाति संबंधि बांधवाः दध्नाभ्यंगतः पूर्वोर्वास्त्रीन्धर्मोदकान्जलीन्
पूर्ववन्नामगोत्राभ्यां नियमो नेह कश्चनः मदनरत्ने विष्णुहारीनो आशौचांने कृतमथ श्रु कर्माणि स्मिल कल्केः सर्षप क
ल्के वा स्नानाः शक्नुवांसो गृहं न विधेयुस्तत्र शांति कं कृत्वा ब्राह्मण पूजं न कुं युरिति देवलः दशमे ह नितसं प्राप्ते स्नानं ग्रामा
दहिरभवेत् तत्र त्याज्या निवासासि के शशमश्रु न रवानि च अपरां के दृहस्पतिः नवमे वा संसां त्यागो न रवरो म्यां त प्रांति मे
तत्रैव व्यासः आशौचांत्यदिने क्षौरं जनन्यां च गुरो मृते एतत्सेताल्यवयसा भित्वा हापस्तंबः अनुभाविनां च परिवपन-
मिति अनुभाविनः कनिष्ठा इति विज्ञाने श्वरत्वाकरादयः आशौचं भनु भवतां पुंसां सर्वाशौचे तु मुंडनम् आश्रयानरप
तोर्द्विजन्य नादारकर्म मृतसूतं के पुत्र बंधमोक्ष मरुदीक्षणे धपि क्षौरमिष्टमास्त्रि के पुत्रोदति रत्नमालोक्तै र्जनना-
शौचे पीति शक्ति तत्त्वादयः अत्र देशाचारतो व्यवस्था परिशिरवावर्जं केशाश्च श्रु न रबल्ये मा निवापयीत शिरवावर्ज
मिति गोभिलोक्तेः यत्तापस्तंबः न स ग्राह्यता च पेथुरन्यत्र विहार इत्ये के विहा नो दर्शां दयागः तेन विना स मा हत्ता गृह

स्थानवर्गेषु प्रसिद्धः यच्च दृष्टान्तिनतिः केशान्वतमाहुर्ब्रह्मयातिनमिति तत्केशं गन्धशुभारयनामैर्ग्राभैर्वैतसेततिरिति
 दानधर्मोक्तं काम्यपरम् अनुभाविनः पुत्रादय इत्येके पुत्रः पत्नीचवपनं कुर्यादन्तेययाविधिः पिंडदानोचितोभ्योपि कु
 र्यादित्येसमाहित इत्यपरां कृत्यासोक्तेः यजुग्मिनासरायाश्च द्वितीयेह नि कर्तव्यं स्तरं कर्म प्रयत्नतः तृतीयेपंचमेवापि दश
 मेनाप्रदानन इति आप्रदानतर्जनिचतुर्थाहानि तस्यथमग्निनेसंभवे ज्ञेयम् अहुर्मैकशोयः पूर्वसोत्रैकशोऽन्यवापयेत्
 द्वितीयेपि द्विदानीयं हि पंचमेसमपि वा यावच्छ्राद्धं प्रदीयेत नावदित्यपरं सतमिति माधवायै मदनरत्ने च बोधायनोक्तः
 मदनपारिजाते तु दशमे प्रथमे च ससुचय उक्तः यस्तु दशमं पिंडमुत्सृज्य रात्रिशेषे शक्तिचर्मवेदिते देकादंशाहं श्राद्धं ग
 विप्रनिर्मंत्रणार्थं ज्ञेयम् अथैकादशाहः मनुः विप्रः श्रद्धयस्तपः सृष्ट्वा क्षत्रियो याहनायुधैः वैश्यः प्रतोदं रश्मीन् द्रुमा
 यष्टिं शूद्रः कृतक्रियः शक्तिं तत्वे देवलः आद्याहं स्मृतिनृत्नेषु स्मृताः कृतमंगलाः आशौचाहिप्रमुच्यन्ते ब्राह्मणाश्च
 वाच्यन् याज्ञवल्क्यः आद्यमेकादशेहानि क्षत्रियाद्ये राशौ चैषेकादशैश्चिह्नैश्च आहुं कार्यम् आच्यं श्राद्धमशुद्धोपि कुर्याद
 कादशेहानि कर्तुं स्नात्वा लिकीशक्तिं रशार्द्धिः पुनरेव स इति हेमाद्रौ शंखोक्तेः पैठानसिः एकादशो न्हियच्छ्राद्धं तस्मा
 मान्यमुदाहृतम् चतुर्णामपि वर्णानां सूक्तं कस्तुष्टयं कृष्टयं कृ यजुर्मरीचिः आशौचोत्तेततः सम्यक् पिंडदानं समाप्य
 ते ततः श्राद्धप्रदानव्यसर्ववर्णेषु विधिरिति तत्सर्ववर्णानां दशाहशौचपरम् यजुर्विष्णुः अथाशौचापगम इति
 यच्च गौरग्रंथे हारीतः श्वोभूते एकोष्टिष्टं कुर्यात् यच्च वैजवापः ऊर्ध्वे दशमा अपरे च क्षरिति तदिहै प्रविषयम् एतेन द
 शमपिंडोत्कर्षपक्षे भवयवपिंडासमाप्तौ कथमेकादशाहश्राद्धमिति सूत्रैर्वीक्षितं परस्तावच न्नादाशौचमध्यं दूचन

आय्यविशेषात् भाविष्ये एकादशभ्यांविभेभ्योदद्यादेकादशोहनि भोजनंतत्रवैकस्मैआहाणायमहात्मने यंक्षुमात्स्ये एकादशोहनि
 तथाविप्रानेकादशैवतु क्षत्रादिःसूतकंतेतुभोजयेदयुजोद्विजानिति तदुदगणश्चाहपरमितिमदनपरिजातः गोडास्लस्माह्चनान्
 क्षत्रियादीनामाशौचांतएवेत्याहुः रागायणेषि समतीनेदशाहेतुकृतशौचाययाचिधि चक्रेद्वादशिकंआहुत्रयोदशिकमेवच
 द्वादशिकंद्वादशाहेननिचत्यंत्रयोदशहश्चाहुत्रयोदशिकंचतुर्दशाहविधेयंसपिंडनपाथेयादि क्षत्रियाणांद्वादशाशौचेचत्रयो
 दशमहेकोद्विष्टंचतुर्दशेसपिंडनम् द्विविधवाक्यारक्यद्वादशाशौचांतयोर्विकल्पइत्येके सद्यःशौचादौयुद्धहतादेरेकादशाहुः
 अन्येयांभाशौचांतइतिचयंकोर्मै एकादशोद्विष्टकुर्वीतप्रेतमुद्दिश्यभावतः द्वादशोयाद्विकर्तव्यमभिधेयथवाहनि भिद्यंम्रेतक्रिया
 कालउक्तं एकादशोलुननियेपदत्तुक्तंप्राक् दृहस्यतिः वरुणलंकारशय्यादिपितुर्यद्वादहनादिकम् गंधमाल्यैःसमभ्यर्चय्याह्मि
 क्रेतदर्पयेत् श्रोत्रियाभोजनोयास्तनवमसत्रयोदश जातयोवांधवाभिःस्वास्तथाचातिथयोपरै देवयाज्ञिकनिबन्धैः एकाद-
 शस्तविभेभ्युप्रेतमावात्प्रभोजयेत् तत्राद्याद्यत्रशय्यादिदद्यादाद्यभिनिस्तृतम् विष्णुः एकवन्मंत्रानुहनेकोद्विष्टचहुवचनान्तानिक्
 वचनानान्वदेदित्यर्थः एतदृष्टार्थत्वे अस्मिन्विभेगोणकालमाहहेमाद्रौवौधायनः एकोद्विष्टश्चएवस्यावद्वादशोहनिवापुनः अन
 ऊर्ध्वमयुग्मेपुङ्गुर्वीतारुस्वशक्तिः अर्धमासेथवा मासिःत्रैलौसवत्सरेपिचैति तत्रैवत्स्युहारीतः एकोद्विष्टपुङ्गुर्वीतपाकेनैवसदा
 स्वयम् अमावैपाकपात्राणांतदहःसमुपोषणं गोभिलः मातृणंभोजयेदाद्येहोतव्यमनलेयवा पुनश्चभोजयेदेकादशार्थत्तिर्मे
 वेति एतदाद्यमासिकाद्याद्विक्रयोः सिद्धार्थमितिभट्टः तेनमहेकोद्विष्टयोदशश्चाह्मिद्विष्टमेव अतएवाद्यंसर्वैकोद्विष्टप्रकृतिम्
 तमेकदशइतिचिज्ञानेश्वरः अन्येत्ताद्यमासिकाद्विक्रयोगेकादशोहनीतिनियमादमेदमाहुः द्वयोस्तत्रत्ववाधायंगालचीप

पितृभ्यो युद्धहन्तादौ तु हे गात्रो पृथ्वी चं दोर्येणैवानस्मिः सद्यः शोचोर्चोपदानव्यमेतस्यैव दर्शो हनि सा एव दिवसस्तस्व आ दृष्टाया सनादि बु
 न्चमेकदशाहोदोः अनोचद्वितीयो ह्येकदशाहं वरन् दौष्टः शलपाणिः स्यार्त्तगोडश्च परमजः एतेनाद्यमेकादशेहोत्याशोचान्तरे
 दिनपरमिति विष्णुक्तेः मागुक्तशंखादि वचनानां चानाकरत्वादि निवर्तः कल्पतरुवाचस्यति प्रमुखाः सर्वमहानि बंधविरोध
 पेक्षः उशनाः यहाशोचोपि कर्त्तव्यभाद्यमेकादशो हनि अतीना विषये सदस्य होर्ध्ववान् दिव्यते मास्तवल्कयः एकोदिष्टदं वहीनमे
 स्वर्धेकपि वक्रं आवाहना नो करणरहितत्वं प्रसव्यवत् उपतिष्ठन्नाभित्यस्य स्थाने चिप्रविसर्जने अभिरम्य नमिति वद बुको भिर
 ताः सम्येह इति भग्नो करणमिथेयोत्यपरः वहुचानां सर्वैकोदिष्टपुनद्रवत्वे वलक्तं आकु स्वदत्तामिति वृत्तिप्रभृति निवृत्ततायायनः प्रथमे
 पात्रे संस्तवाभिलस्यतृतीयपाणि ध्यानस्य च बाधान्न पात्रमुद्धतेति शलपाणिः प्रचेताः नात्र पात्रां लोनादिषः प्रार्थयेत् ३
 विशेषो ह्येकादशो वाराहं शमक्रुर्मनु कर्त्तव्यं न स्वठे दस्तथेय च रूपनाभ्यं जनं दद्यादि प्रार्थये विपि पूर्वके तथा उपवेश्या सने भेदे
 छत्रं न भद्रकल्पयेत् पश्चादुपाने हो दद्यात्सर्वपियाभरणानि च विष्णुः दक्षिणांतं आद्रमुक्ता दत्ता स्वय्योदके सुचतुरंगुल पृथ्वा
 स्तावदतरात्तास्तावदर्थः रवाता वित्तस्यायतास्ति स्वः कर्षुः कुर्यात् कर्षूणां सयी पेग्नि मापाय परिस्तीर्यैकैस्मिन्नाहुनित्रयं
 सुदुपान् सोमापीपन् मनेस्व धानमोग्नये कव्यवाहनाय यमायंगिरसने इति स्थानत्रये प्राम्बत्पिंडनिर्वपणं दधि मधु पुतमां
 संः कर्षुत्रयं पृथुभित्तमशक्तिजपेत् शोपं न व आद्वचन् अवसाद्ये रथं नैवैश्वदेव इत्तं प्राक् इदं दशाहं कर्त्तुं पुत्रेणावाक्ये मित्वा
 अं क्रिया निधं पृथुस्थकारिकायां तिल्ये शिभेते देवस्यः प्रेतलोकाह्नि नोतकं यत्र सुक्ता तिलने वं प्रशिषे दध्य पात्रतः दक्षिणा मु
 रं कुंभे नमानं दत्ता तथेयगां तं सो दद्याद्भुक्तशोपं तद्रां न्यपि पाजनं विप्राभावे ग्नावे चोदिष्टं अग्नौ पायं संप्रथित्वा ज्यभा

गोमदद्वयोश्चाद्वययोगं कृत्वा प्रो मेनभावात्प्रागं भाधैः संश्रुज्यपृथिवितैत्तथाच्चयित्वादिना न्नसंज्ञकस्योदीरतामवरदत्त्यष्टाक्षिअतुराहन्नाप्रिद्विअत्रि
भद्राहुनीदुत्तापिंडदानादिश्राद्धसमापयंपीदनि याञ्जवत्स्यः एतत्सपिंडाकरणमेकोदिष्टं स्थियामपि अयद्वयोः स्वर्गः सन्ननि
त्सकाम्यः नैकगतिवृत्तौ त्संगस्सुनीयेनाजस्रं जालिम् नददानिस्ततोयस्तपितुं रुच्चारएव सः उच्चारः पुरीषं एष्टव्या बह्वेषु
जायधैः क्षेपिगयां ज्ञेत् यजनवाश्च मेधेन नीचं चावृषमुः सुजोदिति मत्स्यकोर्मोक्तैः एकादशोद्विजेन तस्य स्य नोत्सृज्यते
वृषः मेतत्संस्तुतिं न स्पृष्टैः आहूतैरपीति षट्त्रिंशन्वा ते निदाश्रुतेः एकं कृत्वा त्वावाभौ निफलववाजिमयवोदितम् यत्सु
रिशेस्तु जेन्नीलं सत्समेतपगंगतिम् दृषोत्सृष्टः पुनासे चरशातीतान् शापरा नि तदेवोपुराणं भविष्यादीं फलकृतेन अ अ
यंदारशादेरक्तो भविष्ये चैत्र्यो वापितृतोयायां वैशाखाख्यां द्वादशोद्विजेति विष्णुधर्मसुतां हं युक्तः विष्णुवद्विजतयेनैव यस्तुता
हेवाध्वस्य चैति अपयं हेनकार्यः न गृहे गोचयेन्नीलं कामय न्युक्तं फलमिति फलिकापुराणात् कामधेनो बल्लसरा
भ्यं न रोपि भोर्दृष्ट्या त्संगं कर्मणि दृष्टिश्चादू न कुर्वीत नदन्यत्र ससारभेन् तच्छसणं तु ब्राह्मे लोहितो यस्तु वर्णनस्तु खे
पुच्छे च प्रापुरः श्वेतः सुदुरविषाणाभ्यां स नीलादृक् डव्यते श्वेतवर्णस्य सुखादीनि शयामानि शयामस्य वारवेतानि यस्य
मोधिनीलवत्तो माल्यादी देवापुराणं च तस्त्रोवस्ति कामाद्वा देवासंभवतोपि वा यत्सु पठेति दृषोत्सर्जनवेलायां हं-
प्राभावाः कथंचन मृद्विपिष्टे अदभैर्वा दृषं कृत्वा विमोचयेत् नशाभ्यं ते दृषोत्सर्गोद्देशं वा तत्र कारयेदिति तन्निर्मु-
क्तम् ताद्विधिर्हमादो भट्टकृतो च श्रेयः अत्र देवयाज्ञिकेन दृषोत्सर्गात्सुर्वपुरुषस्तु क्तं भविष्यसूक्तेन विष्णुसूत्रेनोद्देशेन विष्णु
तर्पणमुक्तम् न तत्र मूलं चित्सम् पारस्करः सव्येन पाणिना पुच्छं समाखेव्य दृषस्य तु दक्षिणेनाप आदाय सन्निधाः स

रुणास्तनः प्रतंगांचसमुच्चार्य अमुकं सोऽतिव्रतन वृषग्नयया दत्तस्तेनारथनुसर्वादा सहेमसतिनं प्रमाथिन्मच्चार्येणि
 निशिपेत् तथा निगारेण्यन्नकश्चिन्ननकश्चनचाहयेत् नदोहयेच्चताधेनुर्ननकश्चनवधयेत् स्त्रीपुविशेषः समग्रहं प
 निपुत्रवर्तनारिगतुरये मृत्तायदि द्रयोत्सर्गेन कुर्वन्निगां दद्याच्च पर्यसिनाम् पतिपुत्रयोः साहिल्यं विवक्षितम् अन्या
 रोहणं पिगादानमं वत्सुकं प्राक् आशौचां नरेपि द्वयोत्सर्गं घमासिकशाय्यादि दद्यादेवैककम् क्रियानिवंधे स्मृत्यंत
 ने मृतं कं मृतकैर्नैव द्वितीयां मृतकं यदि पिंडदानं न कुर्वन्नि वृथोत्सर्गेन येन च नह्न्यात्सूतके कर्म द्वादशोकादशाह
 कम् रुद्रोनायदिचारुः कुगोदेना विचारयन्ति अत्र पददानमुक्तं देवजानायेगारुडे एकादशाहं प्रक्रम्यत द्वादशो
 गते सार्धं द्वादशाहो नरोपतः पदानिसर्ववस्तुनि वारिष्ठा निव्रयोदश यो ददाति मृतस्येह जीवतोप्यात्महेतवे स्मरवीप्सु
 तामहामांगेनैतेनैव सगच्छति तथा आसनापा नहौ छत्रं गुट्टिका च कर्म उल्लुः भाजनं भाजनाधारो वच्चाण्यष्टविधं प
 दम् तथा भाजनासनदानेन भुट्टिका मोक्षणं न च आज्ययज्ञोपवीतेन पदं संपूर्णतां व्रजेत् महिषोपयगोदानात्सू-
 र्गगच्छति निश्चितम् सर्वोपस्तरं युक्ता निपदान्यत्र यो ददाति मृतस्येह जीवन्त्यात्माहेतवे सगच्छति पर-
 म्भानं महाकृतं विवर्जितः त्रयोदशपदानां न्यग्रैनायेकादशो हनि ददात्या नि यथाशक्ति तेनासौ प्राणिनो भवेत् अ
 न्नैर्नैवोदकैर्नैवोपा न्नो न कर्म उल्लुः छत्रं वस्तुनया यदि लोहं दत्तयाष्टमम् अग्नीष्टिकां च दपंचति लान्ताबूलमे
 गन नंदनं मुपदानं नोपदाना निचतुर्दश योस्वरयंगं जं चापि द्वादशे प्रतिपादयेत् समहिं सोऽनुसारेण न तत्स्वरम
 वाग्नयार्थादिति अनमृत्तं चिन्त्यम् अथ यथायादानम् हेमाद्रौ भविष्ये तस्माच्छ्रद्ध्यां समासाद्य सा नदारुभयोऽदृढाम्

दंतपत्रचिन्तारम्याहेमपट्टेरलंकृताम् हंसतून्धीप्रतिष्ठन्तांशमदंडोपधानिक्वम् प्रच्छादनपटीयुत्तमंगधधूपारिवाभिना
 म् नस्यांसंस्थापयेद्देमंहारिलक्ष्यासमन्विनम् अत्रहरिस्थानेमेतम् उच्छीर्षकेधृतमृतकलशंपरिकल्पयेत् तांबूलंकुंकु
 मशोदकपूर्वागरुचंदनम् दीपिकोपानहोत्तत्रचामरासनभाजनम् पार्श्वेषुस्थापयेद्भक्त्यासमधान्याभिन्नेबहि
 शरनस्थसम्भनतियदन्यदुपकारकम् भृंगारकरकाद्यंतुपंचवर्णवितानकम् मंत्रस्तु गयानकृष्णाशायनंरत्न्यंसा
 गरज्जालया शय्याभमाप्यशून्यास्तुतथाजन्मनिजन्मनि यस्मादशून्यंशयनंकेशवस्यशिवस्यच अर्धतदेवदत्तंवेन
 स्यसकलंप्रणिपत्यविसर्जयेत् एकादशाहंपितृयाविधिरेयप्रकीर्तितः विशेषंचात्रराजेंद्रकथ्यमानंभिशामय मे
 नोपभूतंयत्किंचित्बलबाह्वंभाजनम् यद्यदिष्टंचनस्यासौत्तत्सर्वपरिकल्पयेत् तमेवपुरुषंहेमंतस्यांसंस्थाप
 येन्नदा पूजयित्वाप्रदातव्यामृतशय्याययौदिता पादौ मृतकान्तद्द्वितीयोद्विशायांद्वात्सलसणां कांचनपुरुषंनद
 कलवस्त्रममन्विनम् संपूज्यद्द्विजदंपत्यनानामणिविभूषितम् उपवेशयतुशय्यायामधुपर्कततोवदेत् रजतस्य
 तुपात्रेणदधिदुग्धसमन्विताम् अस्थितालाटिकंगृह्यसूत्रांकृत्वासपायसम् भोजयेद्द्विजदंपत्यंविधिरेषःसमान
 नः एषएवविधिर्दृष्टःपार्वतीर्षोर्द्विजोत्तमैः एतत्प्रतिग्रहंनैवोक्तम् गृहीतायांतुतस्यावेपुनःसंस्कारमर्हति श
 व्यादानफलंभविष्ये स्वर्गपुरंदरपुरेस्मर्येपुत्रालयेतथा सत्सर्ववसत्यसौजनुःशय्यादानप्रभावतः आभूतसंप्रवया
 वनिष्ठत्यातंक्रवर्जितमिति अथोदकुप्तःहेमाद्रौस्मृतिसमुच्चये एकादशाहात्रमृतिघटस्तोयान्नसंप्रुतः दिनेरि
 नेप्रदातव्योयावत्संबत्सरंरुतः लौगाक्षिः यस्यसंबत्सरादवीकृत्सपिंडोकरणंभवेत् मासिकंचोदकुप्तंचदेयंन-

स्यापिपत्सरम् उन्नवार्धेन तस्याप्यन्नं रोदकुंभं दद्यात्संवत्सरं हि जे इति याज्ञवल्क्यपाठः सपिंडनापकर्षस्यापकर्षप्राप्ते
 नाथक्तीभिर्दमितिरुलपाणिः तन्न प्रकृतिनिकाराभावनतदन्त्यायविषयत्वात् मात्स्ये यावदब्दचयोदद्यादुदकुंभं
 विगतसारः प्रनायान्नसमायुक्तं सोपरमेयफलं भेन् कंचिन्नयोदशाहमारभ्यादुस्तन्निर्मूलं देवयाजिकः सपिंडनापक
 र्धं संवत्सरं यावदुदकुंभं अर्वागेव दद्यान्नोर्ध्वे प्रतलोकगतस्थानं सोदकुंभं प्रयच्छतेति गोविंदराजप्रवृत्तविष्णूक्तेः अन्नं चै
 वस्वराक्षानुसरत्वाकृत्वादि कायधि दानव्यं ब्रह्मणे स्तं दध्यादौ निष्क्रयं तु वा अपिथाद्दशनेदत्तैरुदकुंभं विमानराः द
 रिद्रादुःखिवनस्तान्नमभंति च मयार्णवे तेनापकृष्य दातव्यं न स्यात्पुदकुंभकमिति गोतिलभाष्ये स्कादाच्च
 त्यागेन तस्यानिधानादूर्ध्वे निषंधादित्याह तन्न उदकुंभं पावर्णाविधिनानुपपत्तरे वं व्याख्यायामाना भावाभिमाताक्षरादि
 निरोधाच्च इन्न न चर्यादिसमूलं तदावृद्धावपकर्षविधित्ते प्रतथाशानि सर्वाणि सपिंडो करणं तथेति हे माद्रोऽप्युक्तं यायेनोक्ते
 तस्याप्यन्नं सोदकुंभमिति याज्ञवल्क्यविरोधाच्च यदनरत्वे गौतमः अदेवं पावर्णं आदु सोदकुंभमभमकम् कुर्वात्यत्या-
 दिकाः कृत्वा त्सं कल्प्यन्निप्रिमान्वहम् अधर्मं कं त्रस्य चर्यादि नियमहीनम् एतन्मासिकपदे कोहिष्टपावर्णं कयस् अपरावे
 स्तः सपिंडो करणे हन्ते प्रयुक्तं नोपपद्यते प्रयुक्तत्वे तु कृते पश्चात्पुनः चर्या सपिंडं न तिलपुहारानोक्तावपि तस्याप्यन्नं-
 मोदकुंभं देयं संवत्सरं हि जे इति याज्ञवल्क्येन तस्येत्येकलोक्तेः सपिंडोन्नमरमप्यं कोहिष्टमेवेत्याह अत्र पिटुदानं कृताकृ-
 तम् अदरहरन्नमस्मेन्नाद्रणायादकुंभं च दधाति त्दमये कोनपृणं तीर्ता हे माद्रो पारस्करोक्तेः आद्याशक्तो पिटुमात्रमि-
 ति गोडाः तन्न अगिशाब्दे वाधापक्तेः हारोतः मृतेति पत्तीरवैषुत्रः पिटुमब्दसमाचरेत् अन्नं कुंभं विप्राय मेति नैदेश

धर्मिनः प्रेतशब्दोच्चारणेनेतिहत्यायुधः यद्वाप्रेतस्यनिर्देशोयत्रनदेकोद्दिष्टंनदुर्मैकमित्यर्थः अत्रायौचानदिनाद्यद्वयंनया
वदत्सरापूर्तेःशौचंनाधिकारिविशेषणम् तेनमृतिदिनमारभ्येतत्कार्यमितिचेन्न तन्न हेमाद्रिधृतं वचोविशेषात्
मध्येआशौचादिमावायेतुलोपएवदर्शवत् तथाप्रथगादेदीपदानमुक्तदेवजानीयेगारुडे प्रत्यहं दीपकोदेयोमार्गेतुनि
धमेनैः यानत्संचित्संप्रवापिप्रेतस्यभ्रवरलिप्तया प्रादुर्गवोदल्लुखंदीपंदेवागारोद्दिजात्ये कुर्याद्याम्यसुरवंपित्र्येअग्निः
संकल्पस्त्यक्तम् अथमासिकानि तानिचकृतैवसंपिंडनंकार्यम् तथागोभिल्लसौगाक्षी आह्वानिषोडशादत्तानि
वकुर्यात्संपिंडनम् आह्वानिषोडशाव्यार्थेविदधीतस्संपिंडनम् तानित्वाहजातृकर्ण्यः द्वादशप्रतिमास्थानिआद्यषाण्मा
सिकंनया त्रैपक्षिकाद्विकेचैभित्थाद्वात्येतानिषोडश आद्यषाण्मासिकाद्विकथाब्दाः ऊनमासिकोनपञ्चमाद्विकपराः हे
मादीतुसंपिंडाकरणंचैवदत्तंनत्त्राद्द्वोदशमित्कचरादौपाठः तदा आद्यभूतमासिकंद्वादशाहं प्राणमासिकंउनपञ्चोना
द्विकेदत्तर्यः कालायनन्वन्यथाह द्वादशप्रतिमास्थानिआद्यषण्मासिकंनया संपिंडाकरणंचैवदत्तंनत्त्राद्दुपाठयाम् ए
काहंननुपण्मासायदास्करपिवाग्निभिः न्यूनाःसंचरादौवैवभ्यातांषण्मासिकेनदा द्विवचनादूनघषोनाद्विकेदत्त्यर्थमाह
पृथ्वीचंद्रः व्यासस्तन्ययाह द्वादशाहोत्रिपक्षेनषण्मासेमासिसवद्विके आह्वानिषोडशेतानिसंसमृतानिमनीधितिः द्वादशा
हंप्रदभूतमासिकपरं नम्यद्वादशाहंयुक्तेरितिकालादर्शः मदनरत्नब्राह्मेतन्यथोक्तम् मृणांतुत्यक्तदेहानांआद्वाःषोड
शसर्वदा चतुर्थेपंगेनैववनवगैकादशनया तत्सोद्वादशाभिर्मासैःआद्वादशासंख्ययेति चतुर्थादीनिदिनानि भवि-
ष्येत्वन्यथोक्तम् अस्थिसन्वननंआहम् त्रिपक्षेगासिकमिति भिक्तयात्रतथानित्योःप्रेतत्राद्वाह्वानिषोडशानि भिक्तया

स्तिथ्यभिनित्यूनपक्षोनादिकपक्षमितिहेमाद्रिः अत्रदेशकुलशाखाभेदाद्यवस्थेति सर्वभिवंधाः गालवः ऊनषाण्मासिकं
 पष्ठमासेवान्यूनमासिकम् त्रैपक्षिकं त्रिपक्षेस्यादूनाद्वद्वादशोत्तथा ऊनमासिकेतु गोभिलः मरणाद्वादशाहस्यान्मास्यून
 नोनमासिकम् मदनखे कालादर्शे च श्लोकगोतमः एक द्वित्रिदिने रूने त्रिभागे नोन एव वा श्राद्धान्यूनान्दिकादीनिकुर्या
 दित्याह गोतमः क्रियानिवंधेऽक्रतुस्त मादृएकादशो मासे माहर्षे पंचमेतथा ऊनाद्वमूनषण्मासं भवेतां श्राद्धकर्मणी लुक्तं
 तत्र मूलचिंत्यम् ऊनेषु वर्ज्यानि्याह मरीचिः द्विपुक्षरे च नंदसूतमिनीनाल्यां मृगोर्दिने चतुर्दश्याचनोनानि कृत्तिकासु त्रिषु
 पक्षरम् ज्योतिषे त्रिपादक्षं निथिर्भद्रां भौमैज्यरविभिः सह तदा त्रिपुक्षरो योगो द्वयोर्गोर्गोर्द्विपुक्षरः गालवः त्रिभिर्वार
 वसे रूने त्वेकेन द्वितयेन वा आद्यादिषु च मा सेषु कुयादूनाद्विकादिकम् एकनूनपक्षे पंचस्यां मृतस्य तृतीयाया त्रिभि
 र्यूनैर्भूतिपदि द्यूने द्वितीयाया भित्तिकेनित् माधवस्तृषाण्मासिकं सप्तमासगतमृता हात्पूर्वैः कार्यम् ऊनाद्विकं तु द्वितीया बदे मृ
 दिवसे ह्यदशोपि चैति पौष्ठीनसिवाक्ष्ये ऊनषाण्मासिकं सप्तमासगतमृता हात्पूर्वैः कार्यम् ऊनाद्विकं तु द्वितीया बदे मृ
 ताहादिनात्पूर्वैः कार्यमित्यर्थमाह मासिकानि स्वकीये तु दिवसे इत्युक्तेः इदमेव युक्तम् मदनखे व्येवम् यासवल्क्य
 मृते हिनितुकर्तव्यं प्रतिमासं तु वत्सरम् प्रति संवत्सरं चैव माद्यमेकादशो हनि अत्राद्यमासिकमाद्विकं चैकादशे न्हीति नि
 र्णयागृतादयः त्रादृणं भोजयेदो होतव्यमनलेथवा पुनश्च भोजयेद्विप्रं द्विरावृत्तिर्भवेद्वितीति गोभिलीयं च तद्विषयमा
 हः अन्येतु मासपक्षमिति स्पृष्टे इत्यादि विरोधादाद्विकं वर्षांतमेव मासिकं तु मासादौ द्विराद्यन्ति स्म एकादशाहिकाद्य
 मासिकपरा देवयान्निकोप्येवमाह त्रैगोक्षिरपि मासादौ मासिकं कार्यमाद्विकं चत्सरे गते आद्यमेकदशे कार्यमपि

केत्वधिकं भवेत् दीपिकायां तु आद्यं रुद्रमित्रे कं संभितदिने वास्यादित्युक्तम् गौडास्तु मृतानि थ्यवधिके एकदिनाधिके मास
 रं चत्सरपदं गौणं पूर्णेन्द्रे इति र्द्वयं स मास परत्वं मिमित्तूलपाणिः तैनाद्वितीयमासादावाधमासिकादीनि तन्मोख्यं कृतं
 अशक्तीतु हारीतः सुरव्यं आद्यं मासिमासि अपर्याप्ता वृत्तं प्रति द्वादशाहेन वा भोज्या एकाहे द्वादशापि वा ऋतुं प्रति द्वे इत्यर्थः
 यदापि तु भरणं अथो विंशतिनमेदिने दर्शो हर्द्दिगोस्थाना द्वादशादिनेषु द्वादशमासिकानि कार्याणीत्यर्थः त्रैपक्षिकतु त्रिपद-
 क्षेनेते मृताहे कार्यं त्रैपक्षिकं भवेद्वेने त्रिपक्षे तदनंतरमिति भाविष्योक्तं इति मदनरत्ने उक्तम् दृष्टव्यं चंद्रकालादर्शनिर्णया
 मृतादयस्तु क्लान्तेषु मासेषु विषमाहे समेषुपि वा त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे स्यान्मृताहे तितराणि त्वितिका र्ण्यां जिनि स्मृतैः पूर्वत्र ह
 ते प्रहर्ते इत्यर्थमाहुः तेन दनंतरशब्दविरोधात् त्रैपक्षिकं द्वितीयमासिकयोः संकरापने रं व्याख्यायां भाषावाच्योपेक्ष्याः
 त्रिपक्षसपिंडनेत्वं शब्दाभावादधिकरणत्वं गते यं यनु क्रिया निबं धे गारुडे त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे तु प्रहर्ते विषमेदिने भा
 से कान्यपि चोचोना नि अष्टाविंशति मेदिने इति तन्निर्मूलम् स्मृतिरत्नावस्था च द्वादशाहेयदा कुर्यात्पितुः पुत्रः सपिंडनम् ए
 कादशो द्दिक्त्तुर्वीति त्रैतत्राद्धानि योऽशः पौनसिः सपिंडी करणादवी क्कुर्वन् आन्धानि षोडश एको द्दिष्टा विधानेन कुर्यान्
 त्सर्वाणि तां भितु सपिंडी करणादूर्ध्वयदा कुर्यात्तदा पुनः प्रत्यब्दं योऽथ कुर्यात्तान्था कुर्यात्तान्थापि प्रदत्तरत्ने कालात्पाप-
 नः श्राद्धमग्निमतः कार्यं दाहो देकादशे हनि धुवाणि तु प्रकुर्वीत प्रमीता हनि सर्वदा धुवाणि त्रैपक्षिकादूर्ध्वीनि क्रियानिबं
 धे गारुडे त्रिपक्षात्पूर्वतः साग्ने भवेत्संस्कारवासरे ऊर्ध्वं मृतदिने नग्नेः सर्वाण्येव मृताहतः एतानि च यदा सपिंडनात्सूयं
 पुगापकुर्वात्तदरे शकाल कर्त्तव्यं तत्र त्वादेकः पाकभेद इति भट्टचरणः भञ्जके चिदाहुः देशकालदेव-

तेनैव न च तान् आह का लाति क्रमापने द्वादशाहे पक्षे सर्वाणि संक्षेपेण समापयेत् तान्येव तु पुनः कुर्यात्तेन शब्द नकारयेत्
 निःसात्ता यनोक्तेर्नैक आह इयं कुर्यात् समाने हं नि कुच चिदित्यस्य देवतैक्य परत्वे व्यञ्जत सत्याच्छाहं कृतानु तस्यैव पुनः आ
 ह नकारयेदिति जावा लुक्तेः षोडश संख्यायाश्च वाजपेये प्राजापत्य गण सप्त दश त्वत्सान्नाय्य थाग द्वित्ववच्च दर्श पात स
 क्तांति आह पत्तुग पद लु घाने व्युपपन्ने राघमा सिका द्यूनाब्द कान्ते षोडश आर्द्धेषु विचक्षणः क्रियतामित्येवं प्रयोगेणैको वि
 प्रः षोडशैवैति निरुद्ध विधिविध्वंसयेयम् तन्मदं द्वादशा हेन वा भोज्या एका हे द्वादशापि वेति हेमाद्रौ हारीत वचो विरोधा
 त् तेन विप्रभेदात् षोडशैवैति सिद्धम् एतानि द्वादशा हादौ स षोडश त्सर्व कृतान्यपि द्वा द्विविना पक र्षे पुनः स्व
 काले कार्याणि यस्य संवत्सरा दर्वा क्स षोडश करणं कृतम् मासिकं चोद कुम्भं च देयं तस्यापि चत्सर मिति मदन रत्ने गिर सोक्तै
 न च दं मासिकानामपक र्षे विधत्ते किंतु स षोडशो ध्वंस्व काले लु घानमेवेति वाच्यम् आह्वा निषो डशा दत्तान यु कुर्यात्स षोडशामि
 नि विरोधात् यस्य संवत्सरा दर्वा क्स्त्रि विहातु स षोडश विधिवन्ना भि कुर्यात्तु पुनः आह्वा नि षोडशेति माधवीये गो भिलोक्ते श्व अ
 वां क्त संवत्सरा दस्य स षोडश करणं कृतम् षोडशानां द्विरा द्य नि कु र्यादित्याह गौतम इति तत्रैव गाल वोक्तेः षोडश त्वं चैकाद
 श षोडश पक्षे तत्राद्य मासिकस्य काल सत्त्वान् अन्य पक्षेषु यथा संभवं ज्ञेयम् यजु दीपिकायाम् अनुमासिकानि तु चरे नान्ये
 व सा षोडशतः पश्चात् द्वादशोत्सुक्ते रूत्तानां न पुनः कृ निरित्युक्तम् तदेतद् द्विरोधाच्चित्यम् यजु गौडाः सा षोडश करणां ता तु ज्ञे
 या भिन्न क्रियासु यै रिति शाना त गोक्तेर्मासिकानां प्रेतत्वं विमोक्षार्थत्वात्स षोडश पक र्षे तदंतन्या येन तेषामप्यपक र्षान्मासिका
 नां न पुनः कृतिः यजु मासिकं नोद कुं भं चैति लो गा ध्यादि च च न न निर्मूलम् समूल त्वेति दार्शपरं चेत्साहुः ते उक्त चक्ष्यमाण

वचोनिबन्धविरोधान्मूर्खादत्यवेक्ष्याः यत्तु भिताक्षरायां सपिडनोर्ध्वस्वक्राले एव कार्यणि अपकर्षस्त्वनुकल्प इत्युक्तम् तदपि
 पूर्वविरोधाच्चित्यम् तेन दृष्टिर्विनापकर्षे पुनः कृतिः अर्वाक्सं वत्सराद्यस्य सपिंडीकरणं भवेत् प्रेतत्यादि ह तस्यापि ज्ञेयं संव
 स्तरं नृपेत्यग्निपुराणात् दृष्टिर्भित्तापकर्षे त्वस्येव तान्निदृजिः अन्यथा दृष्ट्या सभवादि शूलपाणिः कार्ष्णाजिनिः सपिंडी
 करणादवग्रापकृष्यकृतान्यपि पुनरप्यपकृष्यते दृष्ट्युत्तरनिषेधनात् निषेधं चाह कात्यायनः निर्वर्त्य दृष्टित्वं तु मासिकानि
 ननं नयेत् अयातयाभंगरणं भवेत् पुनरस्यति हि रज्जुघानं चोत्तरं मेव न पूर्वेषां स्वस्वकालकृतानाम् तदा ह माधवीये का
 र्ष्णाजिनिः अर्वागब्दाद्यत्रयवत् सपिंडीकरणं कृतम् तदूर्ध्वमासिकानां स्याद्यथा कालमनुष्ठितिः हेमाद्रौ शाक्ययनिः प्रेतश्चा
 द्भूमि शिष्टाभिः सपिंडीकरणं तथा अपकृष्यापि कुर्वीत कर्तुं नांशो मुखं द्विजः दृष्टिर्विनापकर्षे दोषमाहोशनाः दृष्टिश्चाद्वि
 हीनस्तमेत आब्दानियन्ध्वरेत् स आब्दीनरके पोरे पितृभिः सह मज्जतीति आधानेपकर्षमाह हेमाद्रावुशनाः पितुः सपिंडीकर
 णवार्धिके मृतिवासरे आधानाद्यप्यसंभवावेत् आगपिवत्सरान् विशेषस्तूत्त्रो विगाहनिर्णये कण्वः नव आब्दं मासिकं च य
 द्यदंतं रितं भवेत् तत्तदुत्तरस्मार्तं च्यादनुष्ठेयं प्रचक्षते गार्कडेपि आपदाद्यकृतं यत्तु कुर्याद्ूर्ध्वमृता हनि अयसपिंडीकरणम्
 माधवीये हारीतः यातु पूर्वमभावा स्यामृताहादृशमी भवेत् सपिंडीकरणं तस्यां कुर्यादेव स्ततोऽग्निमान् मृताहादूर्ध्वदशमी
 एकादशीत्यर्थः सपिंडीकरणं कुर्यात्पूर्ववच्चाग्निमान् स्तनः परतोदशरात्राच्चैत्तु हर्षदे परेतर इति कार्ष्णाजिनिः स्मृतः आ
 हिताने स्तेन विनाश्रौ नपिंडापितृयज्ञासिद्धेः तदा ह गालवः सपिंडीकरणालेनेपै नृकंपदमास्थिते आहिनाग्नेः सिनीवा
 त्यां पितृयज्ञः प्रवर्तते भदनरत्ने प्रजापतिः नासपिंड्याग्निमान् पुत्रः पितृयज्ञं समाचरेत् अपरार्कं कात्यायनः एकादशा

हानिर्वर्त्यपूर्वदर्शाद्यथाविधि प्रकुर्यान्ताग्निमान्विप्रोभातापित्रोः सपिंडताम् आशौचांतप्रथमदशयोर्यमध्यैकस्मिंश्चिदंही
 ल्यर्थः पित्रादीनां सपत्नीकानां देवनात्वेन मानुषपितृचातु प्रवेशात् मातुरपि प्राग्दर्शात्सपिंडन्युक्तमित्यपराकः एवंपितीमहा
 दंतपिसपिंडनं प्राग्दर्शात्कार्यम् नेन विना पार्वणायोगात् द्वादशाहेवाकार्यम् साग्निकस्तयदाकर्ता प्रेतश्चानग्निमान् भवेत्
 द्वादशाहेभवेत्कार्यं सपिंडीकरणं कृतैरिति गोभिलोक्तैः साग्नैः प्रेतस्यनुविपक्षे प्रेतश्चेदाहिताग्निः स्यात्कर्तानिग्निर्यदा भवेत्
 सपिंडीकरणं तस्य कुर्यात्पक्षे नृतीयक इति सूत्रं तूक्तैः मदनरत्ने लघुहारीतोपि अनाग्निस्तयदावीर भवेत्कुर्यात्तदा गृही प्रेत
 श्चेदग्निमांस्तस्याधिपक्षे चैसपिंडनम् इयोः साग्नित्वे द्वादशाह एव साग्निकस्तयदाकर्ता प्रेतो वाप्यग्निमान् भवेत् द्वादशाहे-
 तदा कार्यं सपिंडीकरणं पितुरितितेनेवोक्तैः द्वयोरनाग्नित्वेन भविष्ये सपिंडीकरणं कुर्याद्यजमानस्त्वनग्निमान् अनाहिताग्नैः प्रे-
 तस्य पूर्णेन्द्रे भरतर्पभ द्वादशाहं हनिपण्मासे त्रिपक्षे वा त्रिमासि वा एकादशेऽपि वा मासि मंगलस्याल्युपस्थितौ कात्यायन-
 गोभिलौ यदहर्गृहद्विरापद्येतेति तच्च दृष्टिदिने एवेति वाचस्पतिः तन्न प्रातर्दृष्टिनिमित्तकमिति नियमात्सपिंडनस्य चाप-
 राणहकार्त्तानित्वेन पूर्वत्ववाधापत्तेः दृष्टिदिने तत्पूर्वादिने चेति श्रीदत्तः स्मार्तगौडास्तदृष्टिपूर्वः वर्षीत्यश्वक्षणाः सपिंडनस्य प्रेत-
 त्वनाशो सहकारी तेन परे द्वाविंश्चाहृत्य भावेऽपि तत्कर्तव्यता निश्चयसाहितमेव कालानरक्रियगाण दृष्टिपूर्वक्षणा सहकृतं प्रेत-
 त्वनाशकमित्याह तन्न अकाले कृतस्य फलजनकत्वात् एतेन निमित्तनिश्चयवत् एवाधिकारात् दृध्यभावेऽपि न क्षतिरिति
 मिश्रोक्तिः परास्ता दृष्टिपूर्वी दिनस्य वर्षानस्य च कालस्यागतेन निमित्तत्वाभावात् तेन पुनः कार्यमित्यन्ये मदनरत्ने पुल-
 लः निरग्निकः सपिंडत्वं पितुर्मातुश्च धर्मनः पूर्णे संवत्सरे कुर्याद्दृष्टिर्वधदहर्भवेत् चतुर्विंशतिमते सपिंडीकरणं चाब्दे-

संपूर्णेषुदयोपिवा द्वादशाहेतुकेषां चिन्तनत्वेकादशेन तथा षष्टीचंद्रोदयेनौधायनः अथ सापिंडीकरणं त्रिपदेशेवात्तृतीयेवामासि
मेवेकादशोवाद्वादशोवाद्वादशाहेचैकादशाहेनेति एतत्संक्रमेविष्णुः मासिकाद्येद्वादशाहेऽहंश्रद्धं कृत्वा त्रयोदशोद्विपार्क्यार्थं न चर्जं हि श्रद्ध
द्राणां द्वादशोहि संवत्सराभ्यंतरे यद्यधिमामो भवेत्तदामासिका र्थं दिनमेकं च धेयेदिति आशौ चोत्तरं द्वादशस्वहः स्रगासि
कां नितेषेवाद्यप्यद्वादशदिनेषु न मासिपक्षदीनिकृत्वा त्रयोदशोद्विपार्क्यार्थं सापिंडनं कुर्यात् अधिमासे तु चतुर्दशोद्विपार्क्यार्थं श्रद्धं
योदशोद्वादशोन्हीत्यस्य मासिकां त्यदिनप्रस्तादिनिष्ठथीचंद्रः पेठीनासिः संवत्सरांतरे संसर्जनं न व मेमासीत्येके अत्र साग्ने
रनग्नेर्चोक्तकालासांचे त्रिपक्षादि संवत्सरांतला अनुकल्पाज्ञेयाः कल्पतरुस्तत्रेष्टिनिश्चय एव सर्वेपक्षे प्रकरा इत्याह तन्न
यद्दहवीं तत्सातं न्यथुनेः यद्यपि दृष्टिनिमित्तोपकर्षो भिरग्नेरेचोक्तस्तथापि सागनावपिज्ञेयः उक्तकालसंभवे वधोनादिगो
णकालवद्द्वेदरपिप्राप्तेः वक्ष्यमाणगोभिलवचनात् अथातथागंभरणं भवेत्तु नरस्यास्ति तदोषश्रुत्यविशेषाच्च अपराकर्षः
श्रीचंद्रादिस्वरसौख्येषु अत्र दृष्टिपदं चूडोपनयनविवाहमात्रपरम् सीमंतादौ तु दृष्टिश्चाह लोप एवेत्याचार्यचूडामणिः पुं
सवनाद्यन्वप्राशान्तिधावश्यकेष्वपकर्षे इति आह विवेका अतिसागरेपि बृहस्पतिः प्रत्यवायो भवेद्यस्मिन्नकृते दृष्टिकर्म
णि तन्निमित्तं समालम्ब्य पित्रोः कुर्यात्सापिंडनम् गर्भाधानसम्यत्वेरेपि संभवात् अन्यथा चूडपंगानं च गंधमाल्यं च मेथुनिमिति
देवलेन प्रथमाब्दे मेथुनिनिषेधाच्च न तत्रापकर्ष इति आह कोमुयादयः तन्न कर्तुं स्नातानुयोभा र्थोपि निनिषेधाद्ब्रह्मचार्येवप
र्वाण्याद्याश्च न स्त्रश्च वज्रयिदिति मेथुने रोगाभावाच्च पितामहमरणे पौत्रस्य चूडोनापकर्षः तस्य महागुरुत्वाभावात् तत्र न
दुर्ध्वं भ्यो हृदि आह मिनि आह चंद्रिका तन्न भ्रान्ताचेत्यादौ न दभविष्यपक्षेतिः तेन निर्देशोऽप्युपलक्षणम् व्याघ्रः आनं त्या

उरुसर्गगां पुंसां चैवायुषः क्षयात् अस्थितेऽथ शरीरस्य द्वादशाहः प्रशस्यते एतदंशोर्वातोपलक्षणम् सर्वेषामेव वर्णा-
 माशौचांते सपिंडनमिति निर्णयामृते कात्यायनोक्तेः सर्वेषामिति त्रैवर्णिकपरम् शूद्राणां त्वाशौचमध्ये मंत्रवर्जं हि शूद्राणां-
 द्वादशोहनिर्वाहनिर्वाहविषयः एतदंशोर्वातोपलक्षणम् द्वादशोहनिर्वाहविषयः एतदंशोर्वातोपलक्षणम् द्वादशोहनिर्वाहविषयः
 ते तु भूभुजाम् वैश्यानां त्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः द्वादशाहदिकालेषु प्रमादोपनष्टश्चिनम् स-
 पिंडीकरणं कुर्यात्काले पूनरभाविषु इदं साग्नेरुक्तकालासंभवे गोणकालविधानार्थमिति मदनपारिजातः मदनरत्नेव्ये-
 वम् अथ्यशृंगः सपिंडीकरणं श्रद्धमुक्तश्रद्धेन चेतुनम् रोद्रेहस्तेचरोहिण्यां मंत्रमेवासमाचरेत् कालादर्शोपि ए-
 शोद्वादशोहनिर्वाहविषयः त्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः द्वादशाहदिकालेषु प्रमादोपनष्टश्चिनम् स-
 साग्नेरुक्तकालासंभवे गोणकालविधानार्थमिति मदनपारिजातः मदनरत्नेव्ये-
 पितृचरेत् भारदसंहितायां सपिंडीकरणं कार्यं वत्सरे वाधवत्सरे त्रिमासे वा त्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः
 वत्सरेतीति पितृचरेत् भारदसंहितायां सपिंडीकरणं कार्यं वत्सरे वाधवत्सरे त्रिमासे वा त्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः
 स्थितमिति नागरवडोक्तेः पितुः सपिंडीकरणं वाधवत्सरे त्रिमासे वा त्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः
 कीर्तिनः तेनैव च सपिंडस्वं तेनैवाब्दिकमिथ्यत इति हेमाद्रौ वचनाच्च अस्यानाकरत्वोक्तिर्मूर्खोक्तिरेव यन्नुपूर्णे संवत्स-
 रे कुर्यात् सपिंडीकरणं सतः एकोद्दिष्टं च तत्रैव मृताहनि समापयेदिति धवलनिबन्धे जाबाल्युक्तेः पुत्रः सपिंडनं कृ-
 त्वा कुर्यात्स्नानं संचैलकं एकोद्दिष्टं ततः कुर्यात्पुनः कुतपनं विचारयेदिति स्वल्पमात्स्योक्तेः श्रवाब्दिकं मद्दिने पुनः कार्यमि-

केचित् नेनिर्मूलान्देमाद्रिविरोधाच्चोपेक्ष्याः षोडशत्वंचसपिंडनस्य षोडशश्राद्धांतर्भावपक्षे स्मृत्यर्थसारेनुवर्षा
 यद्दिनेसंवत्सरविमोक्षश्राद्धं सपिंडनं च कृत्वा परेक्षभृताहेवाधि कं कार्यमित्यक्तम् गोडाअव्येवमाहुः तत्पूर्वविरो-
 धाच्चित्यम् तच्च पुत्रे सति नान्यः कुर्यात् श्राद्धानियोडशादत्वाननुकुर्यात्सपिंडताम् प्रोषितावसिते पुत्रः कालादपि-
 चिरादप्रीतिवायवीयोक्तेः षोडशश्राद्धानां वर्षादूर्ध्वं कालाभावेपिनान्यदत्वानकुर्यात् किंतुदत्त्वेव तानियदिकनिष्ठ-
 त्वात्त्रादिना कृतानितदासपिंडनमेव कुर्यादित्यपराकः सपिंडने तु फनिष्ठानानेवाधिकार इत्यर्थः तत्रैव अज्ञानाद-
 थचाभोहान्नकृतान्चेत्सपिंडता तत्रापि विधिवत्कार्या कालादपि चिरादपि तेष्वपि ज्येष्ठस्यैवाधिकारः ज्येष्ठेन ज्ञात-
 मात्रेण पुत्रीभ्योऽपि नित्यमानव इति मन्त्रैः अपराकैर्न प्रचेत्त अपि एकादशाद्याः क्रमशोज्येष्ठस्तु विधिवत्क्रियाः कुर्या-
 त्कृशः श्राद्धमाब्दिकं तु दृढयक् मरीचिः सर्वेषां तु भतं कृत्वा ज्येष्ठेनैव चतुर्थस्तुम् द्रव्येण वा विभक्तेन सर्व-
 वक्तुं भवेत् यत्तु वाचस्पतिशूलपाणिभ्यामुक्तं द्रव्यदानं नु मत्प्रभावे कनिष्ठैः दृढयक्तायै मिति तन्न एव कारस्य
 तदभावेऽपि दृढयक् रणाभावात्स्थान् आधादेरिव ज्येष्ठे सति फनिष्ठानां भगनाधिकाराच्च अतस्तेषां प्रत्यचायमात्र आ-
 हितानिः कनिष्ठस्तु कुयदेव अन्यथापि नृयज्ञासिद्धेः एवमावश्यक दृष्ट्वा विफनिष्ठोन्यः सपिंडो वा कुर्यात् भ्राता वा
 भ्रातृपुत्रो वा सपिंडः शिष्य एव च सहपिंडक्रियां कृत्वा कर्मादभ्युदयं ततः तथैव काम्यं भक्तं वत्सरात्रयमाह ते इति मा-
 दनरत्ने लघुहारीतवचनात् दृढ्यनंतरं प्रथमाब्दमध्येपि काम्यकुर्यात् दृढ्यभावे तु प्रथमाब्दादूर्ध्वमेवेत्यर्थः काम्ये
 क्तेरनावश्यं केष्टापूर्नादौ नापकर्षः एतद्भानुपुत्रादिसंस्कारे प्राप्ताधिकारस्य नादीश्राद्धाधिकाराथं अभ्युदयपदं च ना-

दीश्राद्धमिन्नकर्ममात्रपरमिति हेमाद्रिः तेन ज्येष्ठे देशान्तरस्येकमिच्छः सपिंडनं विनैव हृदि कृत्वा पुत्रसंस्कारं कुर्यादिति श्रीदत्तोक्तिः
 परास्मा भ्रान्तु शिव्या दत्तेर्नादीत्यादेज्यदेवतामात्रपरोपकर्ष इत्यपास्तं अस्य क्रममात्रपरत्वाद्दृष्टिकृते पसपिंडनं कुर्यादिति न नि-
 यम इति गौडोः अतएव कन्यायामानुसरणे भ्रात्रा सपिंडने कृते पितुर्नाधिकारः शूलपाणिस्तु महागुरोरो मेतभूने हृदि कर्म-
 न युज्यत इति निषेधात् मृतस्य भ्रात्रादिः सपिंडनं कृत्वा न पुत्रकन्यादेरभ्युदयं कुर्यान्न तु स्वपुत्रसंस्कारे संस्कार्योपितुः सपिंडने
 विना हृद्वेदेव तालाभावादित्याह तन्न विदेशस्थेन ज्येष्ठेन पुनः कार्यम् यवीयसा कृतं कर्म मेतशब्दविहाय तु तज्याय सापि-
 कृतं च्यं सपिंडीकरणं पुनरिति स्मृतैः ज्येष्ठेन वा कनिष्ठेन सपिंडीकरणे कृते आद्यपादे मातापित्रोः कनिष्ठेनेति बापाठः देशान्-
 तरगता न च पुत्राणां तु कथं भवेत् शुत्वानुवपनं कार्यं दशाहातं नित्योदकम् ततः सपिंडीकरणं कुर्यादिति कादशो हनि द्वादशाहं
 न कृतं च्यमिति शातातपोत्रवीदिदिति वचनाच्चेति भट्टाः सिंगाभट्टीयेत्येवम् पूर्ववचनेन च मूलं चित्यं स्मृत्यर्थसारं तु विभक्ता
 ऋद्धि कर्माभ्येत्पुत्राः एतत् सपिंडीकरणं कुर्यादिति त्फक्तम् अत्र दत्तकस्य तपुत्रादीनां विशेषः प्रायुक्तः केचित्तु हृदि विनापि क-
 निष्ठस्य सपिंडनमाहुः मातापित्रोर्मृते काले ज्येष्ठे देशान्तरस्थिते कनिष्ठेन प्रकृतं च्यं सपिंडीकरणं तथेति काव्याजिनि स्मृतौ
 गतेयारोपिते ज्येष्ठे पित्रा वा प्रेषिते सति पणभासान्ननिर्घने तदा कार्यं कनीयसा संवर्तः पुनः सपिंडीकरणं श्राद्धपर्वणच-
 चरेत् अर्घ्यं संयोजनं नैव पिंडसंयोजनं चेति तेव च संनिर्मूललाभ्योपिता वसिते पुत्र इत्यादि विरोधाच्चोपेक्ष्याः व्युत्क्रमस्य
 तीतु हेमाद्रौ जाले यते पितरियस्यागविद्येनेव पितामहाः तेन देयास्त्यः पिंडाः प्रपितामहपूर्वकाः तेभ्यश्चैवेतुकः पिंडो नि यो-
 क्तव्यस्तु पूर्ववत् मानस्यथमृतायांच विद्येनेव पितामहो प्रपितामहो पूर्व सुकार्यस्तत्राव्ययं गिधिः एवं प्रपितामह

जीनेनेतसिन्नादिभिर्ज्ञेयम् तदाहस्कर्मणुः त्रयाणामपि पिंडानामेकेनापि सपिंडने पितृत्वमश्रुतेप्रेतइविधमोव्यवस्थितः
 यजुस्तुक्कमात्रु प्रमीतानां नैव कार्य सपिंडनेनितन्मातापितृभर्तृभिन्नविषयम् व्युत्क्रमेणभृतानां सपिंडीरुतिरिव्य-
 ते यदिमानायदिपिताभतनियविधिः स्मृतइतिगाधवीयेस्कांदेकेः मदनरत्नादौचैवम् अत्रप्रापितामहादिभिः पितुः
 सपिंडनेरुतेपिनामहेमृतेनत्सपिंडनेसति पुनस्तेनसह पितुः सपिंडनंकार्यमितिहेमाद्रिर्मतमाह अन्येनैवतन्मन्यते
 तत्वंतुपितुः सपिंडनाभावेपितामहेनसहपुनः कार्येनतत्सत्वे त्रयाणामपि पिंडानामेकेनापि सपिंडने पितृत्वमश्रुतेप्रेत
 इतिधर्मोव्यवस्थितइतिविष्णुधर्मोक्तेः पितामहेप्रपितामहेवापुत्रांतरेरसंस्तुतेव्यसंस्तुताभ्यामेवपितुः सपिंडनंकुर्यान् अ-
 तौनसंस्तार्यौपूर्वेषोत्रप्रयोत्रको पितरंतत्रसंस्तुर्यादिनिकात्यायनोत्रवीदिमिच्छंदोगपरिशिष्टात् असंस्तुतौदाहाद्ये
 रिति केचित् असापिंडीकृतविनितुतत्वम् अतएयोक्तंनैव पापिष्ठमपिशब्देनशब्दपापकृतापिवा पितामहेनपितरंसं-
 कुर्यादिनिश्चयः पापिष्ठमकृतसपिंडनंननुपतितादि आभिशस्तपतितभूषाघ्रास्त्रियश्रानिचारणीनसंस्तुजेदितिबे-
 जचायोक्तेः पापकर्मणोनसंस्तुजेरन्निर्गोतयोक्ते श्वेत्सुक्तंभिर्णयामृते पूर्वयोः पुत्राभावेतुपोत्रः कुर्यादेव पितामहपितुः
 पन्थात्पंचत्वंपदिगच्छति यौत्रेणैकादशाह्यादिकर्नव्यंश्राद्धयोऽर्षा नैतलौत्रेणकर्तव्यंपुत्रचंश्चेत्सितामहः पितुः सपिंडता
 कृत्वाकुर्यान्मासानुमासिकमिति निकात्यापयोक्तेः अपराकैशूलूषणोचैवम् तेनसपिंडनस्यानित्यत्वादकृतसपिंडनयोरेवपा-
 र्षणानुप्रवेशइतिमूर्खोक्तिः परास्ता कृतेसपिंडीकरणेप्रेतः पार्वणभागभवेदितिहारीनविरोधाच्च केचित्सुत्रानसभावेपिता
 इहवार्षिकमप्यहः तन्न श्राद्धशेडशमितिनिगमात् इच्छयाभवत्येष पितामहस्यचेद्दद्यादेकोदिष्टंनपार्वणमितिवाच्यैः

विज्ञानेन प्रवृत्तौ पातनामहेनमातुः सापिंड्येऽपि तृत्याह च न्यातृ आह नित्यमित्याह यच्च हृदि आहृते छंदोगपरिशिष्टं ब्रह्मः पितृभ्य
 स्मरन् आह दानगुणकमेति तदेतद्विषयमेव मातुः एतच्छ्रुत्याह मावात् अतएव हेमाद्रो भविष्ये मातुः सापिंडं प्रकृत्य उ
 दिते नृदिने चैनो मभे दोयथा मवेन तथा कुलकभायातमाचारं च नरेद्रुध इत्युक्तम् अस्य हृद्वावपवादमाह तत्रैव व्याह
 णात् कुर्यान्मातामह आह सर्वदा मातृपूर्वकं विधितो विधिमास्थाय हृद्भावात्मा हृदि तत् केचिदेतत्पुत्रिका पुत्रपरमाहुः
 प्रायुः सापिंड्यमाह लोगादिः सर्वो भाने स्वयंपत्यः स्वभर्तृणामयं न कम् सापिंडीकरणं कुपुंसतः पार्वणमेव चेति प्रजुव
 चनं अपुत्रस्य परेतस्य नैच कुर्यात्सापिंडतामिति यच्चापस्तंबः अपुत्राये मृताः केचित् पुरुषावास्त्रियौ पिवा तेषां सापिंडन
 भावादेकोद्विष्टं न पार्वणमिति तत्पुत्रोत्सादनविधिप्रशंसार्थमिति माधवः सापिंडीकरणादूर्ध्वयेकोद्विष्टं विधीयते अ
 पुत्राणां च सर्वेषामपत्नीनां नैव चेति हेमाद्रो प्रचेतसोक्तेश्च अन्ये तु द्विधिधवा स्य दर्शनाद्विकृत्यमाहुः स्मृत्यर्थं सारे
 पि ब्रह्मचारिणामगपत्सानां च सापिंडनं नास्मिन्नेषां संदेकोद्विष्टमेव युक्तममृतां सापिंड्यं कार्पणं चाकेचित्सर्वत्र
 सापिंडनमाहुरिति अपुत्रे च युक्तममृते विशेषेण कारिकायाम् भ्रातावाभ्यान्पुत्रोवासापिंडः शिष्यएव वा सापिंडीक
 रणं कुर्यात् पुत्रहीने मृते सति सर्वबंधुविहीनस्य पत्नी कुर्यात्सापिंडः तां कस्मिन्नेकारयेद्वा पिपुरोहितमथापि वा वस्तु
 रुद्रादिति स्मृतैः कार्यते पांसापिंडता अक्तमाच प्रभीनायेताद्दिना प्रेतना क्रवम् पुनः सापिंडनं तेषां कुर्यात्पितृने पितामह इ
 ति अत्र मृतं मृग्यम् यतीनां सापिंडनं नास्ति किंत्वेकादशे न्दि पार्वणं कार्यम् तदापि त्रिदंडिनः एकदंड्यादीनां तदपि नैरु
 क्तं मान्द दंडग्रदणास्त्रं मृते तु दाहादिसापिंडनं सर्वकार्यमिति भट्टचरणः सापिंडनविधिमाह ब्रह्मचारिणः समाधेसं

वत्सरे च तत्सु दपात्राणि प्रमुनन्त्येकं प्रेताय त्रीणि पितृभ्यः प्रेतपात्रं पितृपात्रेष्वासिंचन्ति ये समाना इति ह्यभ्यामेवोपि डोथा
भिभृशालेषोपयुगत्तः प्रेतः पितरस्तददायिभ्यः शिवं भवतु शोषाणो जायंतो चिरजीविनः समानीवः संगच्छ ध्वं सर्वं
दध्वमिति यद्यपि तच्चापि देवरहितमेकाद्यैकपावित्रकं नैवार्गेकरणं तत्र तच्चावाहनवर्जितमिति मार्कण्डेयेनोक्तं त
थापि सपिंडीकरणं श्राद्धं देवपूर्वमियोजयेदित्यादि विशेषाद्विकल्पः प्रेतां शोवाज्ञेयम् अत्र कामकालो वैश्वदेवाव-
पीत्युक्तं प्राक् मैत्रायणीयपरिशिष्टे पित्र्यविप्रकरे होमः साग्नेरपि प्रवेदिह यत्तु गोभिलः अनुक्तकाले षष्ठपितु-
व्युक्तमेणमृतावपि आमेनवापि सापिंड्यं हेत्वा वापि प्रकल्पयेदिति तदायदि भावापितृभिरनपरम् आपन्नो विन-
कुर्वन्ति श्राद्धमा मेन कर्हि चिदिति तेनैवोक्तेः श्रद्धितत्वे कामधेनौ च लघुहारीतः सपिंडीकरणं यावत् प्रेतश्राद्धं तु शो-
डशं पक्वान्नैव कर्तव्यं सामिषेण हि जातिभिः विश्वप्रकाशे प्रेतः सपिंडनादूर्ध्वपितृलोके नुगच्छति कुर्यात्त
स्य तु पाथेयं द्वितीये न्हिसापिंडनात् स्मृत्यर्थं सारथ्येवम् ततो हृद्धिश्चाद्धं कुर्यात् एतन्मलमासेपिकार्यम् अधिमा-
सेन कर्तव्यं श्राद्धमाभ्युदयतथा तथैव काम्यं यत्कर्म वत्सराग्रथमाहृत इति हेमाद्रौ हारीतोक्तेः इति भट्टकमल-
करकृते निर्णयसिंधौ सपिंडीकरणम् अथ प्रथमाब्दे निषिद्धानि हेमाद्रौ स्नानं चैव महादानं स्वाध्यायं चाग्नि तर्प-
णम् प्रथमेब्दे न कुर्वन्ति महागुरुनिपातने अग्नि तर्पणं लक्ष्यं यादिन स्वाधानम् तत्तु प्रथमाब्दे भवत्येव तदा ह हेमा-
द्रावुशानाः पितुः सपिंडीकरणं वार्षिके भूतवासरे आधानाद्युपसंक्रामावेतत्प्रागपि वत्सरात् अन्य तर्पणमिति श्रद्धि-
न तत्वे पाठः आदिपदं हृद्धिभिर्मित्तमित्यकर्म परम् दिवोदासीये महानीर्थस्य गमनमुपवासव्रतानि च संवत्सरं न कुर्वी-

तमहागुरुनिपातने इदंश्राद्धकोमुद्यादेवीपुराणस्थमुक्तम् गोडनिबंधेमात्स्ये सपिंडीकरणादूर्ध्वं प्रेतः पार्वणभुग्भ
 वेत् हृदीष्टापूर्तयोग्यश्च गृहस्थश्च सदाभवेत् वर्षतिसपिंडनाभावेनाधिकारीत्यर्थः गृहस्थः सपिंडोपीत्यर्थः अत-
 एव प्रेतकर्मण्यनिर्वर्त्यचरेन्नाप्त्युदयक्रियाम् आचतुर्थतनः पुंसि पंचमेशकर्मदंभवेदित्यज्योतिषे उक्तम् माधवीयेदे-
 वलः प्रमीतोऽपितरोयस्य देहस्तस्याशक्तमिचेत् न देवेनापि वापि च्यवसृणो न वत्सरः इदं वर्षं तिसपिंडनपरं तथेव-
 काम्यं यत्कर्म वत्सरात्प्रथमा दृत इति लघुहारीनाद्येकवाक्यत्वात् हृदि निमित्तापकर्षे तु काम्यादिभयत्येवेति गोडाः
 पितृसपिंडनम् अत एवलौगाक्षिः अन्येषां प्रेतकार्याणि महागुरुनिपातने कुर्यात्स वत्सरादर्वाक् श्राद्धमेकं तु चर्जये-
 त् दाहाद्येकादशाहंतं कार्यम् तत्राशौचांतरस्याप्रतिबंधकत्वात् आद्यं श्राद्धमश्राद्धोपिकुर्यादेकादशोहनीत्युक्तेऽव-
 एकं सपिंडनम् पत्न्यादौ त्वपवादमाह माधवीये ऋष्यशृंगः पत्न्यापुत्रस्य तत्पुत्रभ्रात्रोस्तत्तनयेषु च स्नुषास्वस्रोश्च
 पित्रोश्च संयातमरणं यदि अर्वागब्दान्मातृपितृपूर्वसापिंड्यमाचरेत् लौगाक्षिः यत्नीपुत्रस्तथाप्येवोभ्राता तत्पु-
 त्रका अपि पितरौ च यदेकस्मिन् म्रियेरन्वासरेतदा आद्यमेकादशे कुर्यात्तत्रिपक्षे तु सपिंडनम् धवलनिबन्धे म-
 हागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधि कुर्यात्स वत्सरादर्वागेकोद्विष्टं न पार्वणं भृगुः माता चैव तथा भ्राता भार्या पुत्र
 स्तथा स्नुषा एवांमृतौ चरेच्छ्राद्धमन्यस्य न पुनः पितुः एतदपि सपिंडनपरम् पितुर्मृतावन्यस्य श्राद्धं न चरेदित्य-
 र्यः श्रद्धितत्वे देवलः अन्यश्राद्धपरान्नचंगं भाल्यं च भैशुनम् चर्जयेद्गुरुपाते तु यावत्पूणे न चत्सरः पारस्करभा-
 व्येऽहस्पतिः पितर्युपरते पुत्रो मातुः श्राद्धान्निवर्तने मातर्यपि चरत्तार्या पितृश्राद्धादृते समम् समपि पितरं विना न्यश्चा

हं नैत्यर्थः श्रद्धितलेदेवलः महागुरुनिपातेतु कर्म्यं किंचिन्वाचरेत् आर्त्तव्यं ब्रह्मचर्यं च आर्द्धं देवक्रियां तथा एतत्सपिंडना-
 त्यागिनिकेचित् तदुत्तरमपीत्यन्ये आर्द्धकौमुद्यां कालिकापुराणे पूर्वार्थे विशेषतः शिवापूर्वां प्रमीतपितृकोनरः यावदत्सर-
 पर्यंतं मनसापिनवाचरेत् केचित्तु पित्रोरब्दमशौचं स्थापय्यासंभ्रातुरेव च त्रैमासिकं तु भार्यायास्तदर्थं भ्रातृपुत्रयोरिति स्मृ-
 तेः सपत्नमातुरब्दार्थमाहुः आर्द्धकौमुदीकारस्तु द्वयोरेव महागुरोरेरब्दमेकमशौचकम् नान्येषामधिकाशौचं स्वजाति-
 विहितात्किलेति समूलजातूकर्ण्य विरोधान्निर्मूलमाह हेमाद्रौ भविष्ये गया आर्द्धमृतानां तु पूर्णत्वब्दे प्रशस्यते त्रिस्थली-
 सेतौ गारूडे तीर्थं आर्द्धं गया आर्द्धं आर्द्धमन्यचेपेनृकम् अब्दमध्ये न कुर्वीत महागुरुविपत्तिषु इदं ह्यर्थं सपिंडनाभावे-
 दृष्टौ सपिंडनापकर्षे ब्दमध्ये पितृर्थादिकार्यमेव पितुः सपिंडनां कृत्वा कुर्यान्मासानुमासिकमिति छंदोगपरिशिष्टात् सपिंडो-
 करणादूर्ध्वं प्रेतः पार्वणसु भवेदिति मात्स्यात् ततः प्रभृतिचैत्रे तः पितृसामान्यमश्नुते विंदते पितृलोकं च ततः आर्द्धं प्रव-
 र्त्तन इति हारीताच्चेति शूलपाणिः यत्तु कर्त्तव्यं सपिंडीकरणादूर्ध्वं न दद्यात्प्रतिमासिकं एकोद्दिष्टविधानेन दद्यादित्याह शौना-
 क इति तत्रैकोद्दिष्टविधानं न दद्यादित्यन्वयः तुर्यपादेन पार्वण्येनैव कल्प्यते उक्तः ब्रह्मवेर्वैत उद्वाहश्चोपनयनं प्रथमे ब्दे महो-
 पते कृते सपिंडने व्यूर्ध्वमस्त्रांचोद्धारणं त्यजेत् तथापि कर्तुं भिच्छंति त्रीणि चैतानि वैकृताः मासिकान्यवशिष्टानि चाप-
 कल्प्य चरेत् पुनः अत्रेदंतत्वं दृष्ट्विनावर्गागपि सपिंडनापकर्षे पितृत्वप्राप्तिर्वर्धन एव कृते सपिंडीकरणेनरः संवत्सरात्परम्
 प्रेतदेहं परित्यज्य भोगदेहं प्रपद्यन् इति विष्णुधर्मोक्तेः अर्वाक्सं वत्सराद्यस्य सपिंडीकरणं भवेत् प्रेतत्वमपि तस्यापि विज्ञेयं
 वत्सरं भूपेत्यग्निपुराणाच्च तेन तत्सत्त्वे पिष्टद्विदेव पित्र्येव न अधिकारः दृष्ट्विनिमित्ते त्वनं नरमेव अर्वाक्सं वत्सराहृद्वौ पूर्णे स-

यत्संरिपवा पंसिपिंडीकृताः प्रेताननेपांतु एधाक्कयंनिशातातपोक्तेः तथेवन्नाम्यगितिहेमाद्रिधृतहारीनादिगणाच्चेवमिति
 तथा अस्थिक्षेपंगयाश्चाद्धंथाचूंचापरपक्षिकम् प्रथमेब्देपिकुर्वीतयादिस्याद्रक्तिमान्स्ततः भक्त्यारव्यं श्राद्धं तद्दानमिति म
 दनपारिजानादयः अन्यं यथाश्रुतमाहुः नत्तनुयदीदं समूलं तदा वृद्धिं विनापक्षेपूर्वं वृद्धयेतु परमिति योज्यम् पतिना-
 नांगयायां विशेषो ब्राह्मे क्रियते पतिनानां च गते संवत्सरं कृत्वा देशधर्मप्रमाणत्वाद्गयाश्चाद्धं स्वबंधुभिः अथ विधाना
 नि नचपंचकमृते मदनरहो गारुडे आदौ कृत्वा धनिष्ठार्धमेतन्मिक्षचपंचकम् रेवस्यंतं सदा दूष्यमश्नं भंदाहकर्मणि श
 वस्यनुसमीपे तु क्षेमव्याः पुनस्तास्तदा दर्भमयास्तचत्वारंक्षमंचाभिर्मन्त्रिताः ततो दाहः प्रकर्तव्यस्ते श्वपुत्तलकैः
 ह सूतक्रान्तेन तः पुत्रैः स्वार्थे शांति कर्षौष्टिकम् पंचकेषु मृतो यो वै न गतिलभते नरः तिलांश्चैव हिरण्यं च तसु द्विश्यद्य
 तददेत् क्रियानिबधे भाजनोपानहो छत्रं हेममुद्रां च वाससी दक्षिणा दीयते विभ्रसर्वपातकमोचनी मदनरत्नेना
 र्ग्यः यदि भद्रातिथीनां स्याद्भानुभौमशनेश्चरेः त्रिषादक्षे श्वसंयोगो द्वयोर्योगे द्विपुष्करः द्विविपुष्करयोगे तु मृतिमृ
 त्यंतं रायहा दहने मरणे चैव त्रिगुणं स्यात्त्रिपुष्करे खनने चैव गेव स्यादेतद्दोषोपशांतये तिलापिष्टे चैव विषादीरंका
 रयेततः शूर्पे निधाया लंकृत्य दाहयेत्तृकोपरि तद्दाहं मंत्रमाह बौधायनः अस्मात्त्वमिति मंत्रेण निलपिष्टं प्रदाहयेत्
 द्विचिपुष्करयोर्दोषास्त्रिभिः रुद्धे व्यपोहति वासवे मरणं चैत्स्यात्तृगृहे वापि पुनर्मृतिः स्रग्वर्णे दाक्षिणां दद्यात्कृष्णवस्त्रम
 थापिवा वासवं धनिष्ठा ब्राह्मे कुंभमीनास्थिते चंद्रमरणं यस्य जायते न तस्योर्ध्वगतिर्दृष्टा संततो न शत्रुभंभवेत् न तस्य
 दाहः कर्तव्यो निनाशास्वेषु जंतुषु अप्यपानादिनेकार्योदाहस्तविधिपूर्वकम् धमिष्ठापंचके जीवो मृतो अधि कथंचन विर

क्षरेयाम्यभेगाकुलजान्मारयेत्युवं तत्रानिष्ठविनाशार्थंविधानंस्मुदायते दशाणांप्रतिभाःकार्याः पंचोर्णोःसूत्रवेष्टिताः यव-
 पिष्टेनानुलितास्वाभिःसहशचंदहेत् प्रेतवाहःप्रेतसरवः प्रेतपःप्रेतभूमिपः प्रेतहर्नपंचमस्तनामान्येनानिचक्रमात्अ-
 नप्रतिभागंधपुष्पैः पूजयित्वाप्रथमांशिरसि द्वितीयांनेत्रयोः तृतीयांचामकुक्षौ चतुर्थीनाभौ पंचमींपादयोन्यस्यतदु-
 परिनामभिद्यतुंत्वा यमायसोमं त्र्यंबकमिति मंत्राभ्यांप्रत्येकंतास्त्राज्यंहुनेदितिभद्राः सूतकांतेनतःपुत्रःकुर्याच्छ्रुति-
 क्रमोद्धिकम् क्रोस्यपात्रस्थितैर्नैलंवीक्ष्यदद्याद्द्विजनाने ब्रह्मविष्णुमहेशंद्रवरुणभीतयेततः गावमुद्भयवघ्नीहिप्रियंजवा-
 दप्रयच्छति स्वर्णदानंरुद्रजायंलक्षहोमोहिजार्चनं गोभूदानंषडंशोनकुर्याद्दोषोपशान्तये अपराके धनिष्ठापंचकमुते
 पंचरत्नानिस्सुरे मास्याहुतिचयंतत्रहुनेदहवयामिति ततोभिर्हरणंकुर्यादेयसानेर्विधिःस्मृतः इतरंनिरवनेदेवजलेवा
 प्रतिपादयेत् त्रिपादक्षमृतेनद्विद्विरण्यशकलंमुरवे तस्यपिष्टमयंकुर्यात्पुरुषत्रितयंतनः होमःप्रतिमुरवंकुर्यात्तथायहप-
 पाभिति कार्णायसंचकार्पासंकुसुंभंप्रतिपाद्य च निर्यात्यसाग्निंसंकुर्यादुव्यग्नौगान्धमुत्सृजेत् तत्रैव क्रमकंहारकंनी-
 लंपद्मरागंचभौक्तिकम् पंचरत्नमिदंशोक्तमृगिभिःपूर्वदर्शिभिः रत्नानांचाप्यभावेतुस्वर्णकर्षार्धमेवच स्रवर्णस्याप्यभा-
 वेतुआज्यंशेयंविचक्षणैः मदनरत्नेयैवम् तथा एकाशीतिपलंक्रांस्यंतर्धेयातर्धकम् नवषट्त्रिपलंचापिदद्याद्विप्राय
 शक्तिः तथान्यत्र स्वगृह्योक्तविधानेनकृत्वाग्नेः स्थापनंततः अन्वाधानंनिर्वपणंदेवतानांनथाहुतिः यमाथत्रर्मरुजाय
 मृत्यवेचांतकायच पैवस्नाययकालायसर्वभूतसुयायच ओंदुंबरायदद्यायनीलायपरमेष्ठिने रकोदरायचित्रायनिचगुप्ता
 यैवेकमात् विधिनाश्रपणंकृत्वाऐक्यमाहुतिंहुनेन् कृष्णां गौरुष्णवस्त्रांचहेमनिष्कसमन्विताम् दद्याद्विप्रायशान्तायश्रीतो

भवतु मे यमः विपादं क्षेप्येन देव

अपरांके पुनर्वसुत्तराषाढाकनिकोत्तरफाल्गुनी पूर्वाभाद्राविशाखाचक्षेत्रे यमेन त्रिपादं भ्रमं शूर
वित्रेगर्गः मृतः स्वशानं योनीत उपजीवति मानवः गृहे यस्य प्रविष्टो सौ निष्ठे दृश्य कदाचन अचिरान्मृत्युमायाति ह
तदारपरिग्रहः तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि धर्मराज मनं यथा सक्षीराणां घृताक्तानामग्नेर्हुतासुरवे बुधः औदुम्बराणां विधिवत्
ततः शांतिः कृता भवेत् सा विन्यस्य हस्त्रेण क्षीरशान्तिं च कारयेत् कपिलां तिलकां स्यन्वहुताते भूरिदक्षिणेति अथ ब्र
ह्मचारि मृतोऽंशो न कः ब्रह्मचारि मृतो रीतिं कथयायि स मासतः तत्रावकीर्णदोषस्य प्रायश्चित्तं प्रशातये द्वादशाब्दं षडब्दं
याव्यब्दं शस्त्याथवाचरेत् स्नातको ब्रह्मचारी च निधनं प्राप्नुयाद्यादि संयोज्य चार्कविधिना संयोज्येतीततः परम् देशका
लोत्पृत्वा असुक्रगोत्राऽसुक्रनाम्नो मृतस्य ब्रह्मचारिणो ब्रतविसर्गं करिष्ये इत्युक्ता हेम्नानां दीक्षादं कृत्वा विं प्रतिष्ठाप्याया
रानेन नम्रमिष्येत् तद्दिनि भिरभयेन ब्रतपतयेन तानुमानं संपादनाय विश्वेभ्यो देवेभ्यश्चाज्यं हुत्वा सिद्धं द्वादिसमाप्य पुनर्देशका
लोत्पृत्वा चार्कविवाहं करिष्ये इत्युक्ता हेम्नानां दीक्षादं कृत्वा शंखांशवं च हरिद्रया लिप्सापीतस्त्रेण वस्त्रयुग्मेन चावेष्ट्याग्निं
प्रतिष्ठाप्याथारातं ग्नये हस्त्रेण त्रये विवाहं विधियोजकाय नवसौत्वं कामं कामयेनिकामाय व्याहृतिं सिद्ध्यज्यं हुत्वा सिद्धं कृ
त्वा दिसमाप्यार्कं शंखांशवं च दहेत् विधानमालायाम् येषां कुले ब्रह्मचारी निधनं प्राप्तुयाद्यादि तत्कुलं क्षयमाप्नोति सोऽपि
दुर्गतिमाप्नुयात् मृतस्य भ्रियमाणस्य षडब्दं ब्रतमादिशेत् त्रिंशद्ब्रह्मचारिभ्यो दद्यात्तोषीनकान्नवान् हस्तमान्त्राः क
र्णमान्त्रा दद्यात् कृष्णाजिनानि च पादुकाश्च त्रयमात्यानि गोपीचंदनमेव च मणिप्रवालमालाश्च मूषणादिसमर्पयेत्
एवं कृत्वा विधानेन विघ्नः कोऽपि न जायते अत्र मूलं मृग्यम् कुक्षि मृतौ तु यमः मृतस्य कुक्षि नो देहं निरयने होमं भू

मिषु चांसरभितयंप्रभ्रादुद्धृत्यान्यत्रतंदहेत् नगंगाप्लवनंकार्यंनिक्षेपेविधिरुच्यते षडब्दघतपूर्णेनिविधिनाल्यंकृतुंचरेत्
ततोस्थिसंचयंतस्यगंगायांप्राक्षिपेत्क्षर्थाः मासिमासिततः कुर्यात्त्र्यासिश्चाद्धानिषावर्णात् इत्येतत्कुष्ठिमरणोकथितंशा
खकोविदः शकृदितत्वेमविष्ये शृणुकुष्ठगणंविप्रउत्तरोत्तरोगुरुम् विचर्चिषातुदुग्धमन्विचरीयस्मृतीयकः विकर्षूर्ध्वेण
ताम्रौचक्रुणाश्रयेतेनथाष्टकमित्यक्तामृतेतुप्रापयेत्तीर्थमथवानरुमूलकम् नपिंडंनोदकंकार्यंनचदानक्रियांचरेत् षण्मा
सीयविभासीयमृतःकुष्ठीकदांचन यदिस्नेहाचरेदाहयतिश्चाद्रायणंचरेत् अकृतप्रायश्चित्तकुष्ठादिदाहेदप्रायश्चि-
त्तम् अतएवकुनरव्यादिवत्कुष्ठिनोपिदादशरात्रंशूलपाणिनोक्तम् अतएवांन्यदीयंकुष्ठिनोमरणंतामशौचमुक्तंकोर्म
क्रियाहीनस्यमूर्खस्यमहारागिणाएवंच यथेष्टाचरणस्याहुर्मरणंतामशौचकम् महारोगास्त वातव्याध्यश्मशिकुष्ठमे-
होदरभगंदराः अर्शोसिन्नाहणीत्यसौमहारोगाः प्रकथितंतादिति रजस्वत्यायास्तद्वृद्धशानातपः रजस्वलायाः प्रेतायाः
संस्कारादींनिनाचरेत् ऊर्ध्वंचिरात्रात्तनातांतांशवधर्मेषादाहयेत् अतःप्रक्षाल्यकाष्ठवद्गर्भाध्यहोर्ध्वदहेत् संकटे
तुमदनरलेस्मृत्यंतरे उदस्यास्तृत्तिकाणापिमृतास्याद्यदितोतदा आशौचेत्वनतिक्रान्तेदाहयेदंतशयदि उद्धृतेनतु
तोयेनस्नापयित्वातुमंत्रतः आपोहिंसेभित्तिस्थभिर्हिरण्यवर्णाश्चतस्रभिः पचमानानुवाकेनयदेतीतिचसप्तभिः त
तोयस्तपवित्रेणगोमूत्रेणाथतेद्विजाः स्नापयित्वाव्यवसनेनाब्जाद्यशयधर्मतः द्वाहादिकंततःकुर्यात्तृप्रजापतिचनो
यथा यज्ञपवित्रमापोअस्मानिति मिताक्षरायाम् पंचभिःस्नापयित्वातुगव्यैःपेनोरजस्वलां बस्त्रोनरासृता
कृतादाहयेद्विधिपूर्वकम् गृहकारिकायाम् अंतरिक्षमृतायेववह्मवक्त्रमादतः उदस्यास्तृत्तिकाणाविचरेच्चोद्राय-

त्रयम् तनोयवपिष्ठे नानुलिप्या षोडशशतं शूर्पदिक्कैः संस्त्याव्यभस्मगोमयमृतुशोदकपंचगव्यशुद्धौ देके रापो हिष्ठापच
 मानीभिः संस्त्याव्यान्यवस्त्रेण धत्ते दहेदिनिभद्राः अवप्रायश्चित्तमाह बौधायनः उदक्यासूतिका मृत्यो च रेचो द्राय-
 णाचयमिति सूतिकायास्तृमितासरायाम् सूतिकायां मृतायां तु कथं कुर्वन्तियाज्ञिकाः कुंभे सलिलमादाय पंचगव्यं
 क्षिपेन्नतः पुण्यवर्गिरभिमंभ्या यो वाचा शुद्धिं लभेन्नतः तेनैव स्नापयित्वा तु दाहं कुर्याद्यथाविधि अल्लिगाभिर्मंत्रि-
 ताभिर्वामिदेव्याभिरैव च अन्यैश्च वारुणैर्मंत्रिः संस्त्याव्यविधिना दहेत् गृह्यकारिकायाम् सूतिका मरणे प्राप्ते सवौ
 पयलुलेपनम् असूतकीनुसंस्पृष्टा शूर्पाणां तु शतं क्षिपेत् प्रायश्चित्तेनैव विशेषस्तत्रैव सूतिका तु यदा साधी विस्त-
 ता मरणं गता त्रिपपूर्णे पर्यन्ते शुद्धौ त्वेकं छेप्य सर्वदा इदं वाद्यव्यहं सूतिका तु यदानारी स्जसा तु परिपुता श्रियेत
 चैतुसानारी द्विपं कृच्छ्रमाचरेत् इदं द्वितीयव्यहं सूतिका तु यदा साधी विस्ताना मरणं गता आब्दकच्छेप्य शुद्धौ
 तव्यासस्य वचनं यथा इदं तृतीयव्यहं अत्राशक्तौ पक्षांतरसुक्तं तत्रैव सूतिका तु यदानारी विस्ताना मरणं गता त्रि-
 पपनचदिनादवर्गौ काव्देन विशुद्धयति ऊर्ध्वेन सूतिका तु यदानारी प्राणांश्चैव परित्यजेत् मासमेकावाधियावत् त्रि-
 ष्ठाः कच्छेर्विशुद्धयति गर्भिणी मृतौ तु मदनरत्ने शौनकः गर्भिण्युदक्या संस्कारं शिशुसंस्कारमेव च प्रवक्ष्यामि सा-
 मासेन शौनको हं द्विजन्मनाम् गर्भिणी मरणे प्राप्ते गोमूत्रेण जलेः सह आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रिः प्रोक्ष्य भर्ता समाहि-
 तः मेतं स्मशाने नीत्वा षोडशव्यसव्योदरं ततः पुत्रमादाय जीवंश्चेत्तनं दत्वा सुताय तु यस्तेस्तनः शशय इत्सृज्या
 प्राये निधाय च उदरं चाव्रणं कुर्यात्स पदज्येन पूर्य च मृद्मस्मकुशगोमूत्रैरापो हिष्ठादिभिस्त्रिभिः स्नाय्य चान्द्रा-

घवासोभिः शवथर्मैणवाहयेत् तत्रैवपडशीनिमनेगद्यानि गर्भिण्यांमुतायांदक्षिणाशिरसंनिधायतस्यानाभिरंभ्रात्सव्यमु
 दरंचतुरंगुलंहिरण्यगर्भः समवर्ततेनित्छित्वागर्भश्चेदप्राणासंप्रसृत्यनिसवनेत्सयदिजीवन्जीवलममपुत्रकेत्यक्ताक्षेत्रिये
 लेतिपंचभिः स्थापयित्वाहिरण्यमंतर्धीयस्मैऽन्निपायव्याहृतिभिर्भिर्मन्त्र्ययस्तेस्तनः शशायदनिस्तनंपाययित्वाशिवांमा
 मंप्रापयेत्तुगर्भच्छेदस्थलेशतायुधयेनिपंचाहुतीर्हुत्वाप्रापायस्वाहापूषोस्वाहेत्यनुवाकाभ्याहृत्यावाज्यंहुत्वासिन्न
 दूरस्तूत्रेणसंग्रथ्य घृतेनाहुलिप्यत्राक्षणायविलान्गाम्भूमिंस्तवर्णदद्यादथयथोक्तेनकल्यनेनदहेत् बौधायनेनतुश
 तासुपायेनिपंचहोमानंतरंप्रासायसायवियासायसंयासायोद्यासावावयासायशक्तचेशोकायतयतेतपत्वेअह्नहत्या-
 येसर्वस्मैदमित्स्वाहोतैरहुनयोप्यधिकाउक्ताः गृहकारिकायाम् यदागर्भवतीनारीसशाल्यासंस्थितासद्येत् कुक्षिंभि
 त्याततः शल्यंभिर्हृदयदिजीवति प्रमीतंनिस्वनेनंतुप्रायश्चिन्मनःपरम् सात्रयस्त्रिशताकुष्ठैःशक्त्युतेशाल्यदायतः
 सगर्भदहनेतस्यावर्णजवधपातकं प्रायश्चिन्नंचरित्वातुशब्दंनियपकारिणः दग्धानुगमसंयुक्तांभिरब्दंरुच्छ्रमान्वरे
 त् अथान्वारोहंरूप्याभासमोभमर्तुरेवच सर्वपापक्षयकरंनिरयोत्तारणायच अनेकस्वर्गफलदंसुक्तिदंचतथैवच
 जन्मांतरेचसौभाग्यधनशुभादिबद्दिदं देशकालौस्मृत्वारुपतीसयानरत्वस्वर्गलोकमहीयमानतमनुचलामसमंरथ्याब्दा
 वच्छिन्नस्वर्गवासमर्तुसहितचतुर्देशाद्वच्छिन्नकालिकक्रीडमानत्वमातृपितृस्वशरकुलत्रयपूतत्वअह्नभमिन्नम
 कृतमपतिपूतत्वपत्यवियोगकामाभमर्तुज्वलच्चित्तारोहणंकरिष्ये अनुगमनेतुफलमुल्लिख्यान्वारोहणंकरिष्यइत्युक्ताह
 रिद्रकुंजमांजनादिद्युतशूर्पाणिस्तवाभिनीष्योदधात् मंत्रस्त लक्ष्मीनारायणोदेवोबलसत्त्वगुणात्रयः गाढंसत्वंचमदेया

दणकेः परितोषितः सोपस्कराणि शूर्पाणि चणकैः संयुतानि च ॥ स्थीना रायणतीत्ये सलका मादताम्यह अग्नेः समीपमागं संपंचस्त्वानि
 प्रसूते नीलांजनं तथा च आमुरेवेमुक्ता फलं न्यसेत् ततो मि प्रार्थनं कृत्वा यंत्रेणानेन मिश्रितम् स्वाहा संश्लेष निर्विण्ण सर्वगोचरं
 तारान सलामार्गप्रदानेन नयमाभर्तुरंतिकम् ततो ग्ना च ज्येनागने तेजो धिपतये विष्णवे सत्वा धिपतये कालाय धर्मा धिपतये
 दृष्टिव्ये होत्रा धिपतये न्यो रसा धिष्ठात्रीभ्यः चायवेवा ला धिपतये आकाशाय सर्वा धिपतये कालाय धर्मा धिष्ठात्रेभ्यः सर्वसा
 क्षिणीभ्यः ब्रह्मणे वेदा धिपतये रुद्राय स्वशाना धिपतये चतुर्त्वाग्निं प्रदक्षिणी कृत्य हृषदमुपलांच संसृज्य पुष्पांजलिं गृहीत्वानि
 प्रार्थयेत् तमग्ने सर्वभूतानां गंत्यरसि साक्षिवन् त्वमेव देवजानीषे न विदुर्या निमानुषाः अनुगच्छामि भर्तारं वैधव्यभयपी
 दिता सत्वमार्गप्रदानेन नयमांभर्तुरंतिकम् मंत्रमुच्चार्य शनकैः प्रविशेच्च हुताशनम् गोडास्त इमाना रीरविधवा इति ॐ इमाः
 पतिव्रताः पुण्याः स्त्रियो यायाः सुशोभनाः सहभर्तुः शरीरेण संविशंतु विभावस्ते इति च विप्रः पठेदित्याहुः कातरां तु प्रेतान
 रेकमांदेयरः शिष्यो या उदीर्षेति द्वाभ्यामुत्थापयेन् एनमाहिया भिनाक्षरादौ ज्ञेयः सृष्टी चंद्रोदये स्कांदे अनुव्रजति भर्तारं
 गृहासि नृवं मुदा पदे पदेशवमेयस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् यस्त्वं गिराः यास्वी ब्राह्मणजातीयामृतं पतिमनुव्रजेत् सास्व
 र्गमाप्सया तेन नात्मानं पतिं नयेदिति यच्च व्याघ्रपान् नम्रयेत समं भर्वा ब्राह्मणी शोककथिता न ब्रह्मगतिमाप्नोति
 गरणादात्सयातितीति सृथकृचि निपरम् सृथकृचि निं स मारुह्य न विप्रागं तु मर्हति अन्यसांचैव न रीणां स्त्रीधर्मो यंपरः स्मृ
 तदत्कशनमोक्तैः सृथकृचि निस्तृक्षत्रिपादि परातद्दिधित्रीक्षे देशान्तरे भृते पत्यो साधीतसा दुका ह्वयम् निधायोरसि सं
 वा दान विधेयं ज्ञातयेदसम् ऋग्वेदवादात्साधीस्त्री न भवेदात्स धानिनी अहाशो चेनि हृत्तेनु अर्द्धप्राप्नोति शास्त्रवत्

इमांशरीरविधवा इति ऋग्वेदवाहः अथाशौचमन्वारो हणपरमिति स्मार्तः निषेधवाक्यानि प्रायश्चित्तार्थं मृतेन पतितेन वा स-
 हमरणनिषेधपराणीत्यप्याहुः अस्थिदाहे पलाशदाहे वा न एव क्वचिन्निदोषः अंगत्वेन स्थानापत्यावाशरीरतुल्यत्वात् यत्तु
 ब्रह्मघ्नो वा कृतघ्नो वा भिन्नघ्नो वा भवेत्पतिः पुनात्यविधवानारीतमात्ययमृतानुयेति हारितीयेतत्पतितदाहादिनिषेधेन सह-
 गमनस्य दूतौ पास्तत्वादर्थे वा दमात्रमिति पृथ्वीचंद्रः जन्मान्तरीयणपवतासहमरणो नोक्षर इति स्मार्तगोडाः शकृद्वितत्वे व्यासः
 दिनेकगम्यदेशस्थासाध्वी चैरुक्तनिश्चया नदहेत्स्वामिनंतस्यायावदागमनं भवेत् तत्रैव स विध्वे नृतीयो न्हि उदकस्याया
 मृते भर्तुरिषो द्विजाः तस्यानुमरणार्थाय स्थापयेदं फरात्रकम् एकां चितां समासाद्य भनोरयानुगच्छति तद्भर्तुर्यः क्रियाकर्ता-
 सतस्याध्वी क्रियाचरेत् एतद्दशाहांतरम् यश्चाग्निदाता प्रेतस्य पिंडं दद्यात् एव हीति वायवीयेकेः आपस्तंबः चितिं भ्रष्टा तु या-
 नारीमोहादिचलितो भवेत् प्राजापत्येन शक्येन तस्माद्देवापकर्मणः तथा अन्वारो हेतुनारीणां पत्न्यैको दकक्रियाम् पिंड-
 दानक्रियातद्दच्छाब्दं मत्साब्दिकं तथा अन्वारो हेतुने पत्न्याः पृथक् पिंडांस्ति लांजलीन् पृथक् कृशिलेन कुर्वति दद्यादेकशिलेन
 या अन्यस्यानुक्रमं इदं गर्भिणीवात्पापस्यासूतिवारजस्वव्याभिचारिणीभिर्नकार्यं स्वेरिणीनां गर्भिणीनां पतितानां च योषिताम् गाम्नि-
 पत्याग्नि संवेशः पतिनो हितथा उभा विनिमदनरत्ने स्मृति संश्रुते केः मदनरत्ने हसतिः बालसंबन्धनं भुत्वा बालापत्या न गच्छ-
 ति यतोपवासनि यनारक्षेद्गर्भं च गर्भिणी नृतीयणदेरजं स्वलासूति काचेति पृथ्वीचंद्रोदये गोडीयशकृद्वितत्वे वपाठः तत्रैव बृह-
 न्नारदीयेपि बालापत्या च गर्भिण्योत्सृष्टकनवस्तथा रजस्वला राजसूतेनारो हंति चितां तु ता इति अत्र पतिव्रतासासं दीप्तं प्रवि-
 शेद्यद्गुताशनमिति भारताद्वेदवादात्साध्वीस्थीति ब्राह्मणं पतिव्रतानामेवाधिकांशो न दृष्टानां यत्तु अवमत्य च -

पाः पूर्वपतिंदुष्टेनचेतसा वर्ततेत्याश्चसततंभर्तृणांप्रतिक्लृप्तः तत्रानुमरणंकालेयाः कुर्वन्तिथविषयाः कामाक्रोधाद्व्या-
 मोद्भास्यार्थाः प्रमाप्रचंतुनेतिभारतंतत्तर्कैर्युक्तिकन्यायेनस्त्वावकमितिपृथ्वाचंद्रः शास्त्राण्याएकचित्तिरेवनेष्ट्यक्चितिः
 क्षत्रियादीनांपृथगेकावेनिकल्पतरुत्वाकरमदनपरिजानादयः श्रद्धाचिंतामर्षौचैवं तत्रान्वारोहणेभर्तृशौचंमह-
 तदूर्ध्वनाकृतेचित्रात्रमध्येएवदशपिंडाः सहगमेनेतुभर्तृशौचतुल्यमाधीचंपिंडदानंच अन्वितायाःप्रदानव्यादेश-
 पिंडाल्पहेणतु स्ताभ्याशौचेच्यतीतेतुतस्याः श्राद्धप्रदीयते इतियुद्धितत्वेष्टूलपाणौचंपैथीनसिस्मृतेः संस्थितंप-
 निमालिङ्गप्रविरोद्याहुनाशनं तस्याः पिंडादिकंदेयंकमशाःपनिपिंडवदितिजिनकमुलपाणिशुद्धितत्त्वतः तव्यासौ-
 कैः अन्यस्यायुक्तम् यदातुंरजस्वलापिपत्नीमृतेपत्योदेशकालवशान्नदैवानुगच्छति नश्रद्धिंमतीक्षते तत्रवि-
 देवयाज्ञिकनिर्घे यदास्त्रियामुदक्यायापतिःप्राणात्समुत्तरेजेत् द्रोणमेकंतेडुलानामधहन्त्याद्विश्रद्धयेमुस-
 त्तदस्तृक्त्रवनेपोनिमंडलान् विरजस्तामन्यमानांस्वेचिमेतदस्तृक्क्षपम् दृष्ट्वाशौचंप्रकुर्वीतपंचमृत्तिकयापृथक्
 त्रिशद्विंशतिदशान्वगवांदत्वात्तहःक्रमान् विप्राणांयचनाच्छुद्धासमारोहेदुनाशनम् भारीणांस्रजस्कानामियंश्रा-
 रुदादृता अनत्र्यान्नादौनिर्णयः पूर्वमुक्तः इतिश्रीभट्टकभट्टाकरकृतेनिर्णयसिंधावैतत्कर्मनिर्णयः अधिप्रचे-
 राशान्नौतुविष्णुः मृतेभर्तृरिवस्त्वचर्यतदन्वारोहणंचेतिब्रह्मवैवर्ते सहानुगमनंशस्त्रंवेधव्यास्याथपालनम् यन्तुव-
 जैच कलोनान्यागतिस्त्रीणांसहानुगमनाहतइतिब्रह्मचर्याशक्त्यत्वपरं तथाचमनुः ब्रह्मचर्यंचरेद्वापिमविशोद्वाड-
 नाराजं कशीरकंडेपि पत्योमृतेपियायोषिर्देयभ्यंपालयेत्कचिन् सापुनःप्राप्यभर्तृरिस्वर्गलोकांसममुने अलुपानिन

भर्त्तरि यदि देवाः कथं च न तत्रापि शीलं संरक्षेच्छीलं भगवन्तं त्यक्तः तद्देवगुणयादपि स्वर्गात्सतिः पतन्ति नान्यथा तस्याः पि
 तानमाता च भ्रातृवर्गस्तथैव च । अथ विधवाधर्माः । गद नरलेस्कादे विधवा कवरी बंधो भर्तृबंधाय जायते शिरसो वपनं
 तस्मात्कार्यं विधवाया सदा एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयाः कदाचन मासोपवासं वा कुर्याच्चोद्रायणमथापि वा पर्येकं शाधि
 नीनशिविधवा पातयेत्सति नैवांगो दर्शनं कार्यं स्त्रिया विधवा कचिन् गंधद्वयस्य संभोगो नैव कार्यस्तथा पुनः तर्पणं प्रत्य
 हं कार्यं मर्त्यस्तिलकुशोदकैः तस्मिन् स्नासितुं आपि नाम गोत्रादि पूर्वकम् इदमनुप्रापरमिति गदनपारिजातः नाधिराहे
 दगद्वाहं प्राणैः कंठगतैरपि कंतुकैः न परीदया हासो न विह्वलं वसेत् वेशास्वेकानि केमाधे विशेष निधमं चरेत् प्रचेताः तां
 ब्रूताभ्यंजनं चैव कांस्यपात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विधर्जयेत् आह्लादौ तु विशेषः प्रायुक्तः यस्तु बौधा
 यनः संवत्सरं भेतपत्नीमधुमां संविकर्जयेत् अथ शयीत यणमासानि तिमौ ह्रस्वभाषितमिति तदसवर्णापरमित्यपराकी
 मयसंन्यासाः शतवल्ग्याः वनाद्ब्रह्माक्षतैर्विंसां वर्षे दसदक्षिणां प्राजापत्या तदंते तानग्नीनारोप्य चात्मनि अधीतवे
 दो जयच्छन् पुत्रवान्मदोद्दिमान् शक्त्या च यज्ञकृन्मोक्षे भग्नः कुर्यात्तु नान्यथा एतदर्थमसमुच्चयपक्षे जाबालश्चुत्तौ ल
 न्येपि पक्षात् उक्ताः यदि चेत्तरथा ब्रह्मचर्यो देवप्रजोद्ब्रह्म नाहा अथ पुनरग्रती वास्नात को वास्नात को वास्नात को वाग्मिको
 वायदहरे च विरजेत्तदहरे वप्रज्जयेदिति अंगिराः प्रवजेद्ब्रह्मचर्याहा प्रज्जयेच्च गृहादपि वनाद्वा प्रज्जयेद्दिहानातुरो
 वायदुःखितः आतुरो मुसृषुः दुःखितश्चो रव्याघ्रादिभीतिः भारते आतुराणां च सन्यासेन विधिर्नैव च क्रिया प्रेष
 मानं समुच्चार्य सन्यासतत्र पूरयेत् जाबालश्चुतावपि यथातुरस्यान्मनसा वाचा वा सन्यसेदिति अत्र विप्रस्ये वाधिका-

िःत्राहणाः प्रवर्जन्तीभिर्जाचालश्रुतेः आत्मन्यमीत्समाश्रित्य ब्रह्मणः प्रवर्जनेन गृहादिति मन्त्रेऽप्येति विज्ञानेनैवरादयः
 चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिनोदिताः क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता ह्यवेको वैश्वश्रुदयोरिति ब्राह्मणः क्षत्रियो-
 गार्थवैशयोचाप्रवर्जने ह्यहदितिको यो ह्यक्तेर्वर्णत्रयस्याप्यधिकारः पूर्ववाक्यं तु काषायदंडादिनिषेधार्थं सुखजानाम
 यं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्गधारणं राजन्यवैश्वयोर्नैति दत्तात्रेयमुनेर्वच इति यौधायनोक्तेरिति पक्षांतरमाह तत्संलुक्कुटी
 चक्रादिपरमेन इति योपिसन्यासं पलपेत्कमितिकलौ निषेधः सोपि त्रिदंडादिपरदलकं प्राक् सच सन्यासश्चतुर्थे
 त्याहं हारीतः कुटीचको बहुदको हं सश्चैव तृतीयकः चतुर्थः परमो हं सो यो यः पञ्चात्म उच्यते आद्यः पुत्रादिना कुटी
 कारयित्वा तत्र गृहे वा वसन् काषायवासाः शिखोपवीतत्रिदंडवाचं धूपुस्वगृहे वा भुंजान आत्मशोभवेत् एत
 दत्वं तं वाक्तु परम् द्वितीयस्तु बंधून् हित्वा सप्तागाराणि भैक्ष्यं चरन् पूर्वोक्तवैवः स्यात् हं सस्तु पूर्वोक्तवैवोप्येकदंडः
 एतं तु वैष्णवं दंडधारयेन्नित्यमादरादिति स्कां दान् विष्णुरपि यज्ञोपवीतं दंडं च स्वयं जंतु निवारयाम् तावान् परिग्रहः
 प्रोक्तानान्यो हं सपरिग्रहः चतुर्थोपि स्कांदे परहं सत्त्विदंडं च रज्जुगोवालनिर्मिताम् शिखां यज्ञोपवीतं च नित्यं कर्म प
 रित्यजेत् अयमप्येकदंड एव येतु शिखोपवीतादित्यागनिषेधास्ते कुटीचक्रादिपराः यत्तु मेधातिथिः यावन्नस्तुः -
 स्वयोदंडास्मावदेकै न वर्तयेदिति न ह्यपि तत्परमेव च्चात्रिः चतुर्थोपि भिक्षवः प्रोक्ताः सर्वे चैव त्रिदंडिन इति तद्वाग्द-
 डादिपरं नयादिपरं वाग्दंडो धर्मो दंडः कर्मदंडस्तथैव च यस्यैते नियता दंडाः स त्रिदंडातिवोच्यते इति मन्त्रेः त
 स्मात्परमहंसस्यैकदंड एव सोप्यविदुपः विदुपस्तु सोपि नास्ति न दंडेन शिखोनाच्छादनं चरति परमहंस इति महोप

निषद्युक्तेः शानमेवास्यदंडइति वाक्यशेषाच्च यत्तु यथा काष्ठदंडोऽथ तोयेन सर्वांशी ज्ञानवर्जितः स याति नरकानुषो-
 रान्महर्षीरयमं क्षितानि नि तद्देराग्यं विना जीव नार्थसंन्यासपरं एतदंडं समाश्रित्य जीवंति बहवो नराः भरकेशोरवे
 घोरे कर्मसागात्पतन्ति नस्मृतेः यच्चाश्वमेधिके एकदंडी त्रिदंडी चाशिरवमुंडित एव वा काषायमानसरोपि यन्ति
 पूज्योऽधिष्ठिरिति तस्यापि पूर्वोक्तत्ववस्थाज्ञेया अथ न हि धिः बोधायनः कृताश्चाद्धानि सर्वाणि पित्रादिभ्योऽष्टकं
 यक् वापयित्वा न्वं केशादीन्मार्जयेन्मातृकादमाः सर्वाणि तिस्रस्य न च आद्दषोडश आद्दष्टादिकृतेत्यर्थः स्मृत्यर्थमा
 रेपि एकोद्दिष्टविधानेन कुर्याच्छ्रद्धा निषोडश अधिमान्पार्षणेनैव विधिना निर्वपेत्स यमिति कात्यायनः कच्छां स्तन
 बुराः कृतापाय नार्थमनाद्यमी आश्रमी चेत्तस हृच्छंते नासौ योग्यतां व्रजेन् बोधायनः सदैव मार्षकं दिव्यं पिब्यं मातृ
 कमातुषे भीति कं चात्वनश्वाते अष्टोश्चाद्धानि निर्वपेत् अत्र कर्ममाह हेमाद्रौ शौनकः देव आद्दे ब्रह्म विष्णु महेश्वरादे
 वताः आवेदे वर्षि ब्रह्मर्षि क्षत्र्यर्षयः देवर्षि क्षत्र्यर्षि मनुष्यर्षयो वा मरीच्यादिः क्रपय इति सन्यासपद्धतौ तच्चित्तं दिव्येव
 स्मरुद्रादित्याः मानुषे सनकमनंदन सनातनाः भूत आद्देष्टुं चित्तं निश्चरदिकरणाभिचतुर्विधो भूतग्राम
 श्रेयानि स्थाः पिब्ये पित्रादि न यो मातामहाश्च मातृकेशात्रादयस्तिरूः आत्म आद्दे आत्मपितृ पितामहादेवताः आ
 त्म आद्दं परमात्मा देवस्य भित्सन्यासपद्धतौ तच्चित्तं सर्वत्र नां दीमुखत्वं विशेषणज्ञेयं सर्वत्र पिंडदानं युग्मावित्राः
 दक्ष क्रतूः सत्य वसू वा विश्वे देवो अन्यन्नां दी आद्दयादि निहेमादिः स्मृत्यर्थं सारे केशश्च शुभो मनसं वापयित्वो पुरुष
 येन् दंडं जलपवित्रं च शिष्यं पात्रं कं गंडलुं आसनं कौपीनमाच्छादनं कथापादुके इति दशपंचवो एतच्च पूर्वेषु नां दी सु-

स्वंकृत्वापरेक्षः पुण्याहवाचनं कृत्वा कार्यमिति शौनकः वौधायनः श्रीन्दडानं गुलीस्थूलान्वैणवान्मूर्धसंभितान् एकाद-
 शानवद्विचित्रतुः सप्तान्यपर्वकान् वेष्टितान् कृष्णगोवालरज्वातुचतुरगुलान् एकोवातादशोदंडो गोवालसदृशो भवेत्
 अन्नोन्निरग्निमुत्साद्यनित्येन विधानातनः एष्टोदिविधानेनेत्यर्थः स्वाग्नावेवाग्निमान्कुर्यादपवर्गोक्तमादितः आज्यं पणोद-
 धीत्येतद्विबुद्धाजलमेव वा ॐ भूरित्यादिमाप्राश्यरात्रिचोपवसेत्ततः अथादित्यस्तमयात्सर्वमग्नीन् विहृत्य सः आज्यम-
 ग्नौगार्हपत्ये संस्तुत्यैनेन च स्तुत्रा पूर्णयाहवनीयेतु सुहयास्त्रणवेनतत् ब्रह्मान्वाधानमेतत्स्यादग्निहोत्रे हुतेततः संस्ती-
 र्यगार्हपत्यस्य दध्मस्तुनरतोन्नतु पात्राण्यासाद्य दध्मेषु ब्रह्मायतन एव तु जागृयाद्रात्रिमेतांतु यावद्वा ह्योमुहूर्तकः अ-
 ग्निहोत्रं स्वकाले तु हुत्वा प्रातस्तनंततः इष्टिवैश्वानरीं कुर्यात्प्राजापत्यामथापि वा जाबालकृतो तैत्तिरेके प्राजापत्यामेव हिं-
 कुर्येति तदुत्थानकुर्यादाग्नेयीमेव कुर्यात्पश्चादग्नेयात्तवीयामेव कुर्यादित्युक्तं तेनात्र विकल्पः अत्राहुः त्रेतामेः प्राजाप-
 त्यातद्वाक्यं योपेग्नीमिति बहुत्वकृतेः एकाग्नेस्त्वामेयीति अनाहिताग्नेरिष्टिस्थाने वैश्वानर आग्नेयोवांचरुरिति माधवः
 कात्यायनः आत्सन्त्यग्नीन्समारोप्य वेदिमध्यस्थितो हरिं ध्यात्वा हृदित्वनुज्ञातो गुरुणां प्रेषभीरयेत् कथिलः विधिवत्से-
 षमुत्साधयित्वा शक्रविरुच्यैः अभयं सर्वभूतेष्योमन्तः स्वाहेत्यथोम्नवि निनीय दंडां शिष्यादिगृहीत्वा यवाहिं ब्रजेत्
 वौधायनः सस्वेमेत्यादिना दंडं येन देवाः पवित्रकम् यदस्य पाशे शिष्यं तु पात्रं व्याहृतिभिस्तथा युवास्तवासाः कौपीनं
 गृहीत्वा बांधवांस्त्यजेत् अथ क्रमः तत्र संन्यासे धिकारसिध्यर्थं स्वस्य नवग्रह षोडश आहूतस्य पिंडानां निसाग्निः पार्वणा-
 न्यनग्निस्तेकोद्विष्टविधानाकृतानां अग्नीचेत्कच्छुचतुष्टयमन्यस्ततस्तत्कच्छुक्ललोदगनयने एकादश्यां द्वादश्यां वासाग्नि-

मा वास्यायां यौर्णभास्यां चतुर्दश्यां वाथपर्वणि प्राजापत्यास्यात् तच्च देशकालोऽस्मृत्वा परमहंसादि सन्त्यात्तं ग्रहणं प्रकृत्य
 संक्रत्य गणेशसंपूज्य पुण्याहं वाचयित्वा मातृकापूजां दृष्ट्वा च कृत्वा स्तमया त्यागोपासनं समिध्यादिवाग्निस्तु गार्हपत्यं
 विधुरोऽग्निहोत्री तु त्रिक्रांडमहं नोक्तं दिशा कुशप्रत्यासहपवमाने स्तनं पृष्ठां हुत्वनं वाधानं कुर्वन् ग्रहचारो चेत्सोऽग्निर्देवि पुर
 श्रेष्ठादग्निभिः प्रगवेन वाग्निमादाया न्वग्निरुपसा भित्ता नीय प्रष्टो टिवीति निधाय तेनैव समिधं तत्सविनुस्तांसं विनुर्विश
 निनदं निनस्ताः समिधो भ्यादध्यात् एवमग्नेर्भिरुक्तोऽपस्थवर्च्यं पनं कृत्वा पयोदाधियुतं भाज्यं भोवा ॐ भूः सावित्री प्रविशा
 मि तस्मिन् वरेण्यामिति शशवाचम् पुनरादाय ॐ भुवः सावित्री प्रविशा मि भर्गो देवस्य धीमहि धियो ॐ स्वः सावित्री प्रविशा मि
 धियो योनः प्रचोदयादिनि तृतीयं समस्तयाचनुर्थं ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्री प्रविशा मि नत्सविनु ० यान् इति सन्त्यासपदं तौ नुविह
 दसीति प्रथमं प्रवदसीति द्वितीयं विदसीति तृतीयं प्राश्यापः पुनं त्विति जलं प्राश्य सावित्री प्रवेश उक्तः तत आहवनीयं विहृत्य
 स्नाणमुपवेश्याज्यं संस्तुत्य चतुर्दश वागृहीत्वा समितूर्गमौ स्वाहा परमात्मन इदमिति हुत्वा पवसेन् ततः साय होमं वैश्वदेवं च
 कृत्वा अनेक दक्षिणां स्तोत्रं दंडादीनि दशपंच वासाद्य ब्रह्मासने कृत्वा जिनोपविष्टो राजा जाग्रं कृत्वा प्रातर्होमानंतरं याजाप
 त्या वैश्वानरीं च कृत्वा क्रत्विभ्यः सर्वस्वं ब्रह्मणे च भयुपूर्णं तेजसपानं दत्त्वा दारुप्राच्याण्याहवनीये शममृन्मया निचजले क्षिपेन्
 कृत्वा जिनं तदादीन अनाहिताग्निं स्तवैश्चानरमानेयं वाचं हुत्वा पात्राण्यग्ने क्षिप्वा भूर्भुवः स्वरित्यपः स्पृष्ट्वा नरत्समं दीनि
 जस्वा विमानं संभोज्य पुण्याहं वाचयित्वा ३ न वाचपनं कृत्वा होमं कृत्वा प्राणायामं हनिपंचा
 हुतीर्हुत्वा पुरुषसूक्तेन प्रस्तुचं भाज्यं च रुचं शुद्धान् अच विरजा होमं केचिदाहुः यथोक्तं शिवगीतासु सुहृपादिरजाभर्तृः

याणापानादिभिस्सतः अनुयाकांतमेकाग्रः समिदाज्यचरुत्पक्क आत्मन्यग्नीन्समारोप्य याते अग्नेर्निति मंत्रतः भस्मादाया-
 निरित्याद्यैर्विभृज्यांगानि संस्पृशेत् पापैर्विमुच्यते सत्यं मुच्यते नात्र संशयः यथा प्राणापानव्यानोदानसमानाभे शक्यं ता-
 न्योनिरहं विरजा विपाप्याभूयासः स्वाहा सर्वत्र लिंगोक्तदेवताभ्य इदमिति त्यागः वाङ्-मनश्चक्षुश्चोत्रजिह्वाघ्राणरेतोबुद्ध्या
 हृदिः संक्रत्या मे शक्यं तां ज्योतिः० एष कूर्चर्मभांसं रुधिरमेदोमज्जास्नायवोस्थीनि मे शक्यं तां ज्योतिः० शिरःपाणिपादपाश्व-
 र्द्वोरुदरजं यशिशोपस्थपायवो मे शक्यं तां ज्योतिरहं० उत्तिष्ठ पुरुष हरितपिंगललोहिताक्षि देहि देहि दापयिता मे शक्यं०
 मृधिव्यापस्तेजो वायुराकाशो मे शक्यं तां ज्योतिरहं० शब्दस्पर्शरूपरसगंधा मे शक्यं तां ज्योतिः० मनोवाक्कायकर्मणि मे शक्यं
 आत्मा मे शक्यं तां० अंतरात्मा मे शक्यं तां० परमात्मा मे शक्यं तां० क्षधे स्वाहा क्षतिपासाय स्वाहा विविदे ये स्वाहा कृग्विधा-
 नागस्ताहा कृयोत्पायस्ताहा क्षतिपासा मलं ज्येष्ठा मलस्मीर्नाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निरुद्ध मे पाप्मानं स्वा-
 हा अन्नमयप्राणमय मनोमय विज्ञानमय मानं दमय मात्मा मे शक्यं तां ज्योतिः० ततः स्मिष्टु च्छुदादि दुत्वा ब्रह्मणो हिरण्यमा-
 न्यप्राचं धेनुं च दत्त्वा समासिंचित्वा तपनिष्ठेन अत्र केचिदग्नयेः सावित्री प्रवेशं पूर्णाहुतिं चाहुः ततो याते अग्नेयसिंघातनू-
 रानि त्रिस्त्रिंशं केकं जिघ्रन्नात्मन्यग्नीन्समारोप्य गुरवे सर्वस्वं दत्त्वा यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयोर्वे वेदांश्च ग्रहिणो नितस्मे तं हृद-
 यमात्मबुद्धिदुस्तरां मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्य इत्थं पस्थाय दक्षिणं जान्वा न्यपादावुपसे गृत्वा धीहि भगवो ब्रह्मेति वदेत् त-
 तौ गुरात्मानं ब्रह्मरूपं ध्यात्वा शरवं द्यादशप्रणवैरभिमन्त्र्य तेन शिष्यमा

श

दत्त्वा पुरुषसूक्तं नमामम ब्रह्मे तदयं ते दधामी निचज त्वोदद् सुरवः प्रपुत्रा

[illegible]

वः स्वयेत्स्फुक्ताशंरेनमेदयेत् गतंपुरुषसूक्तेनलवणेनप्रपूरयेत् स्रगालश्चादिरक्षार्थं सम्यगगतेप्रपूरयेदिति कुट्टिचिक
 स्यनुदाहः कार्यः यथा सर्पं प्राग्वत्कृत्वाग्निं प्रज्वाल्यसाग्नेर्ददिणकरोतपावरोहेत्यवरोधनिर्मथ्यवागर्नेर्विनिंक्तत्वाग्नि
 नाग्निः समिध्यतइत्यग्निं दत्त्वासाधिव्याप्रणेनवादेहेन् ततोष्टशतंप्रणवं नारायणः परं ब्रह्मेति जत्वासाशिरः प्रणवव्याहः
 त्यागायन्यतत्समस्मास्थीनितीर्थेक्षित्वास्थानातृश्रुचिः नास्यान्यदोर्ध्वदेहि कम् त्रिदंलग्रहणादेव प्रेमत्वं नैव जायत इ
 त्ति उशनः स्मृतैः एकादशोन्दिपावर्णतदपित्रिदंदिनः हंसपरमहंसादीनां पार्वणादिकिमपिन कार्यमिति शूलपाणिः आ
 दृचिंतामणोदन्नात्रेयः एकोद्विष्टं जलं पिंडमाशौचं प्रेतसंभ्रियाम् न कुर्याद्वापि कादन्यद्रूक्षीभूताय भिक्षवे प्रेतक्रिय
 येकोद्विष्टनिपेधे सिद्धे पुनस्तद्ग्रहणमाब्दिकपरम् तेन तसार्पणमेव त्रिदंदिनां द्वादशो नारायणबलिः तद्विधिरन्यश्च
 विशेषः प्रागुक्तइत्यलवहुना एवं निरूपितमिदं गहनंतु धर्मतत्त्वं विचार्य वचनेनैव नयेत्येव सम्यक् तदोषद्विधिमपहाय-
 विवेचनोपनिगद्विरित्याविरतं प्रणतोस्मिते पु मया सद्वासहायिदहगदितं मंदमतिना किमेतच्छक्यं वाध्यवसितुमपि स
 त्यमतिना तदेवं यत्किंचिद्विदितमिह निरव्यातमहिमाप्रतापोयंसर्वो विकसतिनु पित्रोश्चरणयोः २ यो भाट्टतंत्रगणनार्ण-
 वकर्णधारः शास्त्रांतरेषु निरिवेधेषु भिन्नैः यो नैव भेदा यो नैव भेदः कमलाकरेण प्रीतो मुनास्तस्मिन् कृतीनुधरामकृष्णः ३
 श्रीभट्टराभेश्वरसूरिस्सूनु श्रीभट्टनारायणसूरिस्सूनुः श्रीरामकृष्णस्य सुतः कृतीमव्यधानिर्बोधं कमलाकराख्यः ४ नाना
 निर्णयवत्यानिर्णयसिंधुः प्रोच्यतां विबुधाः निर्णयसरोजवत्यानिर्णयकमलाकरोप्यस्त ५ वस्तुक्रमं क्रतुभूमि ते गते बदे
 नरसंपत्तिं विष्णुमतोऽथयातिरोदे तपसि शिवतथोसमापितो यंरघुपतिपादसरोरुहेर्पितश्च ६ जगति संकलाविद्यां सिंधुमु-

शिंघयानां परभणितिपरीक्षा युज्यते सज्जनानां तदिह ममानिवंधे दूषणं भूषणं वा यदि भवति विदग्धैस्तद्व्यवश्यं विमृश्यम् ७
 इति श्रीमत्सदाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टकृतविद्वत्कुटुम्बीरांकुरश्रीरामकृष्णभ
 ट्टालम्बदिनकरभट्टानुजफमलकरभट्टकृतोन्नयिभौतनीयः परिच्छेदः समाप्तः निर्णयसिंधुग्रंथः स्वीयशिलायन्त्रकेंद्रि
 तः स्तुधिया विद्वज्जननुद्ययैर्विद्वलनाम्नाग्निहोत्रिणा कृतिना १ अंकाद्रिमुनिभूषाकेपिंगले व्येगुरोर्दिने माघे मासे शकपक्षे स
 म्यां च समापितः २ शोधितोयं परिच्छेदस्तृतीयस्तयथा मतिभालत्वं द्रेण साहाय्याद्दुर्पाहिप्रयत्नतः १ तत्राव्यशक्तं
 कुत्रापि दृष्टं चेदृष्टिलोपतः सात्वाक्षंतव्यमित्सदाग्राथयैर्विदुषोन्वहम् ३ श्रीगजाननार्पणमस्तु ७